

Holy Bible

Aionian Edition®

Η Καινή Διαθήκη
Greek Majority Text NT

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as "The Purple Bible"

Holy Bible Aionian Edition ®
Η Καινή Διαθήκη
Greek Majority Text NT

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024
Source text: eBible.org
Source version: 2/21/2024
Source copyright: Public Domain
Maurice A. Robinson and William G. Pierpont, 2000
Accent and breathing marks are omitted

Formatted by Speedata Publisher 4.19.2 (Pro) on 5/4/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc
<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαιον	11
Κατα Μαρκον	87
Κατα Λουκαν	135
Κατα Ιωαννην	216
Πραξεις	277
Προς Ρωμαιοις	357
Προς Κορινθιοις Α΄	387
Προς Κορινθιοις Β΄	415
Προς Γαλατας	434
Προς Εφεσιοις	444
Προς Φιλιπησιοις	455
Προς Κολοσσαεις	462
Προς Θεσσαλονικεις Α΄	469
Προς Θεσσαλονικεις Β΄	476
Προς Τιμοθεον Α΄	480
Προς Τιμοθεον Β΄	488
Προς Τιτον	494
Προς Φιλημονα	498
Προς Εβραιοις	500
Ιακωβου	522
Πετρου Α΄	530
Πετρου Β΄	538
Ιωαννου Α΄	544
Ιωαννου Β΄	552
Ιωαννου Γ΄	553
Ιουδα	554
Αποκαλυψις Ιωαννου	557

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

Maps

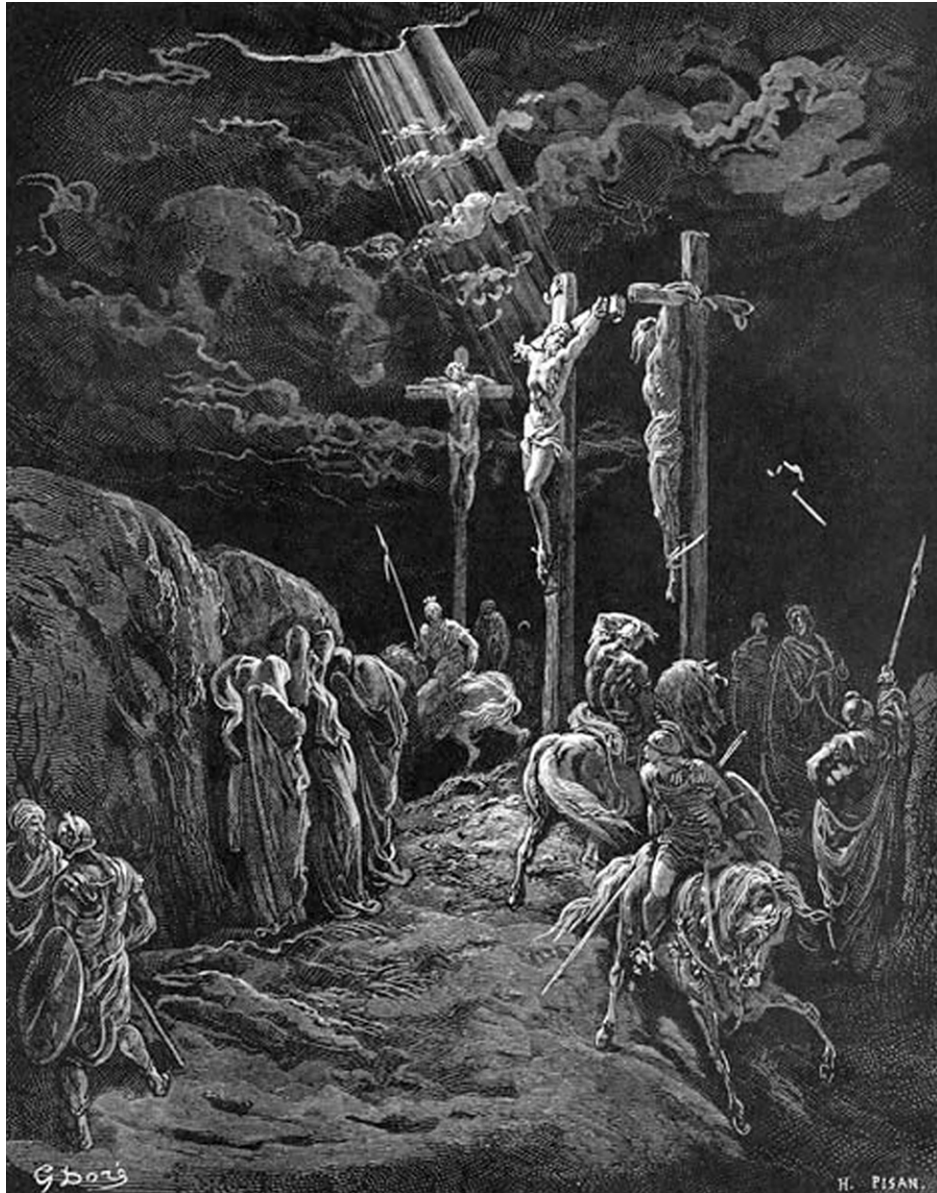
Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

Ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφεσ αυτοισ ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν
διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον
Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 βιβλος γενεσεωσ ιησου χριστου υιου δαυιδ υιου αβρααμ
2 αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν και τους αδελφους αυτου **3** ιουδασ δε εγεννησεν τον φαρεσ και τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρεσ δε εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε εγεννησεν τον αραμ **4** αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασσων ναασσων δε εγεννησεν τον σαλμων **5** σαλμων δε εγεννησεν τον βοοζ εκ της ραχαβ βοοζ δε εγεννησεν τον ωβηδ εκ της ρουθ ωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαι **6** ιεσσαι δε εγεννησεν τον δαυιδ τον βασιλεα δαυιδ δε ο βασιλευσ εγεννησεν τον σολομωνα εκ της του ουριου **7** σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια αβια δε εγεννησεν τον ασα **8** ασα δε εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν **9** οζιασ δε εγεννησεν τον ιωαθαμ ιωαθαμ δε εγεννησεν τον αχαζ αχαζ δε εγεννησεν τον εζεκιαν **10** εζεκιασ δε εγεννησεν τον μανασση μανασσησ δε εγεννησεν τον αμων αμων δε εγεννησεν τον ιωσιαν **11** ιωσιασ δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και τους αδελφους αυτου επι της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ **12** μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνοσ ιεχονιασ εγεννησεν τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ **13** ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιακειμ ελιακειμ δε εγεννησεν τον αζωρ **14** αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τον αχειμ αχειμ δε εγεννησεν τον ελιουδ **15** ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ

16 ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριασ εξ ησ εγεννηθη ιησους ο λεγομενος χριστος 17 πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εως δαυιδ γενεαι δεκατεσσαρες και απο δαυιδ εως της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ γενεαι δεκατεσσαρες και απο της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ εως του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες 18 του δε ιησου χριστου η γεννησις ουτως ην μνηστευθεισις γαρ της μητροσ αυτου μαριασ τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτουσ ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματοσ αγιου 19 ιωσηφ δε ο ανηρ αυτησ δικαιοσ ων και μη θελων αυτην παραδειγματισαι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην 20 ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντοσ ιδου αγγελοσ κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιοσ δαυιδ μη φοβηθησ παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματοσ εστιν αγιου 21 τεξεται δε υιον και καλεσεισ το ονομα αυτου ιησουν αυτοσ γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων 22 τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντοσ 23 ιδου η παρθενοσ εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενον μεθ ημων ο θεοσ 24 διεγερθεισ δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ωσ προσεταξεν αυτω ο αγγελοσ κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου 25 και ουκ εγινωσκεν αυτην εως ου ετεκεν τον υιον αυτησ τον πρωτοτοκον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν

2 του δε ιησου γεννηθεντοσ εν βηθλεεμ της ιουδαιασ εν ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εις ιεροσολυμα 2 λεγοντεσ που εστιν ο τεχθεισ βασιλευσ των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτου τον

αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω
3 ακουσας δε ηρωδης ο βασιλευσ εταραχθη και πασα
ιεροσολυμα μετ αυτου 4 και συναγαγων παντας τους
αρχιερεις και γραμματεισ του λαου επυνθανετο παρ
αυτων που ο χριστος γενναται 5 οι δε ειπον αυτω εν
βηθλεεμ της ιουδαιας ουτως γαρ γεγραπται δια του
προφητου 6 και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμωσ ελαχιστη ει
εν τοις ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενοσ
οστισ ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ 7 τοτε ηρωδης
λαθρα καλεσας τους μαγουσ ηκριβωσεν παρ αυτων τον
χρονον του φαινομενου αστεροσ 8 και πεμψας αυτουσ
εισ βηθλεεμ ειπεν πορευθεντεσ ακριβωσ εξετασατε περι
του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπωσ
καγω ελθων προσκυνησω αυτω 9 οι δε ακουσαντεσ του
βασιλεωσ επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη
ανατολη προηγεν αυτουσ εωσ ελθων εστη επανω ου ην
το παιδιον 10 ιδοντεσ δε τον αστερα εχαρησαν χαραν
μεγαλην σφοδρα 11 και ελθοντεσ εισ την οικιαν ειδον
το παιδιον μετα μαριασ της μητροσ αυτου και πεσοντεσ
προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντεσ τουσ θησαυρουσ
αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και λιβανον και
σμυρναν 12 και χρηματισθεντεσ κατ οναρ μη ανακαμψαι
προσ ηρωδην δι αλλησ οδου ανεχωρησαν εισ την χωραν
αυτων 13 αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελοσ κυριου
φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεισ παραλαβε
το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εισ αιγυπτον
και ισθι εκει εωσ αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδης ζητειν
το παιδιον του απολεσαι αυτο 14 ο δε εγερθεισ παρελαβεν
το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτοσ και ανεχωρησεν

εις αιγυπτον **15** και ην εκει εως της τελευτης ηρωδου
ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου
λεγοντος εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου **16** τοτε
ηρωδης ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη
λιαν και αποστειλασ ανειλεν παντας τους παιδας τους
εν βηθλεεμ και εν πασιν τοις οριοις αυτης απο διετους
και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των
μαγων **17** τοτε επληρωθη το ρηθεν υπο ιερεμιου του
προφητου λεγοντος **18** φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνος
και κλαυθμος και οδυρμος πολυς ραχηλ κλαιουσα τα
τεκνα αυτης και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν
19 τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου κατ
οναρ φαινεται τω ιωσηφ εν αιγυπτω **20** λεγων εγερθεις
παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου
εις γην ισραηλ τεθνηκασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην
του παιδιου **21** ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και
την μητερα αυτου και ηλθεν εις γην ισραηλ **22** ακουσας
δε οτι αρχελαος βασιλευει επι της ιουδαιας αντι ηρωδου
του πατροσ αυτου εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεις
δε κατ οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιας **23** και
ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ οπωσ
πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιος
κληθησεται

3 εν δε ταισ ημεραισ εκειναισ παραγινεται ιωαννης ο
βαπτιστης κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιας **2** και
λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων
3 ουτοσ γαρ εστιν ο ρηθεις υπο ησαιου του προφητου
λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την
οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τασ τριβουσ αυτου **4** αυτοσ

δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου ην ακριδες και μελι αγριον 5 τοτε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωρος του ιορδανου 6 και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων 7 ιδων δε πολλους των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενους επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοις γεννηματα εχιδνων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης 8 ποιησατε ουν καρπον αξιον της μετανοιας 9 και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ 10 ηδη δε και η αξινη προσ την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται 11 εγω μεν βαπτιζω υμας εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν ου ουκ ειμι ικανος τα υποδηματα βαστασαι αυτοσ υμασ βαπτισει εν πνευματι αγιω 12 ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω 13 τοτε παραγινεται ο ιησους απο της γαλιλαιας επι τον ιορδανην προς τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ αυτου 14 ο δε ιωαννης διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη προς με 15 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν προς αυτον αφες αρτι ουτως γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφησιν αυτον 16 και βαπτισθεις ο ιησους ανεβη ευθυσ απο του υδατος και ιδου ανεωχθησαν αυτω οι

ουρανοι και ειδεν το πνευμα του θεου καταβαινον ωσει
περιστεραν και ερχομενον επ αυτον 17 και ιδου φωνη εκ
των ουρανων λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος
εν ω ευδοκησα

4 τοτε ο ιησους ανηχθη εις την ερημον υπο του
πνευματος πειρασθηναι υπο του διαβολου 2 και νηστευσας
ημερας τεσσαρακοντα και νυκτας τεσσαρακοντα υστερον
επεινασεν 3 και προσελθων αυτω ο πειραζων ειπεν ει
υιος ει του θεου ειπε ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται
4 ο δε αποκριθεις ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω
ζησεται ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι εκπορευομενω
δια στοματος θεου 5 τοτε παραλαμβανει αυτον ο διαβολος
εις την αγιαν πολιν και ιστησιν αυτον επι το πτερυγιον
του ιερου 6 και λεγει αυτω ει υιος ει του θεου βαλε
σεαυτον κατω γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου
εντελειται περι σου και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε
προσκοψησ προσ λιθον τον ποδα σου 7 εφη αυτω ο ιησους
παλιν γεγραπται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου 8
παλιν παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις οροσ υψηλον
λιαν και δεικνυσιν αυτω πασας τας βασιλειας του κοσμου
και την δοξαν αυτων 9 και λεγει αυτω ταυτα παντα σοι
δωσω εαν πεσων προσκνησησ μοι 10 τοτε λεγει αυτω ο
ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται γαρ κυριον
τον θεον σου προσκνησεισ και αυτω μονω λατρευσεισ
11 τοτε αφησιν αυτον ο διαβολος και ιδου αγγελοι
προσηλθον και διηκουν αυτω 12 ακουσας δε ο ιησους
οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν
13 και καταλιπων την ναζαρετ ελθων κατωκησεν εις
καπερναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων

και νεφθαλειμ 14 ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος 15 γη ζαβουλων και γη νεφθαλειμ οδον θαλασσης περαν του ιορδανου γαλιλαια των εθνων 16 ο λαος ο καθημενος εν σκοτει ειδεν φως μεγα και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις 17 απο τοτε ηρξατο ο ιησους κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων 18 περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεις 19 και λεγει αυτοις δευτε οπισω μου και ποιησω υμας αλιεις ανθρωπων 20 οι δε ευθεως αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω 21 και προβας εκειθεν ειδεν αλλους δυο αδελφους ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατρος αυτων καταρτιζοντας τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτους 22 οι δε ευθεως αφεντες το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω 23 και περιηγεν ολην την γαλιλαιαν ο ιησους διδασκων εν ταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω 24 και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακωσ εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανοις συνεχομενους και δαιμονιζομενους και σεληνιαζομενους και παραλυτικους και εθεραπευσεν αυτους 25 και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεως και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου

5 ιδων δε τους οχλους ανεβη εις το ορος και καθισαντος αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου **2** και ανοιξασ το στομα αυτου εδιδασκεν αυτους λεγων **3** μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων **4** μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι παρακληθησονται **5** μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην **6** μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται **7** μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεηθησονται **8** μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οψονται **9** μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται **10** μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων **11** μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον ρημα καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου **12** χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων **13** υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει ετι ει μη βληθηναι εξω και καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων **14** υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη **15** ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια **16** ουτως λαμψατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις **17** μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι **18** αμην γαρ λεγω υμιν εως αν παρελθη ο

ουρανος και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως αν παντα γενηται 19 ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ος δ αν ποιηση και διδαξη ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων 20 λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση η δικαιοσυνη υμων πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων 21 ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου φονευσεις ος δ αν φονευση ενοχος εσται τη κρισει 22 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω αδελφω αυτου εικη ενοχος εσται τη κρισει ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος (Geenna g1067) 23 εαν ουν προσφερησ το δωρον σου επι το θυσιαστηριον και εκει μνησθησ οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου 24 αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου 25 ισθι ευνων τω αντιδικω σου ταχυ εως ουτου ει εν τη οδω μετ αυτου μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτησ σε παραδω τω υπηρετη και εις φυλακην βληθησ 26 αμην λεγω σοι ου μη εξελθησ εκειθεν εως αν αποδωσ τον εσχατον κοδραντην 27 ηκουσατε οτι ερρεθη ου μοιχευσεις 28 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προσ το επιθυμησαι αυτην ηδη εμοιχευσεν αυτην εν τη καρδια αυτου 29 ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιος σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το

σωμα σου βληθη εις γεενναν (Geenna g1067) 30 και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν (Geenna g1067) 31 ερρεθη δε οτι οσ αν απολυση την γυναικα αυτου δοτω αυτη αποστασιον 32 εγω δε λεγω υμιν οτι οσ αν απολυση την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχασθαι και οσ εαν απολελυμενην γαμηση μοιχεται 33 παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουκ επιορκησεις αποδωσεις δε τω κυριω τουσ ορκουσ σου 34 εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολωσ μητε εν τω ουρανω οτι θρονος εστιν του θεου 35 μητε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μητε εις ιεροσολυμα οτι πολις εστιν του μεγαλου βασιλεωσ 36 μητε εν τη κεφαλη σου ομοσησ οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκη η μελαιναν ποιησαι 37 εστω δε ο λογος υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν 38 ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντοσ 39 εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστισ σε ραπισει επι την δεξιαν σιαγονα στρεψον αυτω και την αλλην 40 και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφεσ αυτω και το ιματιον 41 και οστισ σε αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ αυτου δυο 42 τω αιτουντι σε διδου και τον θελοντα απο σου δανεισασθαι μη αποστραφησ 43 ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου 44 εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τουσ εχθρουσ υμων ευλογειτε τουσ καταρωμενουσ υμασ καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν υμασ και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμασ και διωκοντων υμασ 45 οπωσ

γενησθε υιοι του πατροσ υμων του εν τοις ουρανοισ οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρουσ και αγαθουσ και βρεχει επι δικαιουσ και αδικουσ **46** εαν γαρ αγαπησητε τουσ αγαπωντασ υμασ τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν **47** και εαν ασπασησθε τουσ φιλουσ υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι τελωναι ουτωσ ποιουσιν **48** εσεσθε ουν υμεισ τελειοι ωσπερ ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοισ τελειοσ εστιν

6 προσεχετε την ελεημοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προσ το θεαθηναι αυτοισ ει δε μηγε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοισ **2** οταν ουν ποιησ ελεημοσυνην μη σαλπισησ εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταισ συναγωγαισ και εν ταισ ρυμαισ οπωσ δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων **3** σου δε ποιουντοσ ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου **4** οπωσ η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτοσ αποδωσει σοι εν τω φανερω **5** και οταν προσευχη ουκ εση ωσπερ οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταισ συναγωγαισ και εν ταισ γωνιαισ των πλατειων εστωτεσ προσευχεσθαι οπωσ αν φανωσιν τοις ανθρωποισ αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων **6** συ δε οταν προσευχη εισελθε εισ το ταμειον σου και κλεισασ την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι εν τω φανερω **7** προσευχομενοι δε μη βαττολογησητε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται **8** μη ουν ομοιωθητε αυτοισ οιδεν γαρ

ο πατηρ υμων ων χρειαν εχετε προ του υμασ αιτησαι αυτον 9 ουτωσ ουν προσευχεσθε υμεις πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου 10 ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι της γησ 11 τον αρτον ημων τον επιουσιον δοσ ημιν σημερον 12 και αφεσ ημιν τα οφειληματα ημων ωσ και ημεις αφιεμεν τοις οφειλεταισ ημων 13 και μη εισενεγκησ ημασ εισ πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου οτι σου εστιν η βασιλεια και η δυναμισ και η δοξα εισ τουσ αιωνασ αμην 14 εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποισ τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο ουρανιοσ 15 εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποισ τα παραπτωματα αυτων ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων 16 οταν δε νηστευητε μη γινεσθε ωσπερ οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπωσ φανωσιν τοις ανθρωποισ νηστευοντεσ αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων 17 συ δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και το προσωπον σου νιψαι 18 οπωσ μη φανησ τοις ανθρωποισ νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι 19 μη θησαυριζετε υμιν θησαυρουσ επι της γησ οπου σησ και βρωσισ αφανιζει και οπου κλεπται διορυσσουσιν και κλεπτουσιν 20 θησαυριζετε δε υμιν θησαυρουσ εν ουρανω οπου ουτε σησ ουτε βρωσισ αφανιζει και οπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτουσιν 21 οπου γαρ εστιν ο θησαυροσ υμων εκει εσται και η καρδια υμων 22 ο λυχνοσ του σωματοσ εστιν ο οφθαλμοσ εαν ουν ο οφθαλμοσ σου απλουσ η ολον το σωμα σου φωτεινον εσται 23 εαν δε ο

οφθαλμος σου πονηρος η ολον το σωμα σου σκοτεινον
εσται ει ουν το φως το εν σοι σκοτος εστιν το σκοτος
ποσον 24 ουδεις δυναται δυσιν κυριοις δουλευειν η γαρ
τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται
και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν
και μαμωνα 25 δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη
ψυχη υμων τι φαγητε και τι πιητε μηδε τω σωματι υμων
τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και
το σωμα του ενδυματος 26 εμβλεψατε εις τα πετεινα
του ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε
συναγουσιν εις αποθηκασ και ο πατηρ υμων ο ουρανιος
τρεφει αυτα ουχ υμεις μαλλον διαφερετε αυτων 27 τισ δε
εξ υμων μεριμνων δυναται προσθιναι επι την ηλικιαν
αυτου πηχυν ενα 28 και περι ενδυματος τι μεριμνατε
καταμαθετε τα κρινα του αγρου πως αυξανει ου κοπια
ουδε νηθει 29 λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν παση
τη δοξη αυτου περιεβαλετο ωσ εν τουτων 30 ει δε τον
χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον
βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ου πολλω μαλλον
υμασ ολιγοπιστοι 31 μη ουν μεριμνησητε λεγοντες τι
φαγωμεν η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα 32 παντα
γαρ ταυτα τα εθνη επιζητει οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο
ουρανιος οτι χρηζετε τουτων απαντων 33 ζητειτε δε
πρωτον την βασιλειαν του θεου και την δικαιοσυνην
αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν 34 μη ουν
μεριμνησητε εις την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει τα
εαυτησ αρκετον τη ημερα η κακια αυτησ

7 μη κρινετε ινα μη κριθητε 2 εν ω γαρ κριματι κρινετε
κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν 3

τι δε βλέπεις το κάρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεις 4 η πως ερεις τω αδελφω σου αφες εκβαλω το κάρφος απο του οφθαλμου σου και ιδου η δοκος εν τω οφθαλμω σου 5 υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το κάρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου 6 μη δωτε το αγιον τοις κυσιν μηδε βαλητε τους μαργαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε καταπατησωσιν αυτους εν τοις ποσιν αυτων και στραφεντες ρηξωσιν υμας 7 αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν 8 πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται 9 η τις εστιν εξ υμων ανθρωπος ον εαν αιτηση ο υιος αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω 10 και εαν ιχθυον αιτηση μη οφιν επιδωσει αυτω 11 ει ουν υμεις πονηροι οντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα τοις αιτουσιν αυτον 12 παντα ουν οσα αν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεις ποιειτε αυτοις ουτος γαρ εστιν ο νομος και οι προφηται 13 εισελθετε δια της στενης πυλης οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωρος η οδος η απαγουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δια αυτης 14 τι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην 15 προσεχετε δε απο των ψευδοπροφητων οιτινες ερχονται προς υμας εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγες 16 απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους μητι συλλεγουσιν απο ακανθων

σταφυλην η απο τριβολων συκα 17 ουτως παν δενδρον
αγαθον καρπους καλους ποιει το δε σαπρον δενδρον
καρπους πονηρους ποιει 18 ου δυναται δενδρον αγαθον
καρπους πονηρους ποιειν ουδε δενδρον σαπρον καρπους
καλους ποιειν 19 παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον
εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται 20 αρα γε απο των
καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους 21 ου πασ ο λεγων
μοι κυριε κυριε εισελευσεται εις την βασιλειαν των
ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατροσ μου του
εν ουρανοισ 22 πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα
κυριε κυριε ου τω σω ονοματι προεφητευσαμεν και τω
σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι
δυναμεισ πολλασ εποιησαμεν 23 και τοτε ομολογησω
αυτοισ οτι ουδεποτε εγνων υμασ αποχωρειτε απ εμου οι
εργαζομενοι την ανομιαν 24 πασ ουν οστισ ακουει μου
τουσ λογουσ τουτουσ και ποιει αυτουσ ομοιωσω αυτον
ανδρι φρονιμω οστισ ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι
την πετραν 25 και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι
και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσον τη οικια εκεινη
και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν 26 και
πασ ο ακουων μου τουσ λογουσ τουτουσ και μη ποιων
αυτουσ ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστισ ωκοδομησεν την
οικιαν αυτου επι την αμμον 27 και κατεβη η βροχη και
ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν
τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσισ αυτησ μεγαλη
28 και εγενετο οτε συνετελεσεν ο ιησουσ τουσ λογουσ
τουτουσ εξεπλησοντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου 29
ην γαρ διδασκων αυτουσ ωσ εξουσιαν εχων και ουχ ωσ οι
γραμματεισ

8 καταβαντι δε αυτω απο του ορους ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι **2** και ιδου λεπρος ελθων προσεκυνη αυτω λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι **3** και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ο ιησους λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ εκαθαρισθη αυτου η λεπρα **4** και λεγει αυτω ο ιησους ορα μηδενι ειπησ αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε το δωρον ο προσεταξεν μωσης εισ μαρτυριον αυτοις **5** εισελθοντι δε αυτω εισ καπερναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχος παρακαλων αυτον **6** και λεγων κυριε ο παις μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικος δεινωσ βασανιζομενος **7** και λεγει αυτω ο ιησους εγω ελθων θεραπευσω αυτον **8** και αποκριθεις ο εκατονταρχος εφη κυριε ουκ ειμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθησ αλλα μονον ειπε λογω και ιαθησεται ο παις μου **9** και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει **10** ακουσασ δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοις ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον **11** λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων **12** οι δε υιοι της βασιλειας εκβληθησονται εισ το σκοτοσ το εξωτερων εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων **13** και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχη υπαγε και ωσ επιστευσασ γενηθητω σοι και ιαθη ο παις αυτου εν τη ωρα εκεινη **14** και ελθων ο ιησους εισ την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσουσαν

15 και ηψατο της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος και ηγερθη και διηκονει αυτω 16 οψιασ δε γενομενης προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενους πολλους και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντας τους κακωσ εχοντας εθεραπευσεν 17 οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος αυτοσ τασ ασθενειασ ημων ελαβεν και τασ νοσουσ εβαστασεν 18 ιδων δε ο ιησουσ πολλουσ οχλουσ περι αυτον εκελευσεν απελθειν εισ το περαν 19 και προσελθων εισ γραμματεουσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη 20 και λεγει αυτω ο ιησουσ αι αλωπεκεσ φωλεουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεισ ο δε υιοσ του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη 21 ετεροσ δε των μαθητων αυτου ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου 22 ο δε ιησουσ ειπεν αυτω ακολουθει μοι και αφεσ τουσ νεκρουσ θαψαι τουσ εαυτων νεκρουσ 23 και εμβαντι αυτω εισ το πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου 24 και ιδου σεισμοσ μεγασ εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων αυτοσ δε εκαθευδεν 25 και προσελθοντεσ οι μαθηται ηγειραν αυτον λεγοντεσ κυριε σωσον ημασ απολλυμεθα 26 και λεγει αυτοισ τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεισ επετιμησεν τοισ ανεμοισ και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη 27 οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντεσ ποταποσ εστιν ουτοσ οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω 28 και ελθοντι αυτω εισ το περαν εισ την χωραν των γεργεσηνων υπηντησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη

ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινης **29** και ιδου εκραξαν λεγοντες τι ημιν και σοι ιησου υιε του θεου ηλθες ωδε προ καιρου βασανισαι ημας **30** ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη **31** οι δε δαιμονες παρεκαλουν αυτον λεγοντες ει εκβαλλεις ημας επιτρεψον ημιν απελθειν εισ την αγελην των χοιρων **32** και ειπεν αυτοις υπαγετε οι δε εξελθοντες απηλθον εισ την αγελην των χοιρων και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη των χοιρων κατα του κρημνου εισ την θαλασσαν και απεθανον εν τοις υδασι **33** οι δε βοσκοντες εφυγον και απελθοντες εισ την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων **34** και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εισ συναντησιν τω ιησου και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων

9 και εμβασ εισ το πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εισ την ιδιαν πολιν **2** και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινης βεβλημενον και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου **3** και ιδου τινες των γραμματεων ειπον εν εαυτοις ουτος βλασφημει **4** και ιδων ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων ειπεν ινα τι υμεις ενθυμεισθε πονηρα εν ταις καρδιαις υμων **5** τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σου αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και περιπατει **6** ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας τοτε λεγει τω παραλυτικω εγερθεις αρων σου την κλινην και υπαγε εισ τον οικον σου **7** και εγερθεις απηλθεν εισ τον οικον αυτου **8** ιδοντες δε οι οχλοι εθαυμασαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποις **9** και παραγων

ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον ματθαιον λεγομενον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω 10 και εγενετο αυτου ανακειμενου εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου 11 και ιδοντες οι φαρισαιοι ειπον τοις μαθηταις αυτου δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλος υμων 12 ο δε ιησους ακουσας ειπεν αυτοις ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες 13 πορευθεντες δε μαθετε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ου γαρ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν 14 τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες δια τι ημεις και οι φαρισαιοι νηστευομεν πολλα οι δε μαθηται σου ου νηστεουσιν 15 και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος πενθειν εφ οσον μετ αυτων εστιν ο νυμφιος ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν 16 ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακουσ αγναφου επι ιματιω παλαιω αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται 17 ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε ρηγνυνται οι ασκοι και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκουσ καινους και αμφοτεροι συντηρουνται 18 ταυτα αυτου λαλουντος αυτοις ιδου αρχων εις ελθων προσεκυνη αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν αλλα ελθων επιθεσ την χειρα σου επ αυτην και ζησεται 19 και εγερθεις ο ιησους ηκολουθησεν αυτω και οι μαθηται αυτου 20 και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα

οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου 21
ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον αφωμαι του ιματιου
αυτου σωθησομαι 22 ο δε ιησους επιστραφεις και ιδων
αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε
και εσωθη η γυνη απο της ωρας εκεινης 23 και ελθων
ο ιησους εις την οικιαν του αρχοντος και ιδων τους
αυλητας και τον οχλον θορυβουμενον 24 λεγει αυτοις
αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθευδει
και κατεγελων αυτου 25 οτε δε εξεβληθη ο οχλος
εισελθων εκρατησεν της χειρος αυτης και ηγερθη το
κορασιον 26 και εξηλθεν η φημη αυτη εις ολην την γην
εκεινην 27 και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν
αυτω δυο τυφλοι κραζοντες και λεγοντες ελεησον ημας
υιε δαυιδ 28 ελθοντι δε εις την οικιαν προσηλθον
αυτω οι τυφλοι και λεγει αυτοις ο ιησους πιστευετε
οτι δυναμαι τουτο ποιησαι λεγουσιν αυτω ναι κυριε
29 τοτε ηψατο των οφθαλμων αυτων λεγων κατα την
πιστιν υμων γενηθητω υμιν 30 και ανεωχθησαν αυτων
οι οφθαλμοι και ενεβριμησατο αυτοις ο ιησους λεγων
ορατε μηδεις γινωσκετω 31 οι δε εξελθοντες διεφημισαν
αυτον εν ολη τη γη εκεινη 32 αυτων δε εξερχομενων ιδου
προσηνεγκαν αυτω ανθρωπον κωφον δαιμονιζομενον 33
και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος και
εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες ουδεποτε εφανε ουτως
εν τω ισραηλ 34 οι δε φαρισαιοι ελεγον εν τω αρχοντι
των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια 35 και περιηγεν ο
ιησους τας πολεις πασας και τας κωμας διδασκων εν
ταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον
της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν

μαλακιαν εν τω λαω **36** ιδων δε τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν εσκυλμενοι και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα **37** τοτε λεγει τοις μαθηταις αυτου ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι **38** δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου

10 και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν **2** των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος και ανδρεας ο αδελφος αυτου ιακωβος ο του ζεβεδαιου και ιωαννης ο αδελφος αυτου **3** φιλιππος και βαρθολομαιος θωμας και ματθαιος ο τελωνης ιακωβος ο του αλφαιου και λεββαιος ο επικληθεις θαδδαιος **4** σιμων ο κανανιτης και ιουδας ισκαριωτης ο και παραδους αυτον **5** τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων εις οδον εθνων μη απελθητε και εις πολιν σαμαρειτων μη εισελθητε **6** πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ **7** πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων **8** ασθενουντας θεραπευετε λεπρους καθαριζετε δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν ελαβετε δωρεαν δοτε **9** μη κτησησθε χρυσον μηδε αργυρον μηδε χαλκον εις τας ζωνας υμων **10** μη πηραν εις οδον μηδε δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδους αξιος γαρ ο εργατης της τροφης αυτου εστιν **11** εις ην δ αν πολιν η κωμην εισελθητε εξετασατε τις εν αυτη αξιος εστιν κακει μεινατε εως αν εξελθητε **12** εισερχομενοι δε εις την οικιαν ασπασασθε αυτην **13** και

εαν μεν η η οικια αξια ελθετω η ειρηνη υμων επ αυτην
εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων προσ υμασ επιστραφητω
14 και οσ εαν μη δεξηται υμασ μηδε ακουση τουσ λογουσ
υμων εξερχομενοι τησ οικιασ η τησ πολεωσ εκεινησ
εκτιναξατε τον κονιορτον των ποδων υμων **15** αμην λεγω
υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και γομορρων εν
ημερα κρισεωσ η τη πολει εκεινη **16** ιδου εγω αποστελλω
υμασ ωσ προβατα εν μεσω λυκων γινεσθε ουν φρονημοι
ωσ οι οφεισ και ακεραιοι ωσ αι περιστεραι **17** προσεχετε δε
απο των ανθρωπων παραδωσουσιν γαρ υμασ εισ συνεδρια
και εν ταισ συναγωγαισ αυτων μαστιγωσουσιν υμασ **18** και
επι ηγεμονασ δε και βασιλεισ αχθησεσθε ενεκεν εμου εισ
μαρτυριον αυτοισ και τοισ εθνεσιν **19** οταν δε παραδιδωσιν
υμασ μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται γαρ
υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησετε **20** ου γαρ υμεισ εστε οι
λαλουντεσ αλλα το πνευμα του πατροσ υμων το λαλουν
εν υμιν **21** παραδωσει δε αδελφοσ αδελφον εισ θανατον
και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεισ
και θανατωσουσιν αυτοουσ **22** και εσεσθε μισουμενοι υπο
παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εισ τελοσ
ουτοσ σωθησεται **23** οταν δε διωκωσιν υμασ εν τη πολει
ταυτη φευγετε εισ την αλλην αμην γαρ λεγω υμιν ου μη
τελεσητε τασ πολεισ του ισραηλ εωσ αν ελθη ο υιοσ του
ανθρωπου **24** ουκ εστιν μαθητησ υπερ τον διδασκαλον
ουδε δουλοσ υπερ τον κυριον αυτου **25** αρκετον τω
μαθητη ινα γενηται ωσ ο διδασκαλοσ αυτου και ο δουλοσ
ωσ ο κυριοσ αυτου ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουλ
εκαλεσαν ποσω μαλλον τουσ οικειακουσ αυτου **26** μη
ουν φοβηθητε αυτοουσ ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο

ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται
27 ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ο
εις το ουσ ακουετε κηρυξατε επι των δωματων 28 και
μη φοβεισθε απο των αποκτενοντων το σωμα την δε
ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον
τον δυναμενον και την ψυχην και το σωμα απολεσαι
εν γεεννη (Geenna g1067) 29 ουχι δυο στρουθια ασσαριου
πωλειται και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ
του πατροσ υμων 30 υμων δε και αι τριχες της κεφαλησ
πασαι ηριθμημεναι εισιν 31 μη ουν φοβηθητε πολλων
στρουθιων διαφερετε υμεις 32 πασ ουν οστισ ομολογησει
εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν
αυτω εμπροσθεν του πατροσ μου του εν ουρανοισ 33 οστισ
δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι
αυτον καγω εμπροσθεν του πατροσ μου του εν ουρανοισ
34 μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην
ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν 35 ηλθον γαρ
διχασαι ανθρωπον κατα του πατροσ αυτου και θυγατερα
κατα της μητροσ αυτησ και νυμφην κατα της πενθερασ
αυτησ 36 και εχθροι του ανθρωπου οι οικειακοι αυτου 37 ο
φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιοσ και
ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιοσ 38
και οσ ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει
οπισω μου ουκ εστιν μου αξιοσ 39 ο ευρων την ψυχην
αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσασ την ψυχην αυτου
ενεκεν εμου ευρησει αυτην 40 ο δεχομενοσ υμασ εμε
δεχεται και ο εμε δεχομενοσ δεχεται τον αποστειλαντα με
41 ο δεχομενοσ προφητην εισ ονομα προφητου μισθον
προφητου ληψεται και ο δεχομενοσ δικαιον εισ ονομα

δικαιου μισθον δικαιου ληψεται 42 και ος εαν ποτιση ενα των μικρων τουτων ποτηριον ψυχρου μονον εισ ονομα μαθητου αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

11 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασων τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεσιν αυτων 2 ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμψας δυο των μαθητων αυτου 3 ειπεν αυτω συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν 4 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε 5 τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται 6 και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι 7 τουτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηλθετε εισ την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον 8 αλλα τι εξηλθετε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλειων εισιν 9 αλλα τι εξηλθετε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου 10 ουτος γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου 11 αμην λεγω υμιν ουκ εγηγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν 12 απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην 13 παντες γαρ οι προφηται και ο

νομος εως ιωαννου προεφητευσαν 14 και ει θελετε δεξασθαι αυτοσ εστιν ηλιασ ο μελλων ερχεσθαι 15 ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 16 τινι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδιοισ εν αγοραισ καθημενοισ και προσφωνουσιν τοισ εταιροισ αυτων 17 και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκοψασθε 18 ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει 19 ηλθεν ο υιοσ του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωποσ φαγοσ και οينوποτησ τελωνων φιλοσ και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτησ 20 τοτε ηρξατο ονειδιζειν τασ πολεισ εν αισ εγενοντο αι πλεισται δυναμεισ αυτου οτι ου μετενοησαν 21 ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεισ αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν 22 πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεωσ η υμιν 23 και συ καπερναουμ η εωσ του ουρανου υψωθεις εωσ αδου καταβιβασθησ οτι ει εν σοδομοισ εγενοντο αι δυναμεισ αι γενομεναι εν σοι εμειναν αν μεχρι τησ σημερον (Hadēs g86) 24 πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεωσ η σοι 25 εν εκεινω τω καιρω αποκριθεισ ο ιηουσ ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και τησ γησ οτι απεκρυψασ ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψασ αυτα νηπιοισ 26 ναι ο πατηρ οτι ουτωσ εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου 27 παντα μοι παρεδοθη υπο του πατροσ μου και ουδεισ επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τισ επιγινωσκει ει μη ο υιοσ και ω εαν βουληται ο υιοσ

αποκαλυψαι **28** δευτε προς με παντες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμας **29** αρατε τον ζυγον μου εφ υμας και μαθετε απ εμου οτι πραος ειμι και ταπεινος τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων **30** ο γαρ ζυγος μου χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12 εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησους τοις σαββασιν δια των σποριμων οι δε μαθηται αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυασ και εσθιειν **2** οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπον αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω **3** ο δε ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου **4** πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερευσιν μονοις **5** η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοις σαββασιν οι ιερεις εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν **6** λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζον εστιν ωδε **7** ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τους αναιτιουσ **8** κυριος γαρ εστιν του σαββατου ο υιος του ανθρωπου **9** και μεταβασ εκειθεν ηλθεν εις την συναγωγην αυτων **10** και ιδου ανθρωπος ην την χειρα εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοις σαββασιν θεραπευειν ινα κατηγορησωσιν αυτου **11** ο δε ειπεν αυτοις τισ εσται εξ υμων ανθρωπος οσ εξει προβατον εν και εαν εμπεση τουτο τοις σαββασιν εις βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εγερει **12** ποσω ουν διαφερει ανθρωπος προβατου ωστε εξεστιν τοις σαββασιν καλωσ ποιειν **13** τοτε λεγει τω ανθρωπω

εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη
υγιησ ωσ η αλλη 14 οι δε φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον
κατ αυτου εξελθοντες οπως αυτον απολεσωσιν 15 ο δε
ιησους γνους ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν
αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους παντας 16
και επετιμησεν αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν
17 οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου
λεγοντος 18 ιδου ο παις μου ον ηρετισα ο αγαπητος μου
εις ον ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου επ
αυτον και κρισιν τοις εθνεσιν απαγγελει 19 ουκ ερισει
ουδε κραυγασει ουδε ακουσει τις εν ταις πλατειαις την
φωνην αυτου 20 καλαμον συντετριμμενον ου κατεαξει
και λινον τυφομενον ου σβεσει εωσ αν εκβαλη εις νικος
την κρισιν 21 και τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν
22 τοτε προσηνεχθη αυτω δαιμονιζομενος τυφλος και
κωφος και εθεραπευσεν αυτον ωστε τον τυφλον και
κωφον και λαλειν και βλεπειν 23 και εξισταντο παντες
οι οχλοι και ελεγον μητι ουτος εστιν ο υιος δαυιδ 24 οι
δε φαρισαιοι ακουσαντες ειπον ουτος ουκ εκβαλλει τα
δαιμονια ει μη εν τω βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων
25 ειδωσ δε ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων ειπεν αυτοις
πασα βασιλεια μερισθεισα καθ εαυτησ ερημουται και
πασα πολις η οικια μερισθεισα καθ εαυτησ ου σταθησεται
26 και ει ο σατανας τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον
εμερισθη πως ουν σταθησεται η βασιλεια αυτου 27 και ει
εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν
τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι υμων εσονται κριται
28 ει δε εν πνευματι θεου εγω εκβαλλω τα δαιμονια
αρα εφθασεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου 29 η πως

δυναται τις εισελθειν εις την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει **30** ο μη των μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει **31** δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοις ανθρωποις η δε του πνευματος βλασφημια ουκ αφεθησεται τοις ανθρωποις **32** και ος εαν ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται αυτω ος δ αν ειπη κατα του πνευματος του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τω νυν αιωνι ουτε εν τω μελλοντι (aiōn g165) **33** η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ του καρπου το δενδρον γινωσκεται **34** γεννηματα εχιδνων πως δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας το στομα λαλει **35** ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου εκβαλλει αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα **36** λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο εαν λαλησωσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεως **37** εκ γαρ των λογων σου δικαιωθησιν και εκ των λογων σου καταδικασθησιν **38** τοτε απεκριθησαν τινες των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελομεν απο σου σημειον ιδειν **39** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου **40** ωσπερ γαρ ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της γης τρεις ημερας και τρεις

νυκτας 41 ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε 42 βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων της γησ ακουσαι την σοφιαν σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε 43 οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και ουχ ευρισκει 44 τοτε λεγει επιστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκει σχολαζοντα σεσαρωμενον και κεκοσμημενον 45 τοτε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα 46 ετι δε αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου εισηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι 47 ειπεν δε τισ αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι 48 ο δε αποκριθεις ειπεν τω ειποντι αυτω τισ εστιν η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου 49 και εκτεινας την χειρα αυτου επι τους μαθητας αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου 50 οστις γαρ αν ποιηση το θελημα του πατροσ μου του εν ουρανοισ αυτοσ μου αδελφοσ και αδελφη και μητηρ εστιν

13 εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους απο της οικιασ εκαθητο παρα την θαλασσαν 2 και συνηχθησαν προσ αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις το πλοιον εμβαντα καθησθαι και πασ ο οχλοσ επι τον αιγιαλον

ειστηκει 3 και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις
λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν 4 και εν τω
σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν
τα πετεινα και κατεφαγεν αυτα 5 αλλα δε επεσεν επι
τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως
εξαντειλεν δια το μη εχειν βαθος γησ 6 ηλιου δε
ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν
εξηρανθη 7 αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν
αι ακανθαι και απεπνιξαν αυτα 8 αλλα δε επεσεν επι
την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε
εξηκοντα ο δε τριακοντα 9 ο εχων ωτα ακουειν ακουετω
10 και προσελθοντες οι μαθηται ειπον αυτω δια τι εν
παραβολαις λαλεις αυτοις 11 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις
οτι υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας
των ουρανων εκεινοις δε ου δεδοται 12 οστις γαρ εχει
δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστις δε ουκ εχει
και ο εχει αρθησεται απ αυτου 13 δια τουτο εν παραβολαις
αυτοις λαλω οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες
ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν 14 και αναπληρουται
αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και
ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε 15
επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν
βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν
μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν
και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι
αυτους 16 υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν
και τα ωτα υμων οτι ακουει 17 αμην γαρ λεγω υμιν οτι
πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε
και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν

18 υμεις ουν ακουσατε την παραβολην του σπειροντος
19 παντος ακουοντος τον λογον της βασιλειας και μη
συνιεντος ερχεται ο πονηρος και αρπαζει το εσπαρμενον
εν τη καρδια αυτου ουτος εστιν ο παρα την οδον σπαρεισ
20 ο δε επι τα πετρωδη σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον
ακουων και ευθυσ μετα χαρας λαμβανων αυτον 21 ουκ
εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιρος εστιν γενομενης
δε θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυσ σκανδαλιζεται
22 ο δε εις τας ακανθας σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον
ακουων και η μεριμνα του αιωνος τουτου και η απατη του
πλουτου συμπνιγει τον λογον και ακαρπος γινεται (aiōn
g165) 23 ο δε επι την γην την καλην σπαρεισ ουτος εστιν
ο τον λογον ακουων και συνιων ος δη καρποφορει και
ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα 24 αλλην
παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ωμοιωθη η βασιλεια
των ουρανων ανθρωπω σπειροντι καλον σπερμα εν τω
αγρω αυτου 25 εν δε τω καθευδειν τους ανθρωπους ηλθεν
αυτου ο εχθρος και εσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου
και απηλθεν 26 οτε δε εβλαστησεν ο χορτος και καρπον
εποιησεν τοτε εφανε και τα ζιζανια 27 προσελθοντες
δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι
καλον σπερμα εσπειρας εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει
ζιζανια 28 ο δε εφη αυτοις εχθρος ανθρωπος τουτου
εποιησεν οι δε δουλοι ειπον αυτω θελεις ουν απελθοντες
συλλεξομεν αυτα 29 ο δε εφη ου μηποτε συλλεγοντες
τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοις τον σιτον 30 αφετε
συναυξανεσθαι αμφοτερα μεχρι του θερισμου και εν
καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον
τα ζιζανια και δησατε αυτα εις δεσμας προσ το κατακαυσαι

αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εις την αποθηκην μου **31**
αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ομοια εστιν
η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεωσ ον λαβων
ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω αυτου **32** ο μικροτερον
μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον
των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον ωστε ελθειν τα
πετεινα του ουρανου και κατασκηνουν εν τοις κλαδοις
αυτου **33** αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις ομοια εστιν
η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυσεν
εις αλευρου σατα τρια εωσ ου εζυμωθη ολον **34** ταυτα
παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις και
χωρις παραβολησ ουκ ελαλει αυτοις **35** οπωσ πληρωθη το
ρηθεν δια του προφητου λεγοντοσ ανοιξω εν παραβολαις
το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολησ
κοσμου **36** τοτε αφεισ τουσ οχλουσ ηλθεν εις την οικιαν ο
ιησους και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντεσ
φρασον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου **37**
ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοις ο σπειρων το καλον σπερμα
εστιν ο υιοσ του ανθρωπου **38** ο δε αγροσ εστιν ο κοσμοσ
το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειασ τα
δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου **39** ο δε εχθροσ ο
σπειρασ αυτα εστιν ο διαβολοσ ο δε θερισμοσ συντελεια
του αιωνοσ εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν (aiōn g165) **40**
ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι καιεται ουτωσ
εσται εν τη συντελεια του αιωνοσ τουτου (aiōn g165) **41**
αποστελει ο υιοσ του ανθρωπου τουσ αγγελουσ αυτου και
συλλεξουσιν εκ της βασιλειασ αυτου παντα τα σκανδαλα
και τουσ ποιουντασ την ανομιαν **42** και βαλουσιν αυτοουσ
εις την καμινον του πυροσ εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο

βρυγμος των οδοντων 43 τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν
ωσ ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατροσ αυτων ο εχων
ωτα ακουειν ακουετω 44 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια
των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον
ευρων ανθρωποσ εκρυψεν και απο της χαρασ αυτου
υπαγει και παντα οσα εχει πωλει και αγοραζει τον αγρον
εκεινον 45 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων
ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλουσ μαργαριτασ 46 οσ
ευρων ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν
παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον 47 παλιν ομοια
εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθειση εισ
την θαλασσαν και εκ παντοσ γενουσ συναγαγουση 48
ην οτε επληρωθη αναβιβασαντεσ επι τον αιγιαλον και
καθισαντεσ συνελεξαν τα καλα εισ αγγεια τα δε σαπρα
εξω εβαλον 49 ουτωσ εσται εν τη συντελεια του αιωνοσ
εξελευσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τουσ πονηρουσ
εκ μεσου των δικαιων (aiōn g165) 50 και βαλουσιν αυτουσ
εισ την καμινον του πυροσ εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο
βρυγμοσ των οδοντων 51 λεγει αυτοισ ο ιησουσ συνηκατε
ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι κυριε 52 ο δε ειπεν αυτοισ
δια τουτο πασ γραμματευσ μαθητευθεισ εισ την βασιλειαν
των ουρανων ομοιοσ εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστισ
εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια
53 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησουσ τασ παραβολασ
ταυτασ μετηρεν εκειθεν 54 και ελθων εισ την πατριδα
αυτου εδιδασκεν αυτουσ εν τη συναγωγη αυτων ωστε
εκπληττεσθαι αυτουσ και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια
αυτη και αι δυναμεισ 55 ουχ ουτοσ εστιν ο του τεκτονοσ
υιοσ ουχι η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι

αυτου ιακωβος και ιωσησ και σιμων και ιουδας 56 και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προς ημασ εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα 57 και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησους ειπεν αυτοισ ουκ εστιν προφητησ ατιμοσ ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου 58 και ουκ εποιησεν εκει δυναμεισ πολλασ δια την απιστιαν αυτων

14 εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδησ ο τετραρχησ την ακοην ιησου 2 και ειπεν τοισ παισιν αυτου ουτοσ εστιν ιωαννησ ο βαπτιστησ αυτοσ ηγερθη απο των νεκρων και δια τουτο αι δυναμεισ ενεργουσιν εν αυτω 3 ο γαρ ηρωδησ κρατησασ τον ιωαννην εδησεν αυτον και εθετο εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου 4 ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννησ ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην 5 και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον οτι ωσ προφητην αυτον ειχον 6 γενεσιων δε αγομενων του ηρωδου ωρχησατο η θυγατηρ της ηρωδιαδοσ εν τω μεσω και ηρεσεν τω ηρωδη 7 οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησηται 8 η δε προβιβασθεισα υπο της μητροσ αυτησ δοσ μοι φησιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου 9 και ελυπηθη ο βασιλευσ δια δε τουσ ορκουσ και τουσ συνανακειμενουσ εκελευσεν δοθηναι 10 και πεμψασ απεκεφαλισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη 11 και ηνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και ηνεγκεν τη μητρι αυτησ 12 και προσελθοντεσ οι μαθηται αυτου ηραν το σωμα και εθαψαν αυτο και ελθοντεσ απηγγειλαν τω ιησου 13 και ακουσασ ο ιησους ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εισ ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντεσ οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων 14 και εξελθων ο ιησους ειδεν

πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοισ και εθεραπευσεν
τους αρρωστους αυτων 15 οψιασ δε γενομενης προσηλθον
αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες ερημος εστιν ο τοπος
και η ωρα ηδη παρηλθεν απολυσον τους οχλους ινα
απελθοντες εισ τας κωμασ αγορασωσιν εαυτοις βρωματα
16 ο δε ιησους ειπεν αυτοισ ου χριαν εχουσιν απελθειν
δοτε αυτοισ υμεις φαγειν 17 οι δε λεγουσιν αυτω ουκ
εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτους και δυο ιχθυασ 18 ο
δε ειπεν φερετε μοι αυτους ωδε 19 και κελευσασ τους
οχλους ανακλιθηναι επι τους χορτους λαβων τους πεντε
αρτους και τους δυο ιχθυασ αναβλεψασ εισ τον ουρανον
ευλογησεν και κλασασ εδωκεν τοισ μαθηταισ τους αρτους
οι δε μαθηται τοισ οχλοισ 20 και εφαγον παντες και
εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων
δωδεκα κοφινουσ πληρεις 21 οι δε εσθιοντες ησαν ανδρες
ωσει πεντακιςχιλιοι χωρισ γυναικων και παιδιων 22 και
ευθεωσ ηναγκασεν ο ιησους τους μαθητασ εμβηναι εισ το
πλοιον και προαγειν αυτον εισ το περαν εωσ ου απολυση
τους οχλους 23 και απολυσασ τους οχλους ανεβη εισ
το οροσ κατ ιδιαν προσευξασθαι οψιασ δε γενομενης
μονοσ ην εκει 24 το δε πλοιον ηδη μεσον της θαλασσης
ην βασανιζομενον υπο των κυματων ην γαρ εναντιοσ ο
ανεμοσ 25 τεταρτη δε φυλακη της νυκτοσ απηλθεν προσ
αυτους ο ιησους περιπατων επι της θαλασσης 26 και
ιδοντες αυτον οι μαθηται επι την θαλασσαν περιπατουντα
εταραχθησαν λεγοντες οτι φαντασμα εστιν και απο του
φοβου εκραξαν 27 ευθεωσ δε ελαλησεν αυτοισ ο ιησους
λεγων θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε 28 αποκριθεισ δε
αυτω ο πετροσ ειπεν κυριε ει συ ει κελευσον με προσ

σε ελθειν επι τα υδατα 29 ο δε ειπεν ελθε και καταβασ
απο του πλοιου ο πετροσ περιεπατησεν επι τα υδατα
ελθειν προς τον ιησουν 30 βλεπων δε τον ανεμον ισχυρον
εφοβηθη και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων
κυριε σωσον με 31 ευθεωσ δε ο ιησουσ εκτεινας την
χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εις τι
εδιστασασ 32 και εμβαντων αυτων εις το πλοιον εκοπασεν
ο ανεμοσ 33 οι δε εν τω πλοιω ελθοντες προσεκυνησαν
αυτω λεγοντες αληθωσ θεου υιοσ ει 34 και διαπερασαντες
ηλθον εις την γην γεννησαρετ 35 και επιγοντες αυτον
οι ανδρεσ του τοπου εκεινου απεστειλαν εις ολην την
περιχωρον εκεινην και προσηνεγκαν αυτω παντασ τουσ
κακωσ εχοντασ 36 και παρεκαλουν αυτον ινα μονον
αψωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου και οσοι
ηψαντο διεσωθησαν

15 τοτε προσερχονται τω ιησου οι απο ιεροσολυμων
γραμματεισ και φαρισαιοι λεγοντες 2 δια τι οι μαθηται
σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου
γαρ νιπτονται τασ χειρασ αυτων οταν αρτον εσθιωσιν 3 ο
δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ δια τι και υμεισ παραβαινετε
την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων 4 ο γαρ
θεοσ ενετειλατο λεγων τιμα τον πατερα και την μητερα
και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω 5
υμεισ δε λεγετε οσ αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον
ο εαν εξ εμου ωφεληθησ και ου μη τιμηση τον πατερα
αυτου η την μητερα αυτου 6 και ηκυρωσατε την εντολην
του θεου δια την παραδοσιν υμων 7 υποκριται καλωσ
προεφητευσεν περι υμων ησαιασ λεγων 8 εγγιζει μοι
ο λαοσ ουτοσ τω στοματι αυτων και τοισ χειλεσιν με

τιμα η δε καρδια αυτων πορω απεχει απ εμου 9 ματην
δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιασ ενταλματα
ανθρωπων 10 και προσκαλεσαμενος τον οχλον ειπεν
αυτοις ακουετε και συνιετε 11 ου το εισερχομενον εισ
το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το εκπορευομενον
εκ του στοματος τουτο κοινοι τον ανθρωπον 12 τοτε
προσελθοντες οι μαθηται αυτου ειπον αυτω οιδασ οτι οι
φαρισαιοι ακουσαντες τον λογον εσκανδαλισθησαν 13 ο
δε αποκριθεις ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο
πατηρ μου ο ουραnios εκριζωθησεται 14 αφετε αυτους
οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων τυφλος δε τυφλον εαν οδηγη
αμφοτεροι εισ βοθυνον πεσουνται 15 αποκριθεις δε ο
πετροσ ειπεν αυτω φρασον ημιν την παραβολην ταυτην
16 ο δε ιησους ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε 17
ουπω νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εισ το στομα
εις την κοιλιαν χωρει και εισ αφεδρωνα εκβαλλεται 18
τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιασ
εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον 19 εκ γαρ της
καρδιασ εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι
πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυριαι βλασφημιαι 20 ταυτα
εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον το δε ανιπτοις χερσιν
φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον 21 και εξελθων εκειθεν ο
ιησους ανεχωρησεν εισ τα μερη τυρου και σιδωνοσ 22 και
ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα
εκραυγασεν αυτω λεγουσα ελεησον με κυριε υιε δαυιδ η
θυγατηρ μου κακωσ δαιμονιζεται 23 ο δε ουκ απεκριθη
αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτων
αυτον λεγοντες απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων
24 ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εισ τα

προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ 25 η δε ελθουσα προσεκυνησεν αυτω λεγουσα κυριε βοηθει μοι 26 ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις 27 η δε ειπεν ναι κυριε και γαρ τα κυναρια εσθιει απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης των κυριων αυτων 28 τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστις γενηθητω σοι ως θελεις και ιαθη η θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης 29 και μεταβασ εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβασ εις το ορος εκαθητο εκει 30 και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους τυφλους κωφους κυλλους και ετερους πολλους και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας του ιησου και εθεραπευσεν αυτους 31 ωστε τους οχλους θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας κυλλους υγιεις χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ 32 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεις ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω 33 και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον 34 και λεγει αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι δε ειπον επτα και ολιγα ιχθυδια 35 και εκελευσεν τοις οχλοις αναπεσειν επι την γην 36 και λαβων τους επτα αρτους και τους ιχθυας ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν τοις μαθηταις αυτου οι δε μαθηται τω οχλω 37 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων επτα σπυριδας πληρεις

38 οι δε εσθιοντες ησαν τετρακιςχιλιοι ανδρες χωρισ
γυναικων και παιδιων 39 και απολυσας τους οχλους
ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια μαγδαλα

16 και προσελθοντες οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι
πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου
επιδειξαι αυτοις 2 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οψιασ
γενομενης λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανος 3 και
πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανος
υποκριται το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε
διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε 4 γενεα
πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου
δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου και
καταλιπων αυτους απηλθεν 5 και ελθοντες οι μαθηται
αυτου εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν 6 ο δε
ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμης
των φαρισαιων και σαδδουκαιων 7 οι δε διελογιζοντο
εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν 8 γνους
δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις
ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ ελαβετε 9 ουπω νοειτε ουδε
μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακιςχιλιων και
ποσους κοφινους ελαβετε 10 ουδε τους επτα αρτους των
τετρακιςχιλιων και ποσας σπυριδας ελαβετε 11 πως ου
νοειτε οτι ου περι αρτου ειπον υμιν προσεχειν απο της
ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων 12 τοτε συνηκαν
οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμης του αρτου αλλα
απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων 13
ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου
ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα με λεγουσιν οι
ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου 14 οι δε ειπον

οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι
δε ιερεμιαν η ενα των προφητων 15 λεγει αυτοις υμεις
δε τινα με λεγετε ειναι 16 αποκριθεις δε σιμων πετρος
ειπεν συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος 17
και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων
βαριωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο
πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις 18 καγω δε σοι λεγω οτι συ
ει πετρος και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την
εκκλησιαν και πυλαι αδου ου κατισχουσουσιν αυτησ (Hadēs
g86) 19 και δωσω σοι τας κλεισ της βασιλειασ των ουρανων
και ο εαν δησησ επι της γησ εσται δεδεμενον εν τοις
ουρανοις και ο εαν λυσησ επι της γησ εσται λελυμενον εν
τοις ουρανοις 20 τοτε διεστειλατο τοις μαθηταις αυτου
ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτοσ εστιν ιησους ο χριστος 21
απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου
οτι δει αυτον απελθειν εις ιεροσολυμα και πολλα παθειν
απο των πρεσβυτερων και αρχιερεων και γραμματεων
και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι 22
και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν
αυτω λεγων ιλεωσ σοι κυριε ου μη εσται σοι τουτο 23 ο
δε στραφεις ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα
σκανδαλον μου ει οτι ου φρονεισ τα του θεου αλλα τα
των ανθρωπων 24 τοτε ο ιησους ειπεν τοις μαθηταις
αυτου ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον
και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι 25 οσ
γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην
οσ δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει
αυτην 26 τι γαρ ωφελειται ανθρωπος εαν τον κοσμον
ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει

ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου 27 μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου 28 αμην λεγω υμιν εισιν τινες ωδε εστωτες οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτους εις οροσ υψηλον κατ ιδιαν 2 και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ωσ ο ηλιος τα δε ιματια αυτου εγενοντο λευκα ωσ το φωσ 3 και ιδου ωφθησαν αυτοις μωσησ και ηλιασ μετ αυτου συλλαλουντες 4 αποκριθεις δε ο πετροσ ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημασ ωδε ειναι ει θελεις ποιησωμεν ωδε τρεις σκηνασ σοι μιαν και μωση μιαν και μιαν ηλια 5 ετι αυτου λαλουντοσ ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελησ λεγουσα ουτοσ εστιν ο υιος μου ο αγαπητοσ εν ω ευδοκησα αυτου ακουετε 6 και ακουσαντες οι μαθηται επεσον επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα 7 και προσελθων ο ιησους ηψατο αυτων και ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε 8 επارانτες δε τουσ οφθαλμουσ αυτων ουδενα ειδον ει μη τον ιησουν μονον 9 και καταβαινοντων αυτων εκ του ορουσ εντειλατο αυτοισ ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εωσ ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη 10 και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τι ουν οι γραμματεισ λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον 11 ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοισ ηλιασ μεν ερχεται πρωτον και αποκαταστησει παντα 12

λεγω δε υμιν οτι ηλιασ ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων **13** τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις **14** και ελθοντων αυτων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτον **15** και λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακωσ πασχει πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις εις το υδωρ **16** και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι **17** αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι μεθ υμων εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε **18** και επετιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκεινης **19** τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον δια τι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο **20** ο δε ιησους ειπεν αυτοις δια την απιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ωσ κοκκον σιναπεωσ ερειτε τω ορει τουτω μεταβηθι εντευθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν **21** τουτο δε το γενοσ ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια **22** αναστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων **23** και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα **24** ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπον ο διδασκαλος υμων ου τελει τα διδραχμα **25** λεγει ναι και οτε εισηλθεν εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεις της

γησ απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνησον απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων 26 λεγει αυτω ο πετροσ απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησουσ αρα γε ελευθεροι εισιν οι υιοι 27 ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθεισ εισ την θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον αναβαινοντα πρωτον ιχθυν αρων και ανοιξασ το στομα αυτου ευρησεισ στατηρα εκεινον λαβων δος αυτοισ αντι εμου και σου

18 εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντεσ τισ αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων 2 και προσκαλεσαμενοσ ο ιησουσ παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων 3 και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γενησθε ωσ τα παιδια ου μη εισελθητε εισ την βασιλειαν των ουρανων 4 οστισ ουν ταπεινωσει εαυτον ωσ το παιδιον τουτο ουτοσ εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων 5 και οσ εαν δεζηται παιδιον τοιουτον εν επι τω ονοματι μου εμε δεχεται 6 οσ δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εισ εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλοσ ονικοσ εισ τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελαγει της θαλασσης 7 ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη γαρ εστιν ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου το σκανδαλον ερχεται 8 ει δε η χειρ σου η ο πουσ σου σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτα και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εισ την ζωην χωλον η κυλλον η δυο χειρασ η δυο ποδασ εχοντα βληθηναι εισ το πυρ το αιωνιον (αιῶνιος g166) 9 και ει ο οφθαλμοσ σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισ την ζωην εισελθειν η δυο οφθαλμουσ εχοντα βληθηναι

εις την γεενναν του πυρος (Geenna g1067) **10** ορατε μη καταφρονησητε ενος των μικρων τουτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι αυτων εν ουρανοισ δια παντος βλεπουσιν το προσωπον του πατροσ μου του εν ουρανοισ **11** ηλθεν γαρ ο υιοσ του ανθρωπου σωσαι το απολωλοσ **12** τι υμιν δοκει εαν γενηται τινι ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφεισ τα ενενηκοντα εννεα επι τα ορη πορευθεισ ζητει το πλανωμενον **13** και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοισ ενενηκοντα εννεα τοισ μη πεπλανημενοισ **14** ουτωσ ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατροσ υμων του εν ουρανοισ ινα αποληται εισ των μικρων τουτων **15** εαν δε αμαρτηση εισ σε ο αδελφοσ σου υπαγε και ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησασ τον αδελφον σου **16** εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου ετι ενα η δυο ινα επι στοματοσ δυο μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα **17** εαν δε παρακουση αυτων ειπε τη εκκλησια εαν δε και της εκκλησιασ παρακουση εστω σοι ωσπερ ο εθνικοσ και ο τελωνησ **18** αμην λεγω υμιν οσα εαν δησητε επι της γησ εσται δεδεμενα εν τω ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γησ εσται λελυμενα εν τω ουρανω **19** παλιν αμην λεγω υμιν οτι εαν δυο υμων συμφωνησωσιν επι της γησ περι παντοσπραγματοσ ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοισ παρα του πατροσ μου του εν ουρανοισ **20** ου γαρ εισιν δυο η τρεις συνηγμενοι εισ το εμον ονομα εκει ειμι εν μεσω αυτων **21** τοτε προσελθων αυτω ο πετροσ ειπεν κυριε ποσακισ αμαρτησει εισ εμε ο αδελφοσ μου και αφησω αυτω εωσ επτακισ **22** λεγει αυτω ο ιησουσ ου λεγω σοι

εως επτακισ αλλ εως εβδομηκοντακισ επτα 23 δια τουτο
ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει
ος ηθελησεν συναραι λογον μετα των δουλων αυτου
24 αρξαμενου δε αυτου συναιρειν προσηνεχθη αυτω εισ
οφειλετησ μυριων ταλαντων 25 μη εχοντος δε αυτου
αποδουναι εκελευσεν αυτον ο κυριος αυτου πραθηναι
και την γυναικα αυτου και τα τεκνα και παντα οσα ειχεν
και αποδοθηναι 26 πεσων ουν ο δουλος προσεकुνει
αυτω λεγων κυριε μακροθυμησον επ εμοι και παντα
σοι αποδωσω 27 σπλαγχνισθεισ δε ο κυριος του δουλου
εκεινου απελυσεν αυτον και το δανειον αφηκεν αυτω 28
εξελθων δε ο δουλος εκεινος ευρεν ενα των συνδουλων
αυτου οσ ωφειλεν αυτω εκατον δηναρια και κρατησασ
αυτον επινιγεν λεγων αποδος μοι ει τι οφειλεις 29 πεσων
ουν ο συνδουλος αυτου εισ τουσ ποδας αυτου παρεκαλει
αυτον λεγων μακροθυμησον επ εμοι και αποδωσω σοι 30 ο
δε ουκ ηθελεν αλλα απελθων εβαλεν αυτον εισ φυλακην
εωσ ου αποδω το οφειλομενον 31 ιδοντες δε οι συνδουλοι
αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντες
διεσαφησαν τω κυριω εαυτων παντα τα γενομενα 32
τοτε προσκαλεσαμενος αυτον ο κυριος αυτου λεγει αυτω
δουλε πονηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι
επει παρεκαλεσασ με 33 ουκ εδει και σε ελεησαι τον
συνδουλον σου ωσ και εγω σε ηλεησα 34 και οργισθεισ ο
κυριος αυτου παρεδωκεν αυτον τοις βασανισταις εωσ ου
αποδω παν το οφειλομενον αυτω 35 ουτως και ο πατηρ
μου ο επουρανιος ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστος τω
αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων τα παραπτωματα
αυτων

19 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους μετηρεν απο της γαλιλαιας και ηλθεν εις τα ορια της ιουδαιας περαν του ιορδανου **2** και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους εκει **3** και προσηλθον αυτω οι φαρισαιοι πειραζοντες αυτον και λεγοντες αυτω ει εξεστιν ανθρωπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν **4** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε οτι ο ποιησας απ αρχης αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους **5** και ειπεν ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα και την μητερα και προσκολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν **6** ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω **7** λεγουσιν αυτω τι ουν μωσησ εντειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι αυτην **8** λεγει αυτοις οτι μωσησ προσ την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τας γυναικας υμων απ αρχης δε ου γεγονεν ουτως **9** λεγω δε υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχαται και ο απολελυμενην γαμησας μοιχαται **10** λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικος ου συμφερει γαμησαι **11** ο δε ειπεν αυτοις ου παντες χωρουσιν τον λογον τουτον αλλ οισ δεδοται **12** εισιν γαρ ευνουχοι οιτινες εκ κοιλιας μητροσ εγεννηθησαν ουτως και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισαν εαυτους δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενος χωρειν χωρειτω **13** τοτε προσηνεχθη αυτω παιδια ινα τας χειρας επιθη αυτοις και προσευξηται οι δε μαθηται

επετιμησαν αυτοις 14 ο δε ιησους ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προσ με των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων 15 και επιθεισ αυτοις τας χειρας επορευθη εκειθεν 16 και ιδου εις προσελθων ειπεν αυτω διδασκαλε αγαθε τι αγαθον ποιησω ινα εχω ζωην αιωνιον (aiōnios g166) 17 ο δε ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ει δε θελεις εισελθειν εις την ζωην τηρησον τας εντολας 18 λεγει αυτω ποιας ο δε ιησους ειπεν το ου φονευσεις ου μοιχευσεις ου κλεψεις ου ψευδομαρτυρησεις 19 τιμα τον πατερα και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ωσ σεαυτον 20 λεγει αυτω ο νεανισκος παντα ταυτα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου τι ετι υστερω 21 εφη αυτω ο ιησους ει θελεις τελειος ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα καιδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι 22 ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα 23 ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολωσ πλουσιος εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων 24 παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματος ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν 25 ακουσαντες δε οι μαθηται αυτου εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες τις αρα δυναται σωθηναι 26 εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα 27 τοτε αποκριθεισ ο πετρος ειπεν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν 28 ο δε ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι

εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου
επι θρονου δοξης αυτου καθισεσθε και υμεις επι δωδεκα
θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ **29**
και πας ος αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η
πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν
του ονοματος μου εκατονταπλασιονα ληψεται και ζων
αιωνιον κληρονομησει (aiōnios g166) **30** πολλοι δε εσονται
πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20 ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω
οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθαι
εργατας εις τον αμπελωνα αυτου **2** και συμφωνησας μετα
των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους
εις τον αμπελωνα αυτου **3** και εξελθων περι τριτην ωραν
ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους **4** και εκεινοις
ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η
δικαιον δωσω υμιν **5** οι δε απηλθον παλιν εξελθων περι
εκτην και ενατην ωραν εποιησεν ωσαυτως **6** περι δε
την ενδεκατην ωραν εξελθων ευρεν αλλους εστωτας
αργους και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν
αργοι **7** λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσατο
λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο
εαν η δικαιον ληψεσθε **8** οψιας δε γενομενης λεγει ο
κυριος του αμπελωνος τω επιτροπω αυτου καλεσον τους
εργατας και αποδος αυτοις τον μισθον αρξαμενος απο
των εσχατων εως των πρωτων **9** και ελθοντες οι περι
την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον **10** ελθοντες
δε οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειονα ληψονται και ελαβον
και αυτοι ανα δηναριον **11** λαβοντες δε εγογγυζον κατα
του οικοδεσποτου **12** λεγοντες οτι ουτοι οι εσχατοι μιαν

ωραν εποιησαν και ισουσ ημιν αυτους εποιησασ τοις
βαστασασιν το βαρος της ημερας και τον καυσωνα 13 ο δε
αποκριθεις ειπεν ενι αυτων εταιρε ουκ αδικω σε ουχι
δηναριου συνεφωνησασ μοι 14 αρον το σον και υπαγε
θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ωσ και σοι 15 η ουκ
εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοις εμοις ει ο οφθαλμος
σου πονηρος εστιν οτι εγω αγαθος ειμι 16 ουτως εσονται
οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι πολλοι γαρ εισιν
κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι 17 και αναβαινων ο ιησους
εις ιεροσολυμα παρελαβεν τους δωδεκα μαθητας κατ
ιδιαν εν τη οδω και ειπεν αυτοις 18 ιδου αναβαιομεν εις
ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις
αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον
θανατω 19 και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν εις το
εμπαιξαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη
ημερα αναστησεται 20 τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των
υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτης προσκυνουσα και
αιτουσα τι παρ αυτου 21 ο δε ειπεν αυτη τι θελεις λεγει
αυτω ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ
δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου εν τη βασιλεια σου
22 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουκ οιδατε τι αιτεισθε
δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω μελλω πινειν η το
βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι λεγουσιν αυτω
δυναμεθα 23 και λεγει αυτοις το μεν ποτηριον μου πιεσθε
και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε το
δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων μου ουκ
εστιν εμον δουναι αλλ οιοι ητοιμασται υπο του πατρος
μου 24 και ακουσαντες οι δεκα ηγανακτησαν περι των
δυο αδελφων 25 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους

ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντες των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων 26 ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη εν υμιν μεγασ γενεσθαι εσται υμων διακονος 27 και ος εαν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εστω υμων δουλος 28 ωσπερ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων 29 και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλος πολυς 30 και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντες οτι ιησους παραγει εκραξαν λεγοντες ελεησον ημας κυριε υιος δαυιδ 31 ο δε οχλος επετιμησεν αυτοις ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραζον λεγοντες ελεησον ημας κυριε υιος δαυιδ 32 και στασ ο ιησους εφωνησεν αυτοουσ και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν 33 λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιχθωσιν ημων οι οφθαλμοι 34 σπλαχνισθεις δε ο ιησους ηψατο των οφθαλμων αυτων και ευθεωσ ανεβλεψαν αυτων οι οφθαλμοι και ηκολουθησαν αυτω

21 και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον εις βηθσφαγη προσ το οροσ των ελαιων τοτε ο ιησους απεστειλεν δυο μαθητασ 2 λεγων αυτοις πορευθητε εις την κωμην την απεναντι υμων και ευθεωσ ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτησ λυσαντες αγαγετε μοι 3 και εαν τισ υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριος αυτων χριεαν εχει ευθεωσ δε αποστελλει αυτοουσ 4 τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος 5 ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται σοι πραυσ και επιβεβηκωσ επι ονον και πωλον υιον υποζυγιου 6 πορευθεντες δε οι μαθηται

και ποιησαντες καθως προσεταξεν αυτοις ο ιησους 7
ηγαγον την ονον και τον πωλον και επεθηκαν επανω
αυτων τα ιματια αυτων και επεκαθισεν επανω αυτων
8 ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν
τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων
και εστρωννυον εν τη οδω 9 οι δε οχλοι οι προαγοντες
και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα τω
υιω δαυιδ ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου
ωσαννα εν τοις υψιστοις 10 και εισελθοντος αυτου εις
ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις λεγουσα τις εστιν
ουτος 11 οι δε οχλοι ελεγον ουτος εστιν ιησους ο
προφητης ο απο ναζαρετ της γαλιλαιας 12 και εισηλθεν ο
ιησους εις το ιερον του θεου και εξεβαλεν παντας τους
πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας
των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδρας των
πωλουντων τας περιστερας 13 και λεγει αυτοις γεγραπται
ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται υμεις δε αυτον
εποιησατε σπηλαιον ληστων 14 και προσηλθον αυτω
χωλοι και τυφλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτους 15
ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια
α εποιησεν και τους παιδας κραζοντας εν τω ιερω και
λεγοντας ωσαννα τω υιω δαυιδ ηγανακτησαν 16 και ειπον
αυτω ακουεις τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοις
ναι ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματος νηπιων και
θηλαζοντων κατηρτισω αινον 17 και καταλιπων αυτους
εξηλθεν εξω της πολεως εις βηθανιαν και ηυλισθη εκει
18 πρωιας δε επαναγων εις την πολιν επεινασεν 19 και
ιδων συκην μιαν επι της οδου ηλθεν επ αυτην και ουδεν
ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη μηκετι

εκ σου καρπος γενηται εις τον αιωνα και εξηρανθη
παραχρημα η συκη (αἰὼν g165) 20 και ιδοντες οι μαθηται
εθαυμασαν λεγοντες πως παραχρημα εξηρανθη η συκη 21
αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν εαν
εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το της συκης
ποιησετε αλλα καν τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και
βληθητι εις την θαλασσαν γενησεται 22 και παντα οσα
εαν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες ληψεσθε 23 και
ελθοντι αυτω εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι
αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια
εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν
ταυτην 24 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις ερωτησω
υμας καγω λογον ενα ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω
εν ποια εξουσια ταυτα ποιω 25 το βαπτισμα ιωαννου
ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο
παρ εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν
δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω 26 εαν δε ειπωμεν εξ
ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ εχουσιν τον
ιωαννην ωσ προφητην 27 και αποκριθεντες τω ιησου
ειπον ουκ οιδαμεν εφη αυτοις και αυτοσ ουδε εγω λεγω
υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω 28 τι δε υμιν δοκει
ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω
ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι μου
29 ο δε αποκριθεις ειπεν ου θελω υστερον δε μεταμεληθεις
απηλθεν 30 και προσελθων τω δευτερω ειπεν ωσαυτωσ ο
δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν 31 τις
εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατροσ λεγουσιν
αυτω ο πρωτωσ λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν
οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμασ εις την

βασιλειαν του θεου 32 ηλθεν γαρ προς υμας ιωαννης εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ου μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω 33 αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος τις ην οικοδεσποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμαν αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν 34 οτε δε ηγγισεν ο καιρος των καρπων απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου 35 και λαβοντες οι γεωργοι τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν 36 παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των πρωτων και εποιησαν αυτοις ωσαυτως 37 υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου 38 οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και κατασχωμεν την κληρονομιαν αυτου 39 και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν 40 οταν ουν ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινοις 41 λεγουσιν αυτω κακους κακως απολεσει αυτους και τον αμπελωνα εκδωσεται αλλοις γεωργοις οιτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων 42 λεγει αυτοις ο ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων 43 δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνει ποιουντι τους

καρπους αυτης 44 και ο πεσων επι τον λιθον τουτον
συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον 45 και
ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας
αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει 46 και ζητουντες
αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους επειδη ως
προφητην αυτον ειχον

22 και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν αυτοις εν
παραβολαις λεγων 2 ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων
ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμους τω υιω αυτου
3 και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους
κεκλημενους εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν 4
παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις
κεκλημενοις ιδου το αριστον μου ητοιμασα οι ταυροι
μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις
τους γαμους 5 οι δε αμελησαντες απηλθον ο μεν εις
τον ιδιον αγρον ο δε εις την εμποριαν αυτου 6 οι δε
λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και
απεκτειναν 7 και ακουσας ο βασιλευς εκεινος ωργισθη
και πεμψας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις
εκεινους και την πολιν αυτων ενεπρησεν 8 τοτε λεγει
τοις δουλοις αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε
κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι 9 πορευεσθε ουν επι τας
διεξοδους των οδων και οσους αν ευρητε καλεσατε εις
τους γαμους 10 και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις
τας οδους συνηγαγον παντας οσους ευρον πονηρους
τε και αγαθους και επλησθη ο γαμος ανακειμενων 11
εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους
ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου
12 και λεγει αυτω εταيره πως εισηλθες ωδε μη εχων

ενδυμα γαμου ο δε εφιμωθη 13 τοτε ειπεν ο βασιλευσ
τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας αρατε
αυτον και εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται
ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων 14 πολλοι γαρ
εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι 15 τοτε πορευθεντες οι
φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδευσωσιν
εν λογω 16 και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων
μετα των ηρωδιανων λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι
αληθης ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεισ και
ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον
ανθρωπων 17 ειπε ουν ημιν τι σοι δοκει εξεστιν δουναι
κηνσον καισαρι η ου 18 γνους δε ο ιησους την πονηριαν
αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται 19 επιδειξατε μοι
το νομισμα του κηνσου οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον
20 και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη
21 λεγουσιν αυτω καισαρος τοτε λεγει αυτοις αποδοτε
ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω 22
και ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθον
23 εν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιοι οι
λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον
24 λεγοντες διδασκαλε μωσησ ειπεν εαν τισ αποθανη
μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την
γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου
25 ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γαμησας
ετελευτησεν και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα
αυτου τω αδελφω αυτου 26 ομοιωσ και ο δευτερος και ο
τριτος εως των επτα 27 υστερον δε παντων απεθανεν και
η γυνη 28 εν τη ουν αναστασει τινος των επτα εσται γυνη
παντες γαρ εσχον αυτην 29 αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν

αυτοις πλανασθε μη ειδοτεσ τασ γραφασ μηδε την δυναμιν του θεου **30** εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται αλλ ως αγγελοι του θεου εν ουρανω εισιν **31** περι δε της αναστασεωσ των νεκρων ουκ ανεγνωτε το ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντοσ **32** εγω ειμι ο θεοσ αβρααμ και ο θεοσ ισαακ και ο θεοσ ιακωβ ουκ εστιν ο θεοσ θεοσ νεκρων αλλα ζωντων **33** και ακουσαντεσ οι οχλοι εξεπλησοντο επι τη διδαχη αυτου **34** οι δε φαρισαιοι ακουσαντεσ οτι εφιμωσεν τουσ σαδδουκαιουσ συνηχθησαν επι το αυτο **35** και επηρωτησεν εισ εξ αυτων νομικοσ πειραζων αυτον και λεγων **36** διδασκαλε ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω **37** ο δε ιησουσ εφη αυτω αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εν ολη καρδια σου και εν ολη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου **38** αυτη εστιν πρωτη και μεγαλη εντολη **39** δευτερα δε ομοια αυτη αγαπησεισ τον πλησιον σου ως σεαυτον **40** εν ταυταισ ταισ δυσιν εντολαισ ολοσ ο νομοσ και οι προφηται κρεμανται **41** συνηγμενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν αυτουσ ο ιησουσ **42** λεγων τι υμιν δοκει περι του χριστου τινοσ υιοσ εστιν λεγουσιν αυτω του δαυιδ **43** λεγει αυτοισ πως ουν δαυιδ εν πνευματι κυριον αυτον καλει λεγων **44** ειπεν ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου **45** ει ουν δαυιδ καλει αυτον κυριον πως υιοσ αυτου εστιν **46** και ουδεις εδυνατο αυτω αποκριθηναι λογον ουδε ετολμησεν τισ απ εκεινησ της ημερασ επερωτησαι αυτον ουκετι

23 τοτε ο ιησουσ ελαλησεν τοισ οχλοισ και τοισ μαθηταισ αυτου **2** λεγων επι της μωσεωσ καθεδρασ εκαθισαν οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι **3** παντα ουν οσα εαν ειπωσιν

υμιν τηρειν τηρειτε και ποιειτε κατα δε τα εργα αυτων
μη ποιειτε λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν 4 δεσμεουσιν
γαρ φορτια βαρεα και δυσβαστακτα και επιτιθεασιν επι
τους ωμους των ανθρωπων τω δε δακτυλω αυτων ου
θελουσιν κινησαι αυτα 5 παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν
προσ το θεαθηναι τοις ανθρωποις πλατυνουσιν δε τα
φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα κρασπεδα των
ιματιων αυτων 6 φιλουσιν τε την πρωτοκλισιαν εν τοις
δειπνοις και τας πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις
7 και τους ασπασμους εν ταις αγοραις και καλεισθαι
υπο των ανθρωπων ραββι ραββι 8 υμεις δε μη κληθητε
ραββι εισ γαρ εστιν υμων ο καθηγητης ο χριστος παντες
δε υμεις αδελφοι εστε 9 και πατερα μη καλεσητε υμων
επι της γης εισ γαρ εστιν ο πατηρ υμων ο εν τοις
ουρανοις 10 μηδε κληθητε καθηγηται εισ γαρ υμων εστιν
ο καθηγητης ο χριστος 11 ο δε μειζων υμων εσται υμων
διακονος 12 οστις δε υψωσει εαυτον ταπεινωθησεται και
οστις ταπεινωσει εαυτον υψωθησεται 13 ουαι δε υμιν
γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι κατεσθιετε τας
οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι
δια τουτο ληψεσθε περισσοτερον κριμα 14 ουαι υμιν
γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την
βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων
υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τους εισερχομενους
αφιετε εισελθειν 15 ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι
υποκριται οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν
ποιησαι ενα προσηλυτον και οταν γενηται ποιειτε αυτον
υιον γεεννης διπλοτερον υμων (Geenna g1067) 16 ουαι υμιν
οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες ος αν ομοση εν τω ναω ουδεν

εστιν ος δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει **17**
μωροι και τυφλοι τισ γαρ μειζων εστιν ο χρυσοσ η ο
ναοσ ο αγιαζων τον χρυσον **18** και οσ εαν ομοση εν τω
θυσιαστηριω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω δωρω τω
επανω αυτου οφειλει **19** μωροι και τυφλοι τι γαρ μειζον
το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον **20**
ο ουν ομοσασ εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και
εν πασιν τοισ επανω αυτου **21** και ο ομοσασ εν τω ναω
ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικησαντι αυτον **22** και ο
ομοσασ εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και
εν τω καθημενω επανω αυτου **23** ουαι υμιν γραμματεισ
και φαρισαιοι υποκριται οτι αποδεκατουτε το ηδουσμον
και το ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυτερα
του νομου την κρισιν και τον ελεον και την πιστιν ταυτα
εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι **24** οδηγοι τυφλοι οι
διυλιζοντεσ τον κωνωπα την δε καμηλον καταπινοντεσ
25 ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι
καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδοσ
εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγησ και αδικιασ **26** φαρισαιε
τυφλε καθαρισον πρωτον το εντοσ του ποτηριου και της
παροψιδοσ ινα γενηται και το εκτοσ αυτων καθαρων
27 ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι
παρομοιαζετε ταφοισ κεκονιαμενοισ οιτινεσ εξωθεν μεν
φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οστεων νεκρων
και πασησ ακαθαρσιασ **28** ουτωσ και υμεισ εξωθεν μεν
φαινεσθε τοισ ανθρωποισ δικαιοι εσωθεν δε μεστοι εστε
υποκρισεωσ και ανομιασ **29** ουαι υμιν γραμματεισ και
φαρισαιοι υποκριται οτι οικοδομειτε τουσ ταφουσ των
προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων **30** και

λεγετε ει ημεν εν ταισ ημεραισ των πατερων ημων ουκ
αν ημεν κοινωνοι αυτων εν τω αιματι των προφητων 31
ωστε μαρτυρειτε εαυτοις οτι υιοι εστε των φονευσαντων
τους προφητας 32 και υμεις πληρωσατε το μετρον των
πατερων υμων 33 οφεισ γεννηματα εχιδνων πως φυγητε
απο της κρισεωσ της γεεννης (Geenna g1067) 34 δια τουτο
ιδου εγω αποστελλω προς υμασ προφητας και σοφουσ
και γραμματεισ και εξ αυτων αποκτενειτε και σταυρωσετε
και εξ αυτων μαστιγωσετε εν ταισ συναγωγαισ υμων και
διωξετε απο πολεωσ εισ πολιν 35 οπως ελθη εφ υμασ παν
αιμα δικαιον εκχυνομενον επι της γησ απο του αιματοσ
αβελ του δικαιου εωσ του αιματοσ ζαχαριου υιου βαραχιου
ον εφονευσατε μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου
36 αμην λεγω υμιν οτι ηξει παντα ταυτα επι την γενεαν
ταυτην 37 ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τους
προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενουσ προς
αυτην ποσακισ ηθελησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου
ον τροπον επισυναγει ορνισ τα νοσσια εαυτησ υπο τασ
περυγασ και ουκ ηθελησατε 38 ιδου αφιεται υμιν ο οικοσ
υμων ερημοσ 39 λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εωσ
αν ειπητε ευλογημενοσ ο ερχομενοσ εν ονοματι κυριου
24 και εξελθων ο ιησουσ επορευετο απο του ιερου
και προσηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τασ
οικοδομασ του ιερου 2 ο δε ιησουσ ειπεν αυτοισ ου βλεπετε
παντα ταυτα αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθοσ επι
λιθον οσ ου καταλυθησεται 3 καθημενου δε αυτου επι του
ρουσ των ελαιων προσηλθον αυτω οι μαθηται κατ ιδιαν
λεγοντες ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον της
σησ παρουσιασ και της συντελειασ του αιωνοσ (aiōn g165) 4

και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις βλεπετε μη τισ υμας
πλανηση 5 πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου
λεγοντες εγω ειμι ο χριστος και πολλους πλανησουσιν
6 μελλησετε δε ακουειν πολεμους και ακοας πολεμων
ορατε μη θροεισθε δει γαρ παντα γενεσθαι αλλ ουπω εστιν
το τελος 7 εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια
επι βασιλειαν και εσονται λιμοι και λοιμοι και σεισμοι
κατα τοπους 8 παντα δε ταυτα αρχη ωδινων 9 τοτε
παραδωσουσιν υμας εις θλιψιν και αποκτενουσιν υμας και
εσεσθε μισουμενοι υπο παντων των εθνων δια το ονομα
μου 10 και τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και αλληλους
παραδωσουσιν και μισησουσιν αλληλους 11 και πολλοι
ψευδοπροφηται εγερθησονται και πλανησουσιν πολλους
12 και δια το πληθυνθηναι την ανομιαν ψυγησεται η
αγαπη των πολλων 13 ο δε υπομεινας εις τελος ουτος
σωθησεται 14 και κηρυχθησεται τουτο το ευαγγελιον
της βασιλειας εν ολη τη οικουμενη εις μαρτυριον πασιν
τοις εθνεσιν και τοτε ηξει το τελος 15 οταν ουν ιδητε
το βδελυγμα της ερημωσεως το ρηθεν δια δανιηλ του
προφητου εστωσ εν τοπω αγιω ο αναγινωσκων νοειτω
16 τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν επι τα ορη 17 ο
επι του δωματος μη καταβαινετω αραι τα εκ της οικιας
αυτου 18 και ο εν τω αγρω μη επιστρεψατω οπισω αραι τα
ιματια αυτου 19 ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ
θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ 20 προσευχεσθε δε
ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνοσ μηδε σαββατω 21
εσται γαρ τοτε θλιψισ μεγαλη οια ου γεγονεν απ αρχησ
κοσμου εωσ του νυν ουδ ου μη γενηται 22 και ει μη
εκολοβωθησαν αι ημεραι εκειναι ουκ αν εσωθη πασα

σαρξ δια δε τους εκλεκτους κολοβωθησονται αι ημεραι
εκειναι 23 τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστος η
ωδε μη πιστευσητε 24 εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι
και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια μεγαλα και
τερατα ωστε πλανησαι ει δυνατον και τους εκλεκτους
25 ιδου προειρηκα υμιν 26 εαν ουν ειπωσιν υμιν ιδου
εν τη ερημω εστιν μη εξελθητε ιδου εν τοις ταμειοις
μη πιστευσητε 27 ωσπερ γαρ η αστραπη εξερχεται απο
ανατολων και φαινεται εως δυσμων ουτως εσται και η
παρουσια του υιου του ανθρωπου 28 οπου γαρ εαν η το
πτωμα εκει συναχθησονται οι αετοι 29 ευθεωσ δε μετα
την θλιψιν των ημερων εκεινων ο ηλιος σκοτισθησεται
και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτησ και οι αστερες
πεσουνται απο του ουρανου και αι δυναμεις των ουρανων
σαλευθησονται 30 και τοτε φανησεται το σημειον του υιου
του ανθρωπου εν τω ουρανω και τοτε κοψονται πασαι
αι φυλαι της γης και οψονται τον υιον του ανθρωπου
ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου μετα δυναμειωσ
και δοξης πολλης 31 και αποστελει τους αγγελουσ αυτου
μετα σαλπιγγος φωνης μεγαλης και επισυναξουσιν τους
εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρων
ουρανων εως ακρων αυτων 32 απο δε της συκης μαθετε
την παραβολην οταν ηδη ο κλαδος αυτησ γενηται απαλος
και τα φυλλα εκφυη γινωσκετε οτι εγγυσ το θερος 33
ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα παντα γινωσκετε
οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ 34 αμην λεγω υμιν ου μη
παρελθη η γενεα αυτη εωσ αν παντα ταυτα γενηται 35
ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου
μη παρελθωσιν 36 περι δε της ημερας εκεινησ και ωρασ

ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι των ουρανων ει μη ο πατηρ μου μονος 37 ωσπερ δε αι ημεραι του νωε ουτως εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου 38 ωσπερ γαρ ησαν εν ταις ημεραις ταις προ του κατακλυσμου τρωγοντες και πινοντες γαμουντες και εκγαμιζοντες αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον 39 και ουκ εγνωσαν εως ηλθεν ο κατακλυσμος και ηρεν απαντασ ουτως εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου 40 τοτε δυο εσονται εν τω αγρω ο εις παραλαμβανεται και ο εις αφιεται 41 δυο αληθουσαι εν τω μυλωνι μια παραλαμβανεται και μια αφιεται 42 γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε ποια ωρα ο κυριος υμων ερχεται 43 εκεινο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτησ ποια φυλακη ο κλεπτησ ερχεται εγηγορησεν αν και ουκ αν ειασεν διορυγηναι την οικιαν αυτου 44 δια τουτο και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιοσ του ανθρωπου ερχεται 45 τισ αρα εστιν ο πιστοσ δουλοσ και φρονημοσ ον κατεστησεν ο κυριοσ αυτου επι της θεραπειασ αυτου του διδοναι αυτοισ την τροφην εν καιρω 46 μακαριοσ ο δουλοσ εκεινοσ ον ελθων ο κυριοσ αυτου ευρησει ποιουντα ουτως 47 αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν τοισ υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον 48 εαν δε ειπη ο κακοσ δουλοσ εκεινοσ εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριοσ μου ελθειν 49 και αρξεται τυπτειν τουσ συνδουλουσ εσθιειν δε και πινειν μετα των μεθυοντων 50 ηξει ο κυριοσ του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει 51 και διχοτομησει αυτον και το μεροσ αυτου μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων

25 τότε ομοιωθήσεται η βασιλεία των ουρανών δεκά παρθένοι αιτίες λαβούσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπαντήσιν τοῦ νυμφίου **2** πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρονιμοὶ καὶ αἱ πέντε μωραὶ **3** αἰτίες μωραὶ λαβούσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον **4** αἱ δὲ φρονιμοὶ ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν **5** χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνυστάξαν πάσαι καὶ ἐκαθέυδον **6** μεσησ δὲ νυκτός κραυγὴ γέγονεν ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἐρχεται ἐξέρχεσθε εἰς ἀπαντήσιν αὐτοῦ **7** τότε ἠγέρθησαν πάσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκοσμήσαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν **8** αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονιμοῖς εἶπον δοτε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἔλαιου ὑμῶν ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβεννύνται **9** ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρονιμοὶ λέγουσαι μήποτε οὐκ ἀρκεσὴ ἡμῖν καὶ ὑμῖν πορευέσθε δὲ μάλλον πρὸς τοὺς πωλουντὰς καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς **10** ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἐτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα **11** ὕστερον δὲ ἐρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι κυριε κυριε ἀνοίξον ἡμῖν **12** ὁ δὲ ἀποκρίθεις εἶπεν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς **13** γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐρχεται **14** ὡσπερ γὰρ ἀνθρώπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδιοὺς δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπαρχόντα αὐτοῦ **15** καὶ ὦ μὲν ἔδωκεν πέντε τάλαντα ὦ δὲ δύο ὦ δὲ ἐν ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ ἀπεδημήσεν εὐθεὺς **16** πορευθεῖς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἀλλὰ πέντε τάλαντα **17** ὡσαυτὼς καὶ ὁ τὰ δύο ἐκερδήσεν καὶ αὐτὸς ἀλλὰ δύο **18** ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν

απελθων ωρυξεν εν τη γη και απεκρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου 19 μετα δε χρονον πολυν ερχεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναιρει μετ αυτων λογον 20 και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκασ ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα επ αυτοις 21 εφη δε αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου 22 προσελθων δε και ο τα δυο ταλαντα λαβων ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι παρεδωκασ ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα επ αυτοις 23 εφη αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου 24 προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληφωσ ειπεν κυριε εγνωσ σε οτι σκληρος ει ανθρωπος θεριζων οπου ουκ εσπειρασ και συναγων οθεν ου διεσκορπισασ 25 και φοβηθεις απελθων εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη ιδε εχεις το σον 26 αποκριθεις δε ο κυριος αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε και οκνηρε ηδεις οτι θεριζω οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσκορπισα 27 εδει ουν σε βαλειν το αργυριον μου τοις τραπεζιταις και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω 28 αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα 29 τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου 30 και τον αχρειον δουλων εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερων εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων 31 οταν δε ελθη ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντες οι αγιοι αγγελοι

μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου 32 και συναχθησεται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφοριει αυτους απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων 33 και στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων 34 τοτε ερει ο βασιλευσ τοις εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατροσ μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολησ κοσμου 35 επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και εποτισατε με ξενοσ ημην και συνηγαγετε με 36 γυμνοσ και περιεβαλετε με ησθηνησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθετε προσ με 37 τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν 38 ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν η γυμνον και περιεβαλομεν 39 ποτε δε σε ειδομεν ασθηνη η εν φυλακη και ηλθομεν προσ σε 40 και αποκριθεισ ο βασιλευσ ερει αυτοισ αμην λεγω υμιν εφ οσον εποησατε ενι τουτων των αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποησατε 41 τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου οι κατηραμενοι εισ το πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβολω και τοις αγγελιοισ αυτου (αιδιονιοσ g166) 42 επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και ουκ εποτισατε με 43 ξενοσ ημην και ου συνηγαγετε με γυμνοσ και ου περιεβαλετε με ασθηνησ και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με 44 τοτε αποκριθησονται και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθηνη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι 45 τοτε αποκριθησεται αυτοισ λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ εποησατε

ενι τουτων των ελαχιστων ουδε εμοι εποιησατε **46** και
απελευσονται ουτοι εις κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εις
ζωην αιωνιον (aiōnios g166)

26 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντασ τουσ
λογουσ τουτουσ ειπεν τοις μαθηταισ αυτου **2** οιδατε οτι
μετα δυο ημερασ το πασχα γινεται και ο υιοσ του ανθρωπου
παραδιδοται εις το σταυρωθηναι **3** τοτε συνηχθησαν οι
αρχιερεισ και οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι του λαου
εισ την αυλην του αρχιερεωσ του λεγομενου καιαφα **4**
και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν δολω κρατησωσιν
και αποκτεινωσιν **5** ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη
θορυβοσ γενηται εν τω λαω **6** του δε ιησου γενομενου
εν βηθανια εν οικια σιμωνοσ του λεπρου **7** προσηλθεν
αυτω γυνη αλαβαστρον μυρου εχουσα βαρυτιμου και
κατεχεεν επι την κεφαλην αυτου ανακειμενου **8** ιδοντεσ
δε οι μαθηται αυτου ηγανακτησαν λεγοντεσ εις τι η
απωλεια αυτη **9** ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι
πολλου και δοθηναι πτωχοισ **10** γνουσ δε ο ιησους ειπεν
αυτοισ τι κοπουσ παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον
ειργασατο εις εμε **11** παντοτε γαρ τουσ πτωχοουσ εχετε μεθ
εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε **12** βαλουσα γαρ αυτη το
μυρον τουτο επι του σωματοσ μου προσ το ενταφιασαι
με εποιησεν **13** αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το
ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο
εποιησεν αυτη εις μνημοσυνον αυτησ **14** τοτε πορευθεισ
εισ των δωδεκα ο λεγομενοσ ιουδασ ισκαριωτησ προσ
τουσ αρχιερεισ **15** ειπεν τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν
παραδωσω αυτον οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια
16 και απο τοτε εζητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω **17** τη

δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες αυτω που θελεις ετοιμασομεν σοι φαγειν το πασχα 18 ο δε ειπεν υπαγετε εις την πολιν προσ τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλος λεγει ο καιρος μου εγγυς εστιν προσ σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου 19 και εποιησαν οι μαθηται ωσ συνεταξεν αυτοις ο ιησους και ητοιμασαν το πασχα 20 οψιασ δε γενομενης ανεκειτο μετα των δωδεκα 21 και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με 22 και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εκαστος αυτων μητι εγω ειμι κυριε 23 ο δε αποκριθεις ειπεν ο εμβαιψασ μετ εμου εν τω τρυβλιω την χειρα ουτος με παραδωσει 24 ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος 25 αποκριθεις δε ιουδας ο παραδιδουσ αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ ειπασ 26 εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους τον αρτον και ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου 27 και λαβων το ποτηριον και ευχαριστησας εδωκεν αυτοις λεγων πιετε εξ αυτου παντες 28 τουτο γαρ εστιν το αιμα μου το της καινησ διαθηκησ το περι πολλων εκχυνομενον εις αφεσιν αμαρτιων 29 λεγω δε υμιν οτι ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του γεννηματοσ της αμπελου εωσ της ημερασ εκεινησ οταν αυτο πινω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατροσ μου 30 και υμνησαντες εξηλθον εις το οροσ των ελαιων 31 τοτε λεγει αυτοις ο ιησους παντες υμεις σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη

γεγραπται γαρ παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται
τα προβατα της ποιμνης 32 μετα δε το εγερθηναι με
προαξω υμας εις την γαλιλαιαν 33 αποκριθεις δε ο πετρος
ειπεν αυτω ει παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω
δε ουδεποτε σκανδαλισθησομαι 34 εφη αυτω ο ιησους
αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα
φωνησαι τρισ απαρνηση με 35 λεγει αυτω ο πετρος
καν δεη με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησωμαι
ομοιωσ δε και παντες οι μαθηται ειπον 36 τοτε ερχεται
μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθσημανη
και λεγει τοις μαθηταις καθισατε αυτου εωσ ου απελθων
προσευξωμαι εκει 37 και παραλαβων τον πετρον και τους
δυο υιουσ ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν
38 τοτε λεγει αυτοις ο ιησους περιλυπος εστιν η ψυχη
μου εωσ θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου
39 και προσελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου
προσευχομενος και λεγων πατερ μου ει δυνατον εστιν
παρελθετω απ εμου το ποτηριον τουτο πλην ουχ ωσ
εγω θελω αλλ ωσ συ 40 και ερχεται προσ τους μαθητας
και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω
ουτως ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου
41 γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις
πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθηνησ 42
παλιν εκ δευτερου απελθων προσηυξατο λεγων πατερ
μου ει ου δυναται τουτο το ποτηριον παρελθειν απ
εμου εαν μη αυτο πιω γενηθητω το θελημα σου 43 και
ελθων ευρισκει αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ
αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι 44 και αφεισ αυτους
απελθων παλιν προσηυξατο εκ τριτου τον αυτον λογον

ειπων 45 τότε ερχεται προς τους μαθητας αυτου και λεγει αυτοις καθευδετε το λοιπον και αναπαυεσθε ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας αμαρτωλων 46 εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδουσ με 47 και ετι αυτου λαλουντοσ ιδου ιουδασ εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλοσ πολυσ μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου 48 ο δε παραδιδουσ αυτον εδωκεν αυτοις σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτοσ εστιν κρατησατε αυτον 49 και ευθεωσ προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον 50 ο δε ιησουσ ειπεν αυτω εταιρε εφ ω παρει τοτε προσελθοντεσ επεβαλον τασ χειρασ επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον 51 και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινας την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξασ τον δουλον του αρχιερωσ αφειλεν αυτου το ωτιον 52 τοτε λεγει αυτω ο ιησουσ αποστρεψον σου την μαχαιραν εις τον τοπον αυτησ παντεσ γαρ οι λαβοντεσ μαχαιραν εν μαχαιρα αποθανουνται 53 η δοκεισ οτι ου δυναμαι αρτι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι πλειουσ η δωδεκα λεγεωνασ αγγελων 54 πωσ ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτωσ δει γενεσθαι 55 εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησουσ τοισ οχλοισ ωσ επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν προς υμασ εκαθεζομην διδασκων εν τω ιερω και ουκ εκρατησατε με 56 τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται παντεσ αφεντεσ αυτον εφυγον 57 οι δε κρατησαντεσ τον ιησουν απηγαγον προς καιαφαν τον αρχιερα οπου οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν 58 ο δε

πετροσ ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εωσ της αυλης του αρχιερευσ και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελος 59 οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εζητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπωσ θανατωσωσιν αυτον 60 και ουχ ευρον και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων ουχ ευρον 61 υστερον δε προσελθοντες δυο ψευδομαρτυρες ειπον ουτοσ εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι αυτον 62 και αναστας ο αρχιερευσ ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν 63 ο δε ιησουσ εσιωπα και αποκριθεισ ο αρχιερευσ ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντοσ ινα ημιν ειπησ ει συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του θεου 64 λεγει αυτω ο ιησουσ συ ειπασ πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεωσ και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου 65 τοτε ο αρχιερευσ διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων οτι εβλασφημησεν τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου 66 τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχοσ θανατου εστιν 67 τοτε ενεπτυσαν εισ το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε ερραπισαν 68 λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τισ εστιν ο παισασ σε 69 ο δε πετροσ εξω εκαθητο εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου 70 ο δε ηρνησατο εμπροσθεν αυτων παντων λεγων ουκ οιδα τι λεγεισ 71 εξελθοντα δε αυτον εισ τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει αυτοισ εκει και ουτοσ ην μετα ιησου του ναζωραιου 72 και παλιν ηρνησατο μεθ ορκου οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον 73

μετα μικρον δε προσελθοντες οι εσωτες ειπον τω πετρω αληθως και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει **74** τοτε ηρξατο καταθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον και ευθεωσ αλεκτωρ εφωνησεν **75** και εμνησθη ο πετρος του ρηματος του ιησου ειρηκοτος αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρωσ

27 πρωιασ δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον **2** και δησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον ποντιω πιλατω τω ηγεμονι **3** τοτε ιδων ιουδασ ο παραδιδουσ αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεισ απεστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις **4** λεγων ημαρτον παραδουσ αιμα αθων οι δε ειπον τι προσ ημασ συ οφει **5** και ριψασ τα αργυρια εν τω ναω ανεχωρησεν και απελθων απηγξατο **6** οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπον ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν **7** συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεωσ εις ταφην τοις ξενοις **8** διο εκληθη ο αγρος εκεινοσ αγρος αιματος εωσ της σημερον **9** τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος και ελαβον τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ **10** και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεωσ καθα συνταξεν μοι κυριος **11** ο δε ιησους εστη εμπροσθεν του ηγεμονοσ και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε ιησους εφη αυτω συ λεγεις **12** και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερων και

των πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο 13 τοτε λεγει αυτω ο
πιλατος ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν 14 και
ουκ απεκριθη αυτω προσ ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν
τον ηγεμονα λιαν 15 κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων
απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον 16 ειχον δε τοτε
δεσμιον επισημον λεγομενον βαραββαν 17 συνηγμενων
ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε απολυσω
υμιν βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον 18 ηδει
γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον 19 καθημενου
δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν προσ αυτον η
γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω
πολλα γαρ επαθον σημερον κατ οναρ δι αυτον 20 οι δε
αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν τους οχλους ινα
αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησουν απολεσωσιν 21
αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο
των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπον βαραββαν 22 λεγει
αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον
χριστον λεγουσιν αυτω παντες σταυρωθητω 23 ο δε
ηγεμων εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως
εκραζον λεγοντες σταυρωθητω 24 ιδων δε ο πιλατος οτι
ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ
απενιψατο τας χειρας απεναντι του οχλου λεγων αθωοσ
ειμι απο του αιματος του δικαιου τουτου υμεις οψεσθε
25 και αποκριθεις πας ο λαος ειπεν το αιμα αυτου εφ
ημασ και επι τα τεκνα ημων 26 τοτε απελυσεν αυτοις
τον βαραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσας παρεδωκεν
ινα σταυρωθη 27 τοτε οι στρατιωται του ηγεμονοσ
παραλαβοντες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον
επ αυτον ολην την σπειραν 28 και εκδυσαντες αυτον

περιεθηκαν αυτω χλαμυδα κοκκινην 29 και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι την κεφαλην αυτου και καλαμον επι την δεξιαν αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιζον αυτω λεγοντες χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων 30 και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου 31 και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι 32 εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου 33 και ελθοντες εις τοπον λεγομενον γολγοθα ο εστιν λεγομενος κρανιου τοπος 34 εδωκαν αυτω πιειν οξος μετα χολησ μεμιγμενον και γευσαμενος ουκ ηθελεν πιειν 35 σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον 36 και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει 37 και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτος εστιν ιησους ο βασιλευσ των ιουδαιων 38 τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων 39 οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλασ αυτων 40 και λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιοσ ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου 41 ομοιωσ δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων και φαρισαιων ελεγον 42 αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ει βασιλευσ ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν επ αυτω 43 πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν αυτον ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιοσ 44 το δ αυτο και οι

λησται οι συσταυρωθεντες αυτω ωνειδιζον αυτον 45 απο δε εκτης ωρας σκοτος εγενετο επι πασαν την γην εως ωρας ενατης 46 περι δε την ενατην ωραν ανεβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ηλι ηλι λιμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινα τι με εγκατελιπες 47 τινες δε των εκει εσωτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος 48 και ευθεως δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησας τε οξους και περιθεισ καλαμω εποτιζεν αυτον 49 οι δε λοιποι ελεγον αφες ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ σωσων αυτον 50 ο δε ιησους παλιν κραξας φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα 51 και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν 52 και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθη 53 και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοις 54 ο δε εκατονταρχος και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες αληθως θεου υιος ην ουτος 55 ησαν δε εκει γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινες ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιας διακονουσαι αυτω 56 εν αις ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου 57 οψιασ δε γενομενης ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αριμαθιασ τουνομα ιωσηφ ος και αυτος εμαθητευσεν τω ιησου 58 ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατος εκελευσεν αποδοθηναι το σωμα 59 και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο σινδονι καθαρα 60 και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο

ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλισας λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν 61 ην δε εκει μαρια η μαγδαλινη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου 62 τη δε επαυριον ητισ εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι προς πιλατον 63 λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι εκεινος ο πλανος ειπεν ετι ζων μετα τρεις ημερας εγειρομαι 64 κελευσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εως της τριτης ημερας μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυτου νυκτος κλεψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτης 65 εφη δε αυτοις ο πιλατος εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ωσ οιδατε 66 οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιας

28 οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαλινη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον 2 και ιδου σεισμος εγενετο μεγας αγγελος γαρ κυριου καταβας εξ ουρανου προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της θυρας και εκαθητο επανω αυτου 3 ην δε η ιδεα αυτου ωσ αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ωσει χιων 4 απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενοντο ωσει νεκροι 5 αποκριθεις δε ο αγγελος ειπεν ταις γυναιξιν μη φοβεισθε υμεις οιδα γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε 6 ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθως ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο κυριος 7 και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοις μαθηταις αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν 8 και εξελθουσαι ταχυ απο του μνημειου

μετα φοβου και χαρας μεγαλης εδραμον απαγγελιαι τοις μαθηταις αυτου 9 ως δε επορευοντο απαγγελιαι τοις μαθηταις αυτου και ιδου ιησους απηνητησεν αυταις λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τους ποδας και προσεκυνησαν αυτω 10 τότε λεγει αυταις ο ιησους μη φοβεισθε υπαγετε απαγγειλατε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν και εκει με οψονται 11 πορευομενων δε αυτων ιδου τινες της κουστωδιας ελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα 12 και συναχθεντες μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντες αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταις 13 λεγοντες ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτος ελθοντες εκλειψαν αυτον ημων κοιμωμενων 14 και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονος ημεις πεισομεν αυτον και υμας αμεριμνους ποιησομεν 15 οι δε λαβοντες τα αργυρια εποιησαν ως εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογος ουτος παρα ιουδαιοις μεχρι της σημερον 16 οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εις την γαλιλαιαν εις το ορος ου εταξατο αυτοις ο ιησους 17 και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν αυτω οι δε εδιστασαν 18 και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοις λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι γης 19 πορευθεντες μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος 20 διδασκοντες αυτους τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασας τας ημερας εως της συντελειας του αιωνος αμην (aiōn g165)

Κατα Μαρκον

1 αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου **2** ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου **3** φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου **4** εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων **5** και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων **6** ην δε ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδασ και μελι αγριον **7** και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψασ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου **8** εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτοσ δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω **9** και εγενετο εν εκειναισ ταισ ημεραισ ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εις τον ιορδανην **10** και ευθεωσ αναβαινων απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τουσ ουρανους και το πνευμα ωσει περιστεραν καταβαινον επ αυτον **11** και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα **12** και ευθυσ το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον **13** και ην εκει εν τη ερημω ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκουνουν αυτω **14** μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας του θεου **15** και λεγων οτι

πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου
μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω 16 περιπατων
δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και
ανδρεαν τον αδελφον αυτου του σιμωνος βαλλοντας
αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις 17 και
ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας
γενεσθαι αλιεις ανθρωπων 18 και ευθεως αφεντες τα
δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω 19 και προβασ εκειθεν
ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον
αδελφον αυτου και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας
τα δικτυα 20 και ευθεως εκαλεσεν αυτους και αφεντες
τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των
μισθωτων απηλθον οπισω αυτου 21 και εισπορευονται εις
καπερναουμ και ευθεως τοις σαββασιν εισελθων εις την
συναγωγην εδιδασκεν 22 και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη
αυτου ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και
ουχ ως οι γραμματεις 23 και ην εν τη συναγωγη αυτων
ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν 24
λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνε ηλθες απολεσαι
ημας οίδα σε τις ει ο αγιος του θεου 25 και επετιμησεν
αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου 26
και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και κραξαν
φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου 27 και εθαμβηθησαν
παντες ωστε συζητειν προς εαυτους λεγοντας τι εστιν
τουτο τις η διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις
πνευμασιν τοις ακαθαρμοις επιτασσει και υπακουουσιν
αυτω 28 εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθυσ εις ολην
την περιχωρον της γαλιλαιας 29 και ευθεως εκ της
συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος

και ανδρου μετα ιακωβου και ιωαννου 30 η δε πενθερα
σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα και ευθεωσ λεγουσιν
αυτω περι αυτησ 31 και προσελθων ηγειρεν αυτην
κρατησασ τησ χειροσ αυτησ και αφηκεν αυτην ο πυρετοσ
ευθεωσ και διηκονει αυτοισ 32 οψιασ δε γενομενησ οτε
εδυ ο ηλιοσ εφερον προσ αυτον παντασ τουσ κακωσ
εχοντασ και τουσ δαιμονιζομενουσ 33 και η πολισ ολη
επισυνηγμενη ην προσ την θυραν 34 και εθεραπευσεν
πολλουσ κακωσ εχοντασ ποικιλαισ νοσοισ και δαιμονια
πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι
ηδεισαν αυτον 35 και πρωι εννυχον λιαν αναστασ εξηλθεν
και απηλθεν εισ ερημον τοπον κακει προσηυχето 36
και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου 37 και
ευροντεσ αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντεσ σε ζητουσιν 38
και λεγει αυτοισ αγωμεν εισ τασ εχομενασ κωμοπολεισ
ινα και εκει κηρυξω εισ τουτο γαρ εξεληλυθα 39 και
ην κηρυσσων εν ταισ συναγωγαισ αυτων εισ ολην την
γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων 40 και ερχεται προσ
αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον
και λεγων αυτω οτι εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι 41 ο
δε ιησουσ σπλαγχνισθεισ εκτεινασ την χειρα ηψατο αυτου
και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι 42 και ειποντοσ αυτου
ευθεωσ απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη 43 και
εμβριμησαμενοσ αυτω ευθεωσ εξεβαλεν αυτον 44 και
λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπησ αλλ υπαγε σεαυτον
δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου
σου α προσεταξεν μωσησ εισ μαρτυριον αυτοισ 45 ο δε
εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον
λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εισ πολιν

εισελθειν αλλ εξω εν ερημοις τοποις ην και ηρχοντο
προς αυτον πανταχοθεν

2 και εισηλθεν παλιν εις καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εις οικον εστιν **2** και ευθεωσ συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον **3** και ερχονται προς αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων **4** και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο **5** ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτιαι σου **6** ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων **7** τι ουτος ουτως λαλει βλασφημιας τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος **8** και ευθεωσ επιγνους ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτως αυτοι διαλογιζονται εν εαυτοις ειπεν αυτοις τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων **9** τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σοι αι αμαρτιαι η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει **10** ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου αφιεναι επι της γης αμαρτιας λεγει τω παραλυτικω **11** σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εις τον οικον σου **12** και ηγερθη ευθεωσ και αρας τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι ουδεποτε ουτως ειδομεν **13** και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους **14** και παραγων ειδεν λευι τον του

αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω 15 και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω 16 και οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ιδοντες αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις μαθηταις αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει και πινει 17 και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις ου χριαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν 18 και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν 19 και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν νηστευειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυνανται νηστευειν 20 ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν εν εκειναις ταις ημεραις 21 και ουδεις επιβλημα ρακουσ αγναφου επιραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται 22 και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μη ρησσει ο οινος ο νεος τουσ ασκουσ και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα οινον νεον εις ασκουσ καινουσ βλητεον 23 και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοις σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντες τουσ σταχυασ 24 και οι φαρισαιοι

ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν 25 και αυτος ελεγεν αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε χρειαν εσχεν και επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου 26 πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερεωσ και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευσιν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν 27 και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωπος δια το σαββατον 28 ωστε κυριος εστιν ο υιοσ του ανθρωπου και του σαββατου

3 και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην εχων την χειρα 2 και παρετηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου 3 και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα εγειραι εις το μεσον 4 και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων 5 και περιβλεψαμενοσ αυτουσ μετ οργησ συλλυπουμενοσ επι τη πωρωσει της καρδιασ αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη 6 και εξελθοντεσ οι φαρισαιοι ευθεωσ μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εποιουν κατ αυτου οπωσ αυτον απολεσωσιν 7 και ο ιησουσ ανεχωρησεν μετα των μαθητων αυτου προσ την θαλασσαν και πολυ πληθοσ απο της γαλιλαιασ ηκολουθησαν αυτω και απο της ιουδαιασ 8 και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμιασ και περαν του ιορδανου και οι περι τυρον και σιδωνα πληθοσ πολυ ακουσαντεσ οσα εποιει ηλθον προσ αυτον 9 και ειπεν

τοισ μαθηταισ αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω
δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον 10 πολλουσ γαρ
εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωνται
οσοι ειχον μαστιγασ 11 και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν
αυτον εθεωρει προσεπιπτεν αυτω και εκραζεν λεγοντα
οτι συ ει ο υιοσ του θεου 12 και πολλα επετιμα αυτοισ ινα
μη φανερον αυτον ποιησωσιν 13 και αναβαινει εις το οροσ
και προσκαλειται ουσ ηθελεν αυτοσ και απηλθον προσ
αυτον 14 και εποιησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και
ινα αποστελλη αυτουσ κηρυσσειν 15 και εχειν εξουσιαν
θεραπευειν τασ νοσουσ και εκβαλλειν τα δαιμονια 16 και
επεθηκεν τω σιμωνι ονομα πετρον 17 και ιακωβον τον
του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου
και επεθηκεν αυτοισ ονοματα βοανεργεσ ο εστιν υιοι
βροντησ 18 και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον
και ματθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου
και θαδδαιον και σιμωνα τον κανανιτην 19 και ιουδαν
ισκαριωτην οσ και παρεδωκεν αυτον και ερχονται εις
οικον 20 και συνερχεται παλιν οχλοσ ωστε μη δυνασθαι
αυτουσ μητε αρτον φαγειν 21 και ακουσαντεσ οι παρ
αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη 22
και οι γραμματεισ οι απο ιεροσολυμων καταβαντεσ ελεγον
οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων
εκβαλλει τα δαιμονια 23 και προσκαλεσαμενοσ αυτουσ εν
παραβολαισ ελεγεν αυτοισ πως δυναται σατανας σαταναν
εκβαλλειν 24 και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου
δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη 25 και εαν οικια εφ
εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η οικια εκεινη 26
και ει ο σατανας ανεστη εφ εαυτον και μεμερισται ου

δυναται σταθηναι αλλα τελος εχει 27 ουδεις δυναται τα σκευη του ισχυρου εισελθων εισ την οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπαση 28 αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τα αμαρτηματα τοις υιοις των ανθρωπων και βλασφημιαι οσας αν βλασφημησωσιν 29 ος δ αν βλασφημηση εισ το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εισ τον αιωνα αλλ ενοχος εστιν αιωνιου κρισεως (αιῶν g165, αιῶnios g166) 30 οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει 31 ερχονται ουν οι αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστωτες απεστειλαν προσ αυτον φωνουντες αυτον 32 και εκαθητο οχλος περι αυτον ειπον δε αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου και αι αδελφαι σου εξω ζητουσιν σε 33 και απεκριθη αυτοις λεγων τις εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου 34 και περιβλεψαμενος κυκλω τους περι αυτον καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου 35 ος γαρ αν ποιηση το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη μου και μητηρ εστιν

4 και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηχθη προσ αυτον οχλος πολυς ωστε αυτον εμβαντα εισ το πλοιον καθησθαι εν τη θαλασση και πας ο οχλος προσ την θαλασσαν επι της γησ ην 2 και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαις πολλαις και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου 3 ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι 4 και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτο 5 αλλο δε επεσεν επι το πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος γησ 6 ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη

εχειν ριζαν εξηρανθη 7 και αλλο επεσεν εις τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν 8 και αλλο επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερεν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον 9 και ελεγεν ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 10 οτε δε εγενετο καταμονασ ηρωτησαν αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα την παραβολην 11 και ελεγεν αυτοις υμιν δεδοται γνωμαι το μυστηριον της βασιλειασ του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα γινεται 12 ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις τα αμαρτηματα 13 και λεγει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθε 14 ο σπειρων τον λογον σπειρει 15 ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν ευθεως ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταις καρδιαις αυτων 16 και ουτοι εισιν ομοιωσ οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθεως μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον 17 και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθεως σκανδαλιζονται 18 και ουτοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι οι τον λογον ακουοντες 19 και αι μεριμναι του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμιαι εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται (αῑον g165) 20 και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα

και εν εξηκοντα και εν εκατον 21 και ελεγεν αυτοις μητι ο λυχνος ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη 22 ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εις φανερον ελθη 23 ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω 24 και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοις ακουουσιν 25 ος γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου 26 και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ωσ εαν ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γησ 27 και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστανη και μηκυνηται ωσ ουκ οιδεν αυτοσ 28 αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι 29 οταν δε παραδω ο καρπος ευθεωσ αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμοσ 30 και ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην 31 ωσ κοκκον σιναπεωσ οσ οταν σπαρη επι της γησ μικροτεροσ παντων των σπερματων εστιν των επι της γησ 32 και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει κλαδουσ μεγαλουσ ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν 33 και τοιαυταισ παραβολαισ πολλαισ ελαλει αυτοις τον λογον καθωσ εδυναντο ακουειν 34 χωρισ δε παραβολησ ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις μαθηταισ αυτου επελυεν παντα 35 και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οψιασ γενομενησ διελθωμεν εις το περαν 36 και αφεντεσ τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ωσ ην εν τω πλοιω και αλλα δε πλοιαρια ην μετ

αυτου 37 και γινεται λαιλαψ ανεμου μεγαλη τα δε κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθαι 38 και ην αυτοσ επι τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα 39 και διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και εκοπασεν ο ανεμοσ και εγενετο γαληνη μεγαλη 40 και ειπεν αυτοισ τι δειλοι εστε ουτωσ πωσ ουκ εχετε πιστιν 41 και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προσ αλληλουσ τισ αρα ουτοσ εστιν οτι και ο ανεμοσ και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

5 και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γαδαρηνων 2 και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευθεωσ απηνητησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωποσ εν πνευματι ακαθαρτω 3 οσ την κατοικησιν ειχεν εν τοισ μνημασιν και ουτε αλυσεσιν ουδεις εδυνατο αυτον δησαι 4 δια το αυτον πολλακισ πεδαισ και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τασ αλυσεισ και τασ πεδασ συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν δαμασαι 5 και δια παντοσ νυκτοσ και ημερασ εν τοισ ορεσιν και εν τοισ μνημασιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοισ 6 ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω 7 και κραξασ φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισησ 8 ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου 9 και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν 10 και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτοουσ αποστειλη εξω της χωρασ 11 ην δε εκει

προς τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη **12** και παρεκαλεσαν αυτον παντες οι δαιμονες λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν **13** και επετρεψεν αυτοις ευθεωσ ο ιησους και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν δε ωσ δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση **14** οι δε βοσκοντες τους χοιρους εφυγον και ανηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονοσ **15** και ερχονται προς τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν **16** διηγησαντο δε αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων **17** και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων **18** και εμβαντοσ αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεισ ινα η μετ αυτου **19** ο δε ιησους ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τους σουσ και αναγγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριοσ πεποιηκεν και ηλησησ σε **20** και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον **21** και διαπερασαντοσ του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχθη οχλοσ πολυσ επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν **22** και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαιροσ και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδασ αυτου **23** και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατωσ εχει ινα ελθων επιθησ αυτη τασ χειρασ οπωσ σωθη και ζησεται **24** και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει

αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβον αυτον 25 και γυνη
τις ουσα εν ρυσει αιματος ετη δωδεκα 26 και πολλα
παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ
αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το
χειρον ελθουσα 27 ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν
τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου 28 ελεγεν γαρ
οτι καν των ιματιων αυτου αψωμαι σωθησομαι 29 και
ευθεωσ εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τω
σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος 30 και ευθεωσ ο ιησους
επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν
επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν τις μου ηψατο των
ιματιων 31 και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις
τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεις τις μου ηψατο 32
και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν 33 η δε γυνη
φοβηθεισα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν
και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν
34 ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε
εις ειρηνην και ισθι υγιησ απο της μαστιγος σου 35
ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου
λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον
διδασκαλον 36 ο δε ιησους ευθεωσ ακουσας τον λογον
λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον
πιστευε 37 και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι
ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον
ιακωβου 38 και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου
και θεωρει θορυβον κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα
39 και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το
παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει 40 και κατεγελων
αυτου ο δε εκβαλων παντας παραλαμβανει τον πατερα

του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον 41 και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι 42 και ευθεως ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εκστασει μεγαλη 43 και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνω τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

6 και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου 2 και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσοντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τις η σοφια η δοθεισα αυτω και δυναμεις τοιαυται δια των χειρων αυτου γινονται 3 ουχ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιος μαριας αδελφος δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προσ ημας και εσκανδαλιζοντο εν αυτω 4 ελεγεν δε αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενεσιν και εν τη οικια αυτου 5 και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθειστας χειρας εθεραπευσεν 6 και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων 7 και προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων 8 και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκον 9 αλλ υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσηθε δυο χιτωνας 10 και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις

οικιαν εκει μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν **11** και οσοι αν μη δεξωνται υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εισ μαρτυριον αυτοις αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοις η γομορροισ εν ημερα κρισεωσ η τη πολει εκεινη **12** και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν **13** και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστουσ και εθεραπευον **14** και ηκουσεν ο βασιλευσ ηρωδησ φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννησ ο βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεισ εν αυτω **15** αλλοι ελεγον οτι ηλιασ εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητησ εστιν ωσ εισ των προφητων **16** ακουσασ δε ηρωδησ ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτοσ εστιν αυτοσ ηγερθη εκ νεκρων **17** αυτοσ γαρ ο ηρωδησ αποστειλασ εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν **18** ελεγεν γαρ ο ιωαννησ τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου **19** η δε ηρωδιασ ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο **20** ο γαρ ηρωδησ εφοβειτο τον ιωαννην ειδωσ αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσασ αυτου πολλα εποιει και ηδεωσ αυτου ηκουεν **21** και γενομενησ ημερασ ευκαιρου οτε ηρωδησ τοισ γενεσιοισ αυτου δειπνον εποιει τοισ μεγαιστασιν αυτου και τοισ χιλιαρχοισ και τοισ πρωτοισ της γαλιλαιασ **22** και εισελθουσησ της θυγατροσ αυτησ της ηρωδιαδοσ και ορχησαμενησ και αρεσασησ τω ηρωδη και τοισ συνανακειμενοισ ειπεν ο βασιλευσ τω κορασιω

αιτησον με ο εαν θελησ και δωσω σοι 23 και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειασ μου 24 η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτησ τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου 25 και εισελθουσα ευθεωσ μετα σπουδησ προσ τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα μοι δωσ εξ αυτησ επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου 26 και περιλυπος γενομενος ο βασιλευσ δια τουσ ορκουσ και τουσ συνανακειμενουσ ουκ ηθελησεν αυτην αθετησαι 27 και ευθεωσ αποστειλασ ο βασιλευσ σπεκουλατορα επεταξεν ενεχθηναι την κεφαλην αυτου 28 ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτησ 29 και ακουσαντεσ οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω 30 και συναγονται οι αποστολοι προσ τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποησαν και οσα εδιδαξαν 31 και ειπεν αυτοισ δευτε υμεισ αυτοι κατ ιδιαν εισ ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντεσ πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν 32 και απηλθον εισ ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν 33 και ειδον αυτοουσ υπαγοντασ και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτοουσ και συνηλθον προσ αυτον 34 και εξελθων ειδεν ο ιησουσ πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοισ οτι ησαν ωσ προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτοουσ πολλα 35 και ηδη ωρασ πολλησ γενομενησ προσελθοντεσ αυτω οι μαθηται αυτου

λεγουσιν οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη **36**
απολυσον αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους
και κωμασ αγορασωσιν εαυτοις αρτους τι γαρ φαγωσιν
ουκ εχουσιν **37** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις
υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν
δηναριων διακοσιων αρτους και δωμεν αυτοις φαγειν
38 ο δε λεγει αυτοις ποσους αρτους εχετε υπαγετε και
ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυασ **39** και
επεταξεν αυτοις ανακλιναι παντας συμποσια συμποσια
επι τω χλωρω χορτω **40** και ανεπεσον πρασαι πρασαι
ανα εκατον και ανα πεντηκοντα **41** και λαβων τους
πεντε αρτους και τους δυο ιχθυασ αναβλεψας εις τον
ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και
εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν αυτοις και
τους δυο ιχθυασ εμερισεν πασιν **42** και εφαγον παντες και
εχορτασθησαν **43** και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινους
πληρεις και απο των ιχθυων **44** και ησαν οι φαγοντες τους
αρτους πεντακισχιλιοι ανδρες **45** και ευθεωσ ηναγκασεν
τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν
εις το περαν προς βηθσαιδαν εως αυτοσ απολυση τον
οχλον **46** και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εις το ορος
προσευξασθαι **47** και οψιασ γενομενησ ην το πλοιον
εν μεσω της θαλασσης και αυτοσ μονοσ επι της γης
48 και ειδεν αυτους βασανιζομενους εν τω ελαυνειν
ην γαρ ο ανεμοσ εναντιοσ αυτοις και περι τεταρτην
φυλακην της νυκτοσ ερχεται προς αυτους περιπατων
επι της θαλασσης και ηθελεν παρελθειν αυτους **49** οι δε
ιδοντες αυτον περιπατουντα επι της θαλασσης εδοξαν
φαντασμα ειναι και ανεκραξαν **50** παντες γαρ αυτον ειδον

και εταραχθησαν και ευθεωσ ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε 51 και ανεβη προς αυτους εις το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμος και λιαν εκπερισσου εν εαυτοις εξισταντο και εθαυμαζον 52 ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις ην γαρ αυτων η καρδια πεπωρωμενη 53 και διαπερασαντες ηλθον επι την γην γεννησαρετ και προσωρμισθησαν 54 και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεωσ επιγνοντες αυτον 55 περιδραμοντες ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοις κραββατοις τουσ κακωσ εχοντασ περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν 56 και οπου αν εισεπορευετο εις κωμασ η πολεισ η αγρουσ εν ταισ αγοραισ ετιθουν τουσ ασθενουντασ και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται και οσοι αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο

7 και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινεσ των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων 2 και ιδοντες τινασ των μαθητων αυτου κοιναισ χερσιν τουτ εστιν ανιπτοισ εσθιοντασ αρτουσ εμεμψαντο 3 οι γαρ φαρισαιοι και παντεσ οι ιουδαιοι εαν μη πυγμη νιψωνται τασ χειρασ ουκ εσθιουσιν κρατουντεσ την παραδοσιν των πρεσβυτερων 4 και απο αγορασ εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμουσ ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και κλινων 5 επειτα επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ δια τι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοισ χερσιν εσθιουσιν τον αρτον 6 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοις οτι καλωσ προεφητευσεν ησαιασ περι υμων των

υποκριτων ως γεγραπται ουτος ο λαος τοις χειλεσιν με
τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου 7 ματην
δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιασ ενταλματα
ανθρωπων 8 αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε
την παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμους ξεστων και
ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε 9 και
ελεγεν αυτοις καλωσ αθετειτε την εντολην του θεου ινα
την παραδοσιν υμων τηρησητε 10 μωσησ γαρ ειπεν τιμα
τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων
πατερα η μητερα θανατω τελευτατω 11 υμεις δε λεγετε
εαν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν
δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ 12 και ουκετι αφιετε
αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου
13 ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων
η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε 14
και προσκαλεσαμενος παντα τον οχλον ελεγεν αυτοις
ακουετε μου παντες και συνιετε 15 ουδεν εστιν εξωθεν
του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον
κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου εκεινα εστιν
τα κοινουντα τον ανθρωπον 16 ει τις εχει ωτα ακουειν
ακουετω 17 και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου
επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της παραβολησ 18
και λεγει αυτοις ουτως και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε
οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον
ου δυναται αυτον κοινωσαι 19 οτι ουκ εισπορευεται
αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον
αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα 20
ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο
κοινοι τον ανθρωπον 21 εσωθεν γαρ εκ της καρδιασ των

ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι
πορνειαι φονοι 22 κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι δολοσ
ασελγεια οφθαλμοσ πονηροσ βλασφημια υπερηφανα
αφροσυνη 23 παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται
και κοινοι τον ανθρωπον 24 και εκειθεν αναστασ απηλθεν
εισ τα μεθορια τυρου και σιδωνοσ και εισελθων εισ
οικιαν ουδενα ηθελεν γνωμαι και ουκ ηδυνηθη λαθειν 25
ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ησ ειχεν το θυγατριον
αυτησ πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προσ τουσ
ποδασ αυτου 26 ην δε η γυνη ελληνισ συραφοινικισσα
τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ
τησ θυγατροσ αυτησ 27 ο δε ιησουσ ειπεν αυτη αφεσ
πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν λαβειν
τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοισ κυναριοισ 28
η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και γαρ τα
κυναρια υποκατω τησ τραπεζησ εσθιει απο των ψιχιων
των παιδιων 29 και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον
υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ τησ θυγατροσ σου 30
και απελθουσα εισ τον οικον αυτησ ευρεν το δαιμονιον
εξεληλυθοσ και την θυγατερα βεβλημενην επι τησ κληνησ
31 και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνοσ
ηλθεν προσ την θαλασσαν τησ γαλιλαιασ ανα μεσον
των οριων δεκαπολεωσ 32 και φερουσιν αυτω κωφον
μογγιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την
χειρα 33 και απολαβομενοσ αυτον απο του οχλου κατ
ιδιαν εβαλεν τουσ δακτυλουσ αυτου εισ τα ωτα αυτου
και πτυσασ ηψατο τησ γλωσσησ αυτου 34 και αναβλεψασ
εισ τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφραθα ο
εστιν διανοιχθητι 35 και ευθεωσ διηνοιχθησαν αυτου αι

ακοαι και ελυθη ο δεσμος της γλωσσης αυτου και ελαλει ορθωσ **36** και διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι ειπωσιν οσον δε αυτος αυτοις διεστελλετο μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον **37** και υπερπερισσωσ εξεπλησσοντο λεγοντες καλωσ παντα πεποιηκεν και τουσ κωφουσ ποιει ακουειν και τουσ αλαλουσ λαλειν

8 εν εκειναισ ταισ ημεραισ παμπολλου οχλου οντοσ και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενοσ ο ιησουσ τουσ μαθητασ αυτου λεγει αυτοισ **2** σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεισ προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν **3** και εαν απολυσω αυτουσ νηστεισ εισ οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω τινεσ γαρ αυτων μακροθεν ηκουσιν **4** και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτουσ δυνησεται τισ ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιασ **5** και επηρωτα αυτουσ ποσουσ εχετε αρτουσ οι δε ειπον επτα **6** και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γησ και λαβων τουσ επτα αρτουσ ευχαριστησασ εκλασεν και εδιδου τοισ μαθηταισ αυτου ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω **7** και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησασ ειπεν παραθειναι και αυτα **8** εφαγον δε και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματων επτα σπυριδασ **9** ησαν δε οι φαγοντεσ ωσ τετρακιςχιλιοι και απελυσεν αυτουσ **10** και ευθεωσ εμβασ εισ το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εισ τα μερη δαλμανουθα **11** και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντεσ παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντεσ αυτον **12** και αναστεναξασ τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον

13 και αφεισ αυτους εμβασ παλιν εις πλοιον απηλθεν
εις το περαν 14 και επελαθοντο λαβειν αρτους και ει
μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω 15
και διεστελλετο αυτοις λεγων ορατε βλεπετε απο της
ζυμησ των φαρισαιων και της ζυμησ ηρωδου 16 και
διελογιζοντο προσ αλληλους λεγοντες οτι αρτους ουκ
εχομεν 17 και γνουσ ο ιησουσ λεγει αυτοις τι διαλογιζεσθε
οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε ετι
πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων 18 οφθαλμουσ
εχοντες ου βλεπετε και ωτα εχοντες ουκ ακουετε και ου
μνημονευετε 19 οτε τουσ πεντε αρτους εκλασα εις τουσ
πεντακιςχιλιουσ ποσουσ κοφινουσ πληρεις κλασματων
ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα 20 οτε δε τουσ επτα εις τουσ
τετρακιςχιλιουσ ποσων σπυριδων πληρωματα κλασματων
ηρατε οι δε ειπον επτα 21 και ελεγεν αυτοις πως ου
συνιετε 22 και ερχεται εις βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω
τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αφηται 23 και
επιλαβομενοσ της χειροσ του τυφλου εξηγαγεν αυτον
εξω της κωμησ και πτυσασ εις τα ομματα αυτου επιθεισ
τασ χειρασ αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπει 24 και
αναβλεψασ ελεγεν βλεπω τουσ ανθρωπουσ οτι ωσ δενδρα
ορω περιπατουντασ 25 ειτα παλιν επεθηκεν τασ χειρασ επι
τουσ οφθαλμουσ αυτου και εποιησεν αυτον αναβλεψαι
και αποκατεσταθη και ενεβλεψεν τηλαυγωσ απαντασ 26
και απεστειλεν αυτον εις τον οικον αυτου λεγων μηδε
εισ την κωμην εισελθησ μηδε ειπησ τινι εν τη κωμη
27 και εξηλθεν ο ιησουσ και οι μαθηται αυτου εις τασ
κωμασ καισαρειασ της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα
τουσ μαθητασ αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν

οι ανθρωποι είναι 28 οι δε απεκριθησαν ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων 29 και αυτος λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε είναι αποκριθεισ δε ο πετροσ λεγει αυτω συ ει ο χριστος 30 και επετιμησεν αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου 31 και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και των αρχιερεων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερας αναστηναι 32 και παρρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενος αυτον ο πετροσ ηρξατο επιτιμαν αυτω 33 ο δε επιστραφεισ και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων 34 και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις μαθηταισ αυτου ειπεν αυτοις οστις θελει οπισω μου ακολουθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι 35 οσ γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την εαυτου ψυχην ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ουτος σωσει αυτην 36 τι γαρ ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου 37 η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου 38 οσ γαρ εαν επαισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατροσ αυτου μετα των αγγελων των αγιων

9 και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινεσ των ωδε εστηκοτων οιτινεσ ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθυιαν εν δυναμει 2

και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην και αναφερει αυτους εις οροσ υψηλον κατ ιδιαν μονουσ και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων **3** και τα ιματια αυτου εγενοντο στιλβοντα λευκα λιαν ωσ χιων οια γναφευσ επι της γησ ου δυναται λευκαναι **4** και ωφθη αυτοις ηλιασ συν μωση και ησαν συλλαλουντες τω ιησου **5** και αποκριθεισ ο πετροσ λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημασ ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνασ τρεισ σοι μιαν και μωση μιαν και ηλια μιαν **6** ου γαρ ηδει τι λαλησει ησαν γαρ εκφοβοι **7** και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοισ και ηλθεν φωνη εκ της νεφελησ ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ αυτου ακουετε **8** και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων **9** καταβαινοντων δε αυτων απο του ορουσ διεστειλατο αυτοισ ινα μηδενι διηγησωνται α ειδον ει μη οταν ο υιοσ του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη **10** και τον λογον εκρατησαν προσ εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι **11** και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον **12** ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ηλιασ μεν ελθων πρωτον αποκαθιστα παντα και πωσ γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη **13** αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιασ εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελησαν καθωσ γεγραπται επ αυτον **14** και ελθων προσ τουσ μαθητασ ειδεν οχλον πολυν περι αυτουσ και γραμματεισ συζητουντασ αυτοισ **15** και ευθεωσ πασ ο οχλοσ ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον **16** και επηρωτησεν τουσ γραμματεισ

τι συζητείτε προς αυτούς 17 και αποκριθείς εις εκ του οχλου ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον 18 και οπου αν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας αυτου και ξηραινεται και ειπον τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν 19 ο δε αποκριθείς αυτω λεγει ω γενεα απιστος εως ποτε προς υμας εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με 20 και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον ευθεως το πνευμα εσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων 21 και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσοσ χρονος εστιν ωσ τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν παιδιοθεν 22 και πολλακις αυτον και εις το πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημας 23 ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα δυνατα τω πιστευοντι 24 και ευθεως κραξασ ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν πιστευω κυριε βοηθει μου τη απιστια 25 ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το πνευμα το αλαλον και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθης εις αυτον 26 και κραξαν και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκρος ωστε πολλουσ λεγειν οτι απεθανεν 27 ο δε ιησους κρατησασ αυτον της χειροσ ηγειρεν αυτον και ανεστη 28 και εισελθοντα αυτον εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο 29 και ειπεν αυτοις τουτο το γενοσ εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια 30 και εκειθεν εξελθοντες

παρεπορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γνω 31 εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις τη τριτη ημερα αναστησεται 32 οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι 33 και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω προς εαυτους διελογιζεσθε 34 οι δε εσιωπων προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τις μειζων 35 και καθισας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις ει τις θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος 36 και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις 37 ος εαν εν των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε δεξηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με 38 απεκριθη δε αυτω ιωαννης λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια ος ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν 39 ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με 40 ος γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν 41 ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου 42 και ος εαν σκανδαλιση ενα των μικρων των πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται λιθος μυλικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν 43 και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον εις την ζωην εισελθειν η

τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον (Geenna g1067) 44 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται 45 και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν εις την ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον (Geenna g1067) 46 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται 47 και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος (Geenna g1067) 48 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται 49 πασ γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται 50 καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλας και ειρηνευετε εν αλληλοις

10 κακειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προσ αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους 2 και προσελθοντες φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον 3 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο μωσης 4 οι δε ειπον μωσης επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι 5 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις προσ την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην 6 απο δε αρχης κτισεως αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ο θεος 7 ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προσ την γυναικα αυτου 8 και εσονται οι δυο εις σαρκα

μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ 9 ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω 10 και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον 11 και λεγει αυτοις ος εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχαται επ αυτην 12 και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτησ και γαμηθη αλλω μοιχαται 13 και προσεφερον αυτω παιδια ινα αψηται αυτων οι δε μαθηται επετιμων τοις προσφερουσιν 14 ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προσ με μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου 15 αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ωσ παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην 16 και εναγκαλισαμενος αυτα τιθεισ τας χειρας επ αυτα ευλογει αυτα 17 και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησασ αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζων αιωνιον κληρονομησω (aiōnios g166) 18 ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος 19 τας εντολας οιδασ μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα 20 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου 21 ο δε ιησους εμβλεψασ αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον καιδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρασ τον σταυρον 22 ο δε στυγνασασ επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα 23 και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν

του θεου εισελευσονται 24 οι δε μαθηται εθαμβουντο
επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις
λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν τους πεποιθοτας
επι χρημασιν εισ την βασιλειαν του θεου εισελθειν 25
ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιας της
ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εισ την βασιλειαν του
θεου εισελθειν 26 οι δε περισσως εξεπλησσοντο λεγοντες
προς εαυτους και τις δυναται σωθηται 27 εμβλεψας
δε αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον
αλλ ου παρα θεω παντα γαρ δυνατα εστιν παρα τω θεω
28 ηρξατο ο πετρος λεγειν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν
παντα και ηκολουθησαμεν σοι 29 αποκριθεις ο ιησους
ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η
αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η
τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου
30 εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω
τουτω οικιας και αδελφους και αδελφας και μητερας
και τεκνα και αγρους μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω
ερχομενω ζων αιωνιον (aiōn g165, aiōnios g166) 31 πολλοι δε
εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι 32 ησαν δε εν
τη οδω αναβαινοντες εισ ιεροσολυμα και ην προαγων
αυτους ο ιησους και εθαμβουντο και ακολουθουντες
εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο
αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαιειν 33 οτι ιδου
αναβαينوμεν εισ ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου
παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και
κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον
τοις εθνεσιν 34 και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν
αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενουσιν αυτον

και τη τριτη ημερα αναστησεται 35 και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαιου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησης ημιν 36 ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησαι με υμιν 37 οι δε ειπον αυτωδος ημιν ινα εισ εκ δεξιων σου και εισ εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου 38 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι 39 οι δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε 40 το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οισ ητοιμασται 41 και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου 42 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριεουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων 43 ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι μεγας εν υμιν εσται υμων διακονος 44 και ος εαν θελη υμων γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλος 45 και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων 46 και ερχονται εισ ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου υιος τιμαιου βαρτιμαιος ο τυφλος εκαθητο παρα την οδον προσαιτων 47 και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραιος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν ο υιος δαυιδ ιησου ελεησον με 48 και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με 49 και στας ο ιησους ειπεν

αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες
αυτω θαρσει εγειραι φωνει σε 50 ο δε αποβαλων το
ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προς τον ιησουν 51 και
αποκριθεις λεγει αυτω ο ιησους τι θελεις ποιησω σοι ο
δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλεψω 52 ο δε
ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και
ευθεως ανεβλεψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω

11 και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ εις βηθσφαγη
και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποστελλει δυο
των μαθητων αυτου 2 και λεγει αυτοις υπαγετε εις την
κωμην την κατεναντι υμων και ευθεως εισπορευομενοι
εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις
ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε 3 και εαν
τις υμιν ειπη τι ποιεите τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτου
χρειαν εχει και ευθεως αυτον αποστελλει ωδε 4 απηλθον
δε και ευρον πωλον δεδεμενον προς την θυραν εξω επι
του αμφοδου και λουουσιν αυτον 5 και τινες των εκει
εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιεите λυοντες τον πωλον 6
οι δε ειπον αυτοις καθως ενετειλατο ο ιησους και αφηκαν
αυτους 7 και ηγαγον τον πωλον προς τον ιησουν και
επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω 8
πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι
δε στοιβαδας εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννυον
εις την οδον 9 και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες
εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος
εν ονοματι κυριου 10 ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια
εν ονοματι κυριου του πατρος ημων δαυιδ ωσαννα εν
τοις υψιστοις 11 και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ιησους
και εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιασ ηδη

ουσησ της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα
12 και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιασ
επεινασεν 13 και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα
ηλθεν ει αρα ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην
ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ου γαρ ην καιρος συκων 14
και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη μηκετι εκ σου εις
τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται
αυτου (αῑθη g165) 15 και ερχονται εις ιεροσολυμα και
εισελθων ο ιησους εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τουσ
πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τασ τραπεζασ
των κολλυβιστων και τασ καθεδρας των πωλουντων
τας περιστερασ κατεστρεψεν 16 και ουκ ηφιεν ινα τισ
διενεγκη σκευοσ δια του ιερου 17 και εδιδασκεν λεγων
αυτοισ ου γεγραπται οτι ο οικοσ μου οικοσ προσευχησ
κληθησεται πασιν τοισ εθνεσιν υμεισ δε εποιησατε αυτον
σπηλαιον ληστων 18 και ηκουσαν οι γραμματεισ και οι
αρχιερεισ και εξητουν πως αυτον απολεσωσιν εφοβουντο
γαρ αυτον οτι πασ ο οχλοσ εξεπλησσετο επι τη διδαχη
αυτου 19 και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της
πολεωσ 20 και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην
εξηραμμενην εκ ριζων 21 και αναμνησθεισ ο πετροσ λεγει
αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται 22 και
αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοισ εχετε πιστιν θεου 23
αμην γαρ λεγω υμιν οτι οσ αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι
και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη
καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται
αυτω ο εαν ειπη 24 δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα αν
προσευχομενοι αιτησθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται
υμιν 25 και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι

εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων 26 ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφησει τα παραπτωματα υμων 27 και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι 28 και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιησ 29 ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις επερωτησω υμας και εγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω 30 το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι 31 και ελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω 32 αλλ ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντως προφητησ ην 33 και αποκριθεντες λεγουσιν τω ιησου ουκ οιδαμεν και ο ιησους αποκριθεις λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12 και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωπος και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν 2 και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος 3 οι δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον 4 και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον κακεινον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον 5 και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους τους μεν δερνοντες τους δε αποκτενοντες 6 ετι

ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον
προς αυτους εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον
μου 7 εκεινοι δε οι γεωργοι ειπον προς εαυτους οτι
ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον
και ημων εσται η κληρονομια 8 και λαβοντες αυτον
απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνος 9 τι ουν
ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει
τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις 10 ουδε
την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν
οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας
11 παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν
οφθαλμοις ημων 12 και εξητουν αυτον κρατησαι και
εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους
την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον 13
και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και
των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω 14 οι δε
ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης
ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις
προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του
θεου διδασκεις εξεστιν κηνσον καισαρι δουναι η ου 15
δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδωσ αυτων την υποκρισιν ειπεν
αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω 16 οι
δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η
επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαρος 17 και αποκριθεις ο
ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα
του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω 18 και ερχονται
σαδδουκαιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν
μη ειναι και επηρωτησαν αυτον λεγοντες 19 διδασκαλε
μωσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και

καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφος
αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω
αδελφω αυτου 20 επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος
ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα
21 και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε
αυτος αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαυτωσ 22 και
ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη
παντων απεθανεν και η γυνη 23 εν τη αναστασει οταν
αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον
αυτην γυναικα 24 και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοις
ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτεσ τασ γραφασ μηδε την
δυναμιν του θεου 25 οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε
γαμουσιν ουτε γαμισκονται αλλ εισιν ωσ αγγελοι οι εν
τοις ουρανοις 26 περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ
ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσεωσ επι του βατου ωσ ειπεν
αυτω ο θεοσ λεγων εγω ο θεοσ αβρααμ και ο θεοσ ισαακ
και ο θεοσ ιακωβ 27 ουκ εστιν ο θεοσ νεκρων αλλα θεοσ
ζωντων υμεισ ουν πολυ πλανασθε 28 και προσελθων εισ
των γραμματεων ακουσασ αυτων συζητουντων ειδωσ οτι
καλωσ αυτοις απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν
πρωτη παντων εντολη 29 ο δε ιησους απεκριθη αυτω
οτι πρωτη παντων των εντολων ακουε ισραηλ κυριοσ
ο θεοσ ημων κυριοσ εισ εστιν 30 και αγαπησεισ κυριον
τον θεον σου εξ ολησ τησ καρδιασ σου και εξ ολησ τησ
ψυχησ σου και εξ ολησ τησ διανοιασ σου και εξ ολησ τησ
ισχυοσ σου αυτη πρωτη εντολη 31 και δευτερα ομοια αυτη
αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον μειζων τουτων
αλλη εντολη ουκ εστιν 32 και ειπεν αυτω ο γραμματευσ
καλωσ διδασκαλε επ αληθειασ ειπασ οτι εισ εστιν και ουκ

εστιν αλλος πλην αυτου 33 και το αγαπαν αυτον εξ ολησ
της καρδιασ και εξ ολησ της συνεσεωσ και εξ ολησ της
ψυχης και εξ ολησ της ισχυοσ και το αγαπαν τον πλησιον
ωσ εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων
και θυσιων 34 και ο ιησουσ ιδων αυτον οτι νουνεχωσ
απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειασ
του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι 35
και αποκριθεις ο ιησουσ ελεγεν διδασκων εν τω ιερω
πωσ λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ο χριστοσ υιοσ εστιν
δαυιδ 36 αυτοσ γαρ δαυιδ ειπεν εν πνευματι αγιω λεγει ο
κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω
τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου 37 αυτοσ
ουν δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιοσ αυτου εστιν
και ο πολυσ οχλοσ ηκουεν αυτου ηδεωσ 38 και ελεγεν
αυτοισ εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων
των θελοντων εν στολαισ περιπατειν και ασπασμουσ εν
ταισ αγοραισ 39 και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ
και πρωτοκλισιασ εν τοισ δειπνοισ 40 οι κατεσθιοντεσ τασ
οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι
ουτοι ληφονται περισσοτερον κριμα 41 και καθισασ ο
ιησουσ κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλοσ
βαλλει χαλκον εισ το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι
εβαλλον πολλα 42 και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν
λεπτα δυο ο εστιν κοδραντησ 43 και προσκαλεσαμενοσ
τουσ μαθητασ αυτου λεγει αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι
η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των
βαλλοντων εισ το γαζοφυλακιον 44 παντεσ γαρ εκ του
περισσευοντοσ αυτοισ εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεωσ
αυτησ παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτησ

13 και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω
εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και
ποταπαι οικοδομαι **2** και ο ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω
βλεπεις ταυτασ τασ μεγαλασ οικοδομασ ου μη αφεθη
λιθοσ επι λιθω οσ ου μη καταλυθη **3** και καθημενου αυτου
εις το οροσ των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτων
αυτον κατ ιδιαν πετροσ και ιακωβοσ και ιωαννησ και
ανδρεασ **4** ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον
οταν μελλη παντα ταυτα συντελεισθαι **5** ο δε ιησους
αποκριθεις αυτοισ ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τισ υμασ
πλανηση **6** πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου
λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλουσ πλανησουσιν **7** οταν
δε ακουσητε πολεμουσ και ακοασ πολεμων μη θροεισθε
δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω το τελοσ **8** εγερθησεται γαρ
εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται
σεισμοι κατα τοπουσ και εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι
ωδινων ταυτα **9** βλεπετε δε υμεισ εαυτουσ παραδωσουσιν
γαρ υμασ εισ συνεδρια και εισ συναγωγασ δαρησεσθε και
επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου
εις μαρτυριον αυτοισ **10** και εισ παντα τα εθνη δει
πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον **11** οταν δε αγαγωσιν
υμασ παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε
μελετατε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο
λαλειτε ου γαρ εστε υμεισ οι λαλουντες αλλα το πνευμα
το αγιον **12** παραδωσει δε αδελφοσ αδελφον εισ θανατον
και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεισ
και θανατωσουσιν αυτουσ **13** και εσεσθε μισουμενοι υπο
παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινασ εισ τελοσ ουτοσ
σωθησεται **14** οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεωσ

το ρηθεν υπο δανηλ του προφητου εστωσ οπου ου δει ο
αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν
εις τα ορη **15** ο δε επι του δωματος μη καταβατω εις την
οικιαν μηδε εισελθητω αραι τι εκ της οικιασ αυτου **16** και
ο εις τον αγρον ων μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το
ιματιον αυτου **17** ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ
θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ **18** προσευχεσθε
δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνοσ **19** εσονται
γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψισ οια ου γεγονεν τοιαυτη
απ αρχησ κτισεωσ ησ εκτισεν ο θεοσ εωσ του νυν και
ου μη γενηται **20** και ει μη κυριοσ εκολοβωσεν τασ
ημερασ ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τουσ εκλεκτουσ
ουσ εξελεξατο εκολοβωσεν τασ ημερασ **21** τοτε εαν τισ
υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ιδου εκει μη πιστευετε
22 εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται
και δωσουσιν σημεια και τερατα προσ το αποπλαναν ει
δυνατον και τουσ εκλεκτουσ **23** υμεισ δε βλεπετε ιδου
προειρηκα υμιν παντα **24** αλλ εν εκειναισ ταισ ημεραισ
μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιοσ σκοτισθησεται και η
σεληνη ου δωσει το φεγγοσ αυτησ **25** και οι αστερεσ
του ουρανου εσονται εκπιπτοντεσ και αι δυναμεισ αι
εν τοισ ουρανοισ σαλευθησονται **26** και τοτε οψονται
τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαισ μετα
δυναμεωσ πολλησ και δοξησ **27** και τοτε αποστελει τουσ
αγγελουσ αυτου και επισυναξει τουσ εκλεκτουσ αυτου εκ
των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γησ εωσ ακρου ουρανου
28 απο δε της συκησ μαθετε την παραβολην οταν αυτησ
ηδη ο κλαδοσ απαλοσ γενηται και εκφυη τα φυλλα
γινωσκετε οτι εγγυσ το θεροσ εστιν **29** ουτωσ και υμεισ

οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι
θυραισ **30** αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα
αυτη μεχρι ου παντα ταυτα γενηται **31** ο ουρανοσ και η
γη παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν **32**
περι δε της ημερασ εκεινησ η ωρασ ουδεις οιδεν ουδε
οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο υιοσ ει μη ο πατηρ **33**
βλεπετε αγρυπνειτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε
ο καιροσ εστιν **34** ωσ ανθρωποσ αποδημοσ αφεισ την
οικιαν αυτου και δουσ τοισ δουλοισ αυτου την εξουσιαν
και εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο ινα
γρηγορη **35** γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριοσ
της οικιασ ερχεται οψε η μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιασ
η πρωι **36** μη ελθων εξαιφνησ ευρη υμασ καθευδοντασ **37**
α δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

14 ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερασ και
εζητουν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ πωσ αυτον εν
δολω κρατησαντεσ αποκτεινωσιν **2** ελεγον δε μη εν
τη εορτη μηποτε θορυβοσ εσται του λαου **3** και οντοσ
αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνοσ του λεπρου
κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον
μυρου ναρδου πιστικησ πολυτελουσ και συντριψασα το
αλαβαστρον κατεχεεν αυτου κατα της κεφαλησ **4** ησαν δε
τινεσ αγανακτουντεσ προς εαυτουσ και λεγοντεσ εις τι η
απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν **5** ηδυνατο γαρ τουτο
πραθηναι επανω τριακοσιων δηναριων και δοθηναι τοισ
πτωχοισ και ενεβριμωντο αυτη **6** ο δε ιηουσ ειπεν αφετε
αυτην τι αυτη κοπουσ παρεχετε καλον εργον ειργασατο
εν εμοι **7** παντοτε γαρ τουσ πτωχοουσ εχετε μεθ εαυτων
και οταν θελητε δυνασθε αυτουσ ευ ποιησαι εμε δε ου

παντοτε εχετε 8 ο εσχεν αυτη εποησεν προελαβεν μυρισαι μου το σωμα εις τον ενταφιασμον 9 αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εις ολον τον κοσμον και ο εποησεν αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτησ 10 και ο ιουδασ ο ισκαριωτησ εις των δωδεκα απηλθεν προς τουσ αρχιερεισ ινα παραδω αυτον αυτοισ 11 οι δε ακουσαντεσ εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εζητει πως ευκαιρωσ αυτον παραδω 12 και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθυον λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελεισ απελθοντεσ ετοιμασωμεν ινα φαγησ το πασχα 13 και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοισ υπαγετε εις την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ βασταζων ακολουθησατε αυτω 14 και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλοσ λεγει που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω 15 και αυτοσ υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον ετοιμον εκει ετοιμασατε ημιν 16 και εξηλθον οι μαθηται αυτου και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθωσ ειπεν αυτοισ και ητοιμασαν το πασχα 17 και οψιασ γενομενησ ερχεται μετα των δωδεκα 18 και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν ο ιησουσ αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ εμου 19 οι δε ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εις καθ εις μητι εγω και αλλοσ μητι εγω 20 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ εις εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενοσ μετ εμου εις το τρυβλιον 21 ο μεν υιοσ του ανθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη

ο ανθρωπος εκεινος 22 και εσθιοντων αυτων λαβων ο
ιησους αρτον ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και
ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου 23 και
λαβων το ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και
επιον εξ αυτου παντες 24 και ειπεν αυτοις τουτο εστιν
το αιμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων
εκχυνομενον 25 αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω
εκ του γενηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης
οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου 26 και
υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων 27 και λεγει
αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν
τη νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και
διασκορπισθησεται τα προβατα 28 αλλα μετα το εγερθηαι
με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν 29 ο δε πετρος εφη
αυτω και ει παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω 30
και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι συ σημερον
εν τη νυκτι ταυτη πριν η δισ αλεκτορα φωνησαι τρισ
απαρνηση με 31 ο δε εκπερισσου ελεγεν μαλλον εαν με
δεη συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησωμαι ωσαυτως
δε και παντες ελεγον 32 και ερχονται εις χωριον ου
το ονομα γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταις αυτου
καθισατε ωδε εως προσευξωμαι 33 και παραλαμβανει
τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην μεθ εαυτου και
ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν 34 και λεγει αυτοις
περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε
και γρηγορειτε 35 και προσελθων μικρον επεσεν επι
της γης και προσηυχετο ινα ει δυνατον εστιν παρελθη
απ αυτου η ωρα 36 και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα
δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον απ εμου τουτο αλλ

ου τι εγω θελω αλλα τι συ 37 και ερχεται και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεις ουκ ισχυσασ μιαν ωραν γρηγορησαι 38 γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενησ 39 και παλιν απελθων προσηυξατο τον αυτον λογον ειπων 40 και υποστρεψασ ευρεν αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηδεισαν τι αυτω αποκριθωσιν 41 και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε λοιπον και αναπαυεσθε απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιος του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτωλων 42 εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδουσ με ηγγικεν 43 και ευθεωσ επι αυτου λαλουντος παραγινεται ιουδας εις ων των δωδεκα και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων 44 δεδωκει δε ο παραδιδουσ αυτον συσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε ασφαλωσ 45 και ελθων ευθεωσ προσελθων αυτω λεγει αυτω ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον 46 οι δε επεβαλον επι αυτον τας χειρας αυτων και εκρατησαν αυτον 47 εις δε τισ των παρεστηκοτων σπασαμενος την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερεωσ και αφειλεν αυτου το ωτιον 48 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ωσ επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με 49 καθ ημεραν ημην προσ υμασ εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι 50 και αφεντεσ αυτον παντεσ εφυγον 51 και εις τισ νεανισκος ηκολουθησεν αυτω περιβεβλημενος σινδονα επι γυμνου και κρατουσιν

αυτον οι νεανισκοι 52 ο δε καταλιπων την σινδωνα γυμνος
εφυγεν απ αυτων 53 και απηγαγον τον ιησουν προς τον
αρχιερα και συνερχονται αυτω παντες οι αρχιερεις και
οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ 54 και ο πετροσ απο
μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εωσ εσω εις την αυλην
του αρχιερωσ και ην συγκαθημενοσ μετα των υπηρετων
και θερμαινομενοσ προς το φωσ 55 οι δε αρχιερεις και
ολον το συνεδριον εζητουν κατα του ιησου μαρτυριαν
εισ το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον 56 πολλοι γαρ
εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ
ησαν 57 και τινεσ ανασταντεσ εψευδομαρτυρουν κατ
αυτου λεγοντεσ 58 οτι ημεισ ηκουσαμεν αυτου λεγοντοσ
οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και
δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω 59
και ουδε ουτωσ ιση ην η μαρτυρια αυτων 60 και αναστασ
ο αρχιερευσ εισ μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων
ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν 61
ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευσ
επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του
ευλογητου 62 ο δε ιησουσ ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον
υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον τησ δυναμεωσ
και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου 63 ο δε
αρχιερευσ διαρρηξασ τουσ χιτωνασ αυτου λεγει τι ετι
χρειαν εχομεν μαρτυρων 64 ηκουσατε τησ βλασφημιασ
τι υμιν φαινεται οι δε παντεσ κατεκριναν αυτον ειναι
ενοχον θανατου 65 και ηρξαντο τινεσ εμπτυειν αυτω
και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν
αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται
ραπισμασιν αυτον εβαλλον 66 και οντοσ του πετρου εν τη

αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεωσ 67 και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου ησθα 68 ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οιδα ουδε επισταμαι τι συ λεγεις και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν 69 και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοις παρεστηκοσιν οτι ουτοσ εξ αυτων εστιν 70 ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτεσ ελεγον τω πετρω αληθωσ εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιωσ ει και η λαλια σου ομοιαζει 71 ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε 72 και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετροσ το ρημα ο ειπεν αυτω ο ιηουσ οτι πριν αλεκτορα φωνησαι διασ απαρνηση με τρισ και επιβαλων εκλαιεν

15 και ευθεωσ επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντεσ οι αρχιερεισ μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντεσ τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω 2 και επηρωτησεν αυτον ο πιλατωσ συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτω συ λεγεις 3 και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεισ πολλα 4 ο δε πιλατωσ παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν 5 ο δε ιηουσ ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον 6 κατα δε εορτην απελυεν αυτοισ ενα δεσμιον ονπερ ητουντο 7 ην δε ο λεγομενωσ βαραββασ μετα των συστασιαστων δεδεμενωσ οιτινεσ εν τη στασει φονον πεποικηκισαν 8 και αναβοησασ ο οχλοσ ηρξατο αιτεισθαι καθωσ αιει εποιει αυτοισ 9 ο δε πιλατωσ απεκριθη αυτοισ λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων 10 εγινωσκεν

γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεις
11 οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον
βαραββαν απολυση αυτοις 12 ο δε πιλατος αποκριθεις
παλιν ειπεν αυτοις τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε
βασιλεα των ιουδαιων 13 οι δε παλιν εκραξαν σταυρωσον
αυτον 14 ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ κακον
εποιησεν οι δε περισσοτερωσ εκραξαν σταυρωσον αυτον
15 ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι
απελυσεν αυτοις τον βαραββαν και παρεδωκεν τον
ιησουν φραγελλωσασ ινα σταυρωθη 16 οι δε στρατιωται
απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και
συγκαλουσιν ολην την σπειραν 17 και ενδυουσιν αυτον
πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον
στεφανον 18 και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε ο
βασιλευσ των ιουδαιων 19 και ετυπτον αυτου την
κεφαλην καλαμω και ενεπτυσον αυτω και τιθεντες τα
γονατα προσεκυνουν αυτω 20 και οτε ενεπαιξαν αυτω
εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα
ιματια τα ιδια και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν
αυτον 21 και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα
κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου
και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου 22 και φερουσιν
αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον
κρανιου τοπος 23 και εδιδουν αυτω πειν εσμυρνισμενον
οινον ο δε ουκ ελαβεν 24 και σταυρωσαντες αυτον
διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα
τισ τι αρη 25 ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον
26 και ην η επιγραφη της αιτιασ αυτου επιγεγραμμενη
ο βασιλευσ των ιουδαιων 27 και συν αυτω σταυρουσιν

δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου
28 και επληρωθη η γραφη η λεγουσα και μετα ανομων
ελογισθη 29 και οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον
κινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες ουα ο
καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων 30
σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου 31 ομοιωσ
και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προσ αλληλους μετα των
γραμματαων ελεγον αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται
σωσαι 32 ο χριστος ο βασιλευσ του ισραηλ καταβατω νυν
απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν αυτω και
οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον 33 γενομενησ
δε ωρασ εκτησ σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εωσ
ωρασ ενατησ 34 και τη ωρα τη ενατη εβοησεν ο ιησους
φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λιμα σαβαχθανι ο εστιν
μεθερμηνευομενον ο θεοσ μου ο θεοσ μου εις τι με
εγκατελιπεσ 35 και τινεσ των παρεστηκοτων ακουσαντεσ
ελεγον ιδου ηλιαν φωνει 36 δραμων δε εις και γεμισασ
σπογγον οξουσ περιθεισ τε καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων
αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ καθελειν αυτον 37 ο δε
ιησους αφεισ φωνην μεγαλην εξεπνευσεν 38 και το
καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν
εωσ κατω 39 ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκωσ εξ
εναντιασ αυτου οτι ουτωσ κραξασ εξεπνευσεν ειπεν
αληθωσ ο ανθρωποσ ουτοσ υιοσ ην θεου 40 ησαν δε και
γυναικεσ απο μακροθεν θεωρουσαι εν αισ ην και μαρια
η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου του μικρου και
ιωση μητηρ και σαλωμη 41 αι και οτε ην εν τη γαλιλαια
ηκολουθουν αυτω και διηκουνουν αυτω και αλλαι πολλαι
αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα 42 και ηδη οψιασ

γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον **43**
ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθαια ευσχημων βουλευτησ
οσ και αυτοσ ην προσδεχομενοσ την βασιλειαν του θεου
τολμησασ εισηλθεν προσ πιλατον και ητησατο το σωμα
του ιησου **44** ο δε πιλατοσ εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και
προσκαλεσαμενοσ τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον
ει παλαι απεθανεν **45** και γνουσ απο του κεντυριωνοσ
εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ **46** και αγορασασ σινδονα
και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και κατεθηκεν
αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρασ και
προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου **47** η
δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιωσηφ εθεωρουν που
τιθεται

16 και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη
και μαρια ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα
ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον **2** και λιαν πρωι τησ
μιασ σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντοσ
του ηλιου **3** και ελεγον προσ εαυτασ τισ αποκυλισει
ημιν τον λιθον εκ τησ θυρασ του μνημειου **4** και
αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθοσ ην
γαρ μεγασ σφοδρα **5** και εισελθουσαι εισ το μνημειον ειδον
νεανισκον καθημενον εν τοισ δεξιουσ περιβεβλημενον
στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν **6** ο δε λεγει αυταισ
μη εκθαμβεισθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον
εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοποσ οπου
εθηκαν αυτον **7** αλλ υπαγετε ειπατε τοισ μαθηταισ
αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμασ εισ την γαλιλαιαν
εκει αυτον οψεσθε καθωσ ειπεν υμιν **8** και εξελθουσαι
εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτασ τρομοσ και

εκστασις και ουδενι ουδεν ειπον εφοβουντο γαρ **9** (note: **The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.**) αναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη αφ ης εκβεβληκει επτα δαιμονια **10** εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσιν και κλαιουσιν **11** κακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη υπ αυτης ηπιστησαν **12** μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουςιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοις εις αγρον **13** κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοιποις ουδε εκεινοις επιστευσαν **14** υστερον ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν **15** και ειπεν αυτοις πορευθεντες εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει **16** ο πιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστησας κατακριθησεται **17** σημεια δε τοις πιστευσασιν ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαις λαλησουσιν και ναιαις **18** οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτους βλαψη επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλωσ εξουσιν **19** ο μεν ουν κυριος μετα το λαλησαι αυτοις ανεληφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου **20** εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουντων σημειων αμην

Κατα Λουκαν

1 επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματων **2** καθως παρεδосαν ημιν οι απ αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου **3** εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξησ σοι γραψαι κρατιστε θεοφιλε **4** ινα επιγνωσ περι ων κατηχηθησ λογων την ασφαλειαν **5** εγενετο εν ταισ ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ της ιουδαιασ ιερευσ τισ ονοματι ζαχαριασ εξ εφημεριασ αβια και η γυνη αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτησ ελισαβετ **6** ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θεου πορευομενοι εν πασαισ ταισ εντολαισ και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι **7** και ουκ ην αυτοισ τεκνον καθοτι η ελισαβετ ην στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτεσ εν ταισ ημεραισ αυτων ησαν **8** εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριασ αυτου εναντι του θεου **9** κατα το εθος της ιερατειασ ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εισ τον ναον του κυριου **10** και παν το πληθος ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματοσ **11** ωφθη δε αυτω αγγελοσ κυριου εστωσ εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματοσ **12** και εταραχθη ζαχαριασ ιδων και φοβοσ επεπεσεν επ αυτον **13** ειπεν δε προσ αυτον ο αγγελοσ μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησισ σου και η γυνη σου ελισαβετ γεννησει υιον σοι και καλεσεισ το ονομα αυτου ιωαννην **14** και εσται χαρα σοι και αγαλλιασισ και πολλοι επι τη γεννησει αυτου χαρησονται **15** εσται γαρ μεγασ ενωπιον του κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματοσ αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιασ

μητροσ αυτου 16 και πολλουσ των υιων ισραηλ επιστρεψει
επι κυριον τον θεον αυτων 17 και αυτοσ προελευσεται
ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι
καρδιασ πατερων επι τεκνα και απειθεισ εν φρονησει
δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον 18 και
ειπεν ζαχαριασ προσ τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο
εγω γαρ ειμι πρεσβυτησ και η γυνη μου προβεβηκυια εν
ταισ ημεραισ αυτησ 19 και αποκριθεισ ο αγγελοσ ειπεν
αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκωσ ενωπιον του θεου
και απεσταλην λαλησαι προσ σε και ευαγγελισασθαι σοι
ταυτα 20 και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενοσ λαλησαι
αχρι ησ ημερασ γενηται ταυτα ανθων ουκ επιστευσασ τοισ
λογοισ μου οιτινεσ πληρωθησονται εισ τον καιρον αυτων
21 και ην ο λαοσ προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον
εν τω χρονιζειν αυτον εν τω ναω 22 εξελθων δε ουκ
ηδυνατο λαλησαι αυτοισ και επεγνωσαν οτι οπτασιαν
εωρακεν εν τω ναω και αυτοσ ην διανευων αυτοισ και
διεμενεν κωφοσ 23 και εγενετο ωσ επλησθησαν αι ημεραι
τησ λειτουργιασ αυτου απηλθεν εισ τον οικον αυτου 24
μετα δε ταυτασ τασ ημερασ συνελαβεν ελισαβετ η γυνη
αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνασ πεντε λεγουσα 25
οτι ουτωσ μοι πεποιηκεν ο κυριοσ εν ημεραισ αισ επειδεν
αφελειν το ονειδοσ μου εν ανθρωποισ 26 εν δε τω μηνι
τω εκτω απεσταλη ο αγγελοσ γαβριηλ υπο του θεου εισ
πολιν τησ γαλιλαιασ η ονομα ναζαρετ 27 προσ παρθενον
μεμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ και
το ονομα τησ παρθενου μαριαμ 28 και εισελθων ο αγγελοσ
προσ αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριοσ μετα σου
ευλογημενη συ εν γυναιξιν 29 η δε ιδουσα διεταραχθη επι

τω λογω αυτου και διελογιζετο ποταπος ειη ο ασπασμος ουτος 30 και ειπεν ο αγγελος αυτη μη φοβου μαριαμ ευρες γαρ χαριν παρα τω θεω 31 και ιδου συλληψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν 32 ουτος εσται μεγας και υιος υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριος ο θεος τον θρονον δαυιδ του πατρος αυτου 33 και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εις τους αιωνας και της βασιλειας αυτου ουκ εσται τελος (aiōn g165) 34 ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον πως εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω 35 και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και δυναμις υψιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιος θεου 36 και ιδου ελισαβη η συγγενη σου και αυτη συνειληφια υιον εν γηρει αυτης και ουτος μην εκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα 37 οτι ουκ αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα 38 ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτης ο αγγελος 39 αναστασα δε μαριαμ εν ταις ημεραις ταυταις επορευθη εις την ορεινην μετα σπουδης εις πολιν ιουδα 40 και εισηλθεν εις τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβη 41 και εγενετο ωσ ηκουσεν η ελισαβη τον ασπασμον της μαριας εσκιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτης και επλησθη πνευματος αγιου η ελισαβη 42 και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενος ο καρπος της κοιλιας σου 43 και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς με 44 ιδου γαρ ωσ εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου εσκιρτησεν το βρεφος εν αγαλλιασει εν τη κοιλια μου 45 και μακαρια η

πιστευσασα οτι εσται τελειωσις τοις λελαλημενοις αυτη
παρα κυριου 46 και ειπεν μαριαμ μεγαλυνει η ψυχη μου
τον κυριον 47 και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω
τω σωτηρι μου 48 οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της
δουλης αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι
αι γενεαι 49 οτι εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατος και
αγιον το ονομα αυτου 50 και το ελεος αυτου εις γενεας
γενεων τοις φοβουμενοις αυτον 51 εποιησεν κρατος
εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανους διανοια
καρδιασ αυτων 52 καθειλεν δυναστας απο θρονων και
υψωσεν ταπεινους 53 πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και
πλουτουντας εξαπεστειλεν κενους 54 αντελαβετο ισραηλ
παιδος αυτου μνησθηται ελεους 55 καθως ελαλησεν
προς τους πατερας ημων τω αβρααμ και τω σπερματι
αυτου εις τον αιωνα (aiōn g165) 56 εμεινεν δε μαριαμ συν
αυτη ωσει μηνασ τρεις και υπεστρεψεν εις τον οικον
αυτης 57 τη δε ελισαβητ επλησθη ο χρονος του τεκειν
αυτην και εγεννησεν υιον 58 και ηκουσαν οι περιοικοι
και οι συγγενεις αυτης οτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος
αυτου μετ αυτης και συνεχαιρον αυτη 59 και εγενετο εν
τη ογδοη ημερα ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν
αυτο επι τω ονοματι του πατροσ αυτου ζαχαριαν 60 και
αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται
ιωαννης 61 και ειπον προς αυτην οτι ουδεις εστιν εν τη
συγγενεια σου οσ καλειται τω ονοματι τουτω 62 εννευον
δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτον 63 και
αιτησασ πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν το
ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες 64 ανεωχθη δε το
στομα αυτου παραρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει

ευλογων τον θεον 65 και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικουντας αυτους και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα 66 και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτο εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου 67 και ζαχαριος ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και προεφητευσεν λεγων 68 ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου 69 και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν εν τω οικω δαυιδ του παιδος αυτου 70 καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων των απ αιωνος προφητων αυτου (αιϊον g165) 71 σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειροσ παντων των μισουντων ημας 72 ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηναι διαθηκης αγιας αυτου 73 ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν 74 αφοβωσ εκ χειροσ των εχθρων ημων ρυσθεντας λατρευειν αυτω 75 εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασας τας ημερας της ζωης ημων 76 και συ παιδιον προφητης υψιστου κληθηση προπορευση γαρ προ προσωπου κυριου ετοιμασαι οδους αυτου 77 του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων 78 δια σπλαγχνα ελεουσ θεου ημων εν οισ επεσκεψατο ημας ανατολη εξ υψουσ 79 επιφαναι τοισ εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοισ του κατευθυναι τους ποδας ημων εις οδον ειρηνης 80 το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι και ην εν ταισ ερημοισ εως ημερας αναδειξεωσ αυτου προς τον ισραηλ

2 εγενετο δε εν ταισ ημεραισ εκειναισ εξηλθεν δογμα παρα καισαρος αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την

οικουμένην 2 αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο
ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηναίου 3 καὶ ἐπορεύοντο
πάντες ἀπογραφῆσθαι ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν 4
ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως
Ναζαρέτ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυὶδ ἧτις καλεῖται
βηθλεὲμ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατρὸς Δαυὶδ
5 ἀπογραφῆσθαι σὺν Μαρίας τῇ μεμνηστευμένη αὐτῷ
γυναικὶ οὐσῆ ἐγκύω 6 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ
ἐπλησθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτὴν 7 καὶ ἔτεκεν τὸν
υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν
καὶ ἀνεκλίβεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς
τόπος ἐν τῷ καταλύματι 8 καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ
τῇ αὕτῃ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλάκας τῆς
νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμνὴν αὐτῶν 9 καὶ ἰδοὺ ἀγγελοῦ κυρίου
ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα κυρίου περιελάμψεν αὐτοὺς καὶ
ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν 10 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἀγγελοῦ
μη φοβείσθε ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην
ἧτις ἐστὶ πάντι τῷ λαῷ 11 ὅτι ἐτεχθῆ ὑμῖν σήμερον σωτὴρ
ὅς ἐστιν Χριστὸς κύριος ἐν πόλει Δαυὶδ 12 καὶ τοῦτο ὑμῖν
τὸ σημεῖον εὐρησετέ βρέφος ἐσπαργάνωμένον κείμενον
ἐν φάτνῃ 13 καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος
στρατίας οὐρανοῦ αἰνούντων τὸν θεὸν καὶ λεγόντων 14
δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκία 15 καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν
οὐρανὸν οἱ ἀγγελοὶ καὶ οἱ ἀνθρώποι οἱ ποιμένες εἶπον
πρὸς ἀλλήλους διελθώμεν δὴ ἕως βηθλεὲμ καὶ ἰδώμεν τὸ
ῤῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός ὅ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν 16 καὶ
ἦλθον σπεύσαντες καὶ ἀνεύρον τὴν τε Μαρίας καὶ τὸν
Ἰωσήφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ 17 ἰδόντες δὲ

διεγνωρισαν περι του ρηματος του λαληθεντος αυτοις
περι του παιδιου τουτου 18 και παντες οι ακουσαντες
εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προσ
αυτους 19 η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα
συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης 20 και υπεστρεψαν οι
ποιμενες δοξαζοντες και αινουντες τον θεον επι πασιν
οις ηκουσαν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτους
21 και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν
αυτον και εκληθη το ονομα αυτου ιησους το κληθεν
υπο του αγγελου προ του συλληφθηναι αυτον εν τη
κοιλια 22 και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου
αυτων κατα τον νομον μωσεως ανηγαγον αυτον εις
ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω 23 καθως γεγραπται
εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον
τω κυριω κληθησεται 24 και του δουναι θυσιαν κατα
το ειρημενον εν νομω κυριου ζευγος τρυγονων η δυο
νεοσσους περιστερων 25 και ιδου ην ανθρωπος εν
ιερουσαλημ ω ονομα συμεων και ο ανθρωπος ουτος
δικαιος και ευλαβης προσδεχομενος παρακλησιν του
ισραηλ και πνευμα ην αγιον επ αυτον 26 και ην αυτω
κεχηματισμενον υπο του πνευματος του αγιου μη ιδειν
θανατον πριν η ιδη τον χριστον κυριου 27 και ηλθεν εν τω
πνευματι εις το ιερον και εν τω εισαγαγειν τους γονεις
το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτους κατα το ειθισμενον
του νομου περι αυτου 28 και αυτοσ εδεξατο αυτο εις τας
αγκαλας αυτου και ευλογησεν τον θεον και ειπεν 29 νυν
απολυεις τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν
ειρηνη 30 οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου 31
ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των λαων 32 φως

εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ 33 και ην ιωσηφ και η μητηρ αυτου θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου 34 και ευλογησεν αυτους συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτος κειται εις πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εις σημειον αντιλεγομενον 35 και σου δε αυτησ την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι 36 και ην αννα προφητισ θυγατηρ φανουηλ εκ φυλησ ασηρ αυτη προβεβηκυια εν ημεραισ πολλαισ ζησασα ετη μετα ανδρος επτα απο της παρθενιασ αυτησ 37 και αυτη χηρα ωσ ετων ογδοηκοντα τεσσαρων η ουκ αφιστατο απο του ιερου νηστειαισ και δεησεσιν λατρευουσα νυκτα και ημεραν 38 και αυτη αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω κυριω και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν εν ιερουσαλημ 39 και ωσ ετελεσαν απαντα τα κατα τον νομον κυριου υπεστρεψαν εις την γαλιλαιαν εις την πολιν εαυτων ναζαρετ 40 το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι πληρουμενον σοφιασ και χαρισ θεου ην επ αυτο 41 και επορευοντο οι γονεισ αυτου κατ ετοσ εις ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα 42 και οτε εγενετο ετων δωδεκα αναβαντων αυτων εις ιεροσολυμα κατα το εθος της εορτησ 43 και τελειωσαντων τασ ημερασ εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν ιησους ο παισ εν ιερουσαλημ και ουκ εγνω ιωσηφ και η μητηρ αυτου 44 νομισαντες δε αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον ημερασ οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενεσιν και εν τοις γνωστοις 45 και μη ευροντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ ζητουντες αυτον 46 και εγενετο μεθ ημερασ

τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτους 47 εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταισ αποκρισεσιν αυτου 48 και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και προς αυτον η μητηρ αυτου ειπεν τεκνον τι εποιησασ ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εξητουμεν σε 49 και ειπεν προς αυτους τι οτι εξητειτε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατροσ μου δει ειναι με 50 και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις 51 και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρετ και ην υποτασσομενος αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτησ 52 και ιηουσοσ προεκοπτεν σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποισ

3 εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιασ τιβεριου καισαροσ ηγεμονευοντοσ ποντιου πιλατου της ιουδαιασ και τετραρχουντοσ της γαλιλαιασ ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντοσ της ιτουραιασ και τραχωνιτιδοσ χωρασ και λυσανιου της αβιληνησ τετραρχουντοσ 2 επι αρχιερεωσ αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον εν τη ερημω 3 και ηλθεν εις πασαν την περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιασ εις αφεσιν αμαρτιων 4 ωσ γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου λεγοντοσ φωνη βοωντοσ εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τασ τριβουσ αυτου 5 πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν οροσ και βουνοσ ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εις ευθειαν και αι τραχειαι εις οδουσ λειασ 6 και οψεται πασα σαρξ το

σωτηριον του θεου 7 ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις
οχλοις βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδνων τισ
υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης 8
ποιησατε ουν καρπους αξιους της μετανοιας και μη
αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ
λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων
εγειραι τεκνα τω αβρααμ 9 ηδη δε και η αξινη προσ την
ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν
καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται 10 και
επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησομεν 11
αποκριθεισ δε λεγει αυτοις ο εχων δυο χιτωνας μεταδοτω
τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιωσ ποιειτω 12
ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπον προσ αυτον
διδασκαλε τι ποιησομεν 13 ο δε ειπεν προσ αυτους
μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε 14
επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες και ημεις
τι ποιησομεν και ειπεν προσ αυτους μηδενα διασεισητε
μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων 15
προσδοκωντος δε του λαου και διαλογιζομενων παντων
εν ταις καρδιαις αυτων περι του ιωαννου μηποτε αυτοσ
ειη ο χριστοσ 16 απεκρινατο ο ιωαννης απασιν λεγων εγω
μεν υδατι βαπτιζω υμασ ερχεται δε ο ισχυροτεροσ μου
ου ουκ ειμι ικανοσ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων
αυτου αυτοσ υμασ βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι
17 ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την
αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον εις την αποθηκην
αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω 18 πολλα
μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον 19
ο δε ηρωδησ ο τετραρχησ ελεγχομενοσ υπ αυτου περι

ηρωδιαδος της γυναικος του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδης 20 προσεθηκεν και τουτο επι πασιν και κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη 21 εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντος και προσευχομενου ανεωχθηναι τον ουρανον 22 και καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ωσει περιστερην επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι λεγουσαν συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν σοι ευδοκησα 23 και αυτος ην ο ιησους ωσει ετων τριακοντα αρχομενος ων ως ενομιζετο υιος ιωσηφ του ηλι 24 του ματθατ του λευι του μελχι του ιαννα του ιωσηφ 25 του ματταθιου του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγαι 26 του μααθ του ματταθιου του σεμει του ιωσηφ του ιουδα 27 του ιωαναν του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι 28 του μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμωδαμ του ηρ 29 του ιωσηφ του ελιεζερ του ιωρειμ του ματθατ του λευι 30 του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωναν του ελιακειμ 31 του μελεα του μαιναν του ματταθα του ναθαν του δαυιδ 32 του ιεσσαι του ωβηδ του βοοζ του σαλμων του νασσων 33 του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρες του ιουδα 34 του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ 35 του σερουχ του ραγαυ του φαλεγ του εβερ του σαλα 36 του καιναν του αρφαξαδ του σημ του νωε του λαμεχ 37 του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρεδ του μαλεληλ του καιναν 38 του ενωσ του σηθ του αδαμ του θεου

4 ιησους δε πνευματος αγιου πληρης υπεστρεψεν απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εις την ερημον 2 ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του διαβολου

και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταις ημεραις εκειναις και
συντελεσθεισων αυτων υστερον επεινασεν 3 και ειπεν
αυτω ο διαβολος ει υιος ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω
ινα γενηται αρτος 4 και απεκριθη ιησους προς αυτον
λεγων γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωπος
αλλ επι παντι ρηματι θεου 5 και αναγαγων αυτον ο
διαβολος εις ορος υψηλον εδειξεν αυτω πασας τας
βασιλειας της οικουμενης εν στιγμη χρονου 6 και ειπεν
αυτω ο διαβολος σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν
και την δοξαν αυτων οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν
θελω διδωμι αυτην 7 συ ουν εαν προσκυνησης ενωπιον
εμου εσται σου πασα 8 και αποκριθεις αυτω ειπεν ο ιησους
υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται προσκυνησεις κυριον
τον θεον σου και αυτω μονω λατρευσεις 9 και ηγαγεν
αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν αυτον επι το πτερυγιον
του ιερου και ειπεν αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον
εντευθεν κατω 10 γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελοις αυτου
εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε 11 και επι χειρων
αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου
12 και αποκριθεις ειπεν αυτω ο ιησους οτι ειρηται ουκ
εκπειρασεις κυριον τον θεον σου 13 και συντελεσας παντα
πειρασμον ο διαβολος απεστη απ αυτου αχρι καιρου 14
και υπεστρεψεν ο ιησους εν τη δυναμει του πνευματος εις
την γαλιλαιαν και φημη εξηλθεν καθ ολης της περιχωρου
περι αυτου 15 και αυτοσ εδιδασκεν εν ταις συναγωγαις
αυτων δοξαζομενος υπο παντων 16 και ηλθεν εις την
ναζαρετ ου ην τεθραμμενος και εισηλθεν κατα το ειωθος
αυτω εν τη ημερα των σαββατων εις την συναγωγην
και ανεστη αναγνωσαι 17 και επεδοθη αυτω βιβλιον

ησαιου του προφητου και αναπτυξασ το βιβλιον ευρεν
τον τοπον ου ην γεγραμμενον 18 πνευμα κυριου επ εμε ου
εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοισ απεσταλκεν
με ιασασθαι τους συντετριμμενους την καρδιαν κηρυξαι
αιχμαλωτοις αφεσιν και τυφλοις αναβλεψιν αποστειλαι
τεθραυσμενους εν αφεσει 19 κηρυξαι ενιαυτον κυριου
δεκτον 20 και πτυξασ το βιβλιον αποδουσ τω υπηρετη
εκαθισεν και παντων εν τη συναγωγη οι οφθαλμοι ησαν
ατενιζοντες αυτω 21 ηρξατο δε λεγειν προς αυτους
οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοις ωσιν
υμων 22 και παντες εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον
επι τοις λογοις της χαριτος τοις εκπορευομενοις εκ
του στοματος αυτου και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο υιος
ιωσηφ 23 και ειπεν προς αυτους παντως ερειτε μοι
την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα
ηκουσαμεν γενομενα εν τη καπερναουμ ποιησον και
ωδε εν τη πατριδι σου 24 ειπεν δε αμην λεγω υμιν οτι
ουδεις προφητης δεκτος εστιν εν τη πατριδι αυτου 25
επ αληθειας δε λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταις
ημεραις ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανος επι
ετη τρια και μηνασ εξ ωσ εγενετο λιμος μεγας επι πασαν
την γην 26 και προς ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιας
ει μη εις σαρεπτα της σιδωνος προς γυναικα χηραν 27
και πολλοι λεπροι ησαν επι ελισσαιου του προφητου εν
τω ισραηλ και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη νεεμαν ο
συρος 28 και επλησθησαν παντες θυμου εν τη συναγωγη
ακουοντες ταυτα 29 και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω
της πολεως και ηγαγον αυτον εως οφρυος του ορους
εφ ου η πολις αυτων ωκοδομητο εις το κατακρημνισαι

αυτον 30 αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο 31 και κατηλθεν εις καπερναουμ πολιν της γαλιλαιας και ην διδασκων αυτους εν τοις σαββασιν 32 και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου 33 και εν τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη 34 λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθες απολεσαι ημας οιδα σε τις ει ο αγιος του θεου 35 και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον 36 και εγενετο θαμβος επι παντας και συνελαλουν προς αλληλους λεγοντες τις ο λογος ουτος οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρμοις πνευμασιν και εξερχονται 37 και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου 38 αναστας δε εκ της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν σιμωνος πενθερα δε του σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτης 39 και επιστας επανω αυτης επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα δε αναστασα διηκονει αυτοις 40 δυνοντος δε του ηλιου παντες οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποικιλαις ηγαγον αυτους προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας επιθεισ εθεραπευσεν αυτους 41 εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδειςαν τον χριστον αυτον ειναι 42 γενομενης δε ημερας εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον και οι οχλοι επεζητουν αυτον και ηλθον εως αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων 43 ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις

πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου
οτι εις τουτο απεσταλμαι **44** και ην κηρυσσων εν ταις
συναγωγαις της γαλιλαιας

5 εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω του
ακουειν τον λογον του θεου και αυτος ην εστως παρα την
λιμνην γεννησαρετ **2** και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα
την λιμνην οι δε αλιεις αποβαντες απ αυτων απεπλυναν
τα δικτυα **3** εμβασ δε εις εν των πλοιων ο ην του σιμωνος
ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον και
καθισας εδιδασκεν εκ του πλοιου τους οχλους **4** ως δε
επαυσατο λαλων ειπεν προς τον σιμωνα επαναγαγε εις
το βαθος και χαλασατε τα δικτυα υμων εις αγραν **5** και
αποκριθεις ο σιμων ειπεν αυτω επιστατα δι ολης της
νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου
χαλασω το δικτυον **6** και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν
πληθος ιχθυων πολυ διερρηγνυτο δε το δικτυον αυτων **7**
και κατενευσαν τοις μετοχοις τοις εν τω ετερω πλοιω
του ελθοντας συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν
αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα **8** ιδων δε σιμων
πετρος προσεπεσεν τοις γονασιν ιησου λεγων εξελθε
απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλος ειμι κυριε **9** θαμβος γαρ
περιεσχεν αυτον και παντας τους συν αυτω επι τη αγρα
των ιχθυων η συνελαβον **10** ομοιως δε και ιακωβον και
ιωαννην υιου ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι
και ειπεν προς τον σιμωνα ο ιησους μη φοβου απο του
νυν ανθρωπου εση ζωγων **11** και καταγαγοντες τα
πλοια επι την γην αφεντες απαντα ηκολουθησαν αυτω
12 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και
ιδου ανηρ πληρης λεπρας και ιδων τον ιησουν πεσων επι

προσωπον εδεθη αυτου λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι 13 και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ειπων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ η λεπρα απηλθεν απ αυτου 14 και αυτοσ παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθωσ προσεταξεν μωσησ εισ μαρτυριον αυτοισ 15 διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι υπ αυτου απο των ασθενειων αυτων 16 αυτοσ δε ην υποχωρων εν ταισ ερημοισ και προσευχομενοσ 17 και εγενετο εν μια των ημερων και αυτοσ ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν ελληλυθοτεσ εκ πασησ κωμησ της γαλιλαιασ και ιουδαιασ και ιερουσαλημ και δυναμισ κυριου ην εισ το ιασθαι αυτουσ 18 και ιδου ανδρεσ φεροντεσ επι κληνησ ανθρωπον οσ ην παραλελυμενοσ και εζητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου 19 και μη ευροντεσ ποιασ εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντεσ επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εισ το μεσον εμπροσθεν του ιησου 20 και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν αυτω ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου 21 και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι λεγοντεσ τισ εστιν ουτοσ οσ λαλει βλασφημιασ τισ δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη μονοσ ο θεοσ 22 επιγνουσ δε ο ιησουσ τουσ διαλογισμουσ αυτων αποκριθεισ ειπεν προσ αυτουσ τι διαλογιζεσθε εν ταισ καρδιαισ υμων 23 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν εγειραι και περιπατει 24 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου επι της

γησ αφιεναι αμαρτιασ ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω
εγειραι και αρασ το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον
σου 25 και παραχημα αναστας ενωπιον αυτων αρασ εφ ο
κατεκειτο απηλθεν εις τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον
26 και εκστασις ελαβεν απαντας και εδοξαζον τον θεον
και επλησθησαν φοβου λεγοντες οτι ειδομεν παραδοξα
σημερον 27 και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην
ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν
αυτω ακολουθει μοι 28 και καταλιπων απαντα αναστας
ηκολουθησεν αυτω 29 και εποισεν δοχην μεγαλην λευις
αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλος τελωνων πολυς και
αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι 30 και εγογγυζον
οι γραμματεισ αυτων και οι φαρισαιοι προσ τουσ μαθητας
αυτου λεγοντες δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων
εσθιετε και πινετε 31 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προσ
αυτουσ ου χριαν εχουσιν οι υγιανοντες ιατρου αλλ
οι κακωσ εχοντες 32 ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιοουσ
αλλα αμαρτωλουσ εις μετανοιαν 33 οι δε ειπον προσ
αυτον δια τι οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και
δεησεις ποιουνται ομοιωσ και οι των φαρισαιων οι δε
σοι εσθιουσιν και πινουσιν 34 ο δε ειπεν προσ αυτουσ μη
δυνασθε τουσ υιουσ του νυμφωνοσ εν ω ο νυμφιοσ μετ
αυτων εστιν ποιησαι νηστευειν 35 ελευσονται δε ημεραι
και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ τοτε νηστεουσιν
εν εκειναισ ταισ ημεραισ 36 ελεγεν δε και παραβολην προσ
αυτουσ οτι ουδεις επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει επι
ιματιον παλαιον ει δε μηγε και το καινον σχιζει και τω
παλαιω ου συμφωνει το απο του καινου 37 και ουδεις
βαλλει οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε ρηξει

ο νεος οινος τους ασκους και αυτοσ εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται 38 αλλα οινον νεον εισ ασκους καινους βλητεον και αμφοτεροι συντηρουνται 39 και ουδεις πων παλαιον ευθεωσ θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιος χρηστοτεροσ εστιν

6 εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω διαπορευεσθαι αυτον δια των σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου τουσ σταχυασ και ησθιον ψωχοντεσ ταισ χερσιν 2 τινεσ δε των φαρισαιων ειπον αυτοισ τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν ποιειν εν τοισ σαββασιν 3 και αποκριθεισ προσ αυτουσ ειπεν ο ιησουσ ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαυιδ οποτε επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου οντεσ 4 ωσ εισηλθεν εισ τον οικον του θεου και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ ελαβεν και εφαγεν και εδωκεν και τοισ μετ αυτου ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονουσ τουσ ιερεισ 5 και ελεγεν αυτοισ οτι κυριοσ εστιν ο υιοσ του ανθρωπου και του σαββατου 6 εγενετο δε και εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εισ την συναγωγην και διδασκειν και ην εκει ανθρωποσ και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα 7 παρετηρουν δε οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευσει ινα ευρωσιν κατηγοριαν αυτου 8 αυτοσ δε ηδει τουσ διαλογισμουσ αυτων και ειπεν τω ανθρωπω τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειραι και στηθι εισ το μεσον ο δε αναστασ εστη 9 ειπεν ουν ο ιησουσ προσ αυτουσ επερωτησω υμασ τι εξεστιν τοισ σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι 10 και περιβλεψαμενοσ παντασ αυτουσ ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη 11 αυτοι δε

επλησθησαν ανοιας και διελαλουν προς αλληλους τι αν ποιησειαν τω ιησου **12** εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις εξηλθεν εις το ορος προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου **13** και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τους μαθητας αυτου και εκλεξαμενος απ αυτων δωδεκα ους και αποστολους ωνομασεν **14** σιμωνα ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου ιακωβον και ιωαννην φιλιππον και βαρθολομαιον **15** ματθαιον και θωμαν ιακωβον τον του αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην **16** ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωτην ος και εγενετο προδοτης **17** και καταβασ μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλος μαθητων αυτου και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδωνος οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων **18** και οι οχλουμενοι υπο πνευματων ακαθαρτων και εθεραπευοντο **19** και πας ο οχλος εξητει απτεςθαι αυτου οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας **20** και αυτος επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τους μαθητας αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου **21** μακαριοι οι πεινωντες νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντες νυν οτι γελασετε **22** μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου **23** χαρητε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων **24** πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις οτι απεχετε την παρακλησιν υμων

25 ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι οτι πεινασετε ουαι υμιν
οι γελωντες νυν οτι πενθησετε και κλαυσετε 26 ουαι
οταν καλωσ υμασ ειπωσιν οι ανθρωποι κατα ταυτα γαρ
εποιουν τοις ψευδοπροφηταισ οι πατερες αυτων 27 αλλ
υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τουσ εχθρουσ υμων
καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν υμασ 28 ευλογειτε τουσ
καταρωμενουσ υμιν προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων
υμασ 29 τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την
αλλην και απο του αιροντοσ σου το ιματιον και τον
χιτωνα μη κωλυσησ 30 παντι δε τω αιτουντι σε διδου και
απο του αιροντοσ τα σα μη απαιτει 31 και καθωσ θελετε
ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι και υμεισ ποιειτε αυτοισ
ομοιωσ 32 και ει αγαπατε τουσ αγαπωντασ υμασ ποια υμιν
χαρισ εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι τουσ αγαπωντασ αυτοουσ
αγαπωσιν 33 και εαν αγαθοποιητε τουσ αγαθοποιουντασ
υμασ ποια υμιν χαρισ εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι το αυτο
ποιουσιν 34 και εαν δανειζητε παρ ων ελπιζετε απολαβειν
ποια υμιν χαρισ εστιν και γαρ αμαρτωλοι αμαρτωλοισ
δανειζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα 35 πλην αγαπατε
τουσ εχθρουσ υμων και αγαθοποιειτε και δανειζετε μηδεν
απελπιζοντεσ και εσται ο μισθοσ υμων πολυσ και εσεσθε
υιοι υψιστου οτι αυτοσ χρηστοσ εστιν επι τουσ αχαριστουσ
και πονηρουσ 36 γινεσθε ουν οικτιριμονεσ καθωσ και ο
πατηρ υμων οικτιριμων εστιν 37 και μη κρινετε και ου
μη κριθητε μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε
απολυετε και απολυθησεσθε 38 διδοτε και δοθησεται
υμιν μετρον καλον πεπισμενον και σεσαλευμενον και
υπερεκχυνομενον δωσουσιν εισ τον κολπον υμων τω
γαρ αυτω μετρω ω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν 39

ειπεν δε παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος τυφλον
οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται 40 ουκ
εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον αυτου κατηρτισμενος
δε πασ εσται ως ο διδασκαλος αυτου 41 τι δε βλεπεις το
καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον
την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεις 42 η πως δυνασαι
λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφες εκβαλω το καρφος
το εν τω οφθαλμω σου αυτος την εν τω οφθαλμω σου
δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον
εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το
καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου 43 ου γαρ
εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε δενδρον
σαπρον ποιουν καρπον καλον 44 εκαστον γαρ δενδρον
εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων
συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου τρυγωσιν σταφυλην 45 ο
αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας
αυτου προφερει το αγαθον και ο πονηρος ανθρωπος εκ
του πονηρου θησαυρου της καρδιας αυτου προφερει το
πονηρον εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας λαλει
το στομα αυτου 46 τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου
ποιειτε α λεγω 47 πασ ο ερχομενος προς με και ακουων
μου των λογων και ποιων αυτους υποδειξω υμιν τι
εστιν ομοιος 48 ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι
οικιαν ος εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον
επι την πετραν πλημμυρας δε γενομενης προσερρηξεν ο
ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην
τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν 49 ο δε ακουσας και μη
ποιησας ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι
την γην χωρισ θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμος και

ευθεως επεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης
μεγα

7 επει δε επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εισ τας ακοασ του λαου εισηλθεν εισ καπερναουμ **2** εκατονταρχου δε τινος δουλος κακωσ εχων εμελλεν τελευταν οσ ην αυτω εντιμος **3** ακουσας δε περι του ιησου απεστειλεν προσ αυτον πρεσβυτερουσ των ιουδαιων ερωτων αυτον οπωσ ελθων διασωση τον δουλον αυτου **4** οι δε παραγενομενοι προσ τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιωσ λεγοντεσ οτι αξιος εστιν ω παρεξει τουτο **5** αγαπα γαρ το εθνοσ ημων και την συναγωγην αυτοσ ωκοδομησεν ημιν **6** ο δε ιησουσ επορευετο συν αυτοισ ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντοσ απο της οικιασ επεμψεν προσ αυτον ο εκατονταρχοσ φιλουσ λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι ικανοσ ινα υπο την στεγην μου εισελθω **7** διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προσ σε ελθειν αλλ ειπε λογω και ιαθησεται ο παισ μου **8** και γαρ εγω ανθρωποσ ειμι υπο εξουσιαν τασσομενοσ εχων υπ εμαυτον στρατιωτασ και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει **9** ακουσας δε ταυτα ο ιησουσ εθαυμασεν αυτον και στραφεισ τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουτε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον **10** και υποστρεψαντεσ οι πεμφθεντεσ εισ τον οικον ευρον τον ασθενοντα δουλον υγαινοντα **11** και εγενετο εν τω εξησ επορευετο εισ πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι και οχλοσ πολυσ **12** ωσ δε ηγγισεν τη πυλη της πολεωσ και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκωσ υιοσ μονογενησ τη μητρι αυτου και αυτη χηρα

και οχλος της πολεωσ ικανοσ συν αυτη **13** και ιδων αυτην ο κυριος εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε **14** και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντες εστησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγερθητι **15** και ανεκαθισεν ο νεκροσ και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου **16** ελαβεν δε φοβοσ παντασ και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητησ μεγασ εγηγερται εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεοσ τον λαον αυτου **17** και εξηλθεν ο λογοσ ουτοσ εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν παση τη περιχωρω **18** και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων **19** και προσκαλεσαμενοσ δυο τινασ των μαθητων αυτου ο ιωαννησ επεμψεν προσ τον ιησουν λεγων συ ει ο ερχομενοσ η αλλον προσδοκωμεν **20** παραγενομενοι δε προσ αυτον οι ανδρεσ ειπον ιωαννησ ο βαπτιστησ απεσταλκεν ημασ προσ σε λεγων συ ει ο ερχομενοσ η αλλον προσδοκωμεν **21** εν αυτη δε τη ωρα εθεραπευσεν πολλουσ απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοισ πολλοισ εχαρισατο το βλεπειν **22** και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε οτι τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται **23** και μακαριοσ εστιν οσ εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι **24** απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν τοισ οχλοισ περι ιωαννου τι εξεληλυθατε εισ την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον **25** αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοισ ιματιοισ ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντεσ εν τοισ

βασιλαιοις εισιν 26 αλλα τι εξηλυθατε ιδειν προφητην
ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου 27 ουτος εστιν
περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον
μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου
εμπροσθεν σου 28 λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννητοις
γυναικων προφητησ ιωαννου του βαπτιστου ουδεις
εστιν ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων
αυτου εστιν 29 και πασ ο λαοσ ακουσασ και οι τελωναι
εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου
30 οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου
ηθετησαν εισ εαυτους μη βαπτισθεντες υπ αυτου 31 τι
νι ομοιωσω τους ανθρωπουσ της γενεασ ταυτησ και
τινι εισιν ομοιοι 32 ομοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα
καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις και λεγουσιν
ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν
και ουκ εκλαυσατε 33 εληλυθεν γαρ ιωαννησ ο βαπτιστησ
μητε αρτον εσθιων μητε οινον πινων και λεγετε δαιμονιον
εχει 34 εληλυθεν ο υιοσ του ανθρωπου εσθιων και πινων
και λεγετε ιδου ανθρωποσ φαγοσ και οينوποτησ φιλοσ
τελωνων και αμαρτωλων 35 και εδικαιωθη η σοφια απο
των τεκνων αυτησ παντων 36 ηρωτα δε τισ αυτον των
φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εισ την
οικιαν του φαρισαιου ανεκλιθη 37 και ιδου γυνη εν τη
πολει ητισ ην αμαρτωλοσ επιγνουσα οτι ανακειται εν
τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου
38 και στασα παρα τουσ ποδασ αυτου οπισω κλαιουσα
ηρξατο βρεχειν τουσ ποδασ αυτου τοις δακρυσιν και
ταισ θριξιν της κεφαλησ αυτησ εξεμασσην και κατεφιλει
τουσ ποδασ αυτου και ηλειφεν τω μυρω 39 ιδων δε ο

φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτος ει ην προφητης εγινωσκεν αν τις και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου οτι αμαρτωλος εστιν **40** και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε φησιν διδασκαλε ειπε **41** δυο χρεωφειλεται ησαν δανειστη τινι ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πενηκοντα **42** μη εχοντων δε αυτων αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο τις ουν αυτων ειπε πλειον αυτον αγαπησει **43** αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως εκρινας **44** και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ επι τους ποδας μου ουκ εδωκας αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμαξεν **45** φιλημα μοι ουκ εδωκας αυτη δε αφησ εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας **46** ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας αυτη δε μυρω ηλειψεν μου τους ποδας **47** ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι αμαρτιαι αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα **48** ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτιαι **49** και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις τις ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφηισιν **50** ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

8 και εγενετο εν τω καθεξησ και αυτοσ διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω **2** και γυναικες τινες αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθενειων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη

αφ ης δαιμονια επτα εξηλυθει 3 και ιωαννα γυνη
χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι
αιτινες διηκουνουν αυτοισ απο των υπαρχοντων αυταις
4 συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν
επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολης 5
εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και
εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και
κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο
6 και ετερον επεσεν επι την πετραν και φυεν εξηρανθη
δια το μη εχειν ικμαδα 7 και ετερον επεσεν εν μεσω των
ακανθων και συμφυεισαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο
8 και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην και φυεν
εποιησεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει
ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 9 επηρωτων δε αυτον οι
μαθηται αυτου λεγοντες τισ ειη η παραβολη αυτη 10 ο δε
ειπεν υμιν δεδοται γνωσαι τα μυστηρια της βασιλειας
του θεου τοις δε λοιποισ εν παραβολαις ινα βλεποντες
μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν 11 εστιν δε
αυτη η παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος του θεου 12
οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουοντες ειτα ερχεται ο
διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων
ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν 13 οι δε επι της πετρας
οι οταν ακουσωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον και
ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν οι προς καιρον πιστευουσιν και
εν καιρω πειρασμου αφιστανται 14 το δε εις τας ακανθας
πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο μεριμνων και
πλουτου και ηδονων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται
και ου τελεσφορουσιν 15 το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν
οιτινες εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον

κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη 16 ουδεις δε λυχνον αφασ καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινησ τιθησιν αλλ επι λυχνιασ επιτιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φωσ 17 ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου γνωσθησεται και εισ φανερον ελθη 18 βλεπετε ουν πως ακουετε οσ γαρ εαν εχη δοθησεται αυτω και οσ εαν μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου 19 παρεγενοντο δε προσ αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον 20 και απηγγελη αυτω λεγοντων η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν σε θελοντες 21 ο δε αποκριθεισ ειπεν προσ αυτους μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες αυτον 22 και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εισ πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προσ αυτους διελθωμεν εισ το περαν της λιμνησ και ανηχθησαν 23 πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαιλαψ ανεμου εισ την λιμνην και συνεπληρουντο και εκινδυνεον 24 προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε εγερθεισ επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος και επαυσαντο και εγενετο γαληνη 25 ειπεν δε αυτοισ που εστιν η πιστις υμων φοβηθεντες δε εθαυμασαν λεγοντες προσ αλληλουσ τισ αρα ουτος εστιν οτι και τοισ ανεμοισ επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω 26 και κατεπλευσαν εισ την χωραν των γαδαρηνων ητισ εστιν αντιπεραν της γαλιλαιασ 27 εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηνητησεν αυτω ανηρ τισ εκ της πολεωσ οσ ειχεν δαιμονια εκ χρονων ικανων και ιματιον ουκ ενεδιδυσκετο

και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν 28 ιδων δε τον ιησουν και ανακραξας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου δεομαι σου μη με βασανισησ 29 παρηγγειλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονοις συνηρακει αυτον και εδεσμειτο αλυσεσιν και πεδαισ φυλασσομενος και διαρρησων τα δεσμα ηλαυνετο υπο του δαιμονοσ εισ τασ ερημους 30 επηρωτησεν δε αυτον ο ιησουσ λεγων τι σοι εστιν ονομα ο δε ειπεν λεγων οτι δαιμονια πολλα εισηλθεν εισ αυτον 31 και παρεκαλει αυτον ινα μη επιταξη αυτοισ εισ την αβυσσον απελθειν (Abyssos g12) 32 ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενων εν τω ορει και παρεκαλουν αυτον ινα επιτρεψη αυτοισ εισ εκεινοσ εισελθειν και επετρεψεν αυτοισ 33 εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθον εισ τουσ χοιρουσ και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εισ την λιμνην και απεπνιγη 34 ιδοντεσ δε οι βοσκοντεσ το γεγενημενον εφυγον και απηγγειλαν εισ την πολιν και εισ τουσ αγρουσ 35 εξηλθον δε ιδειν το γεγονοσ και ηλθον προσ τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξεληλυθει ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τουσ ποδασ του ιησου και εφοβηθησαν 36 απηγγειλαν δε αυτοισ και οι ιδοντεσ πως εσωθη ο δαιμονισθεισ 37 και ηρωτησαν αυτον απαν το πληθοσ της περιχωρου των γαδαρηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτοσ δε εμβασ εισ το πλοιον υπεστρεψεν 38 εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε αυτον ο ιησουσ λεγων 39 υποστρεφε εισ τον οικον σου

και διηγου οσα εποιησεν σοι ο θεος και απηλθεν καθ
ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους
40 εγενετο δε εν τω υποστρεψαι τον ιησουν απεδεξατο
αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον 41
και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαειρος και αυτος αρχων
της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας του
ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου
42 οτι θυγατηρ μονογενησ ην αυτω ωσ ετων δωδεκα
και αυτη απεθνησκει εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι
συνεπνιγον αυτον 43 και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο
ετων δωδεκα ητισ ιατροις προσαναλωσασα ολον τον βιον
ουκ ισχυσεν υπ ουδενοσ θεραπευθηναι 44 προσελθουσα
οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και
παραχημα εστη η ρυσις του αιματος αυτησ 45 και ειπεν ο
ιησους τισ ο αψαμενοσ μου αρνουμενων δε παντων ειπεν
ο πετροσ και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν
σε και αποθλιβουσιν και λεγεις τισ ο αψαμενοσ μου 46 ο
δε ιησους ειπεν ηψατο μου τισ εγω γαρ εγνωσ δυναμιν
εξελθουσαν απ εμου 47 ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν
τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν
ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντοσ του λαου
και ωσ ιαθη παραχημα 48 ο δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ
η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην 49 ετι
αυτου λαλουντοσ ερχεται τισ παρα του αρχισυναγωγου
λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη σκυλλε τον
διδασκαλον 50 ο δε ιησους ακουσασ απεκριθη αυτω λεγων
μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται 51 ελθων δε εις
την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ουδενα ει μη πετρον
και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδοσ και

την μητερα 52 εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην
ο δε ειπεν μη κλαιετε ουκ απεθανεν αλλα καθευδει 53
και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν 54 αυτος δε
εκβαλων εξω παντας και κρατησας της χειρος αυτης
εφωνησεν λεγων η παις εγειρου 55 και επεστρεψεν το
πνευμα αυτης και ανεστη παραχρημα και διεταξεν αυτη
δοθηναι φαγειν 56 και εξεστησαν οι γονεις αυτης ο δε
παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονος

9 συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις
δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους
θεραπευειν 2 και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την
βασιλειαν του θεου και ιασθαι τους ασθενουντας 3
και ειπεν προς αυτους μηδεν αιρετε εις την οδον μητε
ραβδους μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε
ανα δυο χιτωνας εχειν 4 και εις ην αν οικιαν εισελθητε
εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε 5 και οσοι εαν μη
δεξωνται υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης και
τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτιναξατε εις
μαρτυριον επ αυτους 6 εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα
τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου
7 ηκουσεν δε ηρωδης ο τετραρχης τα γινομενα υπ αυτου
παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννης
εγηγερται εκ νεκρων 8 υπο τινων δε οτι ηλιας εφανη
αλλων δε οτι προφητης εις των αρχαιων ανεστη 9 και
ειπεν ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τις δε εστιν
ουτος περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εζητει ιδειν αυτον
10 και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω
οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ
ιδιαν εις τοπον ερημον πολεως καλουμενης βηθσαιδαν

11 οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω και δεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του θεου και τους χριαν εχοντας θεραπειασ ιατο 12 η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπον αυτω απολυσον τον οχλον ινα απελθοντες εις τας κυκλω κωμας και τους αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν 13 ειπεν δε προς αυτους δοτε αυτοις υμεις φαγειν οι δε ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε αρτοι και ιχθυες δυο ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα 14 ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακιςχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου κατακλινατε αυτους κλισιας ανα πεντηκοντα 15 και εποιησαν ουτως και ανεκλιναν απαντας 16 λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παρατιθεναι τω οχλω 17 και εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρθη το περισσευσαν αυτοις κλασματων κοφινοι δωδεκα 18 και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον καταμονας συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι 19 οι δε αποκριθεντες ειπον ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη 20 ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τον χριστον του θεου 21 ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι ειπειν τουτο 22 ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι 23

ελεγεν δε προς παντας ει τις θελει οπισω μου ελθειν
απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και
ακολουθειτω μοι 24 ος γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου
σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου
ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην 25 τι γαρ ωφελειται
ανθρωπος κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας
η ζημιωθεισ 26 ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους εμους
λογους τουτον ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται
οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατροσ και των
αγιων αγγελων 27 λεγω δε υμιν αληθωσ εισιν τινεσ
των ωδε εστωτων οι ου μη γευσωνται θανατου εωσ
αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου 28 εγενετο δε μετα
τους λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω και παραλαβων
πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εισ το οροσ
προσευξασθαι 29 και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον
το ειδοσ του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμοσ
αυτου λευκοσ εξαστραπτων 30 και ιδου ανδρεσ δυο
συνελαλουν αυτω οιτινεσ ησαν μωσησ και ηλιασ 31 οι
οφθεντεσ εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην εμελλεν
πληρουσ εν ιερουσαλημ 32 ο δε πετροσ και οι συν αυτω
ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντεσ δε ειδον την
δοξαν αυτου και τους δυο ανδρασ τους συνεστωτασ αυτω
33 και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτους απ αυτου
ειπεν πετροσ προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν
ημασ ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνασ τρεισ μιαν σοι και
μιαν μωση και μιαν ηλια μη ειδωσ ο λεγει 34 ταυτα δε
αυτου λεγοντοσ εγενετο νεφελη και επεσκιασεν αυτους
εφοβηθησαν δε εν τω εκεινους εισελθειν εισ την νεφελην
35 και φωνη εγενετο εκ τησ νεφελησ λεγουσα ουτοσ

εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε 36 και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ο ιησους μονος και αυτοι εσιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ουδεν ων εωρακασιν 37 εγενετο δε εν τη εξησ ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορουσ συνηνητησεν αυτω οχλοσ πολυσ 38 και ιδου ανηρ απο του οχλου ανεβοησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψαι επι τον υιον μου οτι μονογενησ εστιν μοι 39 και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαιφνησ κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογισ αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον 40 και εδεηθην των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν 41 αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστοσ και διεστραμμενη εωσ ποτε εσομαι προσ υμασ και ανεξομαι υμων προσαγαγε τον υιον σου ωδε 42 ετι δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν επετιμησεν δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου 43 εξεπλησσοντο δε παντεσ επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οισ εποιησεν ο ιησους ειπεν προσ τουσ μαθητασ αυτου 44 θεσθε υμεισ εισ τα ωτα υμων τουσ λογουσ τουτουσ ο γαρ υιοσ του ανθρωπου μελλει παραδιδοσθαι εισ χειρασ ανθρωπων 45 οι δε ηγνοουν το ρημα τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματοσ τουτου 46 εισηλθεν δε διαλογισμοσ εν αυτοισ το τισ αν ειη μειζων αυτων 47 ο δε ιησους ιδων τον διαλογισμον τησ καρδιασ αυτων επιλαβομενοσ παιδιου εστησεν αυτο παρ εαυτω 48 και ειπεν αυτοισ οσ εαν δεξηται τουτο το παιδιον επι τω

ονοματι μου εμε δεχεται και οσ εαν εμε δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εσται μεγας 49 αποκριθεις δε ο ιωαννης ειπεν επιστατα ειδομεν τινα επι τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων 50 και ειπεν προς αυτον ο ιησους μη κωλυετε οσ γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν 51 εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας της αναληψεωσ αυτου και αυτοσ το προσωπον αυτου εστηριξεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ 52 και απεστειλεν αγγελουσ προ προσωπου αυτου και πορευθεντεσ εισηλθον εις κωμην σαμαρειτων ωστε ετοιμασαι αυτω 53 και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εις ιερουσαλημ 54 ιδοντεσ δε οι μαθηται αυτου ιακωβωσ και ιωαννης ειπον κυριε θελεις ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτουσ ωσ και ηλιασ εποιησεν 55 στραφεισ δε επετιμησεν αυτοισ και ειπεν ουκ οιδατε οιου πνευματοσ εστε υμεισ 56 ο γαρ υιοσ του ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχασ ανθρωπων απολεσαι αλλα σωσαι και επορευθησαν εις ετεραν κωμην 57 εγενετο δε πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τισ προς αυτον ακολουθησω σοι οπου αν απερχη κυριε 58 και ειπεν αυτω ο ιησους αι αλωπεκεσ φωλεουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεισ ο δε υιοσ του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη 59 ειπεν δε προς ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν κυριε επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου 60 ειπεν δε αυτω ο ιησους αφεσ τουσ νεκρουσ θαψαι τουσ εαυτων νεκρουσ συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου 61 ειπεν δε

και ετερος ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοις εισ τον οικον μου 62 ειπεν δε ο ιησους προς αυτον ουδεις επιβαλων την χειρα αυτου επ αροτρον και βλεπων εισ τα οπισω ευθετος εστιν εισ την βασιλειαν του θεου

10 μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος και ετερουσ εβδομηκοντα και απεστειλεν αυτους ανα δυο προ προσωπου αυτου εισ πασαν πολιν και τοπον ου εμελλεν αυτοσ ερχεσθαι 2 ελεγεν ουν προς αυτους ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εισ τον θερισμον αυτου 3 υπαγετε ιδου εγω αποστελλω υμασ ωσ αρνας εν μεσω λυκων 4 μη βασταζετε βαλαντιον μη πηραν μηδε υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασησθε 5 εισ ην δ αν οικιαν εισερχησθε πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω 6 και εαν η εκει υιοσ ειρηνησ επαναπαυσεται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μηγε εφ υμασ ανακαμψει 7 εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων αξιος γαρ ο εργατησ του μισθου αυτου εστιν μη μεταβαινετε εξ οικιασ εισ οικιαν 8 και εισ ην αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμασ εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν 9 και θεραπευετε τουσ εν αυτη ασθενεισ και λεγετε αυτοις ηγγικεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου 10 εισ ην δ αν πολιν εισερχησθε και μη δεχωνται υμασ εξελθοντες εισ τασ πλατειασ αυτησ ειπατε 11 και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ της πολεωσ υμων απομασσομεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου 12 λεγω υμιν οτι σοδομοισ εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη 13 ουαι σοι

χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι
εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν
σακκω και σποδω καθημεναι μετενοησαν **14** πλην τυρω
και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν **15** και
συ καπερναουμ η εως του ουρανου υψωθεισα εως αδου
καταβιβασθησθαι (Hadēs g86) **16** ο ακουων υμων εμου ακουει
και ο αθετων υμασ εμε αθετει ο δε εμε αθετων αθετει
τον αποστειλαντα με **17** υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα
μετα χαρασ λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασεται
ημιν εν τω ονοματι σου **18** ειπεν δε αυτοισ εθεωρουν
τον σαταναν ωσ αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα **19**
ιδου διδωμι υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφρων
και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου
και ουδεν υμασ ου μη αδικηση **20** πλην εν τουτω μη
χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασεται χαιρετε δε
οτι τα ονοματα υμων εγραφη εν τοις ουρανοισ **21** εν
αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι ο ιησους και
ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και
της γησ οτι απεκρυψασ ταυτα απο σοφων και συνετων
και απεκαλυψασ αυτα νηπιοισ ναι ο πατηρ οτι ουτως
εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου **22** και στραφεις προσ
τους μαθητασ ειπεν παντα μοι παρεδοθη υπο του πατροσ
μου και ουδεις γινωσκει τισ εστιν ο υιοσ ει μη ο πατηρ
και τισ εστιν ο πατηρ ει μη ο υιοσ και ω εαν βουληται ο
υιοσ αποκαλυψαι **23** και στραφεις προσ τους μαθητασ
κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α
βλεπετε **24** λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και
βασιλεισ ηθελησαν ιδειν α υμεισ βλεπετε και ουκ ειδον και
ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν **25** και ιδου νομικοσ

τις ανεστη εκπειραζων αυτον και λεγων διδασκαλε τι ποιησας ζων αιωνιον κληρονομησω (aiōnios g166) 26 ο δε ειπεν προς αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πως αναγινωσκεισ 27 ο δε αποκριθεις ειπεν αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολησ της καρδιασ σου και εξ ολησ της ψυχης σου και εξ ολησ της ισχυοσ σου και εξ ολησ της διανοιασ σου και τον πλησιον σου ωσ σεαυτον 28 ειπεν δε αυτω ορθωσ απεκριθησ τουτο ποιει και ζηση 29 ο δε θελων δικαιουν εαυτον ειπεν προς τον ιησουν και τις εστιν μου πλησιον 30 υπολαβων δε ο ιησους ειπεν ανθρωποσ τις κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εισ ιεριχω και λησταισ περιεπεσεν οι και εκδυσαντεσ αυτον και πληγασ επιθεντεσ απηλθον αφεντεσ ημιθανη τυχανοντα 31 κατα συγκυριαν δε ιερουσ τις κατεβαινεν εν τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν 32 ομοιωσ δε και λευιτησ γενομενοσ κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν 33 σαμαρειτησ δε τις οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχνισθη 34 και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον επιβιβασασ δε αυτον επι το ιδιον κτηνοσ ηγαγεν αυτον εισ πανδοχειον και επεμεληθη αυτου 35 και επι την αυριον εξελθων εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησησ εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι 36 τις ουν τουτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπεσοντοσ εισ τουσ λησασ 37 ο δε ειπεν ο ποιησασ το ελεοσ μετ αυτου ειπεν ουν αυτω ο ιησους πορευου και συ ποιει ομοιωσ 38 εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτουσ και αυτοσ εισηλθεν εισ κωμην τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα

υπεδεξατο αυτον εις τον οικον αυτησ **39** και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαρια η και παρακαθισασα παρα τουσ ποδασ του ιησου ηκουεν τον λογον αυτου **40** η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται **41** αποκριθεισ δε ειπεν αυτη ο ιησους μαρθα μαρθα μεριμνας και τυρβαζη περι πολλα **42** ενος δε εστιν χρεια μαρια δε την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητισ ουκ αφαιρεθησεται απ αυτησ

11 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ωσ επαυσατο ειπεν τισ των μαθητων αυτου προσ αυτον κυριε διδαξον ημασ προσευχεσθαι καθωσ και ιωαννης εδιδαξεν τουσ μαθητασ αυτου **2** ειπεν δε αυτοισ οταν προσευχησθε λεγετε πατερ ημων ο εν τοισ ουρανοισ αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι της γης **3** τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν **4** και αφες ημιν τασ αμαρτιασ ημων και γαρ αυτοι αφιεμεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκησ ημασ εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου **5** και ειπεν προσ αυτουσ τισ εξ υμων εξει φιλον και πορευσεται προσ αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεισ αρτουσ **6** επειδη φιλος παρεγενετο εξ οδου προσ με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω **7** κακεινοσ εσωθεν αποκριθεισ ειπη μη μοι κοπουσ παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εις την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστασ δουναι σοι **8** λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστασ δια το ειναι αυτου

φιλον δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεις δωσει αυτω
οσον χρηζει 9 καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται
υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν
10 πασ γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και
τω κρουοντι ανοιγησεται 11 τινα δε υμων τον πατερα
αιτησει ο υιος αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω η και
ιχθυν μη αντι ιχθυοσ οφιν επιδωσει αυτω 12 η και εαν
αιτηση ων μη επιδωσει αυτω σκορπιον 13 ει ουν υμεις
πονηροι υπαρχοντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις
τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ ο εξ ουρανου δωσει
πνευμα αγιον τοις αιτουσιν αυτον 14 και ην εκβαλλων
δαιμονιον και αυτο ην κωφον εγενετο δε του δαιμονιου
εξελθοντος ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι
15 τινεσ δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ αρχοντι των
δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια 16 ετεροι δε πειραζοντες
σημειον παρ αυτου εζητουν εξ ουρανου 17 αυτοσ δε ειδωσ
αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοις πασα βασιλεια εφ
εαυτην διαμερισθαισα ερημουται και οικος επι οικον
πιπτει 18 ει δε και ο σατανας εφ εαυτον διεμερισθη πως
σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ
εκβαλλειν με τα δαιμονια 19 ει δε εγω εν βεελζεβουλ
εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν
δια τουτο κριται υμων αυτοι εσονται 20 ει δε εν δακτυλω
θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμασ η
βασιλεια του θεου 21 οταν ο ισχυροσ καθωπλισμενοσ
φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα
αυτου 22 επαν δε ο ισχυροτεροσ αυτου επελθων νικηση
αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ η επεποιθει και τα
σκυλα αυτου διαδιδωσιν 23 ο μη ων μετ εμου κατ εμου

εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει 24 οταν το
ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται
δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ευρισκον
λεγει υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον 25
και ελθον ευρισκει σεσαρωμενον και κεκοσμημενον 26
τοτε πορευεται και παραλαμβάνει επτα ετερα πνευματα
πονηροτερα εαυτου και ελθοντα κατοικει εκει και γινεται
τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων 27
εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαρασα τις γυνη
φωνην εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η
βαστασασα σε και μαστοι ουσ εθηλασασ 28 αυτοσ δε ειπεν
μενουνγε μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του θεου και
φυλασσουντες αυτον 29 των δε οχλων επαθροιζομενων
ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη πονηρα εστιν σημειον επιζητει
και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα
του προφητου 30 καθωσ γαρ εγενετο ιωνασ σημειον τοις
νινευιταις ουτωσ εσται και ο υιοσ του ανθρωπου τη
γενεα ταυτη 31 βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει
μετα των ανδρων της γενεασ ταυτησ και κατακρινει
αυτουσ οτι ηλθεν εκ των περατων της γησ ακουσαι την
σοφιαν σολομωνοσ και ιδου πλειον σολομωνοσ ωδε
32 ανδρεσ νινευι αναστησονται εν τη κρισει μετα της
γενεασ ταυτησ και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν
εισ το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε 33
ουδεις δε λυχνον αφασ εις κρυπτην τιθησιν ουδε υπο
τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι
το φεγγοσ βλεπωσιν 34 ο λυχνοσ του σωματοσ εστιν
ο οφθαλμοσ οταν ουν ο οφθαλμοσ σου απλουσ η και
ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηροσ η

και το σωμα σου σκοτεινον 35 σκοπει ουν μη το φως
το εν σοι σκοτος εστιν 36 ει ουν το σωμα σου ολον
φωτεινον μη εχον τι μερος σκοτεινον εσται φωτεινον
ολον ωσ οταν ο λυχνος τη αστραπη φωτιζη σε 37 εν δε
τω λαλησαι ηρωτα αυτον φαρισαιος τις οπως αριστηση
παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν 38 ο δε φαρισαιος ιδων
εθαυμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου
39 ειπεν δε ο κυριος προς αυτον νυν υμεις οι φαρισαιοι
το εξωθεν του ποτηριου και του πινακος καθαριζετε
το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγησ και πονηριασ 40
αφρονες ουχ ο ποιησασ το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν
41 πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα
καθαρα υμιν εστιν 42 αλλ ουαι υμιν τοις φαρισαιοις
οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το πηγανον και παν
λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του
θεου ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι 43 ουαι υμιν
τοις φαρισαιοις οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταις
συναγωγαις και τουσ ασπασμους εν ταις αγοραις 44 ουαι
υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι εστε ωσ
τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι περιπατουντεσ
επανω ουκ οιδασιν 45 αποκριθεισ δε τισ των νομικων
λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημασ υβριζεισ
46 ο δε ειπεν και υμιν τοις νομικοις ουαι οτι φορτιζετε
τουσ ανθρωπουσ φορτια δυσβαστακτα και αυτοι ενι των
δακτυλων υμων ου προσψαυετε τοις φορτιοις 47 ουαι
υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι δε
πατερεσ υμων απεκτειναν αυτοουσ 48 αρα μαρτυρειτε
και συνευδοκειτε τοις εργοις των πατερων υμων οτι
αυτοι μεν απεκτειναν αυτοουσ υμεις δε οικοδομειτε αυτων

τα μνημεια **49** δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστελω εις αυτους προφητας και αποστολους και εξ αυτων αποκτενουσιν και εκδιωξουσιν **50** ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκχυνομενον απο καταβολησ κοσμου απο της γενεασ ταυτησ **51** απο του αιματος αβελ εωσ του αιματος ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεασ ταυτησ **52** ουαι υμιν τοισ νομικοισ οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεωσ αυτοι ουκ εισηλθετε και τουσ εισερχομενουσ εκωλυσατε **53** λεγοντοσ δε αυτου ταυτα προσ αυτουσ ηρξαντο οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι δεινωσ ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων **54** ενεδρευοντεσ αυτον ζητουντεσ θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου ινα κατηγορησωσιν αυτου

12 εν οισ επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου ωστε καταπατειν αλληλουσ ηρξατο λεγειν προσ τουσ μαθητασ αυτου πρωτον προσεχετε εαυτοισ απο της ζυμησ των φαρισαιων ητισ εστιν υποκρισις **2** ουδεν δε συγκεκαλυμμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται **3** ανθ ων οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προσ το ουσ ελαλησατε εν τοισ ταμειοισ κηρυχθησεται επι των δωματων **4** λεγω δε υμιν τοισ φιλοισ μου μη φοβηθητε απο των αποκτενοντων το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι **5** υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εξουσιαν εχοντα εμβαλειν εις την γεενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε **(Geenna g1067)** **6** ουχι πεντε στρουθια πωλειται ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν

επιλελησμενον ενωπιον του θεου 7 αλλα και αι τριχες
της κεφαλης υμων πασαι ηριθμηνται μη ουν φοβεισθε
πολλων στρουθιων διαφερετε 8 λεγω δε υμιν πασ οσ
αν ομολογηση εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και
ο υιος του ανθρωπου ομολογησει εν αυτω εμπροσθεν
των αγγελων του θεου 9 ο δε αρνησαμενος με ενωπιον
των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων
του θεου 10 και πασ οσ ερει λογον εις τον υιον του
ανθρωπου αφεθησεται αυτω τω δε εις το αγιον πνευμα
βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται 11 οταν δε προσφερωσιν
υμασ επι τασ συναγωγασ και τασ αρχασ και τασ εξουσιασ
μη μεριμνατε πως η τι απολογησησθε η τι ειπητε 12 το γαρ
αγιον πνευμα διδαξει υμασ εν αυτη τη ωρα α δει ειπειν 13
ειπεν δε τισ αυτω εκ του οχλου διδασκαλε ειπε τω αδελφω
μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν 14 ο δε ειπεν
αυτω ανθρωπε τισ με κατεστησεν δικαστην η μεριστην εφ
υμασ 15 ειπεν δε προς αυτους ορατε και φυλασσεσθε απο
της πλεονεξιασ οτι ουκ εν τω περισσευειν τινι η ζωη αυτω
εστιν εκ των υπαρχοντων αυτου 16 ειπεν δε παραβολην
προς αυτους λεγων ανθρωπου τινος πλουσιου ευφορησεν
η χωρα 17 και διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω
οτι ουκ εχω που συναξω τουσ καρπουσ μου 18 και ειπεν
τουτο ποιησω καθελω μου τασ αποθηκασ και μειζονασ
οικοδομησω και συναξω εκει παντα τα γεννηματα μου
και τα αγαθα μου 19 και ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεισ
πολλα αγαθα κειμενα εις ετη πολλα αναπαου φαγε
πιε ευφραινου 20 ειπεν δε αυτω ο θεοσ αφρον ταυτη τη
νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου α δε ητοιμασασ
τινι εσται 21 ουτωσ ο θησαυριζων εαυτω και μη εις

θεον πλουτων 22 ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου δια
τουτο υμιν λεγω μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε
μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε 23 η ψυχη πλειον εστιν
της τροφης και το σωμα του ενδυματος 24 κατανοησατε
τους κορακας οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν οισ ουκ
εστιν ταμειον ουδε αποθηκη και ο θεος τρεφει αυτους
ποσω μαλλον υμεις διαφερετε των πετεινων 25 τισ δε
εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν
αυτου πηχυν ενα 26 ει ουν ουτε ελαχιστον δυνασθε τι
περι των λοιπων μεριμνατε 27 κατανοησατε τα κρινα πως
αυξανει ου κοπια ουδε νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολομων
εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων 28
ει δε τον χορτον εν τω αγρω σημερον οντα και αυριον
εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν
ποσω μαλλον υμας ολιγοπιστοι 29 και υμεις μη ζητειτε
τι φαγητε η τι πιητε και μη μετεωριζεσθε 30 ταυτα γαρ
παντα τα εθνη του κοσμου επιζητει υμων δε ο πατηρ
οιδεν οτι χρηζετε τουτων 31 πλην ζητειτε την βασιλειαν
του θεου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν 32 μη
φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων
δουναι υμιν την βασιλειαν 33 πωλησατε τα υπαρχοντα
υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοις βαλαντια
μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοις
οπου κλεπτης ουκ εγγιζει ουδε σης διαφθειρει 34 οπου
γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει και η καρδια υμων
εσται 35 εστωσαν υμων αι οσφυες περιεζωσμεναι και
οι λυχνοι καιομενοι 36 και υμεις ομοιοι ανθρωποις
προσδεχομενοις τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση εκ των
γαμων ινα ελθοντος και κρουσαντος ευθεως ανοιξωσιν

αυτω 37 μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ουσ ελθων ο κυριος ευρησει γρηγορουντας αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτους και παρελθων διακονησει αυτοις 38 και εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη και εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι δουλοι εκεινοι 39 τουτο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν αφηκεν διορυγηναι τον οικον αυτου 40 και υμεις ουν γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται 41 ειπεν δε αυτω ο πετρος κυριε προσ ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προσ παντας 42 ειπεν δε ο κυριος τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος και φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω το σιτομετριον 43 μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως 44 αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον 45 εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ερχεσθαι και αρζηται τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι 46 ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των απιστων θησει 47 εκεινος δε ο δουλος ο γνουσ το θελημα του κυριου εαυτου και μη ετοιμασας μηδε ποιησας προσ το θελημα αυτου δαρησεται πολλας 48 ο δε μη γνουσ ποιησας δε αξια πληγων δαρησεται ολιγας παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον 49 πυρ ηλθον βαλειν εις την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη 50

βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εως ου
τελεσθη 51 δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν
τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον 52 εσονται γαρ
απο του νυν πεντε εν οικω ενι διαμεμερισμενοι τρεις επι
δυσιν και δυο επι τρισιν 53 διαμερισθησεται πατηρ επι
υιω και υιος επι πατρι μητηρ επι θυγατρι και θυγατηρ
επι μητρι πενθερα επι την νυμφην αυτησ και νυμφη επι
την πενθεραν αυτησ 54 ελεγεν δε και τοις οχλοισ οταν
ιδητε την νεφελην ανατελλουσαν απο δυσμων ευθεωσ
λεγετε ομβροσ ερχεται και γινεται ουτωσ 55 και οταν
νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται και γινεται 56
υποκριται το προσωπον της γησ και του ουρανου οιδατε
δοκιμαζειν τον δε καιρον τουτον πως ου δοκιμαζετε 57
τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον 58 ωσ γαρ
υπαγεισ μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω
δος εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασυρη σε
προσ τον κριτην και ο κριτησ σε παραδω τω πρακτορι
και ο πρακτωρ σε βαλη εις φυλακην 59 λεγω σοι ου μη
εξελθησ εκειθεν εως ου και τον εσχατον λεπτον αποδωσ

13 παρησαν δε τινεσ εν αυτω τω καιρω απαγγελοντεσ
αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατοσ εμιξεν
μετα των θυσιων αυτων 2 και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν
αυτοισ δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα
παντασ τουσ γαλιλαιουσ εγενοντο οτι τοιαυτα πεπονθασιν
3 ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντεσ ωσαυτωσ
απολεισθε 4 η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ουσ επεσεν
ο πυργοσ εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτουσ δοκειτε
οτι ουτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντασ ανθρωπουσ
τουσ κατοικουντασ εν ιερουσαλημ 5 ουχι λεγω υμιν αλλ

εαν μη μετανοητε παντες ομοιωσ απολεισθε **6** ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τισ εν τω αμπελωνι αυτου πεφυτευμενην και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν **7** ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοψον αυτην ινα τι και την γην καταργει **8** ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εωσ οτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια **9** καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εισ το μελλον εκκοψεις αυτην **10** ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν **11** και ιδου γυνη ην πνευμα εχουσα ασθενειας ετη δεκα και οκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εισ το παντελεσ **12** ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθενειας σου **13** και επεθηκεν αυτη τας χειρας και παραχρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον **14** αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι εν ταυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου **15** απεκριθη ουν αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριται εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνης και απαγαγων ποτιζει **16** ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου **17** και ταυτα λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω και πασ ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου **18** ελεγεν δε τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινι

ομοιωσω αυτην 19 ομοια εστιν κοκκω σιναπεωσ ον λαβων
ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και ηυξησεν και
εγενετο εις δενδρον μεγα και τα πετεινα του ουρανου
κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου 20 παλιν ειπεν τινι
ομοιωσω την βασιλειαν του θεου 21 ομοια εστιν ζυμη ην
λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εωσ ου
εζυμωθη ολον 22 και διεπορευετο κατα πολεις και κωμασ
διδασκων και πορειαν ποιουμενοσ εις ιερουσαλημ 23
ειπεν δε τισ αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν
προσ αυτουσ 24 αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης
πυλης οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και
ουκ ισχυσουσιν 25 αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτησ
και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και
κρουειν την θυραν λεγοντεσ κυριε κυριε ανοιξον ημιν
και αποκριθεισ ερει υμιν ουκ οιδα υμασ ποθεν εστε 26
τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν
και εν ταισ πλατειαισ ημων εδιδαξασ 27 και ερει λεγω
υμιν ουκ οιδα υμασ ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντεσ
οι εργαται της αδικιασ 28 εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο
βρυγμοσ των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ
και ιακωβ και παντασ τουσ προφητασ εν τη βασιλεια
του θεου υμασ δε εκβαλλομενουσ εξω 29 και ηξουσιν
απο ανατολων και δυσμων και βορρα και νοτου και
ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου 30 και ιδου
εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι
εσονται εσχατοι 31 εν αυτη τη ημερα προσηλθον τινεσ
φαρισαιοι λεγοντεσ αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν
οτι ηρωδησ θελει σε αποκτειναι 32 και ειπεν αυτοισ
πορευθεντεσ ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω

δαιμονια και ιασεις επιτελω σημερον και αυριον και τη
τριτη τελειουμαι **33** πλην δει με σημερον και αυριον
και τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην
απολεσθαι εξω ιερουσαλημ **34** ιερουσαλημ ιερουσαλημ
η αποκτενουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους
απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι
τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την εαυτησ νοσσιαν υπο
τας πτερυγασ και ουκ ηθελησατε **35** ιδου αφιεται υμιν ο
οικος υμων ερημος λεγω δε υμιν οτι ου μη με ιδητε εωσ
αν ηξει οτε ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι
κυριου

14 και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των
αρχοντων των φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και
αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον **2** και ιδου ανθρωπος
τις ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου **3** και αποκριθεις ο
ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων
ει εξεστιν τω σαββατω θεραπευειν **4** οι δε ησυχασαν
και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν **5** και
αποκριθεις προς αυτους ειπεν τινος υμων υιος η βους εις
φρεαρ εμπεσειται και ουκ ευθεωσ ανασπασει αυτον εν τη
ημερα του σαββατου **6** και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι
αυτω προς ταυτα **7** ελεγεν δε προς τους κεκλημενους
παραβολην επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο
λεγων προς αυτους **8** οταν κληθησ υπο τινος εις γαμους
μη κατακλιθησ εις την πρωτοκλισιαν μηποτε εντιμοτεροσ
σου η κεκλημενος υπ αυτου **9** και ελθων ο σε και αυτον
καλεσασ ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετ
αισχυνησ τον εσχατον τοπον κατεχειν **10** αλλ οταν κληθησ
πορευθεις αναπεσε εις τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη

ο κεκληκωσ σε ειπη σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον
τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον των συνανακειμενων σοι **11**
οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων
εαυτον υψωθησεται **12** ελεγεν δε και τω κεκληκοτι
αυτον οταν ποιησ αριστον η δειπνον μη φωνει τουσ
φιλουσ σου μηδε τουσ αδελφουσ σου μηδε τουσ συγγενεισ
σου μηδε γειτονασ πλουσιουσ μηποτε και αυτοι σε
αντικαλεσωσιν και γενηται σοι ανταποδομα **13** αλλ οταν
ποιησ δοχην καλει πτωχουσ αναπηρουσ χωλουσ τυφλουσ
14 και μακαριοσ εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι
ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων
15 ακουσασ δε τισ των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω
μακαριοσ οσ φαγεται αριστον εν τη βασιλεια του θεου **16**
ο δε ειπεν αυτω ανθρωποσ τισ εποιησεν δειπνον μεγα και
εκαλεσεν πολλουσ **17** και απεστειλεν τον δουλον αυτου
τη ωρα του δειπνου ειπειν τοισ κεκλημενοισ ερχεσθε
οτι ηδη ετοιμα εστιν παντα **18** και ηρξαντο απο μιας
παρατεισθαι παντεσ ο πρωτοσ ειπεν αυτω αγρον ηγορασα
και εχω αναγκην εξελθειν και ιδειν αυτον ερωτω σε εχε
με παρητημενον **19** και ετεροσ ειπεν ζευγη βοων ηγορασα
πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με
παρητημενον **20** και ετεροσ ειπεν γυναικα εγημα και
δια τουτο ου δυναμαι ελθειν **21** και παραγενομενοσ ο
δουλοσ εκεινοσ απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε
οργισθεισ ο οικοδεσποτησ ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε
ταχεωσ εισ τασ πλατειασ και ρυμασ τησ πολεωσ και
τουσ πτωχουσ και αναπηρουσ και χωλουσ και τυφλουσ
εισαγαγε ωδε **22** και ειπεν ο δουλοσ κυριε γεγονεν ωσ
επεταξασ και ετι τοποσ εστιν **23** και ειπεν ο κυριοσ προσ

τον δουλον εξελθε εισ τασ οδουσ και φραγμους και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη ο οικος μου **24** λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι **25** συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεις ειπεν προς αυτους **26** ει τις ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα αυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους και τασ αδελφασ ετι δε και την εαυτου ψυχην ου δυναται μου μαθητησ ειναι **27** και οστις ου βασταζει τον σταυρον αυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητησ **28** τισ γαρ εξ υμων ο θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισασ ψηφιζει την δαπανην ει εχει τα εισ απαρτισμον **29** ινα μηποτε θεντος αυτου θεμελιον και μη ισχυοντος εκτελεσαι παντες οι θεωρουντες αρξωνται εμπαιζειν αυτω **30** λεγοντες οτι ουτος ο ανθρωπος ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι **31** η τισ βασιλευσ πορευομενος συμβαλειν ετερω βασιλει εισ πολεμον ουχι καθισασ πρωτον βουλευεται ει δυνατος εστιν εν δεκα χιλιασιν απαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον **32** ει δε μηγε ετι πορρω αυτου οντος πρεσβειαν αποστειλασ ερωτα τα προς ειρηνην **33** ουτως ουν πασ εξ υμων οσ ουκ αποτασεται πασιν τοις εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται μου ειναι μαθητησ **34** καλον το αλασ εαν δε το αλασ μωρανθη εν τινι αρτυθησεται **35** ουτε εισ γην ουτε εισ κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

15 ησαν δε εγγιζοντες αυτω παντες οι τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου **2** και διεγογγυζον οι φαρισαιοι

και οι γραμματεισ λεγοντες οτι ουτος αμαρτωλους προσδεχεται και συνεσθιει αυτοισ 3 ειπεν δε προσ αυτους την παραβολην ταυτην λεγων 4 τισ ανθρωπος εξ υμων εχων εκατον προβατα και απολεσας εν εξ αυτων ου καταλειπει τα ενενηκοντα εννεα εν τη ερημω και πορευεται επι το απολωλος εως ευρη αυτο 5 και ευρων επιτιθησιν επι τους ωμους εαυτου χαιρων 6 και ελθων εις τον οικον συγκαλει τους φιλους και τους γειτονας λεγων αυτοισ συγχαρητε μοι οτι ευρον το προβατον μου το απολωλος 7 λεγω υμιν οτι ουτως χαρα εσται εν τω ουρανω επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι ενενηκοντα εννεα δικαιοισ οιτινες ου χριαν εχουσιν μετανοιασ 8 η τισ γυνη δραχμασ εχουσα δεκα εαν απολεση δραχμην μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελωσ εως οτου ευρη 9 και ευρουσα συγκαλειται τασ φιλασ και τασ γειτονας λεγουσα συγχαρητε μοι οτι ευρον την δραχμην ην απωλεσα 10 ουτως λεγω υμιν χαρα γινεται ενωπιον των αγγελων του θεου επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι 11 ειπεν δε ανθρωπος τισ ειχεν δυο υιουσ 12 και ειπεν ο νεωτεροσ αυτων τω πατρι πατερ δος μοι το επιβαλλον μεροσ τησ ουσιασ και διειλεν αυτοισ τον βιον 13 και μετ ου πολλασ ημερασ συναγαγων απαντα ο νεωτεροσ υιοσ απεδημησεν εις χωραν μακραν και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου ζων ασωτωσ 14 δαπανησαντοσ δε αυτου παντα εγενετο λιμοσ ισχυροσ κατα την χωραν εκεινην και αυτοσ ηρξατο υστερεισθαι 15 και πορευθεισ εκολληθη ενι των πολιτων τησ χωρασ εκεινησ και επεμψεν αυτον εις τους αγρουσ αυτου βοσκειν χοιρουσ 16 και επεθυμει γεμισαι την κοιλιαν αυτου απο

των κερατιων των ησθιον οι χοιροι και ουδεις εδιδου
αυτω 17 εισ εαυτον δε ελθων ειπεν ποσοι μισθιοι του
πατροσ μου περισσεουσιν αρτων εγω δε λιμω απολλυμαι
18 αναστας πορευσομαι προς τον πατερα μου και ερω
αυτω πατερ ημαρτον εισ τον ουρανον και ενωπιον σου
19 και ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιοσ σου ποιησον με
ωσ ενα των μισθιων σου 20 και αναστας ηλθεν προς
τον πατερα αυτου ετι δε αυτου μακραν απεχοντοσ ειδεν
αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμων
επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον
21 ειπεν δε αυτω ο υιοσ πατερ ημαρτον εισ τον ουρανον
και ενωπιον σου και ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιοσ σου
22 ειπεν δε ο πατηρ προς τουσ δουλουσ αυτου εξενεγκατε
την στολην την πρωτην και ενδυσατε αυτον και δοτε
δακτυλιον εισ την χειρα αυτου και υποδηματα εισ τουσ
ποδασ 23 και ενεγκαντεσ τον μοσχον τον σιτευτον θυσατε
και φαγοντεσ ευφρανθωμεν 24 οτι ουτοσ ο υιοσ μου
νεκροσ ην και ανεζησεν και απολωλωσ ην και ευρεθη
και ηρξαντο ευφραϊνεσθαι 25 ην δε ο υιοσ αυτου ο
πρεσβυτεροσ εν αγρω και ωσ ερχομενοσ ηγγισεν τη οικια
ηκουσεν συμφωνιασ και χορων 26 και προσκαλεσαμενοσ
ενα των παιδων επυνθανετο τι ειη ταυτα 27 ο δε ειπεν
αυτω οτι ο αδελφοσ σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ σου
τον μοσχον τον σιτευτον οτι υγιαϊνοντα αυτον απελαβεν
28 ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν ο ουν πατηρ
αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον 29 ο δε αποκριθεισ ειπεν
τω πατρι ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε
εντολην σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκασ εριφον
ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω 30 οτε δε ο υιοσ σου

ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν
εθυσασ αυτω τον μοσχον τον σιτευτον **31** ο δε ειπεν αυτω
τεκνον συ παντοτε μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν
32 ευφρανθησαι δε και χαρησαι εδει οτι ο αδελφος σου
ουτος νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλωσ ην και
ευρεθη

16 ελεγεν δε και προς τους μαθητας αυτου ανθρωπος
τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη
αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου **2** και
φωνησασ αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου
αποδος τον λογον της οικονομιας σου ου γαρ δυναση ετι
οικονομειν **3** ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος τι ποιησω
οτι ο κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου
σκαπτειν ουκ ισχυω επαιτειν αισχυνομαι **4** εγνων τι
ποιησω ινα οταν μετασταθω της οικονομιας δεξωνται
με εις τους οικους αυτων **5** και προσκαλεσαμενος ενα
εκαστον των χρεωφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω
πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου **6** ο δε ειπεν εκατον
βατους ελαιου και ειπεν αυτω δεξαι σου το γραμμα και
καθισασ ταχεως γραψον πενητηκοντα **7** επειτα ετερω
ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους
σιτου και λεγει αυτω δεξαι σου το γραμμα και γραψον
ογδοηκοντα **8** και επηγεσεν ο κυριος τον οικονομον της
αδικιας οτι φρονιμωσ εποιησεν οτι οι υιοι του αιωνος
τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος εις
την γενεαν την εαυτων εισιν **(αι̅θη̅ g165)** **9** καγω υμιν λεγω
ποιησατε εαυτοις φιλους εκ του μαμωνα της αδικιας ινα
οταν εκλιπητε δεξωνται υμας εις τας αιωνιους σκηνας
(αι̅θ̅nios g166) **10** ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος

εστιν και ο εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος
εστιν 11 ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε
το αληθινον τισ υμιν πιστευσει 12 και ει εν τω αλλοτριω
πιστοι ουκ εγενεσθε το υμετερον τισ υμιν δωσει 13 ουδεις
οικετησ δυναται δυσιν κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα
μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και
του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν
και μαμωνα 14 ηκουον δε ταυτα παντα και οι φαρισαι οι
φιλαργυροι υπαρχοντες και εξεμυκτηριζον αυτον 15 και
ειπεν αυτοις υμεις εστε οι δικαιουντες εαυτους ενωπιον
των ανθρωπων ο δε θεος γινωσκει τασ καρδιασ υμων
οτι το εν ανθρωποις υψηλον βδελυγμα ενωπιον του
θεου 16 ο νομος και οι προφηται εωσ ιωαννου απο τοτε
η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πασ εις αυτην
βιαζεται 17 ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την
γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραιαν πεσειν 18 πασ ο
απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει
και πασ ο απολελυμενην απο ανδρος γαμων μοιχευει 19
ανθρωπος δε τισ ην πλουσιος και ενεδιδυσκετο πορφυραν
και βυσσον ευφραινομενος καθ ημεραν λαμπρωσ 20
πτωχος δε τισ ην ονοματι λαζαρος οσ εβεβλητο προς τον
πυλωνα αυτου ηλκωμενος 21 και επιθυμων χορτασθηναι
απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζησ του
πλουσιου αλλα και οι κυνεσ ερχομενοι απειλιχον τα
ελκη αυτου 22 εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και
απενεχθηναι αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον
αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη 23 και
εν τω αδη επαρασ τουσ οφθαλμουσ αυτου υπαρχων εν
βασανοις ορα τον αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον

εν τοις κολποισ αυτοου (Hadēs g86) 24 και αυτοου φωνηουου
ειπεν πατερ αβρααμ ελεηουον με και πεμψον λαζαρον ινα
βαψη το ακρον του δακτυλου αυτοου υδατου και καταψυξη
την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη 25
ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβεου ου τα
αγαθα ου εν τη ζωη ου και λαζαρου ομοιωου τα κακα
νυν δε ωδε παρακαλειται ου δε οδυνασαι 26 και επι πασιν
τουτοιου μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται
οπωου οι θελοντεου διαβηναι ενθεν προς υμαου μη δυνωνται
μηδε οι εκειθεν προς ημαου διαπερωου 27 ειπεν δε ερωτω
ουον ου πατερ ινα πεμψηου αυτοον ειου τον οικον του πατροου
μου 28 εχου γαρ πεντε αδελφουου οπωου διαμαρτυρηται
αυτοιου ινα μη και αυτοι ελθουου ειου τον τοπον τουτον
τηου βασανου 29 λεγει αυτω αβρααμ εχουου μωουεα και
τουου προφηταου ακουσατωου αντων 30 ο δε ειπεν ουχι
πατερ αβρααμ αλλ εαν τiou απο νεκρων πορευθη προς
αυτουου μετανοηουου 31 ειπεν δε αυτω ει μωουεωου και
των προφητων ουκ ακουουου ουδε εαν τiou εκ νεκρων
αναστη πεισθηουου

17 ειπεν δε προς τουου μαθηταου ανενδεκτον εστιν του μη
ελθειν τα σκανδαλα ουαι δε δι ου ερχεται 2 λυσιτελει
αυτω ει μυλοου ονικοου περικειται περι τον τραχηλον
αυτου και ερριπται ειου την θαλαουου η ινα σκανδαλιση
ενα των μικρων τουτων 3 προσεχετε εαυτοιου εαν δε
αμαρτη ειου ου ο αδελφοου ου επιτιμηουον αυτω και εαν
μετανοηου αφου αυτω 4 και εαν επτακιου τηου ημεραου
αμαρτη ειου ου και επτακιου τηου ημεραου επιστρεψη λεγων
μετανω αφηουεου αυτω 5 και ειπον οι αποστολοι τω κυριω
προσθεου ημιν πιστιν 6 ειπεν δε ο κυριοου ει εχετε πιστιν

ως κοκκον σιναπεωσ ελεγετε αν τη συκαμινω ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν 7 τισ δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα οσ εισελθοντι εκ του αγρου ερει ευθεωσ παρελθων αναπεσε 8 αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω και περιζωσαμενοσ διακονει μοι εωσ φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ 9 μη χαριν εχει τω δουλω εκεινω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα ου δοκω 10 ουτωσ και υμεις οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν οτι ο οφειλομεν ποιησαι πεποικαμεν 11 και εγενετο εν τω πορευεσθαι αυτον εισ ιερουσαλημ και αυτοσ διηρχετο δια μεσου σαμαρειασ και γαλιλαιασ 12 και εισερχομενου αυτου εισ τινα κωμην απηντησαν αυτω δεκα λεπροι ανδρες οι εστησαν πορρωθεν 13 και αυτοι ηραν φωνην λεγοντες ιησου επιστατα ελεησον ημασ 14 και ιδων ειπεν αυτοισ πορευθεντες επιδειξατε εαυτουσ τοισ ιερευσιν και εγενετο εν τω υπαγειν αυτουσ εκαθαρισθησαν 15 εισ δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν μετα φωνησ μεγαλησ δοξαζων τον θεον 16 και επεσεν επι προσωπον παρα τουσ ποδασ αυτου ευχαριστων αυτω και αυτοσ ην σαμαρειτησ 17 αποκριθεισ δε ο ιησουσ ειπεν ουχι οι δεκα εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που 18 ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντες δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενησ ουτοσ 19 και ειπεν αυτω αναστασ πορευου η πιστισ σου σεσωκεν σε 20 επερωτηθεισ δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοισ και ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεωσ 21 ουδε ερουσιν ιδου ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντοσ υμων εστιν

22 ειπεν δε προς τους μαθητας ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε 23 και ερουσιν υμιν ιδου ωδε η ιδου εκει μη απελθητε μηδε διωξητε 24 ωσπερ γαρ η αστραπη η αστραπτουσα εκ της υπ ουρανον εις την υπ ουρανον λαμπει ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη ημερα αυτου 25 πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεας ταυτης 26 και καθως εγενετο εν ταις ημεραις νωε ουτως εσται και εν ταις ημεραις του υιου του ανθρωπου 27 ησθιον επινον εγαμουν εξεγαμιζοντο αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον και ηλθεν ο κατακλυσμος και απωλεσεν απαντας 28 ομοιωσ και ωσ εγενετο εν ταις ημεραις λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν εφυτευον ωκοδομουν 29 η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν απαντας 30 κατα ταυτα εσται η ημερα ο υιος του ανθρωπου αποκαλυπτεται 31 εν εκεινη τη ημερα οσ εσται επι του δωματοσ και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν τω αγρω ομοιωσ μη επιστρεψατω εις τα οπισω 32 μνημονευετε της γυναικοσ λωτ 33 οσ εαν ζητηση την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην και οσ εαν απολεση αυτην ζωογονησει αυτην 34 λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινησ μιασ εις παραληφθησεται και ο ετεροσ αφεθησεται 35 δυο εσονται αληθουσαι επι το αυτο μια παραληφθησεται και η ετερα αφεθησεται 37 και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοισ οπου το σωμα εκει συναχθησονται οι αετοι

18 ελεγεν δε και παραβολην αυτοις προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι και μη εκκακειν **2** λεγων κριτησ τισ ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενος και ανθρωπον μη εντρεπομενος **3** χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου **4** και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι και ανθρωπον ουκ εντρεπομαι **5** δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εισ τελος ερχομενη υποπιαζη με **6** ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο κριτησ της αδικιασ λεγει **7** ο δε θεος ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βωωντων προς αυτον ημερασ και νυκτος και μακροθυμων επ αυτοις **8** λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων αρα ευρησει την πιστιν επι της γης **9** ειπεν δε προς τινασ τουσ πεποιθοτασ εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντασ τουσ λοιπουσ την παραβολην ταυτην **10** ανθρωποι δυο ανεβησαν εισ το ιερον προσευξασθαι ο εισ φαρισαιος και ο ετερος τελωνησ **11** ο φαρισαιος σταθεισ προς εαυτον ταυτα προσηυχετο ο θεος ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγεσ αδικοι μοιχοι η και ωσ ουτοσ ο τελωνησ **12** νηστευω δις του σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι **13** και ο τελωνησ μακροθεν εστωσ ουκ ηθελεν ουδε τουσ οφθαλμουσ εισ τον ουρανον επαραι αλλ ετυπτεν εισ το στηθοσ αυτου λεγων ο θεος ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω **14** λεγω υμιν κατεβη ουτοσ δεδικαιωμενοσ εισ τον οικον αυτου η γαρ εκεινοσ οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται **15**

προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απηται
ιδοντες δε οι μαθηται επιτιμησαν αυτοις 16 ο δε ιησους
προσκαλεσαμενος αυτα ειπεν αφετε τα παιδια ερχεσθαι
προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν
η βασιλεια του θεου 17 αμην λεγω υμιν ος εαν μη
δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη
εις αυτην 18 και επηρωτησεν τισ αυτον αρχων λεγων
διδασκαλε αγαθε τι ποιησας ζων αιωνιον κληρονομησω
(aiōnios g166) 19 ειπεν δε αυτω ο ιησους τι με λεγεις αγαθον
ουδεις αγαθος ει μη εισ ο θεος 20 τας εντολας οιδας μη
μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης
τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου 21 ο δε ειπεν
ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου 22 ακουσας δε
ταυτα ο ιησους ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα
εχεις πωλησον και διαδος πτωχοις και εξεις θησαυρον
εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι 23 ο δε ακουσας
ταυτα περιλυπος εγενετο ην γαρ πλουσιος σφοδρα 24
ιδων δε αυτον ο ιησους περιλυπον γενομενον ειπεν πως
δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εισελουσονται εις την
βασιλειαν του θεου 25 ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον
δια τρυμαλιασ ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την
βασιλειαν του θεου εισελθειν 26 ειπον δε οι ακουσαντες
και τισ δυναται σωθηναι 27 ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα
ανθρωποις δυνατα εστιν παρα τω θεω 28 ειπεν δε πετροσ
ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι 29
ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν ος
αφηκεν οικιαν η γονεις η αδελφους η γυναικα η τεκνα
ενεκεν της βασιλειασ του θεου 30 ος ου μη απολαβη
πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι

τω ερχομενω ζων αιωνιον (aiōn g165, aiōnios g166) 31 παραλαβων δε τουσ δωδεκα ειπεν προσ αυτουσ ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου 32 παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται 33 και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται 34 και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγινωσκον τα λεγομενα 35 εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλοσ τισ εκαθητο παρα την οδον προσαιτων 36 ακουσασ δε οχλου διαπορευομενου επυνθανετο τι ειη τουτο 37 απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησουσ ο ναζωραιουσ παρερχεται 38 και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ ελεησον με 39 και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιωπηση αυτοσ δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με 40 σταθεισ δε ο ιησουσ εκελευσεν αυτον αχθηναι προσ αυτον εγγισαντοσ δε αυτου επηρωτησεν αυτον 41 λεγων τι σοι θελεισ ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω 42 και ο ιησουσ ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστισ σου σεσωκεν σε 43 και παραρημα ανεβλειψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πασ ο λαοσ ιδων εδωκεν αινον τω θεω

19 και εισελθων διηρχετο την ιεριχω 2 και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενοσ ζακχαιουσ και αυτοσ ην αρχιτελωνησ και ουτοσ ην πλουσιοσ 3 και εξητει ιδειν τον ιησουν τισ εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικροσ ην 4 και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκομωραιαν ινα ιδη αυτον οτι εκεινησ εμελλεν διερχεσθαι 5 και ωσ ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψασ ο ιησουσ ειδεν

αυτον και ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσας καταβηθι
σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μιναι 6 και σπευσας
κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων 7 και ιδοντες
παντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι
εισηλθεν καταλυσαι 8 σταθεις δε ζακχαιος ειπεν προς τον
κυριον ιδου τα ημιση των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι
τοις πτωχοις και ει τινος τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι
τετραπλουν 9 ειπεν δε προς αυτον ο ιησους οτι σημερον
σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτοσ υιος
αβρααμ εστιν 10 ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου ζητησαι
και σωσαι το απολωλος 11 ακουοντων δε αυτων ταυτα
προσθεις ειπεν παραβολην δια το εγγυσ αυτον ειναι
ιερουσαλημ και δοκειν αυτους οτι παραχρημα μελλει η
βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι 12 ειπεν ουν ανθρωπος
τις ευγενης επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω
βασιλειαν και υποστρεψαι 13 καλεσας δε δεκα δουλους
εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτους
πραγματευσασθε εως ερχομαι 14 οι δε πολιται αυτου
εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου
λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημας 15 και
εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν
και ειπεν φωνηθηναι αυτω τους δουλους τουτους οισ
εδωκεν το αργυριον ινα γνω τις τι διεπραγματευσατο
16 παρεγενετο δε ο πρωτος λεγων κυριε η μνα σου
προσειργασατο δεκα μνας 17 και ειπεν αυτω ευ αγαθε
δουλε οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου ισθι εξουσιαν εχων
επανω δεκα πολεων 18 και ηλθεν ο δευτερος λεγων κυριε
η μνα σου εποιησεν πεντε μνας 19 ειπεν δε και τουτω και
συ γινου επανω πεντε πολεων 20 και ετερος ηλθεν λεγων

κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω
21 εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωπος αυστηρος ει αιρεισ
ο ουκ εθηκασ και θεριζεις ο ουκ εσπειρασ 22 λεγει δε
αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις
οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα
και θεριζων ο ουκ εσπειρα 23 και δια τι ουκ εδωκασ το
αργυριον μου επι τραπεζαν και εγω ελθων συν τοκω αν
επραξα αυτο 24 και τοις παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυτου
την μναν και δοτε τω τασ δεκα μνας εχοντι 25 και ειπον
αυτω κυριε εχει δεκα μνας 26 λεγω γαρ υμιν οτι παντι
τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει
αρθησεται απ αυτου 27 πλην τους εχθρους μου εκεινους
τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους αγαγετε
ωδε και κατασφαξατε εμπροσθεν μου 28 και ειπων ταυτα
επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις ιεροσολυμα 29 και
εγενετο ωσ ηγγισεν εις βηθσφαγη και βηθανιαν προσ το
ορος το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων
αυτου 30 ειπων υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η
εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις
πωποτε ανθρωπων εκαθισεν λυσαντες αυτον αγαγετε
31 και εαν τις υμασ ερωτα δια τι λυετε ουτως ερειτε
αυτω οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει 32 απελθοντες δε οι
απεσταλμενοι ευρον καθωσ ειπεν αυτοις 33 λυοντων δε
αυτων τον πωλον ειπον οι κυριοι αυτου προσ αυτους τι
λυετε τον πωλον 34 οι δε ειπον ο κυριος αυτου χρειαν εχει
35 και ηγαγον αυτον προσ τον ιησουν και επιρριψαντες
εαυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν
36 πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυσον τα ιματια αυτων
εν τη οδω 37 εγγιζοντος δε αυτου ηδη προσ τη καταβασει

του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος των μαθητων χαιροντες αινειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμεων 38 λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος βασιλευσ εν ονοματι κυριου ειρηνη εν ουρανω και δοξα εν υψιστοις 39 και τινες των φαρισαιων απο του οχλου ειπον προς αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταις σου 40 και αποκριθεις ειπεν αυτοις λεγω υμιν οτι εαν ουτοι σιωπησωσιν οι λιθοι κεκραζονται 41 και ωσ ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτη 42 λεγων οτι ει εγνωσ και συ και γε εν τη ημερα σου ταυτη τα προς ειρηνην σου νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου 43 οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και περιβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν 44 και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν σοι λιθον επι λιθω ανθων ουκ εγνωσ τον καιρον της επισκοπησ σου 45 και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τουσ πωλουντας εν αυτω και αγοραζοντας 46 λεγων αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχησ εστιν υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων 47 και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιερεις και οι γραμματεις εζητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου 48 και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαοσ γαρ απασ εξεκρεματο αυτου ακουων

20 και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων διδασκοντοσ αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι ιερεις και οι γραμματεις συν τοις πρεσβυτεροις 2 και ειπον προς αυτον λεγοντες ειπε ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τισ εστιν ο δουσ σοι την εξουσιαν ταυτην 3 αποκριθεις δε ειπεν προς

αυτους ερωτησω υμας καγω ενα λογον και ειπατε μοι
4 το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων
5 οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν
ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουκ επιστευσατε αυτω 6
εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων πασ ο λαος καταλιθασει
ημασ πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι
7 και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν 8 και ο ιησους
ειπεν αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα
ποιω 9 ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην
ταυτην ανθρωπος εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδото
αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονους ικανους 10 και
εν καιρω απεστειλεν προς τους γεωργους δουλον ινα απο
του καρπου του αμπελωνος δωσιν αυτω οι δε γεωργοι
δειραντες αυτον εξαπεστειλαν κενον 11 και προσεθετο
πεμψαι ετερον δουλον οι δε κακεινον δειραντες και
ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον 12 και προσεθετο πεμψαι
τριτον οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον 13 ειπεν
δε ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησω πεμψω τον υιον
μου τον αγαπητον ισως τουτον ιδοντες εντραπησονται 14
ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς εαυτους
λεγοντες ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν
αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια 15 και εκβαλοντες
αυτον εξω του αμπελωνος απεκτειναν τι ουν ποιησει
αυτοις ο κυριος του αμπελωνος 16 ελευσεται και απολεσει
τους γεωργους τουτους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις
ακουσαντες δε ειπον μη γενοιτο 17 ο δε εμβλεψας
αυτοις ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον
ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εισ
κεφαλην γωνιας 18 πασ ο πεσων επ εκεινον τον λιθον

συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον 19
και εξητησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεισ επιβαλειν
επ αυτον τασ χειρασ εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν
εγνωσαν γαρ οτι προσ αυτους την παραβολην ταυτην
ειπεν 20 και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθετους
υποκρινομενους εαυτους δικαιους ειναι ινα επιλαβωνται
αυτου λογου εις το παραδουναι αυτον τη αρχη και τη
εξουσια του ηγεμονοσ 21 και επηρωτησαν αυτον λεγοντες
διδασκαλε οιδαμεν οτι ορθωσ λεγεισ και διδασκεισ και ου
λαμβανεισ προσωπον αλλ επ αληθειας την οδον του θεου
διδασκεισ 22 εξεστιν ημιν καισαρι φορον δουναι η ου 23
κατανοησασ δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προσ αυτους
τι με πειραζετε 24 επιδειξατε μοι δηναριον τινοσ εχει
εικονα και επιγραφην αποκριθεντες δε ειπον καισαροσ 25
ο δε ειπεν αυτοισ αποδοτε τοινυν τα καισαροσ καισαρι
και τα του θεου τω θεω 26 και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι
αυτου ρηματοσ εναντιον του λαου και θαυμασαντες
επι τη αποκρισει αυτου εσιγησαν 27 προσελθοντες δε
τινεσ των σαδδουκαιων οι αντιλεγοντες αναστασιν μη
ειναι επηρωτησαν αυτον 28 λεγοντες διδασκαλε μωσησ
εγραψεν ημιν εαν τινοσ αδελφοσ αποθανη εχων γυναικα
και ουτοσ ατεκνοσ αποθανη ινα λαβη ο αδελφοσ αυτου
την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου
29 επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτοσ λαβων γυναικα
απεθανεν ατεκνοσ 30 και ελαβεν ο δευτεροσ την γυναικα
και ουτοσ απεθανεν ατεκνοσ 31 και ο τριτοσ ελαβεν
αυτην ωσαυτωσ ωσαυτωσ δε και οι επτα ου κατελιπον
τεκνα και απεθανον 32 υστερον δε παντων απεθανεν και
η γυνη 33 εν τη ουν αναστασει τινοσ αυτων γινεται γυνη

οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα **34** και αποκριθεις ειπεν αυτοις ο ιησους οι υιοι του αιωνος τουτου γαμουσιν και εκγαμισκονται (aiōn g165) **35** οι δε καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται (aiōn g165) **36** ουτε γαρ αποθανειν ετι δυναται ισαγγελοι γαρ εισιν και υιοι εισιν του θεου της αναστασεως υιοι οντες **37** οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωσησ ημνηυσεν επι της βατου ωσ λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και τον θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ **38** θεος δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντες γαρ αυτω ζωσιν **39** αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπον διδασκαλε καλωσ ειπασ **40** ουκετι δε ετολμων επερωταν αυτον ουδεν **41** ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν τον χριστον υιον δαυιδ ειναι **42** και αυτος δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου **43** εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου **44** δαυιδ ουν κυριον αυτον καλει και πως υιος αυτου εστιν **45** ακουοντος δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις αυτου **46** προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαις και φιλονυτων ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοίς **47** οι κατεσθιουσιν τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα

21 αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας τα δωρα αυτων εις το γαζοφυλακιον πλουσιους **2** ειδεν δε τινα και χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο λεπτα **3** και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα η πτωχη αυτη πλειον

παντων εβαλεν 4 απαντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον εισ τα δωρα του θεου αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης απαντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν 5 και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοις καλοις και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν 6 ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αις ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθω ος ου καταλυθησεται 7 επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γινεσθαι 8 ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και ο καιρος ηγγικεν μη ουν πορευθητε οπισω αυτων 9 οταν δε ακουσητε πολεμους και ακαταστασις μη πτοηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεωσ το τελος 10 τοτε ελεγεν αυτοις εγερθησεται εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν 11 σεισμοι τε μεγαλοι κατα τοπους και λιμοι και λοιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια απ ουρανου μεγαλα εσται 12 προ δε τουτων παντων επιβαλουσιν εφ υμασ τας χειρας αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εισ συναγωγας και φυλακας αγομενους επι βασιλεις και ηγεμονας ενεκεν του ονοματος μου 13 αποβησεται δε υμιν εισ μαρτυριον 14 θεσθε ουν εισ τας καρδιας υμων μη προμελεταν απολογηθηναι 15 εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνησονται αντειπειν ουδε αντιστηναι παντες οι αντικειμενοι υμιν 16 παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και συγγενων και φιλων και αδελφων και θανατωσουσιν εξ υμων 17 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου 18 και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται 19 εν τη υπομονη υμων κτησασθε τας ψυχας

υμων 20 οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων
την ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις
αυτης 21 τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη και
οι εν μεσω αυτης εκχωρειτωσαν και οι εν ταις χωραις
μη εισερχεσθωσαν εις αυτην 22 οτι ημεραι εκδικησεωσ
αυται εισιν του πλησθηναι παντα τα γεγραμμενα 23
ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις
εν εκειναις ταις ημεραις εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι
της γησ και οργη εν τω λαω τουτω 24 και πεσουνται
στοματι μαχαιρας και αιχμαλωτισθησονται εις παντα
τα εθνη και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων
αχρι πληρωθωσιν καιροι εθνων 25 και εσται σημεια εν
ηλιω και σεληνη και αστροις και επι της γησ συνοχη
εθνων εν απορια ηχουσησ θαλασσησ και σαλου 26
αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκιασ
των επερχομενων τη οικουμενη αι γαρ δυναμεισ των
ουρανων σαλευθησονται 27 και τοτε οψονται τον υιον
του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμεωσ
και δοξησ πολλησ 28 αρχομενων δε τουτων γινεσθαι
ανακουψατε και επατατε τασ κεφαλασ υμων διοτι εγγιζει η
απολυτρωσις υμων 29 και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε
την συκην και παντα τα δενδρα 30 οταν προβαλωσιν ηδη
βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυσ το θεροσ
εστιν 31 ουτωσ και υμεισ οταν ιδητε ταυτα γινομενα
γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν η βασιλεια του θεου 32 αμην
λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εωσ αν παντα
γενηται 33 ο ουρανοσ και η γη παρελευσονται οι δε
λογοι μου ου μη παρελθωσιν 34 προσεχετε δε εαυτοις
μηποτε βαρηθωσιν υμων αι καρδιαι εν κραιπαλη και

μεθη και μεριμναισ βιωτικαισ και αιφνιδιοσ εφ υμασ
επιστη η ημερα εκεινη 35 ωσ παγιοσ γαρ επελευσεται
επι παντασ τουσ καθημενουσ επι προσωπον πασησ τησ
γησ 36 αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι ινα
καταξιωθητε εκφυγειν παντα τα μελλοντα γινεσθαι και
σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου 37 ην δε τασ
ημερασ εν τω ιερω διδασκων τασ δε νυκτασ εξερχομενοσ
ηυλιζετο εισ το οροσ το καλουμενον ελαιων 38 και πασ ο
λαοσ ωρθηριζεν προσ αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

22 ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα
2 και εζητουν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ το πως
ανελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον 3 εισηλθεν δε
σατανασ εισ ιουδαν τον επικαλουμενον ισκαριωτην οντα
εκ του αριθμου των δωδεκα 4 και απελθων συνελαλησεν
τοισ αρχιερευσιν και στρατηγοισ το πως αυτον παραδω
αυτοισ 5 και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον
δουναι 6 και εξωμολογησεν και εζητει ευκαιριαν του
παραδουναι αυτον αυτοισ ατερ οχλου 7 ηλθεν δε η ημερα
των αζυμων εν η εδει θυεσθαι το πασχα 8 και απεστειλεν
πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντεσ ετοιμασατε ημιν
το πασχα ινα φαγωμεν 9 οι δε ειπον αυτω που θελεισ
ετοιμασομεν 10 ο δε ειπεν αυτοισ ιδου εισελθοντων
υμων εισ την πολιν συναντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον
υδατοσ βασταζων ακολουθησατε αυτω εισ την οικιαν ου
εισπορευεται 11 και ερειτε τω οικοδεσποτη τησ οικιασ
λεγει σοι ο διδασκαλοσ που εστιν το καταλυμα οπου το
πασχα μετα των μαθητων μου φαγω 12 κακεινοσ υμιν
δειξει ανωγεον μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε 13
απελθοντεσ δε ευρον καθωσ ειρηκεν αυτοισ και ητοιμασαν

το πασχα 14 και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα αποστολοι συν αυτω 15 και ειπεν προς αυτους επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ υμων προ του με παθειν 16 λεγω γαρ υμιν οτι ουκετι ου μη φαγω εξ αυτου εωσ οτου πληρωθη εν τη βασιλεια του θεου 17 και δεξαμενος ποτηριον ευχαριστησας ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εαυτοις 18 λεγω γαρ υμιν οτι ου μη πιω απο του γενηματος της αμπελου εωσ οτου η βασιλεια του θεου ελθη 19 και λαβων αρτον ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις λεγων τουτο εστιν το σωμα μου το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν 20 ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου το υπερ υμων εκχυνομενον 21 πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντος με μετ εμου επι της τραπεζης 22 και ο μεν υιος του ανθρωπου πορευεται κατα το ωρισμενον πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου παραδιδοται 23 και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς εαυτους το τις αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασσειν 24 εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοις το τις αυτων δοκει ειναι μειζων 25 ο δε ειπεν αυτοις οι βασιλεις των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες αυτων ευεργεται καλουνται 26 υμεις δε ουχ ουτως αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω ωσ ο νεωτερος και ο ηγουμενος ωσ ο διακωνων 27 τις γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακωνων ουχι ο ανακειμενος εγω δε ειμι εν μεσω υμων ωσ ο διακωνων 28 υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ εμου εν τοις πειρασμοις μου 29 καγω διατιθεμαι υμιν καθωσ διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν 30 ινα εσθιητε και πινητε επι της τραπεζης

μου και καθισεσθε επι θρονων κρινοντες τας δωδεκα
φυλας του ισραηλ 31 ειπεν δε ο κυριος σιμων σιμων ιδου
ο σατανας εξητησατο υμας του σινιασαι ωσ τον σιτον 32
εγω δε εδεηθην περι σου ινα μη εκλιπη η πιστις σου και
συ ποτε επιστρεψασ στηριξον τουσ αδελφουσ σου 33 ο δε
ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμοσ ειμι και εις φυλακην
και εις θανατον πορευεσθαι 34 ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε
ου μη φωνηση σημερον αλεκτωρ πριν η τρις απαρνηση
μη ειδεναι με 35 και ειπεν αυτοισ οτε απεστειλα υμασ
ατερ βαλαντιου και πηρασ και υποδηματων μη τινοσ
υστερησατε οι δε ειπον ουθενοσ 36 ειπεν ουν αυτοισ
αλλα νυν ο εχων βαλαντιον αρατω ομοιωσ και πηραν
και ο μη εχων πωλησει το ιματιον αυτου και αγορασει
μαχαιραν 37 λεγω γαρ υμιν οτι ετι τουτο το γεγραμμενον
δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και
γαρ τα περι εμου τελοσ εχει 38 οι δε ειπον κυριε ιδου
μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοισ ικανον εστιν 39 και
εξελθων επορευθη κατα το εθοσ εις το οροσ των ελαιων
ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται αυτου 40 γενομενοσ
δε επι του τοπου ειπεν αυτοισ προσευχεσθε μη εισελθειν
εις πειρασμον 41 και αυτοσ απεσπασθη απ αυτων ωσει
λιθου βολην και θεισ τα γονατα προσηυχето 42 λεγων
πατερ ει βουλει παρενεγκειν το ποτηριον τουτο απ εμου
πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γενεσθω 43 ωφθη
δε αυτω αγγελοσ απ ουρανου ενισχυων αυτον 44 και
γενομενοσ εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχето εγενετο
δε ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματοσ καταβαινοντες
επι την γην 45 και αναστασ απο της προσευχησ ελθων
προσ τουσ μαθητασ ευρεν αυτοουσ κοιμωμενουσ απο της

λυπησ 46 και ειπεν αυτοις τι καθευδετε ανασταντες
προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον 47 ετι δε
αυτου λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ιουδας
εις των δωδεκα προηρχετο αυτους και ηγγισεν τω ιησου
φιλησαι αυτον 48 ο δε ιησους ειπεν αυτω ιουδα φιληματι
τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ 49 ιδοντες δε οι περι
αυτον το εσομενον ειπον αυτω κυριε ει παταξομεν εν
μαχαιρα 50 και επαταξεν εις τισ εξ αυτων τον δουλον
του αρχιερεωσ και αφειλεν αυτου το ουσ το δεξιον
51 αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν εατε εωσ τουτου και
αψαμενος του ωτιου αυτου ιασατο αυτον 52 ειπεν δε ο
ιησους προσ τουσ παραγενομενουσ επ αυτον αρχιερισ και
στρατηγουσ του ιερου και πρεσβυτερουσ ωσ επι ληστην
εξεληλυθατε μετα μαχαιρων και ξυλων 53 καθ ημεραν
οντος μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τασ χειρασ
επ εμε αλλ αυτη υμων εστιν η ωρα και η εξουσια του
σκοτουσ 54 συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον
αυτον εις τον οικον του αρχιερεωσ ο δε πετροσ ηκολουθει
μακροθεν 55 αφαντων δε πυρ εν μεσω της αυλησ και
συγκαθισαντων αυτων εκαθητο ο πετροσ εν μεσω αυτων
56 ιδουσα δε αυτον παιδισκη τισ καθημενον προσ το φωσ
και ατενισασα αυτω ειπεν και ουτοσ συν αυτω ην 57 ο δε
ηρηνησατο αυτον λεγων γυναι ουκ οιδα αυτον 58 και μετα
βραχυ ετεροσ ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε
πετροσ ειπεν ανθρωπε ουκ ειμι 59 και διαστασησ ωσει
ωρασ μιασ αλλοσ τισ δισχυριζετο λεγων επ αληθειασ και
ουτοσ μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιοσ εστιν 60 ειπεν δε ο
πετροσ ανθρωπε ουκ οιδα ο λεγεισ και παραχρημα ετι
λαλουντοσ αυτου εφωνησεν αλεκτωρ 61 και στραφεισ

ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετρος του λογου του κυριου ωσ ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι απαρνηση με τρισ 62 και εξελθων εξω ο πετρος εκλαυσεν πικρωσ 63 και οι ανδρες οι συνεχοντες τον ιησουν ενεπαιζον αυτω δεροντες 64 και περικαλυψαντες αυτον ετυπτον αυτου το προσωπον και επηρωτων αυτον λεγοντες προφητευσον τις εστιν ο παισασ σε 65 και ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις αυτον 66 και ωσ εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις και γραμματεισ και ανηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων λεγοντες 67 ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν ειπεν δε αυτοισ εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε 68 εαν δε και ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι η απολυσητε 69 απο του νυν εσται ο υιοσ του ανθρωπου καθημενος εκ δεξιων της δυναμεωσ του θεου 70 ειπον δε παντες συ ουν ει ο υιοσ του θεου ο δε προσ αυτοουσ εφη υμεισ λεγετε οτι εγω ειμι 71 οι δε ειπον τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυριασ αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου

23 και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιλατον 2 ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνοσ και κωλυοντα καισαρι φορουσ διδοναι λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι 3 ο δε πιλατοσ επηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεισ αυτω εφη συ λεγεισ 4 ο δε πιλατοσ ειπεν προσ τουσ αρχιερεισ και τουσ οχλουσ ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω 5 οι δε επισχυον λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολησ της ιουδαιασ αρξαμενοσ απο της γαλιλαιασ εωσ ωδε 6 πιλατοσ δε ακουσασ γαλιλαιαν επηρωτησεν ει

ο ανθρωπος γαλιλαιος εστιν 7 και επιγνους οτι εκ της εξουσιας ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυταις ταις ημεραις 8 ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ θελων εξικανου ιδειν αυτον δια το ακουειν πολλα περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον 9 επηρωτα δε αυτον εν λογοις ικανοις αυτοσ δε ουδεν απεκρινατο αυτω 10 ειστηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματεισ ευτονως κατηγορουντες αυτου 11 εξουθενησασ δε αυτον ο ηρωδης συν τοις στρατευμασιν αυτου και εμπαιξασ περιβαλων αυτον εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω 12 εγενοντο δε φιλοι ο τε πιλατοσ και ο ηρωδης εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς εαυτους 13 πιλατοσ δε συγκαλεσαμενοσ τουσ αρχιερεισ και τουσ αρχοντασ και τον λαον 14 ειπεν προς αυτους προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ωσ αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινασ ουδεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ αυτου 15 αλλ ουδε ηρωδης ανεπεμψα γαρ υμασ προς αυτον και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω 16 παιδευσασ ουν αυτον απολυσω 17 αναγκην δε ειχεν απολυειν αυτοις κατα εορτην ενα 18 ανεκραξαν δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν βαραββαν 19 οστισ ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βεβλημενοσ εις φυλακην 20 παλιν ουν ο πιλατοσ προσεφωνησεν θελων απολυσαι τον ιησουν 21 οι δε επεφωνουν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον 22 ο δε τριτον ειπεν προς αυτους τι γαρ κακον εποιησεν ουτοσ ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν

αυτω παιδευσασ ουν αυτον απολυσω 23 οι δε επεκειντο
φωναισ μεγαλαισ αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και
κατισχυον αι φωναι αυτων και των αρχιερων 24 ο δε
πιλατος επεκριεν γενεσθαι το αιτημα αυτων 25 απελυσεν
δε τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις την φυλακην
ον ητουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων
26 και ωσ απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνος τινος
κυρηναιου ερχομενου απ αγρου επεθηκαν αυτω τον
σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου 27 ηκολουθει δε αυτω
πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι και εκοπτοντο
και εθρηνουν αυτον 28 στραφεισ δε προς αυτασ ο ιησους
ειπεν θυγατερεσ ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην
εφ εαυτασ κλαιετε και επι τα τεκνα υμων 29 οτι ιδου
ερχονται ημεραι εν αισ ερουσιν μακαριαι αι στειραι και
κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθηλασαν
30 τοτε αρξονται λεγειν τοισ ορεσιν πεσετε εφ ημασ και
τοισ βουνοισ καλυψατε ημασ 31 οτι ει εν τω υγρω ξυλω
ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται 32 ηγοντο δε
και ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω αναιρεθηναι 33 και
οτε απηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον
εκει εσταυρωσαν αυτον και τουσ κακουργουσ ον μεν εκ
δεξιων ον δε εξ αριστερων 34 ο δε ιησους ελεγεν πατερ
αφες αυτοισ ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι δε
τα ιματια αυτου εβαλον κληρον 35 και ειστηκει ο λαοσ
θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντεσ συν αυτοισ
λεγοντεσ αλλουσ εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτοσ εστιν
ο χριστοσ ο του θεου εκλεκτοσ 36 ενεπαιζον δε αυτω
και οι στρατιωται προσερχομενοι και οξοσ προσφεροντεσ
αυτω 37 και λεγοντεσ ει συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων

σωσον σεαυτον 38 ην δε και επιγραφη γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιν ελληνικοις και ρωμαικοις και εβραιοις ουτος εστιν ο βασιλευς των ιουδαιων 39 εισ δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων ει συ ει ο χριστος σωσον σεαυτον και ημας 40 αποκριθεις δε ο ετερος επετιμα αυτω λεγων ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει 41 και ημεις μεν δικαιωσ αξια γαρων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν ατοπον επραξεν 42 και ελεγεν τω ιησου μνησθητι μου κυριε οταν ελθης εν τη βασιλεια σου 43 και ειπεν αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω 44 ην δε ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εωσ ωρας ενατης 45 και εσκοτισθη ο ηλιος και εσχισθη το καταπετασμα του ναου μεσον 46 και φωνησασ φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εισ χειρας σου παραθησομαι το πνευμα μου και ταυτα ειπων εξεπνευσεν 47 ιδων δε ο εκατονταρχος το γενομενον εδοξασεν τον θεον λεγων οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιος ην 48 και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρουντες τα γενομενα τυπτοντες εαυτων τα στηθη υπεστρεφον 49 ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτου μακροθεν και γυναικες αι συνακολουθησασαι αυτω απο της γαλιλαιας ορωσαι ταυτα 50 και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων ανηρ αγαθος και δικαιος 51 ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθαιας πολεως των ιουδαιων ος και προσεδεχετο και αυτος την βασιλειαν του θεου 52 ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου 53 και καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο σινδονι και

εθηκεν αυτο εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω ουδεις κειμενος 54 και ημερα ην παρασκευη σαββατον επεφωσκεν 55 κατακολουθησασαι δε γυναικες αιτινες ησαν συνεληλυθυιαι αυτω εκ της γαλιλαιας εθεασαντο το μνημειον και ωσ ετεθη το σωμα αυτου 56 υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

24 τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεος ηλθον επι το μνημα φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και τινες συν αυταις 2 ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου 3 και εισελθουσαι ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου 4 και εγενετο εν τω διαπορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταις εν εσθησεσιν αστραπτουσαις 5 εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων το προσωπον εις την γην ειπον προς αυτας τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων 6 ουκ εστιν ωδε αλλ ηγερθη μνησθητε ωσ ελαλησεν υμιν ετι ων εν τη γαλιλαια 7 λεγων οτι δει τον υιον του ανθρωπου παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι 8 και εμνησθησαν των ρηματων αυτου 9 και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις 10 ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις αι ελεγον προς τους αποστολους ταυτα 11 και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα αυτων και ηπιστουν αυταις 12 ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψας βλεπει τα οθονια κειμενα μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος 13 και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν

αυτη τη ημερα εισ κωμην απεχουσαν σταδιουσ εξηκοντα
απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαουσ 14 και αυτοι ωμιλουν
προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων
15 και εγενετο εν τω ομιλειν αυτοουσ και συζητειν και
αυτος ο ιησους εγγισας συνεπορευετο αυτοις 16 οι δε
οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωαι αυτον 17
ειπεν δε προς αυτοουσ τινες οι λογοι ουτοι ουσ αντιβαλλετε
προς αλληλους περιπατουντες και εστε σκυθρωποι 18
αποκριθεισ δε ο εισ ω ονομα κλεοπασ ειπεν προς αυτον συ
μονοσ παροικεισ ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα
εν αυτη εν ταισ ημεραισ ταυταισ 19 και ειπεν αυτοις ποια
οι δε ειπον αυτω τα περι ιησου του ναζωραιου οσ εγενετο
ανηρ προφητησ δυνατοσ εν εργω και λογω εναντιον του
θεου και παντοσ του λαου 20 οπωσ τε παρεδωκαν αυτον
οι αρχιερεισ και οι αρχοντες ημων εισ κριμα θανατου
και εσταυρωσαν αυτον 21 ημεισ δε ηλπιζομεν οτι αυτοσ
εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε συν
πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει σημερον αφ
ου ταυτα εγενετο 22 αλλα και γυναικεσ τινεσ εξ ημων
εξεστησαν ημασ γενομεναι ορθριαι επι το μνημειον 23
και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και
οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην 24
και απηλθον τινεσ των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον
ουτωσ καθωσ και αι γυναικεσ ειπον αυτον δε ουκ ειδον
25 και αυτοσ ειπεν προς αυτοουσ ω ανοητοι και βραδεισ τη
καρδια του πιστευειν επι πασιν οισ ελαλησαν οι προφηται
26 ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εισ
την δοξαν αυτου 27 και αρξαμενοσ απο μωσεωσ και απο
παντων των προφητων διηρμηνευεν αυτοις εν πασαισ

ταις γραφαις τα περι εαυτου 28 και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτοσ προσεποιετο πορρωτερω πορευεσθαι 29 και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι προσ εσπεραν εστιν και κεκλικεν η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοισ 30 και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασασ επεδιδου αυτοισ 31 αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον και αυτοσ αφαντοσ εγενετο απ αυτων 32 και ειπον προσ αλληλουσ ουχι η καρδια ημων καιομενη ην εν ημιν ωσ ελαλει ημιν εν τη οδω και ωσ διηνοιγεν ημιν τασ γραφασ 33 και ανασταντεσ αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον συνηθροισμενουσ τουσ ενδεκα και τουσ συν αυτοισ 34 λεγοντασ οτι ηγερθη ο κυριοσ οντωσ και ωφθη σιμωνι 35 και αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω και ωσ εγνωσθη αυτοισ εν τη κλασει του αρτου 36 ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτοσ ο ιησουσ εστη εν μεσω αυτων και λεγει αυτοισ ειρηνη υμιν 37 πτοηθεντεσ δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν 38 και ειπεν αυτοισ τι τεταραγμενοι εστε και δια τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν ταισ καρδιαισ υμων 39 ιδετε τασ χειρασ μου και τουσ ποδασ μου οτι αυτοσ εγω ειμι ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθωσ εμε θεωρειτε εχοντα 40 και τουτο ειπων επεδειξεν αυτοισ τασ χειρασ και τουσ ποδασ 41 ετι δε απιστουντων αυτων απο τησ χαρασ και θαυμαζοντων ειπεν αυτοισ εχετε τι βρωσιμον ενθαδε 42 οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυοσ οπτου μεροσ και απο μελισσιου κηριου 43 και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν 44 ειπεν δε αυτοισ ουτοι οι λογοι ουσ

ελάλησα προς υμας επι των συν υμιν οτι δει πληρωθηναι
παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωσεως και προφηταις
και ψαλμοις περι εμου 45 τοτε διηνοιξεν αυτων τον
νον του συνιεναι τας γραφας 46 και ειπεν αυτοις οτι
ουτως γεγραπται και ουτως εδει παθειν τον χριστον και
αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα 47 και κηρυχθηναι
επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν και αφεσιν αμαρτιων εις
παντα τα εθνη αρχαμενον απο ιερουσαλημ 48 υμεις δε
εστε μαρτυρες τουτων 49 και ιδου εγω αποστελλω την
επαγγελιαν του πατρος μου εφ υμας υμεις δε καθισατε εν
τη πολει ιερουσαλημ εως ου ενδυσηθε δυναμιν εξ υψους
50 εξηγαγεν δε αυτους εξω εως εις βηθανιαν και επαρασ
τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτους 51 και εγενετο εν τω
ευλογειν αυτον αυτους διεστη απ αυτων και ανεφερετο
εις τον ουρανον 52 και αυτοι προσκυνησαντες αυτον
υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ μετα χαρας μεγαλης 53 και
ησαν δια παντος εν τω ιερω αινουντες και ευλογουντες
τον θεον αμην

Κατα Ιωαννην

1 εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος **2** ουτος ην εν αρχη προς τον θεον **3** παντα δι αυτου εγενετο και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν **4** εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων **5** και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν **6** εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης **7** ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου **8** ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρηση περι του φωτος **9** ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον εις τον κοσμον **10** εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω **11** εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον **12** οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστευουσιν εις το ονομα αυτου **13** οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν **14** και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ωσ μονογενους παρα πατροσ πληρης χαριτος και αληθειας **15** ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ον ειπον ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην **16** και εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος **17** οτι ο νομος δια μωσεωσ εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο **18** θεον ουδεις εωρακεν πωποτε ο μονογενης υιος ο ων εις τον κολπον του πατροσ εκεινος εξηγησατο **19** και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε

απεστειλαν οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεις και λευιτας
ινα ερωτησωσιν αυτον συ τις ει 20 και ωμολογησεν και
ουκ ηρνησατο και ωμολογησεν οτι ουκ ειμι εγω ο χριστος
21 και ηρωτησαν αυτον τι ουν ηλιασ ει συ και λεγει ουκ
ειμι ο προφητης ει συ και απεκριθη ου 22 ειπον ουν
αυτω τις ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμφασιν ημασ τι
λεγεις περι σεαυτου 23 εφη εγω φωνη βοωντος εν τη
ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθωσ ειπεν ησαια ο
προφητης 24 και οι απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων
25 και ηρωτησαν αυτον και ειπον αυτω τι ουν βαπτιζεις
ει συ ουκ ει ο χριστος ουτε ηλιασ ουτε ο προφητης 26
απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι
μεσοσ δε υμων εστηκεν ον υμεις ουκ οιδατε 27 αυτοσ
εστιν ο οπισω μου ερχομενοσ οσ εμπροσθεν μου γεγονεν
ου εγω ουκ ειμι αξιοσ ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του
υποδηματοσ 28 ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του
ιορδανου οπου ην ιωαννης βαπτιζων 29 τη επαυριον
βλεπει τον ιησουν ερχομενον προσ αυτον και λεγει ιδε ο
αμνοσ του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου 30
ουτοσ εστιν περι ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ
οσ εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτοσ μου ην 31 καγω
ουκ ηδειν αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο
ηλθον εγω εν τω υδατι βαπτιζων 32 και εμαρτυρησεν
ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ωσει
περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον 33 καγω ουκ
ηδειν αυτον αλλ ο πεμφασ με βαπτιζειν εν υδατι εκεινοσ
μοι ειπεν εφ ον αν ιδησ το πνευμα καταβαινον και μενον
επ αυτον ουτοσ εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω 34
καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτοσ εστιν ο υιοσ

του θεου 35 τη επαυριον παλιν ειστηκει ο ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο 36 και εμβλεψασ τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου 37 και ηκουσαν αυτου οι δυο μαθηται λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου 38 στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοισ τι ζητειτε οι δε ειπον αυτω ραββι ο λεγεται ερμηνευομενον διδασκαλε που μενεις 39 λεγει αυτοισ ερχεσθε και ιδετε ηλθον και ειδον που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα ην ως δεκατη 40 ην ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω 41 ευρισκει ουτος πρωτος τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον χριστος 42 και ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψασ αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωνα συ κληθηση κηφας ο ερμηνευεται πετρος 43 τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο ιησους ακολουθει μοι 44 ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα εκ της πολεως ανδρεου και πετρου 45 ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μωσης εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν τον υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ 46 και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω φιλιππος ερχου και ιδε 47 ειδεν ο ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αληθως ισραηλιτης εν ω δολος ουκ εστιν 48 λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεις απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε

49 απεκριθη ναθαναηλ και λεγει αυτω ραββι συ ει ο υιος του θεου συ ει ο βασιλευσ του ισραηλ 50 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεις μειζω τουτων οψει 51 και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τουσ αγγελουσ του θεου αναβαινοντασ και καταβαινοντασ επι τον υιον του ανθρωπου

2 και τη ημερα τη τριτη γαμοσ εγενετο εν κανα της γαλιλαιασ και ην η μητηρ του ιησου εκει 2 εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εισ τον γαμον 3 και υστερησαντοσ οινου λεγει η μητηρ του ιησου προσ αυτον οινον ουκ εχουσιν 4 λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου 5 λεγει η μητηρ αυτου τοισ διακονοισ ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε 6 ησαν δε εκει υδριαι λιθιναι εξ κειμεναι κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων χωρουσαι ανα μετρητασ δυο η τρεισ 7 λεγει αυτοισ ο ιησους γεμισατε τασ υδριασ υδατοσ και εγεμισαν αυτασ εωσ ανω 8 και λεγει αυτοισ αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω και ηνεγκαν 9 ωσ δε εγευσατο ο αρχιτρικλινοσ το υδωρ οινον γεγενημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ηδεισαν οι ηντληκοτεσ το υδωρ φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλινοσ 10 και λεγει αυτω πασ ανθρωποσ πρωτον τον καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν τοτε τον ελασσω συ τετηρηκασ τον καλον οινον εωσ αρτι 11 ταυτην εποιησεν την αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα της γαλιλαιασ και εφανερωσεν την δοξαν αυτου και επιστευσαν εισ αυτον οι μαθηται αυτου 12 μετα τουτο κατεβη εισ καπερναουμ αυτοσ και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και οι μαθηται αυτου

και εκει εμειναν ου πολλασ ημερας **13** και εγγυσ ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους **14** και ευρεν εν τω ιερω τουσ πωλουντας βοασ και προβατα και περιστερας και τουσ κερματιστασ καθημενουσ **15** και ποιησασ φραγελλιον εκ σχοινων παντασ εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε προβατα και τουσ βοασ και των κολλυβιστων εξεχεεν το κερμα και τασ τραπεζασ ανεστρεψεν **16** και τοισ τασ περιστερασ πωλουσιν ειπεν αρατε ταυτα εντευθεν μη ποιειτε τον οικον του πατροσ μου οικον εμποριου **17** εμνησθησαν δε οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλοσ του οικου σου καταφαγεται με **18** απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω τι σημειον δεικνυεισ ημιν οτι ταυτα ποιεισ **19** απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοισ λυσατε τον ναον τουτον και εν τρισιν ημεραισ εγερω αυτον **20** ειπον ουν οι ιουδαιοι τεσσαρακοντα και εξ ετεσιν ωκοδομηθη ο ναοσ ουτοσ και συ εν τρισιν ημεραισ εγερεισ αυτον **21** εκεινοσ δε ελεγεν περι του ναου του σωματοσ αυτου **22** οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ω ειπεν ο ιησους **23** ωσ δε ην εν τοισ ιεροσολυμοισ εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εισ το ονομα αυτου θεωρουντεσ αυτου τα σημεια α εποιει **24** αυτοσ δε ο ιησους ουκ επιστευεν εαυτον αυτοισ δια το αυτον γινωσκειν παντασ **25** και οτι ου χριαν ειχεν ινα τισ μαρτυρηση περι του ανθρωπου αυτοσ γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω

3 ην δε ανθρωποσ εκ των φαρισαιων νικοδημοσ ονομα αυτω αρχων των ιουδαιων **2** ουτοσ ηλθεν προσ αυτον νυκτοσ και ειπεν αυτω ραββι οιδαμεν οτι απο θεου

εληλυθας διδασκαλος ουδεις γαρ ταυτα τα σημεια δυναται
ποιειν α συ ποιεις εαν μη η ο θεος μετ αυτου 3 απεκριθη
ο ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις
γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου
4 λεγει προς αυτον ο νικοδημος πως δυναται ανθρωπος
γεννηθηναι γερων ων μη δυναται εισ την κοιλιαν της
μητρος αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι 5
απεκριθη ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη
εξ υδατος και πνευματος ου δυναται εισελθειν εισ την
βασιλειαν του θεου 6 το γεγεννημενον εκ της σαρκος
σαρξ εστιν και το γεγεννημενον εκ του πνευματος πνευμα
εστιν 7 μη θαυμασης οτι ειπον σοι δει υμας γεννηθηναι
ανωθεν 8 το πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην
αυτου ακουεις αλλ ουκ οιδας ποθεν ερχεται και που
υπαγει ουτως εστιν πας ο γεγεννημενος εκ του πνευματος
9 απεκριθη νικοδημος και ειπεν αυτω πως δυναται ταυτα
γενεσθαι 10 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω συ ει ο
διδασκαλος του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις 11 αμην
αμην λεγω σοι οτι ο οίδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν
μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε 12
ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε πως εαν ειπω
υμιν τα επουρανια πιστευσετε 13 και ουδεις αναβεβηκεν
εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας ο υιος
του ανθρωπου ο ων εν τω ουρανω 14 και καθως μωσησ
υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω ουτως υψωθηναι δει τον
υιον του ανθρωπου 15 ινα πας ο πιστευων εισ αυτον μη
αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον (aiōnios g166) 16 ουτως
γαρ ηγαπησεν ο θεος τον κοσμον ωστε τον υιον αυτου
τον μονογενη εδωκεν ινα πας ο πιστευων εισ αυτον μη

αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον (aiōnios g166) 17 ου γαρ απεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου εις τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον αλλ ινα σωθη ο κοσμος δι αυτου 18 ο πιστευων εις αυτον ου κρινεται ο δε μη πιστευων ηδη κεκριται οτι μη πεπιστευκεν εις το ονομα του μονογενουσ υιου του θεου 19 αυτη δε εστιν η κρισις οτι το φως εληλυθεν εις τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτος η το φως ην γαρ πονηρα αυτων τα εργα 20 πασ γαρ ο φαυλα πρασσων μισει το φως και ουκ ερχεται προς το φως ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου 21 ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προς το φως ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν ειργασμενα 22 μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις την ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν 23 ην δε και ιωαννης βαπτιζων εν αιωνων εγγυσ του σαλημ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο 24 ουπω γαρ ην βεβλημενος εις την φυλακην ο ιωαννης 25 εγενετο ουν ζητησις εκ των μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιου περι καθαρισμου 26 και ηλθον προς τον ιωαννην και ειπον αυτω ραββι οσ ην μετα σου περαν του ιορδανου ω συ μεμαρτυρηκασ ιδε ουτος βαπτιζει και παντες ερχονται προς αυτον 27 απεκριθη ιωαννης και ειπεν ου δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδεν εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου 28 αυτοι υμεις μαρτυρειτε οτι ειπον ουκ ειμι εγω ο χριστος αλλ οτι απεσταλμενος ειμι εμπροσθεν εκεινου 29 ο εχων την νυμφην νυμφιος εστιν ο δε φιλος του νυμφιου ο εστηκωσ και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα η εμη πεπληρωται 30

εκεινον δει αυξανειν εμε δε ελαττουσθαι 31 ο ανωθεν
ερχομενος επανω παντων εστιν ο ων εκ της γησ εκ
της γησ εστιν και εκ της γησ λαλει ο εκ του ουρανου
ερχομενος επανω παντων εστιν 32 και ο εωρακεν και
ηκουσεν τουτο μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου ουδεις
λαμβανει 33 ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν
οτι ο θεος αληθης εστιν 34 ον γαρ απεστειλεν ο θεος τα
ρηματα του θεου λαλει ου γαρ εκ μετρου διδωσιν ο θεος
το πνευμα 35 ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν
εν τη χειρι αυτου 36 ο πιστευων εις τον υιον εχει ζωην
αιωνιον ο δε απειθων τω υιω ουκ οψεται ζωην αλλ η
οργη του θεου μενει επ αυτον (aiōnios g166)

4 ωσ ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι
ιησους πλειονασ μαθητας ποιει και βαπτιζει η ιωαννης
2 καιτοιγε ιησους αυτοσ ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται
αυτου 3 αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν εις την
γαλιλαιαν 4 εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειασ
5 ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειασ λεγομενην συχαρ
πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ ιωσηφ τω υιω αυτου
6 ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακωσ εκ
της οδοιποριασ εκαθεζετο ουτωσ επι τη πηγη ωρα ην ωσει
εκτη 7 ερχεται γυνη εκ της σαμαρειασ αντλησαι υδωρ
λεγει αυτη ο ιησους δος μοι πιειν 8 οι γαρ μαθηται αυτου
απεληλυθεισαν εις την πολιν ινα τροφασ αγορασωσιν 9
λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαρειτισ πως συ ιουδαιοσ
ων παρ εμου πιειν αιτεισ ουσης γυναικοσ σαμαρειτιδος
ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταισ 10 απεκριθη
ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεις την δωρεαν του θεου
και τισ εστιν ο λεγων σοι δος μοι πιειν συ αν ητησασ

αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων **11** λεγει αυτω η
γυνη κυριε ουτε αντλημα εχεις και το φρεαρ εστιν βαθυ
ποθεν ουν εχεις το υδωρ το ζων **12** μη συ μειζων ει
του πατροσ ημων ιακωβ οσ εδωκεν ημιν το φρεαρ και
αυτοσ εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα
αυτου **13** απεκριθη ιησουσ και ειπεν αυτη πασ ο πινων
εκ του υδατοσ τουτου διψησει παλιν **14** οσ δ αν πιη εκ
του υδατοσ ου εγω δωσω αυτω ου μη διψηση εισ τον
αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω
πηγη υδατοσ αλλομενου εισ ζωην αιωνιον (αιδ̄η **g165**, αιδ̄ιος
g166) **15** λεγει προσ αυτον η γυνη κυριε δοσ μοι τουτο
το υδωρ ινα μη διψω μηδε ερχομαι ενθαδε αντλειν **16**
λεγει αυτη ο ιησουσ υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και
ελθε ενθαδε **17** απεκριθη η γυνη και ειπεν ουκ εχω ανδρα
λεγει αυτη ο ιησουσ καλωσ ειπασ οτι ανδρα ουκ εχω
18 πεντε γαρ ανδρασ εσχες και νυν ον εχεις ουκ εστιν
σου ανηρ τουτο αληθεσ ειρηκασ **19** λεγει αυτω η γυνη
κυριε θεωρω οτι προφητησ ει συ **20** οι πατερεσ ημων
εν τω ορει τουτω προσεκυνησαν και υμεισ λεγετε οτι
εν ιεροσολυμοισ εστιν ο τοποσ οπου δει προσκυνειν **21**
λεγει αυτη ο ιησουσ γυναι πιστευσον μοι οτι ερχεται
ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοισ
προσκυνησετε τω πατρι **22** υμεισ προσκυνειτε ο ουκ
οιδατε ημεισ προσκυνουμεν ο οίδαμεν οτι η σωτηρια εκ
των ιουδαιων εστιν **23** αλλ ερχεται ωρα και νυν εστιν
οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι
εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτουσ
ζητει τουσ προσκυνουντασ αυτον **24** πνευμα ο θεοσ και
τουσ προσκυνουντασ αυτον εν πνευματι και αληθεια δει

προσκυνειν 25 λεγει αυτω η γυνη οιδα οτι μεσιασ ερχεται
ο λεγομενος χριστος οταν ελθη εκεινος αναγγελει ημιν
παντα 26 λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο λαλων σοι 27
και επι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου και εθαυμασαν οτι
μετα γυναικος ελαλει ουδεις μεντοι ειπεν τι ζητεισ η τι
λαλεισ μετ αυτησ 28 αφηκεν ουν την υδριαν αυτησ η
γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοις ανθρωποισ
29 δευτε ιδετε ανθρωπον οσ ειπεν μοι παντα οσα εποιησα
μητι ουτος εστιν ο χριστος 30 εξηλθον εκ της πολεωσ και
ηρχοντο προσ αυτον 31 εν δε τω μεταξυ ηρωτων αυτον
οι μαθηται λεγοντεσ ραββι φαγε 32 ο δε ειπεν αυτοις
εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεισ ουκ οιδατε 33 ελεγον
ουν οι μαθηται προσ αλληλουσ μη τισ ηνεγκεν αυτω
φαγειν 34 λεγει αυτοις ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα
ποιω το θελημα του πεμψαντοσ με και τελειωσω αυτου
το εργον 35 ουχ υμεισ λεγετε οτι ετι τετραμηνοσ εστιν
και ο θερισμοσ ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τουσ
οφθαλμουσ υμων και θεασασθε τασ χωρασ οτι λευκαι
εισιν προσ θερισμον ηδη 36 και ο θεριζων μισθον λαμβανει
και συναγει καρπον εις ζωην αιωνιον ινα και ο σπειρων
ομου χαιρη και ο θεριζων (aiōnios g166) 37 εν γαρ τουτω ο
λογοσ εστιν ο αληθινοσ οτι αλλοσ εστιν ο σπειρων και
αλλοσ ο θεριζων 38 εγω απεστειλα υμασ θεριζειν ο ουχ
υμεισ κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεισ εις τον
κοπον αυτων εισεληλυθατε 39 εκ δε της πολεωσ εκεινησ
πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαρειτων δια τον
λογον της γυναικοσ μαρτυρουσησ οτι ειπεν μοι παντα
οσα εποιησα 40 ωσ ουν ηλθον προσ αυτον οι σαμαρειται
ηρωτων αυτον μιναι παρ αυτοις και εμεινεν εκει δυο

ημερας 41 και πολλω πλειουσ επιστευσαν δια τον λογον αυτου 42 τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οιδαμεν οτι ουτος εστιν αληθωσ ο σωτηρ του κοσμου ο χριστοσ 43 μετα δε τασ δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν και απηλθεν εισ την γαλιλαιαν 44 αυτοσ γαρ ο ιησουσ εμαρτυρησεν οτι προφητησ εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει 45 οτε ουν ηλθεν εισ την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτεσ α εποιησεν εν ιεροσολυμοισ εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εισ την εορτην 46 ηλθεν ουν παλιν ο ιησουσ εισ την κανα της γαλιλαιασ οπου εποιησεν το υδωρ οινον και ην τισ βασιλικοσ ου ο υιοσ ησθενει εν καπερναουμ 47 ουτοσ ακουσασ οτι ιησουσ ηκει εκ της ιουδαιασ εισ την γαλιλαιαν απηλθεν προσ αυτον και ηρωτα αυτον ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον εμελλεν γαρ αποθνησκειν 48 ειπεν ουν ο ιησουσ προσ αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσητε 49 λεγει προσ αυτον ο βασιλικοσ κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου 50 λεγει αυτω ο ιησουσ πορευου ο υιοσ σου ζη και επιστευσεν ο ανθρωποσ τω λογω ω ειπεν αυτω ο ιησουσ και επορευετο 51 ηδη δε αυτου καταβαινοντοσ οι δουλοι αυτου απηνητησαν αυτω και απηγγειλαν λεγοντεσ οτι ο παισ σου ζη 52 επυθετο ουν παρ αυτων την ωραν εν η κομψοτερον εσχεν και ειπον αυτω οτι χθεσ ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετοσ 53 εγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησουσ οτι ο υιοσ σου ζη και επιστευσεν αυτοσ και η οικια αυτου ολη 54 τουτο παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο ιησουσ ελθων εκ της ιουδαιασ εισ την γαλιλαιαν

5 μετα ταυτα ην η εορτη των ιουδαιων και ανεβη ο ιησους εις ιεροσολυμα **2** εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθεσδα πεντε στοασ εχουσα **3** εν ταυταις κατεκειτο πληθος πολυ των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων εκδεχομενων την του υδατος κινησιν **4** αγγελος γαρ κατα καιρον κατεβαινεν εν τη κολυμβηθρα και εταρασσεν το υδωρ ο ουν πρωτος εμβασ μετα την ταραχην του υδατος υγιησ εγινετο ω δηποτε κατειχετο νοσηματι **5** ην δε τισ ανθρωπος εκει τριακοντα οκτω ετη εχων εν τη ασθενεια **6** τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνουσ οτι πολυν ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεις υγιησ γενεσθαι **7** απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλοσ προ εμου καταβαινει **8** λεγει αυτω ο ιησους εγειραι αρον τον κραββατον σου και περιπατει **9** και ευθεωσ εγενετο υγιησ ο ανθρωπος και ηρεν τον κραββατον αυτου και περιεπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα **10** ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραββατον **11** απεκριθη αυτοις ο ποιησασ με υγιη εκεινοσ μοι ειπεν αρον τον κραββατον σου και περιπατει **12** ηρωτησαν ουν αυτον τισ εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρον τον κραββατον σου και περιπατει **13** ο δε ιαθεισ ουκ ηδει τισ εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντοσ εν τω τοπω **14** μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιησ γεγονασ μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον τι σοι γενηται **15** απηλθεν ο ανθρωπος και ανηγγειλεν τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησασ

αυτον υγιη **16** και δια τουτο εδιωκον τον ιησουν οι ιουδαιοι και εζητουν αυτον αποκτειναι οτι ταυτα εποιει εν σαββατω **17** ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις ο πατηρ μου εως αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι **18** δια τουτου ουν μαλλον εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον ισον εαυτον ποιων τω θεω **19** απεκρινατο ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιος ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινος ποιη ταυτα και ο υιος ομοιωσ ποιει **20** ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτοσ ποιει και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα ινα υμεις θαυμαζητε **21** ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τουσ νεκρουσ και ζωοποιει ουτωσ και ο υιος ουσ θελει ζωοποιει **22** ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω **23** ινα παντεσ τιμωσιν τον υιον καθωσ τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμψαντα αυτον **24** αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμψαντι με εχει ζωην αιωνιον και εισ κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου εισ την ζωην (αἰῶνιος g166) **25** αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσονται της φωνησ του υιου του θεου και οι ακουσαντεσ ζησονται **26** ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωην εν εαυτω ουτωσ εδωκεν και τω υιω ζωην εχειν εν εαυτω **27** και εξουσιαν εδωκεν αυτω και κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν **28** μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντεσ οι εν τοις μνημειοις ακουσονται της φωνησ αυτου **29** και εκπορευσονται

οι τα αγαθα ποιησαντες εισ αναστασιν ζωης οι δε τα φαυλα πραξαντες εισ αναστασιν κρισεως 30 ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθως ακουω κρινω και η κρισις η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με πατρος 31 εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης 32 αλλος εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οιδα οτι αληθης εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου 33 υμεις απεσταλκατε προσ ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια 34 εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε 35 εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιασθηναι προσ ωραν εν τω φωτι αυτου 36 εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α εδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α εγω ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν 37 και ο πεμψας με πατηρ αυτος μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου ακηκοατε πωποτε ουτε ειδος αυτου εωρακατε 38 και τον λογον αυτου ουκ εχετε μενοντα εν υμιν οτι ον απεστειλεν εκεινος τουτω υμεις ου πιστευετε 39 ερευνατε τας γραφας οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζων αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου (aiōnios g166) 40 και ου θελετε ελθειν προσ με ινα ζων εχητε 41 δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω 42 αλλ εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις 43 εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν αλλος ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον ληψεσθε 44 πως δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες και την δοξαν την

παρα του μονου θεου ου ζητειτε 45 μη δοκειτε οτι εγω
κατηγορησω υμων προς τον πατερα εστιν ο κατηγορων
υμων μωση εισ ον υμεις ηλπικατε 46 ει γαρ επιστευετε
μωση επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν
47 ει δε τοις εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πως τοις
εμοις ρημασιν πιστευσετε

6 μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσης
της γαλιλαιας της τιβεριαδος 2 και ηκολουθει αυτω
οχλος πολυς οτι εωρων αυτου τα σημεια α εποιει επι
των ασθενουντων 3 ανηλθεν δε εισ το ορος ο ιησους και
εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου 4 ην δε εγγυσ
το πασχα η εορτη των ιουδαιων 5 επαρασ ουν ο ιησους
τους οφθαλμους και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται
προς αυτον λεγει προς τον φιλιππον ποθεν αγορασομεν
αρτους ινα φαγωσιν ουτοι 6 τουτο δε ελεγεν πειραζων
αυτον αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν 7 απεκριθη αυτω
φιλιππος διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις
ινα εκαστος αυτων βραχυ τι λαβη 8 λεγει αυτω εισ εκ των
μαθητων αυτου ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου 9
εστιν παιδαριον εν ωδε ο εχει πεντε αρτους κριθινοσ και
δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εισ τοσουτους 10 ειπεν
δε ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε
χορτος πολυς εν τω τοπω ανεπεσον ουν οι ανδρες τον
αριθμον ωσει πεντακιςχιλιοι 11 ελαβεν δε τους αρτους ο
ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις μαθηταισ οι δε
μαθηται τοις ανακειμενοισ ομοιωσ και εκ των οψαριων
οσον ηθελον 12 ωσ δε ενεπλησθησαν λεγει τοις μαθηταισ
αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη
τι αποληται 13 συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα

κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α
επερισευσεν τοις βεβρωκοσιν 14 οι ουν ανθρωποι ιδοντες
ο εποιησεν σημειον ο ιησους ελεγον οτι ουτος εστιν
αληθως ο προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον 15 ιησους
ουν γνους οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον
ινα ποιησωσιν αυτον βασιλεα ανεχωρησεν εις το οροσ
αυτος μονος 16 ωσ δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται
αυτου επι την θαλασσαν 17 και εμβαντες εις το πλοιον
ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καπερναουμ και σκοτια
ηδη εγεγονει και ουκ εληλυθει προσ αυτους ο ιησους 18
η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διηγειρετο 19
εληλακοτες ουν ωσ σταδιουσ εικοσι πεντε η τριακοντα
θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης
και εγγυσ του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν 20 ο δε
λεγει αυτοις εγω ειμι μη φοβεισθε 21 ηθελον ουν λαβειν
αυτον εις το πλοιον και ευθεωσ το πλοιον εγενετο επι
της γης εις ην υπηγον 22 τη επαυριον ο οχλος ο εστηκωσ
περαν της θαλασσης ιδων οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην
εκει ει μη εν εκεινο εις ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου και
οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταισ αυτου ο ιησους εις
το πλοιαριον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον 23
αλλα δε ηλθεν πλοιαρια εκ τιβεριαδος εγγυσ του τοπου
οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου 24
οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι
μαθηται αυτου ενεβησαν αυτοι εις τα πλοια και ηλθον εις
καπερναουμ ζητουντες τον ιησουν 25 και ευροντες αυτον
περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονασ
26 απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν αμην αμην λεγω
υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδετε σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ

των αρτων και εχορτασθητε 27 εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εισ ζωην αιωνιον ην ο υιος του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεος (aīōnios g166) 28 ειπον ουν προς αυτον τι ποιωμεν ινα εργαζωμεθα τα εργα του θεου 29 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευσητε εισ ον απεστειλεν εκεινος 30 ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεις συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη 31 οι πατερες ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω καθως εστιν γεγραμμενον αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν 32 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ου μωσης δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον 33 ο γαρ αρτος του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζωην διδουσ τω κοσμω 34 ειπον ουν προς αυτον κυριε παντοτεδος ημιν τον αρτον τουτον 35 ειπεν δε αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτος της ζωης ο ερχομενος προς με ου μη πειναση και ο πιστευων εισ εμε ου μη διψηση πωποτε 36 αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε με και ου πιστευετε 37 παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με ου μη εκβαλω εξω 38 οτι καταβεβηκα εκ του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με 39 τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με πατρος ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο τη εσχατη ημερα 40 τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστευων εισ αυτον εχη ζωην αιωνιον και αναστησω αυτον εγω τη

εσχατη ημερα (aiōnios g166) 41 εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτος ο καταβασ εκ του ουρανου 42 και ελεγον ουχ ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου ημεις οιδαμεν τον πατερα και την μητερα πως ουν λεγει ουτος οτι εκ του ουρανου καταβηκα 43 απεκριθη ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων 44 ουδεις δυναται ελθειν προσ με εαν μη ο πατηρ ο πεμψασ με ελκυση αυτον και εγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη ημερα 45 εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι θεου πας ουν ο ακουων παρα του πατρος και μαθων ερχεται προσ με 46 ουχ οτι τον πατερα τισ εωρακεν ει μη ο ων παρα του θεου ουτος εωρακεν τον πατερα 47 αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε εχει ζωην αιωνιον (aiōnios g166) 48 εγω ειμι ο αρτος της ζωης 49 οι πατερες υμων εφαγον το μαννα εν τη ερημω και απεθανον 50 ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τισ εξ αυτου φαγη και μη αποθανη 51 εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβασ εαν τισ φαγη εκ τουτου του αρτου ζησεται εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν ην εγω δωσω υπερ της του κοσμου ζωης (aiōn g165) 52 εμαχοντο ουν προσ αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρκα φαγειν 53 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και πιητε αυτου το αιμα ουκ εχετε ζωην εν εαυτοις 54 ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνιον και εγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα (aiōnios g166) 55 η γαρ σαρξ μου αληθως εστιν βρωσις και το αιμα

μου αληθως εστιν ποσις 56 ο τρωγων μου την σαρκα και
πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω 57 καθως
απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα και
ο τρωγων με κακεινος ζησεται δι εμε 58 ουτος εστιν ο
αρτος ο εκ του ουρανου καταβασ ου καθως εφαγον οι
πατερες υμων το μαννα και απεθανον ο τρωγων τουτον
τον αρτον ζησεται εις τον αιωνα (aiōn g165) 59 ταυτα ειπεν
εν συναγωγη διδασκων εν καπερναουμ 60 πολλοι ουν
ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπον σκληρος εστιν
ουτος ο λογος τισ δυναται αυτου ακουειν 61 ειδωσ δε ο
ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσιν περι τουτου οι μαθηται
αυτου ειπεν αυτοις τουτο υμας σκανδαλιζει 62 εαν ουν
θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ην
το προτερον 63 το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρξ
ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν πνευμα
εστιν και ζωη εστιν 64 αλλ εισιν εξ υμων τινες οι ου
πιστευουσιν ηδει γαρ εξ αρχης ο ιησους τινες εισιν οι μη
πιστευοντες και τισ εστιν ο παραδωσων αυτον 65 και
ελεγεν δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν
προσ με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατροσ μου
66 εκ τουτου πολλοι απηλθον των μαθητων αυτου εις
τα οπισω και ουκετι μετ αυτου περιεπατουν 67 ειπεν
ουν ο ιησους τοις δωδεκα μη και υμεις θελετε υπαγειν
68 απεκριθη ουν αυτω σιμων πετροσ κυριε προσ τινα
απελευσομεθα ρηματα ζωησ αιωνιου εχεισ (aiōnios g166)
69 και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο
χριστος ο υιοσ του θεου του ζωντοσ 70 απεκριθη αυτοις ο
ιησους ουκ εγω υμασ τουσ δωδεκα εξελεξαμην και εξ
υμων εις διαβολοσ εστιν 71 ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνοσ

ισκαριωτην ουτος γαρ εμελλεν αυτον παραδιδοναι εις ων
εκ των δωδεκα

7 και περιπατει ο ιησους μετα ταυτα εν τη γαλιλαια ου
γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εζητουν αυτον οι
ιουδαιοι αποκτειναι **2** ην δε εγγυς η εορτη των ιουδαιων
η σκηνοπηγια **3** ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου
μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εις την ιουδαιαν ινα και οι
μαθηται σου θεωρησωσιν τα εργα σου α ποιεις **4** ουδεις
γαρ εν κρυπτω τι ποιει και ζητει αυτος εν παρρησια ειναι
ει ταυτα ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμω **5** ουδε
γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εις αυτον **6** λεγει ουν
αυτοις ο ιησους ο καιρος ο εμος ουπω παρεστιν ο δε
καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος **7** ου δυναται ο
κοσμος μισειν υμας εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι
αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν **8** υμεις αναβητε
εις την εορτην ταυτην εγω ουπω αναβαινω εις την
εορτην ταυτην οτι ο καιρος ο εμος ουπω πεπληρωται **9**
ταυτα δε ειπων αυτοις εμεινεν εν τη γαλιλαια **10** ωσ δε
ανεβησαν οι αδελφοι αυτου τοτε και αυτος ανεβη εις την
εορτην ου φανερωσ αλλ ωσ εν κρυπτω **11** οι ουν ιουδαιοι
εζητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινος
12 και γογγυσμος πολυς περι αυτου ην εν τοις οχλοις
οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι ελεγον ου αλλα
πλανα τον οχλον **13** ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι
αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων **14** ηδη δε της εορτης
μεσουσης ανεβη ο ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν **15**
και εθαυμαζον οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα
οιδεν μη μεμαθηκωσ **16** απεκριθη ουν αυτοις ο ιησους και
ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμφαντος

με 17 εαν τισ θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται
περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ
εμαυτου λαλω 18 ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την
ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμψαντος αυτον
ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν 19
ου μωσησ δεδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων
ποιει τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι 20 απεκριθη ο
οχλος και ειπεν δαιμονιον εχεις τισ σε ζητει αποκτειναι
21 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον εποιησα
και παντες θαυμαζετε 22 δια τουτο μωσησ δεδωκεν υμιν
την περιτομην ουχ οτι εκ του μωσησ εστιν αλλ εκ
των πατερων και εν σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον 23
ει περιτομην λαμβανει ανθρωπος εν σαββατω ινα μη
λυθη ο νομος μωσησ εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον
υγιη εποιησα εν σαββατω 24 μη κρινετε κατ οψιν αλλα
την δικαιαν κρισιν κρινατε 25 ελεγον ουν τινες εκ των
ιεροσολυμιτων ουχ ουτος εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι 26
και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε
αληθως εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος εστιν αληθως ο
χριστος 27 αλλα τουτον οιδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστος
οταν ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν 28 εκραξεν ουν
εν τω ιερω διδασκων ο ιησους και λεγων καμε οιδατε
και οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ
εστιν αληθινος ο πεμψας με ον υμεις ουκ οιδατε 29 εγω
οιδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι κακεινος με απεστειλεν 30
εζητουν ουν αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον
την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου 31 πολλοι
δε εκ του οχλου επιστευσαν εισ αυτον και ελεγον οτι ο
χριστος οταν ελθη μητι πλειονα σημεια τουτων ποιησει

ων ουτος εποιησεν 32 ηκουσαν οι φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντοσ περι αυτου ταυτα και απεστειλαν υπηρετασ οι φαρισαιοι και οι αρχιερεισ ινα πιασωσιν αυτον 33 ειπεν ουν ο ιησουσ ετι μικρον χρονον μεθ υμων ειμι και υπαγω προσ τον πεμψαντα με 34 ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεισ ου δυνασθε ελθειν 35 ειπον ουν οι ιουδαιοι προσ εαυτουσ που ουτοσ μελλει πορευεσθαι οτι ημεισ ουχ ευρησομεν αυτον μη εισ την διασποραν των ελληνων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τουσ ελληνασ 36 τισ εστιν ουτοσ ο λογοσ ον ειπεν ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεισ ου δυνασθε ελθειν 37 εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτησ ειστηκει ο ιησουσ και εκραξεν λεγων εαν τισ διψα ερχεσθω προσ με και πινετω 38 ο πιστευων εισ εμε καθωσ ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της κοιλιασ αυτου ρεουσουσιν υδατοσ ζωντοσ 39 τουτο δε ειπεν περι του πνευματοσ ου εμελλον λαμβανειν οι πιστευοντεσ εισ αυτον ουπω γαρ ην πνευμα αγιον οτι ιησουσ ουδεπω εδοξασθη 40 πολλοι ουν εκ του οχλου ακουσαντεσ τον λογον ελεγον ουτοσ εστιν αληθωσ ο προφητησ 41 αλλοι ελεγον ουτοσ εστιν ο χριστοσ αλλοι ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιασ ο χριστοσ ερχεται 42 ουχι η γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματοσ δαυιδ και απο βηθλεεμ της κωμησ οπου ην δαυιδ ο χριστοσ ερχεται 43 σχισμα ουν εν τω οχλω εγενετο δι αυτον 44 τινεσ δε ηθελον εξ αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεισ επεβαλεν επ αυτον τασ χειρασ 45 ηλθον ουν οι υπηρεται προσ τουσ αρχιερεισ και φαρισαιουσ και ειπον αυτοισ εκεινοι δια τι ουκ ηγαγετε αυτον 46 απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ουτωσ ελαλησεν ανθρωποσ ωσ ουτοσ

ο ανθρωπος 47 απεκριθησαν ουν αυτοισ οι φαρισαιοι
μη και υμεις πεπλανησθε 48 μη τισ εκ των αρχοντων
επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων 49 αλλ ο οχλος
ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επικαταρατοι εισιν 50
λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων νυκτος προς αυτον
εις ων εξ αυτων 51 μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον
εαν μη ακουση παρ αυτου προτερον και γνω τι ποιει 52
απεκριθησαν και ειπον αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας
ει ερευνησον και ιδε οτι προφητης εκ της γαλιλαιας ουκ
εγηγερται 53 και επορευθη εκαστος εις τον οικον αυτου

8 ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων 2 ορθρου
δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πασ ο λαος
ηρχετο και καθισας εδιδασκεν αυτους 3 αγουσιν δε οι
γραμματεισ και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα εν
μοιχεια καταληφθειςαν και στησαντες αυτην εν μεσω
4 λεγουσιν αυτω πειραζοντες διδασκαλε αυτη η γυνη
κατεληφθη επ αυτοφορω μοιχευομενη 5 εν δε τω νομω
μωσησ ημιν ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι συ
ουν τι λεγεις 6 τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα
εχωσιν κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατω κυψασ τω
δακτυλω εγραφεν εις την γην μη προσποιουμενος 7 ως
δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυψασ ειπεν προς
αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτον επ αυτην τον λιθον
βαλετω 8 και παλιν κατω κυψασ εγραφεν εις την γην 9
οι δε ακουσαντες και υπο της συνειδησεωσ ελεγκομενοι
εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων
και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα
10 ανακυψασ δε ο ιησους και μηδενα θεασαμενος πλην
της γυναικοσ ειπεν αυτη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι

σου ουδεις σε κατεκρινεν 11 η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο ιησους ουδε εγω σε κρινω πορευου και μηκετι αμαρτανε 12 παλιν ουν αυτοις ο ιησους ελαλησεν λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι ου μη περιπατηση εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης 13 ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης 14 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν η μαρτυρια μου οτι οιδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι και που υπαγω 15 υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδενα 16 και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθης εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμψας με πατηρ 17 και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν 18 εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμψας με πατηρ 19 ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ιησους ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδειτε και τον πατερα μου ηδειτε αν 20 ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο ιησους εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου 21 ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν 22 ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν 23 και ειπεν αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ του κοσμου τουτου εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου 24 ειπον ουν υμιν οτι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιαις υμων εαν γαρ μη

πιστευσητε οτι εγω ειμι αποθανεισθε εν ταισ αμαρτιασ
υμων 25 ελεγον ουν αυτω συ τισ ει και ειπεν αυτοισ ο
ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν 26 πολλα εχω περι
υμων λαλειν και κρινειν αλλ ο πεμψασ με αληθης εστιν
καγω ακηκουσα παρ αυτου ταυτα λεγω εις τον κοσμον 27
ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοισ ελεγεν 28 ειπεν ουν
αυτοισ ο ιησους οταν υψωσητε τον υιον του ανθρωπου
τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω ουδεν
αλλα καθωσ εδιδαξεν με ο πατηρ μου ταυτα λαλω 29
και ο πεμψασ με μετ εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο
πατηρ οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε 30 ταυτα
αυτου λαλουντοσ πολλοι επιστευσαν εις αυτον 31 ελεγεν
ουν ο ιησους προς τουσ πεπιστευκοτασ αυτω ιουδαιουσ
εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω αληθωσ μαθηται
μου εστε 32 και γνωσεσθε την αληθειαν και η αληθεια
ελευθερωσει υμασ 33 απεκριθησαν αυτω σπερμα αβρααμ
εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε πωσ συ λεγεισ
οτι ελευθεροι γενησεσθε 34 απεκριθη αυτοισ ο ιησους
αμην αμην λεγω υμιν οτι πασ ο ποιων την αμαρτιαν
δουλοσ εστιν της αμαρτιασ 35 ο δε δουλοσ ου μενει εν τη
οικια εις τον αιωνα ο υιοσ μενει εις τον αιωνα (aiōn g165)
36 εαν ουν ο υιοσ υμασ ελευθερωση οντωσ ελευθεροι
εσεσθε 37 οιδα οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε
με αποκτειναι οτι ο λογοσ ο εμοσ ου χωρει εν υμιν 38
εγω ο εωρακα παρα τω πατρι μου λαλω και υμεις ουν ο
εωρακατε παρα τω πατρι υμων ποιειτε 39 απεκριθησαν
και ειπον αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν λεγει αυτοισ
ο ιησους ει τεκνα του αβρααμ ητε τα εργα του αβρααμ
εποιειτε 40 νυν δε ζητειτε με αποκτειναι ανθρωπον οσ την

αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα του θεου τουτου
αβρααμ ουκ εποιησεν 41 υμεις ποιειτε τα εργα του πατροσ
υμων ειπον ουν αυτω ημεις εκ πορνειας ου γεγεννημεθα
ενα πατερα εχομεν τον θεον 42 ειπεν ουν αυτοισ ο ιησους
ει ο θεοσ πατηρ υμων ην ηγαπατε αν εμε εγω γαρ εκ του
θεου εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ εμαυτου εληλυθα αλλ
εκεινοσ με απεστειλεν 43 δια τι την λαλιαν την εμην ου
γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον εμον 44
υμεις εκ του πατροσ του διαβολου εστε και τασ επιθυμιασ
του πατροσ υμων θελετε ποιειν εκεινοσ ανθρωποκτονοσ
ην απ αρχησ και εν τη αληθεια ουχ εστηκεν οτι ουκ εστιν
αληθεια εν αυτω οταν λαλη το ψευδοσ εκ των ιδιων
λαλει οτι ψευστησ εστιν και ο πατηρ αυτου 45 εγω δε
οτι την αληθειαν λεγω ου πιστευετε μοι 46 τισ εξ υμων
ελεγγει με περι αμαρτιασ ει δε αληθειαν λεγω δια τι υμεις
ου πιστευετε μοι 47 ο ων εκ του θεου τα ρηματα του θεου
ακουει δια τουτου υμεις ουκ ακουετε οτι εκ του θεου ουκ
εστε 48 απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω ου
καλωσ λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτησ ει συ και δαιμονιον
εχεισ 49 απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα
τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε με 50 εγω δε
ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και κρινων 51
αμην αμην λεγω υμιν εαν τισ τον λογον τον εμον τηρηση
θανατον ου μη θεωρηση εισ τον αιωνα (αι̅ον̅ g165) 52 ειπον
ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεισ
αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεισ εαν τισ
τον λογον μου τηρηση ου μη γευσηται θανατου εισ τον
αιωνα (αι̅ον̅ g165) 53 μη συ μειζων ει του πατροσ ημων
αβρααμ οστισ απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα

σεαυτον συ ποιεις 54 απεκριθη ιησους εαν εγω δοξαζω
εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο
δοξαζων με ον υμεις λεγετε οτι θεος ημων εστιν 55 και
ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οιδα αυτον και εαν ειπω οτι
ουκ οιδα αυτον εσομαι ομοιος υμων ψευστης αλλ οιδα
αυτον και τον λογον αυτου τηρω 56 αβρααμ ο πατηρ υμων
ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και ειδεν και
εχαρη 57 ειπον ουν οι ιουδαιοι προς αυτον πεντηκοντα
ετη ουπω εχεις και αβρααμ εωρακας 58 ειπεν αυτοις ο
ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι εγω
ειμι 59 ηραν ουν λιθους ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους
δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων δια μεσου
αυτων και παρηγεν ουτως

9 και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετης 2 και
ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες ραββι τις
ημαρτεν ουτος η οι γονεις αυτου ινα τυφλος γεννηθη
3 απεκριθη ιησους ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις
αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω 4
εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντος με εως ημερα
εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι 5 οταν
εν τω κοσμω ω φως ειμι του κοσμου 6 ταυτα ειπων
επτυσεν χαμαι και εποιησεν πηλον εκ του πτυσματος και
επεχρισεν τον πηλον επι τους οφθαλμους του τυφλου 7
και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εις την κολυμβηθραν του
σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενος απηλθεν ουν και
ενιψατο και ηλθεν βλεπων 8 οι ουν γειτονεσ και οι
θεωρουντες αυτον το προτερον οτι τυφλος ην ελεγον
ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων 9 αλλοι
ελεγον οτι ουτος εστιν αλλοι δε οτι ομοιος αυτω εστιν

εκείνος ελεγον οτι εγω ειμι 10 ελεγον ουν αυτω πως ανεωχθησαν σου οι οφθαλμοι 11 απεκριθη εκεινος και ειπεν ανθρωπος λεγομενος ιησους πληλον εποιησεν και επεχρισεν μου τουσ οφθαλμουσ και ειπεν μοι υπαγε εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ και νιψαι απελθων δε και νιψαμενοσ ανεβλεψα 12 ειπον ουν αυτω που εστιν εκεινοσ λεγει ουκ οιδα 13 αγουσιν αυτον προσ τουσ φαρισαιουσ τον ποτε τυφλον 14 ην δε σαββατον οτε τον πληλον εποιησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τουσ οφθαλμουσ 15 παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοισ πληλον επεθηκεν μου επι τουσ οφθαλμουσ και ενιψαμην και βλεπω 16 ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινεσ ουτοσ ο ανθρωποσ ουκ εστιν παρα του θεου οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι ελεγον πως δυναται ανθρωποσ αμαρτωλοσ τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην εν αυτοισ 17 λεγουσιν τω τυφλω παλιν συ τι λεγεις περι αυτου οτι ηνοιξεν σου τουσ οφθαλμουσ ο δε ειπεν οτι προφητησ εστιν 18 ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυφλοσ ην και ανεβλεψεν εωσ οτου εφωνησαν τουσ γονεισ αυτου του αναβλεψαντοσ 19 και ηρωτησαν αυτουσ λεγοντεσ ουτοσ εστιν ο υιοσ υμων ον υμεισ λεγετε οτι τυφλοσ εγεννηθη πως ουν αρτι βλεπει 20 απεκριθησαν δε αυτοισ οι γονεισ αυτου και ειπον οίδαμεν οτι ουτοσ εστιν ο υιοσ ημων και οτι τυφλοσ εγεννηθη 21 πως δε νυν βλεπει ουκ οίδαμεν η τισ ηνοιξεν αυτου τουσ οφθαλμουσ ημεισ ουκ οίδαμεν αυτοσ ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε αυτοσ περι εαυτου λαλησει 22 ταυτα ειπον οι γονεισ αυτου οτι εφοβουντο τουσ ιουδαιοουσ ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν

τις αυτον ομολογηση χριστον αποσυναγωγος γενηται
23 δια τουτο οι γονεις αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει
αυτον ερωτησατε 24 εφωνησαν ουν εκ δευτερου τον
ανθρωπον οσ ην τυφλος και ειπον αυτω δος δοξαν τω
θεω ημεις οιδαμεν οτι ο ανθρωπος ουτος αμαρτωλος
εστιν 25 απεκριθη ουν εκεινος και ειπεν ει αμαρτωλος
εστιν ουκ οιδα εν οιδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω 26
ειπον δε αυτω παλιν τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου
τους οφθαλμους 27 απεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη
και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις
θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι 28 ελοιδορησαν αυτον
και ειπον συ ει μαθητησ εκεινου ημεις δε του μωσεωσ
εσμεν μαθηται 29 ημεις οιδαμεν οτι μωση λελαληκεν
ο θεοσ τουτον δε ουκ οιδαμεν ποθεν εστιν 30 απεκριθη
ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν γαρ τουτω θαυμαστον
εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ανεωξεν
μου τους οφθαλμους 31 οιδαμεν δε οτι αμαρτωλων ο
θεοσ ουκ ακουει αλλ εαν τισ θεοσεβησ η και το θελημα
αυτου ποιη τουτου ακουει 32 εκ του αιωνοσ ουκ ηκουσθη
οτι ηνοιξεν τισ οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου (αιθ
g165) 33 ει μη ην ουτοσ παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν
ουδεν 34 απεκριθησαν και ειπον αυτω εν αμαρτιαισ συ
εγεννηθησ ολοσ και συ διδασκεισ ημασ και εξεβαλον
αυτον εξω 35 ηκουσεν ο ιησουσ οτι εξεβαλον αυτον εξω
και ευρων αυτον ειπεν αυτω συ πιστευεισ εισ τον υιον
του θεου 36 απεκριθη εκεινοσ και ειπεν και τισ εστιν
κυριε ινα πιστευω εισ αυτον 37 ειπεν δε αυτω ο ιησουσ
και εωρακασ αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινοσ εστιν
38 ο δε εφη πιστευω κυριε και προσεκυνησεν αυτω 39

και ειπεν ο ιησους εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται **40** και ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι οντες μετ αυτου και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν **41** ειπεν αυτοις ο ιησους ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν η ουν αμαρτια υμων μενει

10 αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαχοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης **2** ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων **3** τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει και τα ιδια προβατα καλει κατ ονομα και εξαγει αυτα **4** και οταν τα ιδια προβατα εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει οτι οιδασιν την φωνην αυτου **5** αλλοτριω δε ου μη ακολουθησωσιν αλλα φευξονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην **6** ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο ιησους εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει αυτοις **7** ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα των προβατων **8** παντες οσοι ηλθον κλεπται εισιν και λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα **9** εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν τις εισελθη σωθησεται και εισελευσεται και εξελευσεται και νομην ευρησει **10** ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλειψη και θυση και απολεση εγω ηλθον ινα ζων εχωσιν και περισσον εχωσιν **11** εγω ειμι ο ποιμην ο καλος ο ποιμην ο καλος την ψυχην αυτου τιθησιν υπερ των προβατων **12** ο μισθωτος δε και ουκ ων ποιμην ου ουκ εισιν τα προβατα ιδια θεωρει τον

λυκον ερχομενον και αφησιν τα προβατα και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπιζει τα προβατα 13 ο δε μισθωτος φευγει οτι μισθωτος εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων 14 εγω ειμι ο ποιμην ο καλος και γινωσκω τα εμα και γινωσκομαι υπο των εμων 15 καθως γινωσκει με ο πατηρ καγω γινωσκω τον πατερα και την ψυχην μου τιθημι υπερ των προβατων 16 και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν εκ της αυλης ταυτης κακεινα με δει αγαγειν και της φωνης μου ακουσουσιν και γενησεται μια ποιμνη εις ποιμην 17 δια τουτο ο πατηρ με αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου ινα παλιν λαβω αυτην 18 ουδεις αιρει αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι αυτην και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατρος μου 19 σχισμα ουν παλιν εγενετο εν τοις ιουδαιοις δια τους λογους τουτους 20 ελεγον δε πολλοι εξ αυτων δαιμονιον εχει και μαινεται τι αυτου ακουετε 21 αλλοι ελεγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου μη δαιμονιον δυναται τυφλων οφθαλμους ανοιγειν 22 εγενετο δε τα εγκαινια εν ιεροσολυμοις και χειμων ην 23 και περιεπατει ο ιησους εν τω ιερω εν τη στοα σολομωνος 24 εκυκλωσαν ουν αυτον οι ιουδαιοι και ελεγον αυτω εως ποτε την ψυχην ημων αιρεις ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν παρρησια 25 απεκριθη αυτοις ο ιησους ειπον υμιν και ου πιστευετε τα εργα α εγω ποιω εν τω ονοματι του πατρος μου ταυτα μαρτυρει περι εμου 26 αλλ υμεις ου πιστευετε ου γαρ εστε εκ των προβατων των εμων καθως ειπον υμιν 27 τα προβατα τα εμα της φωνης μου ακουει καγω γινωσκω αυτα και ακολουθουσιν μοι 28

καγω ζων αιωνιον διδωμι αυτοις και ου μη απολωνται
εις τον αιωνα και ουχ αρπασει τισ αυτα εκ της χειροσ
μου (aiōn g165, aiōnios g166) **29** ο πατηρ μου οσ δεδωκεν μοι
μειζων παντων εστιν και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της
χειροσ του πατροσ μου **30** εγω και ο πατηρ εν εσμεν **31**
εβαστασαν ουν παλιν λιθουσ οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν
αυτον **32** απεκριθη αυτοις ο ιησουσ πολλα καλα εργα
εδειξα υμιν εκ του πατροσ μου δια ποιον αυτων εργον
λιθαζετε με **33** απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι λεγοντες
περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιασ
και οτι συ ανθρωποσ ων ποιεις σεαυτον θεον **34** απεκριθη
αυτοις ο ιησουσ ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων
εγω ειπα θεοι εστε **35** ει εκεινουσ ειπεν θεουσ προσ ουσ ο
λογοσ του θεου εγενετο και ου δυναται λυθηναι η γραφη
36 ον ο πατηρ ηγιασεν και απεστειλεν εις τον κοσμον
υμεις λεγετε οτι βλασφημεισ οτι ειπον υιοσ του θεου ειμι
37 ει ου ποιω τα εργα του πατροσ μου μη πιστευετε μοι **38**
ει δε ποιω καν εμοι μη πιστευητε τοις εργοις πιστευσατε
ινα γνωτε και πιστευσητε οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν
αυτω **39** εξητουν ουν παλιν αυτον πιασαι και εξηλθεν
εκ της χειροσ αυτων **40** και απηλθεν παλιν περαν του
ιορδανου εις τον τοπον οπου ην ιωαννησ το πρωτον
βαπτιζων και εμεινεν εκει **41** και πολλοι ηλθον προσ
αυτον και ελεγον οτι ιωαννησ μεν σημειον εποιησεν
ουδεν παντα δε οσα ειπεν ιωαννησ περι τουτου αληθη ην
42 και επιστευσαν πολλοι εκει εις αυτον

11 ην δε τισ ασθενων λαζαροσ απο βηθανιασ εκ της
κωμησ μαριασ και μαρθασ της αδελφησ αυτησ **2** ην
δε μαρια η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαξασα

τους ποδας αυτου ταισ θριξιν αυτησ ησ ο αδελφος
λαζαροσ ησθενει 3 απεστειλαν ουν αι αδελφαι προσ αυτον
λεγουσαι κυριε ιδε ον φιλεισ ασθενει 4 ακουσασ δε ο
ιησουσ ειπεν αυτη η ασθενεια ουκ εστιν προσ θανατον αλλ
υπερ της δοξησ του θεου ινα δοξασθη ο υιοσ του θεου δι
αυτησ 5 ηγαπα δε ο ιησουσ την μαρθαν και την αδελφην
αυτησ και τον λαζαρον 6 ωσ ουν ηκουσεν οτι ασθενει
τοτε μεν εμεινεν εν ω ην τοπω δυο ημερασ 7 επειτα μετα
τουτο λεγει τοισ μαθηταισ αγωμεν εισ την ιουδαιαν παλιν
8 λεγουσιν αυτω οι μαθηται ραββι νυν εξητουν σε λιθασαι
οι ιουδαιοι και παλιν υπαγεισ εκει 9 απεκριθη ιησουσ
ουχι δωδεκα εισιν ωραι της ημερασ εαν τισ περιπατη εν
τη ημερα ου προσκοπτει οτι το φωσ του κοσμου τουτου
βλεπει 10 εαν δε τισ περιπατη εν τη νυκτι προσκοπτει οτι
το φωσ ουκ εστιν εν αυτω 11 ταυτα ειπεν και μετα τουτο
λεγει αυτοισ λαζαροσ ο φιλοσ ημων κεκοιμηται αλλα
πορευομαι ινα εξυπνισω αυτον 12 ειπον ουν οι μαθηται
αυτου κυριε ει κεκοιμηται σωθησεται 13 ειρηκει δε ο
ιησουσ περι του θανατου αυτου εκεινοι δε εδοξαν οτι περι
της κοιμησεωσ του υπνου λεγει 14 τοτε ουν ειπεν αυτοισ
ο ιησουσ παρρησια λαζαροσ απεθανεν 15 και χαιρω δι
υμασ ινα πιστευσητε οτι ουκ ημην εκει αλλα αγωμεν
προσ αυτον 16 ειπεν ουν θωμασ ο λεγομενοσ διδυμοσ
τοισ συμμαθηταισ αγωμεν και ημεισ ινα αποθανωμεν
μετ αυτου 17 ελθων ουν ο ιησουσ ευρεν αυτον τεσσαρασ
ημερασ ηδη εχοντα εν τω μνημειω 18 ην δε η βηθανια
εγγυσ των ιεροσολυμων ωσ απο σταδιων δεκαπεντε 19
και πολλοι εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προσ τασ περι
μαρθαν και μαριαν ινα παραμυθησωνται αυτασ περι του

αδελφου αυτων 20 η ουν μαρθα ωσ ηκουσεν οτι ιησους
ερχεται υπηνητησεν αυτω μαρια δε εν τω οικω εκαθεζετο
21 ειπεν ουν μαρθα προς τον ιησουν κυριε ει ησ ωδε ο
αδελφος μου ουκ αν ετεθνηκει 22 αλλα και νυν οίδα
οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεος 23 λεγει
αυτη ο ιησους αναστησεται ο αδελφος σου 24 λεγει αυτω
μαρθα οίδα οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη
ημερα 25 ειπεν αυτη ο ιησους εγω ειμι η αναστασις
και η ζωη ο πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται 26
και πασ ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις
τον αιωνα πιστευεισ τουτο (aiōn g165) 27 λεγει αυτω ναι
κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του
θεου ο εις τον κοσμον ερχομενος 28 και ταυτα ειπουσα
απηλθεν και εφωνησεν μαριαν την αδελφην αυτησ λαθρα
ειπουσα ο διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε 29 εκεινη ωσ
ηκουσεν εγειρεται ταχυ και ερχεται προς αυτον 30 ουπω
δε εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ ην εν τω τοπω
οπου υπηνητησεν αυτω η μαρθα 31 οι ουν ιουδαιοι οι οντες
μετ αυτησ εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην ιδοντες
την μαριαν οτι ταχεωσ ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν
αυτη λεγοντες οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση
εκει 32 η ουν μαρια ωσ ηλθεν οπου ην ο ιησους ιδουσα
αυτον επεσεν αυτου εις τουσ ποδας λεγουσα αυτω κυριε
ει ησ ωδε ουκ αν απεθανεν μου ο αδελφος 33 ιησους
ουν ωσ ειδεν αυτην κλαιουσαν και τουσ συνελθοντασ
αυτη ιουδαιοουσ κλαιοντασ ενεβριμησατο τω πνευματι
και εταραξεν εαυτον 34 και ειπεν που τεθεικατε αυτον
λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε 35 εδακρυσεν ο
ιησους 36 ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως εφιλει αυτον 37

τινες δε εξ αυτων ειπον ουκ ηδυνατο ουτος ο ανοιξασ
τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος
μη αποθανη 38 ιησους ουν παλιν εμβριμωμενος εν
εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθος
επεκειτο επ αυτω 39 λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον
λεγει αυτω η αδελφη του τεθνηκοτος μαρθα κυριε ηδη
οζει τεταρταιος γαρ εστιν 40 λεγει αυτη ο ιησους ουκ
ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οψει την δοξαν του θεου
41 ηραν ουν τον λιθον ου ην ο τεθνηκωσ κειμενος ο
δε ιησους ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν πατερ
ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου 42 εγω δε ηδειν οτι
παντοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περιεστωτα
ειπον ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας 43 και ταυτα
ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν λαζαρε δευρο εξω 44
και εξηλθεν ο τεθνηκωσ δεδεμενος τους ποδας και τας
χειρας κειριας και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδετο
λεγει αυτοις ο ιησους λυσατε αυτον και αφετε υπαγειν 45
πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαν
και θεασαμενοι α εποιησεν ο ιησους επιστευσαν εις αυτον
46 τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους
και ειπον αυτοις α εποιησεν ο ιησους 47 συνηγαγον
ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον
τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα σημεια ποιει
48 εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευσουσιν εις
αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και
τον τοπον και το εθνος 49 εις δε τισ εξ αυτων καιαφασ
αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου ειπεν αυτοις υμεις
ουκ οιδατε ουδεν 50 ουδε διαλογιζεσθε οτι συμφερει ημιν
ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το

εθνος αποληται 51 τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευσων του ενιαυτου εκεινου προεφητευσεν οτι εμελλεν ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους 52 και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν 53 απ εκεινησ ουν της ημερας συνεβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον 54 ιησους ουν ουκετι παρρησια περιπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυσ της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει διετριβεν μετα των μαθητων αυτου 55 ην δε εγγυσ το πασχα των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους 56 εζητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην 57 δεδωκεισαν δε και οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολην ινα εαν τις γνω που εστιν μηνυση οπως πιασωσιν αυτον

12 ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο τεθνηκωσ ον ηγειρεν εκ νεκρων 2 εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην των ανακειμενων ουν αυτω 3 η ουν μαρια λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικησ πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και εξεμαξεν ταισ θριξιν αυτησ τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου 4 λεγει ουν εις εκ των μαθητων αυτου ιουδασ σιμωνος ισκαριωτης ο μελλων αυτον παραδιδουαι 5 δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις 6 ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτης ην και το γλωσσοκομον ειχεν και τα

βαλλομενα εβασταζεν 7 ειπεν ουν ο ιησους αφες αυτην
εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τετηρηκεν αυτο
8 τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε
δε ου παντοτε εχετε 9 εγνω ουν οχλος πολυς εκ των
ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν
μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ
νεκρων 10 εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον
λαζαρον αποκτεινωσιν 11 οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των
ιουδαιων και επιστευον εις τον ιησουν 12 τη επαυριον
οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι
ερχεται ιησους εις ιεροσολυμα 13 ελαβον τα βαια των
φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραζον
ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου
βασιλευσ του ισραηλ 14 ευρων δε ο ιησους οναριον
εκαθισεν επ αυτο καθως εστιν γεγραμμενον 15 μη φοβου
θυγατερ σιων ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται καθημενος επι
πωλον ονου 16 ταυτα δε ουκ εγνωσαν οι μαθηται αυτου
το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε εμνησθησαν οτι
ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω
17 εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον
εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων
18 δια τουτο και υπηνητησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσεν
τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον 19 οι ουν φαρισαιοι
ειπον προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε
ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν 20 ησαν δε τινες ελληνες
εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη
21 ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της
γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν
τον ιησουν ιδειν 22 ερχεται φιλιππος και λεγει τω ανδρεα

και παλιν ανδρεασ και φιλιππος λεγουσιν τω ιησου 23 ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου 24 αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθανη αυτος μονος μενει εαν δε αποθανη πολυν καρπον φερει 25 ο φιλων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην (aiōnios g166) 26 εαν εμοι διακονη τις εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονος ο εμοσ εσται και εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ 27 νυν η ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατερ σωσον με εκ της ωρας ταυτης αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην 28 πατερ δοξασον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω 29 ο ουν οχλος ο εστωσ και ακουσας ελεγεν βροντην γεγονεναι αλλοι ελεγον αγγελος αυτω λελαληκεν 30 απεκριθη ιησους και ειπεν ου δι εμε αυτη η φωνη γεγονεν αλλα δι υμασ 31 νυν κρισισ εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω 32 καγω εαν υψωθω εκ της γησ παντασ ελकुσω προσ εμαυτον 33 τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω εμελλον αποθνησκειν 34 απεκριθη αυτω ο οχλος ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστος μενει εις τον αιωνα και πως συ λεγεις δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τις εστιν ουτος ο υιος του ανθρωπου (aiōn g165) 35 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον το φωσ μεθ υμων εστιν περιπατειτε εωσ το φωσ εχετε ινα μη σκοτια υμασ καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει 36 εωσ το φωσ εχετε πιστευετε εις το

φωσ ινα υιοι φωτοσ γενησθε ταυτα ελαλησεν ο ιησουσ και απελθων εκρυβη απ αυτων 37 τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκοτοσ εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εισ αυτον 38 ινα ο λογοσ ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν κυριε τισ επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη 39 δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιασ 40 τετυφλωκεν αυτων τουσ οφθαλμουσ και πεπωρωκεν αυτων την καρδια ινα μη ιδωσιν τοισ οφθαλμοισ και νοησωσιν τη καρδια και επιστραφωσιν και ιασωμαι αυτουσ 41 ταυτα ειπεν ησαιασ οτε ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου 42 ομωσ μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εισ αυτον αλλα δια τουσ φαρισαιουσ ουχ ωμολογουσ ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται 43 ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου 44 ιησουσ δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων εισ εμε ου πιστευει εισ εμε αλλ εισ τον πεμψαντα με 45 και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμψαντα με 46 εγω φωσ εισ τον κοσμον εληλυθα ινα πασ ο πιστευων εισ εμε εν τη σκοτια μη μεινη 47 και εαν τισ μου ακουση των ρηματων και μη πιστευση εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον 48 ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον ο λογοσ ον ελαλησα εκεινοσ κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα 49 οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψασ με πατηρ αυτοσ μοι εντολην εδωκεν τι ειπω και τι λαλησω 50 και οιδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιοσ εστιν α ουν λαλω εγω καθωσ ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτωσ λαλω (aiōnios g166)

13 προ δε της εορτης του πασχα ειδωσ ο ιησους οτι εληλυθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησασ τους ιδιους τους εν τω κοσμω εισ τελος ηγαπησεν αυτους **2** και δειπνου γενομενου του διαβολου ηδη βεβληκοτος εισ την καρδιαν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου ινα αυτον παραδω **3** ειδωσ ο ιησους οτι παντα δεδωκεν αυτω ο πατηρ εισ τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει **4** εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον **5** ειτα βαλλει υδωρ εισ τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενος **6** ερχεται ουν προς σιμωνα πετρον και λεγει αυτω εκεινος κυριε συ μου νιπτεις τους ποδας **7** απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδασ αρτι γνωση δε μετα ταυτα **8** λεγει αυτω πετροσ ου μη νιψησ τους ποδας μου εισ τον αιωνα απεκριθη αυτω ο ιησους εαν μη νιψω σε ουκ εχεισ μεροσ μετ εμου (αι̅θη̅ g165) **9** λεγει αυτω σιμων πετροσ κυριε μη τους ποδας μου μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην **10** λεγει αυτω ο ιησους ο λελουμενος ου χριαν εχει η τους ποδας νιψασθαι αλλ εστιν καθαροσ ολος και υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντεσ **11** ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο ειπεν ουχι παντεσ καθαροι εστε **12** οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων και ελαβεν τα ιματια αυτου αναπεσων παλιν ειπεν αυτοισ γινωσκετε τι πεποιηκα υμιν **13** υμεις φωνειτε με ο διδασκαλοσ και ο κυριοσ και καλωσ λεγετε ειμι γαρ **14** ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο κυριοσ και ο διδασκαλοσ και υμεις οφειλετε αλληλων νιπτειν τους ποδας **15** υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν ινα καθωσ

εγω εποιησα υμιν και υμεις ποιητε 16 αμην αμην λεγω υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολος μειζων του πεμφαντος αυτον 17 ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα 18 ου περι παντων υμων λεγω εγω οιδα ους εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων μετ εμου τον αρτον επηρεν επ εμε την πτερναν αυτου 19 απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε οτι εγω ειμι 20 αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων εαν τινα πεμψω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμφαντα με 21 ταυτα ειπων ο ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με 22 εβλεπον ουν εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει 23 ην δε ανακειμενος εις των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιησου ον ηγαπα ο ιησους 24 νευει ουν τουτω σιμων πετροσ πυθεσθαι τισ αν ειη περι ου λεγει 25 επιπεσων δε εκεινος ουτως επι το στηθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τισ εστιν 26 αποκρινεται ο ιησους εκεινος εστιν ω εγω βαψασ το ψωμιον επιδωσω και εμβαψασ το ψωμιον διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτη 27 και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανασ λεγει ουν αυτω ο ιησους ο ποιεις ποιησον ταχιον 28 τουτο δε ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω 29 τινες γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ο ιουδασ οτι λεγει αυτω ο ιησους αγορασον ων χρειαν εχομεν εις την εορτην η τοις πτωχοις ινα τι δω 30 λαβων ουν το ψωμιον εκεινος ευθεωσ εξηλθεν ην δε νυξ 31 οτε εξηλθεν λεγει ο ιησους νυν εδοξασθη ο υιοσ του ανθρωπου και ο θεοσ εδοξασθη εν αυτω 32 ει ο θεοσ εδοξασθη εν αυτω και ο θεοσ δοξασει

αυτον εν εαυτω και ευθυσ δοξασει αυτον **33** τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθως ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου υπαγω εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι **34** εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας ινα και υμεις αγαπατε αλληλους **35** εν τούτω γνωσονται παντες οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοις **36** λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε που υπαγεις απεκριθη αυτω ο ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον δε ακολουθησεις μοι **37** λεγει αυτω πετρος κυριε δια τι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω **38** απεκριθη αυτω ο ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνηση εωσ ου απαρνηση με τρισ

14 μη ταρσσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε **2** εν τη οικια του πατρος μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν **3** και εαν πορευθω ετοιμασω υμιν τοπον παλιν ερχομαι και παραληψομαι υμας προσ εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε **4** και οπου εγω υπαγω οιδατε και την οδον οιδατε **5** λεγει αυτω θωμας κυριε ουκ οιδαμεν που υπαγεις και πως δυναμεθα την οδον ειδεναι **6** λεγει αυτω ο ιησους εγω ειμι η οδος και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προσ τον πατερα ει μη δι εμου **7** ει εγνωκειτε με και τον πατερα μου εγνωκειτε αν και απ αρτι γνωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον **8** λεγει αυτω φιλιππος κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν **9** λεγει αυτω ο ιησους τοσουτον χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκασ με φιλιππε ο εωρακωσ εμε

εωρακεν τον πατερα και πως συ λεγεις δειξον ημιν τον πατερα **10** ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο εν εμοι μενων αυτοσ ποιει τα εργα **11** πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι **12** αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινοσ ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προσ τον πατερα μου πορευομαι **13** και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω **14** εαν τι αιτησητε με εν τω ονοματι μου εγω ποιησω **15** εαν αγαπατε με τασ εντολασ τασ εμασ τηρησατε **16** και εγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εις τον αιωνα (αϊδη g165) **17** το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμοσ ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο υμεις δε γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται **18** ουκ αφησω υμασ ορφανουσ ερχομαι προσ υμασ **19** ετι μικρον και ο κοσμοσ με ουκετι θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησεσθε **20** εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεις οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι και εγω εν υμιν **21** ο εχων τασ εντολασ μου και τηρων αυτασ εκεινοσ εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατροσ μου και εγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον **22** λεγει αυτω ιουδασ ουχ ο ισκαριωτησ κυριε και τι γεγονεν οτι ημιν μελλεισ εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω **23** απεκριθη ιησουσ και ειπεν αυτω εαν τισ αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προσ αυτον ελευσομεθα και μονην

παρ αυτω ποιησομεν 24 ο μη αγαπων με τους λογους μου ου τηρει και ο λογος ον ακουετε ουκ εστιν εμος αλλα του πεμφαντος με πατρος 25 ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων 26 ο δε παρακλητος το πνευμα το αγιον ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν 27 ειρηνην αφημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθωσ ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω 28 ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμας ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι ειπον πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μου μειζων μου εστιν 29 και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε 30 ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν 31 αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον πατερα και καθωσ ενετειλατο μοι ο πατηρ ουτωσ ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

15 εγω ειμι η αμπελος η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργος εστιν 2 παν κλημα εν εμοι μη φερον καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερον καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον φερη 3 ηδη υμεις καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν 4 μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθωσ το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω ουτωσ ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μεινητε 5 εγω ειμι η αμπελος υμεις τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν οτι χωρισ εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν 6 εαν μη τισ μεινη εν εμοι εβληθη εξω ωσ το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις το πυρ βαλλουσιν και καιεται

7 εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη
ο εαν θελητε αιτησεσθε και γενησεται υμιν 8 εν τουτω
εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και
γενησεσθε εμοι μαθηται 9 καθως ηγαπησεν με ο πατηρ
καγω ηγαπησα υμας μεινατε εν τη αγαπη τη εμη 10
εαν τας εντολας μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου
καθως εγω τας εντολας του πατροσ μου τητηρηκα και
μενω αυτου εν τη αγαπη 11 ταυτα λελαληκα υμιν ινα η
χαρα η εμη εν υμιν μεινη και η χαρα υμων πληρωθη 12
αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλους καθως
ηγαπησα υμας 13 μειζονα ταυτησ αγαπην ουδεις εχει ινα
τισ την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου 14 υμεις
φιλοι μου εστε εαν ποιητε οσα εγω εντελλομαι υμιν 15
ουκετι υμασ λεγω δουλουσ οτι ο δουλοσ ουκ οιδεν τι
ποιει αυτου ο κυριοσ υμασ δε ειρηκα φιλουσ οτι παντα α
ηκουσα παρα του πατροσ μου εγνωρισα υμιν 16 ουχ υμεις
με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμασ και εθηκα υμασ
ινα υμεις υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρποσ υμων
μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου
δω υμιν 17 ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλουσ
18 ει ο κοσμοσ υμασ μισει γινωσκετε οτι εμε πρωτον υμων
μεμισηκεν 19 ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμοσ αν το ιδιον
εφιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην
υμασ εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμασ ο κοσμοσ 20
μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν
δουλοσ μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμασ
διωξουσιν ει τον λογον μου ετηρησαν και τον υμετερον
τηρησουσιν 21 αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν δια
το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με 22 ει μη

ηλθον και ελαλησα αυτοις αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε
προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων 23 ο εμε
μισων και τον πατερα μου μισει 24 ει τα εργα μη εποιησα
εν αυτοις α ουδεις αλλοσ πεπονηκεν αμαρτιαν ουκ ειχον
νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον
πατερα μου 25 αλλ ινα πληρωθη ο λογος ο γεγραμμενος
εν τω νομω αυτων οτι εμισησαν με δωρεαν 26 οταν δε
ελθη ο παρακλητος ον εγω πεμψω υμιν παρα του πατροσ
το πνευμα της αληθειας ο παρα του πατροσ εκπορευεται
εκεινος μαρτυρησει περι εμου 27 και υμεις δε μαρτυρειτε
οτι απ αρχησ μετ εμου εστε

16 ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε 2
αποσυναγωγουσ ποιησουσιν υμασ αλλ ερχεται ωρα ινα
πασ ο αποκτεινας υμασ δοξη λατρειαν προσφερειν τω
θεω 3 και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα
ουδε εμε 4 αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη
η ωρα μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα
δε υμιν εξ αρχησ ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην 5 νυν
δε υπαγω προσ τον πεμψαντα με και ουδεις εξ υμων
ερωτα με που υπαγεισ 6 αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν
η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν 7 αλλ εγω την
αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν
γαρ εγω μη απελθω ο παρακλητος ουκ ελευσεται προσ
υμασ εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προσ υμασ 8 και
ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιασ και περι
δικαιοσυνησ και περι κρισεωσ 9 περι αμαρτιασ μεν οτι
ου πιστευουσιν εισ εμε 10 περι δικαιοσυνησ δε οτι προσ
τον πατερα μου υπαγω και ουκετι θεωρειτε με 11 περι δε
κρισεωσ οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται 12 ετι

πολλα εχω λεγειν υμιν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι **13**
οταν δε ελθη εκεινος το πνευμα της αληθειας οδηγησει
υμασ εις πασαν την αληθειαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου
αλλ οσα αν ακουση λαλησει και τα ερχομενα αναγγελει
υμιν **14** εκεινος εμε δοξασει οτι εκ του εμου ληψεται και
αναγγελει υμιν **15** παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια
τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελει υμιν
16 μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε
με οτι υπαγω προσ τον πατερα **17** ειπον ουν εκ των
μαθητων αυτου προσ αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει
ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και
οψεσθε με και οτι εγω υπαγω προσ τον πατερα **18** ελεγον
ουν τουτο τι εστιν ο λεγει το μικρον ουκ οιδαμεν τι
λαλει **19** εγνω ουν ο ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν και
ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον
μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε
με **20** αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε
υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις δε λυπηθησεσθε αλλ η
λυπη υμων εις χαραν γενησεται **21** η γυνη οταν τικτη
λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτησ οταν δε γεννηση το
παιδιον ουκετι μνημονευει της θλιψεωσ δια την χαραν
οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον **22** και υμεις ουν
λυπην μεν νυν εχετε παλιν δε οψομαι υμασ και χαρησεται
υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων
23 και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην
αμην λεγω υμιν οτι οσα αν αιτησητε τον πατερα εν τω
ονοματι μου δωσει υμιν **24** εωσ αρτι ουκ ητησατε ουδεν
εν τω ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε ινα η χαρα υμων
η πεπληρωμενη **25** ταυτα εν παροιμιαισ λελαληκα υμιν

αλλ ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμιαισ λαλησω υμιν
αλλα παρρησια περι του πατροσ αναγγελω υμιν **26** εν
εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου
λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον πατερα περι υμων **27**
αυτοσ γαρ ο πατηρ φιλει υμασ οτι υμεισ εμε πεφιληκατε
και πεπιστευκατε οτι εγω παρα του θεου εξηλθον **28**
εξηλθον παρα του πατροσ και εληλυθα εισ τον κοσμον
παλιν αφημι τον κοσμον και πορευομαι προσ τον πατερα
29 λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ιδε νυν παρρησια
λαλεις και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεις **30** νυν οίδαμεν
οτι οιδασ παντα και ου χρειαν εχεισ ινα τισ σε ερωτα εν
τουτω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθεσ **31** απεκριθη
αυτοισ ο ιησουσ αρτι πιστευετε **32** ιδου ερχεται ωρα και
νυν εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστοσ εισ τα ιδια και
εμε μονον αφητε και ουκ ειμι μονοσ οτι ο πατηρ μετ εμου
εστιν **33** ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε
εν τω κοσμω θλιψιν εχετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα
τον κοσμον

17 ταυτα ελαλησεν ο ιησουσ και επηρεν τουσ οφθαλμουσ
αυτου εισ τον ουρανον και ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα
δοξασον σου τον υιον ινα και ο υιοσ σου δοξαση σε **2**
καθωσ εδωκασ αυτω εξουσιαν πασησ σαρκοσ ινα παν ο
δεδωκασ αυτω δωσει αυτοισ ζωην αιωνιον (**aiōnios g166**)
3 αυτη δε εστιν η αιωνιοσ ζωη ινα γινωσκωσιν σε τον
μονον αληθινον θεον και ον απεστειλασ ιησουν χριστον
(**aiōnios g166**) **4** εγω σε εδοξασα επι της γησ το εργον
ετελειωσα ο δεδωκασ μοι ινα ποιησω **5** και νυν δοξασον
με συ πατερ παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον
κοσμον ειναι παρα σοι **6** εφανερωσα σου το ονομα τοισ

ανθρωποι ους δεδωκασ μοι εκ του κοσμου σοι ησαν και
εμοι αυτους δεδωκασ και τον λογον σου τηρηκασιν 7
νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκασ μοι παρα σου εστιν
8 οτι τα ρηματα α δεδωκασ μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι
ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον και
επιστευσαν οτι συ με απεστειλας 9 εγω περι αυτων ερωτω
ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκασ μοι οτι
σοι εισιν 10 και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και
δεδοξασμαι εν αυτοις 11 και ουκετι ειμι εν τω κοσμω
και ουτοι εν τω κοσμω εισιν και εγω προσ σε ερχομαι
πατερ αγιε τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκασ
μοι ινα ωσιν εν καθωσ ημεις 12 οτε ημην μετ αυτων εν
τω κοσμω εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ους
δεδωκασ μοι εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη
ο υιοσ της απωλειασ ινα η γραφη πληρωθη 13 νυν δε
προσ σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν
την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν αυτοις 14 εγω
δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο κοσμος εμισησεν
αυτους οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθωσ εγω ουκ ειμι
εκ του κοσμου 15 ουκ ερωτω ινα αρησ αυτους εκ του
κοσμου αλλ ινα τηρησησ αυτους εκ του πονηρου 16 εκ του
κοσμου ουκ εισιν καθωσ εγω εκ του κοσμου ουκ ειμι 17
αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου ο λογος ο σοσ αληθεια
εστιν 18 καθωσ εμε απεστειλας εις τον κοσμον καγω
απεστειλα αυτους εις τον κοσμον 19 και υπερ αυτων
εγω αγιαζω εμαυτον ινα και αυτοι ωσιν ηγιασμενοι εν
αληθεια 20 ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα και
περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων εις εμε 21
ινα παντες εν ωσιν καθωσ συ πατερ εν εμοι καγω εν σοι

ινα και αυτοι εν ημιν εν ωσιν ινα ο κοσμος πιστευση
οτι συ με απεστειλας **22** και εγω την δοξαν ην δεδωκας
μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν εσμεν
23 εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι
εις εν και ινα γινωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας
και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας **24** πατερ ους
δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ
εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην εδωκας μοι
οτι ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου **25** πατερ δικαιο
και ο κοσμος σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνω και ουτοι
εγνωσαν οτι συ με απεστειλας **26** και εγνωρισα αυτοις το
ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν
αυτοις η καγω εν αυτοις

18 ταυτα ειπων ο ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις
αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων οπου ην κηπος
εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου **2** ηδει δε
και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις
συνηχθη ο ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου **3** ο
ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερων
και φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και
λαμπαδων και οπλων **4** ιησους ουν ειδως παντα τα
ερχομενα επ αυτον εξελθων ειπεν αυτοις τινα ζητειτε **5**
απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις
ο ιησους εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους
αυτον μετ αυτων **6** ως ουν ειπεν αυτοις οτι εγω ειμι
απηλθον εις τα οπισω και επεσον χαμαι **7** παλιν ουν
αυτους επηρωτησεν τινα ζητειτε οι δε ειπον ιησουν τον
ναζωραιον **8** απεκριθη ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει
ουν εμε ζητειτε αφετε τουτους υπαγειν **9** ινα πληρωθη

ο λογος ον ειπεν οτι ους δεδωκασ μοι ουκ απωλεσα
εξ αυτων ουδενα **10** σιμων ουν πετροσ εχων μαχαιραν
ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερεωσ δουλον
και απεκοψεν αυτου το ωτιον το δεξιον ην δε ονομα τω
δουλω μαλχοσ **11** ειπεν ουν ο ιησουσ τω πετρω βαλε την
μαχαιραν εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο
πατηρ ου μη πιω αυτο **12** η ουν σπειρα και ο χιλιαρχοσ
και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν
και εδησαν αυτον **13** και απηγαγον αυτον προς ανναν
πρωτον ην γαρ πενθεροσ του καιαφα οσ ην αρχιερευσ
του ενιαυτου εκεινου **14** ην δε καιαφασ ο συμβουλευσασ
τοισ ιουδαιοισ οτι συμφερει ενα ανθρωπον απολεσθαι
υπερ του λαου **15** ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετροσ
και ο αλλοσ μαθητησ ο δε μαθητησ εκεινοσ ην γνωστοσ
τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην
του αρχιερεωσ **16** ο δε πετροσ ειστηκει προσ τη θυρα
εξω εξηλθεν ουν ο μαθητησ ο αλλοσ οσ ην γνωστοσ τω
αρχιερει και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον
17 λεγει ουν η παιδισκη η θυρωροσ τω πετρω μη και συ
εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινοσ
ουκ ειμι **18** ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται
ανθρακιαν πεποηκοτεσ οτι ψυχοσ ην και εθερμαινοντο
ην δε μετ αυτων ο πετροσ εστωσ και θερμαινομενοσ **19** ο
ουν αρχιερευσ ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων
αυτου και περι της διδαχησ αυτου **20** απεκριθη αυτω ο
ιησουσ εγω παρρησια ελαλησα τω κοσμω εγω παντοτε
εδιδαξα εν συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντοτε οι
ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν **21** τι
με επερωτασ επερωτησον τουσ ακηκοτασ τι ελαλησα

αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω 22 ταυτα δε αυτου
ειποντος εις των υπηρετων παρεστηκωσ εδωκεν ραπισμα
τω ιησου ειπων ουτωσ αποκρινη τω αρχιερει 23 απεκριθη
αυτω ο ιησους ει κακωσ ελαλησα μαρτυρησον περι του
κακου ει δε καλωσ τι με δερεισ 24 απεστειλεν αυτον
ο αννας δεδεμενον προσ καιαφαν τον αρχιερα 25 ην
δε σιμων πετροσ εστωσ και θερμαινομενοσ ειπον ουν
αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρνησατο ουν
εκεινοσ και ειπεν ουκ ειμι 26 λεγει εις εκ των δουλων του
αρχιερωσ συγγενησ ων ου απεκοψεν πετροσ το ωτιον
ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ αυτου 27 παλιν ουν
ηρνησατο ο πετροσ και ευθεωσ αλεκτωρ εφωνησεν 28
αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον
ην δε πρωι και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα
μη μιανθωσιν αλλ ινα φαγωσιν το πασχα 29 εξηλθεν ουν
ο πιλατοσ προσ αυτουσ και ειπεν τινα κατηγοριαν φερετε
κατα του ανθρωπου τουτου 30 απεκριθησαν και ειπον
αυτω ει μη ην ουτοσ κακοποιοσ ουκ αν σοι παρεδωκαμεν
αυτον 31 ειπεν ουν αυτοισ ο πιλατοσ λαβετε αυτον υμεισ
και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον ουν αυτω
οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα 32 ινα
ο λογοσ του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαινων ποιω
θανατω εμελλεν αποθνησκειν 33 εισηλθεν ουν εις το
πραιτωριον παλιν ο πιλατοσ και εφωνησεν τον ιησουν και
ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων 34 απεκριθη
αυτω ο ιησους αφ εαυτου συ τουτο λεγεισ η αλλοι σοι
ειπον περι εμου 35 απεκριθη ο πιλατοσ μητι εγω ιουδαιοσ
ειμι το εθνοσ το σον και οι αρχιερεισ παρεδωκαν σε εμοι
τι εποιησασ 36 απεκριθη ιησους η βασιλεια η εμη ουκ

εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται αν οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη παραδοθω τοις ιουδαιοις νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν 37 ειπεν ουν αυτω ο πιλατος ουκουν βασιλευσ ει συ απεκριθη ιησους συ λεγεις οτι βασιλευσ ειμι εγω εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αληθεια πασ ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνης 38 λεγει αυτω ο πιλατος τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προσ τους ιουδαιουσ και λεγει αυτοις εγω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω 39 εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν απολυσω εν τω πασχα βουλεσθε ουν υμιν απολυσω τον βασιλεα των ιουδαιων 40 εκραυγασαν ουν παλιν παντες λεγοντες μη τουτον αλλα τον βαραββαν ην δε ο βαραββασ ληστης

19 τοτε ουν ελαβεν ο πιλατος τον ιησουν και εμαστιγωσεν 2 και οι στρατιωται πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρουν περιεβαλον αυτον 3 και ελεγον χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων και εδιδουν αυτω ραπισματα 4 εξηλθεν ουν παλιν εξω ο πιλατος και λεγει αυτοις ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι εν αυτω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω 5 εξηλθεν ουν ο ιησους εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρουν ιματιον και λεγει αυτοις ιδε ο ανθρωπος 6 οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε εγω γαρ ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν 7 απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και

κατα τον νομον ημων οφειλει αποθανειν οτι εαυτον υιον
θεου εποιησεν **8** οτε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον
λογον μαλλον εφοβηθη **9** και εισηλθεν εις το πραιτωριον
παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησους
αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω **10** λεγει ουν αυτω ο πιλατος
εμοι ου λαλεις ουκ οιδασ οτι εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε
και εξουσιαν εχω απολυσαι σε **11** απεκριθη ιησους ουκ
ειχες εξουσιαν ουδεμιαν κατ εμου ει μη ην σοι δεδομενον
ανωθεν δια τουτο ο παραδιδουσ με σοι μειζονα αμαρτιαν
εχει **12** εκ τουτου εζητει ο πιλατος απολυσαι αυτον οι δε
ιουδαιοι εκραζον λεγοντες εαν τουτον απολυσησ ουκ
ει φιλος του καισαρος πασ ο βασιλεα εαυτον ποιων
αντιλεγει τω καισαρι **13** ο ουν πιλατος ακουσας τουτον
τον λογον ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι του
βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον εβραιστι δε
γαββαθα **14** ην δε παρασκευη του πασχα ωρα δε ωσει εκτη
και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευσ υμων **15** οι δε
εκραυγασαν αρον αρον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο
πιλατος τον βασιλεα υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι
αρχιερις ουκ εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα **16** τοτε ουν
παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα σταυρωθη παρελαβον δε
τον ιησουν και ηγαγον **17** και βασταζων τον σταυρον
αυτου εξηλθεν εις τοπον λεγομενον κраниου τοπον ος
λεγεται εβραιστι γολγοθα **18** οπου αυτον εσταυρωσαν
και μετ αυτου αλλουσ δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον
δε τον ιησουν **19** εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατος και
εθηκεν επι του σταυρου ην δε γεγραμμενον ιησους ο
ναζωραιος ο βασιλευσ των ιουδαιων **20** τουτον ουν τον
τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυσ ην

ο τοπος της πολεωσ οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον εβραιστι ελληνιστι ρωμαιστι 21 ελεγουν τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευσ των ιουδαιων αλλ οτι εκεινος ειπεν βασιλευσ ειμι των ιουδαιων 22 απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα 23 οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη μεροσ και τον χιτωνα ην δε ο χιτων αραφοσ εκ των ανωθεν υφαντοσ δι ολου 24 ειπον ουν προς αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοισ και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν 25 ειστηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητροσ αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαληνη 26 ιησους ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι αυτου γυναι ιδου ο υιοσ σου 27 ειτα λεγει τω μαθητη ιδου η μητηρ σου και απ εκεινησ της ωρασ ελαβεν ο μαθητησ αυτην εισ τα ιδια 28 μετα τουτο ιδων ο ιησους οτι παντα ηδη τετελεσται ινα τελειωθη η γραφη λεγει διψω 29 σκευοσ ουν εκειτο οξουσ μεστον οι δε πλησαντεσ σπογγον οξουσ και υσσωπω περιθεντεσ προσηνεγκαν αυτου τω στοματι 30 οτε ουν ελαβεν το οξοσ ο ιησους ειπεν τετελεσται και κλινασ την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα 31 οι ουν ιουδαιοι ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω επει παρασκευη ην ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν 32 ηλθον ουν οι

στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω **33** επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον αυτον ηδη τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη **34** αλλ εισ των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξεν και ευθεως εξηλθεν αιμα και υδωρ **35** και ο εωρακωσ μεμαρτυρηκεν και αληθινη εστιν αυτου η μαρτυρια κακεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα υμεις πιστευσητε **36** εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οστων ου συντριβησεται απ αυτου **37** και παλιν ετερα γραφη λεγει οψονται εισ ον εξεκεντησαν **38** μετα ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ιωσηφ ο απο αριμαθαιας ων μαθητησ του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επετρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα του ιησου **39** ηλθεν δε και νικοδημοσ ο ελθων προσ τον ιησουν νυκτοσ το πρωτον φερων μιγμα σμυρνησ και αλοησ ως λιτρασ εκατον **40** ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο εν οθονιοισ μετα των αρωματων καθωσ εθος εστιν τοισ ιουδαιοισ ενταφιαζειν **41** ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηποσ και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ετεθη **42** εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι εγγυσ ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν **20** τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαλινη ερχεται πρωι σκοτιασ ετι ουσησ εισ το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου **2** τρεχει ουν και ερχεται προσ σιμωνα πετρον και προσ τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ιησουσ και λεγει αυτοισ ηραν τον κυριον εκ του μνημειου και ουκ οίδαμεν που εθηκαν αυτον **3** εξηλθεν ουν ο πετροσ και ο αλλοσ μαθητησ και ηρχοντο εισ το

μνημειον 4 ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλος μαθητης
προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτος εις το
μνημειον 5 και παρακυψασ βλεπει κειμενα τα οθονια ου
μεντοι εισηλθεν 6 ερχεται ουν σιμων πετροσ ακολουθων
αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια
κειμενα 7 και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλης αυτου ου
μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρισ εντετυλιγμενον
εις ενα τοπον 8 τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο
ελθων πρωτος εις το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν
9 ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ
νεκρων αναστηναι 10 απηλθον ουν παλιν προς εαυτους οι
μαθηται 11 μαρια δε ειστηκει προς το μνημειον κλαιουσα
εξω ωσ ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον 12
και θεωρει δυο αγγελουσ εν λευκοις καθεζομενους ενα
προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το
σωμα του ιησου 13 και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι
κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον μου και ουκ
οιδα που εθηκαν αυτον 14 και ταυτα ειπουσα εστραφη
εις τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ
ηδει οτι ιησους εστιν 15 λεγει αυτη ο ιησους γυναι τι
κλαιεις τινα ζητεισ εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν
λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασασ αυτον ειπε μοι που
εθηκασ αυτον καγω αυτον αρω 16 λεγει αυτη ο ιησους
μαρια στραφεισα εκεινη λεγει αυτω ραββουνι ο λεγεται
διδασκαλε 17 λεγει αυτη ο ιησους μη μου απτου ουπω
γαρ αναβηβηκα προς τον πατερα μου πορευου δε προς
τους αδελφους μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον
πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον
υμων 18 ερχεται μαρια η μαγδαληνη απαγγελουσα τοις

μαθηταισ οτι εωρακεν τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη **19**
ουσησ ουν οψιασ τη ημερα εκεινη τη μια των σαββατων
και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται
συνηγμενοι δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους
και εστη εισ το μεσον και λεγει αυτοισ ειρηνη υμιν **20** και
τουτο ειπων εδειξεν αυτοισ τασ χειρασ και την πλευραν
αυτου εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον **21**
ειπεν ουν αυτοισ ο ιησους παλιν ειρηνη υμιν καθωσ
απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμασ **22** και τουτο
ειπων ενεφουσησεν και λεγει αυτοισ λαβετε πνευμα αγιον
23 αν τινων αφητε τασ αμαρτιασ αφιενται αυτοισ αν τινων
κρατητε κεκρατηνται **24** θωμασ δε εισ εκ των δωδεκα ο
λεγομενοσ διδυμοσ ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ο ιησους
25 ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον
κυριον ο δε ειπεν αυτοισ εαν μη ιδω εν ταισ χερσιν αυτου
τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εισ
τον τυπον των ηλων και βαλω την χειρα μου εισ την
πλευραν αυτου ου μη πιστευσω **26** και μεθ ημερασ οκτω
παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμασ μετ αυτων
ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων και εστη εισ
το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν **27** ειτα λεγει τω θωμα
φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τασ χειρασ μου και
φερε την χειρα σου και βαλε εισ την πλευραν μου και μη
γινου απιστοσ αλλα πιστοσ **28** και απεκριθη θωμασ και
ειπεν αυτω ο κυριοσ μου και ο θεοσ μου **29** λεγει αυτω
ο ιησους οτι εωρακασ με πεπιστευκασ μακαριοι οι μη
ιδοντες και πιστευσαντες **30** πολλα μεν ουν και αλλα
σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον των μαθητων αυτου
α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω **31** ταυτα

δε γεγραπται ινα πιστευσητε οτι ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου

21 μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως **2** ησαν ομου σιμων πετρος και θωμας ο λεγομενος διδυμος και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας και οι του ζεβεδαίου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο **3** λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν σοι εξηλθον και ενεβησαν εις το πλοιον ευθυσ και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν **4** πρωιας δε ηδη γενομενης εστη ο ιησους εις τον αιγιαλον ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν **5** λεγει ουν αυτοις ο ιησους παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου **6** ο δε ειπεν αυτοις βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκετι αυτο ελκυσαι ισχυσαν απο του πληθους των ιχθυων **7** λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων ουν πετρος ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεζωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν **8** οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γης αλλ ωσ απο πηχων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων **9** ωσ ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον **10** λεγει αυτοις ο ιησους ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν **11** ανεβη σιμων πετρος και ειλκυσεν το δικτυον επι της γης μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων και τοσουτων

οντων ουκ εσχισθη το δικτυον **12** λεγει αυτοις ο ιησους δευτε αριστησατε ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτεσ οτι ο κυριος εστιν **13** ερχεται ουν ο ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιωσ **14** τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ο ιησους τοις μαθηταις αυτου εγερθεισ εκ νεκρων **15** οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωνα αγαπασ με πλειον τουτων λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδασ οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκε τα αρνια μου **16** λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωνα αγαπασ με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδασ οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατα μου **17** λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωνα φιλεισ με ελυπηθη ο πετροσ οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεισ με και ειπεν αυτω κυριε συ παντα οιδασ συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει αυτω ο ιησους βοσκε τα προβατα μου **18** αμην αμην λεγω σοι οτε ησ νεωτεροσ εζωννυεσ σεαυτον και περιεπατεισ οπου ηθελεσ οταν δε γηρασησ εκτενεισ τασ χειρασ σου και αλλοσ σε ζωσει και οισει οπου ου θελεισ **19** τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι **20** επιστραφεισ δε ο πετροσ βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα οσ και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το σθηθοσ αυτου και ειπεν κυριε τις εστιν ο παραδιδουσ σε **21** τουτον ιδων ο πετροσ λεγει τω ιησου κυριε ουτοσ δε τι **22** λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν εωσ ερχομαι τι προσ σε συ ακολουθει μοι **23** εξηλθεν ουν ο λογοσ ουτοσ εισ τουσ αδελφουσ οτι ο μαθητησ εκεινοσ ουκ αποθνησκει και ουκ ειπεν αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εωσ ερχομαι

τι προς σε 24 ουτος εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι
τουτων και γραψας ταυτα και οιδαμεν οτι αληθης εστιν η
μαρτυρια αυτου 25 εστιν δε και αλλα πολλα οσα εποιησεν
ο ιησους ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδε αυτον οιμαι τον
κοσμον χωρησαι τα γραφομενα βιβλια αμην

Πραξεις

1 τον μεν πρωτον λογον εποιησαμην περι παντων ω θεοφιλεων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν **2** αχρι ησ ημερασ εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανεληφθη **3** οισ και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσαρακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειασ του θεου **4** και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατροσ ην ηκουσατε μου **5** οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ου μετα πολλασ ταυτας ημερασ **6** οι μεν ουν συνελθοντες επηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ **7** ειπεν δε προς αυτους ουχ υμων εστιν γνωμαι χρονουσ η καιρουσ ουσ ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια **8** αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντοσ του αγιου πνευματος εφ υμασ και εσεσθε μοι μαρτυρεσ εν τε ιερουσαλημ και εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εωσ εσχατου της γησ **9** και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων **10** και ωσ ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρεσ δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθητι λευκη **11** οι και ειπον ανδρεσ γαλιλαιοι τι εστηκατε εμβλεποντεσ εις τον ουρανον ουτοσ ο ιησους ο αναληφθεισ αφ υμων εις τον ουρανον ουτωσ ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον **12** τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορουσ του καλουμενου ελαιωνοσ ο εστιν εγγυσ ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον **13** και οτε

εισηλθον ανεβησαν εις το υπερων ου ησαν καταμενοντες
ο τε πετροσ και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεασ
φιλιππος και θωμασ βαρθολομαιοσ και ματθαιοσ ιακωβος
αλφαιου και σιμων ο ζηλωτησ και ιουδασ ιακωβου 14
ουτοι παντες ησαν προσκατεροντες ομοθυμαδον τη
προσευχη και τη δεησει συν γυναιξιν και μαρια τη μητρι
του ιησου και συν τοισ αδελφοισ αυτου 15 και εν ταισ
ημεραισ ταυταισ αναστασ πετροσ εν μεσω των μαθητων
ειπεν ην τε οχλοσ ονοματων επι το αυτο ωσ εκατον εικοσι
16 ανδρεσ αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ταυτην
ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματος δαυιδ
περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοισ συλλαβουσιν τον
ιησουν 17 οτι κατηριθμημενοσ ην συν ημιν και ελαχεν τον
κληρον της διακονιασ ταυτησ 18 ουτοσ μεν ουν εκτησατο
χωριον εκ μισθου της αδικιασ και πρηνησ γενομενοσ
ελακησεν μεσοσ και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου 19
και γνωστον εγενετο πασιν τοισ κατοικουσιν ιερουσαλημ
ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων
ακελδαμα τουτ εστιν χωριον αιματοσ 20 γεγραπται γαρ
εν βιβλω ψαλμων γενηθητω η επαυλισ αυτου ερημοσ
και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην
αυτου λαβοι ετεροσ 21 δει ουν των συνελθοντων ημιν
ανδρων εν παντι χρονω εν ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ
ημασ ο κυριοσ ιησουσ 22 αρξαμενοσ απο του βαπτισματοσ
ιωαννου εωσ της ημερασ ησ ανεληφθη αφ ημων μαρτυρα
της αναστασεωσ αυτου γενεσθαι συν ημιν ενα τουτων 23
και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαβαν οσ
επεκληθη ιουστοσ και ματθιαν 24 και προσευξαμενοι
ειπον συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον ον

εξελεξω εκ τουτων των δυο ενα 25 λαβειν τον κληρον της διακονιας ταυτησ και αποστολησ εξ ησ παρεβη ιουδασ πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον 26 και εδωκαν κληρους αυτων και επεσεν ο κληροσ επι μαθθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

2 και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστησ ησαν απαντες ομοθυμαδον επι το αυτο 2 και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχοσ ωσπερ φερομενησ πνοησ βιαιασ και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι 3 και ωφθησαν αυτοισ διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυροσ εκαθισεν τε εφ ενα εκαστον αυτων 4 και επλησθησαν απαντες πνευματοσ αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραισ γλωσσαισ καθωσ το πνευμα εδιδου αυτοισ αποφθεγγεσθαι 5 ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρεσ ευλαβεισ απο παντοσ εθνουσ των υπο τον ουρανον 6 γενομενησ δε της φωνησ ταυτησ συνηλθεν το πληθοσ και συνεχυθη οτι ηκουον εις εκαστοσ τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων 7 εξισταντο δε παντες και εθαυμαζον λεγοντες προς αλληλουσ ουκ ιδου παντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι 8 και πως ημεισ ακουομεν εκαστοσ τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν 9 παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν 10 φρυγιαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυησ της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσηλυτοι 11 κρητες και αραβεσ ακουομεν λαλουντων αυτων ταισ ημετεραισ γλωσσαισ τα μεγαλεια του θεου 12 εξισταντο δε παντες και διηπορουν αλλοσ προς αλλον λεγοντες τι αν θελοι τουτο ειναι 13

ετεροι δε χλευαζοντες ελεγον οτι γλευκουσ μεμεστωμενοι
εισιν **14** σταθεισ δε πετροσ συν τοισ ενδεκα επηρεν την
φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοισ ανδρες ιουδαιοι
και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες τουτο υμιν
γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου **15** ου γαρ
ωσ υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθυουσιν εστιν γαρ ωρα
τριτη της ημερασ **16** αλλα τουτο εστιν το ειρημενον
δια του προφητου ιωηλ **17** και εσται εν ταισ εσχαταισ
ημεραισ λεγει ο θεοσ εκχεω απο του πνευματοσ μου επι
πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι
θυγατερεσ υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεισ οψονται
και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται **18**
και γε επι τουσ δουλουσ μου και επι τασ δουλασ μου
εν ταισ ημεραισ εκειναισ εκχεω απο του πνευματοσ
μου και προφητευσουσιν **19** και δωσω τερατα εν τω
ουρανω ανω και σημεια επι της γησ κατω αιμα και
πυρ και ατμιδα καπνου **20** ο ηλιοσ μεταστραφησεται εισ
σκοτοσ και η σεληνη εισ αιμα πριν η ελθειν την ημεραν
κυριου την μεγαλην και επιφανη **21** και εσται πασ οσ
αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται **22** ανδρεσ
ισραηλιται ακουσατε τουσ λογουσ τουτουσ ιησουν τον
ναζωραιον ανδρα απο του θεου αποδεδειγμενον εισ υμασ
δυναμεσιν και τερασιν και σημειοισ οισ εποησεν δι αυτου
ο θεοσ εν μεσω υμων καθωσ και αυτοι οιδατε **23** τουτον
τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον
λαβοντες δια χειρων ανομων προσπηξαντες ανειλετε
24 ον ο θεοσ ανεστησεν λυσασ τασ ωδινασ του θανατου
καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου **25**
δαυιδ γαρ λεγει εισ αυτον προωρωμην τον κυριον ενωπιον

μου δια παντος οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω
26 δια τουτο ευφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο
η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ
ελπιδι 27 οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου εισ αδου
ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν (Hadēs g86) 28
εγνωρισας μοι οδους ζωης πληρωσεις με ευφροσυνησ
μετα του προσωπου σου 29 ανδρες αδελφοι εξον ειπειν
μετα παρησιασ προσ υμασ περι του πατριαρχου δαυιδ οτι
και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν
ημιν αχρι της ημερας ταυτης 30 προφητησ ουν υπαρχων
και ειδωσ οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεοσ εκ καρπου της
οσφυοσ αυτου το κατα σαρκα αναστησειν τον χριστον
καθισαι επι του θρονου αυτου 31 προιδων ελαλησεν περι
της αναστασεωσ του χριστου οτι ου κατελειφθη η ψυχη
αυτου εισ αδου ουδε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν (Hadēs
g86) 32 τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεοσ ου παντεσ
ημεισ εσμεν μαρτυρεσ 33 τη δεξια ουν του θεου υψωθεισ
την τε επαγγελιαν του αγιου πνευματοσ λαβων παρα του
πατροσ εξεχεεν τουτο ο νυν υμεισ βλεπετε και ακουετε 34
ου γαρ δαυιδ ανεβη εισ τουσ ουρανοουσ λεγει δε αυτοσ
ειπεν ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου 35 εωσ
αν θω τουσ εχθροουσ σου υποποδιον των ποδων σου 36
ασφαλωσ ουν γινωσκετω πασ οικοσ ισραηλ οτι και κυριον
και χριστον αυτον ο θεοσ εποιησεν τουτον τον ιησουν
ον υμεισ εσταυρωσατε 37 ακουσαντεσ δε κατενυγησαν
τη καρδια ειπον τε προσ τον πετρον και τουσ λοιποουσ
αποστολοουσ τι ποιησομεν ανδρες αδελφοι 38 πετροσ δε
εφη προσ αυτοουσ μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστοσ
υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εισ αφεσιν αμαρτιων

και ληψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματος 39 υμιν
γαρ εστιν η επαγγελια και τοις τεκνοις υμων και πασιν
τοις εις μακραν οσους αν προσκαλεσηται κυριος ο θεος
ημων 40 ετεροις τε λογοις πλειοσιν διεμαρτυρετο και
παρεκαλει λεγων σωθητε απο της γενεας της σκολιας
ταυτης 41 οι μεν ουν ασμενωσ αποδεξαμενοι τον λογον
αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν τη ημερα εκεινη
ψυχαι ωσει τρισχιλιαι 42 ησαν δε προσκαρτερουντες τη
διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και τη κλασει
του αρτου και ταις προσευχαις 43 εγενετο δε παση ψυχη
φοβος πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων
εγινετο 44 παντες δε οι πιστευοντες ησαν επι το αυτο
και ειχον απαντα κοινα 45 και τα κτηματα και τας
υπαρξεις επιπρασκον και διεμεριζον αυτα πασιν καθοτι
αν τις χρειαν ειχεν 46 καθ ημεραν τε προσκαρτερουντες
ομοθυμαδον εν τω ιερω κλωντες τε κατ οικον αρτον
μετελαμβάνον τροφησ εν αγαλλιασει και αφελότητι
καρδιας 47 αινουντες τον θεον και εχοντες χαριν προσ
ολον τον λαον ο δε κυριος προσετιθει τους σωζομενους
καθ ημεραν τη εκκλησια

3 επι το αυτο δε πετρος και ιωαννης ανεβαινον εις
το ιερον επι την ωραν της προσευχης την ενατην 2
και τισ ανηρ χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων
εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν προσ την θυραν του
ιερου την λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην
παρα των εισπορευομενων εις το ιερον 3 ος ιδων πετρον
και ιωαννην μελλοντας εισιεναι εις το ιερον ηρωτα
ελεημοσυνην 4 ατενισασ δε πετρος εις αυτον συν τω
ιωαννη ειπεν βλεψον εις ημας 5 ο δε επειχεν αυτοις

προσδοκων τι παρ αυτων λαβειν 6 ειπεν δε πετροσ
αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο
σοι διδωμι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου
εγειραι και περιπατει 7 και πιασασ αυτον της δεξιασ χειροσ
ηγειρεν παραχρημα δε εστερεωθησαν αυτου αι βασεισ
και τα σφυρα 8 και εξαλλομενοσ εστη και περιεπατει
και εισηλθεν συν αυτοισ εισ το ιερον περιπατων και
αλλομενοσ και αιωνων τον θεον 9 και ειδεν αυτον πασ ο
λαοσ περιπατουντα και αιουνουντα τον θεον 10 επεγινωσκον
τε αυτον οτι ουτοσ ην ο προσ την ελεημοσυνην καθημενοσ
επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβουσ και
εκστασεωσ επι τω συμβεβηκοτι αυτω 11 κρατουντοσ δε
του ιαθεντοσ χωλου τον πετρον και ιωαννην συνεδραμεν
προσ αυτοουσ πασ ο λαοσ επι τη στοα τη καλουμενη
σολομωντοσ εκθαμβοι 12 ιδων δε πετροσ απεκρινατο προσ
τον λαον ανδρεσ ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν
τι ατενιζετε ωσ ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποηκοσιν του
περιπατειν αυτον 13 ο θεοσ αβρααμ και ισαακ και ιακωβ
ο θεοσ των πατερων ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου
ιησουν ον υμεισ μεν παρεδωκατε και ηρνησασθε αυτον
κατα προσωπον πιλατου κριναντοσ εκεινου απολυειν 14
υμεισ δε τον αγιον και δικαιον ηρνησασθε και ητησασθε
ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν 15 τον δε αρχηγον της
ζωησ απεκτεινατε ον ο θεοσ ηγειρεν εκ νεκρων ου
ημεισ μαρτυρεσ εσμεν 16 και επι τη πιστει του ονοματοσ
αυτου τουτον ον θεωρειτε και οιδατε εστερεωσεν το
ονομα αυτου και η πιστισ η δι αυτου εδωκεν αυτω
την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων 17 και
νυν αδελφοι οιδα οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ

και οι αρχοντες υμων **18** ο δε θεος α προκατηγγειλεν δια στοματος παντων των προφητων αυτου παθειν τον χριστον επληρωσεν ουτως **19** μετανοησατε ουν και επιστρεψατε εις το εξαλειφθηναι υμων τας αμαρτιας οπως αν ελθωσιν καιροι αναψυξεωσ απο προσωπου του κυριου **20** και αποστειλη τον προκεχειρισμενον υμιν χριστον ιησουν **21** ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεωσ παντων ων ελαλησεν ο θεος δια στοματος παντων των αγιων αυτου προφητων απ αιωνοσ (αι̅ον̅ g165) **22** μωσησ μεν γαρ προσ τουσ πατερασ ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριοσ ο θεοσ ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προσ υμασ **23** εσται δε πασα ψυχη ητισ εαν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολοθρευθησεται εκ του λαου **24** και παντες δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξησ οσοι ελαλησαν και κατηγγειλαν τασ ημερασ ταυτασ **25** υμεισ εστε υιοι των προφητων και της διαθηκησ ησ διεθετο ο θεοσ προσ τουσ πατερασ ημων λεγων προσ αβρααμ και εν τω σπερματι σου ενευλογηθησονται πασαι αι πατριαι της γησ **26** υμιν πρωτον ο θεοσ αναστησασ τον παιδα αυτου ιησουν απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμασ εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων

4 λαλουντων δε αυτων προσ τον λαον επεστησαν αυτοισ οι ιερεισ και ο στρατηγοσ του ιερου και οι σαδδουκαιοι **2** διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτουσ τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν των νεκρων **3** και επεβαλον αυτοισ τασ χειρασ και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη **4** πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη

ο αριθμος των ανδρων ωσει χιλιαδες πεντε 5 εγενετο
δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχοντας
και πρεσβυτερουσ και γραμματεισ εις ιερουσαλημ 6
και ανναν τον αρχιερεα και καιαφαν και ιωαννην και
αλεξανδρον και οσοι ησαν εκ γενουσ αρχιερατικου 7 και
στησαντεσ αυτουσ εν μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει
η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεισ 8 τοτε πετροσ
πλησθεισ πνευματοσ αγιου ειπεν προσ αυτουσ αρχοντεσ
του λαου και πρεσβυτεροι του ισραηλ 9 ει ημεισ σημερον
ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενουσ εν τινι
ουτοσ σεσωσται 10 γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι
τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του
ναζωραιου ον υμεισ εσταυρωσατε ον ο θεοσ ηγειρεν εκ
νεκρων εν τουτω ουτοσ παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιησ
11 ουτοσ εστιν ο λιθοσ ο εξουθενηθεισ υφ υμων των
οικοδομουντων ο γενομενοσ εις κεφαλην γωνιασ 12 και
ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουτε γαρ ονομα εστιν
ετερον το δεδομενον εν ανθρωποισ εν ω δει σωθηναι
ημασ 13 θεωρουντεσ δε την του πετρου παρρησιαν και
ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι
εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτουσ οτι
συν τω ιησου ησαν 14 τον δε ανθρωπον βλεποντεσ συν
αυτοισ εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν
15 κελευσαντεσ δε αυτουσ εξω του συνεδριου απελθειν
συνεβαλλον προσ αλληλουσ 16 λεγοντεσ τι ποιησομεν
τοισ ανθρωποισ τουτοισ οτι μεν γαρ γνωστον σημειον
γεγονεν δι αυτων πασιν τοισ κατοικουσιν ιερουσαλημ
φανερων και ου δυναμεθα αρνησασθαι 17 αλλ ινα μη επι
πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη απειλησομεθα

αυτοις μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων 18 και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν αυτοις το καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου 19 ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες προς αυτους ειπον ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε 20 ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδομεν και ηκουσαμεν μη λαλειν 21 οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασονται αυτους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι 22 ετων γαρ ην πλειονων τεσσαρακοντα ο ανθρωπος εφ ον εγεγονει το σημειον τουτο της ιασεως 23 απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπον 24 οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπον δεσποτα συ ο θεος ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις 25 ο δια στοματος δαυιδ παιδος σου ειπων ινα τι εφρυαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα 26 παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου 27 συνηχθησαν γαρ επ αληθειας επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισας ηρωδης τε και ποντιος πιλατος συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ 28 ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη σου προωρισεν γενεσθαι 29 και τα νυν κυριε επιδε επι τας απειλας αυτων και δος τοις δουλοις σου μετα παρρησιας πασης λαλειν τον λογον σου 30 εν τω την χειρα σου εκτεινειν σε εις ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου 31 και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο

τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας 32 του δε πληθους των πιστευσαντων ην η καρδια και η ψυχη μια και ουδε εισ τι των υπαρχοντων αυτων ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοις απαντα κοινα 33 και μεγαλη δυναμει απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεως του κυριου ιησου χαρισ τε μεγαλη ην επι παντας αυτους 34 ουδε γαρ ενδεησ τις υπηρχεν εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκομενων 35 και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδото δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαν ειχεν 36 ιωσησ δε ο επικληθεις βαρναβασ απο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιοσ παρακλησεως λευιτησ κυπριος τω γενει 37 υπαρχοντος αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν παρα τους ποδας των αποστολων

5 ανηρ δε τις ανανιασ ονοματι συν σαπφειρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα 2 και ενοσφισατο απο της τιμησ συνειδυιασ και της γυναικοσ αυτου και ενεγκασ μεροσ τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν 3 ειπεν δε πετροσ ανανια δια τι επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι σε απο της τιμησ του χωριου 4 ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο ουκ εψευσω ανθρωποισ αλλα τω θεω 5 ακουων δε ο ανανιασ τους λογουσ τουτους πεσων εξειψυξεν και εγενετο φοβοσ μεγασ επι παντας τους ακουοντασ ταυτα 6 ανασταντες δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντες εθαψαν 7 εγενετο

δε ως ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια
το γεγονος εισηλθεν 8 απεκριθη δε αυτη ο πετροσ
ειπε μοι ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν
ναι τοσουτου 9 ο δε πετροσ ειπεν προς αυτην τι οτι
συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι
ποδες των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και
εξοισουσιν σε 10 επεσεν δε παραχημα παρα τουσ ποδασ
αυτου και εξεψυξεν εισελθοντες δε οι νεανισκοι ευρον
αυτην νεκραν και εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα
αυτησ 11 και εγενετο φοβοσ μεγασ εφ ολην την εκκλησιαν
και επι παντασ τουσ ακουοντασ ταυτα 12 δια δε των
χειρων των αποστολων εγινετο σημεια και τερατα εν τω
λαω πολλα και ησαν ομοθυμαδον απαντες εν τη στοα
σολομωντοσ 13 των δε λοιπων ουδεις ετολμα κολλασθαι
αυτοισ αλλ εμεγαλυνεν αυτουσ ο λαοσ 14 μαλλον δε
προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω πληθη ανδρων τε
και γυναικων 15 ωστε κατα τασ πλατειασ εκφερειν τουσ
ασθενεισ και τιθεναι επι κλινων και κραββατων ινα
ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση τινι αυτων
16 συνηρχετο δε και το πληθοσ των περιξ πολεων εισ
ιερουσαλημ φεροντες ασθενεισ και οχλουμενουσ υπο
πνευματων ακαθαρτων οιτινεσ εθεραπευοντο απαντες
17 αναστασ δε ο αρχιερευσ και παντες οι συν αυτω η
ουσα αιρεσισ των σαδδουκαιων επλησθησαν ζηλου 18 και
επεβαλον τασ χειρασ αυτων επι τουσ αποστολουσ και
εθεντο αυτουσ εν τηρησει δημοσια 19 αγγελοσ δε κυριου
δια τησ νυκτοσ ηνοιξεν τασ θυρασ τησ φυλακησ εξαγαγων
τε αυτουσ ειπεν 20 πορευεσθε και σταθεντες λαλειτε εν
τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα τησ ζωησ ταυτησ 21

ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον ορθρον εις το ιερον και
εδιδασκον παραγενομενος δε ο αρχιερευς και οι συν αυτω
συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των
υιων ισραηλ και απεστειλαν εις το δεσμωτηριον αχθηναι
αυτους 22 οι δε υπηρεται παραγενομενοι ουχ ευρον
αυτους εν τη φυλακη αναστρεψαντες δε απηγγειλαν 23
λεγοντες οτι το μεν δεσμωτηριον ευρομεν κεκλεισμενον
εν παση ασφαλεια και τους φυλακασ εστωτας προ των
θυρων ανοιξαντες δε εσω ουδεναν ευρομεν 24 ωσ δε
ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε ιερευς και ο στρατηγος
του ιερου και οι αρχιερεις διηπορουν περι αυτων τι
αν γενοιτο τουτο 25 παραγενομενος δε τις απηγγειλεν
αυτοις οτι ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν τη φυλακη εισιν
εν τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον 26 τοτε
απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγαγεν αυτους
ου μετα βιας εφοβουντο γαρ τον λαον ινα μη λιθασθωσιν
27 αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και
επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς 28 λεγων ου παραγγελια
παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω
και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης υμων
και βουλεσθε επαγαγειν εφ ημας το αιμα του ανθρωπου
τουτου 29 αποκριθεις δε πετρος και οι αποστολοι ειπον
πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις 30 ο θεος των
πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε
κρεμασαντες επι ξυλου 31 τουτον ο θεος αρχηγον και
σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου δουναι μετανοιαν τω
ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων 32 και ημεις εσμεν αυτου
μαρτυρες των ρηματων τουτων και το πνευμα δε το
αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω 33

οι δε ακουοντες διεπριοντο και εβουλευοντο ανελιν
αυτους **34** αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος
ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω
λαω εκελευσεν εξω βραχυ τι τους αποστολους ποιησαι
35 ειπεν τε προς αυτους ανδρες ισραηλιται προσεχετε
εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν
36 προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδας λεγων
ειναι τινα εαυτον ω προσεκληθη αριθμος ανδρων ωσει
τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω
διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν **37** μετα τουτον ανεστη
ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και
απεστησεν λαον ικανον οπισω αυτου κακεινος απωλετο
και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν **38**
και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων
τουτων και εασατε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η
βουλη η το εργον τουτο καταλυθησεται **39** ει δε εκ θεου
εστιν ου δυνασθε καταλυσαι αυτο μηποτε και θεομαχοι
ευρεθητε **40** επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι
τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι
τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτους **41** οι μεν ουν
επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι
υπερ του ονοματος του ιησου κατηξιωθησαν ατιμασθηναι
42 πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο
διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

6 εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων
εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς τους εβραιοσ
οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι
αυτων **2** προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των
μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημασ καταλειψαντας

τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαισ 3 επισκεψασθε
ουν αδελφοι ανδρασ εξ υμων μαρτυρουμενους επτα
πληρεις πνευματος αγιου και σοφιασ ουσ καταστησωμεν
επι της χρειασ ταυτησ 4 ημεις δε τη προσευχη και τη
διακονια του λογου προσκαρτερησομεν 5 και ηρεσεν
ο λογοσ ενωπιον παντοσ του πληθουσ και εξελεξαντο
στεφανον ανδρα πληρησ πιστεωσ και πνευματος αγιου
και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα
και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια 6 ουσ
εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι
επεθηκαν αυτοισ τασ χειρασ 7 και ο λογοσ του θεου
ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμοσ των μαθητων εν
ιερουσαλημ σφοδρα πολυσ τε οχλοσ των ιερεων υπηκουον
τη πιστει 8 στεφανοσ δε πληρησ πιστεωσ και δυναμεωσ
εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω 9 ανεστησαν
δε τινεσ των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων
και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο κιλικιασ
και ασιασ συζητουντεσ τω στεφανω 10 και ουκ ισχυον
αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει 11
τοτε υπεβαλον ανδρασ λεγοντασ οτι ακηκοαμεν αυτου
λαλουντοσ ρηματα βλασφημα εισ μωσην και τον θεον
12 συνεκινησαν τε τον λαον και τουσ πρεσβυτερουσ
και τουσ γραμματεισ και επισταντεσ συνηρπασαν αυτον
και ηγαγον εισ το συνεδριον 13 εστησαν τε μαρτυρασ
ψευδεις λεγοντασ ο ανθρωποσ ουτοσ ου παυεται ρηματα
βλασφημα λαλων κατα του τοπου του αγιου και του
νομου 14 ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντοσ οτι ιησουσ ο
ναζωραιοσ ουτοσ καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει
τα εθη α παρεδωκεν ημιν μωσησ 15 και ατενισαντεσ εισ

αυτον απαντες οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

7 ειπεν δε ο αρχιερευς ει αρα ταυτα ουτως εχει **2** ο δε εφη ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε ο θεος της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν **3** και ειπεν προσ αυτον εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και δευρο εισ γην ην αν σοι δειξω **4** τοτε εξελθων εκ γης χαλδαιων κατωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εισ την γην ταυτην εισ ην υμεις νυν κατοικειτε **5** και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομια εν αυτη ουδε βημα ποδος και επηγγειλατο δουναι αυτω εισ κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτω τεκνου **6** ελαλησεν δε ουτως ο θεος οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια **7** και το εθνος ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω ειπεν ο θεος και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω **8** και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομησ και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ο ισαακ τον ιακωβ και ο ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχασ **9** και οι πατριαρχαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εισ αιγυπτον και ην ο θεος μετ αυτου **10** και εξειλετο αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον φαραω βασιλεωσ αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και ολον τον οικον αυτου **11** ηλθεν δε λιμοσ εφ ολην την γην αιγυπτου και χανααν και θλιψισ μεγαλη και ουχ ευρισκον

χορτασματα οι πατερες ημων 12 ακουσας δε ιακωβ οντα
σιτα εν αιγυπτω εξαπεστειλεν τους πατερας ημων πρωτον
13 και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις
αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το γενοσ του ιωσηφ
14 αποστειλασ δε ιωσηφ μετεκαλεσατο τον πατερα αυτου
ιακωβ και πασαν την συγγενειαν εν ψυχαισ εβδομηκοντα
πεντε 15 κατεβη δε ιακωβ εις αιγυπτον και ετελευτησεν
αυτοσ και οι πατερες ημων 16 και μετετεθησαν εις συχημ
και ετεθησαν εν τω μνηματι ο ωνησατο αβρααμ τιμησ
αργυριου παρα των υιων εμμορ του συχημ 17 καθωσ δε
ηγγιζεν ο χρονοσ της επαγγελιασ ησ ωμοσεν ο θεοσ τω
αβρααμ ηυξησεν ο λαοσ και επληθυνθη εν αιγυπτω 18
αχρι ου ανεστη βασιλευσ ετεροσ οσ ουκ ηδει τον ιωσηφ
19 ουτοσ κατασοφισαμενοσ το γενοσ ημων εκακωσεν
τους πατερας ημων του ποιειν εκθητα τα βρεφη αυτων
εισ το μη ζωογονεισθαι 20 εν ω καιρω εγεννηθη μωσησ
και ην αστειοσ τω θεω οσ ανετραφη μηνασ τρεισ εν
τω οικω του πατροσ 21 εκτεθεντα δε αυτον ανειλετο η
θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εις υιον
22 και επαιδευθη μωσησ παση σοφια αιγυπτιων ην δε
δυνατοσ εν λογοισ και εργοισ 23 ωσ δε επληρουτο αυτω
τεσσαρακονταετησ χρονοσ ανεβη επι την καρδιαν αυτου
επισκεψασθαι τους αδελφουσ αυτου τους υιουσ ισραηλ
24 και ιδων τινα αδικουμενον ημυνατο και εποιησεν
εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξασ τον αιγυπτιον 25
ενομιζεν δε συνιεναι τους αδελφουσ αυτου οτι ο θεοσ δια
χειροσ αυτου διδωσιν αυτοισ σωτηριαν οι δε ου συνηκαν
26 τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοισ μαχομενοισ και
συνηλασεν αυτοουσ εις ειρηνην ειπων ανδρεσ αδελφοι

εστε υμεις ινα τι αδικειτε αλληλους 27 ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημας 28 μη ανελειν με συ θελεισ ον τροπον ανειλεσ χθες τον αιγυπτιον 29 εφυγεν δε μωσησ εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικος εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιουσ δυο 30 και πληρωθεντων ετων τεσσαρακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορουσ σινα αγγελος κυριου εν φλογι πυροσ βατου 31 ο δε μωσησ ιδων εθαυμαζεν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου προσ αυτον 32 εγω ο θεοσ των πατερων σου ο θεοσ αβρααμ και ο θεοσ ισαακ και ο θεοσ ιακωβ εντρομοσ δε γενομενοσ μωσησ ουκ ετολμα κατανοησαι 33 ειπεν δε αυτω ο κυριοσ λυσον το υποδημα των ποδων σου ο γαρ τοποσ εν ω εστηκασ γη αγια εστιν 34 ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτων ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτουσ και νυν δευρο αποστελω σε εισ αιγυπτον 35 τουτον τον μωσην ον ηρνησαντο ειποντεσ τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θεοσ αρχοντα και λυτρωτην απεστειλεν εν χειρι αγγελου του οφθεντοσ αυτω εν τη βατω 36 ουτοσ εξηγαγεν αυτουσ ποιησασ τερατα και σημεια εν γη αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσαρακοντα 37 ουτοσ εστιν ο μωσησ ο ειπων τοισ υιοισ ισραηλ προφητην υμιν αναστησει κυριοσ ο θεοσ ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε 38 ουτοσ εστιν ο γενομενοσ εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντοσ αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων οσ εδεξατο λογον ζωντα δουναι ημιν 39 ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι

πατερες ημων αλλ απωσαντο και εστραφησαν τη καρδια αυτων εισ αιγυπτον 40 ειποντες τω ααρων ποιησον ημιν θεουσ οι προπορευονται ημων ο γαρ μωση ουτος ος εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου ουκ οίδαμεν τι γεγονεν αυτω 41 και εμοσχοποιησαν εν ταις ημεραις εκειναις και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων 42 εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτοις λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθως γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιας προσηνεγκατε μοι ετη τεσσαρακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ 43 και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου υμων ρεμφαν τους τυπους ους εποιησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιω υμας επεκεινα βαβυλωνος 44 η σκηνη του μαρτυριου ην τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθως διεταξατο ο λαλων τω μωση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει 45 ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εως των ημερων δαυιδ 46 ος ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω θεω ιακωβ 47 σολομων δε ωκοδομησεν αυτω οικον 48 αλλ ουχ ο υψιστος εν χειροποιητοις ναοις κατοικει καθως ο προφητης λεγει 49 ο ουρανος μοι θρονος η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι λεγει κυριος η τισ τοπος της καταπαυσεωσ μου 50 ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα παντα 51 σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι τη καρδια και τοις ωσιν υμεις αι τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ωσ οι πατερες υμων και υμεις 52 τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερες

υμων και απεκτειναν τους προκαταγγειλαντας περι της ελευσεως του δικαιου ου νυν υμεις προδοται και φονεις γεγενησθε 53 οιτινες ελαβετε τον νομον εισ διαταγασ αγγελων και ουκ εφυλαξατε 54 ακουοντες δε ταυτα διεπριοντο ταισ καρδιαισ αυτων και εβρυχον τους οδοντας επ αυτον 55 υπαρχων δε πληρης πνευματος αγιου ατενισασ εισ τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου 56 και ειπεν ιδου θεωρω τους ουρανους ανεωγμενους και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου 57 κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον 58 και εκβαλοντες εξω της πολεως ελιθοβολουν και οι μαρτυρες απεθεντο τα ιματια παρα τους ποδας νεανιου καλουμενου σαυλου 59 και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα κυριε ιησου δεξαι το πνευμα μου 60 θεις δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησης αυτοις την αμαρτιαν ταυτην και τουτο ειπων κοιμηθη

8 σαυλος δε ην συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος μεγας επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις παντες δε διεσπαρησαν κατα τας χωρας της ιουδαιας και σαμαρειας πλην των αποστολων 2 συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποιησαντο κοπετον μεγαν επ αυτω 3 σαυλος δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τους οικους εισπορευομενος συρων τε ανδρας και γυναικας παρεδιδου εισ φυλακην 4 οι μεν ουν διασπαρευντες διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον 5 φιλιππος δε κατελθων εισ πολιν της σαμαρειας εκηρυσσεν αυτοις τον χριστον 6

προσειχον τε οι οχλοι τοις λεγομενοις υπο του φιλιππου
ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτους και βλεπειν τα σημεια
α ποιει 7 πολλων γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα
βρωντα φωνη μεγαλη εξηρχετο πολλοι δε παραλελυμενοι
και χωλοι εθεραπευθησαν 8 και εγενετο χαρα μεγαλη εν
τη πολει εκεινη 9 ανηρ δε τισ ονοματι σιμων προυπηρχεν
εν τη πολει μαγευων και εξιστων το εθνος της σαμαρειας
λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν 10 ω προσειχον απο
μικρου εως μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις του
θεου η μεγαλη 11 προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονω
ταις μαγειαις εξεστακεναι αυτους 12 οτε δε επιστευσαν
τω φιλιππω ευαγγελιζομενω τα περι της βασιλειας του
θεου και του ονοματος ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες
τε και γυναικες 13 ο δε σιμων και αυτοσ επιστευσεν και
βαπτισθεις ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε
δυναμεις και σημεια γινομενα εξιστατο 14 ακουσαντες δε
οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια
τον λογον του θεου απεστειλαν προσ αυτους τον πετρον
και ιωαννην 15 οιτινες καταβαντες προσηυξαντο περι
αυτων οπως λαβωσιν πνευμα αγιον 16 ουπω γαρ ην
επ ουδενι αυτων επιπεπτωκος μονον δε βεβαπτισμενοι
υπηρχον εις το ονομα του χριστου ιησου 17 τοτε επετιθουν
τας χειρας επ αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον 18
θεασαμενος δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεως των χειρων
των αποστολων διδοται το πνευμα το αγιον προσηνεγκεν
αυτοις χρηματα 19 λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν
ταυτην ινα ω εαν επιθω τας χειρας λαμβανη πνευμα
αγιον 20 πετροσ δε ειπεν προσ αυτον το αργυριον σου
συν σοι ειη εις απωλειαν οτι την δωρεαν του θεου

ενομισας δια χρηματων κτασθαι 21 ουκ εστιν σοι μερισ
ουδε κληρος εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ
εστιν ευθεια ενωπιον του θεου 22 μετανοησον ουν απο
της κακιας σου ταυτης και δεηθητι του θεου ει αρα
αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας σου 23 εις γαρ
χολην πικριας και συνδεσμον αδικιας ορω σε οντα 24
αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν δεηθητε υμεις υπερ εμου
προσ τον κυριον οπως μηδεν επελθη επ εμε ων ειρηκατε
25 οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον
του κυριου υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πολλας τε κωμας
των σαμαρειτων ευηγγελισαντο 26 αγγελος δε κυριου
ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου
κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο
ιερουσαλημ εις γαζαν αυτη εστιν ερημος 27 και αναστας
επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης
κανδακης της βασιλισσης αιθιοπων ος ην επι πασης της
γαζης αυτης ος εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ
28 ην τε υποστρεφων και καθημενος επι του αρματος
αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν 29 ειπεν
δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω
αρματι τουτω 30 προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν
αυτου αναγινωσκοντος τον προφητην ησαιαν και ειπεν
αρα γε γινωσκεις αναγινωσκεις 31 ο δε ειπεν πως γαρ
αν δυναιμην εαν μη τις οδηγηση με παρεκαλεσεν τε τον
φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω 32 η δε περιοχη
της γραφης ην ανεγινωσκεν ην αυτη ως προβατον επι
σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του κειροντος
αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου 33 εν
τη ταπεινωσει αυτου η κρισις αυτου ηρθη την δε γενεαν

αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου
34 αποκριθεις δε ο ευνουχος τω φιλιππω ειπεν δεομαι
σου περι τινος ο προφητης λεγει τουτο περι εαυτου η περι
ετερου τινος **35** ανοιξας δε ο φιλιππος το στομα αυτου
και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγελισατο
αυτω τον ιησουν **36** ως δε επορευοντο κατα την οδον
ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχος ιδου υδωρ τι
κωλυει με βαπτισθηναι **38** και εκελευσεν στηναι το αρμα
και κατεβησαν αμφοτεροι εισ το υδωρ ο τε φιλιππος και
ο ευνουχος και εβαπτισεν αυτον **39** οτε δε ανεβησαν εκ
του υδατος πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και
ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχος επορευετο γαρ την
οδον αυτου χαιρων **40** φιλιππος δε ευρεθη εισ αζωτον
και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εως του
ελθειν αυτον εισ καισαρειαν

9 ο δε σαυλος ετι εμπνεων απειλησ και φονου εισ τους
μαθητας του κυριου προσελθων τω αρχιερει **2** ητησατο
παρ αυτου επιστολας εισ δαμασκον προσ τας συναγωγας
οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας ανδρας τε και
γυναικας δεδεμενους αγαγη εισ ιερουσαλημ **3** εν δε
τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω και
εξαιφνης περιηστραψεν αυτον φως απο του ουρανου **4**
και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω
σαουλ σαουλ τι με διωκεις **5** ειπεν δε τις ει κυριε ο
δε κυριος ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις **6** αλλα
αναστηθι και εισελθε εισ την πολιν και λαληθησεται σοι
τι σε δει ποιειν **7** οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω
ειστηκεισαν ενεοι ακουοντες μεν της φωνης μηδενα
δε θεωρουντες **8** ηγερθη δε ο σαυλος απο της γης

ανεωγμενων τε των οφθαλμων αυτου ουδενα εβλεπεν
χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον 9
και ην ημερας τρεις μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε
επιεν 10 ην δε τισ μαθητησ εν δαμασκω ονοματι ανανιασ
και ειπεν προς αυτον ο κυριος εν οραματι ανανια ο δε
ειπεν ιδου εγω κυριε 11 ο δε κυριος προς αυτον αναστασ
πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και
ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου
γαρ προσευχεται 12 και ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι
ανανιαν εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρα οπωσ
αναβλεψη 13 απεκριθη δε ανανιασ κυριε ακηκοα απο
πολλων περι του ανδρου τουτου οσα κακα εποιησεν τοισ
αγιοισ σου εν ιερουσαλημ 14 και ωδε εχει εξουσιαν παρα
των αρχιερων δησαι παντασ τουσ επικαλουμενουσ το
ονομα σου 15 ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι
σκευοσ εκλογησ μοι εστιν ουτοσ του βαστασαι το ονομα
μου ενωπιον εθνων και βασιλεων υιων τε ισραηλ 16 εγω
γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματοσ
μου παθειν 17 απηλθεν δε ανανιασ και εισηλθεν εις
την οικιαν και επιθεισ επ αυτον τασ χειρασ ειπεν σαουλ
αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ο οφθεις σοι εν τη οδω η
ηρχου οπωσ αναβλεψησ και πλησθησ πνευματοσ αγιου 18
και ευθεωσ απεπεσον απο των οφθαλμων αυτου ωσει
λεπιδεσ ανεβλεψεν τε και αναστασ εβαπτισθη 19 και
λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο δε ο σαυλοσ μετα των
εν δαμασκω μαθητων ημερασ τινασ 20 και ευθεωσ εν
ταισ συναγωγαισ εκηρυσσεν τον χριστον οτι ουτοσ εστιν
ο υιοσ του θεου 21 εξισταντο δε παντεσ οι ακουοντεσ
και ελεγον ουχ ουτοσ εστιν ο πορθησασ εν ιερουσαλημ

τους επικαλουμενους το ονομα τουτο και ωδε εις τουτο
εληλυθεν ινα δεδεμενους αυτους αγαγη επι τους αρχιερεις
22 σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν τους
ιουδαιους τους κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων
οτι ουτος εστιν ο χριστος **23** ως δε επληρουντο ημεραι
ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελιν αυτον **24**
εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουν τε
τας πυλας ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν
25 λαβοντες δε αυτον οι μαθηται νυκτος καθηκαν δια του
τειχους χαλασαντες εν σπυριδι **26** παραγενομενος δε ο
σαυλος εν ιερουσαλημ επειρατο κολλασθαι τοις μαθηταις
και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν
μαθητης **27** βαρναβας δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν
προς τους αποστολους και διηγησατο αυτοις πως εν τη
οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πως
εν δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι του ιησου
28 και ην μετ αυτων εισπορευομενος εις ιερουσαλημ
και παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου ιησου
29 ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε
επεχειρουν αυτον ανελιν **30** επιγνοντες δε οι αδελφοι
κατηγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον
εις ταρσον **31** αι μεν ουν εκκλησiai καθ ολησ της
ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας ειχον ειρηνην
οικοδομουμεναι και πορευομεναι τω φοβω του κυριου
και τη παρακλησει του αγιου πνευματος επληθυνοντο **32**
εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και
προς τους αγιους τους κατοικουντας λυδδαν **33** ευρεν
δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν ονοματι εξ ετων οκτω
κατακειμενον επι κραβατω ος ην παραλελυμενος **34**

και ειπεν αυτω ο πετροσ αινεα ιαται σε ιησους ο χριστος
αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεωσ ανεστη 35
και ειδον αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδαν και τον
ασσαρωνα οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον 36 εν ιοππη
δε τισ ην μαθητρια ονοματι ταβηθα η διερμηνευομενη
λεγεται δορκασ αυτη ην πληρησ αγαθων εργαων και
ελεημοσυνων ων εποiei 37 εγενετο δε εν ταισ ημεραισ
εκειναισ ασθηνησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε
αυτην εθηκαν εν υπερω 38 εγγυσ δε ουσησ λυδδησ
τη ιοππη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετροσ εστιν εν
αυτη απεστειλαν προς αυτον παρακαλουντες μη οκνησαι
διελθειν εωσ αυτων 39 αναστασ δε πετροσ συνηλθεν
αυτοισ ον παραγενομενον ανηγαγον εισ το υπερων
και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και
επιδεικνυμεναι χιτωνασ και ιματια οσα εποiei μετ αυτων
ουσα η δορκασ 40 εκβαλων δε εξω παντασ ο πετροσ θεισ
τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψασ προς το σωμα
ειπεν ταβηθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τουσ οφθαλμουσ
αυτησ και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν 41 δουσ δε
αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησασ δε τουσ αγιουσ
και τασ χηρασ παρεστησεν αυτην ζωσαν 42 γνωστον δε
εγενετο καθ ολησ τησ ιοππησ και πολλοι επιστευσαν επι
τον κυριον 43 εγενετο δε ημερασ ικανασ μειναι αυτον εν
ιοππη παρα τινι σιμωνι βυρσει

10 ανηρ δε τισ ην εν καισαρεια ονοματι κορνηλιουσ
εκατονταρχησ εκ σπειρησ τησ καλουμενησ ιταλικησ
2 ευσεβησ και φοβουμενοσ τον θεον συν παντι τω
οικω αυτου ποιων τε ελεημοσυνασ πολλασ τω λαω
και δεομενοσ του θεου δια παντοσ 3 ειδεν εν οραματι

φανερως ωσει ωραν ενατην της ημερας αγγελον του θεου
εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε 4 ο δε
ατενισασ αυτω και εμφοβος γενομενος ειπεν τι εστιν
κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι
σου ανεβησαν εις μνημοσυνον ενωπιον του θεου 5 και νυν
πεμψον εις ιοππην ανδρασ και μεταπεμψαι σιμωνα τον
επικαλουμενον πετρον 6 ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι
βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν 7 ωσ δε απηλθεν ο
αγγελος ο λαλων τω κορνηλιω φωνησασ δυο των οικετων
αυτου και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουντων
αυτω 8 και εξηγησαμενος αυτοις απαντα απεστειλεν
αυτους εις την ιοππην 9 τη δε επαυριον οδοιπορουντων
εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετροσ επι το
δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην 10 εγενετο δε
προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε
εκεινων επεπεσεν επ αυτον εκστασις 11 και θεωρει τον
ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επ αυτον σκευος
τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαισ δεδεμενον
και καθιεμενον επι της γησ 12 εν ω υπηρχεν παντα
τα τετραποδα της γησ και τα θηρια και τα ερπετα και
τα πετεινα του ουρανου 13 και εγενετο φωνη προς
αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε 14 ο δε πετροσ
ειπεν μηδαμωσ κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον η
ακαθαρτον 15 και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α
ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου 16 τουτο δε εγενετο επι
τρεις και παλιν ανεληφθη το σκευος εις τον ουρανον 17
ωσ δε εν εαυτω διηπορει ο πετροσ τι αν ειη το οραμα
ο ειδεν και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι απο του
κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν σιμωνος επεστησαν

επι τον πυλωνα 18 και φωνησαντες επυνθανοντο ει
σιμων ο επικαλουμενος πετροσ ενθαδε ξενιζεται 19 του
δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματος ειπεν αυτω
το πνευμα ιδου ανδρες ζητουςιν σε 20 αλλα αναστας
καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινομενος
διοτι εγω απεσταλκα αυτους 21 καταβας δε πετροσ προσ
τους ανδρας ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τισ η αιτια δι
ην παρεστε 22 οι δε ειπον κορνηλιος εκατονταρχησ ανηρ
δικαιος και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο
ολου του εθνους των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου
αγιου μεταπεμφασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι
ρηματα παρα σου 23 εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξενισεν
τη δε επαυριον ο πετροσ εξηλθεν συν αυτοις και τινες
των αδελφων των απο ιοπησ συνηλθον αυτω 24 και τη
επαυριον εισηλθον εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος
ην προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεις
αυτου και τους αναγκαιουσ φιλους 25 ωσ δε εγενετο
του εισελθειν τον πετρον συναντησας αυτω ο κορνηλιος
πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν 26 ο δε πετροσ
αυτον ηγειρεν λεγων αναστηθι καγω αυτοσ ανθρωποσ
ειμι 27 και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει
συνεληλυθοτας πολλουσ 28 εφη τε προσ αυτους υμεις
επιστασθε ωσ αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι
η προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεοσ εδειξεν
μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον 29 διο
και αναντιρρητωσ ηλθον μεταπεμφθεις πυνθανομαι ουν
τινι λογω μετεπεμφασθε με 30 και ο κορνηλιος εφη απο
τεταρτησ ημερασ μεχρι ταυτησ τησ ωρασ ημην νηστευων
και την ενατην ωραν προσευχομενος εν τω οικω μου και

ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα 31 και φησιν
κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι
σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου 32 πεμψον ουν εισ
ιοππην και μετακαλεσαι σιμωνα ος επικαλειται πετροσ
ουτος ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεωσ παρα θαλασσαν
ος παραγενομενος λαλησει σοι 33 εξ αυτησ ουν επεμψα
προσ σε συ τε καλωσ εποιησασ παραγενομενος νυν ουν
παντεσ ημεισ ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα
τα προστεταγμενα σοι υπο του θεου 34 ανοιξασ δε πετροσ
το στομα ειπεν επ αληθειασ καταλαμβανομαι οτι ουκ
εστιν προσωποληπτησ ο θεοσ 35 αλλ εν παντι εθνει ο
φοβουμενοσ αυτον και εργαζομενοσ δικαιοσυνην δεκτοσ
αυτω εστιν 36 τον λογον ον απεστειλεν τοισ υιοισ ισραηλ
ευαγγελιζομενοσ ειρηνην δια ιησου χριστου ουτοσ εστιν
παντων κυριοσ 37 υμεισ οιδατε το γενομενον ρημα καθ
ολησ τησ ιουδαιασ αρξαμενον απο τησ γαλιλαιασ μετα
το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννησ 38 ιησουν τον απο
ναζαρετ ωσ εχρισεν αυτον ο θεοσ πνευματι αγιω και
δυναμει οσ διηλθεν ευεργετων και ιωμενοσ παντασ τουσ
καταδυναστευομενοουσ υπο του διαβολου οτι ο θεοσ ην μετ
αυτου 39 και ημεισ εσμεν μαρτυρεσ παντων ων εποιησεν
εν τε τη χωρα των ιουδαιων και εν ιερουσαλημ ον και
ανειλον κρεμασαντεσ επι ξυλου 40 τουτον ο θεοσ ηγειρεν
τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι 41 ου
παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοισ προκεχειροτονημενοισ
υπο του θεου ημιν οιτινεσ συνεφαγομεν και συνεπιομεν
αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων 42 και
παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι
οτι αυτοσ εστιν ο ωρισμενοσ υπο του θεου κριτησ ζωντων

και νεκρων 43 τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουν
αφεςιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα
τον πιστευοντα εις αυτον 44 ετι λαλουντος του πετρου τα
ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντας
τους ακουοντας τον λογον 45 και εξεστησαν οι εκ
περιτομης πιστοι οσοι συνηλθον τω πετρω οτι και επι τα
εθνη η δωρεα του αγιου πνευματος εκκεχυται 46 ηκουον
γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον
θεον τοτε απεκριθη ο πετρος 47 μητι το υδωρ κωλυσαι
δυναται τισ του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινες το
πνευμα το αγιον ελαβον καθως και ημεις 48 προσεταξεν
τε αυτους βαπτισθηναι εν τω ονοματι του κυριου τοτε
ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας τινας

11 ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντες
κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του
θεου 2 και οτε ανεβη πετρος εις ιεροσολυμα διεκρινοντο
προς αυτον οι εκ περιτομης 3 λεγοντες οτι προς ανδρας
ακροβυστιαν εχοντας εισηλθες και συνεφαγες αυτοις 4
αρξαμενος δε ο πετρος εξετιθετο αυτοις καθεξης λεγων
5 εγω ημην εν πολει ιοπη προσευχομενος και ειδον
εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευος τι ωσ οθονην
μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενην εκ του ουρανου
και ηλθεν αχρι εμου 6 εις ην ατενισας κατενοουν και
ειδον τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα
και τα πετεινα του ουρανου 7 ηκουσα δε φωνης λεγουσης
μοι αναστασ πετρε θυσον και φαγε 8 ειπον δε μηδαμωσ
κυριε οτι παν κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εις
το στομα μου 9 απεκριθη δε μοι φωνη εκ δευτερου εκ του
ουρανου α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου 10 τουτο δε

εγενετο επι τρισ και παλιν ανεσπασθη απαντα εις τον ουρανον **11** και ιδου εξ αυτησ τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν εν η ημην απεσταλμενοι απο καισαρειασ προσ με **12** ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοισ μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εις τον οικον του ανδρος **13** απηγγειλεν τε ημιν πως ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον εις ιοππην ανδρασ και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον **14** οσ λαλησει ρηματα προσ σε εν οισ σωθησιν συ και πασ ο οικος σου **15** εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ωσπερ και εφ ημασ εν αρχη **16** εμνησθην δε του ρηματοσ κυριου ωσ ελεγεν ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω **17** ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοισ ο θεοσ ωσ και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε τισ ημην δυνατοσ κωλυσαι τον θεον **18** ακουσαντεσ δε ταυτα ησυχασαν και εδοξαζον τον θεον λεγοντεσ αρα γε και τοισ εθνεσιν ο θεοσ την μετανοιαν εδωκεν εις ζωην **19** οι μεν ουν διασπαρεντεσ απο της θλιψεωσ της γενομενησ επι στεφανω διηλθον εωσ φοινικησ και κυπρου και αντιοχειασ μηδενι λαλουντεσ τον λογον ει μη μονον ιουδαιοισ **20** ησαν δε τινεσ εξ αυτων ανδρεσ κυπριοι και κυρηναιοι οιτινεσ εισελθοντεσ εις αντιοχειαν ελαλουν προσ τουσ ελληνιστασ ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν **21** και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυσ τε αριθμοσ πιστευσασ επεστρεψεν επι τον κυριον **22** ηκουσθη δε ο λογοσ εις τα ωτα της εκκλησιασ της εν ιεροσολυμοισ περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν

διελθειν εως αντιοχειας 23 ος παραγενομενος και ιδων την χαριν του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας τη προθεσει της καρδιας προσμενειν τω κυριω 24 οτι ην ανηρ αγαθος και πληρης πνευματος αγιου και πιστεωσ και προσετεθη οχλος ικανος τω κυριω 25 εξηλθεν δε εις ταρσον ο βαρναβας αναζητησαι σαυλον 26 και ευρων ηγαγεν αυτον εις αντιοχειαν εγενετο δε αυτους ενιαυτον ολον συναχθηναι τη εκκλησια και διδασαι οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτον εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους 27 εν ταυταισ δε ταισ ημεραισ κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν 28 αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαβος εσημανεν δια του πνευματος λιμον μεγαν μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην οστις και εγενετο επι κλαυδιου καισαρος 29 των δε μαθητων καθωσ ευπορειτο τισ ωρισαν εκαστος αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοισ κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοισ 30 ο και εποιησαν αποστειλαντες προς τους πρεσβυτερουσ δια χειροσ βαρναβα και σαυλου

12 κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδησ ο βασιλευσ τασ χειρασ κακωσαι τινασ των απο της εκκλησιασ 2 ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρα 3 και ιδων οτι αρεστον εστιν τοισ ιουδαιοισ προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε αι ημεραι των αζυμων 4 ον και πιασασ εθετο εις φυλακην παραδουσ τεσσαρσιν τετραδιοισ στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενος μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω 5 ο μεν ουν πετροσ ετηρειτο εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενησ γινομενη υπο της εκκλησιασ προς τον θεον υπερ αυτου 6 οτε δε εμελλεν αυτον προαγειν ο ηρωδησ τη νυκτι

εκείνη ην ο πετρος κοιμωμενος μεταξύ δυο στρατιωτων δεδεμενος αλυσεσιν δυσιν φυλακες τε προ της θυρας ετηρουν την φυλακην 7 και ιδου αγγελος κυριου επεστη και φως ελαμψεν εν τω οικηματι παταξασ δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσον αυτου αι αλυσεις εκ των χειρων 8 ειπεν τε ο αγγελος προς αυτον περιζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια σου εποιησεν δε ουτως και λεγει αυτω περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι 9 και εξελθων ηκολουθει αυτω και ουκ ηδει οτι αληθες εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν 10 διελθοντες δε πρωτην φυλακην και δευτεραν ηλθον επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν ητισ αυτοματη ηνοιχθη αυτοις και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν και ευθεως απεστη ο αγγελος απ αυτου 11 και ο πετρος γενομενος εν εαυτω ειπεν νυν οίδα αληθως οτι εξαπεστειλεν κυριος τον αγγελον αυτου και εξειλετο με εκ χειρος ηρωδου και πασης της προσδοκias του λαου των ιουδαιων 12 συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν μαριας της μητρος ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι 13 κρουσαντος δε του πετρου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη 14 και επιγνουςα την φωνην του πετρου απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουσα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνος 15 οι δε προς αυτην ειπον μαινη η δε δισχυριζετο ουτως εχειν οι δε ελεγον ο αγγελος αυτου εστιν 16 ο δε πετρος επεμενε κρουων ανοιξαντες δε ειδον αυτον και εξεστησαν 17 κατασεισας δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο αυτοις

πως ο κυριος αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακης ειπεν δε απαγγειλατε ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα και εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον **18** γενομενης δε ημερας ην ταραχος ουκ ολιγος εν τοις στρατιωταις τι αρα ο πετρος εγενετο **19** ηρωδης δε επιζητησας αυτον και μη ευρων ανακρινας τους φυλακας εκελευσεν απαχθηναι και κατελθων απο της ιουδαιας εις την καισαρειαν διετριβεν **20** ην δε ο ηρωδης θυμομαχων τυριοις και σιδωνιοις ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνος του βασιλεως ητουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικης **21** τακτη δε ημερα ο ηρωδης ενδυσαμενος εσθητα βασιλικην και καθισας επι του βηματος εδημηγορει προς αυτους **22** ο δε δημοσ επεφωνει φωνη θεου και ουκ ανθρωπου **23** παραχρημα δε επαταξεν αυτον αγγελος κυριου ανθων ουκ εδωκεν δοξαν τω θεω και γενομενος σκωληκοβρωτος εξεψυξεν **24** ο δε λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο **25** βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν συμπαραλαβοντες και ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13 ησαν δε τινες εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλουμενος νιγερ και λουκιος ο κυρηναιος μαναην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφος και σαυλος **2** λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστευοντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και τον σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημαι αυτους **3** τοτε νηστευσαντες και προσευξαμενοι και επιθεντες τας χειρας αυτοις απελυσαν **4** ουτοι μεν ουν εκπεμφθεντες υπο

του πνευματος του αγιου κατηλθον εις την σελευκειαν
εκειθεν δε απεπλευσαν εις την κυπρον 5 και γενομενοι
εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταις
συναγωγαις των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην
6 διελθοντες δε την νησον αχρι παφου ευρον τινα μαγον
ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαριησουσ 7 ος ην
συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτος
προσκαλεσαμενος βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν
ακουσαι τον λογον του θεου 8 ανθιστατο δε αυτοις ελυμασ
ο μαγος ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων
διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεωσ 9 σαυλος δε
ο και παυλος πλησθεις πνευματος αγιου και ατενισασ
εις αυτον 10 ειπεν ω πληρησ παντοσ δολου και πασησ
ραδιουργιασ υιε διαβολου εχθρε πασησ δικαιοσυνησ ου
παυση διαστρεφων τασ οδουσ κυριου τασ ευθειασ 11 και
νυν ιδου χειρ κυριου επι σε και εση τυφλος μη βλεπων τον
ηλιον αχρι καιρου παραχρημα δε επεπεσεν επ αυτον αχλυσ
και σκοτοσ και περιγων εζητει χειραγωγουσ 12 τοτε ιδων
ο ανθυπατοσ το γεγονοσ επιστευσεν εκπλησσομενοσ επι τη
διδαχη του κυριου 13 αναχθεντες δε απο της παφου οι περι
τον παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιασ ιωαννησ
δε αποχωρησασ απ αυτων υπεστρεψεν εις ιεροσολυμα
14 αυτοι δε διελθοντες απο της περγησ παρεγενοντο
εις αντιοχειαν της πισιδιασ και εισελθοντες εις την
συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν 15 μετα δε
την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν
οι αρχισυναγωγοι προσ αυτουσ λεγοντες ανδρες αδελφοι
ει εστιν λογοσ εν υμιν παρακλησεωσ προσ τον λαον λεγετε
16 αναστασ δε παυλοσ και κατασεισασ τη χειρι ειπεν

ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε
17 ο θεος του λαου τουτου εξελεξατο τους πατερας ημων
και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτω και
μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης 18
και ως τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους
εν τη ερημω 19 και καθελων εθνη επτα εν γη χανααν
κατεκληρονομησεν αυτοις την γην αυτων 20 και μετα
ταυτα ως ετεσιν τετρακοσιοις και πεντηκοντα εδωκεν
κριτας εως σαμουηλ του προφητου 21 κακειθεν ητησαντο
βασιλεα και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κισ
ανδρα εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα 22 και
μεταστησας αυτον ηγειρεν αυτοις τον δαυιδ εισ βασιλεα
ω και ειπεν μαρτυρησας ευρον δαυιδ τον του ιεσσαι ανδρα
κατα την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα
μου 23 τουτου ο θεος απο του σπερματος κατ επαγγελιαν
ηγαγεν τω ισραηλ σωτηριαν 24 προκηρυξαντος ιωαννου
προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας τω
ισραηλ 25 ως δε επληρου ο ιωαννης τον δρομον ελεγεν
τινα με υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται
μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι
26 ανδρες αδελφοι υιοι γενουσ αβρααμ και οι εν υμιν
φοβουμενοι τον θεον υμιν ο λογος της σωτηριας ταυτης
απεσταλη 27 οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι
αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τας φωνας των
προφητων τας κατα παν σαββατον αναγινωσκομενας
κριναντες επληρωσαν 28 και μηδεμιαν αιτιαν θανατου
ευροντες ητησαντο πιλατον αναιρεθηναι αυτον 29 ως δε
ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες
απο του ξυλου εθηκαν εισ μνημειον 30 ο δε θεος ηγειρεν

αυτον εκ νεκρων 31 ος ωφθη επι ημερας πλειουσ τοις
συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εις ιερουσαλημ
οιτινες εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαον 32 και ημεις
υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους πατερας επαγγελιαν
γενομενην οτι ταυτην ο θεος εκπληρωκεν τοις τεκνοις
αυτων ημιν αναστησας ιησουν 33 ωσ και εν τω ψαλμω τω
δευτερω γεγραπται υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα
σε 34 οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκει μελλοντα
υποστρεφειν εις διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω
υμιν τα οσια δαυιδ τα πιστα 35 διο και εν ετερω λεγει ου
δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν 36 δαυιδ μεν γαρ
ιδια γενεα υπηρετησας τη του θεου βουλη εκοιμηθη και
προσετεθη προς τους πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν
37 ον δε ο θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν 38 γνωστον
ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν
αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται 39 και απο παντων
ων ουκ ηδυνηθητε εν τω νομω μουσεως δικαιωθηναι
εν τουτω πασ ο πιστευων δικαιουται 40 βλεπετε ουν
μη επεληθη εφ υμας το ειρημενον εν τοις προφηταις 41
ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε
οτι εργον εγω εργαζομαι εν ταις ημεραις υμων ο ου μη
πιστευσητε εαν τισ εκδιηγηται υμιν 42 εξιοντων δε εκ
της συναγωγης των ιουδαιων παρεκαλουν τα εθνη εις
το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα 43
λυθεισης δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των
ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω
και τω βαρναβα οιτινες προσλαλουντες επειθον αυτους
επιμενειν τη χαριτι του θεου 44 τω τε ερχομενω σαββατω
σχεδον πασα η πολις συνηχθη ακουσαι τον λογον του

θεου **45** ιδόντες δε οι ιουδαιοι τους οχλους επλησθησαν
ζηλου και αντελεγον τοις υπο του παυλου λεγομενοις
αντιλεγοντες και βλασφημουντες **46** παρρησιασαμενοι δε
ο παυλος και ο βαρναβασ ειπον υμιν ην αναγκαιον πρωτον
λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη δε απωθεισθε
αυτον και ουκ αξιουσ κρινετε εαυτους της αιωνιου ζωης
ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη **(aiōnios g166)** **47** ουτως γαρ
εντεταλται ημιν ο κυριος τεθεικα σε εις φως εθνων του
ειναι σε εις σωτηριαν εως εσχατου της γης **48** ακουοντα
δε τα εθνη εχαιρεν και εδοξαζον τον λογον του κυριου
και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζων αιωνιον
(aiōnios g166) **49** διεφερετο δε ο λογος του κυριου δι ολης
της χωρας **50** οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας
γυναικας και τας ευσημονας και τους πρωτους της
πολεως και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον
βαρναβαν και εξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων **51**
οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων αυτων επ
αυτους ηλθον εις ικονιον **52** οι δε μαθηται επληρουντο
χαρας και πνευματος αγιου

14 εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους
εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτως
ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθος
2 οι δε απειθουντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν
τας ψυχας των εθνων κατα των αδελφων **3** ικανον μεν
ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω
τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτος αυτου διδοντι
σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων **4**
εσχισθη δε το πληθος της πολεως και οι μεν ησαν συν
τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις αποστολοις **5** ως δε εγενετο

ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν τοις αρχουσιν
αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους 6 συνιδοντες
κατεφυγον εις τας πολεις της λυκαονιας λυστραν και
δερβην και την περιχωρον 7 κακει ησαν ευαγγελιζομενοι
8 και τις ανηρ εν λυστροις αδυνατος τοις ποσιν εκαθητο
χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων ος ουδεποτε
περιπεπατηκει 9 ουτος ηκουσεν του παυλου λαλουντος
ος ατενισασ αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει του σωθηναι
10 ειπεν μεγαλη τη φωνη αναστηθι επι τουσ ποδας σου
ορθωσ και ηλλετο και περιεπατει 11 οι δε οχλοι ιδοντες ο
εποιησεν ο παυλος επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι
λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποις κατεβησαν
προσ ημασ 12 εκαλουν τε τον μεν βαρναβαν δια τον δε
παυλον ερμην επειδη αυτος ην ο ηγουμενος του λογου
13 ο δε ιερειου του διου του οντου προ της πολεωσ αυτων
ταυρους και στεμματα επι τουσ πυλωνασ ενεγκασ συν
τοις οχλοις ηθελεν θυειν 14 ακουσαντες δε οι αποστολοι
βαρναβασ και παυλος διαρρηξαντες τα ιματια αυτων
εισεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες 15 και λεγοντες
ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεις ομοιοπαθεισ εσμεν
υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμασ απο τουτων των
ματαιων επιστρεφειν επι τον θεον τον ζωντα ος εποιησεν
τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα
εν αυτοις 16 ος εν ταις παρωχημεναις γενεαις ειασεν
παντα τα εθνη πορευεσθαι ταις οδοις αυτων 17 καιτοιγε
ουκ αμαρτυρον εαυτον αφηκεν αγαθοποιων ουρανοθεν
υμιν νετουσ διδουσ και καιρουσ καρποφορουσ εμπιπλων
τροφησ και ευφροσυνησ τασ καρδιασ ημων 18 και ταυτα
λεγοντες μολις κατεπαυσαν τουσ οχλουσ του μη θυειν

αυτοις 19 επηλθον δε απο αντιοχειασ και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τουσ οχλουσ και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεωσ νομισαντες αυτον τεθναναι 20 κυκλωσαντων δε αυτον των μαθητων αναστασ εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εις δερβην 21 ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανουσ υπεστρεψαν εις την λυστραν και ικονιον και αντιοχειαν 22 επιστηριζοντες τασ ψυχασ των μαθητων παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημασ εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου 23 χειροτονησαντες δε αυτοις πρεσβυτερουσ κατ εκκλησιαν προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτοουσ τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν 24 και διελθοντες την πισιδιαν ηλθον εις παμφυλια 25 και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν 26 κακειθεν απεπλευσαν εις αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εις το εργον ο επληρωσαν 27 παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγειλαν οσα εποιησεν ο θεοσ μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοισ εθνεσιν θυραν πιστεωσ 28 διετριβον δε εκει χρονον ουκ ολιγον συν τοισ μαθηταισ

15 και τινεσ κατελθοντες απο της ιουδαιασ εδιδασκον τουσ αδελφουσ οτι εαν μη περιτεμνησθε τω εθει μωυσεωσ ου δυνασθε σωθηναι 2 γενομενησ ουν στασεωσ και ζητησεωσ ουκ ολιγησ τω παυλω και τω βαρναβα προσ αυτοουσ εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινασ αλλουσ εξ αυτων προσ τουσ αποστολουσ και πρεσβυτερουσ εις ιερουσαλημ περι του ζητηματοσ τουτου 3 οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιασ

διηρχοντο την φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροφην των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις 4 παραγενομενοι δε εις ιερουσαλημ απεδεχθησαν υπο της εκκλησιας και των αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεος εποησεν μετ αυτων 5 εξανεστησαν δε τινες των απο της αιρεσεως των φαρισαιων πεπιστευκοτες λεγοντες οτι δει περιτεμνειν αυτους παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωυσεως 6 συνηχθησαν δε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου 7 πολλησ δε συζητησεως γενομενης αναστας πετροσ ειπεν προσ αυτους ανδρες αδελφοι υμεις επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων ο θεος εν ημιν εξελεξατο δια του στοματος μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι 8 και ο καρδιογνωστησ θεος εμαρτυρησεν αυτοις δους αυτοις το πνευμα το αγιον καθωσ και ημιν 9 και ουδεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαρισασ τας καρδιασ αυτων 10 νυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερες ημων ουτε ημεις ισχυσαμεν βαστασαι 11 αλλα δια της χαριτος του κυριου ιησου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι 12 εσιγησεν δε παν το πληθος και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποησεν ο θεος σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων 13 μετα δε το σιγησαι αυτους απεκριθη ιακωβος λεγων ανδρες αδελφοι ακουσατε μου 14 συμεων εξηγησατο καθωσ πρωτον ο θεος επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω ονοματι αυτου 15 και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθωσ γεγραπται 16 μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω

την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα
αυτησ ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην 17 οπως αν
εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον
και παντα τα εθνη εφ ουσ επικεκληται το ονομα μου επ
αυτους λεγει κυριος ο ποιων ταυτα παντα 18 γνωστα
απ αιωνος εστιν τω θεω παντα τα εργα αυτου (aiōn g165)
19 διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων
επιστρεφουσιν επι τον θεον 20 αλλα επιστειλαι αυτοις
του απεχεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων και
της πορνειας και του πνικτου και του αιματος 21 μωυσησ
γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τουσ κηρυσσοντασ
αυτον εχει εν ταισ συναγωγαισ κατα παν σαββατον
αναγινωσκομενοσ 22 τοτε εδοξεν τοις αποστολοις και
τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενουσ
ανδρασ εξ αυτων πεμψαι εισ αντιοχειαν συν παυλω και
βαρναβα ιουδαν τον επικαλουμενον βαρσαββαν και σιλαν
ανδρασ ηγουμενουσ εν τοις αδελφοις 23 γραψαντεσ
δια χειροσ αυτων ταδε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι
και οι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν
και κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν 24 επειδη
ηκουσαμεν οτι τινεσ εξ ημων εξελθοντεσ εταραξαν
υμασ λογοισ ανασκευαζοντεσ τασ ψυχασ υμων λεγοντεσ
περιτεμνεσθαι και τηρειν τον νομον οισ ου διεστειλαμεθα
25 εδοξεν ημιν γενομενοισ ομοθυμαδον εκλεξαμενουσ
ανδρασ πεμψαι προς υμασ συν τοις αγαπητοις ημων
βαρναβα και παυλω 26 ανθρωποισ παραδεδωκοσιν τασ
ψυχασ αυτων υπερ του ονοματος του κυριου ημων ιησου
χριστου 27 απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και
αυτουσ δια λογου απαγγελοντασ τα αυτα 28 εδοξεν

γαρ τω αγιω πνευματι και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην των επαναγκεσ τουτων 29 απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος και πνικτου και πορνειας εξων διατηρουντες εαυτους ευ πραξετε ερρωσθε 30 οι μεν ουν απολυθεντες ηλθον εις αντιοχειαν και συναγαγοντες το πληθος επεδωκαν την επιστολην 31 αναγνοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει 32 ιουδας τε και σιλασ και αυτοι προφηται οντες δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηριξαν 33 ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνησ απο των αδελφων προς τους αποστολους 35 παυλος δε και βαρναβασ διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου 36 μετα δε τινασ ημερασ ειπεν παυλος προς βαρναβαν επιστρεψαντες δη επισκεψωμεθα τους αδελφους ημων κατα πασαν πολιν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πως εχουσιν 37 βαρναβασ δε εβουλευσατο συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον 38 παυλος δε ηξιου τον αποσταντα απ αυτων απο παμφυλιασ και μη συνελθοντα αυτοισ εις το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον 39 εγενετο ουν παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον 40 παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεισ τη χαριτι του θεου υπο των αδελφων 41 διηρχετο δε την συριαν και κιλικιαν επιστηριζων τασ εκκλησιασ

16 κατηντησεν δε εις δερβην και λυστραν και ιδου μαθητησ τισ ην εκει ονοματι τιμοθεοσ υιοσ γυναικοσ τινοσ ιουδαιασ πιστησ πατροσ δε ελληνοσ 2 οσ εμαρτυρειτο υπο

των εν λυστροισ και ικονιω αδελφων 3 τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τουσ ιουδαιουσ τουσ οντας εν τοισ τοποισ εκεινοισ ηδεισαν γαρ απαντες τον πατερα αυτου οτι ελλην υπηρχεν 4 ωσ δε διεπορευοντο τασ πολεισ παρεδιδουν αυτοισ φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ 5 αι μεν ουν εκκλησιαι εστερεουντο τη πιστει και επερισσευον τω αριθμω καθ ημεραν 6 διελθοντες δε την φρυγιαν και την γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματοσ λαλησαι τον λογον εν τη ασια 7 ελθοντες κατα την μυσιαν επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και ουκ ειασεν αυτοουσ το πνευμα 8 παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα 9 και οραμα δια της νυκτοσ ωφθη τω παυλω ανηρ τισ ην μακεδων εστωσ παρακαλων αυτον και λεγων διαβασ εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν 10 ωσ δε το οραμα ειδεν ευθεωσ εζητησαμεν εξελθειν εις την μακεδονιαν συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημασ ο κυριος ευαγγελισασθαι αυτοουσ 11 αναχθεντες ουν απο της τρωαδοσ ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη τε επιουση εις νεαπολιν 12 εκειθεν τε εις φιλιππουσ ητισ εστιν πρωτη της μεριδοσ της μακεδονιασ πολισ κολωνεια ημεν δε εν αυτη τη πολει διατριβοντες ημερασ τινασ 13 τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πολεωσ παρα ποταμον ου ενομιζετο προσευχη ειναι και καθισαντες ελαλουμεν ταισ συνελθουσαισ γυναιξιν 14 και τισ γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλισ πολεωσ θυατειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ησ ο κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοισ λαλουμενοισ υπο του παυλου 15

ως δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα
ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εισ
τον οικον μου μεινατε και παρεβιασατο ημας **16** εγενετο
δε πορευομενων ημων εισ προσευχην παιδισκην τινα
εχουσαν πνευμα πυθωνος απαντησαι ημιν ητισ εργασιαν
πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης μαντευομενη **17**
αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζεν
λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υψιστου
εισιν οιτινες καταγγελλουσιν ημιν οδον σωτηριας **18**
τουτο δε εποιει επι πολλας ημερας διαπονηθεις δε ο
παυλος και επιστρεψας τω πνευματι ειπεν παραγγελλω
σοι εν τω ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτης και
εξηλθεν αυτη τη ωρα **19** ιδοντες δε οι κυριοι αυτης οτι
εξηλθεν η ελπισ της εργασιας αυτων επιλαβομενοι τον
παυλον και τον σιλαν ειλκυσαν εισ την αγοραν επι τους
αρχοντας **20** και προσαγαγοντες αυτους τοις στρατηγοις
ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ημων την πολιν
ιουδαιοι υπαρχοντες **21** και καταγγελλουσιν εθη α ουκ
εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοις ουσιν
22 και συνεπεστη ο οχλος κατ αυτων και οι στρατηγοι
περιρρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν **23**
πολλας τε επιθεντες αυτοις πληγας εβαλον εισ φυλακην
παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλωσ τηρειν αυτους
24 ος παραγγελιαν τοιαυτην ειληφωσ εβαλεν αυτους εισ
την εσωτεραν φυλακην και τους ποδας αυτων ησφαλισατο
εις το ξυλον **25** κατα δε το μεσονυκτιον παυλος και
σιλας προσευχομενοι υμνουν τον θεον επηκρωντο δε
αυτων οι δεσμιοι **26** αφνω δε σεισμος εγενετο μεγασ ωστε
σαλευθησαι τα θεμελια του δεσμωτηριου ανεωχθησαν

τε παραχρημα αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα
ανεθη 27 εξυπνοσ δε γενομενοσ ο δεσμοφυλαξ και
ιδων ανεωγμενασ τασ θυρασ της φυλακησ σπασαμενοσ
μαχαιραν εμελλεν εαυτον αναιρειν νομιζων εκπεφευγεναι
τουσ δεσμιουσ 28 εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο παυλοσ
λεγων μηδεν πραξησ σεαυτω κακον απαντεσ γαρ εσμεν
ενθαδε 29 αιτησασ δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομοσ
γενομενοσ προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα 30 και
προαγαγων αυτουσ εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα
σωθω 31 οι δε ειπον πιστευσον επι τον κυριον ιησουν
χριστον και σωθηση συ και ο οικοσ σου 32 και ελαλησαν
αυτω τον λογον του κυριου και πασιν τοισ εν τη οικια
αυτου 33 και παραλαβων αυτουσ εν εκεινη τη ωρα της
νυκτοσ ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτοσ
και οι αυτου παντεσ παραχρημα 34 αναγαγων τε αυτουσ
εισ τον οικον αυτου παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιατο
πανοικι πεπιστευκωσ τω θεω 35 ημερασ δε γενομενησ
απεστειλαν οι στρατηγοι τουσ ραβδουχοσ λεγοντεσ
απολυσον τουσ ανθρωπουσ εκεινουσ 36 απηγγειλεν δε
ο δεσμοφυλαξ τουσ λογουσ τουτουσ προς τον παυλον
οτι απεσταλκασιν οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν
εξελθοντεσ πορευεσθε εν ειρηνη 37 ο δε παυλοσ εφη
προς αυτουσ δειραντεσ ημασ δημοσια ακατακριτουσ
ανθρωπουσ ρωμαιοσ υπαρχοντασ εβαλον εισ φυλακην
και νυν λαθρα ημασ εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντεσ
αυτοι εξαγαγετωσαν 38 ανηγγειλαν δε τοισ στρατηγοισ οι
ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα και εφοβηθησαν ακουσαντεσ
οτι ρωμαιοι εισιν 39 και ελθοντεσ παρεκαλεσαν αυτουσ και
εξαγαγοντεσ ηρωτων εξελθειν της πολεωσ 40 εξελθοντεσ

δε εκ της φυλακης εισηλθον προς την λυδιαν και ιδοντες τους αδελφους παρεκαλεσαν αυτους και εξηλθον

17 διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην η συναγωγή των ιουδαιων 2 κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεξατο αυτοις απο των γραφων 3 διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτος εστιν ο χριστος ιησους ον εγω καταγγελλω υμιν 4 και τινες εξ αυτων επεισθησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των τε σεβομενων ελληνων πολυ πληθος γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγα 5 προσλαβομενοι δε οι ιουδαιοι οι απειθουντες των αγοραιων τινας ανδρας πονηρους και οχλοποιησαντες εθορυβουν την πολιν επισταντες τε τη οικια ιασονος εζητουν αυτους αγαγειν εις τον δημον 6 μη ευροντες δε αυτους εσυρον τον ιασονα και τινας αδελφους επι τους πολιταρχασ βωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν 7 ους υποδεδεκται ιαπων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πρασσουσιν βασιλεα λεγοντες ετερον ειναι ιησουν 8 εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχασ ακουοντας ταυτα 9 και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους 10 οι δε αδελφοι ευθεως δια της νυκτος εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροιαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην απηεσαν των ιουδαιων 11 ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας το καθ ημεραν ανακρινοντες τας γραφας ει

εχοι ταυτα ουτως **12** πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσημονων και ανδρων ουκ ολιγοι **13** ως δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικησ ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου ηλθον κακει σαλευοντες τους οχλους **14** ευθεωσ δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι ως επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο τε σιλασ και ο τιμοθεοσ εκει **15** οι δε καθιστωντες τον παυλον ηγαγον αυτον εωσ αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξηεσαν **16** εν δε ταισ αθηναισ εκδεχομενου αυτουσ του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντι κατειδωλον ουσαν την πολιν **17** διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοισ ιουδαιοισ και τοισ σεβομενοισ και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τουσ παρατυγχανοντασ **18** τινεσ δε και των επικουρειων και των στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινεσ ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογοσ ουτοσ λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευσ ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν ευηγγελιζετο **19** επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες δυναμεθα γνωναι τισ η καινη αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη **20** ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεισ εισ τασ ακοασ ημων βουλομεθα ουν γνωναι τι αν θελοι ταυτα ειναι **21** αθηναιοι δε παντεσ και οι επιδημουντες ξενοι εισ ουδεν ετερον ευκαιρουν η λεγειν τι και ακουειν καινοτερον **22** σταθεισ δε ο παυλοσ εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρεσ αθηναιοι κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερουσ υμασ θεωρω **23** διερχομενοσ γαρ και αναθεωρων τα

σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο
αγνωστω θεω ον ουν αγνοουντες ευσεβειτε τουτον εγω
καταγγελλω υμιν 24 ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και
παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης κυριος υπαρχων
ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει 25 ουδε υπο χειρων
ανθρωπων θεραπευεται προσδεομενος τινος αυτοσ διδουσ
πασιν ζωην και πνοιην κατα παντα 26 εποιησεν τε εξ
ενος αιματος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παν
το προσωπον της γης ορισας προστεταγμενους καιρους
και τας οροθεσιας της κατοικιας αυτων 27 ζητειν τον
κυριον ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν και γε
ου μακραν απο ενος εκαστου ημων υπαρχοντα 28 εν αυτω
γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ωσ και τινεσ των καθ
υμασ ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενοσ εσμεν 29 γενοσ
ουν υπαρχοντεσ του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω
η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνησ και ενθυμησεωσ
ανθρωπου τοθειον ειναι ομοιον 30 τουσ μεν ουν χρονουσ
της αγνοιασ υπεριδων ο θεοσ τα νυν παραγγελλει τοισ
ανθρωποισ πασιν πανταχου μετανοειν 31 διοτι εστησεν
ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη
εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησασ
αυτον εκ νεκρων 32 ακουσαντεσ δε αναστασιν νεκρων οι
μεν εχλευαζον οι δε ειπον ακουσομεθα σου παλιν περι
τουτου 33 και ουτωσ ο παυλοσ εξηλθεν εκ μεσου αυτων
34 τινεσ δε ανδρεσ κολληθεντεσ αυτω επιστευσαν εν οισ
και διονουσιος ο αρεοπαγιτησ και γυνη ονοματι δαμαρισ
και ετεροι συν αυτοισ

18 μετα δε ταυτα χωρισθεισ ο παυλοσ εκ των αθηνων
ηλθεν εισ κορινθον 2 και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι

ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατωσ εληλυθοτα απο της
ιταλιασ και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το τεταχεναι
κλαυδιον χωριζεσθαι παντασ τουσ ιουδαιουσ εκ της
ρωμησ προσηλθεν αυτοισ 3 και δια το ομοτεχνον ειναι
εμενεν παρ αυτοισ και ειργαζετο ησαν γαρ σκηνοποιοι
την τεχνην 4 διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν
σαββατον επειθεν τε ιουδαιουσ και ελληνας 5 ωσ δε
κατηλθον απο της μακεδονιασ ο τε σιλασ και ο τιμοθεοσ
συνειχετο τω πνευματι ο παυλοσ διαμαρτυρομενοσ τοισ
ιουδαιοισ τον χριστον ιησουν 6 αντιτασσομενων δε
αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενοσ τα ιματια
ειπεν προσ αυτουσ το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων
καθαροσ εγω απο του νυν εισ τα εθνη πορευσομαι 7 και
μεταβασ εκειθεν ηλθεν εισ οικιαν τινοσ ονοματι ιουστου
σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα τη
συναγωγη 8 κρισποσ δε ο αρχισυναγωγοσ επιστευσεν τω
κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων
ακουοντεσ επιστευον και εβαπτιζοντο 9 ειπεν δε ο κυριοσ
δι οραματοσ εν νυκτι τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει
και μη σιωπησησ 10 διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις
επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαοσ εστιν μοι
πολυσ εν τη πολει ταυτη 11 εκαθισεν τε ενιαυτον και
μηνας εξ διδασκων εν αυτοισ τον λογον του θεου 12
γαλλιωνοσ δε ανθυπατευοντοσ της αχαιιασ κατεπεστησαν
ομοθυμαδον οι ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι
το βημα 13 λεγοντεσ οτι παρα τον νομον ουτοσ αναπειθει
τουσ ανθρωπουσ σεβεσθαι τον θεον 14 μελλοντοσ δε
του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προσ
τουσ ιουδαιουσ ει μεν ουν ην αδικημα τι η ραδιουργημα

πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ηνεσχομην υμων 15
ει δε ζητημα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου
του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτησ γαρ εγω τουτων ου
βουλομαι ειναι 16 και απηλασεν αυτους απο του βηματος
17 επιλαβομενοι δε παντες οι ελληνες σωσθενην τον
αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματος και
ουδεν τουτων τω γαλλιωνι εμελλεν 18 ο δε παυλος ετι
προσμεινας ημερας ικανασ τοις αδελφοις αποταξαμενος
εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και
ακυλασ κειραμενος την κεφαλην εν κεγχρεαισ ειχεν
γαρ ευχην 19 κατηντησεν δε εις εφεσον και εκεινους
κατελιπεν αυτου αυτοσ δε εισελθων εις την συναγωγην
διελεχθη τοις ιουδαιοις 20 ερωτωντων δε αυτων επι
πλειονα χρονον μιναι παρ αυτοις ουκ επενευσεν 21 αλλ
απεταξατο αυτοις ειπων δει με παντωσ την εορτην την
ερχομενην ποιησαι εις ιεροσολυμα παλιν δε ανακαμψω
προσ υμασ του θεου θελοντοσ ανηχθη απο τησ εφεσου 22
και κατελθων εις καισαρειαν αναβασ και ασπασαμενος
την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν 23 και ποιησασ
χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξησ την γαλατικην
χωραν και φρυγιαν επιστηριζων παντασ τουσ μαθητασ 24
ιουδαιοσ δε τισ απολλωσ ονοματι αλεξανδρευσ τω γενει
ανηρ λογιουσ κατηντησεν εις εφεσον δυνατοσ ων εν ταισ
γραφαισ 25 ουτοσ ην κατηχημενος την οδον του κυριου
και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβωσ
τα περι του κυριου επισταμενος μονον το βαπτισμα
ιωαννου 26 ουτοσ τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη
συναγωγή ακουσαντεσ δε αυτου ακυλασ και πρισκιλλα
προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την

του θεου οδον 27 βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την
αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις
αποδεξασθαι αυτον ος παραγενομενος συνεβαλετο πολυ
τοις πεπιστευκοσιν δια της χαριτος 28 ευτονως γαρ τοις
ιουδαιοις διακατηλεγχετο δημοσια επιδεικνυς δια των
γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

19 εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω
παυλον διελθοντα τα ανωτερα μερη ελθειν εις εφεσον
και ευρων τινας μαθητας 2 ειπεν προς αυτους ει πνευμα
αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι δε ειπον προς αυτον αλλ
ουδε ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν 3 ειπεν τε προς
αυτους εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπον εις το ιωαννου
βαπτισμα 4 ειπεν δε παυλος ιωαννης μεν εβαπτισεν
βαπτισμα μετανοιας τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ
αυτον ινα πιστευσωσιν τουτ εστιν εις τον χριστον ιησουν
5 ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου
ιησου 6 και επιθεντος αυτοις του παυλου τας χειρας
ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ελαλουν τε γλωσσαις
και προεφητευον 7 ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει
δεκαδυο 8 εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιαζετο
επι μηνας τρεις διαλεγομενος και πειθων τα περι της
βασιλειας του θεου 9 ωσ δε τινες εσκληρυνοντο και
ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθους
αποστας απ αυτων αφωρισεν τους μαθητας καθ ημεραν
διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου τινος 10 τουτο δε
εγενετο επι ετη δυο ωστε παντας τους κατοικουντας την
ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου ιησου ιουδαιους τε
και ελληνας 11 δυναμεις τε ου τας τυχουσας εποιει ο θεος
δια των χειρων παυλου 12 ωστε και επι τους ασθενουντας

επιφηρεσθαι απο του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους τα τε πνευματα τα πονηρα εξερχεσθαι απ αυτων 13 επεχειρησαν δε τινες απο των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες ορκιζομεν υμας τον ιησουν ον ο παυλος κηρυσσει 14 ησαν δε τινες υιοι σκευα ιουδαιου αρχιερεωσ επτα οι τουτο ποιουντες 15 αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν τον ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι υμεις δε τινες εστε 16 και εφαλλομενος επ αυτους ο ανθρωπος εν ω ην το πνευμα το πονηρον και κατακυριευσαν αυτων ισχυσεν κατ αυτων ωστε γυμνους και τετραυματισμενους εκφυγειν εκ του οικου εκεινου 17 τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοις τε και ελλησιν τοις κατοικουσιν την εφεσον και επεπεσεν φοβος επι παντας αυτους και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου 18 πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας πραξεις αυτων 19 ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον αργυριου μυριαδας πεντε 20 ουτως κατα κρατος ο λογος του κυριου ηυξανεν και ισχυεν 21 ωσ δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν 22 αποστειλας δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτοσ επεσχεν χρονον εις την ασιαν 23 εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι της

οδου 24 δημητριος γαρ τις ονοματι αργυροκοπος ποιων
ναους αργυρους αρτεμιδος παρειχετο τοις τεχνιταις
εργασιαν ουκ ολιγην 25 ους συναθροισας και τους
περι τα τοιαυτα εργατας ειπεν ανδρες επιστασθε οτι
εκ ταυτης της εργασιας η ευπορια ημων εστιν 26 και
θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσου αλλα σχεδον
πασης της ασιας ο παυλος ουτος πεισας μετεστησεν
ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων
γινομενοι 27 ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μερος
εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλης θεας
ιερον αρτεμιδος εισ ουθεν λογισθηναι μελλειν δε και
καθαιρεισθαι την μεγαλειοτητα αυτης ην ολη η ασια και
η οικουμενη σεβεται 28 ακουσαντες δε και γενομενοι
πληρεις θυμου εκραζον λεγοντες μεγαλη η αρτεμις
εφεσιων 29 και επλησθη η πολις ολη της συγχυσεως
ωρμησαν τε ομοθυμαδον εισ το θεατρον συναρπασαντες
γαιον και αρισταρχον μακεδονας συνεκδημους παυλου
30 του δε παυλου βουλομενου εισελθειν εισ τον δημον
ουκ ειων αυτον οι μαθηται 31 τινες δε και των ασιαρχων
οντες αυτω φιλοι πεμψαντες προς αυτον παρεκαλουν
μη δουναι εαυτον εισ το θεατρον 32 αλλοι μεν ουν
αλλο τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι
πλειους ουκ ηδεισαν τινος ενεκεν συνεληλυθεισαν 33
εκ δε του οχλου προεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων
αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδρος κατασεισας την
χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω δημω 34 επιγνοντες δε
οτι ιουδαιος εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ωσ
επι ωρας δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμις εφεσιων 35
καταστειλας δε ο γραμματευσ τον οχλον φησιν ανδρες

εφεσιοι τισ γαρ εστιν ανθρωπος ος ου γινωσκει την
εφεσιων πολιν νεωκορον ουσαν της μεγαλης θεας
αρτεμιδος και του διοπετους **36** αναντιρρητων ουν οντων
τουτων δεον εστιν υμας κατεσταλμενους υπαρχειν και
μηδεν προπετες πρασσειν **37** ηγαγετε γαρ τους ανδρας
τουτους ουτε ιεροσυλουσ ουτε βλασφημουντας την θεον
υμων **38** ει μεν ουν δημητριος και οι συν αυτω τεχνιται
εχουσιν προσ τινα λογον αγοραιοι αγονται και ανθυπατοι
εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοις **39** ει δε τι περι ετερων
επιζητειτε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται **40** και
γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεωσ περι της σημερον
μηδενος αιτιου υπαρχοντος περι ου ου δυνησομεθα
δουναι λογον της συστροφησ ταυτης **41** και ταυτα ειπων
απελυσεν την εκκλησιαν

20 μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον προσκαλεσαμενος
ο παυλος τουσ μαθητας και ασπασαμενος εξηλθεν
πορευθηναι εισ την μακεδονιαν **2** διελθων δε τα μερη
εκεινα και παρακαλεσασ αυτους λογω πολλω ηλθεν εισ
την ελλαδα **3** ποιησασ τε μηνασ τρεις γενομενης αυτω
επιβουλησ υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εισ την
συριαν εγενετο γνωμη του υποστρεφειν δια μακεδονιασ **4**
συνειπετο δε αυτω αχρι της ασιασ σωπατροσ βεροιαιοσ
θεσσαλονικεων δε αρισταρχοσ και σεκουνδοσ και γαιοσ
δερβαιοσ και τιμοθεοσ ασιανοι δε τυχικοσ και τροφιμοσ
5 ουτοι προσελθοντες εμενον ημασ εν τρωαδι **6** ημεις
δε εξεπλευσαμεν μετα τασ ημερασ των αζυμων απο
φιλιππων και ηλθομεν προσ αυτουσ εισ την τρωαδα αχρι
ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερασ επτα **7** εν δε τη μια
των σαββατων συνηγμενων των μαθητων κλασαι αρτον

ο παυλος διελεγετο αυτοις μελλων εξιεναι τη επαυριον
παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου 8 ησαν δε
λαμπαδες ικαναι εν τω υπερω ου ημεν συνηγμενοι
9 καθημενος δε τισ νεανιασ ονοματι ευτυχος επι της
θυριδος καταφερομενος υπνω βαθει διαλεγομενου του
παυλου επι πλειον κατενεχθεις απο του υπνου επεσεν
απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκρος 10 καταβασ
δε ο παυλος επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη
θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν 11 αναβασ δε
και κλασασ αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησασ
αχρι αυγησ ουτως εξηλθεν 12 ηγαγον δε τον παιδα ζωντα
και παρεκληθησαν ου μετριωσ 13 ημεις δε προσελθοντες
επι το πλοιον ανηχθημεν εισ την ασσον εκειθεν μελλοντες
αναλαμβανειν τον παυλον ουτως γαρ ην διατεταγμενος
μελλων αυτοσ πεζευειν 14 ωσ δε συνεβαλεν ημιν εισ
την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εισ μιτυληνην
15 κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηνητησαμεν
αντικρυ χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εισ σαμον και
μειναντες εν τρωγυλλιω τη εχομενη ηλθομεν εισ μιλητον
16 εκρινεν γαρ ο παυλος παραπλευσαι την εφεσον οπωσ μη
γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει
δυνατον ην αυτω την ημεραν της πεντηκοστησ γενεσθαι
εισ ιεροσολυμα 17 απο δε της μιλητου πεμψασ εισ εφεσον
μετεκαλεσατο τουσ πρεσβυτερουσ της εκκλησιασ 18 ωσ
δε παρεγενοντο προσ αυτον ειπεν αυτοις υμεις επιστασθε
απο πρωτησ ημερασ αφ ησ επεβην εισ την ασιαν πωσ μεθ
υμων τον παντα χρονον εγενομην 19 δουλευων τω κυριω
μετα πασησ ταπεινοφροσυνησ και πολλων δακρυων και
πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταισ επιβουλαισ των

ιουδαιων 20 ως ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμας δημοσια και κατοικους 21 διαμαρτυρομενος ιουδαιοισ τε και ελλησιν την εισ τον θεον μετανοιαν και πιστιν την εισ τον κυριον ημων ιησουν 22 και νυν ιδου εγω δεδεμενος τω πνευματι πορευομαι εισ ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδωσ 23 πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται λεγον οτι δεσμα με και θλιψεις μενουσιν 24 αλλ ουδενος λογον ποιουμαι ουδε εχω την ψυχην μου τιμιαν εμαυτω ως τελειωσαι τον δρομον μου μετα χαρασ και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτος του θεου 25 και νυν ιδου εγω οιδα οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οισ δηλθον κηρυσσων την βασιλειαν του θεου 26 διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαρος εγω απο του αιματος παντων 27 ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι υμιν πασαν την βουλην του θεου 28 προσεχετε ουν εαυτοις και παντι τω ποιμνιω εν ω υμας το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπους ποιμαινειν την εκκλησιαν του κυριου και θεου ην περιεποιησατο δια του ιδιου αιματος 29 εγω γαρ οιδα τουτο οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεισ εισ υμας μη φειδομενοι του ποιμνιου 30 και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρες λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τους μαθητας οπισω αυτων 31 διο γρηγορειτε μνημονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον 32 και τα νυν παρατιθεμαι υμας αδελφοι τω θεω και τω λογω της χαριτος αυτου τω δυναμενω

εποικοδομησαι και δουναι υμιν κληρονομιαν εν τοις ηγιασμενοις πασιν 33 αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενος επεθυμησα 34 αυτοι γινωσκετε οτι ταις χρειασις μου και τοις ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρες αυται 35 παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτοσ ειπεν μακαριον εστιν μαλλον διδοναι η λαμβανειν 36 και ταυτα ειπων θεισ τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοις προσηυξατο 37 ικανοσ δε εγενετο κλαυθμοσ παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλον αυτον 38 οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εις το πλοιον

21 ωσ δε εγενετο αναχθηναι ημασ αποσπασθεντασ απ αυτων ευθυδρομησαντες ηλθομεν εις την κων τη δε εξησ εις την ροδον κακειθεν εις παταρα 2 και ευροντες πλοιον διαπερων εις φοινικην επιβαντες ανηχθημεν 3 αναφανεντες δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και κατηχθημεν εις τυρον εκεισε γαρ ην το πλοιον αποφορτιζομενον τον γομον 4 και ανευροντες μαθητασ επεμειναμεν αυτου ημερασ επτα οιτινεσ τω παυλω ελεγον δια του πνευματοσ μη αναβαινειν εις ιερουσαλημ 5 οτε δε εγενετο ημασ εξαρτισαι τασ ημερασ εξελθοντες επορευομεθα προπεμποντων ημασ παντων συν γυναιξιν και τεκνοισ εωσ εξω της πολεωσ και θεντες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσηυξαμεθα 6 και ασπασαμενοι αλληλουσ επεβημεν εις το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια 7 ημεισ δε τον πλουν

διανυσαντες απο τυρου κατηντησαμεν εισ πτολεμαιδα και ασπασαμενοι τουσ αδελφουσ εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοις 8 τη δε επαυριον εξελθοντες οι περι τον παυλον ηλθον εισ καισαρειαν και εισελθοντες εισ τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου οντος εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω 9 τουτω δε ησαν θυγατερες παρθενοι τεσσαρες προφητεουσαι 10 επιμενοντων δε ημων ημερας πλειουσ κατηλθεν τισ απο της ιουδαιας προφητησ ονοματι αγαβος 11 και ελθων προσ ημασ και αρασ την ζωνην του παυλου δησασ τε αυτου τουσ ποδασ και τασ χειρασ ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτωσ δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εισ χειρασ εθνων 12 ωσ δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεισ τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινειν αυτον εισ ιερουσαλημ 13 απεκριθη τε ο παυλοσ τι ποιειτε κλαιοντες και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εισ ιερουσαλημ ετοιμωσ εχω υπερ του ονοματοσ του κυριου ιησου 14 μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες το θελημα του κυριου γενεσθω 15 μετα δε τασ ημερασ ταυτασ επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εισ ιερουσαλημ 16 συνηλθον δε και των μαθητων απο καισαρειας συν ημιν αγοντες παρ ω ξενισθωμεν μνασωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη 17 γενομενων δε ημων εισ ιεροσολυμασμενωσ εδεξαντο ημασ οι αδελφοι 18 τη δε επιουση εισηει ο παυλοσ συν ημιν προσ ιακωβον παντες τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι 19 και ασπασαμενοσ αυτουσ εξηγειτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο θεοσ εν τοις εθνεσιν δια της διακονιασ αυτου 20 οι δε ακουσαντες

εδοξαζον τον κυριον ειποντες αυτω θεωρεισ αδελφε
ποσαι μυριαδες εισιν ιουδαιων των πεπιστευκοτων και
παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν 21 κατηχηθησαν
δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεισ απο μωυσεωσ τουσ
κατα τα εθνη παντασ ιουδαιουσ λεγων μη περιτεμνειν
αυτουσ τα τεκνα μηδε τοισ εθεσιν περιπατειν 22 τι ουν
εστιν παντωσ δει πληθοσ συνελθειν ακουσονται γαρ οτι
εληλυθασ 23 τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν
ημιν ανδρεσ τεσσαρεσ ευχην εχοντεσ εφ εαυτων 24
τουτουσ παραλαβων αγνισθητι συν αυτοισ και δαπανησον
επ αυτοισ ινα ξυρησωνται την κεφαλην και γνωσιν
παντεσ οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα
στοιχεισ και αυτοσ τον νομον φυλασσωσ 25 περι δε των
πεπιστευκοτων εθνων ημεισ επεστειλαμεν κριναντεσ
μηδεν τοιουτον τηρειν αυτουσ ει μη φυλασσεσθαι αυτουσ
το τε ειδωλοθυτον και το αιμα και πνικτον και πορνειαν 26
τοτε ο παυλοσ παραλαβων τουσ ανδρασ τη εχομενη ημερα
συν αυτοισ αγνισθεισ εισηει εισ το ιερον διαγγελων
την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου εωσ ου
προσηνεχθη υπερ ενοσ εκαστου αυτων η προσφορα 27
ωσ δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της
ασιασ ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον
παντα τον οχλον και επεβαλον τασ χειρασ επ αυτον
28 κραζοντεσ ανδρεσ ισραηλιται βοηθειτε ουτοσ εστιν
ο ανθρωποσ ο κατα του λαου και του νομου και του
τοπου τουτου παντασ πανταχου διδασκων ετι τε και
ελληνασ εισηγαγεν εισ το ιερον και κεκοινωκεν τον
αγιον τοπον τουτον 29 ησαν γαρ εωρακοτεσ τροφιμον
τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω ον ενομιζον οτι εισ το

ιερον εισηγαγεν ο παυλος 30 εκινηθη τε η πολις ολη και
εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου
ειλκον αυτον εξω του ιερου και ευθεωσ εκλεισθησαν αι
θυραι 31 ζητουντων δε αυτον αποκτειναι ανεβη φασισ τω
χιλιαρχω της σπειρης οτι ολη συγκεχυται ιερουσαλημ 32
ος εξ αυτης παραλαβων στρατιωτας και εκατονταρχους
κατεδραμεν επ αυτους οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και
τους στρατιωτας επαυσαντο τυπτοντες τον παυλον 33
εγγισας δε ο χιλιαρχος επελαβετο αυτου και εκελευσεν
δεθηναι αλυσεσιν δυσιν και επυνθανετο τις αν ειη και τι
εστιν πεποιηκωσ 34 αλλοι δε αλλο τι εβρων εν τω οχλω
μη δυναμενος δε γνωσαι το ασφαλεσ δια τον θορυβον
εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην 35 οτε δε
εγενετο επι τους αναβαθμους συνεβη βασταζεσθαι αυτον
υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου 36 ηκολουθει
γαρ το πληθος του λαου κραζον αιρε αυτον 37 μελλων
τε εισαγεσθαι εις την παρεμβολην ο παυλος λεγει τω
χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν προς σε ο δε εφη ελληνιστι
γινωσκεισ 38 ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιος ο προ τουτων
των ημερων αναστατωσας και εξαγαγων εις την ερημον
τους τετρακιςχιλιους ανδρας των σικαριων 39 ειπεν
δε ο παυλος εγω ανθρωπος μεν ειμι ιουδαιος ταρσευς
της κιλικιας ουκ ασημου πολεωσ πολιτης δεομαι δε σου
επιτρεψον μοι λαλησαι προς τον λαον 40 επιτρεψαντος
δε αυτου ο παυλος εστωσ επι των αναβαθμων κατεσεισεν
τη χειρι τω λαω πολλησ δε σιγησ γενομενησ προσεφωνει
τη εβραιδι διαλεκτω λεγων

22 ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε μου της προς
υμασ νυνη απολογιασ 2 ακουσαντες δε οτι τη εβραιδι

διαλεκτω προσεφωνει αυτοις μαλλον παρεσχον ησυχιαν και φησιν 3 εγω μεν ειμι ανηρ ιουδαιος γεγεννημενος εν ταρσω της κιλικιας ανατεθραμμενος δε εν τη πολει ταυτη παρα τουσ ποδασ γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα ακριβειαν του πατρου νομου ζηλωτησ υπαρχων του θεου καθωσ παντες υμεις εστε σημερον 4 οσ ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων και παραδιδουσ εις φυλακασ ανδρασ τε και γυναικασ 5 ωσ και ο αρχιερευσ μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον παρ ων και επιστολασ δεξαμενος προσ τουσ αδελφουσ εις δαμασκον επορευομην αξων και τουσ εκεισε οντασ δεδεμενουσ εις ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν 6 εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφνησ εκ του ουρανου περιαστραψαι φωσ ικανον περι εμε 7 επεσα τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνησ λεγουσησ μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεισ 8 εγω δε απεκριθην τισ ει κυριε ειπεν τε προσ με εγω ειμι ιησουσ ο ναζωραιουσ ον συ διωκεισ 9 οι δε συν εμοι οντεσ το μεν φωσ εθεασαντο και εμφοβοι εγενοντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντοσ μοι 10 ειπον δε τι ποιησω κυριε ο δε κυριουσ ειπεν προσ με αναστασ πορευου εις δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων τετακται σοι ποιησαι 11 ωσ δε ουκ ανεβλεπον απο της δοξησ του φωτοσ εκεινου χειραγωγουμενοσ υπο των συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκον 12 ανανιασ δε τισ ανηρ ευσεβησ κατα τον νομον μαρτυρουμενοσ υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων 13 ελθων προσ με και επιστασ ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εις αυτον 14 ο δε ειπεν ο θεουσ των πατερων ημων προεχειρισατο

σε γνωμαι το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματος αυτου 15 οτι εση μαρτυσ αυτω προσ παντας ανθρωπουσ ων εωρακασ και ηκουσασ 16 και νυν τι μελλεισ αναστας βαπτισαι και απολουσαι τασ αμαρτιασ σου επικαλεσαμενοσ το ονομα του κυριου 17 εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εισ ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει 18 και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεξονται σου την μαρτυριαν περι εμου 19 καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τασ συναγωγασ τουσ πιστευοντασ επι σε 20 και οτε εξεχειτο το αιμα στεφανου του μαρτυροσ σου και αυτοσ ημην εφεστωσ και συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου φυλασσων τα ιματια των αναιρουντων αυτον 21 και ειπεν προσ με πορευου οτι εγω εισ εθνη μακραν εξαποστελω σε 22 ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντεσ αιρε απο της γησ τον τοιουτον ου γαρ καθηκεν αυτον ζην 23 κραζοντων δε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εισ τον αερα 24 εκελευσεν αυτον ο χιλιαρχοσ αγεσθαι εισ την παρεμβολην ειπων μαστιξιν ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτωσ επεφωνουν αυτω 25 ωσ δε προετεινεν αυτον τοισ ιμασιν ειπεν προσ τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλοσ ει ανθρωπον ρωμαιον και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιζειν 26 ακουσασ δε ο εκατονταρχοσ προσελθων απηγγειλεν τω χιλιαρχω λεγων ορα τι μελλεισ ποιειν ο γαρ ανθρωποσ ουτοσ ρωμαιοσ εστιν 27 προσελθων δε ο χιλιαρχοσ ειπεν αυτω λεγε μοι ει συ ρωμαιοσ ει ο δε εφη

ναι **28** απεκριθη τε ο χιλιαρχος εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο δε παυλος εφη εγω δε και γεγεννημαι **29** ευθεωσ ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταζειν και ο χιλιαρχος δε εφοβηθη επιγνους οτι ρωμαιοσ εστιν και οτι ην αυτον δεδεκωσ **30** τη δε επαυριον βουλομενος γνωναι το ασφαλεσ το τι κατηγορειται παρα των ιουδαιων ελυσεν αυτον απο των δεσμων και εκελευσεν ελθειν τουσ αρχιερεις και ολον το συνεδριον αυτων και καταγαγων τον παυλον εστησεν εισ αυτουσ

23 ατενισασ δε ο παυλος τω συνεδριω ειπεν ανδρες αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτησ τησ ημερασ **2** ο δε αρχιερευσ ανανιασ επεταξεν τοισ παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα **3** τοτε ο παυλος προσ αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεοσ τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρανομων κελυεις με τυπτεσθαι **4** οι δε παρεστωτες ειπον τον αρχιερεα του θεου λοιδορεις **5** εφη τε ο παυλος ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευσ γεγραπται γαρ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεις κακωσ **6** γνους δε ο παυλος οτι το εν μεροσ εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραξεν εν τω συνεδριω ανδρες αδελφοι εγω φαρισαιοσ ειμι υιοσ φαρισαιου περι ελπιδοσ και αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι **7** τουτο δε αυτου λαλησαντοσ εγενετο στασισ των φαρισαιων και εσχισθη το πληθοσ **8** σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μηδε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα **9** εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντες οι γραμματεισ του μερουσ των φαρισαιων

διεμαχοντο λεγοντες ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελος μη θεομαχωμεν **10** πολλησ δε γενομενησ στασεωσ ευλαβηθεισ ο χιλιαρχοσ μη διασπασθη ο παυλοσ υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβηναι και αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε εισ την παρεμβολην **11** τη δε επιουση νυκτι επιστασ αυτω ο κυριοσ ειπεν θαρσει παυλε ωσ γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εισ ιερουσαλημ ουτωσ σε δει και εισ ρωμην μαρτυρησαι **12** γενομενησ δε ημερασ ποιησαντες τινεσ των ιουδαιων συστροφην ανεθεματισαν εαυτουσ λεγοντες μητε φαγειν μητε πιειν εωσ ου αποκτεινωσιν τον παυλον **13** ησαν δε πλειουσ τεσσαρακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν πεποιηκοτες **14** οιτινεσ προσελθοντες τοισ αρχιερευσιν και τοισ πρεσβυτεροισ ειπον αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτουσ μηδενοσ γευσασθαι εωσ ου αποκτεινωμεν τον παυλον **15** νυν ουν υμεισ εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπωσ αυριον αυτον καταγαγη προσ υμασ ωσ μελλοντασ διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεισ δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελειν αυτον **16** ακουσασ δε ο υιοσ τησ αδελφησ παυλου το ενεδρον παραγενομενοσ και εισελθων εισ την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω **17** προσκαλεσαμενοσ δε ο παυλοσ ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγαγε προσ τον χιλιαρχον εχει γαρ τι απαγγειλαι αυτω **18** ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προσ τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμιοσ παυλοσ προσκαλεσαμενοσ με ηρωτησεν τουτον τον νεανιαν αγαγειν προσ σε εχοντα τι λαλησαι σοι **19** επιλαβομενοσ δε τησ χειροσ αυτου ο χιλιαρχοσ

και αναχωρησας κατ ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο εχεις
απαγγειλαι μοι 20 ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του
ερωτησαι σε οπως αυριον εισ το συνεδριον καταγαγησ
τον παυλον ωσ μελλοντα τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι
περι αυτου 21 συ ουν μη πεισθησ αυτοισ ενεδρευουσιν γαρ
αυτον εξ αυτων ανδρες πλειουσ τεσσαρακοντα οιτινες
ανεθεματισαν εαυτους μητε φαγειν μητε πιειν εωσ ου
ανελωσιν αυτον και νυν ετοιμοι εισιν προσδεχομενοι την
απο σου επαγγελιαν 22 ο μεν ουν χιλιαρχος απελυσεν
τον νεανιαν παραγγειλασ μηδενι εκλαλησαι οτι ταυτα
ενεφανισασ προσ με 23 και προσκαλεσαμενοσ δυο
τινας των εκατονταρχων ειπεν ετοιμασατε στρατιωτασ
διακοσιουσ οπως πορευθωσιν εωσ καισαρειασ και
ιππεισ εβδομηκοντα και δεξιολαβουσ διακοσιουσ απο
τριτησ ωρασ τησ νυκτοσ 24 κτηνη τε παραστησαι ινα
επιβιβασαντες τον παυλον διασωσωσιν προσ φηλικα
τον ηγεμονα 25 γραψασ επιστολην περιεχουσαν τον
τυπον τουτον 26 κλαυδιοσ λυσιασ τω κρατιστω ηγεμονι
φηλικι χαιρειν 27 τον ανδρα τουτον συλληφθεντα υπο
των ιουδαιων και μελλοντα αναιρεισθαι υπ αυτων
επιστασ συν τω στρατευματι εξειλομην αυτον μαθων οτι
ρωμαιοσ εστιν 28 βουλομενοσ δε γνωναι την αιτιαν δι
ην ενεκαλουν αυτω κατηγορον αυτον εισ το συνεδριον
αυτων 29 ον ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του
νομου αυτων μηδεν αξιον θανατου η δεσμων εγκλημα
εχοντα 30 μηνυθεισησ δε μοι επιβουλησ εισ τον ανδρα
μελλειν εσεσθαι υπο των ιουδαιων εξαυτησ επεμψα
προσ σε παραγγειλασ και τοισ κατηγοροισ λεγειν τα
προσ αυτον επι σου ερρωσο 31 οι μεν ουν στρατιωται

κατα το διατεταγμενον αυτοις αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια της νυκτος εις την αντιπατριδα 32 τη δε επαυριον εασαντες τους ιππεισ πορευεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εις την παρεμβολην 33 οιτινες εισελθοντες εις την καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω 34 αναγνους δε ο ηγεμων και επρωτησας εκ ποιασ επαρχιασ εστιν και πυθομενος οτι απο κιλικιασ 35 διακουσομαι σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου παραγενωνται εκελευσεν τε αυτον εν τω πραιτωριω ηρωδου φυλασσεσθαι

24 μετα δε πεντε ημερασ κατεβη ο αρχιερευσ ανανιασ μετα των πρεσβυτερων και ρητοροσ τερτυλλου τινοσ οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου 2 κληθεντοσ δε αυτου ηρξατο κατηγορειν ο τερτυλλοσ λεγων πολλησ ειρηνησ τυχανοντες δια σου και κατορθωματων γινομενων τω εθνει τουτω δια της σης προνοιασ 3 παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα κρατιστε φηλιξ μετα πασης ευχαριστιασ 4 ινα δε μη επι πλειον σε εγκοπτω παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομωσ τη ση επιεικεια 5 ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουντα στασιν πασιν τοισ ιουδαιοισ τοισ κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της των ναζωραιων αιρεσεωσ 6 οσ και το ιερον επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν 8 παρ ου δυνηση αυτοσ ανακρινασ περι παντων τουτων επιγνωναι ων ημεισ κατηγορουμεν αυτου 9 συνεπεθεντο δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτωσ εχειν 10 απεκριθη δε ο παυλοσ νευσαντοσ αυτω του ηγεμονοσ λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενοσ ευθυμοτερον τα περι εμαυτου

απολογουμαι **11** δυναμενου σου γνωμαι οτι ου πλειουσ
εισιν μοι ημεραι δεκαδυο αφ ης ανεβην προσκνησων εν
ιερουσαλημ **12** και ουτε εν τω ιερω ευρον με προσ τινα
διαλεγομενον η επισυστασιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταις
συναγωγαις ουτε κατα την πολιν **13** ουτε παραστησαι με
δυναται περι ων νυν κατηγορουσιν μου **14** ομολογω δε
τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτως
λατρευω τω πατρω θεω πιστευων πασιν τοις κατα τον
νομον και τοις προφηταις γεγραμμενοις **15** ελπιδα εχων
εις τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν
μελλειν εσεσθαι νεκρων δικαιων τε και αδικων **16** εν
τουτω δε αυτοσ ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχων
προς τον θεον και τους ανθρωπους δια παντοσ **17** δι
ετων δε πλειονων παρεγενομην ελεημοσυνασ ποιησων
εις το εθνος μου και προσφορασ **18** εν οισ ευρον με
ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου
τινες απο της ασιασ ιουδαιοι **19** ουσ δει επι σου παρειναι
και κατηγορειν ει τι εχοιεν προσ με **20** η αυτοι ουτοι
ειπατωσαν τι ευρον εν εμοι αδικημα σταντοσ μου επι του
συνεδριου **21** η περι μιασ ταυτησ φωνησ ησ εκραξα εστωσ
εν αυτοις οτι περι αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι
σημερον υφ υμων **22** ακουσασ δε ταυτα ο φηλιξ ανεβαλετο
αυτουσ ακριβεστερον ειδωσ τα περι της οδου ειπων
οταν λυσιασ ο χιλιαρχοσ καταβη διαγνωσομαι τα καθ
υμασ **23** διαταξαμενοσ τε τω εκατονταρχη τηρεισθαι τον
παυλον εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων
αυτου υπηρετειν η προσερχεσθαι αυτω **24** μετα δε ημερασ
τινασ παραγενομενοσ ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη γυναικι
ουση ιουδαια μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν

αυτου περι της εισ χριστον πιστεωσ **25** διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνης και εγκρατειας και του κριματος του μελλοντος εσεσθαι εμφοβος γενομενος ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε **26** αμα και ελπίζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπως λυση αυτον διο και πυκνοτερον αυτον μεταπεμπομενος ωμιλει αυτω **27** διετιασ δε πληρωθεισης ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτας καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον

25 φηστοσ ουν επιβασ τη επαρχια μετα τρεις ημερας ανεβη εισ ιεροσολυμα απο καισαρειας **2** ενεφανισαν δε αυτω ο αρχιερευσ και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον **3** αιτουμενοι χαριν κατ αυτου οπως μεταπεμψηται αυτον εισ ιερουσαλημ ενεδραν ποιουντες ανελειν αυτον κατα την οδον **4** ο μεν ουν φηστοσ απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εν καισαρεια εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι **5** οι ουν δυνατοι εν υμιν φησιν συγκαταβαντες ει τι εστιν εν τω ανδρι τουτω κατηγορειτωσαν αυτου **6** διατριψασ δε εν αυτοις ημερας πλειουσ η δεκα καταβασ εισ καισαρειαν τη επαυριον καθισασ επι του βηματος εκελευσεν τον παυλον αχθηναι **7** παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιωματα φεροντες κατα του παυλου α ουκ ισχυον αποδειξαι **8** απολογουμενου αυτου οτι ουτε εισ τον νομον των ιουδαιων ουτε εισ το ιερον ουτε εισ καισαρα τι ημαρτον **9** ο φηστοσ δε τοις ιουδαιοις θελων χαριν καταθεσθαι αποκριθεις τω παυλω ειπεν θελεις εισ

ιεροσολυμα αναβασ εκει περι τουτων κρινεσθαι επ εμου
10 ειπεν δε ο παυλος επι του βηματος καισαρος εστωσ
ειμι ου με δει κρινεσθαι ιουδαιουσ ουδεν ηδικησα ωσ
και συ καλλιον επιγινωσκεις 11 ει μεν γαρ αδικω και
αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν
ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις
με δυναται αυτοισ χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι
12 τοτε ο φηστος συλλαλησασ μετα του συμβουλιου
απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα πορευση 13
ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππασ ο βασιλευσ
και βερνικη κατηντησαν εις καισαρειαν ασπασαμενοι
τον φηστον 14 ωσ δε πλειουσ ημερασ διετριβεν εκει ο
φηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων
ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο φηλικος δεσμιος 15
περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι
αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι
κατ αυτου δικην 16 προσ ουσ απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος
ρωμαιοισ χαριζεσθαι τινα ανθρωπον εις απωλειαν πριν η
ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τουσ κατηγορουσ
τοπον τε απολογιασ λαβοι περι του εγκληματος 17
συνελθοντων ουν αυτων ενθαδε αναβολην μηδεμιαν
ποιησαμενος τη εξησ καθισασ επι του βηματος εκελευσα
αχθηναι τον ανδρα 18 περι ου σταθεντες οι κατηγοροι
ουδεμιαν αιτιαν επεφερον ων υπενοουν εγω 19 ζητηματα
δε τινα περι της ιδιασ δεισιδαιμονιασ ειχον προσ αυτον
και περι τινος ιησου τεθνηκοτος ον εφασκεν ο παυλος ζην
20 απορουμενος δε εγω την περι τουτου ζητησιν ελεγον ει
βουλοιτο πορευεσθαι εις ιερουσαλημ κακει κρινεσθαι περι
τουτων 21 του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηται

αυτον εις την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι
αυτον εωσ ου πεμψω αυτον προς καισαρα 22 αγριππασ δε
προς τον φηστον εφη εβουλομην και αυτος του ανθρωπου
ακουσαι ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου 23 τη ουν
επαυριον ελθοντος του αγριππα και της βερνικης μετα
πολλης φαντασιας και εισελθοντων εις το ακροατηριον
συν τε τοις χιλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατ εξοχην
ουσιν της πολεως και κελευσαντος του φηστου ηχθη
ο παυλος 24 και φησιν ο φηστος αγριππα βασιλευ και
παντες οι συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τουτον
περι ου παν το πληθος των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε
ιεροσολυμοις και ενθαδε επιβωωντες μη δειν ζην αυτον
μηκετι 25 εγω δε καταλαβομενος μηδεν αξιον θανατου
αυτον πεπραχεναι και αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου
τον σεβαστον εκρινα πεμπειν αυτον 26 περι ου ασφαλες
τι γραψαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ
υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπως της
ανακρισεως γενομενης σχω τι γραψαι 27 αλογον γαρ
μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ αυτου αιτιας
σημαναι

26 αγριππασ δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι
υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος απελογειτο εκτεινας
την χειρα 2 περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων
βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου
μελλων απολογεισθαι σημερον 3 μαλιστα γνωστην οντα
σε παντων των κατα ιουδαιους ηθων τε και ζητηματων
διο δεομαι σου μακροθυμωσ ακουσαι μου 4 την μεν ουν
βιωσιν μου την εκ νεοτητος την απ αρχης γενομενην εν
τω εθνει μου εν ιεροσολυμοις ισασιν παντες οι ιουδαιοι 5

προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι
κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερασ θρησκειας
εζησα φαρισαιοσ 6 και νυν επ ελπιδι της προσ τουσ
πατερασ επαγγελιασ γενομενησ υπο του θεου εστηκα
κρινομενοσ 7 εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια
νυκτα και ημεραν λατρευον ελπίζει καταντησαι περι
ησ ελπιδοσ εγκαλουμαι βασιλευ αγριππα υπο ιουδαιων
8 τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεοσ νεκρουσ
εγειρει 9 εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προσ το ονομα
ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι 10 ο
και εποιησα εν ιεροσολυμοισ και πολλουσ των αγιων
εγω φυλακαισ κατεκλεισα την παρα των αρχιερεων
εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα
ψηφον 11 και κατα πασασ τασ συναγωγασ πολλακισ
τιμωρων αυτουσ ηναγκαζον βλασφημειν περισσωσ τε
εμμαινομενοσ αυτοισ εδιωκον εωσ και εις τασ εξω
πολεισ 12 εν οισ και πορευομενοσ εις την δαμασκον
μετ εξουσιασ και επιτροπησ της παρα των αρχιερεων 13
ημερασ μεσησ κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν
υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φωσ και
τουσ συν εμοι πορευομενουσ 14 παντων δε καταπεσοντων
ημων εις την γην ηκουσα φωνην λαλουσαν προσ με και
λεγουσαν τη εβραιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ
σκληρον σοι προσ κεντρα λακτιζειν 15 εγω δε ειπον τισ ει
κυριε ο δε ειπεν εγω ειμι ιησουσ ον συ διωκεισ 16 αλλα
αναστηθι και στηθι επι τουσ ποδασ σου εις τουτο γαρ
ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων
τε ειδεσ ων τε οφθησομαι σοι 17 εξαιρουμενοσ σε εκ του
λαου και των εθνων εις ουσ εγω σε αποστελλω 18 ανοιξαι

οφθαλμους αυτων του υποστρεψαι απο σκοτους εις φωσ
και της εξουσιασ του σατανα επι τον θεον του λαβειν
αυτους αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοισ ηγιασμενοισ
πιστει τη εις εμε 19 οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην
απειθησ τη ουρανω οπτασια 20 αλλα τοισ εν δαμασκω
πρωτον και ιεροσολυμοισ εις πασαν τε την χωραν της
ιουδαιασ και τοισ εθνεσιν απαγγελλων μετανοειν και
επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιασ εργα
πρασσοντασ 21 ενεκα τουτων οι ιουδαιοι με συλλαβομενοι
εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι 22 επικουριασ
ουν τυχων της παρα του θεου αχρι της ημερασ ταυτησ
εστηκα μαρτυρομενοσ μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτοσ
λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι
και μωυσησ 23 ει παθητοσ ο χριστοσ ει πρωτοσ εξ
αναστασεωσ νεκρων φωσ μελλει καταγγελλειν τω λαω
και τοισ εθνεσιν 24 ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο
φηστοσ μεγαλη τη φωνη εφη μαινη παυλε τα πολλα σε
γραμματα εις μανιαν περιτρεπει 25 ο δε ου μαινομαι
φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειασ και σωφροσυνησ
ρηματα αποφθεγγομαι 26 επισταται γαρ περι τουτων ο
βασιλευσ προσ ον και παρησιαζομενοσ λαω λανθανειν
γαρ αυτον τι τουτων ου πειθομαι ουδεν ου γαρ εν
γωνια πεπραγμενον τουτο 27 πιστευεισ βασιλευ αγριππα
τοισ προφηταισ οιδα οτι πιστευεισ 28 ο δε αγριππασ
προσ τον παυλον εφη εν ολιγω με πειθεισ χριστιανον
γενεσθαι 29 ο δε παυλοσ ειπεν ευξαιμην αν τω θεω και εν
ολιγω και εν πολλω ου μονον σε αλλα και παντασ τουσ
ακουοντασ μου σημερον γενεσθαι τοιουτουσ οποιοσ καγω
ειμι παρεκτοσ των δεσμων τουτων 30 και ταυτα ειποντοσ

αυτου ανεστη ο βασιλευσ και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοισ 31 και αναχωρησαντες ελαλουν προς αλληλους λεγοντες οτι ουδεν θανατου αξιον η δεσμων πρασσει ο ανθρωπος ουτος 32 αγριππασ δε τω φηστω εφη απολευσθαι εδυνατο ο ανθρωπος ουτος ει μη επεκεκλητο καισαρα

27 ωσ δε εκριθη του αποπλειν ημασ εις την ιταλιαν παρεδιδου τον τε παυλον και τινας ετερουσ δεσμωτασ εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρησ σεβαστησ 2 επιβαντες δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντες πλειν τουσ κατα την ασιαν τοπουσ ανηχθημεν οντοσ συν ημιν αρισταρχου μακεδονοσ θεσσαλονικεωσ 3 τη τε ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα φιλανθρωπωσ τε ο ιουλιωσ τω παυλω χρησαμενοσ επετρεψεν προς τουσ φιλουσ πορευθεντα επιμελειασ τυχειν 4 κακειθεν αναχθεντες υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τουσ ανεμουσ ειναι εναντιουσ 5 το τε πελαγοσ το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντες κατηλθομεν εις μυρα τησ λυκιασ 6 κακει ευρων ο εκατονταρχοσ πλοιοι αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν ενεβιβασεν ημασ εις αυτο 7 εν ικαναισ δε ημεραισ βραδυπλοουντες και μολισ γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντοσ ημασ του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην 8 μολισ τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον καλουσ λιμενασ ω εγγυσ ην πολισ λασαια 9 ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντοσ ηδη επισφαλουσ του πλοοσ δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηνει ο παυλοσ 10 λεγων αυτοισ ανδρεσ θεωρω οτι μετα υβρεωσ και πολλησ ζημιασ ου μονον του φορτιου

και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν
εσεσθαι τον πλουν **11** ο δε εκατονταρχησ τω κυβερνητη
και τω ναυκληρω επειθετο μαλλον η τοις υπο του παυλου
λεγομενοις **12** ανευθετου δε του λιμενος υπαρχοντος
προσ παραχειμασιαν οι πλειουσ εθεντο βουλην αναχθηναι
κακειθεν ει πως δυναιντο καταντησαντες εις φοινικα
παραχειμασαι λιμενα της κρητησ βλεποντα κατα λιβα και
κατα χωρον **13** υποπνευσαντος δε νοτου δοξαντες της
προθεσεωσ κεκρατηκεναι αραντες ασσον παρελεγοντο
την κρητην **14** μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτησ ανεμοσ
τυφωνικοσ ο καλουμενοσ ευροκλυδων **15** συναρπασθεντος
δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω
επιδοντες εφερομεθα **16** νησιον δε τι υποδραμοντες
καλουμενον κλαυδην μολισ ισχυσαμεν περικρατεισ
γενεσθαι της σκαφησ **17** ην αραντες βοηθειαισ εχρωντο
υποζωννυντες το πλοιον φοβουμενοι τε μη εις την
συρτην εκπεσωσιν χαλασαντες το σκευοσ ουτωσ εφεροντο
18 σφοδρωσ δε χειμαζομενων ημων τη εξησ εκβολην
εποιουντο **19** και τη τριτη αυτοχειρεσ την σκευην
του πλοιου ερριψαμεν **20** μητε δε ηλιου μητε αστρων
επιφαινοντων επι πλειονασ ημερασ χειμωνοσ τε ουκ
ολιγου επικειμενου λοιπον περιηρειτο πασα ελπισ του
σωζεσθαι ημασ **21** πολλησ δε ασιτιασ υπαρχουσησ τοτε
σταθεις ο παυλοσ εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω
ανδρεσ πειθαρχησαντασ μοι μη αναγεσθαι απο της κρητησ
κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν **22** και τα
νυν παραινω υμασ ευθυμειν αποβολη γαρ ψυχησ ουδεμια
εσται εξ υμων πλην του πλοιου **23** παρεστη γαρ μοι ταυτη
τη νυκτι αγγελοσ του θεου ου ειμι ω και λατρευω **24**

λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει παραστηναι και ιδου κεχαρισται σοι ο θεος παντας τους πλεοντας μετα σου 25 διο ευθυμειτε ανδρες πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτως εσται καθ'ον τροπον λελαληται μοι 26 εις νησον δε τινα δει ημας εκπεσειν 27 ωσ δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφορομενων ημων εν τω αδρια κατα μεσον της νυκτος υπενοουν οι ναυται προσαγειν τινα αυτοις χωραν 28 και βολισαντες ευρον οργυιασ εικοσι βραχυ δε διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιασ δεκαπεντε 29 φοβουμενοι τε μηπως εις τραχεισ τοπουσ εκπεσωμεν εκ πρυμνησ ριψαντες αγκυρασ τεσσαρασ ηυχοντο ημεραν γενεσθαι 30 των δε ναυτων ζητουντων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ωσ εκ πρωρασ μελλοντων αγκυρασ εκτεινειν 31 ειπεν ο παυλοσ τω εκατονταρχη και τοις στρατιωταισ εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω υμεισ σωθηναι ου δυνασθε 32 τοτε οι στρατιωται απεκοψαντα σχοινια της σκαφησ και ειασαν αυτην εκπεσειν 33 αχρι δε ου ημελλεν ημερα γινεσθαι παρεκαλει ο παυλοσ απαντας μεταλαβειν τροφησ λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε μηδεν προσλαβομενοι 34 διο παρακαλω υμασ προσλαβειν τροφησ τουτο γαρ προσ της υμετερασ σωτηριασ υπαρχει ουδενοσ γαρ υμων θριξ εκ της κεφαλησ πεσειται 35 ειπων δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασασ ηρξατο εσθιειν 36 ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο τροφησ 37 ημεν δε εν τω πλοιω αι πασαι ψυχαι διακοσiai εβδομηκοντα εξ 38 κορεσθεντες δε της τροφησ εκουφιζον το πλοιον

εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θαλασσαν 39 οτε δε
ημερα εγενετο την γην ουκ επεγινωσκον κολπον δε
τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις ον εβουλευσαντο ει
δυνατον εξωσαι το πλοιον 40 και τας αγκυρας περιελοντες
ειων εις την θαλασσαν αμα ανεντες τας ζευκτηριας
των πηδαλιων και επαραντες τον αρτεμονα τη πνευση
κατειχον εις τον αιγιαλον 41 περιπεσοντες δε εις τοπον
διθαλασσον επωκειλαν την ναυν και η μεν πρωρα
ερεισασα εμεινεν ασαλευτος η δε πρυμνα ελυετο υπο της
βιας των κυματων 42 των δε στρατιωτων βουλη εγενετο
ινα τουσ δεσμωτας αποκτεινωσιν μη τισ εκκολυμβησας
διαφυγη 43 ο δε εκατονταρχος βουλομενος διασωσαι τον
παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος εκελευσεν τε
τουσ δυναμενους κολυμβαν απορριψαντας πρωτους επι
την γην εξιεναι 44 και τουσ λοιπους ουσ μεν επι σανισιν
ουσ δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτως εγενετο
παντας διασωθηναι επι την γην

28 και διασωθεντες τοτε επεγνωσαν οτι μελιτη η νησος
καλειται 2 οι δε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν
φιλανθρωπιαν ημιν αναψαντες γαρ πυραν προσελαβοντο
παντας ημασ δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το
ψυχος 3 συστρεψαντος δε του παυλου φρυγανων πληθος
και επιθεντος επι την πυραν εχιδνα εκ της θερμησ
διεξελθουσα καθηψεν της χειροσ αυτου 4 ωσ δε ειδον
οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειροσ αυτου
ελεγον προς αλληλους παντως φονευσ εστιν ο ανθρωποσ
ουτοσ ον διασωθεντα εκ της θαλασσησ η δικη ζην
ουκ ειασεν 5 ο μεν ουν αποτιναξασ το θηριον εις το
πυρ επαθεν ουδεν κακον 6 οι δε προσεδοκων αυτον

μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι
πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν
ατοπον εισ αυτον γινομενον μεταβαλλομενοι ελεγον
θεον αυτον ειναι 7 εν δε τοις περι τον τοπον εκεινον
υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω ος
αναδεξαμενος ημας τρεις ημερας φιλοφρονως εξενισεν
8 εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοις και
δυσεντερια συνεχομενον κατακεισθαι προς ον ο παυλος
εισελθων και προσευξαμενος επιθεισ τας χειρας αυτω
ιασατο αυτον 9 τουτου ουν γενομενου και οι λοιποι
οι εχοντες ασθενειασ εν τη νησω προσηρχοντο και
εθεραπευοντο 10 οι και πολλαις τιμαις ετιμησαν ημας
και αναγομενοις επεθεντο τα προς την χρειαν 11 μετα
δε τρεις μηνασ ηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν
τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις 12 και
καταχθεντες εισ συρακουσας επεμειναμεν ημερας τρεις
13 οθεν περιελθοντες κατηνησαμεν εισ ρηγιον και μετα
μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεραιοι ηλθομεν εισ
ποτιολουσ 14 ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν επ
αυτοις επιμειναι ημερας επτα και ουτωσ εισ την ρωμην
ηλθομεν 15 κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων
εξηλθον εισ απαντησιν ημιν αχρι αππιου φορου και τριων
ταβερνων ουσ ιδων ο παυλος ευχαριστησασ τω θεω ελαβεν
θαρσοσ 16 οτε δε ηλθομεν εισ ρωμην ο εκατονταρχοσ
παρεδωκεν τουσ δεσμιοουσ τω στρατοπεδαρχη τω δε
παυλω επετραπη μενειν καθ εαυτον συν τω φυλασσοντι
αυτον στρατιωτη 17 εγενετο δε μετα ημερας τρεις
συγκαλεσασθαι τον παυλον τουσ οντασ των ιουδαιων
πρωτουσ συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτουσ

ανδρες αδελφοι εγω ουδεν εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθεσιν τοις πατρωοις δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων 18 οιτινες ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι 19 αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορησαι 20 δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι 21 οι δε προς αυτον ειπον ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον 22 αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον εστιν ημιν οτι πανταχου αντιλεγεται 23 ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηκον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οιοι εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους τα περι του ιησου απο τε του νομου μωυσεως και των προφητων απο πρωι εως εσπερας 24 και οι μεν επειθοντο τοις λεγομενοις οι δε ηπιστουν 25 ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυοντο ειποντος του παυλου ρημα εν οτι καλωσ το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τους πατερας ημων 26 λεγον πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπον ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε 27 επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι

αυτους 28 γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοις εθνεσιν
απεσταλη το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται 29
και ταυτα αυτου ειποντοσ απηλθον οι ιουδαιοι πολλην
εχοντες εν εαυτοις συζητησιν 30 εμεινεν δε ο παυλοσ
διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντασ
τουσ εισπορευομενουσ προς αυτον 31 κηρυσσων την
βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου
ιησου χριστου μετα πασησ παρρησιασ ακωλυτωσ

Προς Ρωμαίους

1 παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου **2** ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιας **3** περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα **4** του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνης εξ αναστασεως νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων **5** δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου **6** εν οις εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου **7** πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **8** πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω **9** μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ωσ αδιαλειπτως μνειαν υμων ποιουμαι **10** παντοτε επι των προσευχων μου δεομενος ει πως ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμας **11** επιποθω γαρ ιδειν υμας ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμας **12** τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεως υμων τε και εμου **13** ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προς υμας και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθως και εν τοις λοιποις εθνεσιν **14** ελλησιν τε και βαρβαροις σοφοις τε και ανοητοις οφειλετης ειμι **15** ουτως το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν ρωμη ευαγγελισασθαι **16** ου γαρ επαισχυνομαι

το ευαγγελιον του χριστου δυναμις γαρ θεου εστιν εισ σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληني 17 δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεωσ εισ πιστιν καθωσ γεγραπται ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται 18 αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων 19 διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοις ο γαρ θεοσ αυτοις εφανερωσεν 20 τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεωσ κοσμου τοις ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιοσ αυτου δυναμις και θειοτησ εισ το ειναι αυτουσ αναπολογητουσ (aiidios g126) 21 διοτι γνοντες τον θεον ουχ ωσ θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοις διαλογισμοις αυτων και εσκοτισθη η ασυνετοσ αυτων καρδια 22 φασκοντες ειναι σοφοι εμωρανθησαν 23 και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονοσ φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων 24 διο και παρεδωκεν αυτουσ ο θεοσ εν ταισ επιθυμιασ των καρδιων αυτων εισ ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοις 25 οιτινεσ μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα οσ εστιν ευλογητοσ εισ τουσ αιωνασ αμην (aiōn g165) 26 δια τουτο παρεδωκεν αυτουσ ο θεοσ εισ παθη ατιμιασ αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησιν εισ την παρα φυσιν 27 ομοιωσ τε και οι αρρενεσ αφεντες την φυσικην χρησιν της θηλειασ εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εισ αλληλουσ αρσενεσ εν αρσεσιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην

εδει της πλανης αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντες **28**
και καθως ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει
παρεδωκεν αυτους ο θεος εις αδοκιμον νουν ποιειν τα
μη καθηκοντα **29** πεπληρωμενους παση αδικια πορνεια
πονηρια πλεονεξια κακια μεστους φθονου φονου εριδος
δολου κακοηθειας ψιθυριστας **30** καταλαλους θεοστυγεις
υβριστας υπερηφανους αλαζονας εφευρετας κακων
γονευσιν απειθεις **31** ασυνετους ασυνθετους αστοργους
ασπονδους ανελημονας **32** οιτινες το δικαιωμα του θεου
επιγνοντες οτι οι τα τοιαυτα πρασσουντες αξιοι θανατου
εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν
τοις πρασσουσιν

2 διο αναπολογητος ει ω ανθρωπε πασ ο κρινων εν ω
γαρ κρινεις τον ετερον σεαυτον κατακρινεις τα γαρ αυτα
πρασσεις ο κρινων **2** οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν
κατα αληθειαν επι τουσ τα τοιαυτα πρασσοντας **3** λογιζη
δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τουσ τα τοιαυτα πρασσοντας
και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου **4** η του
πλουτου της χρηστοτητος αυτου και της ανοχησ και της
μακροθυμιασ καταφρονεις αγνων οτι το χρηστον του
θεου εις μετανοιαν σε αγει **5** κατα δε την σκληροτητα σου
και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεις σεαυτω οργην εν
ημερα οργησ και αποκαλυψεωσ και δικαιοκρισιασ του
θεου **6** οσ αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου **7** τοις
μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και
αφθαρσιαν ζητουσιν ζωην αιωνιον (aiōnios g166) **8** τοις δε
εξ εριθειας και απειθουσιν μεν τη αληθεια πειθομενοις
δε τη αδικια θυμοσ και οργη **9** θλιψισ και στενοχωρια επι
πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον

ιουδαιου τε πρωτον και ελληνοσ 10 δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι 11 ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω 12 οσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται 13 ου γαρ οι ακροαται του νομου δικαιοι παρα τω θεω αλλ οι ποιηται του νομου δικαιοθησονται 14 οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιη ουτοι νομον μη εχοντες εαυτοισ εισιν νομοσ 15 οιτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταισ καρδιαισ αυτων συμμαρτυρουσησ αυτων της συνειδησεωσ και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων 16 εν ημερα οτε κρινει ο θεοσ τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ιησου χριστου 17 ιδε συ ιουδαιοσ επονομαζη και επαναπαυη τω νομω και καυχασαι εν θεω 18 και γινωσκεισ το θελημα και δοκιμαζεισ τα διαφεροντα κατηχουμενοσ εκ του νομου 19 πεποιθασ τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φωσ των εν σκοτει 20 παιδευτην αφρωνων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεωσ και της αληθειασ εν τω νομω 21 ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεισ ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεισ 22 ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεισ ο βδελυσσομενοσ τα ειδωλα ιεροσυλεισ 23 οσ εν νομω καυχασαι δια της παραβασεωσ του νομου τον θεον ατιμαζεισ 24 το γαρ ονομα του θεου δι υμασ βλασφημειται εν τοισ εθνεσιν καθωσ γεγραπται 25 περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσησ εαν δε παραβατησ νομου ησ η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν 26 εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχι η

ακροβυστια αυτου εισ περιτομην λογισθησεται 27 και κρινει η εκ φυσεωσ ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματοσ και περιτομησ παραβατην νομου 28 ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιοσ εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη 29 αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιοσ και περιτομη καρδιασ εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαينوσ ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3 τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τισ η ωφελεια της περιτομησ 2 πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν γαρ οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου 3 τι γαρ ει ηπιστησαν τινεσ μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει 4 μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεοσ αληθησ πασ δε ανθρωποσ ψευστησ καθωσ γεγραπται οπωσ αν δικαιωθησ εν τοισ λογοισ σου και νικησησ εν τω κρινεσθαι σε 5 ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικοσ ο θεοσ ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπον λεγω 6 μη γενοιτο επει πωσ κρινει ο θεοσ τον κοσμον 7 ει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εισ την δοξαν αυτου τι ετι καγω ωσ αμαρτωλοσ κρινομαι 8 και μη καθωσ βλασφημουμεθα και καθωσ φασιν τινεσ ημασ λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν 9 τι ουν προεχομεθα ου παντωσ προητιασαμεθα γαρ ιουδαιουσ τε και ελληνασ παντασ υφ αμαρτιαν ειναι 10 καθωσ γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιοσ ουδε εισ 11 ουκ εστιν ο συνιων ουκ εστιν ο εκζητων τον θεον 12 παντεσ εξεκλιναν αμα ηχρειωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εωσ ενοσ 13 ταφοσ ανεωγμενοσ ο λαρυγξ αυτων ταισ γλωσσαισ αυτων εδολιουσαν ιοσ ασπιδων υπο τα χειλη αυτων 14 ων το

στομα αρασ και πικριασ γεμει 15 οξεισ οι ποδες αυτων
εκχαι αιμα 16 συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταισ οδοισ
αυτων 17 και οδον ειρηνησ ουκ εγνωσαν 18 ουκ εστιν
φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων 19 οιδαμεν
δε οτι οσα ο νομοσ λεγει τοισ εν τω νομω λαλει ινα
παν στομα φραγη και υποδικος γενηται πασ ο κοσμοσ
τω θεω 20 διоти εξ εργων νομου ου δικαιωθησεται πασα
σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσισ αμαρτιασ
21 νυνη δε χωρισ νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται
μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων 22
δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεωσ ιησου χριστου εισ παντασ
και επι παντασ τουσ πιστευοντασ ου γαρ εστιν διαστολη
23 παντες γαρ ημαρτον και υστερουνται τησ δοξησ του
θεου 24 δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια τησ
απολυτρωσεωσ τησ εν χριστω ιησου 25 ον προεθετο ο
θεοσ ιλαστηριον δια τησ πιστεωσ εν τω αυτου αιματι εισ
ενδειξιν τησ δικαιοσυνησ αυτου δια την παρεσιν των
προγεγονοτων αμαρτηματων 26 εν τη ανοχη του θεου
προσ ενδειξιν τησ δικαιοσυνησ αυτου εν τω νυν καιρω
εισ το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεωσ
ιησου 27 που ουν η καυχησισ εξεκλεισθη δια ποιου νομου
των εργων ουχι αλλα δια νομου πιστεωσ 28 λογιζομεθα
ουν πιστει δικαιοσθαι ανθρωπον χωρισ εργων νομου
29 η ιουδαιων ο θεοσ μονον ουχι δε και εθνων ναι και
εθνων 30 επειπερ εισ ο θεοσ οσ δικαιωσει περιτομην εκ
πιστεωσ και ακροβυστιαν δια τησ πιστεωσ 31 νομον ουν
καταργουμεν δια τησ πιστεωσ μη γενοιτο αλλα νομον
ιστωμεν

4 τι ουν ερουμεν αβρααμ τον πατερα ημων ευρηκεναι
κατα σαρκα **2** ει γαρ αβρααμ εξ εργαων εδικαιωθη εχει
καυχημα αλλ ου προς τον θεον **3** τι γαρ η γραφη λεγει
επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εισ
δικαιοσυνην **4** τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογιζεται
κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα **5** τω δε μη εργαζομενω
πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται
η πιστις αυτου εισ δικαιοσυνην **6** καθαπερ και δαυιδ
λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεος λογιζεται
δικαιοσυνην χωρισ εργαων **7** μακαριοι ων αφεθησαν αι
ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι **8** μακαρισ
ανηρ ω ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν **9** ο μακαρισμο
σ ουν ουτος επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν
λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η πιστις εισ
δικαιοσυνην **10** πως ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν
ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια **11** και
σημειον ελαβεν περιτομησ σφραγιδα της δικαιοσυνησ
της πιστεωσ της εν τη ακροβυστια εισ το ειναι αυτον
πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιασ εισ το
λογισθηναι και αυτοισ την δικαιοσυνην **12** και πατερα
περιτομησ τοισ ουκ εκ περιτομησ μονον αλλα και τοισ
στοιχουσιν τοισ ιχνεσιν της πιστεωσ της εν τη ακροβυστια
του πατροσ ημων αβρααμ **13** ου γαρ δια νομου η επαγγελια
τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον
ειναι του κοσμου αλλα δια δικαιοσυνησ πιστεωσ **14**
ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκενωται η πιστις
και κατηργηται η επαγγελια **15** ο γαρ νομος οργην
κατεργαζεται ου γαρ ουκ εστιν νομος ουδε παραβασισ **16**
δια τουτο εκ πιστεωσ ινα κατα χαριν εισ το ειναι βεβαιαν

την επαγγελίαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου
μονον αλλα και τω εκ πιστεωσ αβρααμ οσ εστιν πατηρ
παντων ημων 17 καθωσ γεγραπται οτι πατερα πολλων
εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του
ζωοποιουντος τουσ νεκρουσ και καλουντος τα μη οντα
ωσ οντα 18 οσ παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εισ το
γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον
ουτως εσται το σπερμα σου 19 και μη ασθησασ τη
πιστει ου κατενοησεν το εαυτου σωμα ηδη νεκρωμενον
εκατονταετησ που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρασ
σαρρασ 20 εισ δε την επαγγελίαν του θεου ου διεκριθη τη
απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δουσ δοξαν τω θεω
21 και πληροφορηθεις οτι ο επηγγελται δυνατοσ εστιν και
ποιησαι 22 διο και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην 23 ουκ
εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω 24 αλλα
και δι ημασ οισ μελλει λογιζεσθαι τοισ πιστευουσιν επι
τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων 25 οσ
παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την
δικαιωσιν ημων

5 δικαιωθεντες ουν εκ πιστεωσ ειρηνην εχομεν προσ τον
θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου 2 δι ου και την
προσαγωγην εσηκαμεν τη πιστει εισ την χαριν ταυτην
εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης
του θεου 3 ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταισ
θλιψεσιν ειδοτες οτι η θλιψισ υπομονην κατεργαζεται 4 η
δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπιδα 5 η δε ελπισ
ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταισ
καρδιαισ ημων δια πνευματοσ αγιου του δοθεντοσ ημιν
6 ετι γαρ χριστοσ οντων ημων ασθενων κατα καιρον

υπερ ασεβων απεθανεν 7 μολις γαρ υπερ δικαιου τισ
αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τισ και τολμα
αποθανειν 8 συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εις ημας
ο θεος οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος υπερ
ημων απεθανεν 9 πολλω ουν μαλλον δικαιοθεντες
νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο
της οργης 10 ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω
θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον
καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου 11 ου μονον
δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων
ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν 12
δια τουτο ωσπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτια εις τον
κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιας ο θανατος και
ουτως εις παντας ανθρωπους ο θανατος δηλθεν εφ
ω παντες ημαρτον 13 αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν
κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογεται μη οντος νομου 14
αλλ εβασιλευσεν ο θανατος απο αδαμ μεχρι μωυσεως
και επι τους μη αμαρτησαντας επι τω ομοιωματι της
παραβασεως αδαμ ος εστιν τυπος του μελλοντος 15
αλλ ουχ ωσ το παραπτωμα ουτως και το χαρισμα ει γαρ
τω του ενος παραπτωματι οι πολλοι απεθανον πολλω
μαλλον η χαρις του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη
του ενος ανθρωπου ιησου χριστου εις τους πολλους
επερισσευσεν 16 και ουχ ωσ δι ενος αμαρτησαντος το
δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενος εις κατακριμα το δε
χαρισμα εκ πολλων παραπτωματος εις δικαιομα 17 ει
γαρ τω του ενος παραπτωματι ο θανατος εβασιλευσεν δια
του ενος πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτος
και της δωρεας της δικαιοσυνης λαμβανοντες εν ζωη

βασιλευσουσιν δια του ενος ιησου χριστου 18 αρα ουν
ωσ δι ενος παραπτωματος εισ παντας ανθρωπους εισ
κατακριμα ουτως και δι ενος δικαιωματος εισ παντας
ανθρωπους εισ δικαιωσιν ζωης 19 ωσπερ γαρ δια της
παρακοης του ενος ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν
οι πολλοι ουτως και δια της υπακοης του ενος δικαιοι
κατασταθησονται οι πολλοι 20 νομος δε παρεισηλθεν ινα
πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια
υπερεπερισσευσεν η χαρις 21 ινα ωσπερ εβασιλευσεν η
αμαρτια εν τω θανατω ουτως και η χαρις βασιλευση δια
δικαιοσυνης εισ ζωην αιωνιον δια ιησου χριστου του
κυριου ημων (aiōnios g166)

6 τι ουν ερουμεν επιμενομεν τη αμαρτια ινα η χαρις
πλεοναση 2 μη γενοιτο οιτινες απεθανομεν τη αμαρτια
πως ετι ζησομεν εν αυτη 3 η αγνοειτε οτι οσοι
εβαπτισθημεν εισ χριστον ιησουν εισ τον θανατον
αυτου εβαπτισθημεν 4 συνεταφημεν ουν αυτω δια του
βαπτισματος εισ τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστος
εκ νεκρων δια της δοξης του πατρος ουτως και ημεις
εν καινοτητι ζωης περιπατησωμεν 5 ει γαρ συμφυτοι
γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της
αναστασεως εσομεθα 6 τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος
ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα
της αμαρτιας του μηκετι δουλευειν ημας τη αμαρτια 7
ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιας 8 ει δε
απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν
αυτω 9 ειδοτες οτι χριστος εγερθεις εκ νεκρων ουκετι
αποθνησκει θανατος αυτου ουκετι κυριευει 10 ο γαρ
απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφαπαξ ο δε ζη ζη τω θεω

11 ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους νεκρους μεν ειναι τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων 12 μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εισ το υπακουειν αυτη εν ταισ επιθυμιασ αυτου 13 μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιασ τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ωσ εκ νεκρων ζωντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνησ τω θεω 14 αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν 15 τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο 16 ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εισ υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιασ εισ θανατον η υπακοησ εισ δικαιοσυνην 17 χαρισ δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιασ υπηκουσατε δε εκ καρδιασ εισ ον παρεδοθητε τυπον διδαχησ 18 ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιασ εδουλωθητε τη δικαιοσυνη 19 ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εισ την ανομιαν ουτως νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εισ αγιασμον 20 οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιασ ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη 21 τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οισ νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελος εκεινων θανατος 22 νυνι δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιασ δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εισ αγιασμον το δε τελος ζωην αιωνιον (aiōnios g166) 23 τα γαρ οψωνια της αμαρτιασ θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων (aiōnios g166)

7 η αγνοείτε αδελφοί γινώσκουσιν γὰρ νόμον λέγω ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ **2** ἢ γὰρ ὑπανδρὸς γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δεδεται νόμῳ εἰάν τις ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ κατηγορεῖται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρὸς **3** ἀρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλιστὶς χρηματίζει εἰάν τις γενῆται ἀνδρὶ ἑτέρῳ εἰάν τις ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ἐλευθερὰ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλιδα γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ **4** ὥστε ἀδελφοί μου καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ εἰς τὸ γενεσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι ἵνα καρποφορησώμεν τῷ θεῷ **5** ὅτε γὰρ ἡμεῖς ἐν τῇ σαρκὶ τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορησαί τῷ θανάτῳ **6** νυνὶ δὲ κατηγορηθῆμεν ἀπὸ τοῦ νόμου ἀποθάνοντες ἐν ᾧ κατειχομεθα ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινοτητι πνεύματος καὶ οὐ παλαιότητι γραμμάτων **7** τί οὖν ἐροῦμεν ὁ νόμος ἁμαρτία μὴ γένοιτο ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἐγνων εἰ μὴ διὰ νόμου τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν εἰ μὴ ὁ νόμος ἐλέγεν οὐκ ἐπιθυμήσεις **8** ἀφορμὴν δὲ λαβούσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά **9** ἐγὼ δὲ ἐζῶν χωρὶς νόμου ποτε ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἀνεζήσεν ἐγὼ δὲ ἀπέθανον **10** καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν αὕτη εἰς θάνατον **11** ἢ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβούσα διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησεν με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν **12** ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δίκαια καὶ ἀγαθή **13** τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονεν θάνατος μὴ γένοιτο ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἵνα φανῇ ἁμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον ἵνα

γενηται καθ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης **14** οιδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκικος ειμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν **15** ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω **16** ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος **17** νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια **18** οιδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ουχ ευρισκω **19** ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο πρασσω **20** ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια **21** ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται **22** συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον **23** βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοου μου και αιχμαλωτιζοντα με τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου **24** ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τις με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου **25** ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτοσ εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιας

8 ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα **2** ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν με απο του νομου της αμαρτιας και του θανατου **3** το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμψας εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιας

και περι αμαρτιασ κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι 4
ινα το δικαιωμα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα
σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα 5 οι γαρ κατα
σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα
τα του πνευματος 6 το γαρ φρονημα της σαρκος θανατος
το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη 7 διοτι το
φρονημα της σαρκος εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του
θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται 8 οι δε εν σαρκι
οντες θεω αρεσαι ου δυνανται 9 υμεις δε ουκ εστε εν
σαρκι αλλ εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει
δε τις πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου 10
ει δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν
το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην 11 ει δε το πνευμα του
εγειραντος ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρας
τον χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα
υμων δια το ενοικουν αυτου πνευμα εν υμιν 12 αρα ουν
αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα
ζην 13 ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε
πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε 14
οσοι γαρ πνευματι θεου αγονται ουτοι εισιν υιοι θεου 15
ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειασ παλιν εις φοβον αλλ
ελαβετε πνευμα υιοθεσιασ εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ 16
αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν
τεκνα θεου 17 ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι
μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν
ινα και συνδοξασθωμεν 18 λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα
παθηματα του νυν καιρου προσ την μελλουσαν δοξαν
αποκαλυφθηναι εις ημασ 19 η γαρ αποκαραδοκια της
κτισεωσ την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται

20 τη γαρ ματαιοτητι η κτισισ υπεταγη ουχ εκουσα αλλα
δια τον υποταξαντα επ ελπιδι 21 οτι και αυτη η κτισισ
ελευθερωθησεται απο της δουλειασ της φθορας εισ την
ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου 22 οιδαμεν
γαρ οτι πασα η κτισισ συστεναζει και συνωδινει αχρι του
νυν 23 ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του
πνευματος εχοντες και ημεις αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν
υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος
ημων 24 τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπισ δε βλεπομενη
ουκ εστιν ελπισ ο γαρ βλεπει τις τι και ελπίζει 25 ει δε
ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι υπομονης απεκδεχομεθα
26 ωσαυτως δε και το πνευμα συναντιλαμβάνεται ταις
ασθενειαις ημων το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ
οιδαμεν αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει υπερ ημων
στεναγμοις αλαλητοις 27 ο δε ερευνων τας καρδιας οιδεν
τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει
υπερ αγιων 28 οιδαμεν δε οτι τοις αγαπωσιν τον θεον
παντα συνεργει εισ αγαθον τοις κατα προθεσιν κλητοις
ουσιν 29 οτι ους προεγνω και προωρισεν συμμορφους της
εικονος του υιου αυτου εισ το ειναι αυτον πρωτοτοκον
εν πολλοις αδελφοις 30 ους δε προωρισεν τουτους και
εκαλεσεν και ους εκαλεσεν τουτους και εδικαιωσεν ους
δε εδικαιωσεν τουτους και εδοξασεν 31 τι ουν ερουμεν
προσ ταυτα ει ο θεος υπερ ημων τις καθ ημων 32 ος
γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων
παρεδωκεν αυτον πως ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν
χαρισεται 33 τις εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεος
ο δικαιων 34 τις ο κατακρινων χριστος ο αποθανων
μαλλον δε και εγερθεις ος και εστιν εν δεξια του θεου

ος και εντυγχανει υπερ ημων 35 τισ ημασ χωρισει απο
τησ αγαπησ του χριστου θλιψισ η στενοχωρια η διωγμοσ
η λιμοσ η γυμνοτησ η κινδυνοσ η μαχαιρα 36 καθωσ
γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν
ελογισθημεν ωσ προβατα σφαγησ 37 αλλ εν τουτοισ πασιν
υπερνικωμεν δια του αγαπησαντοσ ημασ 38 πεπεισμαι
γαρ οτι ουτε θανατοσ ουτε ζωη ουτε αγγελοι ουτε αρχαι
ουτε δυναμεισ ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα 39 ουτε
υψωμα ουτε βαθοσ ουτε τισ κτισισ ετερα δυνησεται ημασ
χωρισαι απο τησ αγαπησ του θεου τησ εν χριστω ιησου
τω κυριω ημων

9 αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυρουσησ
μοι τησ συνειδησεωσ μου εν πνευματι αγιω 2 οτι λυπη
μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτοσ οδυνη τη καρδια μου 3
ευχομην γαρ αυτοσ εγω αναθεμα ειναι απο του χριστου
υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα
4 οιτινεσ εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα
και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρεια και αι
επαγγελιαι 5 ων οι πατερεσ και εξ ων ο χριστοσ το
κατα σαρκα ο ων επι παντων θεοσ ευλογητοσ εισ τουσ
αιωνασ αμην (aiōn g165) 6 ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο
λογοσ του θεου ου γαρ παντεσ οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ
7 ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντεσ τεκνα αλλ εν
ισαακ κληθησεται σοι σπερμα 8 τουτ εστιν ου τα τεκνα
τησ σαρκοσ ταυτα τεκνα του θεου αλλα τα τεκνα τησ
επαγγελιασ λογιζεται εισ σπερμα 9 επαγγελιασ γαρ ο
λογοσ ουτοσ κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται
τη σαρρα υιοσ 10 ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενοσ
κοιτην εχουσα ισαακ του πατροσ ημων 11 μηπω γαρ

γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η κακον ινα η
κατ εκλογην προθεσις του θεου μενη ουκ εξ εργαων αλλ
εκ του καλοντος 12 ερρηθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει
τω ελασσονι 13 καθως γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα
τον δε ησαυ εμισησα 14 τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα
τω θεω μη γενοιτο 15 τω γαρ μωυση λεγει ελεησω ον
αν ελεω και οικτειρησω ον αν οικτειρω 16 αρα ουν ου
του θελοντος ουδε του τρεχοντος αλλα του ελεουντος
θεου 17 λεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εις αυτο τουτο
εξηγειρα σε οπως ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και
οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη 18 αρα ουν
ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει 19 ερεις ουν μοι τι
ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τισ ανθεστηκεν
20 μενουνγε ω ανθρωπε συ τισ ει ο ανταποκρινομενος
τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησας
ουτως 21 η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευς του πηλου εκ
του αυτου φυραματος ποιησαι ο μεν εις τιμην σκευος
ο δε εις ατιμιαν 22 ει δε θελων ο θεος ενδειξασθαι την
οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη
μακροθυμια σκευη οργησ καταρτισμενα εις απωλειαν 23
και ινα γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι σκευη
ελεους α προητοιμασεν εις δοξαν 24 ους και εκαλεσεν
ημας ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων 25 ωσ
και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον
μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην 26 και εσται
εν τω τοπω ου ερρηθη αυτοις ου λαος μου υμεις εκει
κληθησονται υιοι θεου ζωντος 27 ησαια δε κραζει υπερ
του ισραηλ εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ωσ η
αμμος της θαλασσης το καταλειμμα σωθησεται 28 λογον

γαρ συντελων και συντεμνων εν δικαιοσυνη οτι λογον συντετμημενον ποιησει κυριος επι της γης 29 και καθως προειρηκεν ησαιας ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ως σοδομα αν εγενηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν 30 τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεωσ 31 ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνης εισ νομον δικαιοσυνης ουκ εφθασεν 32 δια τι οτι ουκ εκ πιστεωσ αλλ ως εξ εργαων νομου προσεκοψαν γαρ τω λιθω του προσκομματος 33 καθως γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

10 αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιασ και η δεησις η προς τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εισ σωτηριαν 2 μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν 3 αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν 4 τελος γαρ νομου χριστος εισ δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι 5 μωυσης γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις 6 η δε εκ πιστεωσ δικαιοσυνη ουτως λεγει μη ειπης εν τη καρδια σου τισ αναβησεται εις τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν 7 η τισ καταβησεται εις την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν (**Abyssos g12**) 8 αλλα τι λεγει εγγυσ σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεωσ ο κηρυσσομεν 9 οτι εαν ομολογησεν εν τω στοματι σου κυριον ιησουν και πιστευσησ εν τη καρδια σου οτι ο θεος αυτον ηγειρεν εκ

νεκρων σωθηση **10** καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην
στοματι δε ομολογεται εις σωτηριαν **11** λεγει γαρ η
γραφη πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται
12 ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνοσ ο
γαρ αυτοσ κυριοσ παντων πλουτων εισ παντασ τουσ
επικαλουμενουσ αυτον **13** πασ γαρ οσ αν επικαλεσηται το
ονομα κυριου σωθησεται **14** πωσ ουν επικαλεσονται εισ ον
ουκ επιστευσαν πωσ δε πιστευσουσιν ου ουκ ηκουσαν πωσ
δε ακουσουσιν χωρισ κηρυσσοντοσ **15** πωσ δε κηρυξουσιν
εαν μη αποσταλωσιν καθωσ γεγραπται ωσ ωραιοι οι ποδεσ
των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων
τα αγαθα **16** αλλ ου παντεσ υπηκουσαν τω ευαγγελιω
ησαιασ γαρ λεγει κυριε τισ επιστευσεν τη ακοη ημων
17 αρα η πιστισ εξ ακοησ η δε ακοη δια ρηματοσ θεου
18 αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουγγε εισ πασαν την
γην εξηλθεν ο φθογγοσ αυτων και εισ τα περατα τησ
οικουμενησ τα ρηματα αυτων **19** αλλα λεγω μη ουκ εγνω
ισραηλ πρωτοσ μωυσησ λεγει εγω παραζηλωσω υμασ επ
ουκ εθνει επι εθνει ασυνετω παροργιω υμασ **20** ησαιασ
δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοισ εμε μη ζητουσιν
εμφανησ εγενομην τοισ εμε μη επερωτωσιν **21** προσ δε
τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τασ χειρασ
μου προσ λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11 λεγω ουν μη απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου μη
γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτησ ειμι εκ σπερματοσ αβρααμ
φυλησ βενιαμιν **2** ουκ απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου
ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ωσ
εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ λεγων **3** κυριε
τουσ προφητασ σου απεκτειναν και τα θυσιαστηρια σου

κατεσκαψαν καγω υπειλειφθην μονοσ και ζητουσιν την
ψυχην μου 4 αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμοσ κατελιπον
εμαυτω επτακισχιλιουσ ανδρασ οιτινεσ ουκ εκαμψαν γονυ
τη βααλ 5 ουτωσ ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ
εκλογην χαριτοσ γεγονεν 6 ει δε χαριτι ουκετι εξ εργων
επει η χαρισ ουκετι γινεται χαρισ ει δε εξ εργων ουκετι
εστιν χαρισ επει το εργον ουκετι εστιν εργον 7 τι ουν ο
επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν
οι δε λοιποι επωρωθησαν 8 καθωσ γεγραπται εδωκεν
αυτοισ ο θεοσ πνευμα κατανυξεωσ οφθαλμουσ του μη
βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εωσ της σημερον ημερασ
9 και δαυιδ λεγει γενηθητω η τραπεζα αυτων εισ παγιδα
και εισ θηραν και εισ σκανδαλον και εισ ανταποδομα
αυτοισ 10 σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη
βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντοσ συγκαμψον
11 λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα
τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τοισ εθνεσιν εισ το
παραζηλωσαι αυτουσ 12 ει δε το παραπτωμα αυτων
πλουτοσ κοσμου και το ηττημα αυτων πλουτοσ εθνων
ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων 13 υμιν γαρ λεγω τοισ
εθνεσιν εφ οσον μεν ειμι εγω εθνων αποστολοσ την
διακονιαν μου δοξαζω 14 ει πως παραζηλωσω μου την
σαρκα και σωσω τινασ εξ αυτων 15 ει γαρ η αποβολη
αυτων καταλλαγη κοσμου τισ η προσληψισ ει μη ζωη
εκ νεκρων 16 ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και
ει η ριζα αγια και οι κλαδοι 17 ει δε τινεσ των κλαδων
εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιοσ ων ενεκεντρισθησ εν
αυτοισ και συγκοινωνοσ της ριζησ και της πιστητοσ
της ελαιασ εγενου 18 μη κατακαυχω των κλαδων ει δε

κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεισ αλλ η ριζα σε 19
ερεις ουν εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω 20
καλωσ τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκασ
μη υψηλοφρονει αλλα φοβου 21 ει γαρ ο θεοσ των κατα
φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο μηπωσ ουδε σου φεισεται
22 ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τουσ
πεσοντασ αποτομιαν επι δε σε χρηστοτητα εαν επιμεινησ
τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπηση 23 και εκεινοι δε εαν
μη επιμεινωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατοσ
γαρ ο θεοσ εστιν παλιν εγκεντρισαι αυτουσ 24 ει γαρ συ
εκ της κατα φυσιν εξεκοπησ αγριελαιου και παρα φυσιν
ενεκεντρισθησ εισ καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι
κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια 25 ου γαρ
θελω υμασ αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη
ητε παρ εαυτοισ φρονιμοι οτι πωρωσισ απο μερουσ τω
ισραηλ γεγονεν αχρι ου το πληρωμα των εθνων εισελθη
26 και ουτωσ πασ ισραηλ σωθησεται καθωσ γεγραπται ηξει
εκ σιων ο ρυομενοσ και αποστρεψει ασεβειασ απο ιακωβ
27 και αυτη αυτοισ η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι
τασ αμαρτιασ αυτων 28 κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι
υμασ κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τουσ πατερασ 29
αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησισ του θεου
30 ωσπερ γαρ και υμεισ ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε
ηληθητε τη τουτων απειθεια 31 ουτωσ και ουτοι νυν
ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι ελεηθωσιν 32
συνεκλεισεν γαρ ο θεοσ τουσ παντασ εισ απειθειαν ινα
τουσ παντασ ελεηση (eleēsē g1653) 33 ω βαθοσ πλουτου και
σοφιασ και γνωσεωσ θεου ωσ ανεξερευνητα τα κριματα
αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου 34 τισ γαρ εγνω

νουν κυριου η τις συμβουλος αυτου εγενετο 35 η τις προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω 36 οτι εξ αυτου και δι αυτου και εισ αυτον τα παντα αυτω η δοξα εισ τους αιωνας αμην (aiōn g165)

12 παρακαλω ουν υμας αδελφοι δια των οικτιρμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω την λογικην λατρειαν υμων 2 και μη συσχηματιζεσθαι τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθαι τη ανακαινωσει του νοου υμων εισ το δοκιμαζειν υμας τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον (aiōn g165) 3 λεγω γαρ δια της χαριτος της δοθεισης μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εισ το σωφρονειν εκαστω ωσ ο θεος εμερισεν μετρον πιστεωσ 4 καθαπερ γαρ εν ενι σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν 5 ουτωσ οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ εισ αλληλων μελη 6 εχοντες δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεωσ 7 ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια 8 ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδουσ εν απλοτητι ο προισταμενοσ εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι 9 η αγαπη ανυποκριτοσ αποστυγουντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω 10 τη φιλαδελφια εισ αλληλουσ φιλοστοργοι τη τιμη αλληλουσ προηγουμενοι 11 τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζεοντες τω κυριω δουλευοντες 12 τη ελπιδι χαιροντες τη θλιψει υπομενοντες τη προσευχη προσκαρτερουντες 13 ταισ χρειαισ των αγιων κοινωνουντες την φιλοξενιαν διωκοντες 14 ευλογειτε τους διωκοντασ υμασ ευλογειτε

και μη καταρασθε **15** χαιρειν μετα χαιροντων και κλαιειν
μετα κλαιοντων **16** το αυτο εις αλληλους φρονουντες μη
τα υψηλα φρονουντες αλλα τοις ταπεινοις συναπαγομενοι
μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοις **17** μηδενι κακον αντι
κακου αποδιδοντες προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων
ανθρωπων **18** ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων
ανθρωπων ειρηνευοντες **19** μη εαυτους εκδικουντες
αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι
εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος **20** εαν ουν
πεινα ο εχθρος σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον
τουτο γαρ ποιων ανθρακασ πυρος σωρευσεις επι την
κεφαλην αυτου **21** μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν
τω αγαθω το κακον

13 πασα ψυχη εξουσιας υπερεχουσαις υποτασσεσθω ου
γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου αι δε ουσαι εξουσαι
υπο του θεου τεταγμεναι εισιν **2** ωστε ο αντιτασσομενος
τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε
ανθεστηκοτες εαυτοις κριμα ληψονται **3** οι γαρ αρχοντες
ουκ εισιν φοβος των αγαθων εργαων αλλα των κακων
θελεισ δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και
εξεισ επαινον εξ αυτησ **4** θεου γαρ διακονοσ εστιν σοι
εισ το αγαθον εαν δε το κακον ποιησ φοβου ου γαρ εικη
την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονοσ εστιν εκδικοσ εις
οργην τω το κακον πρασσοντι **5** διο αναγκη υποτασσεσθαι
ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν **6**
δια τουτο γαρ και φορουσ τελειτε λειτουργοι γαρ θεου
εισιν εις αυτο τουτο προσκαρτερουντες **7** αποδοτε ουν
πασιν τασ οφειλασ τω τον φορον τον φορον τω το
τελοσ το τελοσ τω τον φορον τον φορον τω την τιμην

την τιμην **8** μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπαν
αλληλους ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν
9 το γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλειψεις ουκ
επιθυμησεις και ει τις ετερα εντολη εν τουτω τω λογω
ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως
σεαυτον **10** η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται
πληρωμα ουν νομου η αγαπη **11** και τουτο ειδοτες τον
καιρον οτι ωρα ημας ηδη εξ υπνου εγερθηται νυν γαρ
εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν **12** η νυξ
προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα
του σκοτους και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτος **13** ως
εν ημερα ευσχημονως περιπατησωμεν μη κωμοισ και
μεθαισ μη κοιταισ και ασελγειαισ μη εριδι και ζηλω **14**
αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και της σαρκος
προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιασ

14 τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη
εις διακρισεις διαλογισμων **2** οσ μεν πιστευει φαγειν
παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει **3** ο εσθιων τον μη
εσθιοντα μη εξουθενειτω και ο μη εσθιων τον εσθιοντα
μη κρινετω ο θεος γαρ αυτον προσελαβετο **4** συ τις ει
ο κρινων αλλοτριον οικετην τω ιδιω κυριω στηκει η
πιπτει σταθησεται δε δυνατος γαρ εστιν ο θεος στησαι
αυτον **5** οσ μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν οσ δε κρινει
πασαν ημεραν εκαστος εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω **6**
ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων
την ημεραν κυριω ου φρονει και ο εσθιων κυριω εσθιει
ευχαριστη γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει
και ευχαριστη τω θεω **7** ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και
ουδεις εαυτω αποθνησκει **8** εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω

ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν
εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν
9 εις τουτο γαρ χριστος και απεθανεν και ανεστη και
εξησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση **10** συ δε
τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεις τον
αδελφον σου παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του
χριστου **11** γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριος οτι εμοι
καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω
θεω **12** αρα ουν εκαστος ημων περι εαυτου λογον δωσει
τω θεω **13** μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο
κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω
η σκανδαλον **14** οιδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι
ουδεν κοινον δι αυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον
ειναι εκεινω κοινον **15** ει δε δια βρωμα ο αδελφος σου
λυπειται ουκετι κατα αγαπην περιπατεισ μη τω βρωματι
σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν **16** μη
βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον **17** ου γαρ εστιν η
βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις αλλα δικαιοσυνη και
ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω **18** ο γαρ εν τουτοις
δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμοσ
τοις ανθρωποις **19** αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν
και τα της οικοδομησ της εις αλληλους **20** μη ενεκεν
βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα
αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιοντι
21 καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πειν οινον μηδε εν ω
ο αδελφος σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται η ασθενει
22 συ πιστιν εχεισ κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου
μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει **23** ο δε

διακρινόμενος εάν φαγή κατακεκρίται οτι ουκ εκ πιστεωσ
παν δε ο ουκ εκ πιστεωσ αμαρτια εστιν

15 οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθενηματα
των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοις αρεσκειν **2**
εκαστος ημων τω πλησιον αρεσκετω εισ το αγαθον
προς οικοδομην **3** και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν
αλλα καθωσ γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων
σε επεπεσον επ εμε **4** οσα γαρ προεγραφη εισ την
ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια της υπομονησ
και δια της παρακλησεωσ των γραφων την ελπιδα
εχωμεν **5** ο δε θεοσ της υπομονησ και της παρακλησεωσ
δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον
ιησουν **6** ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον
θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου **7**
διο προσλαμβανεσθε αλληλους καθωσ και ο χριστοσ
προσελαβετο υμασ εισ δοξαν θεου **8** λεγω δε χριστον
ιησουν διακονον γεγενησθαι περιτομησ υπερ αληθειασ
θεου εισ το βεβαιωσαι τασ επαγγελιασ των πατερων **9** τα
δε εθνη υπερ ελεουσ δοξασαι τον θεον καθωσ γεγραπται
δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι
σου ψαλω **10** και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του
λαου αυτου **11** και παλιν αινειτε τον κυριον παντα τα
εθνη και επαινεσατε αυτον παντεσ οι λαοι **12** και παλιν
ησαιασ λεγει εσται η ριζα του ιεσσαι και ο ανισταμενοσ
αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν **13** ο δε θεοσ
της ελπιδοσ πληρωσαι υμασ πασησ χαρασ και ειρηνησ
εν τω πιστευειν εισ το περισσευειν υμασ εν τη ελπιδι
εν δυναμει πνευματοσ αγιου **14** πεπεισμαι δε αδελφοι
μου και αυτοσ εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε

αγαθωσυνησ πεπληρωμενοι πασης γνωσεωσ δυναμενοι
και αλλουσ νουθετειν 15 τολμηροτερον δε εγραψα υμιν
αδελφοι απο μερουσ ωσ επαναμιμησκων υμασ δια την
χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου 16 εισ το ειναι
με λειτουργον ιησου χριστου εισ τα εθνη ιερουργουντα
το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των
εθνων ευπροσδεκτοσ ηγιασμενη εν πνευματι αγιω 17 εχω
ουν καυχησιν εν χριστω ιησου τα προσ τον θεον 18 ου
γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου κατειργασατο χριστοσ δι
εμου εισ υπακοην εθνων λογω και εργω 19 εν δυναμει
σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματοσ θεου ωστε
με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου
πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου 20 ουτωσ δε
φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη
χριστοσ ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω 21
αλλα καθωσ γεγραπται οισ ουκ ανηγγελη περι αυτου
οψονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν 22 διο και
ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προσ υμασ 23 νυνι δε
μηκετι τοπον εχω εν τοισ κλιμασιν τουτοισ επιποθιαν
δε εχω του ελθειν προσ υμασ απο πολλων ετων 24
ωσ εαν πορευωμαι εισ την σπανιαν ελευσομαι προσ
υμασ ελπίζω γαρ διαπορευομενοσ θεασασθαι υμασ και
υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο
μερουσ εμπλησθω 25 νυνι δε πορευομαι εισ ιερουσαλημ
διακωνων τοισ αγιοισ 26 ευδοκησαν γαρ μακεδονια και
αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εισ τουσ πτωχοσ των
αγιων των εν ιερουσαλημ 27 ευδοκησαν γαρ και οφειλεται
αυτων εισιν ει γαρ τοισ πνευματικοισ αυτων εκοινωνησαν
τα εθνη οφειλουσιν και εν τοισ σαρκικοισ λειτουργησαι

αυτοις **28** τουτο ουν επιτελεσασ και σφραγισαμενος αυτοις τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εισ την σπανιαν **29** οιδα δε οτι ερχομενος προς υμας εν πληρωματι ευλογιασ του ευαγγελιου του χριστου ελευσομαι **30** παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπησ του πνευματοσ συναγωνισασθαι μοι εν ταισ προσευχαισ υπερ εμου προς τον θεον **31** ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εισ ιερουσαλημ ευπροσδεκτοσ γενηται τοις αγιοις **32** ινα εν χαρα ελθω προς υμας δια θεληματοσ θεου και συναναπαυσωμαι υμιν **33** ο δε θεοσ της ειρηνησ μετα παντων υμων αμην

16 συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιασ της εν κεγχραισ **2** ινα αυτη προσδεξησθε εν κυριω αξιωσ των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατισ πολλων εγενηθη και αυτου εμου **3** ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τουσ συνεργουσ μου εν χριστω ιησου **4** οιτινεσ υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οισ ουκ εγω μονοσ ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησαι των εθνων **5** και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου οσ εστιν απαρχη της αχαιασ εισ χριστον **6** ασπασασθε μαριαμ ητισ πολλα εκοπιασεν εισ ημασ **7** ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τουσ συγγενεισ μου και συναιχμαλωτουσ μου οιτινεσ εισιν επισημοι εν τοις αποστολοισ οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω **8** ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω **9** ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου

10 ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε
τους εκ των αριστοβουλου 11 ασπασασθε ηρωδιωνα τον
συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους
οντας εν κυριω 12 ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν
τας κοπιωσας εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην
ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω 13 ασπασασθε ρουφον
τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου
14 ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν
ερμην και τους συν αυτοις αδελφους 15 ασπασασθε
φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου
και ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας αγιους 16
ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμας
αι εκκλησαι του χριστου 17 παρακαλω δε υμας αδελφοι
σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την
διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινατε απ
αυτων 18 οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων ιησου χριστω
ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της
χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των
ακακων 19 η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο χαιρω
ουν το εφ υμιν θελω δε υμας σοφους μεν ειναι εις το
αγαθον ακεραιους δε εις το κακον 20 ο δε θεος της
ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων
εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ
υμων 21 ασπαζονται υμας τιμοθεος ο συνεργος μου και
λουκιος και ιασων και σωσιπατρος οι συγγενεις μου 22
ασπαζομαι υμας εγω τερτιος ο γραψας την επιστολην
εν κυριω 23 ασπαζεται υμας γαιος ο ξενος μου και της
εκκλησιας ολης ασπαζεται υμας εραστος ο οικονομος
της πολεως και κουαρτος ο αδελφος 24 η χαρις του

κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην
25 τω δε δυναμενω υμας στηριξαι κατα το ευαγγελιον
μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν
μυστηριου χρονιοις αιωριοις σεσιγημενου (aiōnios g166) 26
φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ
επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην πιστεωσ εις
παντα τα εθνη γνωρισθεντος (aiōnios g166) 27 μονω σοφω
θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνασ αμην
(aiōn g165)

Προς Κορινθίους Α΄

1 παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθενης ο αδελφος **2** τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε και ημων **3** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **4** ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου **5** οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει **6** καθως το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν **7** ωστε υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενους την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου **8** ος και βεβαιωσει υμας εως τελους ανεγκλητους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου χριστου **9** πιστος ο θεος δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων **10** παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντες και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη **11** εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοησ οτι εριδες εν υμιν εισιν **12** λεγω δε τουτο οτι εκαστος υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου **13** μεμερισται ο χριστος μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων η εισ το ονομα παυλου εβαπτισθητε **14** ευχαριστω τω θεω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον **15** ινα μη τις ειπη οτι εισ το εμον ονομα εβαπτισα **16** εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οιδα ει τινα αλλον

εβαπτισα 17 ου γαρ απεστειλεν με χριστος βαπτιζειν αλλ ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυρος του χριστου 18 ο λογος γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμις θεου εστιν 19 γεγραπται γαρ απολω την σοφιαν των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω 20 που σοφος που γραμματευσ που συζητητης του αιωνος τουτου ουχι εμωρανεν ο θεος την σοφιαν του κοσμου τουτου (αῑον g165) 21 επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμος δια της σοφιας τον θεον ευδοκησεν ο θεος δια της μωριας του κηρυγματος σωσαι τους πιστευοντας 22 επειδη και ιουδαιοι σημειον αιτουσιν και ελληνες σοφιαν ζητουσιν 23 ημεις δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον ελλησιν δε μωριαν 24 αυτοις δε τοις κλητοις ιουδαιοις τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφιαν 25 οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενες του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων εστιν 26 βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεις 27 αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα τους σοφους καταισχυνη και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τα ισχυρα 28 και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεος και τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση 29 οπως μη καυχησηται πασα σαρξ ενωπιον του θεου 30 εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου ος εγενηθη ημιν σοφια απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις 31 ινα καθως γεγραπται ο καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

2 καγω ελθων προς υμας αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην
λογου η σοφιασ καταγγελλων υμιν το μαρτυριον του
θεου **2** ου γαρ εκρινα του ειδεναι τι εν υμιν ει μη ιησουν
χριστον και τουτον εσταυρωμενον **3** και εγω εν ασθενεια
και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας
4 και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοισ
ανθρωπινησ σοφιασ λογοισ αλλ εν αποδειξει πνευματοσ
και δυναμεωσ **5** ινα η πιστισ υμων μη η εν σοφια
ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου **6** σοφιαν δε λαλουμεν
εν τοισ τελειοισ σοφιαν δε ου του αιωνοσ τουτου ουδε
των αρχοντων του αιωνοσ τουτου των καταργουμενων
(αι̅ον̅ g165) **7** αλλα λαλουμεν σοφιαν θεου εν μυστηριω την
αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεοσ προ των αιωνων
εισ δοξαν ημων (αι̅ον̅ g165) **8** ην ουδεις των αρχοντων
του αιωνοσ τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον
κυριον της δοξησ εσταυρωσαν (αι̅ον̅ g165) **9** αλλα καθωσ
γεγραπται α οφθαλμοσ ουκ ειδεν και ουσ ουκ ηκουσεν
και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη α ητοιμασεν ο θεοσ
τοισ αγαπωσιν αυτον **10** ημιν δε ο θεοσ απεκαλυψεν δια
του πνευματοσ αυτου το γαρ πνευμα παντα ερευνα και
τα βαθη του θεου **11** τισ γαρ οιδεν ανθρωπων τα του
ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω
ουτωσ και τα του θεου ουδεις οιδεν ει μη το πνευμα του
θεου **12** ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν
αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο
του θεου χαρισθεντα ημιν **13** α και λαλουμεν ουκ εν
διδακτοισ ανθρωπινησ σοφιασ λογοισ αλλ εν διδακτοισ
πνευματοσ αγιου πνευματικοισ πνευματικα συγκρινοντεσ
14 ψυχικοσ δε ανθρωποσ ου δεχεται τα του πνευματοσ του

θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωναι οτι πνευματικωσ ανακρινεται **15** ο δε πνευματικωσ ανακρινει μεν παντα αυτωσ δε υπ ουδενωσ ανακρινεται **16** τισ γαρ εγνω νουν κυριου οσ συμβιβασει αυτον ημεις δε νουν χριστου εχομεν

3 και εγω αδελφοι ουκ ηδυνηθην υμιν λαλησαι ωσ πνευματικοισ αλλ ωσ σαρκικοισ ωσ νηπιοισ εν χριστω **2** γαλα υμασ εποτισα και ου βρωμα ουπω γαρ εδυνασθε αλλ ουτε ετι νυν δυνασθε **3** ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλωσ και ερισ και διχοστασιαι ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε **4** οταν γαρ λεγη τισ εγω μεν ειμι παυλου ετερωσ δε εγω απολλω ουχι σαρκικοι εστε **5** τισ ουν εστιν παυλωσ τισ δε απολλωσ αλλ η διακονοι διων επιστευσατε και εκαστω ωσ ο κυριωσ εδωκεν **6** εγω εφυτευσα απολλωσ εποτισεν αλλ ο θεωσ ηυξανεν **7** ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεωσ **8** ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστωσ δε τον ιδιον μισθον ληψεται κατα τον ιδιον κοπον **9** θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε **10** κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ωσ σοφοσ αρχιτεκτων θεμελιον τεθεικα αλλωσ δε εποικοδομει εκαστωσ δε βλεπετω πωσ εποικοδομει **11** θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον οσ εστιν ιησουσ χριστωσ **12** ει δε τισ εποικοδομει επι τον θεμελιον τουτων χρυσον αργυρον λιθουσ τιμιοουσ ξυλα χορτον καλαμην **13** εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ δοκιμασει **14** ει τινωσ το εργον μενει ο εποικοδομησεν μισθον ληψεται **15** ει τινωσ το

εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτος δε σωθησεται
ουτως δε ως δια πυροσ 16 ουκ οιδατε οτι ναοσ θεου
εστε και το πνευμα του θεου οικει εν υμιν 17 ει τισ
τον ναον του θεου φθειρει φθερει τουτον ο θεοσ ο γαρ
ναοσ του θεου αγιοσ εστιν οιτινεσ εστε υμεισ 18 μηδεισ
εαυτον εξαπατατω ει τισ δοκει σοφοσ ειναι εν υμιν εν
τω αιωνι τουτω μωροσ γενεσθω ινα γενηται σοφοσ (aiōn
g165) 19 η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω
θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασσομενοσ τουσ σοφουσ
εν τη πανουργια αυτων 20 και παλιν κυριοσ γινωσκει
τουσ διαλογισμουσ των σοφων οτι εισιν ματαιοι 21 ωστε
μηδεισ καυχασθω εν ανθρωποισ παντα γαρ υμων εστιν 22
ειτε παυλοσ ειτε απολλωσ ειτε κηφασ ειτε κοσμοσ ειτε
ζωη ειτε θανατοσ ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα
υμων εστιν 23 υμεισ δε χριστου χριστοσ δε θεου

4 ουτως ημασ λογιζεσθω ανθρωποσ ωσ υπηρετασ χριστου
και οικονομουσ μυστηριων θεου 2 ο δε λοιπον ζητειται
εν τοισ οικονομοισ ινα πιστοσ τισ ευρεθη 3 εμοι δε
εισ ελαχιστον εστιν ινα υφ υμων ανακριθω η υπο
ανθρωπινησ ημερασ αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω 4 ουδεν
γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι ο
δε ανακρινων με κυριοσ εστιν 5 ωστε μη προ καιρου
τι κρινετε εωσ αν ελθη ο κυριοσ οσ και φωτισει τα
κρυπτα του σκοτουσ και φανερωσει τασ βουλασ των
καρδιων και τοτε ο επαινοσ γενησεται εκαστω απο του
θεου 6 ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εισ εμαυτον
και απολλω δι υμασ ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ ο
γεγραπται φρονειν ινα μη εισ υπερ του ενοσ φυσιουσθε
κατα του ετερου 7 τισ γαρ σε διακρινει τι δε εχεισ ο ουκ

ελαβες ει δε και ελαβες τι καυχασαι ωσ μη λαβων 8
ηδη κεκορεσμενοι εστε ηδη επλουτησατε χωρισ ημων
εβασιλευσατε και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεις
υμιν συμβασιλευσωμεν 9 δοκω γαρ οτι ο θεος ημας
τους αποστολους εσχατους απεδειξεν ωσ επιθανατιους
οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοσμω και αγγελιοις και
ανθρωποις 10 ημεις μωροι δια χριστον υμεις δε φρονιμοι
εν χριστω ημεις ασθενεις υμεις δε ισχυροι υμεις ενδοξοι
ημεις δε ατιμοι 11 αχρι της αρτι ωρασ και πεινωμεν
και διψωμεν και γυμνητευομεν και κολαφιζομεθα και
αστατουμεν 12 και κοπιωμεν εργαζομενοι ταις ιδιαις
χερσιν λοιδορουμενοι ευλογουμεν διωκομενοι ανεχομεθα
13 βλασφημουμενοι παρακαλουμεν ωσ περικαθαρματα
του κοσμου εγενηθημεν παντων περιψημα εωσ αρτι 14
ουκ εντρεπων υμας γραφω ταυτα αλλ ωσ τεκνα μου
αγαπητα νουθετω 15 εαν γαρ μυριους παιδαγωγους εχητε
εν χριστω αλλ ου πολλους πατερας εν γαρ χριστω ιησου
δια του ευαγγελιου εγω υμας εγεννησα 16 παρακαλω
ουν υμας μιμηται μου γινεσθε 17 δια τουτο επεμψα υμιν
τιμοθεον ος εστιν τεκνον μου αγαπητον και πιστον εν
κυριω ος υμας αναμνησει τας οδους μου τας εν χριστω
καθως πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω 18 ωσ μη
ερχομενου δε μου προσ υμας εφυσιωθησαν τινες 19
ελευσομαι δε ταχεωσ προσ υμας εαν ο κυριος θεληση
και γνωσομαι ου τον λογον των πεφυσιωμενων αλλα
την δυναμιν 20 ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θεου αλλ
εν δυναμει 21 τι θελετε εν ραβδω ελθω προσ υμας η εν
αγαπη πνευματι τε πραοτητος

5 ολωσ ακουεται εν υμιν πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητισ ουδε εν τοις εθνεσιν ονομαζεται ωστε γυναικα τινα του πατροσ εχειν **2** και υμεις πεφυσιωμενοι εστε και ουχι μαλλον επενθησατε ινα εξαρθη εκ μεσου υμων ο το εργον τουτο ποιησασ **3** εγω μεν γαρ ωσ απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ωσ παρων τον ουτωσ τουτο κατεργασαμενον **4** εν τω ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου συναχθεντων υμων και του εμου πνευματοσ συν τη δυναμει του κυριου ημων ιησου χριστου **5** παραδουναι τον τοιουτον τω σατανα εισ ολεθρον της σαρκοσ ινα το πνευμα σωθη εν τη ημερα του κυριου ιησου **6** ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι **7** εκκαθαρατε την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον φυραμα καθωσ εστε αζυμοι και γαρ το πασχα ημων υπερ ημων ετυθη χριστοσ **8** ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιασ και πονηριασ αλλ εν αζυμοισ ειλικρινειασ και αληθειασ **9** εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναναμιγνυσθαι πορνοισ **10** και ου παντωσ τοις πορνοισ του κοσμου τουτου η τοις πλεονεκταισ η αρπαξιν η ειδωλολατραισ επει οφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν **11** νυν δε εγραψα υμιν μη συναναμιγνυσθαι εαν τισ αδελφοσ ονομαζομενοσ η πορνοσ η πλεονεκτησ η ειδωλολατρησ η λοιδοροσ η μεθυσοσ η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθειν **12** τι γαρ μοι και τουσ εξω κρινειν ουχι τουσ εσω υμεις κρινετε **13** τουσ δε εξω ο θεοσ κρινει και εξαρειτε τον πονηρον εξ υμων αυτων

6 τολμα τισ υμων πραγμα εχων προσ τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων **2** ουκ οιδατε οτι

οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο
κοσμος αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων 3 ουκ οιδατε
οτι αγγελουσ κρινουμεν μητι γε βιωτικα 4 βιωτικα μεν ουν
κριτηρια εαν εχητε τους εξουθενημενους εν τη εκκλησια
τουτους καθιζετε 5 προς εντροπην υμιν λεγω ουτως ουκ
ενι εν υμιν σοφος ουδε εις ος δυνησεται διακριναι ανα
μεσον του αδελφου αυτου 6 αλλα αδελφος μετα αδελφου
κρινεται και τουτο επι απιστων 7 ηδη μεν ουν ολωσ
ηττημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων δια τι ουχι
μαλλον αδικεισθε δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε 8 αλλα
υμεις αδικειτε και αποστερειτε και ταυτα αδελφους 9 η
ουκ οιδατε οτι αδικοι βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν
μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι
ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται 10 ουτε πλεονεκται ουτε
κλεπται ουτε μεθυστοι ου λοιδοροι ουχ αρπαγες βασιλειαν
θεου ου κληρονομησουσιν 11 και ταυτα τινες ητε αλλα
απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλ εδικαιωθητε εν τω
ονοματι του κυριου ιησου και εν τω πνευματι του θεου
ημων 12 παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα
μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος 13
τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοις βρωμασιν ο δε
θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου
τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριος τω σωματι 14 ο
δε θεος και τον κυριον ηγειρεν και ημας εξεγερει δια
της δυναμεως αυτου 15 ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων
μελη χριστου εστιν αρασ ουν τα μελη του χριστου ποιησω
πορνησ μελη μη γενοιτο 16 ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος
τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εις
σαρκα μιαν 17 ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν

18 φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν ο δε πορνευων εισ το ιδιον σωμα αμαρτανει **19** η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων ναοσ του εν υμιν αγιου πνευματος εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων **20** ηγορασθητε γαρ τιμησ δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων και εν τω πνευματι υμων ατινα εστιν του θεου

7 περι δε ων εγραψατε μοι καλον ανθρωπω γυναικοσ μη απτεσθαι **2** δια δε τασ πορνειασ εκαστοσ την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω **3** τη γυναικι ο ανηρ την οφειλομενην ευνοιαν αποδιδοτω ομοιωσ δε και η γυνη τω ανδρι **4** η γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ ο ανηρ ομοιωσ δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ η γυνη **5** μη αποστερειτε αλληλουσ ει μητι αν εκ συμφωνου προσ καιρον ινα σχολαζητε τη νηστεια και τη προσευχη και παλιν επι το αυτο συνερχησθε ινα μη πειραζη υμασ ο σατανας δια την ακρασιαν υμων **6** τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατ επιταγην **7** θελω γαρ παντασ ανθρωπουσ ειναι ωσ και εμαυτον αλλ εκαστοσ ιδιον χαρισμα εχει εκ θεου οσ μεν ουτωσ οσ δε ουτωσ **8** λεγω δε τοισ αγαμοισ και ταισ χηραισ καλον αυτοισ εστιν εαν μεινωσιν ωσ καγω **9** ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν κρεισσον γαρ εστιν γαμησαι η πυρουσθαι **10** τοισ δε γεγαμηκοσιν παραγγελλω ουκ εγω αλλ ο κυριοσ γυναικα απο ανδροσ μη χωρισθηναι **11** εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμοσ η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι **12** τοισ δε λοιποισ εγω λεγω ουχ ο κυριοσ ει τισ αδελφοσ γυναικα εχει απιστον και

αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην 13
και γυνη ητις εχει ανδρα απιστον και αυτοσ συνευδοκει
οικειν μετ αυτησ μη αφιετω αυτον 14 ηγιασται γαρ ο
ανηρ ο απιστοσ εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η
απιστοσ εν τω ανδρι επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα
εστιν νυν δε αγια εστιν 15 ει δε ο απιστοσ χωριζεται
χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφοσ η η αδελφη εν
τοισ τοιουτοισ εν δε ειρηνη κεκληκεν ημασ ο θεοσ 16
τι γαρ οιδασ γυναι ει τον ανδρα σωσεισ η τι οιδασ ανερ
ει την γυναικα σωσεισ 17 ει μη εκαστω ωσ εμερισεν ο
θεοσ εκαστον ωσ κεκληκεν ο κυριοσ ουτωσ περιπατειτω
και ουτωσ εν ταισ εκκλησιαισ πασαισ διατασσομαι 18
περιτεμημενοσ τισ εκληθη μη επισπασθω εν ακροβυστια
τισ εκληθη μη περιτεμνεσθω 19 η περιτομη ουδεν εστιν
και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησισ εντολων
θεου 20 εκαστοσ εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω
21 δουλοσ εκληθησ μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι
ελευθεροσ γενεσθαι μαλλον χρησαι 22 ο γαρ εν κυριω
κληθεισ δουλοσ απελευθεροσ κυριου εστιν ομοιωσ και
ο ελευθεροσ κληθεισ δουλοσ εστιν χριστου 23 τιμησ
ηγορασθητε μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων 24 εκαστοσ
εν ω εκληθη αδελφοι εν τουτω μενετω παρα θεω 25
περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην
δε διδωμι ωσ ηλημενοσ υπο κυριου πιστοσ ειναι 26
νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν
αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτωσ ειναι 27 δεδεσαι
γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικοσ μη ζητει
γυναικα 28 εαν δε και γημησ ουχ ημαρτεσ και εαν γημη
η παρθενοσ ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιν οι

τοιουτοι εγω δε υμων φειδομαι **29** τουτο δε φημι αδελφοι ο καιρος συνεσταλμενος το λοιπον εστιν ινα και οι εχοντες γυναικας ωσ μη εχοντες ωσιν **30** και οι κλαιοντες ωσ μη κλαιοντες και οι χαιροντες ωσ μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ωσ μη κατεχοντες **31** και οι χρωμενοι τω κοσμω τουτω ωσ μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου **32** θελω δε υμας αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου πωσ αρεσει τω κυριω **33** ο δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου πωσ αρεσει τη γυναικι **34** μεμερισται και η γυνη και η παρθενος η αγαμος μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια και σωματι και πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πωσ αρεσει τω ανδρι **35** τουτο δε προσ το υμων αυτων συμφερον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προσ το ευσημον και ευπροσεδρον τω κυριω απερισπαστωσ **36** ει δε τις ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακμος και ουτωσ οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν **37** οσ δε εστηκεν εδραιουσ εν τη καρδια μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματοσ και τουτο κεκρικεν εν τη καρδια αυτου του τηρειν την εαυτου παρθενον καλωσ ποιει **38** ωστε και ο εκγαμιζων καλωσ ποιει ο δε μη εκγαμιζων κρεισσον ποιει **39** γυνη δεδεται νομω εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτησ εαν δε και κοιμηθη ο ανηρ ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω **40** μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτωσ μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω δε καγω πνευμα θεου εχειν

8 περι δε των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν η γνωσισ φυσιοι η δε αγαπη οικοδομει **2** ει δε

τις δοκει ειδεναι τι ουδεπω ουδεν εγνωκεν καθωσ δει
γνωμαι 3 ει δε τις αγαπα τον θεον ουτος εγνωσται
υπ αυτου 4 περι της βρωσεωσ ουν των ειδωλοθυτων
οιδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεις θεοσ
ετεροσ ει μη εισ 5 και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι
ειτε εν ουρανω ειτε επι γησ ωσπερ εισιν θεοι πολλοι
και κυριοι πολλοι 6 αλλ ημιν εισ θεοσ ο πατηρ εξ ου
τα παντα και ημεις εισ αυτον και εισ κυριοσ ιηουσ
χριστοσ δι ου τα παντα και ημεις δι αυτου 7 αλλ ουκ
εν πασιν η γνωσισ τινεσ δε τη συνειδησει του ειδωλου
εωσ αρτι ωσ ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησισ
αυτων ασθενησ ουσα μολυνεται 8 βρωμα δε ημασ ου
παριστησιν τω θεω ουτε γαρ εαν φαγωμεν περισσευομεν
ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα 9 βλεπετε δε μηπωσ η
εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοισ ασθενουσιν
10 εαν γαρ τις ιδη σε τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω
κατακειμενον ουχι η συνειδησισ αυτου ασθενουσ οντοσ
οικοδομηθησεται εισ το τα ειδωλοθυτα εσθιειν 11 και
απολειται ο ασθενων αδελφοσ επι τη ση γνωσει δι
ον χριστοσ απεθανεν 12 ουτωσ δε αμαρτανοντεσ εισ
τουσ αδελφουσ και τυπτοντεσ αυτων την συνειδησιν
ασθενουσαν εισ χριστον αμαρτανετε 13 διοπερ ει βρωμα
σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εισ τον
αιωνα ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω (aiōn g165)

9 ουκ ειμι αποστολοσ ουκ ειμι ελευθεροσ ουχι ιησουν
χριστον τον κυριον ημων εωρακα ου το εργον μου υμεις
εστε εν κυριω 2 ει αλλοισ ουκ ειμι αποστολοσ αλλα γε
υμιν ειμι η γαρ σφραγισ της εμησ αποστολησ υμεις εστε
εν κυριω 3 η εμη απολογια τοισ εμε ανακρινουσιν αυτη

εστιν 4 μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πιειν 5 μη
ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ωσ και
οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφασ
6 η μονος εγω και βαρναβασ ουκ εχομεν εξουσιαν του μη
εργαζεσθαι 7 τισ στρατευεται ιδιοις οψωνιοις ποτε τισ
φυτευει αμπελωνα και εκ του καρπου αυτου ουκ εσθιει η
τισ ποιμινει ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης
ουκ εσθιει 8 μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η ουχι και ο
νομος ταυτα λεγει 9 εν γαρ τω μωυσεωσ νομω γεγραπται
ου φιμωσεις βουν αλωντα μη των βοων μελει τω θεω
10 η δι ημασ παντωσ λεγει δι ημασ γαρ εγραφη οτι επ
ελπιδι οφειλει ο αροτριων αροτριαν και ο αλων της
ελπιδος αυτου μετεχειν επ ελπιδι 11 ει ημεις υμιν τα
πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα
θερισομεν 12 ει αλλοι της εξουσιασ υμων μετεχουσιν ου
μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη
αλλα παντα στεγομεν ινα μη εγκοπην τινα δωμεν τω
ευαγγελιω του χριστου 13 ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα
εργαζομενοι εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω
προσεδρευοντες τω θυσιαστηριω συμεριζονται 14 ουτωσ
και ο κυριος διεταξεν τοις το ευαγγελιον καταγγελλουσιν
εκ του ευαγγελιου ζην 15 εγω δε ουδενι εχρησαμην
τουτων ουκ εγραψα δε ταυτα ινα ουτωσ γενηται εν εμοι
καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το καυχημα μου
ινα τισ κενωση 16 εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι
καυχημα αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι δε μοι εστιν
εαν μη ευαγγελιζωμαι 17 ει γαρ εκων τουτο πρασσω
μισθον εχω ει δε ακων οικονομιαν πεπιστευμαι 18 τισ
ουν μοι εστιν ο μισθος ινα ευαγγελιζομενοσ αδαπανον

θησω το ευαγγελιον του χριστου εις το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω **19** ελευθερος γαρ ων εκ παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα τους πλειονας κερδησω **20** και εγενομην τοις ιουδαιοις ως ιουδαιος ινα ιουδαιους κερδησω τοις υπο νομον ως υπο νομον ινα τους υπο νομον κερδησω **21** τοις ανομοις ως ανομος μη ων ανομος θεω αλλ εννομος χριστω ινα κερδησω ανομους **22** εγενομην τοις ασθενεσιν ως ασθενης ινα τους ασθενεις κερδησω τοις πασιν γεγονα τα παντα ινα παντως τινας σωσω **23** τουτο δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα συγκοινωνος αυτου γενωμαι **24** ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντες μεν τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον ουτως τρεχετε ινα καταλαβητε **25** πασ δε ο αγωνιζομενος παντα εγκρατευεται εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν ημεις δε αφθαρτον **26** εγω τοιουν ουτως τρεχω ως ουκ αδηλωσ ουτως πυκτευω ως ουκ αερα δερων **27** αλλ υπωπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω μηπως αλλοις κηρυξασ αυτοσ αδοκιμος γενωμαι

10 ου θελω δε υμασ αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διηλθον **2** και παντες εις τον μωυσην εβαπτισαντο εν τη νεφελη και εν τη θαλασση **3** και παντες το αυτο βρωμα πνευματικον εφαγον **4** και παντες το αυτο πομα πνευματικον επιον επιον γαρ εκ πνευματικησ ακολουθουσης πετρασ η δε πετρα ην ο χριστος **5** αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ευδοκησεν ο θεος κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω **6** ταυτα δε τυποι ημων εγενηθησαν εις το μη ειναι ημασ επιθυμητας κακων καθωσ κακεινοι

επεθυμησαν 7 μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθωσ τινεσ
αυτων ωσπερ γεγραπται εκαθισεν ο λαοσ φαγειν και πιειν
και ανεστησαν παιζειν 8 μηδε πορνευωμεν καθωσ τινεσ
αυτων επορνευσαν και επεσον εν μια ημερα εικοσι τρεις
χιλιαδεσ 9 μηδε εκπειραζωμεν τον χριστον καθωσ και
τινεσ αυτων επειρασαν και υπο των οφεων απωλοντο 10
μηδε γογγυζετε καθωσ και τινεσ αυτων εγογγυσαν και
απωλοντο υπο του ολοθρευτου 11 ταυτα δε παντα τυποι
συνεβαινον εκεινοισ εγραφη δε προσ νουθεσιαν ημων εισ
ουσ τα τελη των αιωνων κατηντησεν (αῑον g165) 12 ωστε ο
δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση 13 πειρασμοσ υμασ ουκ
ειληφεν ει μη ανθρωπινοσ πιστοσ δε ο θεοσ οσ ουκ εασει
υμασ πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω
πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υμασ υπενεγκειν
14 διοπερ αγαπητοι μου φευγετε απο της ειδωλολατρειας
15 ωσ φρονιμοισ λεγω κρινατε υμεισ ο φημι 16 το ποτηριον
της ευλογιασ ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια του αιματοσ
του χριστου εστιν τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του
σωματοσ του χριστου εστιν 17 οτι εισ αρτοσ εν σωμα οι
πολλοι εσμεν οι γαρ παντεσ εκ του ενοσ αρτου μετεχομεν
18 βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχι οι εσθιοντεσ
τασ θυσιασ κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν 19 τι ουν
φημι οτι ειδωλον τι εστιν η οτι ειδωλοθυτον τι εστιν 20
αλλ οτι α θυει τα εθνη δαιμονιοισ θυει και ου θεω ου
θελω δε υμασ κοινωνουσ των δαιμονιων γινεσθαι 21 ου
δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ποτηριον δαιμονιων
ου δυνασθε τραπεζησ κυριου μετεχειν και τραπεζησ
δαιμονιων 22 η παραζηλουμεν τον κυριον μη ισχυροτεροι
αυτου εσμεν 23 παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει

παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει 24 μηδεις το
εαυτου ζητειτω αλλα το του ετερου εκαστος 25 παν το εν
μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια
την συνειδησιν 26 του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα
αυτησ 27 ει δε τισ καλει υμασ των απιστων και θελετε
πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε μηδεν
ανακρινοντες δια την συνειδησιν 28 εαν δε τισ υμιν
ειπη τουτο ειδωλοθυτον εστιν μη εσθιετε δι εκεινον
τον μηνυσαντα και την συνειδησιν του γαρ κυριου η γη
και το πληρωμα αυτησ 29 συνειδησιν δε λεγω ουχι την
εαυτου αλλα την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια μου
κρινεται υπο αλλησ συνειδησεωσ 30 ει εγω χαριτι μετεχω
τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω 31 ειτε ουν
εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εις δοξαν θεου
ποιειτε 32 απροσκοποι γινεσθε και ιουδαιοισ και ελλησιν
και τη εκκλησια του θεου 33 καθωσ καγω παντα πασιν
αρεσκω μη ζητων το εμαυτου συμφερον αλλα το των
πολλων ινα σωθωσιν

11 μιμηται μου γινεσθε καθωσ καγω χριστου 2 επαινω
δε υμασ αδελφοι οτι παντα μου μεμνησθε και καθωσ
παρεδωκα υμιν τασ παραδοσεισ κατεχετε 3 θελω δε
υμασ ειδεναι οτι παντοσ ανδροσ η κεφαλη ο χριστοσ
εστιν κεφαλη δε γυναικοσ ο ανηρ κεφαλη δε χριστου ο
θεοσ 4 πασ ανηρ προσευχομενοσ η προφητευων κατα
κεφαλησ εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου 5 πασα
δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω
τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην εαυτησ εν γαρ εστιν
και το αυτο τη εξυρημενη 6 ει γαρ ου κατακαλυπτεται
γυνη και κειρασθω ει δε αισχρον γυναικι το κειρασθαι η

ξυρασθαι κατακαλυπτεσθω 7 ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων γυνη δε δοξα ανδρος εστιν 8 ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος αλλα γυνη εξ ανδρος 9 και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα 10 δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλης δια τους αγγελους 11 πλην ουτε ανηρ χωρισ γυναικος ουτε γυνη χωρισ ανδρος εν κυριω 12 ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος ουτως και ο ανηρ δια της γυναικος τα δε παντα εκ του θεου 13 εν υμιν αυτοις κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτον τω θεω προσευχεσθαι 14 η ουδε αυτη η φυσισ διδασκει υμας οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν 15 γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται 16 ει δε τις δοκει φιλονεικος ειναι ημεις τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησiai του θεου 17 τουτο δε παραγγελλων ουκ επαινω οτι ουκ εις το κρειττον αλλ εις το ηττον συνερχεσθε 18 πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μερος τι πιστευω 19 δει γαρ και αιρεσεις εν υμιν ειναι ινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν 20 συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν 21 εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν και ος μεν πεινα ος δε μεθυει 22 μη γαρ οικιας ουκ εχετε εις το εσθειν και πινειν η της εκκλησιας του θεου καταφρονειτε και καταισχυνετε τους μη εχοντας τι υμιν ειπω επαινεσω υμας εν τουτω ουκ επαινω 23 εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριος ιησους εν τη νυκτι η παρεδιδото ελαβεν αρτον 24

και ευχαριστησας εκλασεν και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων κλωμενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν **25** ωσαυτωσ και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιειτε οσακις αν πινητε εις την εμην αναμνησιν **26** οσακις γαρ αν εσθητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον τουτο πινητε τον θανατον του κυριου καταγγελλετε αχρι ου αν ελθη **27** ωστε οσ αν εσθη τον αρτον τουτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξιωσ του κυριου ενοχοσ εσται του σωματοσ και του αιματοσ του κυριου **28** δοκιμαζετω δε ανθρωποσ εαυτον και ουτωσ εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω **29** ο γαρ εσθιων και πινων αναξιωσ κριμα εαυτω εσθiei και πινει μη διακρινων το σωμα του κυριου **30** δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεισ και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι **31** ει γαρ εαυτουσ διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα **32** κρινομενοι δε υπο κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν **33** ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εις το φαγειν αλληλουσ εκδεχεσθε **34** ει δε τισ πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εις κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ωσ αν ελθω διαταξομαι

12 περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμασ αγνοειν **2** οιδατε οτι οτε εθνη ητε προσ τα ειδωλα τα αφωνα ωσ αν ηγεσθε απαγομενοι **3** διο γνωριζω υμιν οτι ουδεις εν πνευματι θεου λαλων λεγει αναθεμα ιησουν και ουδεις δυναται ειπειν κυριον ιησουν ει μη εν πνευματι αγιω **4** διαιρεσεισ δε χαρισματων εισιν το δε αυτο πνευμα **5** και διαιρεσεισ διακονιων εισιν και ο αυτοσ κυριοσ **6** και διαιρεσεισ ενεργηματων εισιν ο δε αυτοσ εστιν θεοσ

ο ενεργων τα παντα εν πασιν 7 εκαστω δε διδοται η
φανερωσις του πνευματος προς το συμφερον 8 ω μεν
γαρ δια του πνευματος διδοται λογος σοφιας αλλω δε
λογος γνωσεως κατα το αυτο πνευμα 9 ετερω δε πιστις
εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω
αυτω πνευματι 10 αλλω δε ενεργηματα δυναμεων αλλω
δε προφητεια αλλω δε διακρισεις πνευματων ετερω δε
γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων 11 παντα δε
ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια
εκαστω καθωσ βουλεται 12 καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν
και μελη εχει πολλα παντα δε τα μελη του σωματος του
ενος πολλα οντα εν εστιν σωμα ουτωσ και ο χριστος
13 και γαρ εν ενι πνευματι ημεις παντες εις εν σωμα
εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνες ειτε δουλοι ειτε
ελευθεροι και παντες εις εν πνευμα εποτισθημεν 14 και
γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελοσ αλλα πολλα 15 εαν ειπη
ο πουσ οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματος ου
παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος 16 και εαν ειπη
το ουσ οτι ουκ ειμι οφθαλμοσ ουκ ειμι εκ του σωματος
ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος 17 ει ολον
το σωμα οφθαλμοσ που η ακοη ει ολον ακοη που η
οσφρησις 18 νυνι δε ο θεοσ εθετο τα μελη εν εκαστον
αυτων εν τω σωματι καθωσ ηθελησεν 19 ει δε ην τα
παντα εν μελοσ που το σωμα 20 νυν δε πολλα μεν μελη
εν δε σωμα 21 ου δυναται δε ο οφθαλμοσ ειπειν τη χειρι
χρειαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοισ ποσιν χρειαν
υμων ουκ εχω 22 αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη
του σωματος ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν 23
και α δοκουμεν ατιμοτερα ειναι του σωματος τουτοισ

τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων
ευσχημοσυνην περισσοτεραν εχει 24 τα δε ευσημονα
ημων ου χρειαν εχει αλλ ο θεος συνεκερασεν το σωμα τω
υστερουντι περισσοτεραν δουσ τιμην 25 ινα μη η σχισματα
εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν
τα μελη 26 και ειτε πασχει εν μελοσ συμπασχει παντα
τα μελη ειτε δοξαζεται εν μελοσ συγχαιρει παντα τα
μελη 27 υμεις δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερουσ
28 και ουσ μεν εθετο ο θεος εν τη εκκλησια πρωτον
αποστολους δευτερον προφητας τριτον διδασκαλους
επειτα δυναμεις ειτα χαρισματα ιαματων αντιληψεις
κυβερνησεις γενη γλωσσων 29 μη παντες αποστολοι
μη παντες προφηται μη παντες διδασκαλοι μη παντες
δυναμεις 30 μη παντες χαρισματα εχουσιν ιαματων μη
παντες γλωσσαισ λαλουσιν μη παντες διερμηνευουσιν
31 ζηλουτε δε τα χαρισματα τα κρειττονα και ετι καθ
υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

13 εαν ταισ γλωσσαισ των ανθρωπων λαλω και των
αγγελων αγαπην δε μη εχω γεγονα χαλκοσ ηχων η
κυμβαλον αλαλαζον 2 και εαν εχω προφητειαν και ειδω
τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν και εαν εχω
πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε μη εχω
ουθεν ειμι 3 και εαν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και
εαν παραδω το σωμα μου ινα καυθησωμαι αγαπην δε μη
εχω ουδεν ωφελουμαι 4 η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται
η αγαπη ου ζηλοι η αγαπη ου περπερευεται ου φυσιουται
5 ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτησ ου παροξυνεται ου
λογιζεται το κακον 6 ου χαιρει επι τη αδικια συγχαιρει δε
τη αληθεια 7 παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπιζει

παντα υπομενει **8** η αγαπη ουδεποτε εκπιπτει ειτε δε προφητειαι καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσις καταργηθησεται **9** εκ μερουσ δε γινωσκομεν και εκ μερουσ προφητευομεν **10** οταν δε ελθη το τελειον τοτε το εκ μερουσ καταργηθησεται **11** οτε ημην νηπιουσ ωσ νηπιουσ ελαλουν ωσ νηπιουσ εφρονουν ωσ νηπιουσ ελογιζομεν οτε δε γεγωνα ανηρ κατηγορηκα τα του νηπιου **12** βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν αινιγματι τοτε δε προσωπον προσ προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερουσ τοτε δε επιγνωσομαι καθωσ και επεγνωσθην **13** νυνι δε μενει πιστις ελπις αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη

14 διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε **2** ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποισ λαλει αλλα τω θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια **3** ο δε προφητευων ανθρωποισ λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν **4** ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει **5** θελω δε παντασ υμασ λαλειν γλωσσαισ μαλλον δε ινα προφητευητε μειζων γαρ ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαισ εκτοσ ει μη διερμηνευει ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη **6** νυνι δε αδελφοι εαν ελθω προσ υμασ γλωσσαισ λαλων τι υμασ ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη **7** ομωσ τα αψυχα φωνην διδοντα ειτε αυλοσ ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοισ φθογγοισ μη διδω πως γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον **8** και γαρ εαν αδηλον φωνην σαλπιγξ δω τισ παρασκευασεται εις πολεμον **9** ουτωσ και υμεισ δια της γλωσσησ εαν μη ευσημον

λογον δωτε πως γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ
εις αερα λαλουντες **10** τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων
εστιν εν κοσμω και ουδεν αυτων αφωνον **11** εαν ουν
μη ειδω την δυναμιν της φωνης εσομαι τω λαλουντι
βαρβαρος και ο λαλων εν εμοι βαρβαρος **12** ουτως και
υμεις επει ζηλωται εστε πνευματων προς την οικοδομην
της εκκλησιας ζητειτε ινα περισσευητε **13** διοπερ ο
λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη **14** εαν γαρ
προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε
νοσ μου ακαρπος εστιν **15** τι ουν εστιν προσευξομαι τω
πνευματι προσευξομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι
ψαλω δε και τω νοι **16** επει εαν ευλογησω τω πνευματι ο
αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι
τη ση ευχαριστια επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν **17** συ μεν γαρ
καλωσ ευχαριστησεις αλλ ο ετερος ουκ οικοδομειται **18**
ευχαριστω τω θεω μου παντων υμων μαλλον γλωσσαισ
λαλων **19** αλλ εν εκκλησια θελω πεντε λογους δια του
νοσ μου λαλησαι ινα και αλλους κατηχησω η μυριους
λογους εν γλωσση **20** αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταισ
φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταισ δε φρεσιν τελειοι
γινεσθε **21** εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοισ
και εν χειλεσιν ετεροισ λαλησω τω λαω τουτω και
ουδ ουτως εισακουσονται μου λεγει κυριος **22** ωστε αι
γλωσσαι εις σημειον εισιν ου τοισ πιστευουσιν αλλα τοισ
απιστοις η δε προφητεια ου τοισ απιστοις αλλα τοισ
πιστευουσιν **23** εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το
αυτο και παντες γλωσσαισ λαλωσιν εισελθωσιν δε ιδιωται
η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε **24** εαν δε παντες
προφητευωσιν εισελθη δε τις απιστος η ιδιωτης ελεγχεται

υπο παντων ανακρινεται υπο παντων 25 και ουτως τα κρυπτα της καρδιας αυτου φανερα γινεται και ουτως πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελων οτι ο θεος οντως εν υμιν εστιν 26 τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστος υμων ψαλμον εχει διδαχην εχει γλωσσαν εχει αποκαλυψιν εχει ερμηνειαν εχει παντα προσ οικοδομην γινεσθω 27 ειτε γλωσση τις λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεις και ανα μεροσ και εις διερμηνευετω 28 εαν δε μη η διερμηνευτησ σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω 29 προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι αλλοι διακρινετωσαν 30 εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτος σιγατω 31 δυνασθε γαρ καθ ενα παντες προφητευειν ινα παντες μανθανωσιν και παντες παρακαλωνται 32 και πνευματα προφητων προφηταισ υποτασεται 33 ου γαρ εστιν ακαταστασιασ ο θεοσ αλλα ειρηνησ ωσ εν πασαισ ταισ εκκλησιαισ των αγιων 34 αι γυναικεσ υμων εν ταισ εκκλησιαισ σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταισ λαλειν αλλ υποτασσεσθαι καθωσ και ο νομοσ λεγει 35 ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τουσ ιδιουσ ανδρασ επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλησια λαλειν 36 η αφ υμων ο λογοσ του θεου εξηλθεν η εισ υμασ μονουσ κατηντησεν 37 ει τισ δοκει προφητησ εινα η πνευματικοσ επιγινωσκετω α γραφω υμιν οτι κυριου εισιν εντολαι 38 ει δε τισ αγνοει αγνοειτω 39 ωστε αδελφοι ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν γλωσσαισ μη κωλυετε 40 παντα ευσημονωσ και κατα ταξιν γινεσθω

15 γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε

2 δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει
κατεχετε εκτος ει μη εικη επιστευσατε 3 παρεδωκα γαρ
υμιν εν πρωτοις ο και παρελαβον οτι χριστος απεθανεν
υπερ των αμαρτιων ημων κατα τας γραφας 4 και οτι
εταφη και οτι εγηγερται τη τριτη ημερα κατα τας γραφας
5 και οτι ωφθη κηφα ειτα τοις δωδεκα 6 επειτα ωφθη
επανω πεντακοσιοις αδελφοις εφαπαξ εξ ων οι πλειουσ
μενουσιν εως αρτι τινες δε και εκοιμηθησαν 7 επειτα
ωφθη ιακωβω ειτα τοις αποστολοις πασιν 8 εσχατον
δε παντων ωσπερι τω εκτρωματι ωφθη καμοι 9 εγω
γαρ ειμι ο ελαχιστος των αποστολων ος ουκ ειμι ικανος
καλεισθαι αποστολος διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του
θεου 10 χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρις αυτου
η εισ εμε ου κενη εγενηθη αλλα περισσοτερον αυτων
παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλ η χαρις του θεου η
συν εμοι 11 ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι ουτως κηρυσσομεν
και ουτως επιστευσατε 12 ει δε χριστος κηρυσσεται οτι
εκ νεκρων εγηγερται πως λεγουσιν τινες εν υμιν οτι
αναστασις νεκρων ουκ εστιν 13 ει δε αναστασις νεκρων
ουκ εστιν ουδε χριστος εγηγερται 14 ει δε χριστος ουκ
εγηγερται κενον αρα το κηρυγμα ημων κενη δε και η
πιστις υμων 15 ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρες του
θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι ηγειρεν τον
χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρονται
16 ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χριστος εγηγερται 17
ει δε χριστος ουκ εγηγερται ματαια η πιστις υμων ετι
εστε εν ταις αμαρτιαις υμων 18 αρα και οι κοιμηθεντες
εν χριστω απωλοντο 19 ει εν τη ζωη ταυτη ηλπικοτεσ
εσμεν εν χριστω μονον ελεεινότεροι παντων ανθρωπων

εσμεν 20 νυνι δε χριστος εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων εγενετο 21 επειδη γαρ δι ανθρωπου ο θανατος και δι ανθρωπου αναστασις νεκρων 22 ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντες αποθνησκουσιν ουτως και εν τω χριστω παντες ζωοποιηθησονται 23 εκαστος δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστος επειτα οι του χριστου εν τη παρουσια αυτου 24 ειτα το τελος οταν παραδω την βασιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν 25 δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρι ου αν θη παντας τους εχθρους υπο τους ποδας αυτου 26 εσχατος εχθρος καταργειται ο θανατος 27 παντα γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου οταν δε ειπη οτι παντα υποτακται δηλον οτι εκτος του υποταξαντος αυτω τα παντα 28 οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε και αυτος ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θεος τα παντα εν πασιν 29 επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολωσ νεκροι ουκ εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ των νεκρων 30 τι και ημεις κινδυνευομεν πασαν ωραν 31 καθ ημεραν αποθνησκω νη την υμετεραν καυχησιν ην εχω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων 32 ει κατα ανθρωπον εθηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το οφελοσ ει νεκροι ουκ εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν 33 μη πλανασθε φθειρουσιν ηθη χρηστα ομιλιαι κακαι 34 εκνηψατε δικαιωσ και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινεσ εχουσιν προσ εντροπην υμιν λεγω 35 αλλ ερει τισ πωσ εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται 36 αφρον συ ο σπειρεις ου ζωοποιειται εαν μη αποθανη 37 και ο σπειρεις ου το σωμα το γενησομενον σπειρεις

αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι σιτου η τινος των λοιπων
38 ο δε θεος αυτω διδωσιν σωμα καθωσ ηθελησεν και
εκαστω των σπερματων το ιδιον σωμα 39 ου πασα σαρξ
η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν ανθρωπων αλλη δε σαρξ
κτηνων αλλη δε ιχθυων αλλη δε πτηνων 40 και σωματα
επουρανια και σωματα επιγεια αλλ ετερα μεν η των
επουρανιων δοξα ετερα δε η των επιγειων 41 αλλη δοξα
ηλιου και αλλη δοξα σεληνησ και αλλη δοξα αστερων
αστηρ γαρ αστερος διαφερει εν δοξη 42 ουτωσ και η
αναστασις των νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται
εν αφθαρσια 43 σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη
σπειρεται εν ασθενεια εγειρεται εν δυναμει 44 σπειρεται
σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον εστιν σωμα
ψυχικον και εστιν σωμα πνευματικον 45 ουτωσ και
γεγραπται εγενετο ο πρωτοσ ανθρωποσ αδαμ εις ψυχην
ζωσαν ο εσχατοσ αδαμ εις πνευμα ζωοποιουν 46 αλλ
ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα το
πνευματικον 47 ο πρωτοσ ανθρωποσ εκ γησ χοικοσ ο
δευτεροσ ανθρωποσ ο κυριοσ εξ ουρανου 48 οιοσ ο χοικοσ
τοιουτοι και οι χοικοι και οιοσ ο επουρανιοσ τοιουτοι και
οι επουρανιοι 49 και καθωσ εφορεσαμεν την εικονα του
χοικου φορεσωμεν και την εικονα του επουρανιου 50
τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου
κληρονομησαι ου δυνανται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν
κληρονομει 51 ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντεσ μεν ου
κοιμηθησομεθα παντεσ δε αλλαγησομεθα 52 εν ατομω εν
ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη σαλπιγγι σαλπισει γαρ και οι
νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεισ αλλαγησομεθα
53 δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν

και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν 54 οταν δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατεποθη ο θανατος εις νικος 55 που σου θανατε το κεντρον που σου αδη το νικος (Hadēs g86) 56 το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της αμαρτιας ο νομος 57 τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου 58 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

16 περι δε της λογιας της εις τους αγιους ωσπερ διεταξαιται εκκλησιας της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε 2 κατα μιαν σαββατων εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι αν ευοδωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογια γινωνται 3 οταν δε παραγενωμαι ους εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτους πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εις ιερουσαλημ 4 εαν δε η αξιον του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευσονται 5 ελευσομαι δε προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι 6 προς υμας δε τυχον παραμενω η και παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι 7 ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπίζω δε χρονον τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεπη 8 επιμενω δε εν εφεσω εως της πεντηκοστης 9 θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργησ και αντικειμενοι πολλοι 10 εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβως γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ωσ και εγω 11 μη τισ συν αυτον εξουθενηση προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη

προς με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων 12 περι
δε απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα
ελθη προς υμας μετα των αδελφων και παντωσ ουκ ην
θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση 13
γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε
14 παντα υμων εν αγαπη γινεσθω 15 παρακαλω δε υμας
αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της
αχαιας και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους 16
ινα και υμεις υποτασσησθε τοις τοιουτοις και παντι τω
συνεργουντι και κοπιωντι 17 χαιρω δε επι τη παρουσια
στεφανα και φουρτουνατου και αχαικου οτι το υμων
υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν 18 ανεπαυσαν γαρ το εμον
πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τουσ τοιουτους 19
ασπαζονται υμασ αι εκκλησαι της ασιασ ασπαζονται υμασ
εν κυριω πολλα ακυλασ και πρισκιλλα συν τη κατ οικον
αυτων εκκλησια 20 ασπαζονται υμασ οι αδελφοι παντεσ
ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγιω 21 ο ασπασμοσ τη
εμη χειρι παυλου 22 ει τισ ου φιλει τον κυριον ιησουν
χριστον ητω αναθεμα μαραν αθα 23 η χαρισ του κυριου
ιησου χριστου μεθ υμων 24 η αγαπη μου μετα παντων
υμων εν χριστω ιησου αμην

Προς Κορινθίους Β΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια **2** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **3** ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως **4** ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εισ το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου **5** οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εισ ημας ουτως δια του χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων **6** ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν και η ελπις ημων βεβαια υπερ υμων ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας **7** ειδοτες οτι ωσπερ κοινωνοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως **8** ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην **9** αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσχηκαμεν ινα μη πεποιθοτες ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τους νεκρους **10** ος εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημας και ρυεται εισ ον ηλπικαμεν οτι και ετι ρυσεται **11** συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εισ ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ υμων **12** η γαρ

καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεωσ ημων οτι εν απλοτητι και ειλικρινεια θεου ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερωσ δε προσ υμασ 13 ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγιωσκετε η και επιγιωσκετε ελπίζω δε οτι και εωσ τελουσ επιγνωσεσθε 14 καθωσ και επεγνωτε ημασ απο μερουσ οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεισ ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου 15 και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην ελθειν προσ υμασ το προτερον ινα δευτεραν χαριν εχητε 16 και δι υμων διελθειν εισ μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιασ ελθειν προσ υμασ και υφ υμων προπεμφθηναι εισ την ιουδαιαν 17 τουτου ουν βουλευομενοσ μητι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου 18 πιστοσ δε ο θεοσ οτι ο λογοσ ημων ο προσ υμασ ουκ εγενετο ναι και ου 19 ο γαρ του θεου υιοσ ιησουσ χριστοσ ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεισ δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν 20 οσαι γαρ επαγγελια θεου εν αυτω το ναι και εν αυτω το αμην τω θεω προσ δοξαν δι ημων 21 ο δε βεβαιων ημασ συν υμιν εισ χριστον και χρισασ ημασ θεοσ 22 ο και σφραγισαμενοσ ημασ και δουσ τον αρραβωνα του πνευματοσ εν ταισ καρδιαισ ημων 23 εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενοσ υμων ουκετι ηλθον εισ κορινθον 24 ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεωσ αλλα συνεργοι εσμεν της χαρασ υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2 εκρινα δε εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προσ υμασ ελθειν 2 ει γαρ εγω λυπω υμασ και τισ εστιν ο ευφραινων

με ει μη ο λυπουμενος εξ εμου 3 και εγραψα υμιν τουτο
αυτο ινα μη ελθων λυπην εχω αφ ων εδει με χαιρειν
πεποιθωσ επι παντασ υμασ οτι η εμη χαρα παντων υμων
εστιν 4 εκ γαρ πολλησ θλιψεωσ και συνοχησ καρδιασ
εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε
αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εις
υμασ 5 ει δε τισ λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα
απο μερουσ ινα μη επιβαρω παντασ υμασ 6 ικανον τω
τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων 7 ωστε
τουναντιον μαλλον υμασ χαρισασθαι και παρακαλεσαι
μηπωσ τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτοσ 8 διο
παρακαλω υμασ κυρωσαι εις αυτον αγαπην 9 εις τουτο
γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εις παντα
υπηκοοι εστε 10 ω δε τι χαριζεσθε και εγω και γαρ εγω ει
τι κεχαρισμαι ω κεχαρισμαι δι υμασ εν προσωπω χριστου
11 ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου
τα νοηματα αγνοουμεν 12 ελθων δε εις την τρωαδα εις
το ευαγγελιον του χριστου και θυρασ μοι ανεωγμενησ
εν κυριω 13 ουκ εσχηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη
ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενοσ
αυτοισ εξηλθον εις μακεδονιαν 14 τω δε θεω χαρισ τω
παντοτε θριαμβευοντι ημασ εν τω χριστω και την οσμην
της γνωσεωσ αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω
15 οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοισ σωζομενοισ
και εν τοισ απολλυμενοισ 16 οισ μεν οσμη θανατου εις
θανατον οισ δε οσμη ζωησ εις ζωην και προσ ταυτα τισ
ικανοσ 17 ου γαρ εσμεν ωσ οι λοιποι καπηλευοντεσ τον
λογον του θεου αλλ ωσ εξ ειλικρινειασ αλλ ωσ εκ θεου
κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν

3 αρχομεθα παλιν εαυτους συνιστανειν ει μη χρηζομεν
ωσ τινεσ συστατικων επιστολων προσ υμασ η εξ υμων
συστατικων **2** η επιστολη ημων υμεισ εστε εγγεγραμμενη
εν ταισ καρδιαισ ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη
υπο παντων ανθρωπων **3** φανερουμενοι οτι εστε επιστολη
χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι
αλλα πνευματι θεου ζωντοσ ουκ εν πλαξιν λιθιναισ
αλλ εν πλαξιν καρδιαισ σαρκιναισ **4** πεποιθησιν δε
τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προσ τον θεον **5**
ουχ οτι ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισασθαι τι ωσ
εξ εαυτων αλλ η ικανοτησ ημων εκ του θεου **6** οσ
και ικανωσεν ημασ διακονουσ καινησ διαθηκησ ου
γραμματοσ αλλα πνευματοσ το γαρ γραμμα αποκτενει
το δε πνευμα ζωοποιει **7** ει δε η διακονια του θανατου
εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν λιθοισ εγενηθη εν δοξη
ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τουσ υιουσ ισραηλ εισ το
προσωπον μωυσεωσ δια την δοξαν του προσωπου αυτου
την καταργουμενην **8** πωσ ουχι μαλλον η διακονια
του πνευματοσ εσται εν δοξη **9** ει γαρ η διακονια
τησ κατακρισεωσ δοξα πολλω μαλλον περισσευει η
διακονια τησ δικαιοσυνησ εν δοξη **10** και γαρ ου
δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τουτω τω μερει ενεκεν
τησ υπερβαλλουσησ δοξησ **11** ει γαρ το καταργουμενον
δια δοξησ πολλω μαλλον το μενον εν δοξη **12** εχοντεσ
ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρρησια χρωμεθα **13** και
ου καθαπερ μωυσησ ετιθει καλυμμα επι το προσωπον
εαυτου προσ το μη ατενισαι τουσ υιουσ ισραηλ εισ
το τελοσ του καταργουμενου **14** αλλ επωρωθη τα
νοηματα αυτων αχρι γαρ τησ σημερον το αυτο καλυμμα

επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον ο τι εν χριστω καταργειται 15 αλλ εως σημερον ηνικα αναγιωσκεται μωυσης καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται 16 ηνικα δ αν επιστρεψη προς κυριον περιαιρειται το καλυμμα 17 ο δε κυριος το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου εκει ελευθερια 18 ημεις δε παντες ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματος

4 δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθως ηληθημεν ουκ εκκακουμεν 2 αλλα απειπαμεθα τα κρυπτα της αισχυνης μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστωντες εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου 3 ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον 4 εν οις ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι αυτοις τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου ος εστιν εικων του θεου (αῑον g165) 5 ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν 6 οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φωσ λαμψαι ος ελαμψεν εν ταις καρδιαις ημων προς φωτισμον της γνωσεως της δοξης του θεου εν προσωπω ιησου χριστου 7 εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευεσιν ινα η υπερβολη της δυναμεως η του θεου και μη εξ ημων 8 εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι 9 διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι

αλλ ουκ απολλυμενοι **10** παντοτε την νεκρωσιν του κυριου ιησου εν τω σωματι περιφεροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη **11** αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων **12** ωστε ο μεν θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν **13** εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεως κατα το γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και ημεις πιστευομεν διο και λαλουμεν **14** ειδοτες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν και ημας δια ιησου εγερει και παραστησει συν υμιν **15** τα γαρ παντα δι υμας ινα η χαρις πλεονασασα δια των πλειονων την ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του θεου **16** διο ουκ εκκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο εσωθεν ανακαινιουται ημερα και ημερα **17** το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεως ημων καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης κατεργαζεται ημιν (αιθnios g166) **18** μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια (αιθnios g166)

5 οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων οικια του σκηνουσ καταλυθη οικοδομην εκ θεου εχομεν οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοις ουρανοισ (αιθnios g166)

2 και γαρ εν τούτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες **3** ειγε και ενδυσαμενοι ου γυμνοι ευρεθησομεθα **4** και γαρ οι οντες εν τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι εφ ω ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωης **5** ο δε κατεργασαμενος ημας εις αυτο τουτο

θεος ο και δουσ ημιν τον αρραβωνα του πνευματος 6
θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι ενδημουντες εν
τω σωματι εκδημουμεν απο του κυριου 7 δια πιστεωσ
γαρ περιπατουμεν ου δια ειδουσ 8 θαρρουμεν δε και
ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματος και
ενδημησαι προς τον κυριον 9 διο και φιλοτιμουμεθα ειτε
ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω ειναι 10
τους γαρ παντας ημασ φανερωθηναι δει εμπροσθεν του
βηματος του χριστου ινα κομισηται εκαστος τα δια του
σωματος προς α επραξεν ειτε αγαθον ειτε κακον 11 ειδοτες
ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπους πειθομεν θεω δε
πεφανερωμεθα ελπιζω δε και εν ταισ συνειδησεσιν υμων
πεφανερωσθαι 12 ου γαρ παλιν εαυτους συνιστανομεν
υμιν αλλα αφορμην διδοντες υμιν καυχηματος υπερ
ημων ινα εχητε προς τους εν προσωπω καυχωμενους και
ου καρδια 13 ειτε γαρ εξεστημεν θεω ειτε σωφρονουμεν
υμιν 14 η γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημασ κριναντας
τουτο οτι ει εις υπερ παντων απεθανεν αρα οι παντες
απεθανον 15 και υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες
μηκετι εαυτοις ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων αποθανοντι
και εγερθεντι 16 ωστε ημεις απο του νυν ουδενα οιδαμεν
κατα σαρκα ει δε και εγνωκαμεν κατα σαρκα χριστον
αλλα νυν ουκετι γινωσκομεν 17 ωστε ει τις εν χριστω
καινη κτισις τα αρχαια παρηλθεν ιδου γεγονεν καινα τα
παντα 18 τα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντος
ημασ εαυτω δια ιησου χριστου και δοντος ημιν την
διακονιαν της καταλλαγης 19 ωσ οτι θεος ην εν χριστω
κοσμον καταλασσωσων εαυτω μη λογιζομενος αυτοισ τα
παραπτωματα αυτων και θεμενος εν ημιν τον λογον

της καταλλαγης **20** υπερ χριστου ουν πρεσβευομεν ωσ του θεου παρακαλουντος δι ημων δεομεθα υπερ χριστου καταλλαγητε τω θεω **21** τον γαρ μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποιησεν ινα ημεις γενωμεθα δικαιοσυνη θεου εν αυτω

6 συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εισ κενον την χαριν του θεου δεξασθαι υμας **2** λεγει γαρ καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριασ εβοηθησα σοι ιδου νυν καιρος ευπροσδεκτος ιδου νυν ημερα σωτηριασ **3** μηδεμιαν εν μηδενι διδοντες προσκοπην ινα μη μωμηθη η διακονια **4** αλλ εν παντι συνιστωντες εαυτους ωσ θεου διακονοι εν υπομονη πολλη εν θλιψεσιν εν αναγκαισ εν στενοχωριασ **5** εν πληγαισ εν φυλακαισ εν ακαταστασιασ εν κοποισ εν αγρυπνιασ εν νηστειασ **6** εν αγνοτητι εν γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πνευματι αγιω εν αγαπη ανυποκριτω **7** εν λογω αληθειας εν δυναμει θεου δια των οπλων της δικαιοσυνης των δεξιων και αριστερων **8** δια δοξης και ατιμιασ δια δυσφημιασ και ευφημιασ ωσ πλανοι και αληθεις **9** ωσ αγνοουμενοι και επιγινωσκομενοι ωσ αποθνησκοντες και ιδου ζωμεν ωσ παιδευομενοι και μη θανατουμενοι **10** ωσ λυπουμενοι αι δε χαιροντες ωσ πτωχοι πολλουσ δε πλουτιζοντες ωσ μηδεν εχοντες και παντα κατεχοντες **11** το στομα ημων ανεωγεν προσ υμασ κορινθιοι η καρδια ημων πεπλατυνται **12** ου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε δε εν τοισ σπλαγχνοισ υμων **13** την δε αυτην αντιμισθιαν ωσ τεκνοισ λεγω πλατυνητε και υμεις **14** μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοισ τισ γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια τισ δε κοινωνια φωτι προσ σκοτοσ **15** τισ δε

συμφωνησις χριστω προς βελιαρ η τισ μερισ πιστω μετα
απιστου 16 τισ δε συγκαταθεσις ναω θεου μετα ειδωλων
υμεις γαρ ναοσ θεου εστε ζωντοσ καθωσ ειπεν ο θεοσ οτι
ενοικησω εν αυτοισ και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων
θεοσ και αυτοι εσονται μοι λαοσ 17 διο εξελθετε εκ μεσου
αυτων και αφορισθητε λεγει κυριοσ και ακαθαρτου μη
απτεσθε καγω εισδεξομαι υμασ 18 και εσομαι υμιν εισ
πατερα και υμεις εσεσθε μοι εισ υιουσ και θυγατερασ
λεγει κυριοσ παντοκρατωρ

7 ταυτασ ουν εχοντεσ τασ επαγγελιασ αγαπητοι
καθαρισωμεν εαυτουσ απο παντοσ μολυσμου σαρκοσ και
πνευματοσ επιτελουντεσ αγιωσυνην εν φοβω θεου 2
χωρησατε ημασ ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν
ουδενα επλεονεκτησαμεν 3 ου προς κατακρισιν λεγω
προειρηκα γαρ οτι εν ταισ καρδιαισ ημων εστε εισ το
συναποθανειν και συζην 4 πολλη μοι παρρησια προς
υμασ πολλη μοι καυχησις υπερ υμων πεπληρωμαι τη
παρακλησει υπερπερισσευομαι τη χαρα επι παση τη θλιψει
ημων 5 και γαρ ελθοντων ημων εισ μακεδονιαν ουδεμιαν
εσχηκεν ανεσιν η σαρξ ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι
εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι 6 αλλ ο παρακαλων τουσ
ταπεινουσ παρεκαλεσεν ημασ ο θεοσ εν τη παρουσια
τιτου 7 ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και
εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν αναγγελων
ημιν την υμων επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων
ζηλον υπερ εμου ωστε με μαλλον χαρηναι 8 οτι ει
και ελυπησα υμασ εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει
και μετεμελομην βλεπω γαρ οτι η επιστολη εκεινη ει
και προσ ωραν ελυπησεν υμασ 9 νυν χαιρω ουχ οτι

ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εις μετανοιαν ελυπηθητε
γαρ κατα θεον ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων 10 η γαρ
κατα θεον λυπη μετανοιαν εις σωτηριαν αμεταμελητον
κατεργαζεται η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται
11 ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηται υμας
ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα
αγανακτησιν αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον
αλλα εκδικησιν εν παντι συνεστησατε εαυτους αγνους
ειναι εν τω πραγματι 12 αρα ει και εγραψα υμιν ουχ
εινεκεν του αδικησαντος ουδε εινεκεν του αδικηθεντος
αλλ εινεκεν του φανερωθηναι την σπουδην υμων την
υπερ ημων προς υμας ενωπιον του θεου 13 δια τουτο
παρακεκλημεθα επι δε τη παρακλησει υμων περισσοτερωσ
μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαυται
το πνευμα αυτου απο παντων υμων 14 οτι ει τι αυτω
υπερ υμων κεκαυχημαι ου κατησχυνην αλλ ωσ παντα
εν αληθεια ελαλησαμεν υμιν ουτως και η καυχησις
ημων η επι τιτου αληθεια εγενηθη 15 και τα σπλαγχνα
αυτου περισσοτερωσ εις υμας εστιν αναμιμνησκομενου
την παντων υμων υπακοην ωσ μετα φοβου και τρομου
εδεξασθε αυτον 16 χαιρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν

8 γνωριζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του θεου
την δεδομενην εν ταισ εκκλησιαισ της μακεδονιασ 2
οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεωσ η περισσεια της χαρασ
αυτων και η κατα βαθουσ πτωχεια αυτων επερισσευσεν
εις τον πλουτον της απλοτητοσ αυτων 3 οτι κατα
δυναμιν μαρτυρω και υπερ δυναμιν αυθαιρετοι 4 μετα
πολλησ παρακλησεωσ δεομενοι ημων την χαριν και την
κοινωνιαν της διακονιασ της εις τουσ αγιουσ 5 και

ου καθως ηλπισαμεν αλλ εαυτους εδωκαν πρωτον τω κυριω και ημιν δια θεληματος θεου 6 εις το παρακαλεσαι ημας τιτον ινα καθως προενηρξατο ουτως και επιτελεση εις υμας και την χαριν ταυτην 7 αλλ ωσπερ εν παντι περισσευετε πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη εξ υμων εν ημιν αγαπη ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε 8 ου κατ επιταγην λεγω αλλα δια της ετερων σπουδης και το της υμετερας αγαπης γνησιον δοκιμαζων 9 γινωσκετε γαρ την χαριν του κυριου ημων ιησου χριστου οτι δι υμας επτωχευσεν πλουσιων ινα υμεις τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε 10 και γνωμην εν τουτω διδωμι τουτο γαρ υμιν συμφερει οιτινεσ ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελειν προενηρξασθε απο περυσι 11 νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε οπως καθαπερ η προθυμια του θελειν ουτως και το επιτελεσαι εκ του εχειν 12 ει γαρ η προθυμια προκειται καθο εαν εχη τις ευπροσδεκτος ου καθο ουκ εχει 13 ου γαρ ινα αλλοισ ανεσισ υμιν δε θλιψισ αλλ εξ ισοτητος εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα εις το εκεινων υστερημα 14 ινα και το εκεινων περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα οπως γενηται ισοτησ 15 καθως γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν 16 χαρισ δε τω θεω τω διδοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου 17 οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτεροσ δε υπαρχων αυθαιρετοσ εξηλθεν προσ υμασ 18 συνεπεμψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαиноσ εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων 19 ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεις υπο των εκκλησιων συνεκδημοσ ημων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη

υφ ημων προς την αυτου του κυριου δοξαν και προθυμιαν ημων 20 στελλομενοι τουτο μη τις ημας μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων 21 προνουμενοι καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων 22 συνεπεμψαμεν δε αυτοισ τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοισ πολλακισ σπουδαιον οντα νυνι δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εισ υμας 23 ειτε υπερ τιτου κοινωνοσ εμοσ και εισ υμασ συνεργοσ ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου 24 την ουν ενδειξιν της αγαπησ υμων και ημων καυχησεωσ υπερ υμων εισ αυτοουσ ενδειξασθε εισ προσωπον των εκκλησιων

9 περι μεν γαρ της διακονιασ της εισ τουσ αγιουσ περισσοσ μοι εστιν το γραφειν υμιν 2 οιδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι και ο εξ υμων ζηλοσ ηρεθισεν τουσ πλειονασ 3 επεμψα δε τουσ αδελφοουσ ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω ινα καθωσ ελεγον παρεσκευασμενοι ητε 4 μηπωσ εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονεσ και ευρωσιν υμασ απαρασκευαστουσ καταισχυνθωμεν ημεισ ινα μη λεγωμεν υμεισ εν τη υποστασει ταυτη της καυχησεωσ 5 αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τουσ αδελφοουσ ινα προελθωσιν εισ υμασ και προκαταρτισωσιν την προκατηγγελημενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ειναι ουτωσ ωσ ευλογιαν και μη ωσ πλεονεξιαν 6 τουτο δε ο σπειρων φειδομενωσ φειδομενωσ και θερισει και ο σπειρων επ ευλογιαισ επ ευλογιαισ και θερισει 7 εκαστοσ καθωσ προαιρειται τη καρδια μη εκ λυπησ η εξ αναγκησ

ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεος **8** δυνατος δε ο θεος
πασαν χαριν περισσευσαι εις υμας ινα εν παντι παντοτε
πασαν αυταρκειαν εχοντες περισσευητε εις παν εργον
αγαθον **9** καθωσ γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοις
πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα (**aiōn**
g165) **10** ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον
εις βρωσιν χορηγησαι και πληθυναι τον σπορον υμων και
αυξησαι τα γεννηματα της δικαιοσυνης υμων **11** εν παντι
πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα ητις κατεργαζεται
δι ημων ευχαριστιαν τω θεω **12** οτι η διακονια της
λειτουργιασ ταυτησ ου μονον εστιν προσαναπληρουσα
τα υστερηματα των αγιων αλλα και περισσευουσα δια
πολλων ευχαριστιων τω θεω **13** δια της δοκιμησ της
διακονιασ ταυτησ δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη
της ομολογιασ υμων εις το ευαγγελιον του χριστου και
απλοτητι της κοινωνιασ εις αυτους και εις παντα **14** και
αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμασ δια την
υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν **15** χαρισ δε τω
θεω επι τη ανεκδιηγητω αυτου δωρεα

10 αυτοσ δε εγω παυλοσ παρακαλω υμασ δια της
πραοτητοσ και επιεικειασ του χριστου οσ κατα προσωπον
μεν ταπεινοσ εν υμιν απων δε θαρρω εις υμασ **2** δεομαι
δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι
τολμησαι επι τινασ τουσ λογιζομενουσ ημασ ωσ κατα
σαρκα περιπατουντασ **3** εν σαρκι γαρ περιπατουντεσ
ου κατα σαρκα στρατευομεθα **4** τα γαρ οπλα της
στρατειασ ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προσ
καθαιρεσιν οχυρωματων **5** λογισμουσ καθαιρουντεσ
και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσεωσ του

θεου και αιχμαλωτιζοντες παν νοημα εις την υπακοην του χριστου 6 και εν ετοιμω εχοντες εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη 7 τα κατα προσωπον βλεπετε ει τις πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι καθως αυτος χριστου ουτως και ημεις χριστου 8 εαν τε γαρ και περισσοτερον τι καυησωμαι περι της εξουσιας ημων ης εδωκεν ο κυριος ημιν εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνθησομαι 9 ινα μη δοξωωσ αν εκφοβειν υμας δια των επιστολων 10 οτι αι μεν επιστολαι φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσία του σωματος ασθενησ και ο λογος εξουθενημενος 11 τουτο λογιζεσθω ο τοιουτος οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντες τοιουτοι και παροντες τω εργω 12 ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετρουντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιουσιν 13 ημεις δε ουχι εις τα αμετρα καυησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων 14 ου γαρ ως μη εφικνουμενοι εις υμας υπερεκτεινομεν εαυτους αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου 15 ουκ εις τα αμετρα καυωμενοι εν αλλοτριουσ κοποις ελπιδα δε εχοντες αυξανομενησ της πιστεωσ υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εις περισσειαν 16 εις τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα καυησασθαι 17 ο δε καυωμενος εν κυριω καυχασθω 18 ου γαρ ο εαυτον συνιστων εκεινος εστιν δοκιμος αλλ ον ο κυριος συνιστησιν

11 οφελον ανειχεσθε μου μικρον τη αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μου **2** ζηλω γαρ υμας θεου ζηλω ηρμωσαμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω **3** φοβουμαι δε μηπωσ ωσ ο οφισ ευαν εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτωσ φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητοσ της εισ τον χριστον **4** ει μεν γαρ ο ερχομενοσ αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλωσ ηνειχεσθε **5** λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερ λιαν αποστολων **6** ει δε και ιδιωτησ τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντεσ εν πασιν εισ υμασ **7** η αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεισ υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν **8** αλλασ εκκλησιασ εσυλησα λαβων οψωνιον προσ την υμων διακονιαν **9** και παρων προσ υμασ και υστερηθεισ ου κατεναρκησα ουδενοσ το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντεσ απο μακεδονιασ και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτον ετηρησα και τηρησω **10** εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησισ αυτη ου φραγησεται εισ εμε εν τοισ κλιμασιν της αχαιιασ **11** δια τι οτι ουκ αγαπω υμασ ο θεοσ οιδεν **12** ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθωσ και ημεισ **13** οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασχηματιζομενοι εισ αποστολουσ χριστου **14** και ου θαυμαστον αυτοσ γαρ ο σατανασ μετασχηματιζεται εισ αγγελον φωτοσ **15** ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ωσ διακονοι δικαιοσυνησ ων το τελοσ εσται κατα τα εργα αυτων **16** παλιν λεγω μη τισ με

δοξη αφρονα ειναι ει δε μηγε καν ωσ αφρονα δεξασθε με
ινα καγω μικρον τι καυχησωμαι 17 ο λαλω ου λαλω κατα
κυριον αλλ ωσ εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της
καυχησεωσ 18 επει πολλοι καυχωνται κατα την σαρκα
καγω καυχησομαι 19 ηδεωσ γαρ ανεχεσθε των αφρονων
φρονιμοι οντεσ 20 ανεχεσθε γαρ ει τισ υμασ καταδουλοι ει
τισ κατεσθιει ει τισ λαμβανει ει τισ επαιρεται ει τισ υμασ
εισ προσωπον δερει 21 κατα ατιμιαν λεγω ωσ οτι ημεισ
ησθενησαμεν εν ω δ αν τισ τολμα εν αφροσυνη λεγω
τολμω καγω 22 εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω
σπερμα αβρααμ εισιν καγω 23 διακονοι χριστου εισιν
παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποισ περισσοτερωσ
εν πληγαισ υπερβαλλοντωσ εν φυλακαισ περισσοτερωσ
εν θανατοισ πολλακισ 24 υπο ιουδαιων πεντακισ
τεσσαρακοντα παρα μιαν ελαβον 25 τρισ εραβδισθην
απαξ ελιθασθην τρισ εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω
πεποιηκα 26 οδοιποριαισ πολλακισ κινδυνοισ ποταμων
κινδυνοισ ληστων κινδυνοισ εκ γενουσ κινδυνοισ εξ
εθνων κινδυνοισ εν πολει κινδυνοισ εν ερημια κινδυνοισ
εν θαλασση κινδυνοισ εν ψευδαδελφοισ 27 εν κοπω και
μοχθω εν αγρυπνιαισ πολλακισ εν λιμω και διψει εν
νηστειαισ πολλακισ εν ψυχει και γυμνοτητι 28 χωρισ
των παρεκτοσ η επισυστασισ μου η καθ ημεραν η μεριμνα
πασων των εκκλησιων 29 τισ ασθενει και ουκ ασθενω τισ
σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι 30 ει καυχασθαι δει
τα της ασθενειας μου καυχησομαι 31 ο θεοσ και πατηρ
του κυριου ιησου χριστου οιδεν ο ων ευλογητοσ εισ
τουσ αιωνασ οτι ου ψευδομαι (αιῶν g165) 32 εν δαμασκω ο
εθναρχησ αρετα του βασιλεωσ εφρουρει την δαμασκηνων

πολιν πιασαι με θελων **33** και δια θυριδος εν σαργανη
εχαλασθην δια του τειχους και εξεφυγον τας χειρας
αυτου

12 καυχασθαι δη ου συμφερει μοι ελευσομαι γαρ εισ
οπτασιας και αποκαλυψεις κυριου **2** οίδα ανθρωπον εν
χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωματι ουκ οίδα
ειτε εκτος του σωματος ουκ οίδα ο θεος οιδεν αρπαγεντα
τον τοιουτον εως τριτου ουρανου **3** και οίδα τον τοιουτον
ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε εκτος του σωματος ουκ
οίδα ο θεος οιδεν **4** οτι ηρπαγη εισ τον παραδεισον και
ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι
5 υπερ του τοιουτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου
καυχησομαι ει μη εν ταις ασθενειαις μου **6** εαν γαρ
θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ
ερω φειδομαι δε μη τις εισ εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με
η ακουει τι εξ εμου **7** και τη υπερβολη των αποκαλυψεων
ινα μη υπεрайρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελος
σαταν ινα με κολαφιζη ινα μη υπεрайρωμαι **8** υπερ τουτου
τρεις τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου **9** και
ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρις μου η γαρ δυναμις μου εν
ασθενεια τελειουται ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν
ταις ασθενειαις μου ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμις
του χριστου **10** διο ευδοκω εν ασθενειαις εν υβρεσιν εν
αναγκαις εν διωγμοις εν στενοχωριας υπερ χριστου
οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατος ειμι **11** γεγωνα αφρων
καυχωμενος υμεις με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον
υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ
λιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι **12** τα μεν σημεια του
αποστολου κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομονη εν

σημειοις και τερασιν και δυναμεσιν **13** τι γαρ εστιν ο ηττηθητε υπερ τας λοιπασ εκκλησιασ ει μη οτι αυτοσ εγω ου καταναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην **14** ιδου τριτον ετοιμωσ εχω ελθειν προσ υμασ και ου καταναρκησω υμων ου γαρ ζητω τα υμων αλλα υμασ ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοισ γονευσιν θησαυριζειν αλλ οι γονεισ τοισ τεκνοισ **15** εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει και περισσοτερωσ υμασ αγαπων ηττον αγαπωμαι **16** εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμασ αλλ υπαρχων πανουργοσ δολω υμασ ελαβον **17** μη τινα ων απεσταλκα προσ υμασ δι αυτου επλεονεκτησα υμασ **18** παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μητι επλεονεκτησεν υμασ τιτοσ ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοισ αυτοισ ιχνησιν **19** παλιν δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομησ **20** φοβουμαι γαρ μηπωσ ελθων ουχ οιοουσ θελω ευρω υμασ καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μηπωσ ερεισ ζηλοι θυμοι εριθειαι καταλαλαι ψιθυρισμοι φυσιωσεισ ακαταστασαι **21** μη παλιν ελθοντα με ταπεινωσει ο θεοσ μου προσ υμασ και πενηθησω πολλουσ των προημαρτηκοτων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν

13 τριτον τουτο ερχομαι προσ υμασ επι στοματοσ δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα **2** προειρηκα και προλεγω ωσ παρων το δευτερον και απων νυν γραφω τοισ προημαρτηκοσιν και τοισ λοιποισ πασιν οτι εαν ελθω εισ το παλιν ου φεισομαι **3** επει δοκιμην ζητειτε του εν

εμοι λαλουντος χριστου ος εις υμας ουκ ασθενει αλλα δυνατει εν υμιν 4 και γαρ ει εσταυρωθη εξ ασθενειας αλλα ζη εκ δυναμεωσ θεου και γαρ ημεις ασθενουμεν εν αυτω αλλα ζησομεθα συν αυτω εκ δυναμεωσ θεου εις υμας 5 εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτους δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτους οτι ιησους χριστος εν υμιν εστιν ει μητι αδοκιμοι εστε 6 ελπιζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδοκιμοι 7 ευχομαι δε προσ τον θεον μη ποιησαι υμας κακον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεις το καλον ποιητε ημεις δε ωσ αδοκιμοι ωμεν 8 ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλ υπερ της αληθειας 9 χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθενωμεν υμεις δε δυνατοι ητε τουτο δε και ευχομεθα την υμων καταρτισιν 10 δια τουτο ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομωσ χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην εδωκεν μοι ο κυριος εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν 11 λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεος της αγαπης και ειρηνης εσται μεθ υμων 12 ασπασασθε αλληλους εν αγιω φιληματι 13 ασπαζονται υμας οι αγιοι παντες 14 η χαρις του κυριου ιησου χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματος μετα παντων υμων αμην

Προς Γαλατας

1 παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου
αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος
αυτον εκ νεκρων **2** και οι συν εμοι παντες αδελφοι
ταις εκκλησιαις της γαλατιας **3** χαρις υμιν και ειρηνη
απο θεου πατρος και κυριου ημων ιησου χριστου **4** του
δοντος εαυτον περι των αμαρτιων ημων οπως εξεληται
ημας εκ του ενεστωτος αιωνος πονηρου κατα το θελημα
του θεου και πατρος ημων (aiōn g165) **5** ω η δοξα εις
τους αιωνας των αιωνων αμην (aiōn g165) **6** θαυμαζω οτι
ουτως ταχως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας
εν χαριτι χριστου εις ετερον ευαγγελιον **7** ο ουκ εστιν
αλλο ει μη τινες εισιν οι ταρασσουντες υμας και θελοντες
μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου **8** αλλα και εαν
ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελιζεται υμιν παρ ο
ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω **9** ως προειρηκαμεν
και αρτι παλιν λεγω ει τις υμας ευαγγελιζεται παρ ο
παρελαβετε αναθεμα εστω **10** αρτι γαρ ανθρωπους πειθω η
τον θεον η ζητω ανθρωποις αρεσκειν ει γαρ ετι ανθρωποις
ηρεσκον χριστου δουλος ουκ αν ημην **11** γνωριζω δε υμιν
αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ
εστιν κατα ανθρωπον **12** ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου
παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεωσ
ιησου χριστου **13** ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην
ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδιωκον
την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην **14** και
προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλους συνηλικιωτας
εν τω γενει μου περισσοτερωσ ζηλωτησ υπαρχων των
πατρικων μου παραδοσεων **15** οτε δε ευδοκησεν ο θεος

ο αφορισας με εκ κοιλιας μητροσ μου και καλεσας δια της χαριτοσ αυτου **16** αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοισ εθνεσιν ευθεωσ ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι **17** ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προσ τουσ προ εμου αποστολουσ αλλα απηλθον εις αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον **18** επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι πετρον και επεμεινα προσ αυτον ημερασ δεκαπεντε **19** ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου **20** α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι **21** επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριασ και της κιλικιασ **22** ημην δε αγνοουμενοσ τω προσωπω ταισ εκκλησiais της ιουδαιασ ταισ εν χριστω **23** μονον δε ακουοντεσ ησαν οτι ο διωκων ημασ ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει **24** και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2 επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον **2** ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοισ το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοισ εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοισ δοκουσιν μηπωσ εις κενον τρεχω η εδραμον **3** αλλ ουδε τιτοσ ο συν εμοι ελληνων ηναγκασθη περιτμηθηναι **4** δια δε τουσ παρεισακτουσ ψευδαδελφουσ οιτινεσ παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημασ καταδουλωσωνται **5** οισ ουδε προσ ωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προσ υμασ **6** απο δε των δοκουντων ειναι τι οποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον θεοσ ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντεσ

ουδεν προσανεθεντο 7 αλλα τουναντιον ιδοντες οτι
πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιας καθωσ
πετροσ της περιτομησ 8 ο γαρ ενεργησασ πετρω εισ
αποστολην της περιτομησ ενηγησεν και εμοι εισ τα εθνη
9 και γνοντες την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβος και
κηφασ και ιωαννησ οι δοκουντες στυλοι ειναι δεξιασ
εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιασ ινα ημεις μεν εισ τα
εθνη αυτοι δε εισ την περιτομην 10 μονον των πτωχων
ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι
11 οτε δε ηλθεν πετροσ εισ αντιοχειαν κατα προσωπον
αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενοσ ην 12 προ του γαρ
ελθειν τινασ απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιεν οτε
δε ηλθον υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενοσ
τουσ εκ περιτομησ 13 και συνυπεκριθησαν αυτω και οι
λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβασ συναπηχθη αυτων τη
υποκρισει 14 αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοποδουσιν προσ
την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω πετρω εμπροσθεν
παντων ει συ ιουδαιοσ υπαρχων εθνικωσ ζησ και ουκ
ιουδαικωσ τι τα εθνη αναγκαζεισ ιουδαιζειν 15 ημεις
φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι 16 ειδοτεσ
οτι ου δικαιουται ανθρωποσ εξ εργων νομου εαν μη
δια πιστεωσ ιησου χριστου και ημεις εισ χριστον ιησουν
επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεωσ χριστου και
ουκ εξ εργων νομου διοτι ου δικαιωθησεται εξ εργων
νομου πασα σαρξ 17 ει δε ζητουντεσ δικαιωθηναι εν
χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστοσ
αμαρτιασ διακονοσ μη γενοιτο 18 ει γαρ α κατελυσα
ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην εμαυτον συνιστημι
19 εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω 20

χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι
χριστος ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του
θεου του αγαπησαντος με και παραδοντος εαυτον υπερ
εμου **21** ουκ αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου
δικαιοσυνη αρα χριστος δωρεαν απεθανεν

3 ω ανοητοι γαλαται τισ υμας εβασκανεν τη αληθεια μη
πειθεσθαι οισ κατ οφθαλμους ιησους χριστος προεγραφη
εν υμιν εσταυρωμενος **2** τουτο μονον θελω μαθειν αφ
υμων εξ εργαων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοησ
πιστεωσ **3** ουτως ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν
σαρκι επιτελεισθε **4** τοσαυτα επαθετε εικη ειγε και εικη **5** ο
ουν επιχορηγων υμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεις εν
υμιν εξ εργαων νομου η εξ ακοησ πιστεωσ **6** καθωσ αβρααμ
επιστευσεν τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην **7**
γινωσκετε αρα οτι οι εκ πιστεωσ ουτοι εισιν υιοι αβρααμ
8 προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεωσ δικαιοι τα εθνη ο
θεος προευηγγελισατο τω αβρααμ οτι ενευλογηθησονται
εν σοι παντα τα εθνη **9** ωστε οι εκ πιστεωσ ευλογουνται
συν τω πιστω αβρααμ **10** οσοι γαρ εξ εργαων νομου εισιν
υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ επικαταρατος πασ οσ
ουκ εμμενει εν πασιν τοις γεγραμμενοις εν τω βιβλιω
του νομου του ποιησαι αυτα **11** οτι δε εν νομω ουδεις
δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιοσ εκ πιστεωσ
ζησεται **12** ο δε νομος ουκ εστιν εκ πιστεωσ αλλ ο
ποιησασ αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις **13** χριστος
ημασ εξηγορασεν εκ της καταρας του νομου γενομενος
υπερ ημων καταρα γεγραπται γαρ επικαταρατος πασ ο
κρεμαμενος επι ξυλου **14** ινα εισ τα εθνη η ευλογια του
αβρααμ γενηται εν χριστω ιησου ινα την επαγγελιαν

του πνευματος λαβωμεν δια της πιστεωσ 15 αδελφοι
κατα ανθρωπον λεγω ομωσ ανθρωπου κεκυρωμενην
διαθηκην ουδεις αθετει η επιδιατασσειται 16 τω δε αβρααμ
ερρηθησαν αι επαγγελιαι και τω σπερματι αυτου ου λεγει
και τοις σπερμασιν ωσ επι πολλων αλλ ωσ εφ ενος και τω
σπερματι σου οσ εστιν χριστος 17 τουτο δε λεγω διαθηκην
προκεκυρωμενην υπο του θεου εις χριστον ο μετα ετη
τετρακοσια και τριακοντα γεγονωσ νομοσ ουκ ακυροι
εις το καταργησαι την επαγγελιαν 18 ει γαρ εκ νομου
η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιασ τω δε αβρααμ δι
επαγγελιασ κεχαρισται ο θεοσ 19 τι ουν ο νομοσ των
παραβασεων χαριν προσετεθη αχρι ου ελθη το σπερμα
ω επηγγελται διαταγεισ δι αγγελων εν χειρι μεσιτου 20
ο δε μεσιτησ ενος ουκ εστιν ο δε θεοσ εις εστιν 21 ο
ουν νομοσ κατα των επαγγελιων του θεου μη γενοιτο ει
γαρ εδοθη νομοσ ο δυναμενοσ ζωοποιησαι οντωσ αν εκ
νομου ην η δικαιοσυνη 22 αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα
παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεωσ ιησου
χριστου δοθη τοις πιστευουσιν 23 προ του δε ελθειν την
πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι εις
την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι 24 ωστε ο νομοσ
παιδαγωγοσ ημων γεγονεν εις χριστον ινα εκ πιστεωσ
δικαιωθωμεν 25 ελθουσησ δε της πιστεωσ ουκετι υπο
παιδαγωγον εσμεν 26 παντεσ γαρ υιοι θεου εστε δια
της πιστεωσ εν χριστω ιησου 27 οσοι γαρ εις χριστον
εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε 28 ουκ ενι ιουδαιοσ ουδε
ελλην ουκ ενι δουλοσ ουδε ελευθεροσ ουκ ενι αρσεν και
θηλυ παντεσ γαρ υμεισ εις εστε εν χριστω ιησου 29 ει

δε υμεις χριστου αρα του αβρααμ σπερμα εστε και κατ επαγγελιαν κληρονομοι

4 λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομος νηπιος εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριος παντων ων **2** αλλα υπο επιτροπους εστιν και οικονομους αχρι της προθεσμιας του πατρος **3** ουτως και ημεις οτε ημεν νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεν δεδουλωμενοι **4** οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικος γενομενον υπο νομον **5** ινα τουσ υπο νομον εξαγοραση ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν **6** οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεος το πνευμα του υιου αυτου εις τας καρδιας υμων κραζον αββα ο πατηρ **7** ωστε ουκετι ει δουλος αλλ υιος ει δε υιος και κληρονομος θεου δια χριστου **8** αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτες θεον εδουλευσατε τοις μη φυσει ουσιν θεοις **9** νυν δε γνοντες θεον μαλλον δε γνωσθεντες υπο θεου πως επιστρεφετε παλιν επι τα ασθενη και πτωχα στοιχεια οισ παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε **10** ημερας παρατηρηισθε και μηνασ και καιρους και ενιαυτους **11** φοβουμαι υμασ μηπως εικη κεκοπιακα εις υμασ **12** γινεσθε ωσ εγω οτι καγω ωσ υμεις αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε **13** οιδατε δε οτι δι ασθενιαν της σαρκος ευηγγελισαμην υμιν το προτερον **14** και τον πειρασμον μου τον εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσατε αλλ ωσ αγγελον θεου εδεξασθε με ωσ χριστον ιησουν **15** τισ ουν ην ο μακαρισμος υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τουσ οφθαλμουσ υμων εξορυξαντες αν εδωκατε μοι **16** ωστε εχθροσ υμων γεγονα αληθευων υμιν **17** ζηλουσιν υμασ ου καλωσ αλλα εκκλεισαι υμασ θελουσιν ινα αυτους

ζηλουτε **18** καλον δε το ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προσ υμασ **19** τεκνια μου ουσ παλιν ωδινω αχρι ου μορφωθη χριστος εν υμιν **20** ηθελον δε παρειναι προσ υμασ αρτι και αλλαξαι την φωνην μου οτι απορουμαι εν υμιν **21** λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες εινα τον νομον ουκ ακουετε **22** γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιουσ εσχεν ενα εκ της παιδισκης και ενα εκ της ελευθερας **23** αλλ ο μεν εκ της παιδισκης κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερας δια της επαγγελιασ **24** ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν δυο διαθηκαι μια μεν απο ορουσ σινα εισ δουλειαν γεννωσα ητισ εστιν αγαρ **25** το γαρ αγαρ σινα οροσ εστιν εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει δε μετα των τεκνων αυτησ **26** η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ητισ εστιν μητηρ παντων ημων **27** γεγραπται γαρ ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηξον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσησ τον ανδρα **28** ημεις δε αδελφοι κατα ισαακ επαγγελιασ τεκνα εσμεν **29** αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεισ εδιωκεν τον κατα πνευμα ουτωσ και νυν **30** αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτησ ου γαρ μη κληρονομηση ο υιοσ της παιδισκης μετα του υιου της ελευθερας **31** αρα αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερας

5 τη ελευθερια ουν η χριστος ημασ ηλευθερωσεν στηκετε και μη παλιν ζυγω δουλειασ ενεχεσθε **2** ιδε εγω παυλοσ λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστοσ υμασ ουδεν ωφελησει **3** μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετησ εστιν ολον τον νομον

ποιησαι 4 κατηργηθητε απο του χριστου οιτινες εν νομω
δικαιουσθε της χαριτος εξεπεσατε 5 ημεις γαρ πνευματι
εκ πιστεωσ ελπιδα δικαιοσυνησ απεκδεχομεθα 6 εν γαρ
χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια
αλλα πιστις δι αγαπησ ενεργουμενη 7 ετρεχετε καλωσ τισ
υμασ ενεκοψεν τη αληθεια μη πειθεσθαι 8 η πεισμονη
ουκ εκ του καλουντοσ υμασ 9 μικρα ζυμη ολον το φυραμα
ζυμοι 10 εγω πεποιθα εις υμασ εν κυριω οτι ουδεν αλλο
φρονησετε ο δε ταρασσωσ υμασ βαστασει το κριμα οστισ
αν η 11 εγω δε αδελφοι ει περιτομην ετι κηρυσσω τι ετι
διωκομαι αρα κατηργηται το σκανδαλον του σταυρου
12 οφελον και αποκοψονται οι αναστατουντεσ υμασ 13
υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την
ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπησ
δουλευετε αλληλοισ 14 ο γαρ πασ νομοσ εν ενι λογω
πληρουται εν τω αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ εαυτον
15 ει δε αλληλουσ δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπο
αλληλων αναλωθητε 16 λεγω δε πνευματι περιπατειτε και
επιθυμιαν σαρκοσ ου μη τελεσητε 17 η γαρ σαρξ επιθυμει
κατα του πνευματοσ το δε πνευμα κατα της σαρκοσ ταυτα
δε αντικειται αλληλοισ ινα μη α αν θελητε ταυτα ποιητε
18 ει δε πνευματι αγεσθε ουκ εστε υπο νομον 19 φανερα
δε εστιν τα εργα της σαρκοσ ατινα εστιν μοιχεια πορνεια
ακαθαρσια ασελγεια 20 ειδωλολατρευια φαρμακεια εχθραι
ερεις ζηλοι θυμοι εριθειαι διχοστασαι αιρεσεισ 21 φθονοι
φονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοισ α προλεγω
υμιν καθωσ και προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντεσ
βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν 22 ο δε καρποσ
του πνευματοσ εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια

χρηστοτης αγαθωσυνη πιστις 23 πραοτησ εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομοσ 24 οι δε του χριστου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοις παθημασιν και ταισ επιθυμιασ 25 ει ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν 26 μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλους προκαλουμενοι αλληλοισ φθονουντεσ

6 αδελφοι εαν και προληφθη ανθρωποσ εν τινι παραπτωματι υμεισ οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραοτητοσ σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθησ 2 αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτωσ αναπληρωσατε τον νομον του χριστου 3 ει γαρ δοκει τισ ειναι τι μηδεν ων εαυτον φρεναπατα 4 το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω εκαστοσ και τοτε εισ εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εισ τον ετερον 5 εκαστοσ γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει 6 κοινωνειτω δε ο κατηχουμενοσ τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοισ 7 μη πλανασθε θεοσ ου μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωποσ τουτο και θερισει 8 οτι ο σπειρων εισ την σαρκα εαυτου εκ της σαρκοσ θερισει φθοραν ο δε σπειρων εισ το πνευμα εκ του πνευματοσ θερισει ζωην αιωνιον (aiōnios g166) 9 το δε καλον ποιουντεσ μη εκκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι 10 αρα συν ωσ καιρον εχομεν εργαζωμεθα το αγαθον προσ παντασ μαλιστα δε προσ τουσ οικειουσ της πιστεωσ 11 ιδετε πηλικοισ υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι 12 οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμασ περιτεμεσθαι μονον ινα μη τω σταυρω του χριστου διωκωνται 13 ουδε γαρ οι περιτεμημενοι αυτοι νομον φυλασσουσιν αλλα θελουσιν υμασ περιτεμεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται

14 εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμος εσταυρωται καγω τω κοσμω 15 εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις 16 και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτους και ελεος και επι τον ισραηλ του θεου 17 του λοιπου κοπους μοι μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του κυριου ιησου εν τω σωματι μου βασταζω 18 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αδελφοι αμην

Προς Εφεσιους

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν εν εφεσω και πιστοις εν χριστω ιησου **2** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **3** ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανιοις εν χριστω **4** καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολησ κοσμου ειναι ημας αγιουσ και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη **5** προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου **6** εις επαινον δοξησ της χαριτος αυτου εν η εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω **7** εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματων κατα τον πλουτον της χαριτος αυτου **8** ησ επερισσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει **9** γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προεθετο εν αυτω **10** εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα επι τοις ουρανοις και τα επι της γης **11** εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου **12** εις το ειναι ημας εις επαινον δοξησ αυτου τουσ προηλπικοτας εν τω χριστω **13** εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειας το ευαγγελιον της σωτηριασ υμων εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιασ τω αγιω **14** οσ εστιν αρραβων της κληρονομιασ ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεωσ εις επαινον της δοξησ αυτου **15** δια

τουτο καγω ακουσασ την καθ υμασ πιστιν εν τω κυριω
ιησου και την αγαπην την εις παντασ τουσ αγιουσ 16 ου
παυομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν υμων ποιουμενοσ
επι των προσευχων μου 17 ινα ο θεοσ του κυριου ημων
ιησου χριστου ο πατηρ τησ δοξησ δωη υμιν πνευμα σοφιασ
και αποκαλυψεωσ εν επιγνωσει αυτου 18 πεφωτισμενουσ
τουσ οφθαλμουσ τησ καρδιασ υμων εις το ειδεναι υμασ
τισ εστιν η ελπισ τησ κλησεωσ αυτου και τισ ο πλουτοσ
τησ δοξησ τησ κληρονομιασ αυτου εν τοισ αγιοισ 19 και
τι το υπερβαλλον μεγεθοσ τησ δυναμεωσ αυτου εις ημασ
τουσ πιστευοντασ κατα την ενεργειαν του κρατουσ τησ
ισχυοσ αυτου 20 ην ενηργησεν εν τω χριστω εγειρασ
αυτον εκ των νεκρων και εκαθισεν εν δεξια αυτου εν
τοισ επουρανιοισ 21 υπερανω πασησ αρχησ και εξουσιασ
και δυναμεωσ και κυριοτητοσ και παντοσ ονοματοσ
ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν
τω μελλοντι (aiōn g165) 22 και παντα υπεταξεν υπο τουσ
ποδασ αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη
εκκλησια 23 ητισ εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του τα
παντα εν πασιν πληρουμενου

2 και υμασ οντασ νεκρουσ τοισ παραπτωμασιν και ταισ
αμαρτιαισ 2 εν αισ ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα
του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα τησ εξουσιασ
του αεροσ του πνευματοσ του νυν ενεργουντοσ εν τοισ
υιοισ τησ απειθειας (aiōn g165) 3 εν οισ και ημεισ παντεσ
ανεστραφημεν ποτε εν ταισ επιθυμιαισ τησ σαρκοσ ημων
ποιουντεσ τα θεληματα τησ σαρκοσ και των διανοιων
και ημεν τεκνα φυσηι οργησ ωσ και οι λοιποι 4 ο δε
θεοσ πλουσιοσ ων εν ελεει δια την πολλην αγαπην

αυτου ην ηγαπησεν ημας 5 και οντας ημας νεκρους τοις παραπτωμασιν συνεζωοποιησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι 6 και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανιοις εν χριστω ιησου 7 ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις τον υπερβαλλοντα πλουτον της χαριτος αυτου εν χρηστοτητι εφ ημας εν χριστω ιησου (αῑον g165) 8 τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της πιστεωσ και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον 9 ουκ εξ εργαων ινα μη τισ καυχησηται 10 αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντες εν χριστω ιησου επι εργασις αγαθοις οισ προητοιμασεν ο θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν 11 διο μνημονευετε οτι υμεις ποτε τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομησ εν σαρκι χειροποιητου 12 οτι ητε εν τω καιρω εκεινω χωρις χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειασ του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιασ ελπιδα μη εχοντες και αθεοι εν τω κοσμω 13 νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγγυσ εγενηθητε εν τω αιματι του χριστου 14 αυτος γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησασ τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσασ 15 την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων εν δογμασιν καταργησασ ινα τουσ δυο κτιση εν εαυτω εισ ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην 16 και αποκαταλλαξη τουσ αμφοτερουσ εν ενι σωματι τω θεω δια του σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω 17 και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις μακραν και τοις εγγυσ 18 οτι δι αυτου εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προσ τον πατερα 19 αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου 20

εποικοδομηθεντες επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων οντος ακρογωνιαιου αυτου ιησου χριστου **21** εν ω πασα οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εις ναον αγιον εν κυριω **22** εν ω και υμεις συνοικοδομεισθε εις κατοικητηριον του θεου εν πνευματι

3 τουτου χαριν εγω παυλος ο δεσμιος του χριστου ιησου υπερ υμων των εθνων **2** ειγε ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι εις υμας **3** οτι κατα αποκαλυψιν εγνωρισεν μοι το μυστηριον καθως προεγραψα εν ολιγω **4** προς ο δυνασθε αναγινωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου **5** ο ετεραισ γενεαيس ουκ εγνωρισθη τοις υιοις των ανθρωπων ως νυν απεκαλυφθη τοις αγιοις αποστολοις αυτου και προφηταις εν πνευματι **6** ειναι τα εθνη συγκληρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιας αυτου εν τω χριστω δια του ευαγγελιου **7** ου εγενομην διακονος κατα την δωρεαν της χαριτος του θεου την δοθεισαν μοι κατα την ενεργειαν της δυναμεως αυτου **8** εμοι τω ελαχιστοτερω παντων αγιων εδοθη η χαρις αυτη εν τοις εθνεσιν ευαγγελισασθαι τον ανεξιχνιαστον πλουτον του χριστου **9** και φωτισαι παντας τισ η οικονομια του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω θεω τω τα παντα κτισαντι δια ιησου χριστου (aiōn g165) **10** ινα γνωρισθη νυν ταις αρχαις και ταις εξουσαις εν τοις επουρανιοις δια της εκκλησιας η πολυποικιλος σοφια του θεου **11** κατα προθεσιν των αιωνων ην εποιησεν εν χριστω ιησου τω κυριω ημων (aiōn g165) **12** εν ω εχομεν την παρρησιαν και την προσαγωγην εν πεποιθησει δια της πιστεως αυτου **13** διο αιτουμαι μη εκκακειν εν

ταις θλιψεσιν μου υπερ υμων ητις εστιν δοξα υμων 14
τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προς τον πατερα
του κυριου ημων ιησου χριστου 15 εξ ου πασα πατρια εν
ουρανοις και επι γης ονομαζεται 16 ινα δωη υμιν κατα
τον πλουτον της δοξης αυτου δυναμει κραταιωθηναι
δια του πνευματος αυτου εις τον εσω ανθρωπον 17
κατοικησαι τον χριστον δια της πιστεωσ εν ταις καρδιαις
υμων 18 εν αγαπη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι ινα
εξιχυσητε καταλαβεσθαι συν πασιν τοις αγιοις τι το
πλατος και μηκος και βαθος και υψος 19 γνωσαι τε
την υπερβαλλουσαν της γνωσεωσ αγαπην του χριστου
ινα πληρωθητε εις παν το πληρωμα του θεου 20 τω
δε δυναμενω υπερ παντα ποιησαι υπερ εκπερισσου ων
αιτουμεθα η νοουμεν κατα την δυναμιν την ενεργουμενην
εν ημιν 21 αυτω η δοξα εν τη εκκλησια εν χριστω ιησου
εις πασας τας γενεας του αιωνοσ των αιωνων αμην (aiōn
g165)

4 παρακαλω ουν υμασ εγω ο δεσμιος εν κυριω αξιωσ
περιπατησαι της κλησεωσ ησ εκληθητε 2 μετα πασησ
ταπεινοφροσυνης και πραοτητοσ μετα μακροθυμιασ
ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη 3 σπουδαζοντεσ τηρειν
την ενοτητα του πνευματος εν τω συνδεσμω της ειρηνησ
4 εν σωμα και εν πνευμα καθωσ και εκληθητε εν μια
ελπιδι της κλησεωσ υμων 5 εις κυριοσ μια πιστις εν
βαπτισμα 6 εις θεοσ και πατηρ παντων ο επι παντων
και δια παντων και εν πασιν ημιν 7 ενι δε εκαστω
ημων εδοθη η χαρις κατα το μετρον της δωρεασ του
χριστου 8 διο λεγει αναβασ εις υψοσ ηχημαλωτευσεν
αιχημαλωσιαν και εδωκεν δοματα τοις ανθρωποισ 9 το

δε ανεβη τι εστιν ει μη οτι και κατεβη πρωτον εις τα κατωτερα μερη της γης **10** ο καταβας αυτος εστιν και ο αναβας υπερανω παντων των ουρανων ινα πληρωση τα παντα **11** και αυτος εδωκεν τους μεν αποστολους τους δε προφητας τους δε ευαγγελιστας τους δε ποιμενας και διδασκαλους **12** προς τον καταρτισμον των αγιων εις εργον διακονιας εις οικοδομην του σωματος του χριστου **13** μεχρι κατανησωμεν οι παντες εις την ενοτητα της πιστεως και της επιγνωσεως του υιου του θεου εις ανδρα τελειον εις μετρον ηλικιας του πληρωματος του χριστου **14** ινα μηκετι ωμεν νηπιοι κλυδωνιζομενοι και περιφερομενοι παντι ανεμω της διδασκαλιας εν τη κυβεια των ανθρωπων εν πανουργια προς την μεθοδειαν της πλανης **15** αληθευοντες δε εν αγαπη αυξησωμεν εις αυτον τα παντα ος εστιν η κεφαλη ο χριστος **16** εξ ου παν το σωμα συναρμολογουμενον και συμβιβαζομενον δια πασης αφης της επιχορηγιας κατ ενεργειαν εν μετρω ενος εκαστου μερους την αυξησιν του σωματος ποιειται εις οικοδομην εαυτου εν αγαπη **17** τουτο ουν λεγω και μαρτυρομαι εν κυριω μηκετι υμας περιπατειν καθωσ και τα λοιπα εθνη περιπατει εν ματαιοτητι του νοου αυτων **18** εσκοτισμενοι τη διανοια οντες απηλλοτριωμενοι της ζωης του θεου δια την αγνοιαν την ουσαν εν αυτοις δια την πωρωσιν της καρδιας αυτων **19** οιτινες απηληγηκοτες εαυτους παρεδωκαν τη ασελγεια εις εργασιαν ακαθαρσιας πασης εν πλεονεξια **20** υμεις δε ουχ ουτως εμαθετε τον χριστον **21** ειγε αυτον ηκουσατε και εν αυτω εδιδαχθητε καθωσ εστιν αληθεια εν τω ιησου **22** αποθεσθαι υμας κατα την προτεραν

αναστροφήν τον παλαιον ανθρωπον τον φθειρομενον
κατα τας επιθυμιας της απατης **23** ανανεουσθαι δε τω
πνευματι του νοου υμων **24** και ενδυσασθαι τον καινον
ανθρωπον τον κατα θεον κτισθεντα εν δικαιοσυνη και
οσιοτητι της αληθειας **25** διο αποθεμενοι το ψευδος
λαλειτε αληθειαν εκαστος μετα του πλησιον αυτου οτι
εσμεν αλληλων μελη **26** οργιζεσθε και μη αμαρτανετε
ο ηλιος μη επιδυετω επι τω παροργισμω υμων **27** μηδε
διδοτε τοπον τω διαβωλω **28** ο κλεπτων μηκετι κλεπτετω
μαλλον δε κοπιατω εργαζομενος το αγαθον ταις χερσιν
ινα εχη μεταδιδοναι τω χρειαν εχοντι **29** πασ λογος
σαπρος εκ του στοματος υμων μη εκπορευεσθω αλλ ει τις
αγαθος προς οικοδομην της χρειας ινα δω χαριν τοις
ακουουσιν **30** και μη λυπειτε το πνευμα το αγιον του θεου
εν ω εσφραγισθητε εις ημεραν απολυτρωσεωσ **31** πασα
πικρια και θυμος και οργη και κραυγη και βλασφημια
αρθητω αφ υμων συν παση κακια **32** γινεσθε δε εις
αλληλους χρηστοι ευσπλαγχνοι χαριζομενοι εαυτοις
καθωσ και ο θεοσ εν χριστω εχαρισατο ημιν

5 γινεσθε ουν μιμηται του θεου ωσ τεκνα αγαπητα **2** και
περιπατειτε εν αγαπη καθωσ και ο χριστοσ ηγαπησεν
ημασ και παρεδωκεν εαυτον υπερ ημων προσφοραν και
θυσιαν τω θεω εις οσμην ευωδιασ **3** πορνεια δε και
πασα ακαθαρσια η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν
καθωσ πρεπει αγιοις **4** και αισχροτησ και μωρολογια η
ευτραπελια τα ουκ ανηκοντα αλλα μαλλον ευχαριστια **5**
τουτο γαρ εστε γινωσκοντεσ οτι πασ πορνοσ η ακαθαρτοσ η
πλεονεκτησ οσ εστιν ειδωλολατρησ ουκ εχει κληρονομιαν
εν τη βασιλεια του χριστου και θεου **6** μηδεις υμασ

απατατω κενοις λογοις δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τουσ υιουσ της απειθειας 7 μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων 8 ητε γαρ ποτε σκοτοσ νυν δε φωσ εν κυριω ωσ τεκνα φωτοσ περιπατειτε 9 ο γαρ καρποσ του πνευματοσ εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη και αληθεια 10 δοκιμαζοντεσ τι εστιν ευαρεστον τω κυριω 11 και μη συγκοινωνειτε τοισ εργοισ τοισ ακαρποισ του σκοτουσ μαλλον δε και ελεγχετε 12 τα γαρ κρυφη γινομενα υπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν 13 τα δε παντα ελεγχομενα υπο του φωτοσ φανερουται παν γαρ το φανερουμενον φωσ εστιν 14 διο λεγει εγειρε ο καθευδων και αναστα εκ των νεκρων και επιφαισει σοι ο χριτοσ 15 βλεπετε ουν πωσ ακριβωσ περιπατειτε μη ωσ ασοφοι αλλ ωσ σοφοι 16 εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι εισιν 17 δια τουτο μη γινεσθε αφρονεσ αλλα συνιεντεσ τι το θελημα του κυριου 18 και μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια αλλα πληρουσθε εν πνευματι 19 λαλουντεσ εαυτοισ ψαλμοισ και υμνοισ και ωδαισ πνευματικαισ αδοντεσ και ψαλλοντεσ εν τη καρδια υμων τω κυριω 20 ευχαριστουντεσ παντοτε υπερ παντων εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριτου τω θεω και πατρι 21 υποτασσομενοι αλληλοισ εν φοβω χριτου 22 αι γυναικεσ τοισ ιδιοισ ανδρασιν υποτασσεσθε ωσ τω κυριω 23 οτι ανηρ εστιν κεφαλη της γυναικοσ ωσ και ο χριτοσ κεφαλη της εκκλησιασ και αυτοσ εστιν σωτηρ του σωματοσ 24 αλλ ωσπερ η εκκλησια υποτασσεται τω χριτω ουτωσ και αι γυναικεσ τοισ ιδιοισ ανδρασιν εν παντι 25 οι ανδρεσ αγαπατε τασ γυναικασ εαυτων καθωσ και ο χριτοσ ηγαπησεν την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν

υπερ αυτης **26** ινα αυτην αγιαση καθαρισασ τω λουτρω του υδατος εν ρηματι **27** ινα παραστηση αυτην εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπιλον η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμος **28** ουτως οφειλουσιν οι ανδρες αγαπαν τας εαυτων γυναικας ωσ τα εαυτων σωματα ο αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα **29** ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισησεν αλλ εκτρεφει και θαλπει αυτην καθως και ο κυριος την εκκλησιαν **30** οτι μελη εσμεν του σωματος αυτου εκ της σαρκος αυτου και εκ των οστων αυτου **31** αντι τουτου καταλειψει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν **32** το μυστηριον τουτο μεγα εστιν εγω δε λεγω εις χριστον και εις την εκκλησιαν **33** πλην και υμεις οι καθ ενα εκαστος την εαυτου γυναικα ουτως αγαπατω ωσ εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

6 τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν υμων εν κυριω τουτο γαρ εστιν δικαιον **2** τιμα τον πατερα σου και την μητερα ητις εστιν εντολη πρωτη εν επαγγελια **3** ινα ευ σοι γενηται και εση μακροχρονιος επι της γης **4** και οι πατερες μη παροργιζετε τα τεκνα υμων αλλ εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και νουθεσια κυριου **5** οι δουλοι υπακουετε τοις κυριοις κατα σαρκα μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιας υμων ωσ τω χριστω **6** μη κατ οφθαλμοδουλειαν ωσ ανθρωπαρεσκοι αλλ ωσ δουλοι του χριστου ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχης **7** μετ ευνοιας δουλευοντες ωσ τω κυριω και ουκ ανθρωποις **8** ειδοτες οτι ο εαν τι εκαστος ποιηση

αγαθον τουτο κομειται παρα του κυριου ειτε δουλос ειτε
ελευθερος 9 και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προς αυτους
ανιεντες την απειλην ειδοτες οτι και υμων αυτων ο
κυριος εστιν εν ουρανοισ και προσωποληψια ουκ εστιν
παρ αυτω 10 το λοιπον αδελφοι μου ενδυναμουσθε εν
κυριω και εν τω κρατει της ισχυοσ αυτου 11 ενδυσασθε
την πανοπλιαν του θεου προς το δυνασθαι υμασ στηναι
προς τασ μεθοδειασ του διαβολου 12 οτι ουκ εστιν ημιν η
παλη προς αιμα και σαρκα αλλα προς τασ αρχασ προς
τασ εξουσιασ προς τουσ κοσμοκρατορασ του σκοτουσ
του αιωνοσ τουτου προς τα πνευματικα της πονηριασ
εν τοισ επουρανοισ (αιθη g165) 13 δια τουτο αναλαβετε
την πανοπλιαν του θεου ινα δυνηθητε αντιστηναι εν τη
ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι στηναι 14
στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια
και ενδυσαμενοι τον θωρακα της δικαιοσυνησ 15 και
υποδησαμενοι τουσ ποδασ εν ετοιμασια του ευαγγελιου
της ειρηνησ 16 επι πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της
πιστεωσ εν ω δυνησεσθε παντα τα βελη του πονηρου
τα πεπυρωμενα σβεσαι 17 και την περικεφαλαιαν του
σωτηριου δεξασθαι και την μαχαιραν του πνευματοσ ο
εστιν ρημα θεου 18 δια πασησ προσευχησ και δεησεωσ
προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι και εισ αυτο
τουτο αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και δεησει
περι παντων των αγιων 19 και υπερ εμου ινα μοι δοθη
λογοσ εν ανοιξει του στοματοσ μου εν παρρησια γνωρισαι
το μυστηριον του ευαγγελιου 20 υπερ ου πρεσβευω εν
αλυσει ινα εν αυτω παρρησιασωμαι ωσ δει με λαλησαι
21 ινα δε ειδητε και υμεισ τα κατ εμε τι πρασσω παντα

υμιν γνωρισει τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος
διακονος εν κυριω 22 ον επεμψα προς υμας εισ αυτο
τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας
καρδιας υμων 23 ειρηνη τοις αδελφοις και αγαπη μετα
πιστεωσ απο θεου πατροσ και κυριου ιησου χριστου 24 η
χαρις μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων
ιησουν χριστον εν αφθαρσια αμην

Προς Φιλιππησιους

1 παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου χριστου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις **2** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **3** ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων **4** παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρασ την δεησιν ποιουμενος **5** επι τη κοινωνια υμων εισ το ευαγγελιον απο πρωτης ημερας αχρι του νυν **6** πεποιθωσ αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρι ημερας χριστου ιησου **7** καθωσ εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμασ εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνουσ μου της χαριτοσ παντασ υμασ οντασ **8** μαρτυσ γαρ μου εστιν ο θεοσ ωσ επιποθω παντασ υμασ εν σπλαγχνοις ιησου χριστου **9** και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνωσει και παση αισθησει **10** εισ το δοκιμαζειν υμασ τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεισ και απροσκοποι εισ ημεραν χριστου **11** πεπληρωμενοι καρπων δικαιοσυνησ των δια ιησου χριστου εισ δοξαν και επαινον θεου **12** γινωσκειν δε υμασ βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εισ προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν **13** ωστε τουσ δεσμουσ μου φανερουσ εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποις πασιν **14** και τουσ πλειονασ των αδελφων εν κυριω πεποιθοτασ τοις δεσμοις μου περισσοτερωσ τολμαν αφοβωσ τον λογον λαλειν **15** τινεσ μεν και δια φθονον και εριν τινεσ δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσουσιν **16** οι μεν εξ

εριθειασ τον χριστον καταγγελουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι
θλιψιν επιφερειν τοις δεσμοις μου 17 οι δε εξ αγαπησ
ειδοτες οτι εις απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι 18 τι γαρ
πλην παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστος
καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι
19 οιδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν δια
της υμων δεησεωσ και επιχορηγιασ του πνευματοσ ιησου
χριστου 20 κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου
οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι αλλ εν παση παρρησια ωσ
παντοτε και νυν μεγαλυνθησεται χριστος εν τω σωματι
μου ειτε δια ζωησ ειτε δια θανατου 21 εμοι γαρ το ζην
χριστος και το αποθανειν κερδοσ 22 ει δε το ζην εν σαρκι
τουτο μοι καρποσ εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω
23 συνεχομαι δε εκ των δυο την επιθυμιαν εχων εις το
αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω μαλλον κρεισσον
24 το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμασ
25 και τουτο πεποιθωσ οιδα οτι μενω και συμπαραμενω
πασιν υμιν εις την υμων προκοπην και χαραν της πιστεωσ
26 ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν
εμοι δια της εμησ παρουσιασ παλιν προσ υμασ 27 μονον
αξιωσ του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε
ελθων και ιδων υμασ ειτε απων ακουσω τα περι υμων
οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουντες τη
πιστει του ευαγγελιου 28 και μη πτυρομενοι εν μηδενι
υπο των αντικειμενων ητισ αυτοις μεν εστιν ενδειξισ
απωλειασ υμιν δε σωτηριασ και τουτο απο θεου 29 οτι
υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εις αυτον
πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν 30 τον αυτον

αγωνα εχοντες οιον ειδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

2 ει τις ουν παρακλησις εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπησ ει τις κοινωνια πνευματος ει τις σπλαγχνα και οικτιρμοι **2** πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην εχοντες συμψυχοι το εν φρονουντες **3** μηδεν κατα εριθειαν η κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλους ηγουμενοι υπερεχοντας εαυτων **4** μη τα εαυτων εκαστος σκοπειτε αλλα και τα ετερων εκαστος **5** τουτο γαρ φρονεισθω εν υμιν ο και εν χριστω ιησου **6** ος εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμαν ηγησατο το ειναι ισα θεω **7** αλλ εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενος **8** και σχηματι ευρεθεις ως ανθρωπος εταπεινωσεν εαυτον γενομενος υπηκοος μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου **9** διο και ο θεος αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω ονομα το υπερ παν ονομα **10** ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων **11** και πασα γλωσσα εξομολογησηται οτι κυριος ιησους χριστος εις δοξαν θεου πατρος **12** ωστε αγαπητοι μου καθως παντοτε υπηκουσατε μη ως εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε **13** ο θεος γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκιας **14** παντα ποιειτε χωρισ γογγυσμων και διαλογισμων **15** ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιοι τεκνα θεου αμωμητα εν μεσω γενεας σκολιας και διεστραμμενης εν οισ φαινεσθε ως φωστηρες εν κοσμω **16** λογον ζωης επεχοντες εις καυχημα εμοι εις

ημεραν χριστου οτι ουκ εισ κενον εδραμον ουδε εισ κενον εκοπιασα 17 αλλ ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεωσ υμων χαιρω και συγχειρω πασιν υμιν 18 το δε αυτο και υμεις χαιρετε και συγχειρετε μοι 19 ελπίζω δε εν κυριω ιησου τιμοθεον ταχεωσ πεμψαι υμιν ινα καγω ευψυχω γνους τα περι υμων 20 ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστις γνησιωσ τα περι υμων μεριμνησει 21 οι παντες γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα χριστου ιησου 22 την δε δοκιμην αυτου γινωσκετε οτι ωσ πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εισ το ευαγγελιον 23 τουτον μεν ουν ελπίζω πεμψαι ωσ αν απιδω τα περι εμε εξαυτησ 24 πεποιθα δε εν κυριω οτι και αυτοσ ταχεωσ ελευσομαι 25 αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειας μου πεμψαι προς υμασ 26 επειδη επιποθων ην παντασ υμασ και αδημονων διοτι ηκουσατε οτι ησθησεν 27 και γαρ ησθησεν παραπλησιον θανατω αλλα ο θεοσ αυτον ηλησεν ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυπην επι λυπην σχω 28 σπουδαιοτερωσ ουν επεμψα αυτον ινα ιδοντες αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτεροσ ω 29 προσδεχεσθε ουν αυτον εν κυριω μετα πασησ χαρασ και τουσ τοιουτουσ εντιμουσ εχετε 30 οτι δια το εργον του χριστου μεχρι θανατου ηγγισεν παραβουλευσαμενοσ τη ψυχη ινα αναπληρωση το υμων υστερημα της προσ με λειτουργιασ

3 το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριω τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον υμιν δε ασφαλεσ 2 βλεπετε τουσ κυνασ βλεπετε τουσ κακουσ εργατασ βλεπετε την κατατομην 3 ημεις γαρ εσμεν η περιτομη οι

πνευματι θεου λατρευοντες και καυχωμενοι εν χριστω
ιησου και ουκ εν σαρκι πεποιθοτες 4 καιπερ εγω εχων
πεποιθησιν και εν σαρκι ει τις δοκει αλλοσ πεποιθεναι
εν σαρκι εγω μαλλον 5 περιτομη οκταημεροσ εκ γενουσ
ισραηλ φυλησ βενιαμιν εβραιουσ εξ εβραιων κατα νομον
φαρισαιοσ 6 κατα ζηλον διωκων την εκκλησιαν κατα
δικαιοσυνην την εν νομω γενομενοσ αμεμπτοσ 7 αλλ
ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηγημαι δια τον χριστον ζημιαν
8 αλλα μεν ουν και ηγουμαι παντα ζημιαν ειναι δια το
υπερεχον τησ γνωσεωσ χριστου ιησου του κυριου μου δι
ον τα παντα εξημιωθην και ηγουμαι σκυβαλα ειναι ινα
χριστον κερδησω 9 και ευρεθω εν αυτω μη εχων εμην
δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεωσ χριστου
την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει 10 του γνωμαι
αυτον και την δυναμιν τησ αναστασεωσ αυτου και την
κοινωνιαν των παθηματων αυτου συμμορφουμενοσ τω
θανατω αυτου 11 ει πως καταντησω εισ την εξαναστασιν
των νεκρων 12 ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη τετελειωμαι
διωκω δε ει και καταλαβω εφ ω και κατεληφθην υπο
του χριστου ιησου 13 αδελφοι εγω εμαυτον ου λογιζομαι
κατειληφεναι εν δε τα μεν οπισω επιλανθανομενοσ τοισ
δε εμπροσθεν επεκτεινομενοσ 14 κατα σκοπον διωκω
επι το βραβειον τησ ανω κλησεωσ του θεου εν χριστω
ιησου 15 οσοι ουν τελειοι τουτο φρονωμεν και ει τι
ετερωσ φρονειτε και τουτο ο θεοσ υμιν αποκαλυψει 16
πλην εισ ο εφθασαμεν τω αυτω στοιχειν κανονι το αυτο
φρονειν 17 συμμιμηται μου γινεσθε αδελφοι και σκοπειτε
τουσ ουτωσ περιπατουντασ καθωσ εχετε τυπον ημασ
18 πολλοι γαρ περιπατουσιν ουσ πολλακισ ελεγον υμιν

νυν δε και κλαιων λεγω τους εχθρους του σταυρου του
χριστου 19 ων το τελος απωλειων ο θεος η κοιλια και
η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντες
20 ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοισι υπαρχει εξ ου
και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν χριστον 21 ος
μετασχηματισει το σωμα της ταπεινωσεως ημων εις το
γενεσθαι αυτο συμμορφον τω σωματι της δοξης αυτου
κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι
εαυτω τα παντα

4 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι και επιποθητοι χαρα και
στεφανος μου ουτως στηκετε εν κυριω αγαπητοι 2 ευοδιαν
παρακαλω και συντυχηνη παρακαλω το αυτο φρονειν εν
κυριω 3 ναι ερωτω και σε συζυγε γνησιε συλλαμβανου
αυταις αιτιναις εν τω ευαγγελιω συνηθησαν μοι μετα και
κλημεντος και των λοιπων συνεργων μου ων τα ονοματα
εν βιβλω ζωης 4 χαιρετε εν κυριω παντοτε παλιν ερω
χαιρετε 5 το επιεικεις υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποις
ο κυριος εγγυσ 6 μηδεν μεριμνατε αλλ εν παντι τη
προσευχη και τη δεησει μετα ευχαριστιας τα αιτηματα
υμων γνωριζεσθω προς τον θεον 7 και η ειρηνη του
θεου η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τας καρδιας
υμων και τα νοηματα υμων εν χριστω ιησου 8 το λοιπον
αδελφοι οσα εστιν αληθη οσα σεμνα οσα δικαγια οσα αγνα
οσα προσφιλη οσα ευφημα ει τις αρετη και ει τις επαينوσ
ταυτα λογιζεσθε 9 α και εμαθετε και παρελαβετε και
ηκουσατε και ειδετε εν εμοι ταυτα πρασσετε και ο θεος της
ειρηνης εσται μεθ υμων 10 εχαρην δε εν κυριω μεγαλωσ
οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και
εφρονειτε ηκαιρεισθε δε 11 ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω

εγω γαρ εμαθον εν οισ ειμι αυταρκησ ειναι **12** οιδα και ταπεινουςθαι οιδα και περισσευειν εν παντι και εν πασιν μεμνημαι και χορταζεσθαι και πειναν και περισσευειν και υστερεισθαι **13** παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με χριστω **14** πλην καλωσ εποιησατε συγκοινωνησαντες μου τη θλιψει **15** οιδατε δε και υμεις φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον απο μακεδονιασ ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εις λογον δοσεωσ και ληψεωσ ει μη υμεις μονοι **16** οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και δις εις την χρειαν μοι επεμψατε **17** ουχ οτι επιζητω το δομα αλλ επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εις λογον υμων **18** απεχω δε παντα και περισσευω πεπληρωμαι δεξαμενοσ παρα επαφροδιτου τα παρ υμων οσμην ευωδιασ θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θεω **19** ο δε θεοσ μου πληρωσει πασαν χρειαν υμων κατα τον πλουτον αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου **20** τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην (aiōn g165) **21** ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου ασπαζονται υμασ οι συν εμοι αδελφοι **22** ασπαζονται υμασ παντεσ οι αγιοι μαλιστα δε οι εκ της καισαροσ οικιασ **23** η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

Προς Κολοσσαεις

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος **2** τοις εν κολασσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **3** ευχαριστουμεν τω θεω και πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι **4** ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην την εισ παντασ τουσ αγιουσ **5** δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου **6** του παροντος εισ υμασ καθωσ και εν παντι τω κοσμω και εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον καθωσ και εν υμιν αφ ησ ημερασ ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια **7** καθωσ και εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων οσ εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου **8** ο και δηλωσασ ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι **9** δια τουτο και ημεις αφ ησ ημερασ ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη **10** περιπατησαι υμασ αξιωσ του κυριου εισ πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι εισ την επιγνωσιν του θεου **11** εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εισ πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρασ **12** ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημασ εισ την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι **13** οσ ερρυσατο ημασ εκ της εξουσιασ του σκοτους και μετεστησεν εισ την βασιλειαν του υιου της αγαπης

αυτου 14 εν ω εχομεν την απολυτρωσιν την αφεσιν των αμαρτιων 15 ος εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεωσ 16 οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γησ τα ορατα και τα αορατα ειτε θρονοι ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται 17 και αυτοσ εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν 18 και αυτοσ εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιασ ος εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτοσ πρωτευων 19 οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι 20 και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησασ δια του αιματος του σταυρου αυτου δι αυτου ειτε τα επι της γησ ειτε τα επι τοις ουρανοις 21 και υμασ ποτε οντασ απηλλοτριωμενουσ και εχθρουσ τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυνι δε αποκατηλλαξεν 22 εν τω σωματι της σαρκουσ αυτου δια του θανατου παραστησαι υμασ αγιουσ και αμωμουσ και ανεγκλητουσ κατενωπιον αυτου 23 ειγε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιοι και μη μετακινουμενοι απο της ελπιδοσ του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντοσ εν παση τη κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλοσ διακονοσ 24 νυν χαιρω εν τοις παθημασιν υπερ υμων και ανταναπληρωτα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματοσ αυτου ο εστιν η εκκλησια 25 ησ εγενομην εγω διακονοσ κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμασ πληρωσαι τον λογον του θεου 26 το μυστηριον το αποκεκρυμμενον απο των αιωνων και απο των γενεων νυνι δε εφανερωθη τοις

αγιοις αυτου (aiōn g165) 27 οισ ηθελησεν ο θεοσ γνωρισαι
τι το πλουτοσ τησ δοξησ του μυστηριου τουτου εν τοισ
εθνεσιν οσ εστιν χριστοσ εν υμιν η ελπισ τησ δοξησ 28 ον
ημεισ καταγγελλομεν νουθετουντεσ παντα ανθρωπον
και διδασκοντεσ παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα
παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω ιησου
29 εισ ο και κοπιω αγωνιζομενοσ κατα την ενεργειαν
αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει

2 θελω γαρ υμασ ειδεναι ηλικον αγωνα εχω περι υμων και
των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εωρακασιν το προσωπον
μου εν σαρκι 2 ινα παρακληθωσιν αι καρδιαι αυτων
συμβιβασθεντων εν αγαπη και εισ παντα πλουτον τησ
πληροφοριασ τησ συνεσεωσ εισ επιγνωσιν του μυστηριου
του θεου και πατροσ και του χριστου 3 εν ω εισιν παντεσ
οι θησαυροι τησ σοφιασ και τησ γνωσεωσ αποκρυφοι
4 τουτο δε λεγω ινα μη τισ υμασ παραλογιζηται εν
πιθανολογια 5 ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω
πνευματι συν υμιν ειμι χαιρων και βλεπων υμων την
ταξιν και το στερεωμα τησ εισ χριστον πιστεωσ υμων 6
ωσ ουν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον κυριον εν
αυτω περιπατειτε 7 ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι
εν αυτω και βεβαιουμενοι εν τη πιστει καθωσ εδιδαχθητε
περισσευοντεσ εν αυτη εν ευχαριστια 8 βλεπετε μη τισ
υμασ εσται ο συλαγωγων δια τησ φιλοσοφιασ και κενησ
απατησ κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα
στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον 9 οτι εν αυτω
κατοικει παν το πληρωμα τησ θεοτητοσ σωματικωσ 10
και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι οσ εστιν η κεφαλη πασησ
αρχησ και εξουσιασ 11 εν ω και περιετμηθητε περιτομη

αχειροποιητω εν τη απεκδυσει του σωματος των αμαρτιων της σαρκος εν τη περιτομη του χριστου **12** συνταφεντες αυτω εν τω βαπτισματι εν ω και συνηγεθητε δια της πιστεως της ενεργειας του θεου του εγειραντος αυτον εκ των νεκρων **13** και υμας νεκρους οντας εν τοις παραπτωμασιν και τη ακροβυστια της σαρκος υμων συνεζωοποιησεν υμας συν αυτω χαρισαμενος ημιν παντα τα παραπτώματα **14** εξαλειψας το καθ ημων χειρογραφον τοις δογμασιν ο ην υπεναντιον ημιν και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσηλωσας αυτο τω σταυρω **15** απεκδυσαμενος τας αρχας και τας εξουσιας εδειγματισεν εν παρρησια θριαμβευσας αυτους εν αυτω **16** μη ουν τις υμας κρινετω εν βρωσει η εν ποσει η εν μερει εορτης η νουμηνιας η σαββατων **17** α εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα χριστου **18** μηδεις υμας καταβραβευετω θελων εν ταπεινοφροσυνη και θρησκεια των αγγελων α μη εωρακεν εμβατευων εικη φυσιουμενος υπο του νοου της σαρκος αυτου **19** και ου κρατων την κεφαλην εξ ου παν το σωμα δια των αφων και συνδεσμων επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την αυξησιν του θεου **20** ει απεθανετε συν χριστω απο των στοιχειων του κοσμου τι ως ζωντες εν κοσμω δογματιζεσθε **21** μη αφη μηδε γευση μηδε θιγησ **22** α εστιν παντα εις φθοραν τη αποχρησει κατα τα ενταλματα και διδασκαλιας των ανθρωπων **23** ατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιας εν εθελοθρησκεια και ταπεινοφροσυνη και αφειδια σωματος ουκ εν τιμητινι προσ πλησμονην της σαρκος

3 ει ουν συνηγεθητε τω χριστω τα ανω ζητειτε ου ο χριστος εστιν εν δεξια του θεου καθημενος **2** τα

ανω φρονείτε μη τα επι της γης **3** απεθανετε γαρ και η ζωη υμων κεκρυπται συν τω χριστω εν τω θεω **4** οταν ο χριστος φανερωθη η ζωη ημων τοτε και υμεις συν αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη **5** νεκρωσατε ουν τα μελη υμων τα επι της γης πορνειαν ακαθαρσιαν παθος επιθυμιαν κακην και την πλεονεξιαν ητις εστιν ειδωλολατρευια **6** δι α ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της απειθειας **7** εν οισ και υμεις περιεπατησατε ποτε οτε εζητε εν αυτοις **8** νυνι δε αποθεσθε και υμεις τα παντα οργην θυμον κακιαν βλασφημιαν αισχρολογιαν εκ του στοματος υμων **9** μη ψευδεσθε εις αλληλους απεκδυσαμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν ταις πραξεσιν αυτου **10** και ενδυσαμενοι τον νεον τον ανακαινουμενον εις επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντος αυτον **11** οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιος περιτομη και ακροβυστια βαρβαρος σκυθησ δουλος ελευθερος αλλα τα παντα και εν πασιν χριστος **12** ενδυσασθε ουν ως εκλεκτοι του θεου αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα οικτιρμου χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην πραοτητα μακροθυμιαν **13** ανεχομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοις εαν τις προσ τινα εχη μομφην καθως και ο χριστος εχαρισατο υμιν ουτως και υμεις **14** επι πασιν δε τουτοις την αγαπην ητις εστιν συνδεσμος της τελειοτητος **15** και η ειρηνη του θεου βραβευετω εν ταις καρδιασ υμων εις ην και εκληθητε εν ενι σωματι και ευχαριστοι γινεσθε **16** ο λογος του χριστου ενοικειτω εν υμιν πλουσιωσ εν παση σοφια διδασκοντες και νουθετωντες εαυτους ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις εν χαριτι αδοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω **17** και παν ο τι αν ποιητε εν λογω η εν εργω παντα

εν ονοματι κυριου ιησου ευχαριστουντες τω θεω και πατρι δι αυτου **18** αι γυναικες υποτασσεσθε τοις ιδιοις ανδρασιν ωσ ανηκεν εν κυριω **19** οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας και μη πικραινεσθε προσ αυτας **20** τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν κατα παντα τουτο γαρ εστιν ευαρεστον εν κυριω **21** οι πατερες μη ερεθιζετε τα τεκνα υμων ινα μη αθυμωσιν **22** οι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα κυριοις μη εν οφθαλμοδουλειαις ωσ ανθρωπαρεσκοι αλλ εν απλοτητι καρδιας φοβουμενοι τον θεον **23** και παν ο τι εαν ποιητε εκ ψυχης εργαζεσθε ωσ τω κυριω και ουκ ανθρωποις **24** ειδοτες οτι απο κυριου ληψεσθε την ανταποδοσιν της κληρονομιας τω γαρ κυριω χριστω δουλευετε **25** ο δε αδικων κομιεται ο ηδικησεν και ουκ εστιν προσωποληψια

4 οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοις δουλοις παρεχεσθε ειδοτες οτι και υμεις εχετε κυριον εν ουρανοις **2** τη προσευχη προσκαρτερειτε γρηγορουντες εν αυτη εν ευχαριστια **3** προσευχομενοι αμα και περι ημων ινα ο θεος ανοιξη ημιν θυραν του λογου λαλησαι το μυστηριον του χριστου δι ο και δεδεμαι **4** ινα φανερωσω αυτο ωσ δει με λαλησαι **5** εν σοφια περιπατειτε προσ τους εξω τον καιρον εξαγοραζομενοι **6** ο λογος υμων παντοτε εν χαριτι αλατι ηρτυμενος ειδεναι πως δει υμας ενι εκαστω αποκρινεσθαι **7** τα κατ εμε παντα γνωρισει υμιν τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος και συνδουλος εν κυριω **8** ον επεμψα προσ υμας εισ αυτο τουτο ινα γνω τα περι υμων και παρακαλεση τας καρδιας υμων **9** συν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω ος εστιν εξ υμων παντα υμιν γνωριουσιν τα ωδε **10** ασπαζεται

υμασ αρισταρχοσ ο συναιχμαλωτοσ μου και μαρκοσ ο
ανεψιοσ βαρναβα περι ου ελαβετε εντολασ εαν ελθη προσ
υμασ δεξασθε αυτον **11** και ιηουσοσ ο λεγομενοσ ιουστοσ
οι οντεσ εκ περιτομησ ουτοι μονοι συνεργοι εισ την
βασιλειαν του θεου οιτινεσ εγενηθησαν μοι παρηγορια
12 ασπαζεται υμασ επαφρασ ο εξ υμων δουλοσ χριστου
παντοτε αγωνιζομενοσ υπερ υμων εν ταισ προσευχαισ
ινα στητε τελειοι και πεπληρωμενοι εν παντι θεληματι
του θεου **13** μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει ζηλον πολυν
υπερ υμων και των εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει **14**
ασπαζεται υμασ λουκασ ο ιατροσ ο αγαπητοσ και δημασ **15**
ασπασασθε τουσ εν λαοδικεια αδελφοουσ και νυμφαν και
την κατ οικον αυτου εκκλησιαν **16** και οταν αναγνωσθη
παρ υμιν η επιστολη ποιησατε ινα και εν τη λαοδικαιων
εκκλησια αναγνωσθη και την εκ λαοδικειας ινα και υμεισ
αναγνωτε **17** και ειπατε αρχιπω βλεπε την διακονιαν ην
παρελαβεσ εν κυριω ινα αυτην πληροισ **18** ο ασπασμοσ τη
εμη χειρι παυλου μνημονευετε μου των δεσμων η χαρισ
μεθ υμων αμην

Προς Θεσσαλονικεις Α΄

1 παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ ημων και κυριου ιησου χριστου **2** ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ποιουμενοι επι των προσευχων ημων **3** αδιαλειπτωσ μνημονευοντεσ υμων του εργου της πιστεωσ και του κοπου της αγαπησ και της υπομονησ της ελπιδοσ του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατροσ ημων **4** ειδοτεσ αδελφοι ηγαπημενοι υπο θεου την εκλογην υμων **5** οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εισ υμασ εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και εν πληροφορια πολλη καθωσ οιδατε οιοι εγενηθημεν εν υμιν δι υμασ **6** και υμεισ μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρασ πνευματοσ αγιου **7** ωστε γενεσθαι υμασ τυπουσ πασιν τοισ πιστευουσιν εν τη μακεδονια και τη αχαια **8** αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογοσ του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και εν τη αχαια αλλα και εν παντι τοπω η πιστισ υμων η προσ τον θεον εξεληλυθεν ωστε μη χριαν ημασ εχειν λαλειν τι **9** αυτοι γαρ περι ημων απαγγελουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προσ υμασ και πωσ επεστρεψατε προσ τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω **10** και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ των νεκρων ιησουν τον ροομενον ημασ απο της οργησ της ερχομενησ

2 αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προσ υμασ οτι ου κενη γεγονεν **2** αλλα προπαθοντεσ και

υβρισθεντες καθως οιδατε εν φιλιπποις επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προς υμας το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι 3 η γαρ παρακλησις ημων ουκ εκ πλανησ ουδε εξ ακαθαρσιασ ουτε εν δολω 4 αλλα καθως δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηναι το ευαγγελιον ουτως λαλουμεν ουχ ωσ ανθρωποις αρεσκοντες αλλα τω θεω τω δοκιμαζοντι τασ καρδιασ ημων 5 ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειασ εγενηθημεν καθως οιδατε ουτε εν προφασει πλεονεξιασ θεοσ μαρτυσ 6 ουτε ζητουντες εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απο αλλων δυναμενοι εν βαρει ειναι ωσ χριστου αποστολοι 7 αλλ εγενηθημεν ηπιοι εν μεσω υμων ωσ αν τροφοσ θαλη τα εαυτησ τεκνα 8 ουτως ομειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα και τασ εαυτων ψυχασ διοτι αγαπητοι ημιν γεγενησθε 9 μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτοσ γαρ και ημερασ εργαζομενοι προσ το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εισ υμας το ευαγγελιον του θεου 10 υμεις μαρτυρεσ και ο θεοσ ωσ οσιωσ και δικαιωσ και αμεμπτωσ υμιν τοισ πιστευουσιν εγενηθημεν 11 καθαπερ οιδατε ωσ ενα εκαστον υμων ωσ πατηρ τεκνα εαυτου παρακαλουντες υμασ και παραμυθουμενοι 12 και μαρτυρομενοι εισ το περιπατησαι υμασ αξιωσ του θεου του καλουντοσ υμασ εισ την εαυτου βασιλειαν και δοξαν 13 δια τουτο και ημεις ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτωσ οτι παραλαβοντες λογον ακοησ παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθωσ εστιν αληθωσ λογον θεου οσ και ενεργειται εν υμιν τοισ πιστευουσιν 14 υμεις γαρ μιμηται εγενηθητε

αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη
ιουδαια εν χριστω ιησου οτι τα αυτα επαθετε και υμεις
υπο των ιδιων συμφυλετων καθως και αυτοι υπο των
ιουδαιων 15 των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν
και τους ιδιους προφητας και ημας εκδιωξαντων και
θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποις εναντιων 16
κωλυοντων ημας τοις εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εις
το αναπληρωσαι αυτων τας αμαρτιας παντοτε εφθασεν
δε επ αυτους η οργη εις τελος 17 ημεις δε αδελφοι
απορφανισθεντες αφ υμων προς καιρον ωρας προσωπω
ου καρδια περισσοτερωσ εσπουδασαμεν το προσωπον
υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια 18 διο ηθελησαμεν ελθειν
προς υμας εγω μεν παυλος και απαξ και δισ και ενεκοψεν
ημας ο σατανας 19 τισ γαρ ημων ελπισ η χαρα η στεφανος
καυχησεωσ η ουχι και υμεις εμπροσθεν του κυριου ημων
ιησου εν τη αυτου παρουσια 20 υμεις γαρ εστε η δοξα
ημων και η χαρα

3 διο μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν
αθηναισ μονοι 2 και επεμψαμεν τιμοθεον τον αδελφον
ημων και διακονον του θεου και συνεργον ημων εν
τω ευαγγελιω του χριστου εις το στηριξαι υμας και
παρακαλεσαι υμας περι της πιστεωσ υμων 3 το μηδεν
σαινεσθαι εν ταισ θλιψεσιν ταυταισ αυτοι γαρ οιδατε οτι εις
τουτο κειμεθα 4 και γαρ οτε προς υμας ημεν προελεγομεν
υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι καθως και εγενετο και οιδατε
5 δια τουτο καγω μηκετι στεγων επεμψα εις το γνωναι την
πιστιν υμων μηπωσ επειρασεν υμας ο πειραζων και εις
κενον γενηται ο κοπος ημων 6 αρτι δε ελθοντοσ τιμοθεου
προς ημας αφ υμων και ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν

και την αγαπην υμων και οτι εχετε μνειαν ημων αγαθην παντοτε επιποθουντες ημας ιδειν καθαπερ και ημεις υμας 7 δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν επι παση τη θλιψει και αναγκη ημων δια της υμων πιστεωσ 8 οτι νυν ζωμεν εαν υμεις στηκετε εν κυριω 9 τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω ανταποδουναι περι υμων επι παση τη χαρα η χαιρομεν δι υμασ εμπροσθεν του θεου ημων 10 νυκτοσ και ημερασ υπερ εκπερισσου δεομενοι εισ το ιδειν υμων το προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεωσ υμων 11 αυτοσ δε ο θεοσ και πατηρ ημων και ο κυριοσ ημων ιηουσ χριστοσ κατευθυναι την οδον ημων προσ υμασ 12 υμασ δε ο κυριοσ πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εισ αλληλουσ και εισ παντασ καθαπερ και ημεις εισ υμασ 13 εισ το στηριξαι υμων τασ καρδιασ αμεμπτουσ εν αγιωσυνη εμπροσθεν του θεου και πατροσ ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιηου χριστου μετα παντων των αγιων αυτου

4 λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν υμασ και παρακαλουμεν εν κυριω ιηου καθωσ παρελαβετε παρ ημων το πωσ δει υμασ περιπατειν και αρεσκειν θεω ινα περισσευητε μαλλον 2 οιδατε γαρ τινασ παραγγελιασ εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιηου 3 τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου ο αγιασμοσ υμων απεχεσθαι υμασ απο της πορνειασ 4 ειδεναι εκαστον υμων το εαυτου σκευοσ κτασθαι εν αγιασμω και τιμη 5 μη εν παθει επιθυμιασ καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον 6 το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διοτι εκδικιοσ ο κυριοσ περι παντων τουτων καθωσ και προειπομεν υμιν και διεμαρτυραμεθα 7 ου γαρ εκαλεσεν

ημασ ο θεοσ επι ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω **8** τοιγαρουν ο αθετων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον και δοντα το πνευμα αυτου το αγιον εισ υμασ **9** περι δε τησ φιλαδελφιασ ου χρειαν εχετε γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεισ θεοδιδακτοι εστε εισ το αγαπαν αλληλουσ **10** και γαρ ποιειτε αυτο εισ παντασ τουσ αδελφουσ τουσ εν ολη τη μακεδονια παρακαλουμεν δε υμασ αδελφοι περισσευειν μαλλον **11** και φιλοτιμεισθαι ησυχαζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταισ ιδιαισ χερσιν υμων καθωσ υμιν παρηγγειλαμεν **12** ινα περιπατητε ευσχημονωσ προσ τουσ εξω και μηδενωσ χρειαν εχητε **13** ου θελωμεν δε υμασ αγνοειν αδελφοι περι των κεκοιμημενων ινα μη λυπησθε καθωσ και οι λοιποι οι μη εχοντεσ ελπιδα **14** ει γαρ πιστευομεν οτι ιησουσ απεθανεν και ανεστη ουτωσ και ο θεοσ τουσ κοιμηθεντασ δια του ιησου αξει συν αυτω **15** τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κυριου οτι ημεισ οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι εισ την παρουσιαν του κυριου ου μη φθασωμεν τουσ κοιμηθεντασ **16** οτι αυτοσ ο κυριοσ εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θεου καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτον **17** επειτα ημεισ οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι αμα συν αυτοισ αρπαγησομεθα εν νεφελαισ εισ απαντησιν του κυριου εισ αερα και ουτωσ παντοτε συν κυριω εσομεθα **18** ωστε παρακαλειτε αλληλουσ εν τοισ λογοισ τουτοισ

5 περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χρειαν εχετε υμιν γραφεσθαι **2** αυτοι γαρ ακριβωσ οιδατε οτι η ημερα κυριου ωσ κλεπτησ εν νυκτι ουτωσ ερχεται **3** οταν γαρ λεγωσιν ειρηνη και ασφαλεια τοτε

αιφνιδιος αυτοις εφισταται ολεθρος ωσπερ η ωδιν τη
εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωσιν 4 υμεις δε
αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμας ωσ κλεπτησ
καταλαβη 5 παντες υμεις υιοι φωτοσ εστε και υιοι
ημερασ ουκ εσμεν νυκτοσ ουδε σκοτοσ 6 αρα ουν μη
καθευδωμεν ωσ και οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και
νηφωμεν 7 οι γαρ καθευδοντες νυκτοσ καθευδουσιν και
οι μεθυσκομενοι νυκτοσ μεθουσιν 8 ημεις δε ημερασ
οντες νηφωμεν ενδυσουμενοι θωρακα πιστεωσ και αγαπησ
και περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριασ 9 οτι ουκ εθετο
ημασ ο θεοσ εισ οργην αλλ εισ περιποιησιν σωτηριασ
δια του κυριου ημων ιησου χριστου 10 του αποθανοντοσ
υπερ ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα
συν αυτω ζησωμεν 11 διο παρακαλειτε αλληλουσ και
οικοδομειτε εισ τον ενα καθωσ και ποιειτε 12 ερωτωμεν
δε υμασ αδελφοι ειδεναι τουσ κοπιωντασ εν υμιν και
προισταμενουσ υμων εν κυριω και νουθετουντασ υμασ 13
και ηγεισθαι αυτοουσ υπερ εκπερισσου εν αγαπη δια το
εργον αυτων ειρηνευετε εν εαυτοισ 14 παρακαλουμεν δε
υμασ αδελφοι νουθετειτε τουσ ατακτουσ παραμυθεισθε
τουσ ολιγοψυχουσ αντεχεσθε των ασθενων μακροθυμειτε
προσ παντασ 15 ορατε μη τισ κακον αντι κακου τινι αποδω
αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε και εισ αλληλουσ και εισ
παντασ 16 παντοτε χαιρετε 17 αδιαλειπτωσ προσευχεσθε
18 εν παντι ευχαριστειτε τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω
ιησου εισ υμασ 19 το πνευμα μη σβεννυτε 20 προφητειασ
μη εξουθενειτε 21 παντα δε δοκιμαζετε το καλον κατεχετε
22 απο παντοσ ειδουσ πονηρου απεχεσθε 23 αυτοσ δε ο
θεοσ της ειρηνησ αγιασαι υμασ ολοτελεισ και ολοκληρον

υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτωσ εν
τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθειη
24 πιστοσ ο καλων υμασ οσ και ποιησει **25** αδελφοι
προσευχεσθε περι ημων **26** ασπασασθε τουσ αδελφουσ
παντασ εν φιληματι αγιω **27** ορκιζω υμασ τον κυριον
αναγνωσθηναι την επιστολην πασιν τοισ αγιοισ αδελφοισ
28 η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων
αμην

Προς Θεσσαλονικεις Β΄

1 παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω **2** χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ ημων και κυριου ιησου χριστου **3** ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθωσ αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστισ υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εισ αλληλουσ **4** ωστε ημασ αυτουσ εν υμιν καυχασθαι εν ταισ εκκλησιαισ του θεου υπερ της υπομονησ υμων και πιστεωσ εν πασιν τοισ διωγμοισ υμων και ταισ θλιψεσιν αισ ανεχεσθε **5** ενδειγμα της δικαιασ κρισεωσ του θεου εισ το καταξιωθηναι υμασ της βασιλειασ του θεου υπερ ησ και πασχετε **6** ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοισ θλιβουσιν υμασ θλιψιν **7** και υμιν τοισ θλιβομενοισ ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεωσ αυτου **8** εν πυρι φλογοσ διδοντοσ εκδικησιν τοισ μη ειδοσιν θεον και τοισ μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου **9** οιτινεσ δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξησ της ισχυοσ αυτου **(aiōnios g166)** **10** οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοισ αγιοισ αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοισ πιστευσασιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμασ εν τη ημερα εκεινη **11** εισ ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμασ αξιωση της κλησεωσ ο θεοσ ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνησ και εργον πιστεωσ εν δυναμει **12** οπωσ ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου εν υμιν και υμεισ εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2 ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι υπερ της παρουσιασ του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγησ επ αυτον **2** εισ το μη ταχεωσ σαλευθηναι υμασ απο του νοουσ μητε θροεισθαι μητε δια πνευματοσ μητε δια λογου μητε δι επιστολησ ωσ δι ημων ωσ οτι ενεστηκεν η ημερα του χριστου **3** μη τισ υμασ εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωποσ της αμαρτιασ ο υιοσ της απωλειασ **4** ο αντικειμενοσ και υπεрайρομενοσ επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εισ τον ναον του θεου ωσ θεον καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεοσ **5** ου μνημονευετε οτι ετι ων προσ υμασ ταυτα ελεγον υμιν **6** και νυν το κατεχον οιδατε εισ το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω **7** το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιασ μονον ο κατεχων αρτι εωσ εκ μεσου γενηται **8** και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομοσ ον ο κυριοσ αναλωσει τω πνευματι του στοματοσ αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιασ αυτου **9** ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοισ και τερασιν ψευδουσ **10** και εν παση απατη της αδικιασ εν τοισ απολλυμενοισ ανθ ων την αγαπην της αληθειασ ουκ εδεξαντο εισ το σωθηναι αυτουσ **11** και δια τουτο πεμψει αυτοισ ο θεοσ ενεργειαν πλανησ εισ το πιστευσαι αυτουσ τω ψευδει **12** ινα κριθωσιν παντεσ οι μη πιστευσαντεσ τη αληθεια αλλ ευδοκησαντεσ εν τη αδικια **13** ημεισ δε οφειλομεν ευχαριστηιν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλετο υμασ ο θεοσ απ αρχησ εισ σωτηριαν εν αγιασμω πνευματοσ και πιστει αληθειασ **14** εισ ο εκαλεσεν υμασ δια

του ευαγγελιου ημων εις περιποιησιν δοξης του κυριου ημων ιησου χριστου 15 αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τας παραδοσεις ας εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολης ημων 16 αυτοσ δε ο κυριος ημων ιησους χριστος και ο θεος και πατηρ ημων ο αγαπησας ημασ και δουσ παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι (aiōnios g166) 17 παρακαλεσαι υμων τας καρδιασ και στηριξαι υμασ εν παντι λογω και εργω αγαθω

3 το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογος του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθωσ και προσ υμασ 2 και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις 3 πιστος δε εστιν ο κυριος οσ στηριξει υμασ και φυλαξει απο του πονηρου 4 πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμασ οτι α παραγγελλομεν υμιν και ποιειτε και ποιησετε 5 ο δε κυριος κατευθυναι υμων τας καρδιασ εις την αγαπην του θεου και εις την υπομονην του χριστου 6 παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου στελλεσθαι υμασ απο παντοσ αδελφου ατακτωσ περιπατουντοσ και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβον παρ ημων 7 αυτοι γαρ οιδατε πωσ δει μιμεισθαι ημασ οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν 8 ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινος αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτα και ημεραν εργαζομενοι προσ το μη επιβαρησαι τινα υμων 9 ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτοουσ τυπον δωμεν υμιν εις το μιμεισθαι ημασ 10 και γαρ οτε ημεν προσ υμασ τουτο παρηγγελλομεν υμιν οτι ει τισ ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω 11 ακουομεν γαρ τινασ περιπατουντασ εν υμιν ατακτωσ μηδεν εργαζομενουσ αλλα περιεργαζομενουσ 12 τοισ δε

τοιουτοις παραγγελλομεν και παρακαλουμεν δια του κυριου ημων ιησου χριστου ινα μετα ησυχιασ εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν **13** υμεις δε αδελφοι μη εκκακησητε καλοποιουντες **14** ει δε τις ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολης τουτον σημειουσθε και μη συναναμιγνυσθε αυτω ινα εντραπη **15** και μη ως εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ως αδελφον **16** αυτοσ δε ο κυριος της ειρηνης δωη υμιν την ειρηνην δια παντοσ εν παντι τροπω ο κυριος μετα παντων υμων **17** ο ασπασμοσ τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτωσ γραφω **18** η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

Προς Τιμοθεον Α΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και κυριου ιησου χριστου της ελπιδος ημων **2** τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρισ ελεος ειρηνη απο θεου πατρος ημων και χριστου ιησου του κυριου ημων **3** καθως παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφεσω πορευομενος εις μακεδονιαν ινα παραγγειλησ τισιν μη ετεροδιδασκαλειν **4** μηδε προσεχειν μυθοις και γενεαλογιαις απεραντοις αιτινεις ζητησεις παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει **5** το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρας καρδιας και συνειδησεως αγαθης και πιστεως ανυποκριτου **6** ων τινες αστοχησαντες εξετραπησαν εις ματαιολογιαν **7** θελοντες ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντες μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται **8** οιδαμεν δε οτι καλος ο νομος εαν τισ αυτω νομιμωσ χρηται **9** ειδωσ τουτο οτι δικαιω νομος ου κειται ανομοις δε και ανυποτακτοις ασεβειν και αμαρτωλοις ανοσιοις και βεβηλοις πατρολωαις και μητρολωαις ανδροφονοις **10** πορνοις αρσενοκοιταις ανδραποδισταις ψευσταις επιορκοις και ει τι ετερον τη υγαινουση διδασκαλια αντικειται **11** κατα το ευαγγελιον της δοξης του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω **12** και χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν **13** τον προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα ηληθην οτι αγνων εποιησα εν απιστια **14** υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεως και αγαπης της εν χριστω ιησου **15** πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιος οτι χριστος ιησους ηλθεν

εις τον κοσμον αμαρτωλους σωσαι ων πρωτος ειμι εγω
16 αλλα δια τουτο ηληθην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται
ιησους χριστος την πασαν μακροθυμιαν προς υποτυπωσιν
των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εισ ζωην αιωνιον
(**aiōnios g166**) **17** τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτω
αορατω μονω σοφω θεω τιμη και δοξα εισ τους αιωνας
των αιωνων αμην (**aiōn g165**) **18** ταυτην την παραγγελιαν
παρατιθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τας προαγουσας
επι σε προφητειας ινα στρατευη εν αυταις την καλην
στρατειαν **19** εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινες
απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν **20** ων εστιν
υμεναιος και αλεξανδρος ους παρεδωκα τω σατανα ινα
παιδευθωσιν μη βλασφημειν

2 παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεις
προσευχας εντευξεις ευχαριστιας υπερ παντων ανθρωπων
2 υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα
ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και
σεμνοτητι **3** τουτο γαρ καλον και αποδεκτον ενωπιον
του σωτηρος ημων θεου **4** ος παντας ανθρωπους θελει
σωθηναι και εισ επιγνωσιν αληθειας ελθειν **5** εισ γαρ
θεος εισ και μεσιτησ θεου και ανθρωπων ανθρωπος
χριστος ιησους **6** ο δουσ εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων
το μαρτυριον καιροισ ιδιοισ **7** εισ ο ετεθην εγω κηρυξ
και αποστολος αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι
διδασκαλος εθνων εν πιστει και αληθεια **8** βουλομαι ουν
προσευχεσθαι τους ανδρας εν παντι τοπω επαιροντας
οσιους χειρας χωρισ οργησ και διαλογισμου **9** ωσαυτως
και τας γυναικας εν καταστολη κοσμιω μετα αιδουσ και
σωφροσυνησ κοσμειν εαυτας μη εν πλεγμασιν η χρυσω

η μαργαριταισ η ιματισμω πολυτελει 10 αλλ ο πρεπει
γυναιξιν επαγγελομεναισ θεοσεβειαν δι εργαων αγαθων
11 γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη 12 γυναικι
δε διδασκειν ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδρος αλλ
ειναι εν ησυχια 13 αδαμ γαρ πρωτοσ επλασθη ειτα ευα
14 και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη απατηθεισα εν
παραβασει γεγονεν 15 σωθησεται δε δια της τεκνογονιασ
εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα
σωφροσυνησ

3 πιστοσ ο λογοσ ει τισ επισκοπησ ορεγεται καλου εργου
επιθυμει 2 δει ουν τον επισκοπον ανεπιληπτον ειναι μιασ
γυναικοσ ανδρα νηφαλεον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον
διδακτικον 3 μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη
αλλ επιεικη αμαχον αφιλαργυρον 4 του ιδιου οικου καλωσ
προισταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασησ
σεμνοτητοσ 5 ει δε τισ του ιδιου οικου προστηναι ουκ
οιδεν πως εκκλησιασ θεου επιμελησεται 6 μη νεοφυτον
ινα μη τυφωθεις εισ κριμα εμπεση του διαβολου 7 δει
δε αυτον και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν
ινα μη εισ ονειδισμον εμπεση και παγιδα του διαβολου 8
διακονουσ ωσαυτωσ σεμνουσ μη διλογουσ μη οινω πολλω
προσεχοντασ μη αισχροκερδεις 9 εχοντασ το μυστηριον
της πιστεωσ εν καθαρα συνειδησει 10 και ουτοι δε
δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι
οντεσ 11 γυναικασ ωσαυτωσ σεμνασ μη διαβολουσ
νηφαλεουσ πιστασ εν πασιν 12 διακονοι εστωσαν μιασ
γυναικοσ ανδρεσ τεκνων καλωσ προισταμενοι και των
ιδιων οικων 13 οι γαρ καλωσ διακονησαντεσ βαθμον
εαυτοισ καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν

πιστει τη εν χριστω ιησου **14** ταυτα σοι γραφω ελπιζων
ελθειν προς σε ταχιον **15** εαν δε βραδυνω ινα ειδησ πως
δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι ητισ εστιν εκκλησια
θεου ζωντος στυλος και εδραιωμα της αληθειας **16** και
ομολογουμενωσ μεγα εστιν το της ευσεβειας μυστηριον
θεοσ εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν πνευματι ωφθη
αγγελιοισ εκηρυχθη εν εθνεσιν επιστευθη εν κοσμω
ανεληφθη εν δοξη

4 το δε πνευμα ρητωσ λεγει οτι εν υστεροισ καιροισ
αποστησονται τινεσ της πιστεωσ προσεχοντεσ πνευμασιν
πλανοισ και διδασκαλιαισ δαιμονιων **2** εν υποκρισει
ψευδολογων κεκαυτηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν
3 κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θεοσ
εκτισεν εισ μεταληψιν μετα ευχαριστιασ τοισ πιστοισ και
επεγνωκοσιν την αληθειαν **4** οτι παν κτισμα θεου καλον
και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιασ λαμβανομενον
5 αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεωσ **6** ταυτα
υποτιθεμενοσ τοισ αδελφοισ καλοσ εση διακονοσ ιησου
χριστου εντρεφομενοσ τοισ λογοισ της πιστεωσ και
της καλησ διδασκαλιασ η παρηκολουθηκασ **7** τουσ δε
βεβηλουσ και γραωδεισ μυθουσ παραιτου γυμναζε δε
σεαυτον προς ευσεβειαν **8** η γαρ σωματικη γυμνασια
προς ολιγον εστιν ωφελιμοσ η δε ευσεβεια προς παντα
ωφελιμοσ εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωησ της νυν και
της μελλουσησ **9** πιστοσ ο λογοσ και πασησ αποδοχησ
αξιοσ **10** εισ τουτο γαρ και κοπιωμεν και ονειδιζομεθα
οτι ηλπικαμεν επι θεω ζωντι οσ εστιν σωτηρ παντων
ανθρωπων μαλιστα πιστων **11** παραγγελλε ταυτα και
διδασκε **12** μηδεισ σου της νεοτητοσ καταφρονειτω αλλα

τυπος γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη
εν πνευματι εν πιστει εν αγνεια 13 εως ερχομαι προσεχε
τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια 14 μη αμελει
του εν σοι χαρισματος ο εδοθη σοι δια προφητειας μετα
επιθεσεωσ των χειρων του πρεσβυτεριου 15 ταυτα μελετα
εν τουτοις ισθι ινα σου η προκοπη φανερα η εν πασιν 16
επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοις τουτο
γαρ ποιων και σεαυτον σωσεις και τους ακουοντασ σου

5 πρεσβυτερω μη επιπληξησ αλλα παρακαλει ωσ πατερα
νεωτερουσ ωσ αδελφουσ 2 πρεσβυτερασ ωσ μητερασ
νεωτερασ ωσ αδελφασ εν παση αγνεια 3 χηρασ τιμα
τασ οντωσ χηρασ 4 ει δε τισ χηρα τεκνα η εκγονα εχει
μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και
αμοιβασ αποδιδοναι τοις προγονοις τουτο γαρ εστιν
αποδεκτον ενωπιον του θεου 5 η δε οντωσ χηρα και
μεμονωμενη ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταισ
δησεσιν και ταισ προσευχαισ νυκτοσ και ημερασ 6 η
δε σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν 7 και ταυτα παραγγελλε
ινα ανεπιληπτοι ωσιν 8 ει δε τισ των ιδιων και μαλιστα
των οικειων ου προνοει την πιστιν ηρνηται και εστιν
απιστου χειρων 9 χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων
εξηκοντα γεγονυια ενος ανδρουσ γυνη 10 εν εργοις
καλοισ μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν
ει αγιων ποδασ ενιψεν ει θλιβομενοισ επηρκεσεν ει
παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν 11 νεωτερασ δε
χηρασ παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου
γαμειν θελουσιν 12 εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν
ηθετησαν 13 αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναι
τασ οικιασ ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και

περιεργοι λαλουςαι τα μη δεοντα 14 βουλομαι ουν
νεωτερασ γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν
αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λoidοριασ χαριν 15 ηδη
γαρ τινεσ εξετραπησαν οπισω του σατανα 16 ει τισ πιστοσ
η πιστη εχει χηρασ επαρκειτω αυταισ και μη βαρεισθω η
εκκλησια ινα ταισ οντωσ χηραισ επαρκεση 17 οι καλωσ
προεστωτεσ πρεσβυτεροι διπλησ τιμησ αξιουσθωσαν
μαλιστα οι κοπιωντεσ εν λογω και διδασκαλια 18 λεγει γαρ
η γραφη βουν αλωωντα ου φιμωσεισ και αξιοσ ο εργατησ
του μισθου αυτου 19 κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη
παραδεχου εκτοσ ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων 20
τουσ αμαρτανοντασ ενωπιον παντων ελεγχε ινα και
οι λοιποι φοβον εχωσιν 21 διαμαρτυρομαι ενωπιον
του θεου και κυριου ιησου χριστου και των εκλεκτων
αγγελων ινα ταυτα φυλαξησ χωρισ προκριματοσ μηδεν
ποιων κατα προσκλησιν 22 χειρασ ταχεωσ μηδενι επιτιθει
μηδε κοινωνει αμαρτιαισ αλλοτριαισ σεαυτον αγνον
τηρει 23 μηκετι υδροποτει αλλ οινω ολιγω χρω δια τον
στομαχον σου και τασ πυκνασ σου ασθενειασ 24 τινων
ανθρωπων αι αμαρτιαι προδηλοι εισιν προαγουσαι εισ
κρισιν τισιν δε και επακολουθουσιν 25 ωσαυτωσ και τα
καλα εργα προδηλα εστιν και τα αλλωσ εχοντα κρυβηναι
ου δυνανται

6 οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι τουσ ιδιουσ δεσποτασ
πασησ τιμησ αξιουσ ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του
θεου και η διδασκαλια βλασφημηται 2 οι δε πιστουσ
εχοντεσ δεσποτασ μη καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εισιν
αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι
οι τησ ευεργεσιασ αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και

παρακαλεί 3 ει τις ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιαινουσιν λογοις τοις του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια 4 τετυφωται μηδεν επισταμενος αλλα νοσων περι ζητησεις και λογομαχιας εξ ων γινεται φθονος ερισ βλασφημιαι υπονοιαι πονηραι 5 διαπαρατριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειας νομιζοντων πορισμον ειναι την ευσεβειαν αφιστασο απο των τοιουτων 6 εστιν δε πορισμος μεγας η ευσεβεια μετα αυταρκειας 7 ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εις τον κοσμον δηλον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα 8 εχοντες δε διατροφας και σκεπασματα τουτοις αρκεσθησομεθα 9 οι δε βουλομενοι πλουτειν εμιπτουσιν εις πειρασμον και παγιδα και επιθυμιας πολλας ανοητους και βλαβερας αιτινες βυθιζουσιν τους ανθρωπους εις ολεθρον και απωλειαν 10 ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια ησ τινες ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεωσ και εαυτους περιπειραν οδυναισ πολλαισ 11 συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φευγε διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομονην πραοτητα 12 αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεωσ επιλαβου της αιωνιου ζωησ εις ην εκληθησ και ωμολογησας την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων (aiōnios g166) 13 παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου του ζωοποιουντος τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντος επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν 14 τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιληπτον μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου 15 ην καιροισ ιδιοισ δειξει ο μακαριοσ και μονοσ δυναστησ ο βασιλευσ των βασιλευοντων και κυριοσ των κυριευοντων

16 ο μόνος έχων ἀθανάσιαν φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον ὄν
εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται ὦ τιμῆ καὶ
κράτος αἰώνιον ἀμήν (**aiōnios g166**) **17** τοῖς πλουσίοις
ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παραγγέλλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν μηδὲ
ἠλπικεῖναι ἐπὶ πλοῦτου ἀδηλοτητι ἀλλ ἐν τῷ θεῷ τῷ
ζῶντι τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπολαυσιν
(**aiōn g165**) **18** ἀγαθοεργεῖν πλουτεῖν ἐν ἐργοῖς καλοῖς
εὐμεταδοτοὺς εἶναι κοινωνικούς **19** ἀποθησαυρίζοντάς
ἑαυτοῖς θεμελίον καλὸν εἰς τὸ μέλλον ἵνα ἐπιλάβωνται
τῆς αἰωνίου ζωῆς **20** ὦ τιμοθέε τὴν παραθήκην φυλάξον
ἐκτρεπομένους τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθεσεις
τῆς ψευδωνύμου γνώσεως **21** ἦν τινεσ ἐπαγγελλόμενοι
περὶ τὴν πίστιν ἠστοχῆσαν ἡ χάρις μετὰ σοῦ ἀμήν

Προς Τιμοθεον Β΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου
κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου **2** τιμοθεω
αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος
και χριστου ιησου του κυριου ημων **3** χαριν εχω τω
θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ως
αδιαλειπτον εχω την περι σου μνειαν εν ταις δεησεσιν μου
νυκτος και ημερας **4** επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου
των δακρυων ινα χαρας πληρωθω **5** υπομνησιν λαμβανων
της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν
τη μαμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε
οτι και εν σοι **6** δι ην αιτιαν αναμνησκω σε αναζωπυρειν
το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεως
των χειρων μου **7** ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα
δειλιασ αλλα δυναμεως και αγαπης και σωφρονισμου
8 μη ουν επαισχυνθησ το μαρτυριον του κυριου ημων
μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω
ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου **9** του σωσαντος ημας και
καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατ
ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω
ιησου προ χρονων αιωνιων (**aiōnios g166**) **10** φανερωθειςαν
δε νυν δια της επιφανειας του σωτηρος ημων ιησου
χριστου καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος
δε ζωην και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου **11** εις ο
ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος εθνων
12 δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνομαι
οιδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατος εστιν
την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν
13 υποτυπωσιν εχε υγιαινοντων λογων ων παρ εμου

ηκουσας εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου 14 την
καλην παραθηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου του
ενοικουντος εν ημιν 15 οιδας τουτο οτι απεστραφησαν με
παντες οι εν τη ασια ων εστιν φυγελος και ερμογενης 16
δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου οικω οτι πολλακις
με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη 17
αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιοτερον εξητησεν με και
ευρεν 18 δωη αυτω ο κυριος ευρειν ελεος παρα κυριου εν
εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω διηκονησεν βελτιον συ
γινωσκεις

2 συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη
εν χριστω ιησου 2 και α ηκουσας παρ εμου δια
πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποις
οιτινες ικανοι εσονται και ετερουσ διδαξαι 3 συ ουν
κακοπαθησον ως καλος στρατιωτης ιησου χριστου
4 ουδεις στρατευομενος εμπλεκεται ταις του βιου
πραγματειαις ινα τω στρατολογησαντι αρεση 5 εαν δε
και αθλη τις ου στεφανουται εαν μη νομιμωσ αθληση
6 τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον των καρπων
μεταλαμβάνειν 7 νοει α λεγω δωη γαρ σοι ο κυριος συνεσιν
εν πασιν 8 μνημονευε ιησουν χριστον εγηγερμενον εκ
νεκρων εκ σπερματος δαυιδ κατα το ευαγγελιον μου
9 εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακουργος αλλ ο
λογος του θεου ου δεδεται 10 δια τουτο παντα υπομενω
δια τους εκλεκτους ινα και αυτοι σωτηριας τυχωσιν
της εν χριστω ιησου μετα δοξης αιωνιου (aiōnios g166) 11
πιστος ο λογος ει γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν 12 ει
υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνουμεθα κακεινος
αρνησεται ημας 13 ει απιστουμεν εκεινος πιστος μενει

αρνησασθαι εαυτον ου δυναται 14 ταυτα υπομιμνησκε
διαμαρτυρομενος ενωπιον του κυριου μη λογομαχειν
εις ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων 15
σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω εργατην
ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον λογον της αληθειας
16 τας δε βεβηλους κενοφωνιας περιστασο επι πλειον
γαρ προκοψουσιν ασεβειας 17 και ο λογος αυτων ωσ
γαγγραινα νομην εξει ων εστιν υμεναιος και φιλητος
18 οιτινες περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντες την
αναστασιν ηδη γεγονεναι και ανατρεπουσιν την τινων
πιστιν 19 ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν
εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω κυριος τους οντας
αυτου και αποστητω απο αδικιας πασ ο ονομαζων το
ονομα κυριου 20 εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον
σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα
και α μιν εισ τιμην α δε εισ ατιμιαν 21 εαν ουν τις
εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευος εισ τιμην
ηγιασμενον και ευχρηστον τω δεσποτη εισ παν εργον
αγαθον ητοιμασμενον 22 τας δε νεωτερικας επιθυμιας
φευγε διωκε δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα
των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρας καρδιας 23
τας δε μωρας και παιδευτους ζητησεις παραιτου ειδωσ
οτι γεννωσιν μαχας 24 δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι
αλλ ηπιον ειναι προς παντας διδακτικον ανεξικακον 25 εν
πραοτητι παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους μηποτε δω
αυτοις ο θεος μετανοιαν εισ επιγνωσιν αληθειας 26 και
ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδος εζωγρημενοι
υπ αυτου εισ το εκεινου θελημα

3 τούτο δε γινώσκε ότι εν εσχάταις ημεραῖς ἐστήσονται καιροὶ χαλεποὶ **2** ἐσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φιλαυτοὶ φιλαργυροὶ ἀλαζονεῖς ὑπερηφάνοι βλασφημοὶ γονευσὶν ἀπειθεῖς ἀχαριστοὶ ἀνοστοὶ **3** ἀστοργοὶ ἀσπονδοὶ διαβολοὶ ἀκρατεῖς ἀνημεροὶ ἀφιλαγαθοὶ **4** προδοταὶ προπετεῖς τετυφωμένοι φιληδονοὶ μαλλον ἢ φιλοθεοὶ **5** ἔχοντες μορφωσὶν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι καὶ τούτους ἀποτρέπου **6** ἐκ τούτων γὰρ εἰσὶν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτεύοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἀμαρτίας ἀγομένα ἐπιθυμίαις ποικίλαις **7** πάντοτε μανθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπιγνώσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυναμένα **8** ὃν τρόπον δὲ ἰάννης καὶ ἰαμβρῆς ἀντέστησαν μωσῆ οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν ἀδοκιμοὶ περὶ τὴν πίστιν **9** ἀλλ' οὐ προκοψοῦσιν ἐπὶ πλεῖον ἢ γὰρ ἀνοία αὐτῶν ἐκδηλὸς ἐστὶ πάντων ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο **10** σὺ δὲ παρηκολούθηκας μοι τὴν διδασκαλίαν τὴν ἀγωγήν τὴν προθεσὴν τὴν πίστιν τὴν μακροθυμίαν τὴν ἀγάπην τὴν ὑπομονήν **11** τοῖς διωγμοῖς τοῖς παθήμασιν οἷά μοι ἐγένετο ἐν ἀντιοχείᾳ ἐν ἰκονίῳ ἐν λυστροῖς οἰοῦς διωγμοὺς ὑπηγεγκα καὶ ἐκ πάντων με ἐρρυσάτο ὁ κύριος **12** καὶ πάντες δὲ οἱ θελοντές εὐσεβῶς ζῆν ἐν χριστῷ ἰησοῦ διωχθήσονται **13** πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γοητεῖς προκοψοῦσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον πλανῶντες καὶ πλανώμενοι **14** σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἐμάθεο καὶ ἐπιστῶθης εἰδὼς πᾶρα τίνος ἐμάθεο **15** καὶ ὅτι ἀποβρεφούς τὰ ἱερά γραμμάτια οἶδας τὰ δυναμένα σε σοφισαί εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ **16** πᾶσα γράφη θεοπνευστός καὶ ὠφελίμος πρὸς διδασκαλίαν

προς ελεγχον προς επανορθωσιν προς παιδειαν την εν δικαιοσυνη 17 ινα αρτιος η ο του θεου ανθρωπος προς παν εργον αγαθον εξηρτισμενος

4 διαμαρτυρομαι ουν εγω ενωπιον του θεου και του κυριου ιησου χριστου του μελλοντος κρινειν ζωντας και νεκρους κατα την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου **2** κηρυξον τον λογον επιστηθι ευκαιρωσ ακαιρωσ ελεγχον επιτιμησον παρακαλεσον εν παση μακροθυμια και διδαχη **3** εσται γαρ καιρος οτε της υγιαινουσης διδασκαλιασ ουκ ανεξονται αλλα κατα τας επιθυμιασ τας ιδιασ εαυτοισ επισωρευουσιν διδασκαλους κνηθομενοι την ακοην **4** και απο μεν της αληθειας την ακοην αποστρεψουσιν επι δε τουσ μυθουσ εκτραπησονται **5** συ δε νηφε εν πασιν κακοπαθησον εργον ποιησον ευαγγελιστου την διακονιαν σου πληροφορησον **6** εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιρος της εμης αναλυσεωσ εφεστηκεν **7** τον αγωνα τον καλον ηγωνισμαι τον δρομον τετελεκα την πιστιν τετηρηκα **8** λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνης στεφανοσ ον αποδωσει μοι ο κυριοσ εν εκεινη τη ημερα ο δικαιοσ κριτησ ου μονον δε εμοι αλλα και πασιν τοισ ηγαπηκοσιν την επιφανειαν αυτου **9** σπουδασον ελθειν προς με ταχεωσ **10** δημασ γαρ με εγκατελιπεν αγαπησασ τον νυν αιωνα και επορευθη εις θεσσαλονικην κρησκησ εις γαλατιαν τιτοσ εις δαλματιαν (αιθν g165) **11** λουκασ εστιν μονοσ μετ εμου μαρκον αναλαβων αγε μετα σεαυτου εστιν γαρ μοι ευχρηστοσ εις διακονιαν **12** τυχικον δε απεστειλα εις εφεσον **13** τον φελονην ον απελιπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενοσ φερε και τα βιβλια μαλιστα τασ μεμβρανασ **14** αλεξανδροσ ο χαλκευσ πολλα μοι

κακα ενεδειξατο αποδωη αυτω ο κυριος κατα τα εργα
αυτου 15 ον και συ φυλασσου λιαν γαρ ανθεστηκεν τοις
ημετεροις λογοις 16 εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις μοι
συμπαρεγενετο αλλα παντες με εγκατελιπον μη αυτοις
λογισθειη 17 ο δε κυριος μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν
με ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουση
παντα τα εθνη και ερρυσθην εκ στοματος λεοντος 18
και ρυσεται με ο κυριος απο παντος εργου πονηρου
και σωσει εις την βασιλειαν αυτου την επουρανιον ω
η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην (αιδ̄n g165) 19
ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορου οικον
20 εραστος εμεινεν εν κορινθω τροφιμον δε απελιπον εν
μιλητω ασθενουντα 21 σπουδασον προ χειμωνος ελθειν
ασπαζεται σε ευβουλος και πουδησ και λινοσ και κλαυδια
και οι αδελφοι παντες 22 ο κυριος ιησουσ χριστος μετα
του πνευματοσ σου η χαρισ μεθ υμων αμην

Προς Τιτον

1 παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατα ευσεβειαν **2** επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων (aiōnios g166) **3** εφανερωσεν δε καιροισ ιδιοισ τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατα επιταγην του σωτηρος ημων θεου **4** τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρισ ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου του σωτηρος ημων **5** τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερουσ ωσ εγω σοι διεταξαμην **6** ει τις εστιν ανεγκλητος μιας γυναικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα **7** δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ωσ θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη **8** αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη **9** αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατος η και παρακαλει εν τη διδασκαλια τη υγιαinouση και τουσ αντιλεγοντασ ελεγειν **10** εισιν γαρ πολλοι και ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ περιτομησ **11** ουσ δει επιστομιζειν οιτινεσ ολουσ οικουσ ανατρεπουσιν διδασκοντεσ α μη δει αισχρου κερδουσ χαριν **12** ειπεν τις εξ αυτων ιδιοσ αυτων προφητησ κρητεσ αι ψευσαι κακα θηρια γαστερεσ αργαι **13** η μαρτυρια αυτη εστιν αληθησ δι ην αιτιαν ελεγε αυτουσ αποτομωσ ινα υγιαινωσιν εν τη πιστει **14** μη προσεχοντεσ ιουδαικοισ μυθοισ και εντολαιοσ ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν **15** παντα μεν καθαρα τοισ καθαροισ τοισ δε

μεμιασμενοις και απιστοις ουδεν καθαρον αλλα μεμιανται αυτων και ο νους και η συνειδησις 16 θεον ομολογουσιν ειδεναι τοις δε εργοις αρνουνται βδελυκτοι οντες και απειθεις και προς παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2 συ δε λαλει α πρεπει τη υγιαinouση διδασκαλια 2 πρεσβυτας νηφαλεουσ ειναι σεμνους σωφρονας υγιαινοντας τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη 3 πρεσβυτιδας ωσαυτωσ εν καταστηματι ιεροπρεπεισ μη διαβολουσ μη οινω πολλω δεδουλωμενας καλοδιδασκαλους 4 ινα σωφρονιζωσιν τασ νεασ φιλανδρους ειναι φιλοτεκνους 5 σωφρονας αγνας οικουρους αγαθασ υποτασσομενας τοις ιδιοις ανδρασιν ινα μη ο λογος του θεου βλασφημηται 6 τουσ νεωτερους ωσαυτωσ παρακαλει σωφρονειν 7 περι παντα σεαυτον παρεχομενος τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αδιαφθοριαν σεμνοτητα αφθαρσιαν 8 λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιασ εντραπη μηδεν εχων περι ημων λεγειν φαυλον 9 δουλους ιδιοις δεσποταισ υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστοουσ ειναι μη αντιλεγοντας 10 μη νοσφιζομενους αλλα πιστιν πασαν ενδεικνυμενους αγαθην ινα την διδασκαλιαν του σωτηροσ ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν 11 επεφανη γαρ η χαρις του θεου η σωτηριος πασιν ανθρωποισ 12 παιδευουσα ημασ ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τασ κοσμικασ επιθυμιασ σωφρονωσ και δικαιωσ και ευσεβωσ ζησωμεν εν τω νυν αιωνι (aiōn g165) 13 προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν τησ δοξησ του μεγαλου θεου και σωτηροσ ημων ιησου χριστου 14 οσ εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσεται ημασ απο πασησ ανομιασ και καθαριση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργων 15 ταυτα

λαλει και παρακαλει και ελεγγε μετα πασης επιταγης
μηδεις σου περιφρονειτω

3 υπομιμησκει αυτους αρχαισ και εξουσιασ
υποτασσεσθαι πειθαρχειν προσ παν εργον αγαθον
ετοιμους ειναι **2** μηδενα βλασφημειν αμαχουσ ειναι
επεικεισ πασαν ενδεικνυμενους πραοτητα προσ παντας
ανθρωπους **3** ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι απειθεισ
πλανωμενοι δουλευοντες επιθυμιασ και ηδοναισ
ποικιλιασ εν κακια και φθονω διαγοντες στυγητοι
μισουντες αλληλους **4** οτε δε η χρηστοτης και η
φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος ημων θεου **5** ουκ εξ
εργων των εν δικαιοσυνη ων εποιησαμεν ημεις αλλα
κατα τον αυτου ελεον εσωσεν ημασ δια λουτρον
παλιγγενεσιασ και ανακαινωσεωσ πνευματοσ αγιου **6** ου
εξεχεεν εφ ημασ πλουσιωσ δια ιησου χριστου του
σωτηρος ημων **7** ινα δικαιωθεντες τη εκεινου χαριτι
κληρονομοι γενωμεθα κατ ελπιδα ζωησ αιωνιου (**aiōnios**
g166) **8** πιστοσ ο λογος και περι τουτων βουλομαι σε
διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων εργων
προιστασθαι οι πεπιστευκοτες θεω ταυτα εστιν τα καλα
και ωφελιμα τοισ ανθρωποισ **9** μωρασ δε ζητησεισ και
γενεαλογιασ και ερεισ και μαχασ νομικασ περιστασο
εισιν γαρ ανωφελεισ και ματαιοι **10** αιρετικον ανθρωπον
μετα μιαν και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου **11** ειδωσ
οτι εξεστραπται ο τοιουτοσ και αμαρτανει ων
αυτοκατακριτοσ **12** οταν πεμψω αρτεμαν προσ σε η
τυχικον σπουδασον ελθειν προσ με εισ νικοπολιν εκει γαρ
κεκρικα παραχειμασαι **13** ζηναν τον νομικον και απολλω
σπουδαιωσ προπεμψον ινα μηδεν αυτοισ λειπη **14**

μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργαων
προιστασθαι εις τας αναγκαιασ χρειασ ινα μη ωσιν
ακαρποι **15** ασπαζονται σε οι μετ εμου παντες ασπασαι
τουσ φιλουντασ ημασ εν πιστει η χαρισ μετα παντων
υμων αμην

Προς Φιλημονα

1 παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων **2** και απφια τη αγαπητη και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια **3** χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ ημων και κυριου ιησου χριστου **4** ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου **5** ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεισ προσ τον κυριον ιησουν και εισ παντασ τουσ αγιουσ **6** οπωσ η κοινωνια της πιστεωσ σου ενεργησ γενηται εν επιγνωσει παντοσ αγαθου του εν ημιν εισ χριστον ιησουν **7** χαριν γαρ εχομεν πολλην και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαυται δια σου αδελφε **8** διο πολλην εν χριστω παρρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον **9** δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτοσ ων ωσ παυλος πρεσβυτησ νυνι δε και δεσμιος ιησου χριστου **10** παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοισ δεσμοισ μου ονησιμον **11** τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε σοι και εμοι ευχρηστον ον ανεπεμψα **12** συ δε αυτον τουτ εστιν τα εμα σπλαγχνα προσλαβου **13** ον εγω εβουλομην προσ εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου διακονη μοι εν τοισ δεσμοισ του ευαγγελιου **14** χωρισ δε της σης γνωμησ ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ωσ κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον **15** ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προσ ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχησ (aiōnios g166) **16** ουκετι ωσ δουλον αλλ υπερ δουλον αδελφον αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω **17** ει ουν με

εχεις κοινωνον προσλαβου αυτον ωσ εμε 18 ει δε τι
ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογει 19 εγω παυλοσ
εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι
και σεαυτον μοι προσοφειλεις 20 ναι αδελφε εγω σου
οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν κυριω
21 πεποιθωσ τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδωσ οτι και
υπερ ο λεγω ποιησεις 22 αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν
ελπιζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι
υμιν 23 ασπαζονται σε επαφρασ ο συναιχμαλωτοσ μου εν
χριστω ιησου 24 μαρκοσ αρισταρχοσ δημασ λουκασ οι
συνεργοι μου 25 η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου
μετα του πνευματοσ υμων αμην

Προς Εβραίους

1 πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω **2** ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και τους αιωνασ εποιησεν (aiōn g165) **3** οσων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεωσ αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμεωσ αυτου δι εαυτου καθαρισμον ποιησαμενοσ των αμαρτιων ημων εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνησ εν υψηλοις **4** τοσουτω κρειττων γενομενοσ των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτουσ κεκληρονομηκεν ονομα **5** τινη γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εισ πατερα και αυτοσ εσται μοι εισ υιον **6** οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εισ την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντεσ αγγελοι θεου **7** και προσ μεν τους αγγελουσ λεγει ο ποιων τους αγγελουσ αυτου πνευματα και τους λειτουργουσ αυτου πυροσ φλογα **8** προσ δε τον υιον ο θρονοσ σου ο θεοσ εισ τον αιωνα του αιωνοσ ραβδοσ ευθυτητοσ η ραβδοσ της βασιλειασ σου (aiōn g165) **9** ηγαπησασ δικαιοσυνην και εμισησασ ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεοσ ο θεοσ σου ελαιον αγαλλιασεωσ παρα τουσ μετοχουσ σου **10** και συ κατ αρχασ κυριε την γην εθεμελιωσασ και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι **11** αυτοι απολουνται συ δε διαμενεισ και παντεσ ωσ ιματιον παλαιωθησονται **12** και ωσει περιβολαιον ελιξεισ αυτουσ και αλλαγησονται συ δε ο αυτοσ ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν **13** προσ τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τους εχθρουσ

σου υποποδιον των ποδων σου 14 ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν

2 δια τουτο δει περισσοτερωσ ημασ προσεχειν τοισ ακουσθεισιν μηποτε παραρρυωμεν 2 ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεισ λογοσ εγενετο βεβαιουσ και πασα παραβασισ και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν 3 πως ημεις εκφρευομεθα τηλικαυτησ αμελησαντες σωτηριασ ητισ αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εις ημασ εβεβαιωθη 4 συνεπιμαρτυρουντοσ του θεου σημειοισ τε και τερασιν και ποικιλαιοσ δυναμεσιν και πνευματοσ αγιου μερισμοισ κατα την αυτου θελησιν 5 ου γαρ αγγελοισ υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ησ λαλουμεν 6 διεμαρτυρατο δε που τισ λεγων τι εστιν ανθρωποσ οτι μιμησκη αυτου η υιοσ ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον 7 ηλαττωσασ αυτον βραχυ τι παρ αγγελουσ δοξη και τιμη εστεφανωσασ αυτον 8 παντα υπεταξασ υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ τω υποταξαι αυτω τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα 9 τον δε βραχυ τι παρ αγγελουσ ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπωσ χαριτι θεου υπερ παντοσ γευσηται θανατου 10 επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλουσ υιουσ εις δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον τησ σωτηριασ αυτων δια παθηματων τελειωσαι 11 ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενοσ παντες δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφουσ αυτουσ καλειν 12 λεγων απαγγελω το ονομα σου τοισ αδελφοισ μου εν μεσω

εκκλησιασ υμνησω σε 13 και παλιν εγω εσομαι πεποιθωσ
επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο
θεοσ 14 επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν σαρκοσ και
αιματοσ και αυτοσ παραπλησιωσ μετεσχεν των αυτων
ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατοσ εχοντα
του θανατου τουτ εστιν τον διαβολον 15 και απαλλαξη
τουτουσ οσοι φοβω θανατου δια παντοσ του ζην ενοχοι
ησαν δουλειασ 16 ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται
αλλα σπερματοσ αβρααμ επιλαμβανεται 17 οθεν ωφειλεν
κατα παντα τοισ αδελφοισ ομοιωθηναι ινα ελεημων
γενηται και πιστοσ αρχιερευσ τα προσ τον θεον εισ το
ιλασκεσθαι τασ αμαρτιασ του λαου 18 εν ω γαρ πεπονθεν
αυτοσ πειρασθεισ δυναται τοισ πειραζομενοισ βοηθησαι
3οθεν αδελφοι αγιοι κλησεωσ επουρανιου μετοχοι
κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερα τησ ομολογιασ
ημων ιησουν χριστον 2 πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ωσ
και μωσησ εν ολω τω οικω αυτου 3 πλειονοσ γαρ δοξησ
ουτοσ παρα μωσην ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην
εχει του οικου ο κατασκευασασ αυτον 4 πασ γαρ οικοσ
κατασκευαζεται υπο τινοσ ο δε τα παντα κατασκευασασ
θεοσ 5 και μωσησ μεν πιστοσ εν ολω τω οικω αυτου ωσ
θεραπων εισ μαρτυριον των λαληθησομενων 6 χριστοσ
δε ωσ υιοσ επι τον οικον αυτου ου οικοσ εσμεν ημεισ
εανπερ την παρρησιαν και το καυχημα τησ ελπιδοσ μεχρι
τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν 7 διο καθωσ λεγει το πνευμα
το αγιον σημερον εαν τησ φωνησ αυτου ακουσητε 8 μη
σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασμω
κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω 9 ου
επειρασαν με οι πατερεσ υμων εδοκιμασαν με και ειδον

τα εργα μου τεσσαρακοντα ετη **10** διο προσωχθισα τη γενεα εκεινη και ειπον αι πλανωνται τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τας οδους μου **11** ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου **12** βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστιασ εν τω αποστηναι απο θεου ζωντος **13** αλλα παρακαλειτε εαυτους καθ εκαστην ημεραν αχρι ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη εξ υμων τις απατη της αμαρτιασ **14** μετοχοι γαρ γεγοναμεν του χριστου εανπερ την αρχην της υποστασεωσ μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν **15** εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασμω **16** τινεσ γαρ ακουσαντεσ παρεπικραναν αλλ ου παντεσ οι εξελθοντεσ εξ αιγυπτου δια μωυσεωσ **17** τισιν δε προσωχθισεν τεσσαρακοντα ετη ουχι τοισ αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω **18** τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει μη τοισ απειθησασιν **19** και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι απιστιαν

4 φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενησ επαγγελιασ εισελθειν εις την καταπαυσιν αυτου δοκη τις εξ υμων υστερηκεναι **2** και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογοσ της ακοησ εκεινουσ μη συγκεκριαμενουσ τη πιστει τοισ ακουσασιν **3** εισερχομεθα γαρ εις την καταπαυσιν οι πιστευσαντεσ καθωσ ειρηκεν ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου καιτοι των εργων απο καταβολησ κοσμου γενηθεντων **4** ειρηκεν γαρ που περι της εβδομησ ουτωσ και κατεπαυσεν ο θεοσ εν τη ημερα τη εβδομη

απο παντων των εργαων αυτου 5 και εν τουτω παλιν
ει εισελουσονται εις την καταπαυσιν μου 6 επει ουν
απολειπεται τινας εισελθειν εις αυτην και οι προτερον
ευαγγελισθεντες ουκ εισηλθον δι απειθειαν 7 παλιν τινα
οριζει ημεραν σημερον εν δαυιδ λεγων μετα τοσουτον
χρονον καθωσ ειρηται σημερον εαν της φωνησ αυτου
ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων 8 ει γαρ
αυτουσ ιησουσ κατεπαυσεν ουκ αν περι αλλησ ελαλει
μετα ταυτα ημερασ 9 αρα απολειπεται σαββατισμοσ τω
λαω του θεου 10 ο γαρ εισελθων εις την καταπαυσιν
αυτου και αυτοσ κατεπαυσεν απο των εργαων αυτου
ωσπερ απο των ιδιων ο θεοσ 11 σπουδασωμεν ουν
εισελθειν εις εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω
αυτω τισ υποδειγματι πεση της απειθειασ 12 ζων γαρ ο
λογοσ του θεου και ενεργησ και τομωτεροσ υπερ πασαν
μαχαιραν διστομον και δεικνουμενοσ αχρι μερισμου
ψυχησ τε και πνευματοσ αρμων τε και μυελων και
κριτικοσ ενθυμησεων και εννοιων καρδιασ 13 και ουκ
εστιν κτισισ αφανησ ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και
τετραχηλισμενα τοισ οφθαλμοισ αυτου προσ ον ημιν
ο λογοσ 14 εχοντες ουν αρχιερεα μεγαν διεληλυθοτα
τουσ ουρανοουσ ιησουν τον υιον του θεου κρατωμεν της
ομολογιασ 15 ου γαρ εχομεν αρχιερεα μη δυναμενον
συμπαθησαι ταισ ασθενειαισ ημων πεπειραμενον δε κατα
παντα καθ ομοιοτητα χωρισ αμαρτιασ 16 προσερχωμεθα
ουν μετα παρρησιασ τω θρονω της χαριτοσ ινα λαβωμεν
ελεον και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοηθειαν

5 πασ γαρ αρχιερευσ εξ ανθρωπων λαμβανομενοσ υπερ
ανθρωπων καθισταται τα προσ τον θεον ινα προσφερη

δωρα τε και θυσιασ υπερ αμαρτιων 2 μετριοπαθειν δυναμενος τοισ αγνοουσιν και πλανωμενοις επει και αυτοσ περικειται ασθενειαν 3 και δια ταυτην οφειλει καθωσ περι του λαου ουτωσ και περι εαυτου προσφερειν υπερ αμαρτιων 4 και ουχ εαυτω τισ λαμβανει την τιμην αλλα καλουμενος υπο του θεου καθαπερ και ααρων 5 ουτωσ και ο χριστοσ ουχ εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερα αλλ ο λαλησασ προσ αυτον υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε 6 καθωσ και εν ετερω λεγει συ ιερειυσ εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ (aiōn g165) 7 οσ εν ταισ ημεραισ της σαρκοσ αυτου δεησεισ τε και ικετηριασ προσ τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγησ ισχυρασ και δακρυων προσενεγκασ και εισακουσθεισ απο της ευλαβειασ 8 καιπερ ων υιοσ εμαθεν αφ ων επαθεν την υπακοην 9 και τελειωθεισ εγενετο τοισ υπακουουσιν αυτω πασιν αιτιοσ σωτηριασ αιωνιου (aiōnios g166) 10 προσαγορευθεισ υπο του θεου αρχιερευσ κατα την ταξιν μελχισεδεκ 11 περι ου πολυσ ημιν ο λογοσ και δυσερμηνευτοσ λεγειν επει νωθοι γεγονατε ταισ ακοαισ 12 και γαρ οφειλοντεσ ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμασ τινα τα στοιχεια της αρχησ των λογιων του θεου και γεγονατε χρειαν εχοντεσ γαλακτοσ και ου στερεασ τροφησ 13 πασ γαρ ο μετεχων γαλακτοσ απειροσ λογου δικαιοσυνησ νηπιοσ γαρ εστιν 14 τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προσ διακρισιν καλου τε και κακου

6 διο αφεντεσ τον της αρχησ του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι

μετανοιασ απο νεκρων εργων και πιστεωσ επι θεον **2**
βαπτισμων διδαχησ επιθεσεωσ τε χειρων αναστασεωσ τε
νεκρων και κριματοσ αιωνιου (aiōnios g166) **3** και τουτο
ποιησωμεν εανπερ επιτρεπη ο θεοσ **4** αδυνατον γαρ
τουσ απαξ φωτισθεντασ γευσαμενουσ τε τησ δωρεασ
τησ επουρανιου και μετοχουσ γενηθεντασ πνευματοσ
αγιου **5** και καλον γευσαμενουσ θεου ρημα δυναμεισ τε
μελλοντοσ αιωνοσ (aiōn g165) **6** και παραπεσοντασ παλιν
ανακαινιζειν εισ μετανοιαν ανασταυρουντασ εαυτοισ
τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντασ **7** γη γαρ η
πιουσα τον επ αυτησ πολλακισ ερχομενον υετον και
τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοισ δι ουσ και γεωργειται
μεταλαμβανει ευλογιασ απο του θεου **8** εκφερουσα δε
ακανθασ και τριβολουσ αδοκιμοσ και καταρασ εγγυσησ το
τελοσ εισ καυσιν **9** πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα
κρεισσωνα και εχομενα σωτηριασ ει και ουτωσ λαλουμεν
10 ου γαρ αδικοσ ο θεοσ επιλαθεσθαι του εργου υμων
και του κοπου τησ αγαπησ ησ ενεδειξασθε εισ το ονομα
αυτου διακονησαντεσ τοισ αγιοισ και διακονουντεσ **11**
επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι
σπουδην προς την πληροφοριαν τησ ελπιδοσ αχρι τελουσ
12 ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεωσ και
μακροθυμιασ κληρονομουντων τασ επαγγελιασ **13** τω
γαρ αβρααμ επαγγειλαμενοσ ο θεοσ επει κατ ουδενοσ
ειχεν μειζονοσ ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου **14** λεγων η
μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε
15 και ουτωσ μακροθυμησασ επετυχεν τησ επαγγελιασ
16 ανθρωποι μεν γαρ κατα του μειζονοσ ομνουσιν και
πασησ αυτοισ αντιλογιασ περασ εισ βεβαιωσιν ο ορκοσ

17 εν ω περισσοτερον βουλομενος ο θεος επιδειξει τοις κληρονομοις της επαγγελιας το αμεταθετον της βουλης αυτου εμεσιτευσεν ορκω 18 ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οισ αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντες κρατησαι της προκειμενης ελπιδος 19 ην ωσ ακυραν εχομεν της ψυχης ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εις το εσωτερον του καταπετασματος 20 οπου προδρομος υπερ ημων εισηλθεν ιησους κατα την ταξιν μελχισεδεκ αρχιερευς γενομενος εις τον αιωνα (aiōn g165)

7 ουτος γαρ ο μελχισεδεκ βασιλευς σαλημ ιερεις του θεου του υψιστου ο συναντησας αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπης των βασιλεων και ευλογησας αυτον 2 ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης επειτα δε και βασιλευς σαλημ ο εστιν βασιλευς ειρηνης 3 απατωρ αμητωρ αγενεαλογητος μητε αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων αφωμοιωμενος δε τω υιω του θεου μενει ιερεις εις το διηνεκες 4 θεωρειτε δε πληλικος ουτος ω και δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης 5 και οι μεν εκ των υιων λευι την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατουν τον λαον κατα τον νομον τουτ εστιν τους αδελφους αυτων καιπερ εξεληλυθοτας εκ της οσφουος αβρααμ 6 ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν τον αβρααμ και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν 7 χωρισ δε πασης αντιλογιας το ελαττον υπο του κρειττονος ευλογειται 8 και ωδε μεν δεκατας αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενος οτι ζη 9 και ωσ επος ειπειν δια

αβρααμ και λειυι ο δεκατασ λαμβανων δεδεκατωται 10 ετι
γαρ εν τη οσφυι του πατροσ ην οτε συνηνητησεν αυτω ο
μελχισεδεκ 11 ει μεν ουν τελειωσισ δια τησ λευιτικησ
ιερωσυνησ ην ο λαοσ γαρ επ αυτη νενομοθετητο τισ ετι
χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερα
και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι 12 μετατιθεμενησ
γαρ τησ ιερωσυνησ εξ αναγκησ και νομου μεταθεσισ
γινεται 13 εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλησ ετερασ
μετεσχηκεν αφ ησ ουδεισ προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω
14 προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριοσ ημων
εισ ην φυλην ουδεν περι ιερωσυνησ μωυσησ ελαλησεν
15 και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα την
ομοιοτητα μελχισεδεκ ανισταται ιερευσ ετεροσ 16 οσ
ου κατα νομον εντολησ σαρκικησ γεγονεν αλλα κατα
δυναμιν ζωησ ακαταλυτου 17 μαρτυρει γαρ οτι συ ιερευσ
εισ τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ (αῑον g165) 18
αθετησισ μεν γαρ γινεται προαγουσησ εντολησ δια το
αυτησ ασθενεσ και ανωφελεσ 19 ουδεν γαρ ετελειωσεν ο
νομοσ επεισαγωγη δε κρειττονοσ ελπιδοσ δι ησ εγγιζομεν
τω θεω 20 και καθ οσον ου χωρισ ορκωμοσιασ οι μεν
γαρ χωρισ ορκωμοσιασ εισιν ιερεισ γεγονοτεσ 21 ο δε
μετα ορκωμοσιασ δια του λεγοντοσ προσ αυτον ωμοσεν
κυριοσ και ου μεταμεληθησεται συ ιερευσ εισ τον αιωνα
κατα την ταξιν μελχισεδεκ (αῑον g165) 22 κατα τοσουτον
κρειττονοσ διαθηκησ γεγονεν εγγυοσ ιησουσ 23 και οι μεν
πλειονεσ εισιν γεγονοτεσ ιερεισ δια το θανατω κωλυεσθαι
παραμενειν 24 ο δε δια το μενειν αυτον εισ τον αιωνα
απαραβατον εχει την ιερωσυνην (αῑον g165) 25 οθεν και
σωζειν εισ το παντελεσ δυναται τουσ προσερχομενουσ

δι αυτού τῷ θεῷ πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ
αὐτῶν 26 τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἐπρέπεν ἀρχιερεὺς ὅσιος
ἀκακὸς ἀμιαντὸς κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ
ὕψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενομένος 27 ὃς οὐκ ἔχει καθ
ἡμέραν ἀνάγκην ὡσπερ οἱ ἀρχιερεῖς πρότερον ὑπὲρ τῶν
ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν ἐπειτα τῶν τοῦ λαοῦ
τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφαπαξ ἑαυτὸν ἀνενεγκᾶς 28 ὁ νόμος
γὰρ ἀνθρώπους καθιστήσιν ἀρχιερεῖς ἔχοντάς ἀσθενεῖαν
ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς
τὸν αἰῶνα τετελειωμένον (αἰὼν γ165)

8 κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τοιοῦτον ἔχομεν
ἀρχιερεᾶ ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς
μεγαλῶσυνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς 2 τῶν ἁγίων λειτουργῶς
καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς ἣν ἐπηξεν ὁ κύριος καὶ
οὐκ ἀνθρώπος 3 πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν
δῶρα τε καὶ θυσίας καθίσταται ὅθεν ἀναγκασίον ἔχειν
τι καὶ τοῦτον ὁ προσενεγκῆ 4 εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς
οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς ὄντων τῶν ἱερέων τῶν προσφερόντων
κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα 5 οἵτινες ὑποδειγματι καὶ
σκία λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων καθὼς κεχρηματίζεται
μωυσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν ὅρα γὰρ φησὶν
ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δείχθεντά σοι ἐν τῷ
ὄρει 6 νῦν δὲ διαφορωτέρας τετυχέν λειτουργίας ὅσω καὶ
κρείττονος ἐστὶν διαθήκης μεσιτῆς ἡτὶς ἐπὶ κρείττοσιν
ἐπαγγελίαις νενομοθετεῖται 7 εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν
ἀμείπτως οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος 8 μεμφομένος
γὰρ αὐτοῖς λέγει ἰδοὺ ἡμέραι ἐρχονται λέγει κύριος καὶ
συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον ἰουδα
διαθήκην καινὴν 9 οὗ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς

πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειροσ αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γησ αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριοσ **10** οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τασ ημερασ εκεινας λεγει κυριοσ διδουσ νομους μου εισ την διανοιαν αυτων και επι καρδιασ αυτων επιγραψω αυτους και εσομαι αυτοισ εισ θεον και αυτοι εσονται μοι εισ λαον **11** και ου μη διδαξωσιν εκαστοσ τον πολιτην αυτου και εκαστοσ τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντεσ ειδησουσιν με απο μικρου αυτων εωσ μεγαλου αυτων **12** οτι ιλεωσ εσομαι ταισ αδικιαισ αυτων και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι **13** εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυσ αφανισμου

9 ειχεν μεν ουν και η πρωτη δικαιωματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον **2** σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσισ των αρτων ητισ λεγεται αγια **3** μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιων **4** χρυσουν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκησ περικεκαλυμμενην παντοθεν χρυσιω εν η σταμνοσ χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδοσ ααρων η βλαστησασα και αι πλακεσ της διαθηκησ **5** υπερανω δε αυτησ χερουβιμ δοξησ κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μεροσ **6** τουτων δε ουτωσ κατεσκευασμενων εισ μεν την πρωτην σκηνην δια παντοσ εισιασιν οι ιερεισ τασ λατρειας επιτελουντεσ **7** εισ δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονοσ ο αρχιερευσ ου χωρισ αιματοσ ο προσφερει υπερ

εαυτου και των του λαου αγνοηματων 8 τουτο δηλουντος του πνευματος του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον ετι της πρωτης σκηνης εχουσης στασιν 9 ητις παραβολη εις τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ον δωρα τε και θυσαι προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα 10 μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροισ βαπτισμοισ και δικαιωμασιν σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεωσ επικειμενα 11 χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των μελλοντων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερασ σκηνης ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυτης της κτισεωσ 12 ουδε δι αιματος τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος εισηλθεν εφραπαξ εις τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενος (aiōnios g166) 13 ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγων και σποδος δαμαλεωσ ραντιζουσα τουσ κεκοινωμενουσ αγιαζει προσ την της σαρκος καθαροτητα 14 ποσω μαλλον το αιμα του χριστου οσ δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εις το λατρευειν θεω ζωντι (aiōnios g166) 15 και δια τουτο διαθηκησ καινησ μεσιτησ εστιν οπωσ θανατου γενομενου εις απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιασ (aiōnios g166) 16 οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου 17 διαθηκη γαρ επι νεκροισ βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος 18 οθεν ουδ η πρωτη χωρισ αιματος εγκεκαινισται 19 λαληθεισησ γαρ πασησ εντολησ κατα νομον υπο μωυσεωσ παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων και τραγων μετα υδατος

και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν 20 λεγων τουτο το αιμα της διαθηκης ης ενειλειλατο προς υμας ο θεος 21 και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιωσ ερραντισεν 22 και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρισ αιματεκχυσιασ ου γινεται αφεσις 23 αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιασ παρα ταυτασ 24 ου γαρ εις χειροποιητα αγια εισηλθεν ο χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων 25 ουδ ινα πολλακισ προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευσ εισερχεται εις τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω 26 επει εδει αυτον πολλακισ παθειν απο καταβολησ κοσμου νυν δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθετησιν αμαρτιασ δια της θυσιασ αυτου πεφανερωται (aiōn g165) 27 και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποις απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισις 28 ουτωσ και ο χριστος απαξ προσενεχθεισ εις το πολλων ανενεγκειν αμαρτιασ εκ δευτερου χωρισ αμαρτιασ οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοις εις σωτηριαν

10 σκιαν γαρ εχων ο νομοσ των μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την εικονα των πραγματων κατ ενιαυτον ταισ αυταισ θυσιασ ασ προσφερουσιν εις το διηνεκεσ ουδεποτε δυνανται τουσ προσερχομενουσ τελειωσαι 2 επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν επι συνειδησιν αμαρτιων τουσ λατρευοντασ απαξ κεκαθαρμενουσ 3 αλλ εν αυταισ αναμνησισ αμαρτιων κατ ενιαυτον 4 αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων

αφαιρειν αμαρτιασ 5 διο εισερχομενοσ εισ τον κοσμον
λεγει θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησασ σωμα δε
κατηρτισω μοι 6 ολοκαυτωματα και περι αμαρτιασ ουκ
ευδοκησασ 7 τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου
γεγραπται περι εμου του ποιησαι ο θεοσ το θελημα
σου 8 ανωτερον λεγων οτι θυσιαν και προσφοραν και
ολοκαυτωματα και περι αμαρτιασ ουκ ηθελησασ ουδε
ευδοκησασ αιτινεσ κατα τον νομον προσφερονται 9 τοτε
ειρηκεν ιδου ηκω του ποιησαι ο θεοσ το θελημα σου
αναιρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση 10 εν ω θεληματι
ηγιασμενοι εσμεν οι δια της προσφορασ του σωματοσ
ιησου χριστου εφαπαξ 11 και πασ μεν ιερευσ εστηκεν καθ
ημεραν λειτουργων και τασ αυτασ πολλακισ προσφερων
θυσιασ αιτινεσ ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιασ 12
αυτοσ δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκασ θυσιαν εισ
το διηνεκεσ εκαθισεν εν δεξια του θεου 13 το λοιπον
εκδεχομενοσ εωσ τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον
των ποδων αυτου 14 μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εισ
το διηνεκεσ τουσ αγιαζομενουσ 15 μαρτυρει δε ημιν και
το πνευμα το αγιον μετα γαρ το προειρηκεναι 16 αυτη η
διαθηκη ην διαθησομαι προσ αυτουσ μετα τασ ημερασ
εκεινασ λεγει κυριοσ διδουσ νομουσ μου επι καρδιασ
αυτων και επι των διανοιων αυτων επιγραψω αυτουσ 17
και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη
μνησθω ετι 18 οπου δε αφεσισ τουτων ουκετι προσφορα
περι αμαρτιασ 19 εχοντεσ ουν αδελφοι παρρησιαν εισ την
εισοδον των αγιων εν τω αιματι ιησου 20 ην ενεκαινισεν
ημιν οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασματοσ
τουτ εστιν της σαρκοσ αυτου 21 και ιερεα μεγαν επι τον

οικον του θεου 22 προσερχωμεθα μετα αληθινησ καρδιασ εν πληροφορια πιστεωσ ερραντισμενοι τασ καρδιασ απο συνειδησεωσ πονηρασ και λελουμενοι το σωμα υδατι καθαρω 23 κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπιδοσ ακλινη πιστοσ γαρ ο επαγγειλαμενοσ 24 και κατανωμεν αλληλουσ εισ παροξυσμον αγαπησ και καλων εργων 25 μη εγκαταλειποντες την επισυναγωγην εαυτων καθωσ εθοσ τισιν αλλα παρακαλουντες και τοσουτω μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσαν την ημεραν 26 εκουσιωσ γαρ αμαρτανοντων ημων μετα το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειασ ουκετι περι αμαρτιων απολειπεται θυσια 27 φοβερα δε τισ εκδοχη κρισεωσ και πυροσ ζηλοσ εσθιειν μελλοντοσ τουσ υπεναντιουσ 28 αθετησασ τισ νομον μωυσεωσ χωρισ οικτιρμων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει 29 ποσω δοκειτε χειρονοσ αξιωθησεται τιμωριασ ο τον υιον του θεου καταπατησασ και το αιμα της διαθηκησ κοινον ηγησαμενοσ εν ω ηγιασθη και το πνευμα της χαριτοσ ενυβρισασ 30 οίδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικησισ εγω ανταποδωσω λεγει κυριοσ και παλιν κυριοσ κρινει τον λαον αυτου 31 φοβερον το εμπεσειν εισ χειρασ θεου ζωντοσ 32 αναμιμησκεσθε δε τασ προτερον ημερασ εν αισ φωτισθεντες πολλην αθλησιν υπεμεινατε παθηματων 33 τουτο μεν ονειδισμοισ τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτωσ αναστρεφομενων γενηθεντες 34 και γαρ τοισ δεσμοισ μου συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρασ προσεδεξασθε γινωσκοντες εχειν εαυτοισ κρειττονα υπαρξιν εν ουρανοισ και μενουσαν 35 μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων ητισ εχει

μισθαποδοσιαν μεγαλην 36 υπομονησ γαρ εχετε χρεια
να το θελημα του θεου ποιησαντες κομισησθε την
επαγγελιαν 37 ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενος ηξει
και ου χρονιει 38 ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται και εαν
υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω 39 ημεις
δε ουκ εσμεν υποστολησ εισ απωλειαν αλλα πιστεωσ εισ
περιποιησιν ψυχησ

11 εστιν δε πιστισ ελπιζομενων υποστασισ πραγματων
ελεγχοσ ου βλεπομενων 2 εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν
οι πρεσβυτεροι 3 πιστει νοουμεν κατηρτισθαι τουσ αιωνασ
ρηματι θεου εισ το μη εκ φαινομενων τα βλεπομενα
γεγονεναι (αιθη g165) 4 πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα
καιν προσηνεγκεν τω θεω δι ησ εμαρτυρηθη ειναι δικαιοσ
μαρτυρουντοσ επι τοισ δωροισ αυτου του θεου και δι
αυτησ αποθανων ετι λαλειται 5 πιστει ενωχ μετετεθη του
μη ιδειν θανατον και ουχ ευρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον
ο θεοσ προ γαρ τησ μεταθεσεωσ αυτου μεμαρτυρηται
ευηρεστηκεναι τω θεω 6 χωρισ δε πιστεωσ αδυνατον
ευαρεστησαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον τω θεω
οτι εστιν και τοισ εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτησ γινεται
7 πιστει χρηματισθεις νωε περι των μηδεπω βλεπομενων
ευλαβηθεισ κατεσκευασεν κιβωτον εισ σωτηριαν του
οικου αυτου δι ησ κατεκρινεν τον κοσμον και τησ
κατα πιστιν δικαιοσυνησ εγενετο κληρονομοσ 8 πιστει
καλουμενοσ αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εισ τον τοπον
ον ημελλεν λαμβανειν εισ κληρονομιαν και εξηλθεν μη
επισταμενοσ που ερχεται 9 πιστει παρωκησεν εισ γην τησ
επαγγελιασ ωσ αλλοτριαν εν σκηναισ κατοικησασ μετα
ισαακ και ιακωβ των συγκληρονομων τησ επαγγελιασ

της αυτής 10 εξέδεχτο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους εχούσαν
πολὴν ἢς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεὸς 11 πιστεῖ καὶ
αὐτὴ σάρρα δυνάμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν
καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν
ἐπαγγειλαμένον 12 δύο καὶ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν καὶ
ταῦτα νεκρωμένου καθὼς τὰ ἀστρά του οὐρανοῦ τῷ
πληθεὶ καὶ ὡς ἡ ἀμμὸς ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης
ἡ ἀναριθμητὸς 13 κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες
μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας ἀλλὰ πορρωθέντες αὐτὰς
ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι
καὶ παρεπιδημοὶ εἰσὶν ἐπὶ τῆς γῆς 14 οἱ γὰρ τοιαῦτα
λέγοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν 15 καὶ εἰ
μὲν ἐκείνης ἐμνημονεύον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον εἶχον ἀν καιρὸν
ἀνακαμψαί 16 νῦν δὲ κρείττονος ὀρεγόνται τοῦτο ἐστὶν
ἐπουρανοῦ δύο οὐκ ἐπαισχυνεταὶ αὐτοὺς ὁ θεὸς θεὸς
ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν ἠτοίμασεν γὰρ αὐτοῖς πολὴν 17 πιστεῖ
προσηννοχὲν ἀβραάμ τὸν ἰσαάκ πειραζόμενος καὶ τὸν
μόνογενὴ προσέφερον ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος 18
πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι ἐν ἰσαάκ κληθήσεται σοὶ σπέρμα
19 λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατόν
ὁ θεὸς ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσαστο 20
πιστεῖ περὶ μέλλοντων εὐλόγησεν ἰσαάκ τὸν ἰακώβ καὶ
τὸν ἦσαυ 21 πιστεῖ ἰακώβ ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν
υἱῶν ἰωσήφ εὐλόγησεν καὶ προσέκυνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον
τῆς ράβδου αὐτοῦ 22 πιστεῖ ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς
ἐξόδου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐμνημονεύσεν καὶ περὶ τῶν
ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο 23 πιστεῖ μωυσησ γεννηθεὶς
ἐκρυβὴ τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ διότι εἶδον
ἀστέιον τὸ παιδίον καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διατάγμα του

βασιλεωσ 24 πιστει μωυσησ μεγασ γενομενοσ ηρνησατο λεγεσθαι υιοσ θυγατροσ φαραω 25 μαλλον ελομενοσ συγκακουχεισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιασ απολαυσιν 26 μειζονα πλουτον ηγησαμενοσ των αιγυπτου θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εισ την μισθαποδοσιαν 27 πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον του βασιλεωσ τον γαρ αορατον ωσ ορων εκαρτερησεν 28 πιστει πεποιηκεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματοσ ινα μη ο λοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων 29 πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ωσ δια ξηρασ ησ πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν 30 πιστει τα τειχη ιεριχω επεσεν κυκλωθεντα επι επτα ημερασ 31 πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοισ απειθησασιν δεξαμενη τουσ κατασκοπουσ μετ ειρηνησ 32 και τι ετι λεγω επιλειψει γαρ με διηγουμενον ο χρονοσ περι γεδεων βαρακ τε και σαμψων και ιεφθαε δαυιδ τε και σαμουηλ και των προφητων 33 οι δια πιστεωσ κατηγωνισαντο βασιλειασ ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιων εφραξαν στοματα λεοντων 34 εσβεσαν δυναμιν πυροσ εφυγον στοματα μαχαιρασ ενεδυναμωθησαν απο ασθενειασ εγενηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολασ εκλιναν αλλοτριων 35 ελαβον γυναικεσ εξ αναστασεωσ τουσ νεκρουσ αυτων αλλοι δε ετυμπανισθησαν ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν ινα κρειττονοσ αναστασεωσ τυχωσιν 36 ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον ετι δε δεσμων και φυλακησ 37 ελιθασθησαν επρισθησαν επειρασθησαν εν φωνω μαχαιρασ απεθανον περιηλθον εν μηλωταισ εν αιγειοισ δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι

κακουχουμενοι 38 ων ουκ ην αξιος ο κοσμος εν ερημιας
πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοις και ταις οπαις
της γης 39 και ουτοι παντες μαρτυρηθεντες δια της
πιστεως ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν 40 του θεου περι
ημων κρειττον τι προβλεψαμενου ινα μη χωρισ ημων
τελειωθωσιν

12 τοιγαρουν και ημεις τοσουτον εχοντες περικειμενον
ημιν νεφος μαρτυρων ογκον αποθεμενοι παντα και
την ευπεριστατον αμαρτιαν δι υπομονησ τρεχωμεν τον
προκειμενον ημιν αγωνα 2 αφορωντες εις τον της
πιστεως αρχηγον και τελειωτην ιησουν ος αντι της
προκειμενης αυτω χαρας υπεμεινεν σταυρον αισχυνης
καταφρονησας εν δεξια τε του θρονου του θεου κεκαθικεν
3 αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο
των αμαρτωλων εις αυτον αντιλογιαν ινα μη καμητε
ταις ψυχαις υμων εκλυομενοι 4 ουπω μεχρι αιματος
αντικατεστητε προσ την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι 5
και εκλελησθε της παρακλησεως ητις υμιν ως υιοις
διαλεγεται υιε μου μη ολιγωρει παιδειας κυριου μηδε
εκλυου υπ αυτου ελεγχομενος 6 ον γαρ αγαπα κυριος
παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται 7 εις
παιδειαν υπομενετε ως υιοις υμιν προσφερεται ο θεος
τις γαρ εστιν υιος ον ου παιδευει πατηρ 8 ει δε χωρισ
εστε παιδειας ησ μετοχοι γεγονασιν παντες αρα νοθοι
εστε και ουχ υιοι 9 ειτα τουσ μεν της σαρκος ημων
πατερας ειχομεν παιδευτας και ενετρεπομεθα ου πολλω
μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και
ζησομεν 10 οι μεν γαρ προσ ολιγας ημερας κατα το
δοκουν αυτοις επαιδευον ο δε επι το συμφερον εις το

μεταλαβειν της αγιοτητος αυτου **11** πασα δε παιδεια προσ
μεν το παρον ου δοκει χαρως ειναι αλλα λυπησ υστερον
δε καρπον ειρηνικον τοις δι αυτησ γεγυμνασμενοισ
αποδιδωσιν δικαιοσυνησ **12** διο τασ παρειμενας χειρασ
και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε **13** και τροχιασ
ορθασ ποιησατε τοις ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη
ιαθη δε μαλλον **14** ειρηνην διωκετε μετα παντων και
τον αγιασμον ου χωρισ ουδεις οψεται τον κυριον **15**
επισκοπουντες μη τισ υστερων απο της χαριτος του θεου
μη τισ ριζα πικριασ ανω φυουσα ενοχλη και δια ταυτησ
μιανθωσιν πολλοι **16** μη τισ πορνοσ η βεβηλοσ ωσ ησαυ οσ
αντι βρωσεωσ μιασ απεδοτο τα πρωτοτοκια αυτου **17** ιστε
γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν
απεδοκιμασθη μετανοιασ γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ
μετα δακρυων εκζητησασ αυτην **18** ου γαρ προσεληλυθατε
ψηλαφωμενω ορει και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και
σκοτω και θυελλη **19** και σαλπιγγοσ ηχω και φωνη
ρηματων ησ οι ακουσαντες παρητησαντο μη προστεθηναι
αυτοισ λογον **20** ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν
θηριον θιγη του ορουσ λιθοβοληθησεται **21** και ουτωσ
φοβερων ην το φανταζομενον μωυσησ ειπεν εκφοβοσ
ειμι και εντρομοσ **22** αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και
πολει θεου ζωντοσ ιερουσαλημ επουρανιω και μυριασιν
αγγελων **23** πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων εν
ουρανοισ απογεγραμμενων και κριτη θεω παντων και
πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων **24** και διαθηκησ νεασ
μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειττον λαλουντι
παρα τον αβελ **25** βλεπετε μη παραιτησηθε τον λαλουντα
ει γαρ εκεινοι ουκ εφυγον τον επι γησ παραιτησαμενοι

χρηματιζοντα πολλω μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι 26 ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επηγγελται λεγων ετι απαξ εγω σειω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον 27 το δε ετι απαξ δηλοι των σαλευομενων την μεταθεσιν ως πεποιημενων ινα μεινη τα μη σαλευομενα 28 διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν δι ης λατρευομεν ευαρεστως τω θεω μετα αιδους και ευλαβειας 29 και γαρ ο θεος ημων πυρ καταναλισκον

13η φιλαδελφια μενετω 2 της φιλοξενιας μη επιλανθανεσθε δια ταυτης γαρ ελαθον τινες ξενισαντες αγγελους 3 μιμησκεσθε των δεσμιων ως συνδεδεμενοι των κακουχουμενων ως και αυτοι οντες εν σωματι 4 τιμιος ο γαμος εν πασιν και η κοιτη αμιαντος πορνους δε και μοιχους κρινει ο θεος 5 αφιλαργυρος ο τροπος αρκουμενοι τοις παρουσιν αυτος γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλειπω 6 ωστε θαρρουντας ημας λεγειν κυριος εμοι βοηθος και ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος 7 μνημονευετε των ηγουμενων υμων οιτινες ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντες την εκβασιν της αναστροφης μιμεισθε την πιστιν 8 ιησους χριστος χθες και σημερον ο αυτος και εις τους αιωνας (aiōn g165) 9 διδαχαις ποικιλαις και ξεναις μη παραφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οισ ουκ ωφεληθησαν οι περιπατησαντες 10 εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντες 11 ων γαρ εισφερεται ζων το αιμα περι αμαρτιας εις τα αγια δια του αρχιερεως τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολης

12 διο και ιησους ινα αγιαση δια του ιδιου αιματος τον λαον εξω της πυλης επαθεν 13 τοινυν εξερχωμεθα προς αυτον εξω της παρεμβολης τον ονειδισμον αυτου φεροντες 14 ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν 15 δι αυτου ουν αναφερωμεν θυσιαν αινεσεως δια παντος τω θεω τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου 16 της δε ευποιας και κοινωνιας μη επιλανθανεσθε τοιαυταις γαρ θυσιας ευαρεστεται ο θεος 17 πειθεσθε τοις ηγουμενοις υμων και υπεικετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ωσ λογον αποδωσοντες ινα μετα χαρας τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντες αλυσιτελες γαρ υμιν τουτο 18 προσευχεσθε περι ημων πεποιθαμεν γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλωσ θελοντες αναστρεφεσθαι 19 περισσοτερωσ δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν 20 ο δε θεος της ειρηνης ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκης αιωνιου τον κυριον ημων ιησουν (aiōnios g166) 21 καταρτισαι υμας εν παντι εργω αγαθω εισ το ποιησαι το θελημα αυτου ποιων εν υμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου ω η δοξα εισ τους αιωνας των αιωνων αμην (aiōn g165) 22 παρακαλω δε υμας αδελφοι ανεχεσθε του λογου της παρακλησεως και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν 23 γινωσκετε τον αδελφον τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οψομαι υμας 24 ασπασασθε παντας τους ηγουμενους υμων και παντας τους αγιους ασπαζονται υμας οι απο της ιταλιας 25 η χαρις μετα παντων υμων αμην

Ιακωβου

1 Ιακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταισ δωδεκα φυλαισ ταισ εν τη διασπορα χαιρειν **2** πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοισ περιπεσητε ποικιλοισ **3** γινωσκοντεσ οτι το δοκιμιον υμων της πιστεωσ κατεργαζεται υπομονην **4** η δε υπομονη εργον τελειον εχετω ινα ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι **5** ει δε τισ υμων λειπεται σοφιασ αιτειτω παρα του διδοντοσ θεου πασιν απλωσ και ουκ ονειδιζοντοσ και δοθησεται αυτω **6** αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενοσ ο γαρ διακρινομενοσ εοικεν κλυδωνι θαλασσησ ανεμιζομενω και ριπιζομενω **7** μη γαρ οισεσθω ο ανθρωποσ εκεινοσ οτι ληψεται τι παρα του κυριου **8** ανηρ διψυχοσ ακαταστατοσ εν πασαισ ταισ οδοισ αυτου **9** καυχασθω δε ο αδελφοσ ο ταπεινοσ εν τω υψει αυτου **10** ο δε πλουσιοσ εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ωσ ανθοσ χορτου παρελευσεται **11** ανετειλεν γαρ ο ηλιοσ συν τω καυσωνι και εξηρανεν τον χορτον και το ανθοσ αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο ουτωσ και ο πλουσιοσ εν ταισ πορειαισ αυτου μαρανθησεται **12** μακαριοσ ανηρ οσ υπομενει πειρασμον οτι δοκιμοσ γενομενοσ ληψεται τον στεφανον της ζωησ ον επηγγειλατο ο κυριοσ τοισ αγαπωσιν αυτον **13** μηδεις πειραζομενοσ λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι ο γαρ θεοσ απειραστοσ εστιν κακων πειραζει δε αυτοσ ουδενα **14** εκαστοσ δε πειραζεται υπο της ιδιασ επιθυμιασ εξελκομενοσ και δελεαζομενοσ **15** ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθεισα αποκυει θανατον **16** μη πλανασθε αδελφοι

μου αγαπητοι 17 πασα δοσις αγαθη και παν δωρημα
τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατροσ των
φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπησ αποσκιασμα
18 βουληθεισ απεκυησεν ημασ λογω αληθειασ εισ το
ειναι ημασ απαρχην τινα των αυτου κτισματων 19 ωστε
αδελφοι μου αγαπητοι εστω πασ ανθρωποσ ταχυσ εισ
το ακουσαι βραδυσ εισ το λαλησαι βραδυσ εισ οργην 20
οργη γαρ ανδροσ δικαιοσυνην θεου ου κατεργαζεται 21
διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιασ
εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυναμενον
σωσαι τασ ψυχασ υμων 22 γινεσθε δε ποιηται λογου και
μη μονον ακροαται παραλογιζομενοι εαυτουσ 23 οτι ει
τισ ακροατησ λογου εστιν και ου ποιητησ ουτοσ εοικεν
ανδρι κατανοουντι το προσωπον τησ γενεσεωσ αυτου
εν εσοπτρω 24 κατενοησεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν
και ευθεωσ επελαθετο οποιοσ ην 25 ο δε παρακυψασ εισ
νομον τελειον τον τησ ελευθεριασ και παραμεινασ ουτοσ
ουκ ακροατησ επιλησμονησ γενομενοσ αλλα ποιητησ
εργου ουτοσ μακαριοσ εν τη ποιησει αυτου εσται 26 ει τισ
δοκει θρησκοσ ειναι εν υμιν μη χαλιναγωγων γλωσσαν
αυτου αλλα απατων καρδιαν αυτου τουτου ματαιοσ η
θρησκεια 27 θρησκεια καθαρα και αμιαντοσ παρα θεω και
πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανουσ και χηρασ εν
τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου
2 αδελφοι μου μη εν προσωποληψιαισ εχετε την πιστιν
του κυριου ημων ιησου χριστου τησ δοξησ 2 εαν γαρ
εισελθη εισ την συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιοσ
εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχοσ εν ρυπαρα
εσθητι 3 και επιβλεψητε επι τον φορουντα την εσθητα

την λαμπραν και ειπητε αυτω συ καθου ωδε καλωσ και
τω πτωχω ειπητε συ στηθι εκει η καθου ωδε υπο το
υποποδιον μου 4 και ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε
κριται διαλογισμων πονηρων 5 ακουσατε αδελφοι μου
αγαπητοι ουχ ο θεος εξελεξατο τους πτωχους του κοσμου
πλουσιους εν πιστει και κληρονομους της βασιλειας ης
επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον 6 υμεις δε ητιμασατε
τον πτωχον ουχ οι πλουσιοι καταδυναστευουσιν υμων
και αυτοι ελκουσιν υμας εις κριτηρια 7 ουκ αυτοι
βλασφημουςιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ υμας
8 ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην
αγαπησεις τον πλησιον σου ωσ σεαυτον καλωσ ποιειτε 9
ει δε προσωποληπτειτε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι
υπο του νομου ωσ παραβαται 10 οστις γαρ ολον τον
νομον τηρησει πταισει δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος
11 ο γαρ ειπων μη μοιχευσεις ειπεν και μη φονευσεις
ει δε ου μοιχευσεις φονευσεις δε γεγονασ παραβατης
νομου 12 ουτως λαλειτε και ουτως ποιειτε ωσ δια νομου
ελευθεριας μελλοντες κρινεσθαι 13 η γαρ κρισις ανελεοσ
τω μη ποιησαντι ελεοσ κατακαυχαται ελεον κρισεωσ 14
τι το οφελοσ αδελφοι μου εαν πιστιν λεγη τισ εχειν εργα
δε μη εχη μη δυναται η πιστις σωσαι αυτον 15 εαν δε
αδελφος η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι
ωσιν της εφημερου τροφησ 16 ειπη δε τισ αυτοις εξ υμων
υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και χορταζεσθε μη δωτε
δε αυτοις τα επιτηδεια του σωματοσ τι το οφελοσ 17
ουτως και η πιστις εαν μη εργα εχη νεκρα εστιν καθ
εαυτην 18 αλλ ερει τισ συ πιστιν εχεισ καγω εργα εχω
δειξον μοι την πιστιν σου εκ των εργων σου καγω δειξω

σοι εκ των εργαων μου την πιστιν μου **19** συ πιστευεις οτι ο θεος εις εστιν καλωσ ποιεις και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισσουσιν **20** θελεις δε γνωσαι ω ανθρωπε κενε οτι η πιστις χωρισ των εργαων νεκρα εστιν **21** αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ εργαων εδικαιωθη ανενεγκασ ισαακ τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον **22** βλεπεις οτι η πιστις συνηργει τοις εργοις αυτου και εκ των εργαων η πιστις ετελειωθη **23** και επληρωθη η γραφη η λεγουσα επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην και φιλος θεου εκληθη **24** ορατε τοιουν οτι εξ εργαων δικαιουται ανθρωπος και ουκ εκ πιστεωσ μονον **25** ομοιωσ δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργαων εδικαιωθη υποδεξαμενη τουσ αγγελουσ και ετερα οδω εκβαλουσα **26** ωσπερ γαρ το σωμα χωρισ πνευματοσ νεκρον εστιν ουτωσ και η πιστις χωρισ των εργαων νεκρα εστιν

3 μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου ειδοτεσ οτι μειζον κριμα ληψομεθα **2** πολλα γαρ πταιομεν απαντεσ ει τισ εν λογω ου πταιει ουτοσ τελειοσ ανηρ δυνατοσ χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα **3** ιδε των ιπων τουσ χαλινουσ εις τα στοματα βαλλομεν προσ το πειθεσθαι αυτουσ ημιν και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν **4** ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο σκληρων ανεμων ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου αν η ορμη του ευθυνοντοσ βουληται **5** ουτωσ και η γλωσσα μικρον μελοσ εστιν και μεγαλαυχει ιδου ολιγον πυρ ηλικην υλην αναπτει **6** και η γλωσσα πυρ ο κοσμοσ της αδικιασ ουτωσ η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσιν ημων η σπιλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεωσ και φλογιζομενη υπο της γεεννης (**Geenna**

g1067) 7 πασα γαρ φυσισ θηριων τε και πετεινων ερπετων
τε και εναλιων δαμαζεται και δεδαμασται τη φυσει τη
ανθρωπινη 8 την δε γλωσσαν ουδεις δυναται ανθρωπων
δαμασαι ακατασχετον κακον μεστη ιου θανατηφορου 9
εν αυτη ευλογουμεν τον θεον και πατερα και εν αυτη
καταρωμεθα τους ανθρωπους τους καθ ομοιωσιν θεου
γεγονοτας 10 εκ του αυτου στοματος εξερχεται ευλογια
και καταρα ου χρη αδελφοι μου ταυτα ουτως γινεσθαι 11
μητι η πηγη εκ της αυτης οπησ βρυνει το γλυκυ και το
πικρον 12 μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιασ ποιησαι η
αμπελος συκα ουτως ουδεμια πηγη αλυκον και γλυκυ
ποιησαι υδωρ 13 τισ σοφος και επιστημων εν υμιν δειξατω
εκ της καλης αναστροφησ τα εργα αυτου εν πραυτητι
σοφιασ 14 ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη
καρδια υμων μη κατακαυασθε και ψευδεσθε κατα της
αληθειας 15 ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη
αλλ επιγειοσ ψυχικη δαιμονιωδησ 16 οπου γαρ ζηλοσ
και εριθεια εκει ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα
17 η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα
ειρηνικη επιεικησ ευπειθησ μεστη ελεουσ και καρπων
αγαθων αδιακριτοσ και ανυποκριτοσ 18 καρποσ δε της
δικαιοσυνησ εν ειρηνη σπειρεται τοισ ποιουσιν ειρηνην
4 ποθεν πολεμοι και μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των
ηδονων υμων των στρατευομενων εν τοισ μελεσιν υμων
2 επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου
δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δια
το μη αιτεισθαι υμασ 3 αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι
κακωσ αιτεισθε ινα εν ταισ ηδοναισ υμων δαπανησητε 4
μοιχοι και μοιχαλιδεσ ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου

εχθρα του θεου εστιν ος αν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται 5 η δοκειτε οτι κενωσ η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το πνευμα ο κατακησεν εν ημιν 6 μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος υπερηφανοις αντιτασεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν 7 υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε δε τω διαβωλω και φευζεται αφ υμων 8 εγγισατε τω θεω και εγγιει υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιασ διψυχοι 9 ταλαιπωρησατε και πενθησατε και κλαυσατε ο γελωσ υμων εισ πενθος μεταστραφητω και η χαρα εισ κατηφειαν 10 ταπεινωθητε ενωπιον του κυριου και υψωσει υμασ 11 μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου και κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεισ ουκ ει ποιητησ νομου αλλα κριτησ 12 εισ εστιν ο νομοθετησ ο δυναμενοσ σωσαι και απολεσαι συ δε τισ ει οσ κρινεισ τον ετερον 13 αγε νυν οι λεγοντεσ σημερον και αυριον πορευσωμεθα εισ τηνδε την πολιν και ποιησωμεν εκει ενιαυτον ενα και εμπορευσωμεθα και κερδησωμεν 14 οιτινεσ ουκ επιστασθε το τησ αυριον ποια γαρ η ζωη υμων ατμισ γαρ εσται η προσ ολιγον φαινομενη επειτα δε και αφανιζομενη 15 αντι του λεγειν υμασ εαν ο κυριοσ θεληση και ζησωμεν και ποιησωμεν τουτο η εκεινο 16 νυν δε καυχασθε εν ταισ αλαζονειαισ υμων πασα καυχησισ τοιαυτη πονηρα εστιν 17 ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

5 αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντεσ επι ταισ ταλαιπωριαισ υμων ταισ επερχομεναισ 2 ο πλουτοσ υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν

3 ο χρυσος υμων και ο αργυρος κατιωται και ο ιος
αυτων εισ μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τας σαρκας
υμων ως πυρ εθησαυρισατε εν εσχαταις ημεραις 4
ιδου ο μισθος των εργατων των αμησαντων τας χωρας
υμων ο απεστερημενος αφ υμων κραζει και αι βοαι των
θερισαντων εισ τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθασιν
5 ετρυφησατε επι της γης και εσπαταλησατε εθρεψατε
τας καρδιας υμων ως εν ημερα σφαγης 6 κατεδικασατε
εφονευσατε τον δικαιον ουκ αντιτασσεται υμιν 7
μακροθυμησατε ουν αδελφοι εως της παρουσιας του
κυριου ιδου ο γεωργος εκδεχεται τον τιμιον καρπον της
γης μακροθυμων επ αυτον εως λαβη υετον πρωιμον και
οψιμον 8 μακροθυμησατε και υμεις στηριξατε τας καρδιας
υμων οτι η παρουσια του κυριου ηγγικεν 9 μη στεναζετε
κατ αλληλων αδελφοι ινα μη κριθητε ιδου ο κριτης προ
των θυρων εστηκεν 10 υποδειγμα λαβετε αδελφοι μου
της κακοπαθειας και της μακροθυμιας τους προφητας οι
ελαλησαν τω ονοματι κυριου 11 ιδου μακαριζομεν τους
υπομενοντας την υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελος
κυριου ιδετε οτι πολυσπλαγχνος εστιν και οικτιρμων
12 προ παντων δε αδελφοι μου μη ομνυετε μητε τον
ουρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον ητω δε
υμων το ναι ναι και το ου ου ινα μη εισ υποκρισιν
πεσητε 13 κακοπαθει τις εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει
τις ψαλλετω 14 ασθενει τις εν υμιν προσκαλεσασθω τους
πρεσβυτερους της εκκλησιας και προσευξασθωσαν επ
αυτον αλειψαντες αυτον ελαιω εν τω ονοματι του κυριου
15 και η ευχη της πιστεως σωσει τον καμνοντα και εγερει
αυτον ο κυριος καν αμαρτιας η πεποιηκωσ αφεθησεται

αυτω **16** εξομολογεισθε αλληλοις τα παραπτωματα και ευχεσθε υπερ αλληλων οπως ιαθητε πολυ ισχυει δεησις δικαιου ενεργουμενη **17** ηλιας ανθρωπος ην ομοιοπαθησ ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι και ουκ εβρεξεν επι της γησ ενιαυτους τρεις και μηνασ εξ **18** και παλιν προσηυξατο και ο ουρανος υετον εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον καρπον αυτης **19** αδελφοι εαν τισ εν υμιν πλανηθη απο της αληθειας και επιστρεψη τισ αυτον **20** γινωσκετω οτι ο επιστρεψασ αμαρτων εκ πλανησ οδου αυτου σωσει ψυχην εκ θανατου και καλυψει πληθος αμαρτιων

Πετρου Α΄

1 πετροσ αποστολοσ ιησου χριστου εκλεκτοισ παρεπιδημοισ διασπορασ ποντου γαλατιασ καππαδοκιασ ασιασ και βιθυνιασ **2** κατα προγνωσιν θεου πατροσ εν αγιασμω πνευματοσ εισ υπακοην και ραντισμον αιματοσ ιησου χριστου χαρισ υμιν και ειρηνη πληθυνθειη **3** ευλογητοσ ο θεοσ και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο κατα το πολυ αυτου ελεοσ αναγεννηασ ημασ εισ ελπιδα ζωσαν δι αναστασεωσ ιησου χριστου εκ νεκρων **4** εισ κληρονομιαν αφθαρτον και αμιαντον και αμαραντον τετηρημενην εν ουρανοισ εισ υμασ **5** τουσ εν δυναμει θεου φρουρουμενουσ δια πιστεωσ εισ σωτηριαν ετοιμην αποκαλυφθηναι εν καιρω εσχατω **6** εν ω αγαλλιασθε ολιγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθεντεσ εν ποικιλοισ πειρασμοισ **7** ινα το δοκιμιον υμων της πιστεωσ πολυ τιμιωτερον χρυσιου του απολλυμενου δια πυροσ δε δοκιμαζομενου ευρεθη εισ επαινον και τιμην και εισ δοξαν εν αποκαλυψει ιησου χριστου **8** ον ουκ ειδοτεσ αγαπατε εισ ον αρτι μη ορωντεσ πιστευοντεσ δε αγαλλιασθε χαρα ανεκλαλητω και δεδοξασμενη **9** κοιμιζομενοι το τελοσ της πιστεωσ υμων σωτηριαν ψυχων **10** περι ησ σωτηριασ εξεζητησαν και εξηρευνησαν προφηται οι περι της εισ υμασ χαριτοσ προφητευσαντεσ **11** ερευνωντεσ εισ τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοισ πνευμα χριστου προμαρτυρομενον τα εισ χριστον παθηματα και τασ μετα ταυτα δοξασ **12** οισ απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοισ υμιν δε διηκονουν αυτα α νυν ανηγγελη υμιν δια των ευαγγελισαμενων υμασ εν πνευματι αγιω αποσταλεντι απ ουρανου εισ α επιθυμουσιν αγγελοι

παρακυψαι 13 διο αναζωσαμενοι τασ οσφυασ της
διανοιασ υμων νηφοντες τελειωσ ελπισατε επι την
φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει ιησου χριστου 14
ωσ τεκνα υπακοησ μη συσχηματιζομενοι ταισ προτερον
εν τη αγνοια υμων επιθυμιασ 15 αλλα κατα τον
καλεσαντα υμασ αγιον και αυτοι αγιοι εν παση
αναστροφη γενηθητε 16 διοτι γεγραπται αγιοι γινεσθε οτι
εγω αγιοσ ειμι 17 και ει πατερα επικαλεισθε τον
απροσωποληπτωσ κρινοντα κατα το εκαστου εργον εν
φοβω τον της παροικιασ υμων χρονον αναστραφητε 18
ειδοτες οτι ου φθαρτοισ αργυριω η χρυσιω ελυτρωθητε
εκ της ματαιιασ υμων αναστροφησ πατροπαραδοτου 19
αλλα τιμιω αιματι ωσ αμνου αμωμου και ασπιλου
χριστου 20 προεγνωσμενου μεν προ καταβολησ κοσμου
φανερωθεντοσ δε επ εσχατων των χρονων δι υμασ 21
τουσ δι αυτου πιστευοντασ εισ θεον τον εγειραντα αυτον
εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα ωστε την πιστιν υμων
και ελπιδα ειναι εισ θεον 22 τασ ψυχασ υμων ηγνικότεσ
εν τη υπακοη της αληθειας δια πνευματοσ εισ
φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ καθαρασ καρδιασ
αλληλουσ αγαπησατε εκτενωσ 23 αναγεγεννημενοι ουκ
εκ σπορασ φθαρτησ αλλα αφθαρτου δια λογου ζωντοσ
θεου και μενοντοσ εισ τον αιωνα (aiōn g165) 24 διοτι πασα
σαρξ ωσ χορτοσ και πασα δοξα ανθρωπου ωσ ανθοσ
χορτου εξηρανθη ο χορτοσ και το ανθοσ αυτου εξεπεσεν
25 το δε ρημα κυριου μενει εισ τον αιωνα τουτο δε εστιν
το ρημα το ευαγγελισθεν εισ υμασ (aiōn g165)

2 αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και παντα δολον και
υποκρισεισ και φθονουσ και πασασ καταλαλιασ 2 ωσ

αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε
ινα εν αυτω αυξηθητε 3 ειπερ εγευσασθε οτι χρηστος
ο κυριος 4 προς ον προσερχομενοι λιθον ζωντα υπο
ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον
εντιμον 5 και αυτοι ως λιθοι ζωντες οικοδομεισθε οικος
πνευματικος ιερατευμα αγιον ανενεγκαι πνευματικας
θυσιας ευπροσδεκτους τω θεω δια ιησου χριστου 6
διοτι περιχει εν τη γραφη ιδου τιθημι εν σιων λιθον
ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον και ο πιστευων επ
αυτω ου μη κατασχυνη 7 υμιν ουν η τιμη τοις
πιστευουσιν απειθουσιν δε λιθον ον απεδοκιμασαν οι
οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας
8 και λιθος προσκοματος και πετρα σκανδαλου οι
προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντες εις ο και ετεθησαν
9 υμεις δε γενοσ εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνος
αγιον λαος εις περιποιησιν οπως τας αρετας εξαγγελητε
του εκ σκοτους υμας καλεσαντος εις το θαυμαστον
αυτου φως 10 οι ποτε ου λαος νυν δε λαος θεου οι ουκ
ηλημενοι νυν δε ελεηθεντες 11 αγαπητοι παρακαλω ως
παροικους και παρεπιδημους απεχεσθαι των σαρκικων
επιθυμιων αιτινες στρατευονται κατα της ψυχης 12
την αναστροphen υμων εχοντες καλην εν τοις εθνεσιν
ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ως κακοποιων εκ των
καλων εργων εποπτευσαντες δοξασωσιν τον θεον εν
ημερα επισκοπησ 13 υποταγητε ουν παση ανθρωπινη
κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ως υπερεχοντι 14
ειτε ηγεμοσιν ως δι αυτου πεμπομενοισ εις εκδικησιν
κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων 15 οτι ουτως εστιν
το θελημα του θεου αγαθοποιουντας φιμουν την των

αφρονων ανθρωπων αγνωσιαν 16 ως ελευθεροι και μη
ως επικαλυμμα εχοντες της κακιας την ελευθεριαν αλλ
ως δουλοι θεου 17 παντας τιμησατε την αδελφοτητα
αγαπησατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε 18 οι
οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσποταις
ου μονον τοις αγαθοις και επιεικεσιν αλλα και τοις
σκολιοις 19 τουτο γαρ χαρις ει δια συνειδησιν θεου
υποφerei τισ λυπασ πασχων αδικωσ 20 ποιον γαρ κλεοσ
ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι υπομενειτε αλλ ει
αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομενειτε τουτο χαρις
παρα θεω 21 εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστοσ
επαθεν υπερ ημων υμιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα
επακολουθησητε τοις ιχνεσιν αυτου 22 οσ αμαρτιαν ουκ
εποιησεν ουδε ευρεθη δολοσ εν τω στοματι αυτου 23 οσ
λοιδορουμενοσ ουκ αντελοιδορει πασχων ουκ ηπειλει
παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιωσ 24 οσ τασ αμαρτιασ
ημων αυτοσ ανηνεγκεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον
ινα ταισ αμαρτιασ απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν
ου τω μωλωπι αυτου ιαθητε 25 ητε γαρ ως προβατα
πλανωμενα αλλ επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και
επισκοπον των ψυχων υμων

3 ομοιωσ αι γυναικεσ υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν
ινα και ει τινεσ απειθουσιν τω λογω δια της των γυναικων
αναστροφησ ανευ λογου κερδηθησονται 2 εποπτευσαντες
την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων 3 ων εστω ουχ
ο εξωθεν εμπλοκησ τριχων και περιθεσεωσ χρυσιων η
ενδυσεωσ ιματιων κοσμοσ 4 αλλ ο κρυπτοσ της καρδιασ
ανθρωποσ εν τω αφθαρτω του πραεοσ και ησυχιου
πνευματοσ ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελεσ 5

ουτως γαρ ποτε και αι αγιαι γυναικες αι ελπίζουσαι
επι θεον εκοσμουν εαυτας υποτασσομεναι τοις ιδιοις
ανδρασιν 6 ως σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ κυριον
αυτον καλουσα ησ εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και
μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν 7 οι ανδρες ομοιωσ
συνοικουντες κατα γνωσιν ως ασθενεστερω σκευει τω
γυναικειω απονεμοντες τιμην ως και συγκληρονομοι
χαριτος ζωησ εισ το μη εγκοπτεσθαι τασ προσευχασ
υμων 8 το δε τελος παντες ομοφρονες συμπαθεις
φιλαδελφοι ευσπλαγχνοι φιλοφρονες 9 μη αποδιδοντες
κακον αντι κακου η λοιδοριαν αντι λοιδοριασ τουναντιον
δε ευλογουντες ειδοτες οτι εισ τουτο εκληθητε ινα
ευλογιαν κληρονομησητε 10 ο γαρ θελων ζωην αγαπαν
και ιδειν ημερασ αγαθασ παυσατω την γλωσσαν αυτου
απο κακου και χειλη αυτου του μη λαλησαι δολον 11
εκκλινατω απο κακου και ποιησατω αγαθον ζητησατω
ειρηνην και διωξατω αυτην 12 οτι οφθαλμοι κυριου επι
δικαιουσ και ωτα αυτου εισ δεησιν αυτων προσωπον
δε κυριου επι ποιουντασ κακα 13 και τισ ο κακωσων
υμασ εαν του αγαθου μιμηται γενησθε 14 αλλ ει και
πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον αυτων
μη φοβηθητε μηδε ταραχθητε 15 κυριον δε τον θεον
αγιασατε εν ταισ καρδιαισ υμων ετοιμοι δε αι προσ
απολογιαν παντι τω αιτουντι υμασ λογον περι της εν υμιν
ελπιδος μετα πραυτητοσ και φοβου 16 συνειδησιν εχοντες
αγαθην ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ως κακοποιων
καταισχυνθωσιν οι επηρεαζοντες υμων την αγαθην εν
χριστω αναστροφην 17 κρειττον γαρ αγαθοποιουντασ
ει θελοι το θελημα του θεου πασχειν η κακοποιουντασ

18 οτι και χριστος απαξ περι αμαρτιων επαθεν δικαιοσ υπερ αδικων ινα υμασ προσαγαγη τω θεω θανατωθεις μεν σαρκι ζωοποιηθεις δε πνευματι 19 εν ω και τοισ εν φυλακη πνευμασιν πορευθεις εκηρυξεν 20 απειθησασιν ποτε οτε απεξεδεχετο η του θεου μακροθυμια εν ημεραισ νωε κατασκευαζομενησ κιβωτου εισ ην ολιγαι τουτ εστιν οκτω ψυχαι διεσωθησαν δι υδατοσ 21 ο αντιτυπον νυν και ημασ σωζει βαπτισμα ου σαρκοσ αποθεσισ ρυπου αλλα συνειδησεωσ αγαθησ επερωτημα εισ θεον δι αναστασεωσ ιησου χριστου 22 οσ εστιν εν δεξια του θεου πορευθεις εισ ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων

4 χριστου ουν παθοντοσ υπερ ημων σαρκι και υμεις την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων εν σαρκι πεπαυται αμαρτιασ 2 εισ το μηκετι ανθρωπων επιθυμιασ αλλα θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονον 3 αρκετοσ γαρ ημιν ο παρεληλυθωσ χρονοσ του βιου το θελημα των εθνων κατεργασασθαι πεπορευμενουσ εν ασελγειασ επιθυμιασ οينوφλυγιασ κωμοιοσ ποτοιοσ και αθεμιτοιοσ ειδωλολατρειασ 4 εν ω ξενιζονται μη συντρεχοντων υμων εισ την αυτην της ασωτιασ αναχυσιν βλασφημουντες 5 οι αποδωσουσιν λογον τω ετοιμωσ εχοντι κριναι ζωντασ και νεκρουσ 6 εισ τουτο γαρ και νεκροιοσ ευηγγελισθη ινα κριθωσιν μεν κατα ανθρωπουσ σαρκι ζωσιν δε κατα θεον πνευματι 7 παντων δε το τελοσ ηγγικεν σωφρονησατε ουν και νηψατε εισ τασ προσευχασ 8 προ παντων δε την εισ εαυτουσ αγαπην εκτενη εχοντες οτι αγαπη καλυπει πληθοσ αμαρτιων 9 φιλοξενοι εισ αλληλουσ ανευ γογγυσμων 10 εκαστοσ

καθως ελαβεν χαρισμα εις εαυτους αυτο διακονουντες
ως καλοι οικονομοι ποικιλησ χαριτοσ θεου **11** ει τισ λαλει
ως λογια θεου ει τισ διακονει ως εξ ισχυοσ ως χορηγει ο
θεοσ ινα εν πασιν δοξαζηται ο θεοσ δια ιησου χριστου ω
εστιν η δοξα και το κρατοσ εις τουσ αιωνασ των αιωνων
αμην (αϊὸν g165) **12** αγαπητοι μη ξενιζεσθε τη εν υμιν
πυρωσει προς πειρασμον υμιν γινομενη ως ξενου υμιν
συμβαινοντοσ **13** αλλα καθο κοινωνειτε τοισ του χριστου
παθημασιν χαιρετε ινα και εν τη αποκαλυψει της δοξησ
αυτου χαρητε αγαλλιωμενοι **14** ει ονειδιζεσθε εν ονοματι
χριστου μακαριοι οτι το της δοξησ και το του θεου πνευμα
εφ υμασ αναπαυεται κατα μεν αυτουσ βλασφημειται
κατα δε υμασ δοξαζεται **15** μη γαρ τισ υμων πασχετω ως
φονευσ η κλεπτησ η κακοποιοσ η ως αλλοτριοεπισκοποσ
16 ει δε ως χριστιανοσ μη αισχυνεσθω δοξαζετω δε τον
θεον εν τω μερει τουτω **17** οτι ο καιροσ του αρξασθαι το
κριμα απο του οικου του θεου ει δε πρωτον αφ ημων τι
το τελοσ των απειθουντων του θεου ευαγγελιω **18** και
ει ο δικαιοσ μολισ σωζεται ο ασεβησ και αμαρτωλοσ που
φανειται **19** ωστε και οι πασχοντες κατα το θελημα του
θεου ως πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τασ ψυχασ αυτων
εν αγαθοποια

5 πρεσβυτερουσ τουσ εν υμιν παρακαλω ο
συμπρεσβυτεροσ και μαρτυσ των του χριστου παθηματων
ο και της μελλουσησ αποκαλυπτεσθαι δοξησ κοινωνοσ **2**
ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του θεου επισκοπουντες
μη αναγκαστωσ αλλ εκουσιωσ μηδε αισχροκερδωσ αλλα
προθυμωσ **3** μηδε ως κατακυριευοντες των κληρων αλλα
τυποι γινομενοι του ποιμνιου **4** και φανερωθεντοσ του

αρχιποιμενος κομεισθε τον αμαραντινον της
δοξης στεφανον 5 ομοιωσ νεωτεροι υποταγητε
πρεσβυτεροις παντες δε αλληλοις υποτασσομενοι την
ταπεινοφροσυνην εγκομβωσασθε οτι ο θεος υπερηφανοισ
αντιτασσεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν 6 ταπεινωθητε
ουν υπο την κραταιαν χειρα του θεου ινα υμασ υψωση εν
καιρω 7 πασαν την μεριμναν υμων επιρριψαντες επ
αυτον οτι αυτω μελει περι υμων 8 νηψατε γρηγορησατε ο
αντιδικος υμων διαβολος ωσ λεων ωρυομενος περιπατει
ζητων τινα καταπιη 9 ω αντιστητε στερεοι τη πιστει
ειδοτες τα αυτα των παθηματων τη εν κοσμω υμων
αδελφοτητι επιτελεισθαι 10 ο δε θεος πασης χαριτος ο
καλεσασ υμασ εισ την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω
ιησου ολιγον παθοντασ αυτοσ καταρτισαι υμασ στηριξει
σθενωσει θεμελιωσει (aiōnios g166) 11 αυτω η δοξα και το
κρατος εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην (aiōn g165) 12
δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ωσ λογιζομαι δι
ολιγων εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην
ειναι αληθη χαριν του θεου εισ ην εστηκατε 13 ασπαζεται
υμασ η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκοσ ο υιοσ μου
14 ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγαπησ ειρηνη υμιν
πασιν τοισ εν χριστω ιησου αμην

Πετρου Β΄

1 συμεων πετροσ δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου **2** χαρισ υμιν και ειρηνη πληθυνθειη εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων **3** ωσ παντα ημιν της θειας δυναμεωσ αυτου τα προσ ζωην και ευσεβειαν δεδωρημενησ δια της επιγνωσεωσ του καλεσαντοσ ημασ δια δοξησ και αρετησ **4** δι ων τα τιμια ημιν και μεγαιστα επαγγελματα δεδωρηται ινα δια τουτων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεωσ αποφυγοντεσ της εν κοσμω εν επιθυμια φθορασ **5** και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντεσ επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν **6** εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν **7** εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην **8** ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργουσ ουδε ακαρπουσ καθιστησιν εις την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν **9** ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλοσ εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρτιων **10** διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντεσ ου μη πταισητε ποτε **11** ουτωσ γαρ πλουσιωσ επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδοσ εις την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου (aiōnios g166) **12** διο ουκ αμελησω αι υμασ υπομιμνησκειν περι τουτων καιπερ ειδοτασ και εστηριγμενουσ εν τη παρουση αληθεια **13** δικαιον δε ηγουμαι εφ οσον ειμι εν τουτω τω σκηνωματι

διεγειρειν υμας εν υπομνησει **14** ειδωσ οτι ταχινη εστιν η αποθεσις του σκηνωματος μου καθωσ και ο κυριος ημων ιησους χριστος εδηλωσεν μοι **15** σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμας μετα την εμην εξοδον την τουτων μνημην ποιεισθαι **16** ου γαρ σεσοφισμενοις μυθοις εξακολουθησαντες εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ εποπται γενηθεντες της εκεινου μεγαλειοτητος **17** λαβων γαρ παρα θεου πατροσ τιμην και δοξαν φωνησ ενεχθεισησ αυτω τοιασδε υπο της μεγαλοπρεπουσ δοξησ ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εισ ον εγω ευδοκησα **18** και ταυτην την φωνην ημεισ ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντεσ εν τω ορει τω αγιω **19** και εχομεν βεβαιωτερον τον προφητικον λογον ω καλωσ ποιειτε προσεχοντεσ ωσ λυχνω φαινοντι εν αυχηρω τοπω εωσ ου ημερα διαυγαση και φωσφοροσ ανατειλη εν ταισ καρδιαισ υμων **20** τουτο πρωτον γινωσκοντεσ οτι πασα προφητεια γραφησ ιδιασ επιλυσεωσ ου γινεται **21** ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη ποτε προφητεια αλλ υπο πνευματοσ αγιου φερομενοι ελαλησαν αγιοι θεου ανθρωποι

2 εγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ωσ και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινεσ παρεισαξουσιν αιρεσεισ απωλειασ και τον αγορασαντα αυτουσ δεσποτην αρνουμενοι επαγοντεσ εαυτοισ ταχινην απωλειαν **2** και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταισ ασελγειαισ δι ουσ η οδοσ της αληθειασ βλασφημηθησεται **3** και εν πλεονεξια πλαστοισ λογοισ υμασ εμπορευσονται οισ το κριμα εκπαλαι ουκ αρχει και η απωλεια αυτων ου

νυσταξει 4 ει γαρ ο θεος αγγελων αμαρτησαντων ουκ
εφεισατο αλλα σειραισ ζοφου ταρταρωσασ παρεδωκεν εισ
κρισιν τηρουμενους (Tartarō g5020) 5 και αρχαιου κοσμου
ουκ εφεισατο αλλα ογδοον νωε δικαιοσυνησ κηρυκα
εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμω ασεβων επαξασ 6 και
πολεισ σοδομων και γομορρασ τεφρωσασ καταστροφη
κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβειν τεθεικωσ 7
και δικαιον λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων
εν ασελγεια αναστροφησ ερρυσαστο 8 βλεμματι γαρ
και ακοη ο δικαιοσ εγκατοικων εν αυτοισ ημεραν εξ
ημερασ ψυχην δικαιαν ανομοισ εργοισ εβασανιζεν 9 οιδεν
κυριοσ ευσεβεισ εκ πειρασμου ρυεσθαι αδικουσ δε εισ
ημεραν κρισεωσ κολαζομενουσ τηρειν 10 μαλιστα δε τουσ
οπισω σαρκουσ εν επιθυμια μiasμου πορευομενουσ και
κυριοτητασ καταφρονουντασ τολμηται αυθαδεισ δοξασ
ου τρεμουσιν βλασφημουντεσ 11 οπου αγγελοι ισχυι και
δυναμει μειζονεσ οντεσ ου φερουσιν κατ αυτων παρα
κυριω βλασφημον κρισιν 12 ουτοι δε ωσ αλογα ζωα φυσικα
γεγενημενα εισ αλωσιν και φθοραν εν οισ αγνοουσιν
βλασφημουντεσ εν τη φθορα αυτων καταφθαρησονται 13
κομιουμενοι μισθον αδικιασ ηδονην ηγουμενοι την εν
ημερα τρυφην σπιλοι και μωμοι εντρυφωντεσ εν ταισ
απαταισ αυτων συνευωχουμενοι υμιν 14 οφθαλμουσ
εχοντεσ μεστουσ μοιχαλιδουσ και ακαταπαυστουσ αμαρτιασ
δελεαζοντεσ ψυχασ αστηρικτουσ καρδιαν γεγυμνασμενην
πλεονεξιασ εχοντεσ καταρασ τεκνα 15 καταλιποντεσ
ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντεσ τη οδω
του βαλααμ του βοσορ οσ μισθον αδικιασ ηγαπησεν 16
ελεγξιν δε εσχεν ιδιασ παρανομιασ υποζυγιον αφωνων

εν ανθρωπου φωνη φθεγξαμενον εκωλυσεν την του προφητου παραφρονιαν 17 ουτοι εισιν πηγαι ανυδροι νεφελαι υπο λαιλαπος ελαυνομεναι οισ ο ζοφος του σκοτους εισ αιωνα τετηρηται (questioned) 18 υπερογκα γαρ ματαιοτητος φθεγγομενοι δελεαζουσιν εν επιθυμιασ σαρκος ασελγειασ τους οντως αποφυγοντας τους εν πλανη αναστρεφομενους 19 ελευθεριαν αυτοισ επαγγελλομενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντες της φθορασ ω γαρ τις ηττηται τουτω και δεδουλωται 20 ει γαρ αποφυγοντες τα μiasματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου και σωτηροσ ιησου χριστου τουτοισ δε παλιν εμπλακεντες ηττωνται γεγονεν αυτοισ τα εσχατα χειρονα των πρωτων 21 κρειττον γαρ ην αυτοισ μη επεγνωκεναι την οδον της δικαιοσυνης η επιγνουσιν επιστρεψαι εκ της παραδοθεισης αυτοισ αγιασ εντολης 22 συμβεβηκεν δε αυτοισ το της αληθουσ παροιμιασ κυων επιστρεψασ επι το ιδιον εξεραμα και υσ λουσαμενη εισ κυλισμα βορβορου

3 ταυτην ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιν γραφω επιστολην εν αισ διεγειρω υμων εν υπομνησει την ειλικρινη διανοιαν 2 μνησθηναι των προειρημενων ρηματων υπο των αγιων προφητων και της των αποστολων υμων εντολης του κυριου και σωτηροσ 3 τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι ελευσονται επ εσχατου των ημερων εμπαικται κατα τασ ιδιασ επιθυμιασ αυτων πορευομενοι 4 και λεγοντες που εστιν η επαγγελια της παρουσιασ αυτου αφ ησ γαρ οι πατερες εκοιμηθησαν παντα ουτως διαμενει απ αρχησ κτισεωσ 5 λανθανει γαρ αυτους τουτο θελοντας οτι ουρανοι ησαν εκπαλαι και γη εξ υδατοσ και δι υδατοσ συνεστωσα τω του θεου λογω 6 δι ων ο τοτε κοσμοσ υδατι

κατακλυσθεις απωλετο 7 οι δε νυν ουρανοι και η γη τω
αυτου λογω τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εισ
ημεραν κρισεωσ και απωλειασ των ασεβων ανθρωπων
8 εν δε τουτο μη λανθανετω υμασ αγαπητοι οτι μια
ημερα παρα κυριω ωσ χιλια ετη και χιλια ετη ωσ ημερα
μια 9 ου βραδυνει ο κυριος της επαγγελιασ ωσ τινεσ
βραδυτητα ηγουνται αλλα μακροθυμει εισ ημασ μη
βουλομενοσ τινασ απολεσθαι αλλα παντασ εισ μετανοιαν
χωρησαι 10 ηξει δε η ημερα κυριου ωσ κλεπτησ εν νυκτι
εν η οι ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια δε
καυσουμενα λυθησονται και γη και τα εν αυτη εργα
κατακαησεται 11 τουτων ουν παντων λυομενων ποταπουσ
δει υπαρχειν υμασ εν αγιαισ αναστροφαισ και ευσεβειαισ
12 προσδοκωντασ και σπευδοντασ την παρουσιαν της του
θεου ημερασ δι ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και
στοιχεια καυσουμενα τηκεται 13 καινουσ δε ουρανουσ και
γην καινην κατα το επαγγελμα αυτου προσδοκωμεν εν οισ
δικαιοσυνη κατοικει 14 διο αγαπητοι ταυτα προσδοκωντεσ
σπουδασατε ασπιλοι και αμωμητοι αυτω ευρεθηναι
εν ειρηνη 15 και την του κυριου ημων μακροθυμιαν
σωτηριαν ηγεισθε καθωσ και ο αγαπητοσ ημων αδελφοσ
παυλοσ κατα την αυτω δοθεισαν σοφιαν εγραψεν υμιν
16 ωσ και εν πασαισ ταισ επιστολαισ λαλων εν αυταισ
περι τουτων εν οισ εστιν δυσνοητα τινα α οι αμαθεισ
και αστηρικτοι στρεβλουσιν ωσ και τασ λοιπασ γραφασ
προσ την ιδιαν αυτων απωλειαν 17 υμεισ ουν αγαπητοι
προγινωσκοντεσ φυλασσεσθε ινα μη τη των αθεσμων
πλανη συναπαχθεντεσ εκπεσητε του ιδιου στηριγμου 18
αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και

σωτηρος ιησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εισ
ημεραν αιωνος αμην (αιδñ g165)

Ιωαννου Α΄

1 ο ην απ αρχησ ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοισ οφθαλμοισ ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρεσ ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωησ **2** και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελλομεν υμιν την ζωην την αιωνιον ητισ ην προσ τον πατερα και εφανερωθη ημιν (aiōnios g166) **3** ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελλομεν υμιν ινα και υμεισ κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατροσ και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου **4** και ταυτα γραφομεν υμιν ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη **5** και εστιν αυτη η αγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν υμιν οτι ο θεοσ φωσ εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια **6** εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν **7** εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ωσ αυτοσ εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου χριστου του υιου αυτου καθαριζει ημασ απο πασησ αμαρτιασ **8** εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτουσ πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν **9** εαν ομολογωμεν τασ αμαρτιασ ημων πιστοσ εστιν και δικαιοσ ινα αφη ημιν τασ αμαρτιασ και καθαριση ημασ απο πασησ αδικιασ **10** εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογοσ αυτου ουκ εστιν εν ημιν

2 τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τισ αμαρτη παρακλητον εχομεν προσ τον πατερα ιησουν χριστον δικαιοσ **2** και αυτοσ ιλασμοσ εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα

και περι ολου του κοσμου 3 και εν τουτω γινωσκομεν οτι
εγνωκαμεν αυτον εαν τας εντολας αυτου τηρωμεν 4 ο
λεγων εγνωκα αυτον και τας εντολας αυτου μη τηρων
ψευστης εστιν και εν τουτω η αληθεια ουκ εστιν 5 ος
δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθως εν τουτω η αγαπη
του θεου τετελειωται εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω
εσμεν 6 ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθως εκεινος
περιπατησεν και αυτος ουτως περιπατειν 7 αδελφοι
ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν
ην ειχετε απ αρχης η εντολη η παλαια εστιν ο λογος
ον ηκουσατε απ αρχης 8 παλιν εντολην καινην γραφω
υμιν ο εστιν αληθες εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια
παραγεται και το φως το αληθινον ηδη φαινει 9 ο λεγων
εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη
σκοτια εστιν εως αρτι 10 ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν
τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν 11 ο δε
μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη
σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια
ετυφλωσεν τους οφθαλμους αυτου 12 γραφω υμιν τεκνια
οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτια δια το ονομα αυτου 13
γραφω υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης γραφω
υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον γραφω υμιν
παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα 14 εγραψα υμιν πατερες
οτι εγνωκατε τον απ αρχης εγραψα υμιν νεανισκοι οτι
ισχυροι εστε και ο λογος του θεου εν υμιν μενει και
νενικηκατε τον πονηρον 15 μη αγαπατε τον κοσμον μηδε
τα εν τω κοσμω εαν τις αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η
αγαπη του πατρος εν αυτω 16 οτι παν το εν τω κοσμω η
επιθυμια της σαρκος και η επιθυμια των οφθαλμων και η

αλαζονεία του βίου ουκ ἐστὶν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀλλ ἐκ τοῦ
κοσμοῦ ἐστὶν 17 καὶ ὁ κόσμος παραγέται καὶ ἡ ἐπιθυμία
αὐτοῦ ὁ δὲ ποιῶν τὸ θελημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα
(αἰῶν g165) 18 παιδία ἐσχατὴ ὥρα ἐστὶν καὶ καθὼς ἠκούσατε
ὅτι ὁ ἀντιχριστὸς ἐρχεται καὶ νῦν ἀντιχριστοὶ πολλοὶ
γεγονασὶν ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχατὴ ὥρα ἐστὶν 19 ἐξ
ἡμῶν ἐξηλθὸν ἀλλ οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν
μεινῆκεισαν ἀν μὲθ ἡμῶν ἀλλ ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ
εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν 20 καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἐχετε ἀπο τοῦ
αἰοῦ καὶ οἶδατε πάντα 21 οὐκ ἐγράψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἶδατε
τὴν ἀληθειᾶν ἀλλ ὅτι οἶδατε αὐτὴν καὶ ὅτι πᾶν ψευδὸς
ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἐστὶν 22 τίς ἐστὶν ὁ ψευστὴς εἰ μὴ ὁ
ἀρνούμενος ὅτι ἰησοῦς οὐκ ἐστὶν ὁ χριστὸς οὗτος ἐστὶν ὁ
ἀντιχριστὸς ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν 23
πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἐχει 24 ὑμεῖς
οὖν ὁ ἠκούσατε ἀπ ἀρχῆς ἐν ὑμῖν μέντω εἰ ἐν ὑμῖν
μεινῆ ὁ ἀπ ἀρχῆς ἠκούσατε καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ
πατρὶ μένειτε 25 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς
ἐπηγγείλατο ἡμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον (αἰῶνιος g166) 26
ταῦτα ἐγράψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανῶντων ὑμᾶς 27 καὶ
ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ αὐτοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ οὐ
χρειᾶν ἐχετε ἵνα τίς διδάσκῃ ὑμᾶς ἀλλ ὥσ το αὐτὸ χρίσμα
διδασκεῖ ὑμᾶς περὶ πάντων καὶ ἀληθὲς ἐστὶν καὶ οὐκ
ἐστὶν ψευδὸς καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς μένειτε ἐν αὐτῷ
28 καὶ νῦν τέκνια μένετε ἐν αὐτῷ ἵνα ὅταν φανερωθῇ
ἐχῶμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ αὐτοῦ ἐν τῇ
παρουσίᾳ αὐτοῦ 29 εἰάν εἰδητε ὅτι δίκαιος ἐστὶν γινώσκετε
ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγεννηταί

3 ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει υμας οτι ουκ εγνω αυτον **2** αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν δε οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οψομεθα αυτον καθωσ εστιν **3** και πασ ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθωσ εκεινος αγνος εστιν **4** πασ ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια **5** και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτιασ ημων αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν **6** πασ ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πασ ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον **7** τεκνια μηδεις πλανατω υμασ ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιοσ εστιν καθωσ εκεινος δικαιοσ εστιν **8** ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχησ ο διαβολοσ αμαρτανει εισ τουτο εφανερωθη ο υιοσ του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου **9** πασ ο γεγεννημενοσ εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται **10** εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου πασ ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου **11** οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχησ ινα αγαπωμεν αλληλουσ **12** ου καθωσ καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινοσ εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαια **13** μη θαυμαζετε αδελφοι μου ει μισει υμασ ο κοσμος **14** ημεισ οιδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εισ την ζωην οτι αγαπωμεν τουσ αδελφουσ ο μη

αγαπων τον αδελφον μενει εν τω θανατω **15** πασ ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν και οιδατε οτι πασ ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωην αιωνιον εν εαυτω μενουσαν (αιδιnios g166) **16** εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχασ τιθεναι **17** οσδ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρεϊαν εχοντα και κλειση τα σπλαγχνα αυτου απ αυτου πως η αγαπη του θεου μενει εν αυτω **18** τεκνια μου μη αγαπωμεν λογω μηδε τη γλωσση αλλ εν εργω και αληθεια **19** και εν τουτω γινωσκομεν οτι εκ της αληθειας εσμεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν τας καρδιασ ημων **20** οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεος της καρδιασ ημων και γινωσκει παντα **21** αγαπητοι εαν η καρδια ημων μη καταγινωσκη ημων παρρησιαν εχομεν προσ τον θεον **22** και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν παρ αυτου οτι τας εντολασ αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν **23** και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθωσ εδωκεν εντολην **24** και ο τηρων τας εντολασ αυτου εν αυτω μενει και αυτοσ εν αυτω και εν τουτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματοσ ου ημιν εδωκεν

4 αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εις τον κοσμον **2** εν τουτω γινωσκεται το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου εστιν **3** και παν πνευμα ο μη ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι

εληλυθοτα εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του
αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω
εστιν ηδη 4 υμεις εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε
αυτους οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω 5 αυτοι
εκ του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν
και ο κοσμος αυτων ακουει 6 ημεις εκ του θεου εσμεν ο
γινωσκων τον θεον ακουει ημων ος ουκ εστιν εκ του
θεου ουκ ακουει ημων εκ τουτου γινωσκομεν το πνευμα
της αληθειας και το πνευμα της πλανης 7 αγαπητοι
αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και
πας ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον
θεον 8 ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεος αγαπη
εστιν 9 εν τουτω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν
οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις
τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου 10 εν τουτω εστιν η
αγαπη ουχ οτι ημεις ηγαπησαμεν τον θεον αλλ οτι αυτος
ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον
περι των αμαρτιων ημων 11 αγαπητοι ει ουτως ο θεος
ηγαπησεν ημας και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν 12
θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο
θεος εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου τετελειωμενη εστιν
εν ημιν 13 εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν
και αυτος εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν
ημιν 14 και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο
πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου 15 ος αν
ομολογηση οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ο θεος εν
αυτω μενει και αυτος εν τω θεω 16 και ημεις εγνωκαμεν
και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο θεος εν ημιν ο
θεος αγαπη εστιν και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θεω

μενει και ο θεος εν αυτω μενει 17 εν τουτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ινα παρρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τουτω 18 φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος κολασιν εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη 19 ημεις αγαπωμεν αυτον οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας 20 εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουχ εωρακεν πως δυναται αγαπαν 21 και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου

5 πας ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πας ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα και τον γεγεννημενον εξ αυτου 2 εν τουτω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου τηρωμεν 3 αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν 4 οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστις ημων 5 τις εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου 6 ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η αληθεια 7 οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες 8 το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εις το εν εισιν 9 ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου

ην μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου 10 ο πιστευων
εις τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν αυτω ο
μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ου
πεπιστευκεν εις την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος
περι του υιου αυτου 11 και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι
ζωην αιωνιον εδωκεν ημιν ο θεος και αυτη η ζωη εν τω
υιω αυτου εστιν (aiōnios g166) 12 ο εχων τον υιον εχει την
ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει 13
ταυτα εγραψα υμιν τοις πιστευουσιν εις το ονομα του
υιου του θεου ινα ειδητε οτι ζωην αιωνιον εχετε και ινα
πιστευητε εις το ονομα του υιου του θεου (aiōnios g166) 14
και αυτη εστιν η παρρησια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν
τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων 15 και
εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν αιτωμεθα οιδαμεν οτι
εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν παρ αυτου 16 εαν τισ
ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς
θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην τοις αμαρτανουσιν
μη προς θανατον εστιν αμαρτια προς θανατον ου περι
εκεινησ λεγω ινα ερωτηση 17 πασα αδικια αμαρτια εστιν
και εστιν αμαρτια ου προς θανατον 18 οιδαμεν οτι πασ ο
γεγεννημενος εκ του θεου ουχ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεισ
εκ του θεου τηρει εαυτον και ο πονηρος ουχ απτεται
αυτου 19 οιδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν και ο κοσμος
ολος εν τω πονηρω κειται 20 οιδαμεν δε οτι ο υιος του
θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γινωσκωμεν τον
αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου
χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος και ζωη αιωνιος
(aiōnios g166) 21 τεκνια φυλαξατε εαυτα απο των ειδωλων
αμην

Ιωαννου Β΄

1 ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτησ
ουσ εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονοσ αλλα και
παντεσ οι εγνωκοτεσ την αληθειαν **2** δια την αληθειαν
την μενουσαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα
(αιδη g165) **3** εσται μεθ ημων χαρισ ελεοσ ειρηνη παρα
θεου πατροσ και παρα κυριου ιησου χριστου του υιου του
πατροσ εν αληθεια και αγαπη **4** εχαρην λιαν οτι ευρηκα
εκ των τεκνων σου περιπατουντασ εν αληθεια καθωσ
εντολην ελαβομεν παρα του πατροσ **5** και νυν ερωτω
σε κυρια ουχ ωσ εντολην γραφων σοι καινην αλλα ην
ειχομεν απ αρχησ ινα αγαπωμεν αλληλουσ **6** και αυτη
εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τασ εντολασ αυτου
αυτη εστιν η εντολη καθωσ ηκουσατε απ αρχησ ινα εν
αυτη περιπατητε **7** οτι πολλοι πλανοι εισηλθον εις τον
κοσμον οι μη ομολογουντεσ ιησουν χριστον ερχομενον εν
σαρκι ουτοσ εστιν ο πλανοσ και ο αντιχριστοσ **8** βλεπετε
εαυτουσ ινα μη απολεσωμεν α ειργασαμεθα αλλα μισθον
πληρη απολαβωμεν **9** πασ ο παραβαινων και μη μενων
εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη
διδαχη του χριστου ουτοσ και τον πατερα και τον υιον
εχει **10** ει τισ ερχεται προσ υμασ και ταυτην την διδαχην
ου φερει μη λαμβανετε αυτον εις οικιαν και χαιρειν αυτω
μη λεγετε **11** ο γαρ λεγων αυτω χαιρειν κοινωνει τοις
εργοισ αυτου τοις πονηροισ **12** πολλα εχων υμιν γραφειν
ουκ εβουληθην δια χαρτου και μελανοσ αλλα ελπιζω
ελθειν προσ υμασ και στομα προσ στομα λαλησαι ινα η
χαρα ημων η πεπληρωμενη **13** ασπαζεται σε τα τεκνα τησ
αδελφησ σου τησ εκλεκτησ αμην

Ιωαννου Γ΄

1 ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον εγω αγαπω εν αληθεια **2** αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευοδουσθαι και υγιαειν καθωσ ευοδουται σου η ψυχη **3** εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθωσ συ εν αληθεια περιπατεισ **4** μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαραν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν αληθεια περιπατουντα **5** αγαπητε πιστον ποιεισ ο εαν εργαση εισ τουσ αδελφουσ και εισ τουσ ξενουσ **6** οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιασ ουσ καλωσ ποιησεισ προπεμψασ αξιωσ του θεου **7** υπερ γαρ του ονοματοσ εξηλθον μηδεν λαμβανοντεσ απο των εθνων **8** ημεισ ουν οφειλομεν απολαμβανειν τουσ τοιουτουσ ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια **9** εγραψα τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφησ ουκ επιδεχεται ημασ **10** δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει λογοισ πονηροισ φλυαρων ημασ και μη αρκουμενοσ επι τουτοισ ουτε αυτοσ επιδεχεται τουσ αδελφουσ και τουσ βουλομενουσ κωλυει και εκ της εκκλησιασ εκβαλλει **11** αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον **12** δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπ αυτησ της αληθειασ και ημεισ δε μαρτυρουμεν και οιδατε οτι η μαρτυρια ημων αληθησ εστιν **13** πολλα ειχον γραφειν αλλ ου θελω δια μελανοσ και καλαμου σοι γραψαι **14** ελπίζω δε ευθεωσ ιδειν σε και στομα προς στομα λαλησομεν ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τουσ φιλουσ κατ ονομα

Ιουδα

1 ιουδας ιησου χριστου δουλος αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγιασμενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις **2** ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη **3** αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης σωτηριας αναγκην εσχον γραψαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει **4** παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβεις την του θεου ημων χαριν μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην θεον και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι **5** υπομνησαι δε υμας βουλομαι ειδοτας υμας απαξ τουτο οτι ο κυριος λαον εκ γησ αιγυπτου σωσας το δευτερον τους μη πιστευσαντας απωλεσεν **6** αγγελους τε τους μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλης ημερας δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν (**aiidios g126**) **7** ωσ σοδομα και γομορρα και αι περι αυτας πολεις τον ομοιον τουτοις τροπον εκπορνευσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκος ετερας προκεινται δειγμα πυρος αιωνιου δικην υπεχουσαι (**aiōnios g166**) **8** ομοιωσμεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μαινουσιν κυριοτητα δε αθετουσιν δοξασ δε βλασφημουσιν **9** ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελος οτε τω διαβολω διακρινομενος διελεγετο περι του μωυσεωσ σωματοσ ουκ ετολμησεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιασ αλλ ειπεν επιτιμησαι σοι κυριος **10** ουτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικωσ ωσ τα αλογα ζωα επιστανται εν τουτοις φθειρονται **11** ουαι αυτοις οτι τη οδω του

καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου
εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο **12** ουτοι
εισιν εν ταισ αγαπαισ υμων σπιλαδεσ συνευωχουμενοι
αφοβωσ εαυτουσ ποιμαινοντεσ νεφελαι ανυδροι υπο
ανεμων παραφερομεναι δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα
δισ αποθανοντα εκριζωθεντα **13** κυματα αγρια θαλασσησ
επαφριζοντα τασ εαυτων αισχυνασ αστερεσ πλανηται οισ
ο ζοφοσ του σκοτουσ εισ αιωνα τετηρηται (aiōn g165) **14**
προεφητευσεν δε και τουτοισ εβδομοσ απο αδαμ ενωχ
λεγων ιδου ηλθεν κυριοσ εν αγιαισ μυριασιν αυτου **15**
ποιησαι κρισιν κατα παντων και ελεγξαι παντασ τουσ
ασεβεισ αυτων περι παντων των εργων ασεβειασ αυτων
ων ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν
κατ αυτου αμαρτωλοι ασεβεισ **16** ουτοι εισιν γογγυσται
μεμψιμοιροι κατα τασ επιθυμιασ αυτων πορευομενοι και
το στομα αυτων λαλει υπερογκα θαυμαζοντεσ προσωπα
ωφελειασ χαριν **17** υμεισ δε αγαπητοι μνησθητε των
ρηματων των προειρημενων υπο των αποστολων του
κυριου ημων ιησου χριστου **18** οτι ελεγον υμιν οτι
εν εσχατω χρονω εσονται εμπαικται κατα τασ εαυτων
επιθυμιασ πορευομενοι των ασεβειων **19** ουτοι εισιν οι
αποδιοριζοντεσ ψυχικοι πνευμα μη εχοντεσ **20** υμεισ δε
αγαπητοι τη αγιωτατη υμων πιστει εποικοδομουντεσ
εαυτουσ εν πνευματι αγιω προσευχομενοι **21** εαυτουσ
εν αγαπη θεου τηρησατε προσδεχομενοι το ελεοσ του
κυριου ημων ιησου χριστου εισ ζων αιωνιον (aiōnios g166)
22 και ουσ μεν ελεειτε διακρινομενοι **23** ουσ δε εν φοβω
σωζετε εκ πυροσ αρπαζοντεσ μισουντεσ και τον απο της
σαρκοσ εσπιλωμενον χιτωνα **24** τω δε δυναμενω φυλαξαι

αυτους απταιστους και στησαι κατενωπιον της δοξης
αυτου αμωμουσ εν αγαλλιασει 25 μονω σοφω θεω σωτηρι
ημων δοξα και μεγαλωσνη κρατος και εξουσια και νυν
και εις παντασ τουσ αιωνασ αμην (aiōn g165)

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 αποκαλυψις ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος
δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και
εσημανεν αποστειλας δια του αγγελου αυτου τω δουλω
αυτου ιωαννη **2** ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου
και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα ειδεν **3** μακαριος
ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τουσ λογουσ της
προφητειασ και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ
καιρος εγγυσ **4** ιωαννης ταισ επτα εκκλησιαισ ταισ εν τη
ασια χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου ο ων και ο ην και ο
ερχομενος και απο των επτα πνευματων α ενωπιον του
θρονου αυτου **5** και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος
ο πρωτοτοκος των νεκρων και ο αρχων των βασιλεων
της γησ τω αγαπωντι ημασ και λουσαντι ημασ απο των
αμαρτιων ημων εν τω αιματι αυτου **6** και εποιησεν
ημασ βασιλειαν ιερεισ τω θεω και πατρι αυτου αυτω η
δοξα και το κρατος εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην
(αιθ̄η g165) **7** ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οψεται
αυτον πασ οφθαλμοσ και οιτινεσ αυτον εξεκεντησαν και
κοψονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γησ ναι αμην **8**
εγω ειμι το αλφα και το ω λεγει κυριος ο θεος ο ων και ο
ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ **9** εγω ιωαννης ο
αδελφος υμων και κοινωνοσ εν τη θλιψει και βασιλεια
και υπομονη εν χριστω ιησου εγενομην εν τη νησω
τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και δια
την μαρτυριαν ιησου χριστου **10** εγενομην εν πνευματι
εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα φωνην οπισω μου
μεγαλην ωσ σαλπιγγοσ **11** λεγουσησ ο βλεπεισ γραψον εις
βιβλιον και πεμψον ταισ επτα εκκλησιαισ εις εφεσον και

εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις
σαρδεις και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν **12** και
εκει επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλει μετ εμου
και επιστρεψασ ειδον επτα λυχνιασ χρυσασ **13** και εν μεσω
των επτα λυχνιων ομοιον υιω ανθρωπου ενδεδυμενον
ποδηρη και περιεζωσμενον προσ τοισ μαστοισ ζωνην
χρυσην **14** η δε κεφαλη αυτου και αι τριχεσ λευκαι ωσ
εριον λευκον ωσ χιων και οι οφθαλμοι αυτου ωσ φλοξ
πυροσ **15** και οι ποδεσ αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ωσ εν
καμινω πεπυρωμενοι και η φωνη αυτου ωσ φωνη υδατων
πολλων **16** και εχων εν τη δεξια αυτου χειρι αστερασ
επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομοσ οξεια
εκπορευομενη και η οψισ αυτου ωσ ο ηλιοσ φαινει εν τη
δυναμει αυτου **17** και οτε ειδον αυτον επεσα προσ τουσ
ποδασ αυτου ωσ νεκροσ και εθηκεν την δεξιαν αυτου επ
εμε λεγων μη φοβου εγω ειμι ο πρωτοσ και ο εσχατοσ
18 και ο ζων και εγενομην νεκροσ και ιδου ζων ειμι εις
τουσ αιωνασ των αιωνων αμην και εχω τασ κλεισ του
θανατου και του αδου (aiōn g165, Hadēs g86) **19** γραψον ουν α
ειδεσ και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα **20** το
μυστηριον των επτα αστερων ων ειδεσ επι τησ δεξιασ μου
και τασ επτα λυχνιασ τασ χρυσασ οι επτα αστερεσ αγγελοι
των επτα εκκλησιων εισιν και αι λυχνιαι αι επτα επτα
εκκλησiai εισιν

2τω αγγελω τησ εν εφεσω εκκλησιασ γραψον ταδε
λεγει ο κρατων τουσ επτα αστερασ εν τη δεξια αυτου ο
περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων **2**
οιδα τα εργα σου και τον κοπον σου και την υπομονην
σου και οτι ου δυνα βαστασαι κακουσ και επειρασασ

τους λεγοντας εαυτους αποστολους ειναι και ουκ εισιν
και ευρες αυτους ψευδεις 3 και υπομονην εχεις και
εβαστασας δια το ονομα μου και ουκ εκοπιασας 4 αλλα
εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκας
5 μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκας και μετανοησον και
τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και
κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτησ εαν μη
μετανοησ 6 αλλα τουτο εχεις οτιμισεις τα εργα των
νικολαιτων α καγωμισω 7 ο εχων ουσ ακουσατω τι το
πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ τω νικωντι δωσω αυτω
φαγειν εκ του ξυλου της ζωησ ο εστιν εν τω παραδεισω
του θεου μου 8 και τω αγγελω της εν σμυρνη εκκλησιασ
γραψον ταδε λεγει ο πρωτοσ και ο εσχατοσ οσ εγενετο
νεκροσ και εζησεν 9 οιδα σου τα εργα και την θλιψιν
και την πτωχειαν αλλα πλουσιος ει και την βλασφημιαν
εκ των λεγοντων ιουδαιουσ ειναι εαυτους και ουκ εισιν
αλλα συναγωγή του σατανα 10 μηδεν φοβου α μελλεις
παθειν ιδου δη μελλει βαλειν ο διαβολοσ εξ υμων εισ
φυλακην ινα πειρασθητε και εξετε θλιψιν ημερων δεκα
γινου πιστοσ αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον
της ζωησ 11 ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ
εκκλησιαισ ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του
δευτερου 12 και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιασ
γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον
την οξειαν 13 οιδα τα εργα σου και που κατοικεις οπου ο
θρονοσ του σατανα και κρατεισ το ονομα μου και ουκ
ηρνησω την πιστιν μου εν ταισ ημεραισ εν αισ αντιπασ
ο μαρτυσ μου ο πιστοσ οσ απεκτανθη παρ υμιν οπου ο
σατανας κατοικει 14 αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεις

εκει κρατουντας την διδαχην βαλααμ ος εδιδαξεν τον βαλακ βαλαιν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ και φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι 15 ουτως εχεις και συ κρατουντας την διδαχην των νικολαιτων ομοιωσ 16 μετανοησον ουν ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματος μου 17 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω του μαννα του κεκρυμμενου και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη ο λαμβανων 18 και τω αγγελω της εν θυατειροις εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο υιοσ του θεου ο εχων τουσ οφθαλμουσ αυτου ωσ φλογα πυροσ και οι ποδεσ αυτου ομοιοι χαλκολιβανω 19 οιδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την διακονιαν και την υπομονην σου και τα εργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων 20 αλλ εχω κατα σου οτι αφεις την γυναικα σου ιεζαβελ η λεγει εαυτην προφητιν και διδασκει και πλανα τουσ εμουσ δουλουσ πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα 21 και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοηση και ου θελει μετανοησαι εκ της πορνειας αυτησ 22 ιδου βαλλω αυτην εις κλινην και τουσ μοιχευοντασ μετ αυτησ εις θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργαυ αυτησ 23 και τα τεκνα αυτησ αποκτενω εν θανατω και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι οτι εγω ειμι ο ερευνων νεφρουσ και καρδιασ και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων 24 υμιν δε λεγω τοισ λοιποισ τοισ εν θυατειροις οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην οιτινεσ ουκ εγνωσαν τα βαθεα του σατανα ωσ λεγουσιν ου βαλλω εφ υμασ αλλο βαροσ 25 πλην ο εχετε

κρατησατε αχρι ου αν ηξω 26 και ο νικων και ο τηρων
αχρι τελουσ τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των
εθνων 27 και ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα ωσ
τα σκευη τα κεραμικα συντριβησεται ωσ καγω ειληφα
παρα του πατροσ μου 28 και δωσω αυτω τον αστερα τον
πρωινον 29 ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ
εκκλησιαισ

3 και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιασ γραψον
ταδε λεγει ο εχων τα επτα πνευματα του θεου και τουσ
επτα αστερασ οιδα σου τα εργα οτι ονομα εχεισ οτι
ζησ και νεκροσ ει 2 γινου γρηγορων και στηρισον τα
λοιπα α εμελλεσ αποβαλλειν ου γαρ ευρηκα σου τα εργα
πεπληρωμενα ενωπιον του θεου μου 3 μνημονευε ουν
πωσ ειληφασ και ηκουσασ και τηρει και μετανοησον
εαν ουν μη γρηγορησησ ηξω επι σε ωσ κλεπτησ και
ου μη γνωσ ποιαν ωραν ηξω επι σε 4 αλλ ολιγα εχεισ
ονοματα εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων
και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοισ οτι αξιοι εισιν 5
ο νικων ουτοσ περιβαλειται εν ιματιοισ λευκοισ και ου
μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωησ και
ομολογησω το ονομα αυτου ενωπιον του πατροσ μου και
ενωπιον των αγγελων αυτου 6 ο εχων ουσ ακουσατω
τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ 7 και τω αγγελω
της εν φιλαδελφεια εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο
αγιοσ ο αληθिनοσ ο εχων την κλειν του δαυιδ ο ανοιγων
και ουδεις κλεισει αυτην ει μη ο ανοιγων και ουδεις
ανοιξει 8 οιδα σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου
θυραν ανεωγμενην ην ουδεις δυναται κλεισαι αυτην
οτι μικραν εχεισ δυναμιν και ετηρησασ μου τον λογον

και ουκ ηρνησω το ονομα μου **9** ιδου διδωμι εκ της συναγωγης του σατανα των λεγοντων εαυτους ιουδαιουσ ειναι και ουκ ειναι αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτους ινα ηξωσιν και προσκυνησωσιν ενωπιον των ποδων σου και γνωσιν οτι ηγαπησα σε **10** οτι ετηρησας τον λογον της υπομονης μου καγω σε τηρησω εκ της ωρας του πειρασμου της μελλουσης ερχεσθαι επι της οικουμενης ολης πειρασαι τους κατοικουντας επι της γης **11** ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεις ινα μηδεις λαβη τον στεφανον σου **12** ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη επι και γραψω επ αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεως του θεου μου της καινης ιερουσαλημ η καταβαινει εκ του ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον **13** ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις **14** και τω αγγελω της εν λαοδικεια εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυς ο πιστος και αληθινος η αρχη της κτισεως του θεου **15** οιδα σου τα εργα οτι ουτε ψυχρος ει ουτε ζεστος οφελον ψυχρος ης η ζεστος **16** ουτως οτι χλιαρος ει και ου ζεστος ουτε ψυχρος μελλω σε εμεσαι εκ του στοματος μου **17** οτι λεγεις πλουσιος ειμι και πεπλουτηκα και ουδενος χρειαν εχω και ουκ οιδα οτι συ ει ο ταλαιπωρος και ο ελεεινος και πτωχος και τυφλος και γυμνος **18** συμβουλευω σοι αγορασαι χρυσιον παρ εμου πεπυρωμενον εκ πυρος ινα πλουτησης και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητος σου και κολλυριον ινα εγχριση τους οφθαλμους σου ινα βλεπης **19** εγω οσους εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ζηλωσον ουν και μετανοησον **20**

ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τις ακουση της φωνησ μου και ανοιξη την θυραν και εισελευσομαι προσ αυτον και δειπνησω μετ αυτου και αυτοσ μετ εμου 21 ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ωσ καγω ενικησα και εκαθισα μετα του πατροσ μου εν τω θρονω αυτου 22 ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ

4 μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ανεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ωσ σαλπιγγοσ λαλουσησ μετ εμου λεγων αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα 2 και ευθεωσ εγενομην εν πνευματι και ιδου θρονοσ εκειτο εν τω ουρανω και επι τον θρονον καθημενοσ 3 ομοιοσ ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδιω και ιρισ κυκλοθεν του θρονου ομοιωσ ορασισ σμαραγδινων 4 και κυκλοθεν του θρονου θρονοι εικοσι τεσσαρες και επι τουσ θρονουσ τουσ εικοσι τεσσαρασ πρεσβυτερουσ καθημενουσ περιβεβλημενουσ εν ιματιοισ λευκοισ και επι τασ κεφαλασ αυτων στεφανουσ χρυσουσ 5 και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και φωναι και βρονται και επτα λαμπαδεσ πυροσ καιομεναι ενωπιον του θρονου αυτου αι εισιν επτα πνευματα του θεου 6 και ενωπιον του θρονου ωσ θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν 7 και το ζων το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω και το τριτον ζων εχον προσωπον ανθρωπου και το τεταρτον ζων ομοιον αετω πετομενω 8 και τα τεσσαρα ζωα εν καθ εν εχον ανα πτερυγασ εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν οφθαλμων και αναπαουσιν ουκ εχουσιν ημερασ

και νυκτος λεγοντες αγιος αγιος αγιος κυριος ο θεος
ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενος **9** και
οταν δωσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τω
καθημενω επι του θρονου τω ζωντι εισ τους αιωνας
των αιωνων (**aiōn g165**) **10** πεσουνται οι εικοσι τεσσαρες
πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και
προσκυνησουσιν τω ζωντι εισ τους αιωνας των αιωνων
και βαλουσιν τους στεφανους αυτων ενωπιον του θρονου
λεγοντες (**aiōn g165**) **11** αξιος ει ο κυριος και ο θεος ημων ο
αγιος λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν
οτι συ εκτισας παντα και δια το θελημα σου ησαν και
εκτισθησαν

5 και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του
θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και εξωθεν
κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα **2** και ειδον αγγελον
ισχυρον κηρυσσοντα εν φωνη μεγαλη τισ αξιος εστιν
ανοιξαι το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδας αυτου **3**
και ουδεις εδυνατο εν τω ουρανω ανω ουτε επι της
γησ ουτε υποκατω της γησ ανοιξαι το βιβλιον ουτε
βλεπειν αυτο **4** και εγω εκλαιον πολυ οτι ουδεις αξιος
ευρεθη ανοιξαι το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο **5** και εισ
εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν
ο λεων ο εκ της φυλης ιουδα η ριζα δαυιδ ο ανοιγων
το βιβλιον και τας επτα σφραγιδας αυτου **6** και ειδον
εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζωντων και εν
μεσω των πρεσβυτερων αρνιον εστηκος ως εσφαγμενον
εχον κερατα επτα και οφθαλμους επτα α εισιν τα επτα
πνευματα του θεου αποστελλομενα εισ πασαν την γην
7 και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιασ του καθημενου

επι του θρονου **8** και οτε ελαβεν το βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι επεσον ενωπιον του αρνιου εχοντες εκαστος κιθαραν και φιαλας χρυσας γεμουσας θυμιαματων αι εισιν προσευχαι των αγιων **9** και αδουσιν ωδην καινην λεγοντες αξιος ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξαι τας σφραγιδας αυτου οτι εσφαγησ και ηγορασας τω θεω ημας εν τω αιματι σου εκ πασης φυλης και γλωσσης και λαου και εθνους **10** και εποιησας αυτους τω θεω ημων βασιλεις και ιερεις και βασιλευσουσιν επι της γης **11** και ειδον και ηκουσα ως φωνην αγγελων πολλων κυκλω του θρονου και των ζων και των πρεσβυτερων και ην ο αριθμος αυτων μυριαδες μυριαδων και χιλιαδες χιλιαδων **12** λεγοντες φωνη μεγαλη αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και τον πλουτον και σοφιαν και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογιαν **13** και παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι της γης και υποκατω της γης και επι της θαλασσης εστιν και τα εν αυτοις παντας ηκουσα λεγοντας τω καθημενω επι του θρονου και τω αρνιω η ευλογια και η τιμη και η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην **(aiōn g165)** **14** και τα τεσσαρα ζωα λεγοντα το αμην και οι πρεσβυτεροι επεσον και προσεκυνησαν

6 και ειδον οτι ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των επτα σφραγιδων και ηκουσα ενος εκ των τεσσαρων ζων λεγοντος ως φωνη βροντης ερχου και ιδε **2** και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανος και εξηλθεν νικων και ινα νικηση **3** και οτε ηνοιξεν την δευτεραν σφραγιδα ηκουσα του δευτερου ζωου λεγοντος ερχου **4** και εξηλθεν αλλος

ιππος πυροσ και τω καθημενω επ αυτον εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην εκ της γησ ινα αλληλους σφαξωσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη **5** και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τριτην ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντοσ ερχου και ιδε και ιδου ιππος μελασ και ο καθημενοσ επ αυτον εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου **6** και ηκουσα φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζων λεγουσαν χοινηξ σιτου δηναριου και τρεις χοινικεσ κριθησ δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησησ **7** και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα του τεταρτου ζωου λεγοντοσ ερχου και ιδε **8** και ιδου ιππος χλωροσ και ο καθημενοσ επανω αυτου ονομα αυτω ο θανατοσ και ο αδησ ηκολουθει αυτω και εδοθη αυτω εξουσια επι το τεταρτον της γησ αποκτειναι εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γησ (**Hadēs 986**) **9** και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγιδα ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τασ ψυχασ των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν του αρνιου ην ειχον **10** και εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντεσ εωσ ποτε ο δεσποτησ ο αγιοσ και αληθινοσ ου κρινεισ και εκδικεισ το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι της γησ **11** και εδοθη αυτοισ εκαστω στολη λευκη και ερρεθη αυτοισ ινα αναπαυσωνται ετι χρονον εωσ πληρωσωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων και οι μελλοντεσ αποκτενεσθαι ωσ και αυτοι **12** και ειδον οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην και σεισμοσ μεγασ εγενετο και ο ηλιοσ μελασ εγενετο ωσ σακκοσ τριχिनοσ και η σεληνη ολη εγενετο ωσ αιμα **13** και οι αστερεσ του ουρανου επεσον εις την γην ωσ συκη βαλουσα τουσ ολυνθουσ

αυτης υπο ανεμου μεγαλου σειομενη **14** και ο ουρανος
απεχωρισθη ως βιβλιον ελισσομενον και παν ορος και
νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν **15** και οι βασιλεις
της γης και οι μεγαστανεσ και οι χιλιαρχοι και οι πλουσιοι
και οι ισχυροι και πασ δουλος και ελευθερος εκρυψαν
εαυτους εις τα σπηλαια και εις τασ πετρασ των ορεων
16 και λεγουσιν τοις ορεσιν και ταις πετραισ πεσετε εφ
ημασ και κρυψατε ημασ απο προσωπου του καθημενου
επι του θρονου και απο της οργησ του αρνιου **17** οτι
ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργησ αυτου και τισ δυναται
σταθηναι

7 και μετα τουτο ειδον τεσσαρασ αγγελουσ εστωτασ
επι τασ τεσσαρασ γωνιασ της γησ κρατουντασ τουσ
τεσσαρασ ανεμουσ της γησ ινα μη πνεη ανεμοσ επι της
γησ μητε επι της θαλασσησ μητε επι τι δενδρον **2** και
ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολησ ηλιου
εχοντα σφραγιδα θεου ζωντοσ και εκραξεν φωνη μεγαλη
τοις τεσσαρσιν αγγελοισ οισ εδοθη αυτοισ αδικησαι την
γην και την θαλασσαν **3** λεγων μη αδικησητε την γην
μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρι ου σφραγισωμεν
τουσ δουλουσ του θεου ημων επι των μετωπων αυτων
4 και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων εκατον
και τεσσαρακοντα τεσσαρεσ χιλιαδεσ εσφραγισμενων εκ
πασησ φυλησ υιων ισραηλ **5** εκ φυλησ ιουδα δωδεκα
χιλιαδεσ εσφραγισμεναι εκ φυλησ ρουβιμ δωδεκα χιλιαδεσ
εκ φυλησ γαδ δωδεκα χιλιαδεσ **6** εκ φυλησ ασηρ δωδεκα
χιλιαδεσ εκ φυλησ νεφθαλειμ δωδεκα χιλιαδεσ εκ φυλησ
μανασση δωδεκα χιλιαδεσ **7** εκ φυλησ συμεων δωδεκα
χιλιαδεσ εκ φυλησ λευι δωδεκα χιλιαδεσ εκ φυλησ ισαχαρ

δωδεκα χιλιαδες 8 εκ φυλησ ζαβουλων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλησ ιωσηφ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλησ βενιαμιν δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμεναι 9 μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυσ ον αριθμησαι ουδεις εδυνατο εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτας ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενους στολασ λευκασ και φοινικασ εν ταισ χερσιν αυτων 10 και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνιω 11 και παντες οι αγγελοι ειστηκεισαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζων και επεσον ενωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω 12 λεγοντες αμην η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυναμισ και η ισχυσ τω θεω ημων εισ τους αιωνας των αιωνων αμην (aiōn g165) 13 και απεκριθη εισ εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τασ στολασ τασ λευκασ τινεσ εισιν και ποθεν ηλθον 14 και ειπον αυτω κυριε μου συ οιδασ και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεωσ της μεγαλησ και επλυναν τασ στολασ αυτων και ελευκαναν εν τω αιματι του αρνιου 15 δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερασ και νυκτοσ εν τω ναω αυτου και ο καθημενοσ επι τω θρονω σκηνωσει επ αυτουσ 16 ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδ ου μη πεση επ αυτουσ ο ηλιος ουδε παν καυμα 17 οτι το αρνιον το ανα μεσον του θρονου ποιμαινει αυτουσ και οδηγει αυτουσ επι ζωησ πηγασ υδατων και εξαλειψει ο θεοσ παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων

8 και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ωσ ημιωριον **2** και ειδον τουσ επτα αγγελουσ οι ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν αυτοισ επτα σαλπιγγεσ **3** και αλλοσ αγγελοσ ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου εχων λιβανωτον χρυσουν και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωση ταισ προσευχαισ των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσουν το ενωπιον του θρονου **4** και ανεβη ο καπνοσ των θυμιαματων ταισ προσευχαισ των αγιων εκ χειροσ του αγγελου ενωπιον του θεου **5** και ειληφεν ο αγγελοσ τον λιβανωτον και εγεμισεν αυτον εκ του πυροσ του θυσιαστηριου και εβαλεν εισ την γην και εγενοντο βρονται και φωναι και αστραπαι και σεισμοσ **6** και οι επτα αγγελοι οι εχοντεσ τασ επτα σαλπιγγασ ητοιμασαν εαυτουσ ινα σαλπισωσιν **7** και ο πρωτοσ εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν αιματι και εβληθη εισ την γην και το τριτον της γησ κατεκαη και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πασ χορτοσ χλωροσ κατεκαη **8** και ο δευτεροσ αγγελοσ εσαλπισεν και ωσ οροσ μεγα καιομενον εβληθη εισ την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσησ αιμα **9** και απεθανεν το τριτον των κτισματων εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχασ και το τριτον των πλοιων διεφθαρη **10** και ο τριτοσ αγγελοσ εσαλπισεν και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγασ καιομενοσ ωσ λαμπασ και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τασ πηγασ των υδατων **11** και το ονομα του αστεροσ λεγεται ο αψινθοσ και εγενετο το τριτον των υδατων εισ αψινθον και πολλοι των ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν **12** και ο τεταρτοσ αγγελοσ

εσαλπισεν και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνης και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και το τριτον αυτης μη φανη η ημερα και η νυξ ομοιωσ **13** και ειδον και ηκουσα ενος αετου πετομενου εν μεσουρανηματι λεγοντος φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τοις κατοικουσιν επι της γης εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπίζειν

9 και ο πεμπτος αγγελος εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην και εδοθη αυτω η κλεις του φρεατος της αβυσσου (**Abyssos g12**) **2** και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ωσ καπνος καμινου καιιομενης και εσκοτισθη ο ηλιος και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατος (**Abyssos g12**) **3** και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην και εδοθη αυταις εξουσια ωσ εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γης **4** και ερρεθη αυταις ινα μη αδικησωσιν τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τους ανθρωπους οιτινες ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων αυτων **5** και εδοθη αυταις ινα μη αποκτεινωσιν αυτους αλλ ινα βασανισθωσιν μηνασ πεντε και ο βασανισμος αυτων ωσ βασανισμος σκορπιου οταν παιση ανθρωπον **6** και εν ταις ημεραις εκειναις ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ου μη ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευζεται απ αυτων ο θανατος **7** και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποισ ητοιμασμενοις εις πολεμον και επι τας κεφαλας αυτων ωσ στεφανοι χρυσοι και τα προσωπα αυτων ωσ προσωπα ανθρωπων **8** και ειχον

τριχας ως τριχας γυναικων και οι οδοντες αυτων ως
λεοντων ησαν **9** και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρους
και η φωνη των πτερυγων αυτων ως φωνη αρματων
ιππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον **10** και εχουσιν
ουρας ομοιας σκορπιοις και κεντρα και εν ταις ουραις
αυτων εξουσιαν εχουσιν του αδικησαι τους ανθρωπους
μηνας πεντε **11** εχουσαι βασιλεα επ αυτων αγγελον
της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αββαδων εν δε τη
ελληνικη ονομα εχει απολλυων (**Abyssos g12**) **12** η ουαι η
μια απηλθεν ιδου ερχεται επι δυο ουαι μετα ταυτα **13** και
ο εκτος αγγελος εσαλπισεν και ηκουσα φωνην μιαν εκ
των τεσσαρων κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου
του ενωπιου του θεου **14** λεγουσαν τω εκτω αγγελω
ο εχων την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρας αγγελους
τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη **15**
και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι ητοιμασμενοι εις
την ωραν και εις την ημεραν και μηνα και ενιαυτον ινα
αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων **16** και ο αριθμος
των στρατευματων του ιππου μυριαδες μυριαδων ηκουσα
τον αριθμον αυτων **17** και ουτως ειδον τους ιππους εν τη
ορασει και τους καθημενους επ αυτων εχοντας θωρακας
πυρινους και υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι
των ιππων ως κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων
αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον **18** απο
των τριων πληγων τουτων απεκτανθησαν το τριτον των
ανθρωπων απο του πυρος και του καπνου και του θειου
του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων **19** η γαρ
εξουσια των ιππων εν τω στοματι αυτων εστιν και εν ταις
ουραις αυτων αι γαρ ουραι αυτων ομοιαι οφεων εχουσαι

κεφαλασ και εν αυταισ αδικουσιν 20 και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταισ πληγαισ ταυταισ ου μετενοησαν εκ των εργα των χειρων αυτων ινα μη προσκυνησωσιν τα δαιμονια και τα ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν 21 και ου μετενοησαν εκ των φονων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματων αυτων

10 και ειδον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και η ιρισ επι της κεφαλησ αυτου και το προσωπον αυτου ωσ ο ηλιος και οι ποδεσ αυτου ωσ στυλοι πυροσ 2 και εχων εν τη χειρι αυτου βιβλιον ανεωγμενον και εθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της θαλασσησ τον δε ευωνυμον επι της γησ 3 και εκραξεν φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τασ εαυτων φωνασ 4 και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται εμελλον γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται και μη αυτα γραψησ 5 και ο αγγελοσ ον ειδον εστωτα επι της θαλασσησ και επι της γησ ηρεν την χειρα αυτου την δεξιαν εισ τον ουρανον 6 και ωμοσεν τω ζωντι εισ τουσ αιωνασ των αιωνων οσ εκτισεν τον ουρανον και τα εν αυτω και την γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη οτι χρονοσ ουκετι εσται (aiōn g165) 7 αλλ εν ταισ ημεραισ της φωνησ του εβδομου αγγελου οταν μελλη σαλπιζειν και ετελεσθη το μυστηριον του θεου ωσ ευηγγελισεν τουσ δουλουσ αυτου τουσ προφητασ 8 και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου

παλιν λαλουσα μετ εμου και λεγουσα υπαγε λαβε το βιβλιδαριον το ανεωγμενον εν τη χειρι του αγγελου του εστωτος επι της θαλασσης και επι της γης **9** και απηλθον προς τον αγγελον λεγων αυτω δουναι μοι το βιβλιδαριον και λεγει μοι λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ωσ μελι **10** και ελαβον το βιβλιον εκ της χειροσ του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ωσ μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο επικρανθη η κοιλια μου **11** και λεγουσιν μοι δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοισ και επι εθνεσιν και γλωσσαισ και βασιλευσιν πολλοισ

11 και εδοθη μοι καλαμοσ ομοιοσ ραβδω λεγων εγειραι και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τουσ προσκυνουντασ εν αυτω **2** και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξω και μη αυτην μετρησῃσ οτι εδοθη τοισ εθνεσιν και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μηνασ τεσσαρακοντα και δυο **3** και δωσω τοισ δυσιν μαρτυσιν μου και προφητεουσιν ημερασ χιλιασ διακοσιασ εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκουσ **4** ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και αι δυο λυχνιαι αι ενωπιον του κυριου της γης εστωσαι **5** και ει τισ αυτουσ θελει αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθιει τουσ εχθρουσ αυτων και ει τισ θελει αυτουσ αδικησαι ουτωσ δει αυτον αποκτανθηναι **6** ουτοι εχουσιν τον ουρανον εξουσιαν κλεισαι ινα μη υετοσ βρεχη τασ ημερασ της προφητειασ αυτων και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εισ αιμα και παταξαι την γην οσακισ εαν θελησωσιν εν παση πληγη **7** και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει μετ αυτων πολεμον

και νικησει αυτους και αποκτενει αυτους (Abyssos g12) 8
και το πτωμα αυτων επι της πλατειας της πολεως της
μεγαλης ητις καλειται πνευματικωσ σοδομα και αιγυπτος
οπου και ο κυριος αυτων εσταυρωθη 9 και βλεπουσιν εκ
των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων το πτωμα
αυτων ημερασ τρεις ημισυ και τα πτωματα αυτων ουκ
αφησουσιν τεθηναι εις μνημα 10 και οι κατοικουντες
επι της γησ χαιρουσιν επ αυτοισ και ευφρανθησονται
και δωρα δωσουσιν αλληλοισ οτι ουτοι οι δυο προφηται
εβασανισαν τους κατοικουντας επι της γησ 11 και μετα
τας τρεις ημερασ και ημισυ πνευμα ζωησ εκ του θεου
εισηλθεν εις αυτους και εστησαν επι τους ποδασ αυτων
και φοβος μεγασ επεσεν επι τους θεωρουντας αυτους 12
και ηκουσα φωνην μεγαλην εκ του ουρανου λεγουσαν
αυτοισ αναβητε ωδε και ανεβησαν εις τον ουρανον εν τη
νεφελη και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων 13 και εν
εκεινη τη ημερα εγενετο σεισμος μεγασ και το δεκατον
της πολεως επεσεν και απεκτανθησαν εν τω σεισμω
ονοματα ανθρωπων χιλιαδεσ επτα και οι λοιποι εμφοβοι
εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου 14 η
ουαι η δευτερα απηλθεν η ουαι η τριτη ιδου ερχεται ταχυ
15 και ο εβδομοσ αγγελοσ εσαλπισεν και εγενοντο φωναι
μεγαλαι εν τω ουρανω λεγουσαι εγενετο η βασιλεια του
κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και
βασιλευσει εις τους αιωνασ των αιωνων (aiōn g165) 16 και
οι εικοσι τεσσαρεσ πρεσβυτεροι οι ενωπιον του θρονου
του θεου καθημενοι επι τους θρονουσ αυτων επεσον
επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω 17
λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ

ο ων και ο ην οτι ειληφας την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσας **18** και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιρος των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοις δουλοις σου τοις προφηταις και τοις αγιοις και τοις φοβουμενοις το ονομα σου τοις μικροις και τοις μεγαλοις και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην **19** και ηνοιγη ο ναος του θεου εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης του κυριου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και χαλαζα μεγαλη

12 και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα **2** και εν γαστρι εχουσα εκραζεν ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν **3** και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων πυρος μεγας εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα **4** και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη **5** και ετεκεν υιον αρρενα ος μελλει ποιμαινειν παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και προς τον θρονον αυτου **6** και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει εκει τοπον ητοιμασμενον υπο του θεου ινα εκτρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα **7** και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου πολεμησαι μετα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου **8** και ουκ

ισχυσεν ουδε τοπος ευρεθη αυτω ετι εν τω ουρανω 9 και
εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφισ ο αρχαιος ο καλουμενος
διαβολος και σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην
εβληθη εις την γην και οι αγγελιοι αυτου μετ αυτου
εβληθησαν 10 και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω
λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η
βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου
οτι εβληθη ο κατηγορος των αδελφων ημων ο κατηγορων
αυτων ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος 11 και
αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον
λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην
αυτων αχρι θανατου 12 δια τουτο ευφραινεσθε ουρανοι
και οι εν αυτοις σκηνουντες ουαι τη γη και τη θαλασση
οτι κατεβη ο διαβολος προσ υμας εχων θυμον μεγαν
ειδωσ οτι ολιγον καιρον εχει 13 και οτε ειδεν ο δρακων
οτι εβληθη εις την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετεκεν
τον αρρενα 14 και εδοθησαν τη γυναικι δυο πτερυγες του
αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερημον εις τον
τοπον αυτησ οπως τρεφηται εκει καιρον και καιρους και
ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεωσ 15 και εβαλεν ο
οφισ εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικοσ υδωρ
ωσ ποταμον ινα αυτην ποταμοφορητον ποιηση 16 και
εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα
αυτησ και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων
εκ του στοματος αυτου 17 και ωργισθη ο δρακων επι τη
γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων
του σπερματος αυτησ των τηρουντων τασ εντολασ του
θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου

13 και εσταθην επι την αμμον της θαλασσης και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κερατα δεκα και κεφαλασ επτα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τασ κεφαλασ αυτου ονοματα βλασφημιασ **2** και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ωσ αρκου και το στομα αυτου ωσ στομα λεοντοσ και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην **3** και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ωσει εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασεν ολη η γη οπισω του θηριου **4** και προσεκυνησαν τω δρακοντι τω δεδωκοτι την εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τισ ομοιοσ τω θηριω και τισ δυνατοσ πολεμησαι μετ αυτου **5** και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιαν και εδοθη αυτω εξουσια πολεμον ποιησαι μηνασ τεσσαρακοντα δυο **6** και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιαν προσ τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου τουσ εν τω ουρανω σκηνουντασ **7** και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτοουσ και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνοσ **8** και προσκυνησουσιν αυτω παντεσ οι κατοικουντεσ επι της γησ ων ου γεγραπται το ονομα εν τω βιβλιω της ζωησ του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολησ κοσμου **9** ει τισ εχει ουσ ακουσατω **10** ει τισ εχει αιχμαλωσιαν υπαγει ει τισ εν μαχαιρα αποκτενει δει αυτον εν μαχαιρα αποκτανθηναι ωδε εστιν η υπομονη και η πιστισ των αγιων **11** και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γησ και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνιω και ελαλει ωσ δρακων **12**

και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και εποει την γην και τους εν αυτη κατοικουντας ινα προσκυνησωσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου **13** και ποιει σημεια μεγαλα και πυρ ινα εκ του ουρανου καταβαινη επι την γην ενωπιον των ανθρωπων **14** και πλανα τους εμους τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ο ειχεν την πληγην και εξησεν απο της μαχαιρας **15** και εδοθη αυτω πνευμα δουναι τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση οσοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν **16** και ποιει παντας τους μικρους και τους μεγαλους και τους πλουσιους και τους πτωχους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωσωσιν αυτοις χαραγματα επι της χειροσ αυτων της δεξιασ η επι το μετωπον αυτων **17** και ινα μη τισ δυναται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου **18** ωδε η σοφια εστιν ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμος αυτου εστιν εξακοσια εξηκοντα εξ

14 και ειδον και ιδου το αρνιον εστηκοσ επι το οροσ σιων και μετ αυτου αριθμος εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του πατροσ αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων **2** και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ωσ φωνην υδατων πολλων και ωσ φωνην βροντησ μεγαλησ και η φωνη ην ηκουσα ωσ κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταισ κιθαραισ

αυτων 3 και αδουσιν ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζων και των πρεσβυτερων και ουδεις εδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης 4 ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι εισιν οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγη ουτοι υπο ιησου ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω 5 και ουχ ευρεθη εν τω στοματι αυτων ψευδος αμωμοι γαρ εισιν 6 και ειδον αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι τους καθημενους επι της γης και επι παν εθνος και φυλην και γλωσσαν και λαον (aiōnios g166) 7 λεγων εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον κυριον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεως αυτου και προσκυνησατε αυτον τον ποιησαντα τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και πηγας υδατων 8 και αλλος δευτερος αγγελος ηκολουθησεν λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα τα εθνη 9 και αλλος αγγελος τριτος ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη ει τις προσκυνει το θηριον και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου 10 και αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον των αγιων αγγελων και ενωπιον του αρνιου 11 και ο καπνος του βασανισμου αυτων εισ αιωνας αιωνων αναβαινει και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και

ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου (aiōn g165) **12** ωδε η υπομονη των αγιων εστιν οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ιησου **13** και ηκουσα φωνησ εκ του ουρανου λεγουσησ γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθνησκοντες απ αρτι λεγει ναι το πνευμα ινα αναπαυσωνται εκ των κοπων αυτων τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων **14** και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενον ομοιον υιω ανθρωπου εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσουν και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ **15** και αλλοσ αγγελοσ εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φωνη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελης πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν η ωρα θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμοσ της γησ **16** και εβαλεν ο καθημενοσ επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη **17** και αλλοσ αγγελοσ εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτοσ δρεπανον οξυ **18** και αλλοσ αγγελοσ εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου εχων εξουσιαν επι του πυροσ και εφωνησεν κραυγη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τουσ βοτρυασ της αμπελου της γησ οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτησ **19** και εβαλεν ο αγγελοσ το δρεπανον αυτου εισ την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γησ και εβαλεν εισ την ληνον του θυμου του θεου τον μεγαν **20** και επατηθη η ληνοσ εξωθεν της πολεωσ και εξηλθεν αιμα εκ της ληνουσ αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλίων εξακοσιων

15 και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελουσ επτα εχοντασ πληγασ επτα τας

εσχάτας οτι εν αυταις ετελεσθη ο θυμος του θεου **2** και ειδον ως θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τους νικωντας εκ του θηριου και εκ της εικονος αυτου και εκ του αριθμου του ονοματος αυτου εστωτας επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντας κιθαρας του θεου **3** και αδουσιν την ωδην μωυσεως του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντες μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ δικαιοι και αληθινοι αι οδοι σου ο βασιλευς των εθνων **4** τισ ου μη φοβηθη σε κυριε και δοξαση το ονομα σου οτι μονος αγιος οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν **5** και μετα ταυτα ειδον και ηνοιγη ο ναος της σκηνης του μαρτυριου εν τω ουρανω **6** και εξηλθον οι επτα αγγελοι οι εχοντες τας επτα πληγας εκ του ναου οι ησαν ενδεδυμενοι λινον καθαρον λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνας χρυσας **7** και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοις επτα αγγελιοις επτα φιαλας χρυσας γεμουσας του θυμου του θεου του ζωντος εις τους αιωνας των αιωνων (αῑον g165) **8** και εγεμισθη ο ναος καπνου εκ της δοξης του θεου και εκ της δυναμεως αυτου και ουδεις εδυνατο εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων

16 και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ναου λεγουσης τοις επτα αγγελιοις υπαγετε και εκχεατε τας επτα φιαλας του θυμου του θεου εις την γην **2** και απηλθεν ο πρωτος και εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την γην και εγενετο ελκος κακον και πονηρον επι τους ανθρωπους τους εχοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου **3** και ο δευτερος αγγελος εξεχεεν την

φιαλην αυτου εισ την θαλασσαν και εγενετο αιμα ωσ νεκρου και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση 4 και ο τριτος εξεχεεν την φιαλην αυτου εισ τους ποταμους και εισ τασ πηγασ των υδατων και εγενετο αιμα 5 και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιοσ ει ο ων και ο ην ο οσιοσ οτι ταυτα εκρινας 6 οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοισ εδωκασ πιειν αξιοι εισιν 7 και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντος ναι κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ αληθιναι και δικαιαι αι κρισεισ σου 8 και ο τεταρτοσ αγγελοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι εν πυρι τουσ ανθρωπουσ 9 και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν οι ανθρωποι το ονομα του θεου του εχοντοσ εξουσιαν επι τασ πληγασ ταυτασ και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν 10 και ο πεμπτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασωντο τασ γλωσσασ αυτων εκ του πονου 11 και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργων αυτων 12 και ο εκτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδοσ των βασιλεων των απο ανατολησ ηλιου 13 και ειδον εκ του στοματοσ του δρακοντοσ και εκ του στοματοσ του θηριου και εκ του στοματοσ του ψευδοπροφητου πνευματα ακαθαρτα τρια ωσ βατραχοι 14 εισιν γαρ πνευματα δαιμονιων ποιουντα σημεια α εκπορευεται επι τουσ βασιλεισ τησ οικουμενησ ολησ συναγαγειν αυτουσ εισ τον πολεμον τησ ημερασ εκεινησ τησ μεγαλησ του

θεου του παντοκρατορος **15** ιδου ερχομαι ως κλεπτης μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου **16** και συνηγαγεν αυτους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων **17** και ο εβδομος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη απο του ναου του ουρανου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν **18** και εγενοντο αστραπαι και βρονται και φωναι και σεισμος μεγας οιοσ ουκ εγενετο αφ ου οι ανθρωποι εγενοντο επι της γης τηλικουτος σεισμος ουτως μεγας **19** και εγενετο η πολις η μεγαλη εις τρια μερη και αι πολεις των εθνων επεσον και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου **20** και πασα νησοσ εφυγεν και ορη ουχ ευρεθησαν **21** και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα

17 και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τασ επτα φιαλασ και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της καθημενης επι των υδατων των πολλων **2** μεθ ησ επορνευσαν οι βασιλεισ της γης και εμεθυσθησαν οι κατοικουντες την γην εκ του οινου της πορνειασ αυτης **3** και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμον ονοματα βλασφημιασ εχον κεφαλασ επτα και κερατα δεκα **4** και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρον και κοκκινον κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταισ εχουσα ποτηριον χρυσουν εν τη

χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειας αυτης 5 και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γης 6 και ειδον την γυναικα μεθουσαν εκ του αιματος των αγιων εκ του αιματος των μαρτυρων ιησου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα 7 και ειπεν μοι ο αγγελος δια τι εθαυμασασ εγω ερω σοι το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην του εχοντος τας επτα κεφαλας και τα δεκα κερατα 8 το θηριον ο ειδες ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εις απωλειαν υπαγειν και θαυμασονται οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται τα ονοματα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης κοσμου βλεποντων οτι ην το θηριον και ουκ εστιν και παρεστα **(Abyssos g12)** 9 ωδε ο νους ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι επτα ορη εισιν οπου η γυνη καθηται επ αυτων 10 και βασιλεις εισιν επτα οι πεντε επεσον ο εισ εστιν ο αλλος ουπω ηλθεν και οταν ελθη ολιγον δει αυτον μειναι 11 και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτοσ ογδοος εστιν και εκ των επτα εστιν και εις απωλειαν υπαγει 12 και τα δεκα κερατα α ειδες δεκα βασιλεις εισιν οιτινες βασιλειαν ουπω ελαβον αλλ εξουσιαν ωσ βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου 13 ουτοι μιαν εχουσιν γνωμην και την δυναμιν και την εξουσιαν αυτων τω θηριω διδοασιν 14 ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον νικησει αυτους οτι κυριος κυριων εστιν και βασιλευσ βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι 15 και λεγει μοι τα υδατα α ειδες ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν

και εθνη και γλωσσαι 16 και τα δεκα κερατα α ειδεσ και το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην ποιησουσιν αυτην και τασ σαρκασ αυτης φαγονται και αυτην κατακαουσουσιν εν πυρι 17 ο γαρ θεοσ εδωκεν εισ τασ καρδιασ αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι γνωμην μιαν και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθωσιν οι λογοι του θεου 18 και η γυνη ην ειδεσ εστιν η πολισ η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γησ

18 μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξησ αυτου 2 και εκραξεν ισχυρα φωνη λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμονων και φυλακη παντοσ πνευματοσ ακαθαρθου και φυλακη παντοσ ορνεου ακαθαρθου και μεμισημενου 3 οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεπτωκασιν παντα τα εθνη και οι βασιλεις της γησ μετ αυτης επορνευσαν και οι εμποροι της γησ εκ της δυναμεωσ του στρηνουσ αυτης επλουτησαν 4 και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθε εξ αυτης ο λαοσ μου ινα μη συγκοινωνησητε ταισ αμαρτιαισ αυτης και εκ των πληγων αυτης ινα μη λαβητε 5 οτι εκολληθησαν αυτησ αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεοσ τα αδικηματα αυτης 6 αποδοτε αυτη ωσ και αυτη απεδωκεν και διπλωσατε αυτη διπλα κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασατε αυτη διπλουν 7 οσα εδοξασεν αυτην και εστρηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθοσ οτι εν τη καρδια αυτης λεγει οτι καθημαι βασιλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθοσ ου μη ιδω

8 δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληgai αυτης θανατος και πενθος και λιμος και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυρος κυριος ο θεος ο κρινας αυτην 9 και κλαουσουσιν και κοψονται επ αυτην οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες και στρηνιασαντες οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεωσ αυτης 10 απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη βαβυλων η πολις η ισχυρα οτι μια ωρα ηλθεν η κρισις σου 11 και οι εμποροι της γης κλαουσουσιν και πενθησουσιν επ αυτη οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι 12 γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτου και βυσσινου και πορφυρου και σηρικου και κοκκινου και παν ξυλον θυινον και παν σκευος ελεφαντινον και παν σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου 13 και κιναμωμον και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και προβατα και κτηνη και ιππων και ραιδων και σωματων και ψυχασ ανθρωπων 14 και η οπωρα της επιθυμιασ της ψυχης σου απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο απο σου και ουκετι αυτα ου μη ευρησ 15 οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντες απ αυτης απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμου αυτης κλαιοντες και πενθουντες 16 και λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρον και κοκκινον και κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταισ 17 οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτος πλουτος και πασ κυβερνητησ και πασ ο επι τοπον πλεων και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν 18

και εκραζον βλεποντες τον καπνον της πυρωσεωσ αυτησ
λεγοντες τισ ομοια τη πολει τη μεγαλη **19** και εβαλον
χουν επι τασ κεφαλασ αυτων και εκραζον κλαιοντες και
πενθουντες και λεγοντες ουαι ουαι η πολισ η μεγαλη εν η
επλουτησαν παντες οι εχοντες τα πλοια εν τη θαλασση εκ
της τιμιοτητοσ αυτησ οτι μια ωρα ηρημωθη **20** ευφραινου
επ αυτη ουρανε και οι αγιοι και οι αποστολοι και οι
προφηται οτι εκρινεν ο θεοσ το κριμα υμων εξ αυτησ
21 και ηρεν εισ αγγελοσ ισχυροσ λιθον ωσ μυλον μεγαν
και εβαλεν εισ την θαλασσαν λεγων ουτωσ ορμηματι
βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολισ και ου μη ευρεθη
ετι **22** και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων
και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πασ τεχνητησ
πασησ τεχνησ ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου ου
μη ακουσθη εν σοι ετι **23** και φωσ λυχνου ου μη φανη εν
σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμφησ ου μη ακουσθη εν
σοι ετι οτι οι εμποροι σου ησαν οι μεγιστανεσ της γησ οτι
εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα εθνη **24** και
εν αυτη αιματα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων
των εσφαγμενων επι της γησ

19 μετα ταυτα ηκουσα ωσ φωνην μεγαλην οχλου πολλου
εν τω ουρανω λεγοντων αλληλουια η σωτηρια και η
δυναμισ και η δοξα του θεου ημων **2** οτι αληθιναι και
δικαιαι αι κρισεισ αυτου οτι εκρινεν την πορνην την
μεγαλην ητισ διεφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτησ
και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ χειροσ
αυτησ **3** και δευτερον ειρηκεν αλληλουια και ο καπνοσ
αυτησ αναβαινει εισ τουσ αιωνασ των αιωνων (**aiōn g165**)
4 και επεσον οι πρεσβυτεροι οι εικοσι τεσσαρεσ και τα

τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω
επι του θρονου λεγοντες αμην αλληλουια **5** και φωνη
απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα αινειτε τον θεον ημων
παντες οι δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι αυτον οι
μικροι και οι μεγαλοι **6** και ηκουσα ωσ φωνην οχλου
πολλου και ωσ φωνην υδατων πολλων και ωσ φωνην
βροντων ισχυρων λεγοντες αλληλουια οτι εβασιλευσεν
κυριος ο θεος ημων ο παντοκρατωρ **7** χαιρωμεν και
αγαλλιωμεθα και δωμεν την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο
γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην
8 και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον λαμπρον
και καθαρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα των αγιων
εστιν **9** και λεγει μοι γραψον μακαριοι οι εισ το δειπνον
του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι
λογοι αληθινοι του θεου εισιν **10** και επεσα εμπροσθεν
των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι
ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των
εχοντων την μαρτυριαν ιησου τω θεω προσκυνησον η
γαρ μαρτυρια του ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας
11 και ειδον τον ουρανον ανεωγμενον και ιδου ιππος
λευκος και ο καθημενος επ αυτον καλουμενος πιστος
και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει **12**
οι δε οφθαλμοι αυτου φλοξ πυρος και επι την κεφαλην
αυτου διαδηματα πολλα εχων ονοματα γεγραμμενα και
ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτος **13** και
περιβεβλημενος ιματιον βεβαμμενον αιματι και καλειται
το ονομα αυτου ο λογος του θεου **14** και τα στρατευματα
τα εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω επι ιπποις λευκοις
ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον **15** και εκ του

στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια διστομος οξεια
ινα εν αυτη παταξη τα εθνη και αυτος ποιμανει αυτους
εν ραβδω σιδηρα και αυτος πατει την ληνον του οινου
του θυμου της οργης του θεου του παντοκρατορος **16**
και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου ονομα
γεγραμμενον βασιλευσ βασιλεων και κυριος κυριων **17**
και ειδον αγγελον εστωτα εν τω ηλιω και εκραξεν φωνη
μεγαλη λεγων πασιν τοις ορνειοις τοις πετομενοις εν
μεσουρανηματι δευτε συναχθητε εις το δειπνον το μεγα
του θεου **18** ινα φαγητε σαρκασ βασιλεων και σαρκασ
χιλιαρχων και σαρκασ ισχυρων και σαρκασ ιππων και
των καθημενων επ αυτων και σαρκασ παντων ελευθερων
τε και δουλων και μικρων τε και μεγαλων **19** και ειδον το
θηριον και τους βασιλεις της γης και τα στρατευματα
αυτων συνηγμενα ποιησαι πολεμον μετα του καθημενου
επι του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου **20** και
επιασθη το θηριον και ο μετ αυτου ψευδοπροφητης ο
ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου εν οισ επλανησεν τους
λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας
τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην
του πυρος την καιομενην εν θειω (**Limnē Pyr g3041 g4442**) **21**
και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου
επι του ιππου τη εξελθουση εκ του στοματος αυτου και
παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων
20 και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου
εχοντα την κλειν της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την
χειρα αυτου (**Abyssos g12**) **2** και εκρατησεν τον δρακοντα
τον οφιν τον αρχαιον ος εστιν διαβολος και ο σατανας ο
πλανων την οικουμενην ολην και εδησεν αυτον χιλια

ετη 3 και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισεν και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανα ετι τα εθνη αχρι τελεσθη τα χιλια ετη και μετα ταυτα δει αυτον λυθηναι μικρον χρονον (Abyssos g12) 4 και ειδον θρονους και εκαθισαν επ αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινες ου προσεκυνησαν το θηριον ουδε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον και επι την χειρα αυτων και εζησαν και βασιλευσαν μετα του χριστου τα χιλια ετη 5 και οι λοιποι των νεκρων ουκ εζησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρωτη 6 μακαριος και αγιος ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη επι τουτων ο δευτερος θανατος ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου και βασιλευσουσιν μετ αυτου χιλια ετη 7 και οταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου 8 και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιας της γης τον γωγ και τον μαγωγ συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον ων ο αριθμος ως η αμμος της θαλασσης 9 και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλωσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ εκ του ουρανου απο του θεου και κατεφαγεν αυτους 10 και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου οπου και το θηριον και ο ψευδοπροφητης και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 και ειδον θρονον μεγαν λευκον και τον καθημενον επ αυτον ου απο προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος και τοπος ουχ

ευρεθη αυτοις **12** και ειδον τουσ νεκρουσ τουσ μεγαλουσ και τουσ μικρουσ εστωτασ ενωπιον του θρονου και βιβλια ηνεωχθησαν και αλλο βιβλιον ηνεωχθη ο εστιν της ζωησ και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλίοις κατα τα εργα αυτων **13** και εδωκεν η θαλασσα τουσ νεκρουσ τουσ εν αυτη και ο θανατοσ και ο αδησ εδωκαν τουσ νεκρουσ τουσ εν αυτοις και εκριθησαν εκαστοσ κατα τα εργα αυτων (**Hadēs g86**) **14** και ο θανατοσ και ο αδησ εβληθησαν εις την λιμνην του πυροσ ουτοσ ο θανατοσ ο δευτεροσ εστιν η λιμνη του πυροσ (**Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442**) **15** και ει τις ουχ ευρεθη εν τω βιβλιω της ζωησ γεγραμμενοσ εβληθη εις την λιμνην του πυροσ (**Limnē Pyr g3041 g4442**)

21 και ειδον ουρανον καινον και γην καινην ο γαρ πρωτοσ ουρανοσ και η πρωτη γη απηλθον και η θαλασσα ουκ εστιν ετι **2** και την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ητοιμασμενην ωσ νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτησ **3** και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ουρανου λεγουσησ ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοσ αυτου εσονται και αυτοσ ο θεοσ εσται μετ αυτων **4** και εξαλειψει παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων και ο θανατοσ ουκ εσται ετι ουτε πενθοσ ουτε κραυγη ουτε πονοσ ουκ εσται ετι οτι τα πρωτα απηλθον **5** και ειπεν ο καθημενοσ επι τω θρονω ιδου παντα καινα ποιω και λεγει μοι γραψον οτι ουτοι οι λογοι αληθινοι και πιστοι εισιν **6** και ειπεν μοι γεγονα το αλφα και το ω η αρχη και το τελοσ εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγησ του υδατοσ της ζωησ δωρεαν

7 ο νικων κληρονομησει ταυτα και εσομαι αυτω θεος και αυτοσ εσται μοι υιοσ 8 τοισ δε δειλοισ και απιστοισ και αμαρτωλοισ και εβδελυγμενοισ και φονευσιν και πορνοισ και φαρμακοισ και ειδωλολατραισ και πασιν τοισ ψευδεσιν το μεροσ αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω ο εστιν ο θανατοσ ο δευτεροσ (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 και ηλθεν εισ εκ των επτα αγγελων των εχοντων τασ επτα φιαλασ γεμουσασ των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την γυναικα την νυμφην του αρνιου 10 και απηνεγκεν με εν πνευματι επ οροσ μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την μεγαλην την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου 11 εχουσαν την δοξαν του θεου ο φωστηρ αυτησ ομοιοσ λιθω τιμιωτατω ωσ λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι 12 εχουσα τειχοσ μεγα και υψηλον εχουσα πυλωνασ δωδεκα και επι τοισ πυλωσιν αγγελουσ δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν ονοματα των δωδεκα φυλων των υιων ισραηλ 13 απο ανατολων πυλωνεσ τρεισ και απο βορρα πυλωνεσ τρεισ και απο νοτου πυλωνεσ τρεισ και απο δυσμων πυλωνεσ τρεισ 14 και το τειχοσ τησ πολεωσ εχον θεμελιουσ δωδεκα και επ αυτων δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου 15 και ο λαλων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσουν ινα μετρηση την πολιν και τουσ πυλωνασ αυτησ και το τειχοσ αυτησ 16 και η πολισ τετραγωνοσ κειται και το μηκοσ αυτησ οσον το πλατοσ και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιουσ δωδεκα χιλιαδων δωδεκα το μηκοσ και το πλατοσ και το υφοσ αυτησ ισα εστιν 17 και εμετρησεν το τειχοσ αυτησ εκατον τεσσαρακοντα

τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου **18**
και ην η ενδομησις του τειχουσ αυτησ ιασπισ και η πολις
χρυσιον καθαρον ομοιον υελω καθαρω **19** οι θεμελιοι
του τειχουσ της πολεωσ παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι
ο θεμελιος ο πρωτος ιασπισ ο δευτερος σαπφειρος ο
τριτος χαλκηδων ο τεταρτος σμαραγδος **20** ο πεμπτος
σαρδονυξ ο εκτος σαρδιον ο εβδομος χρυσολιθος ο ογδοος
βηρυλλος ο ενατος τοπαζιον ο δεκατος χρυσοπρασος ο
ενδεκατος υακινθος ο δωδεκατος αμεθυσος **21** και οι
δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται ανα εις εκαστος
των πυλωνων ην εξ ενος μαργαριτου και η πλατεια της
πολεωσ χρυσιον καθαρον ωσ υελος διαυγησ **22** και ναον
ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ
ναος αυτησ εστιν και το αρνιον **23** και η πολις ου χριαν
εχει του ηλιου ουδε της σεληνησ ινα φαινωσιν αυτη η
γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην και ο λυχνος αυτησ
το αρνιον **24** και περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτος
αυτησ και οι βασιλεις της γησ φερουσιν αυτω δοξαν και
τιμην των εθνων εις αυτην **25** και οι πυλωνες αυτησ
ου μη κλεισθωσιν ημερασ νυξ γαρ ουκ εσται εκει **26** και
οισουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εις αυτην
27 και ου μη εισελθη εις αυτην παν κοινον και ποιουν
βδελυγμα και ψευδος ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω
της ζωησ του αρνιου

22 και εδειξεν μοι ποταμον καθαρον υδατος ζωησ
λαμπρον ωσ κρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρονου
του θεου και του αρνιου **2** εν μεσω της πλατειασ αυτησ
και του ποταμου εντευθεν και εκειθεν ξυλον ζωησ ποιουν
καρπους δωδεκα κατα μηνα εκαστον αποδιδουσ τον

καρπον αυτου και τα φυλλα του ξυλου εισ θεραπειαν των
εθνων 3 και παν καταθεμα ουκ εσται ετι και ο θρονος του
θεου και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι αυτου
λατρευσουσιν αυτω 4 και οψονται το προσωπον αυτου
και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων 5 και νυξ
ουκ εσται εκει και χριαν ουκ εχουσιν λυχνου και φωτος
ηλιου οτι κυριος ο θεος φωτιει αυτους και βασιλευσουσιν
εις τους αιωνασ των αιωνων (aiōn g165) 6 και λεγει μοι
ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και κυριος ο θεος
των πνευματων των προφητων απεστειλεν τον αγγελον
αυτου δειξει τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει
7 και ιδου ερχομαι ταχυ μακαριος ο τηρων τουσ λογουσ
της προφητειασ του βιβλιου τουτου 8 καγω ιωαννης ο
ακουων και βλεπων ταυτα και οτε ηκουσα και εβλεψα
επεσον προσκνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου
του δεικνυοντοσ μοι ταυτα 9 και λεγει μοι ορα μη
συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων
και των τηρουντων τουσ λογουσ του βιβλιου τουτου τω
θεω προσκνησον 10 και λεγει μοι μη σφραγισησ τουσ
λογουσ της προφητειασ του βιβλιου τουτου ο καιροσ γαρ
εγγυσ εστιν 11 ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπαροσ
ρυπαρευθητω ετι και ο δικαιοσ δικαιοσυνην ποιησατω
ετι και ο αγιοσ αγιασθητω ετι 12 ιδου ερχομαι ταχυ και
ο μισθοσ μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ωσ το εργον
εσται αυτου 13 εγω το αλφα και το ω ο πρωτοσ και ο
εσχατοσ η αρχη και το τελοσ 14 μακαριοι οι ποιουντεσ τασ
εντολασ αυτου ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον
της ζωησ και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εισ την πολιν 15
εξω οι κυνεσ και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεισ

και οι ειδωλολατραι και πασ φιλων και ποιων ψευδος **16**
εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν
ταυτα επι ταισ εκκλησιαισ εγω ειμι η ριζα και το γενοσ
δαυιδ ο αστηρ ο λαμπροσ ο πρωиноσ **17** και το πνευμα και
η νυμφη λεγουσιν ερχου και ο ακουων ειπατω ερχου και
ο διψων ερχεσθω ο θελων λαβετω υδωρ ζωησ δωρεαν
18 μαρτυρω εγω παντι τω ακουοντι τουσ λογουσ τησ
προφητειασ του βιβλιου τουτου εαν τισ επιθη επ αυτα
επιθησαι ο θεοσ επ αυτον τασ πληγασ τασ γεγραμμενασ
εν τω βιβλιω τουτω **19** και εαν τισ αφελη απο των λογων
του βιβλιου τησ προφητειασ ταυτησ αφελοι ο θεοσ το
μεροσ αυτου απο του ξυλου τησ ζωησ και εκ τησ πολεωσ
τησ αγιασ των γεγραμμενων εν τω βιβλιω τουτω **20** λεγει
ο μαρτυρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ναι ερχου κυριε
ιησου **21** η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μετα παντων
των αγιων αμην

Και την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ητοιμασμενην ωσ νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτησ και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ουρανου λεγουσησ ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοσ αυτου εσονται και αυτοσ ο θεοσ εσται μετ αυτων
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

ai̅dios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

ai̅ōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the ai̅ōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

ai̅ōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

ele̅ēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Majority-Text/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαίους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαίους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαίους 1:25
Προς Ρωμαίους 9:5
Προς Ρωμαίους 11:36
Προς Ρωμαίους 12:2
Προς Ρωμαίους 16:27
Προς Κορινθίους Α΄ 1:20
Προς Κορινθίους Α΄ 2:6
Προς Κορινθίους Α΄ 2:7
Προς Κορινθίους Α΄ 2:8
Προς Κορινθίους Α΄ 3:18
Προς Κορινθίους Α΄ 8:13
Προς Κορινθίους Α΄ 10:11
Προς Κορινθίους Β΄ 4:4
Προς Κορινθίους Β΄ 9:9
Προς Κορινθίους Β΄ 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσίους 1:21
Προς Εφεσίους 2:2
Προς Εφεσίους 2:7
Προς Εφεσίους 3:9
Προς Εφεσίους 3:11
Προς Εφεσίους 3:21
Προς Εφεσίους 6:12
Προς Φιλιππησίους 4:20
Προς Κολοσσαείς 1:26
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:17
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:17
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:10
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραίους 1:2
Προς Εβραίους 1:8
Προς Εβραίους 5:6
Προς Εβραίους 6:5
Προς Εβραίους 6:20
Προς Εβραίους 7:17
Προς Εβραίους 7:21
Προς Εβραίους 7:24
Προς Εβραίους 7:28
Προς Εβραίους 9:26
Προς Εβραίους 11:3
Προς Εβραίους 13:8
Προς Εβραίους 13:21
Πετρου Α΄ 1:23

Πετρου Α΄ 1:25
Πετρου Α΄ 4:11
Πετρου Α΄ 5:11
Πετρου Β΄ 3:18
Ιωαννου Α΄ 2:17
Ιωαννου Β΄ 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλιμονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēsē

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6
Hadēs
Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
Άριθμοί 16:30
Άριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειών Α΄ 2:6
Βασιλειών Β΄ 22:6
Βασιλειών Γ΄ 2:6
Βασιλειών Γ΄ 2:9
Ίώβ 7:9
Ίώβ 11:8
Ίώβ 14:13
Ίώβ 17:13
Ίώβ 17:16
Ίώβ 21:13
Ίώβ 24:19
Ίώβ 26:6
Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίας 1:12
Παροιμίας 5:5
Παροιμίας 7:27
Παροιμίας 9:18
Παροιμίας 15:11
Παροιμίας 15:24
Παροιμίας 23:14
Παροιμίας 27:20
Παροιμίας 30:16
Έκκλησιαστής 9:10
Άσμα Άσμάτων 8:6
Ήσαΐας 5:14
Ήσαΐας 7:11
Ήσαΐας 14:9
Ήσαΐας 14:11
Ήσαΐας 14:15
Ήσαΐας 28:15
Ήσαΐας 28:18
Ήσαΐας 38:10
Ήσαΐας 38:18
Ήσαΐας 57:9
Ήζεκιήλ 31:15
Ήζεκιήλ 31:16
Ήζεκιήλ 31:17
Ήζεκιήλ 32:21
Ήζεκιήλ 32:27
Ήσηέ΄ 13:14
Άμώς΄ 9:2
Ίωνᾶς΄ 2:2
Άμβρακούμ 2:5

Tartaroō

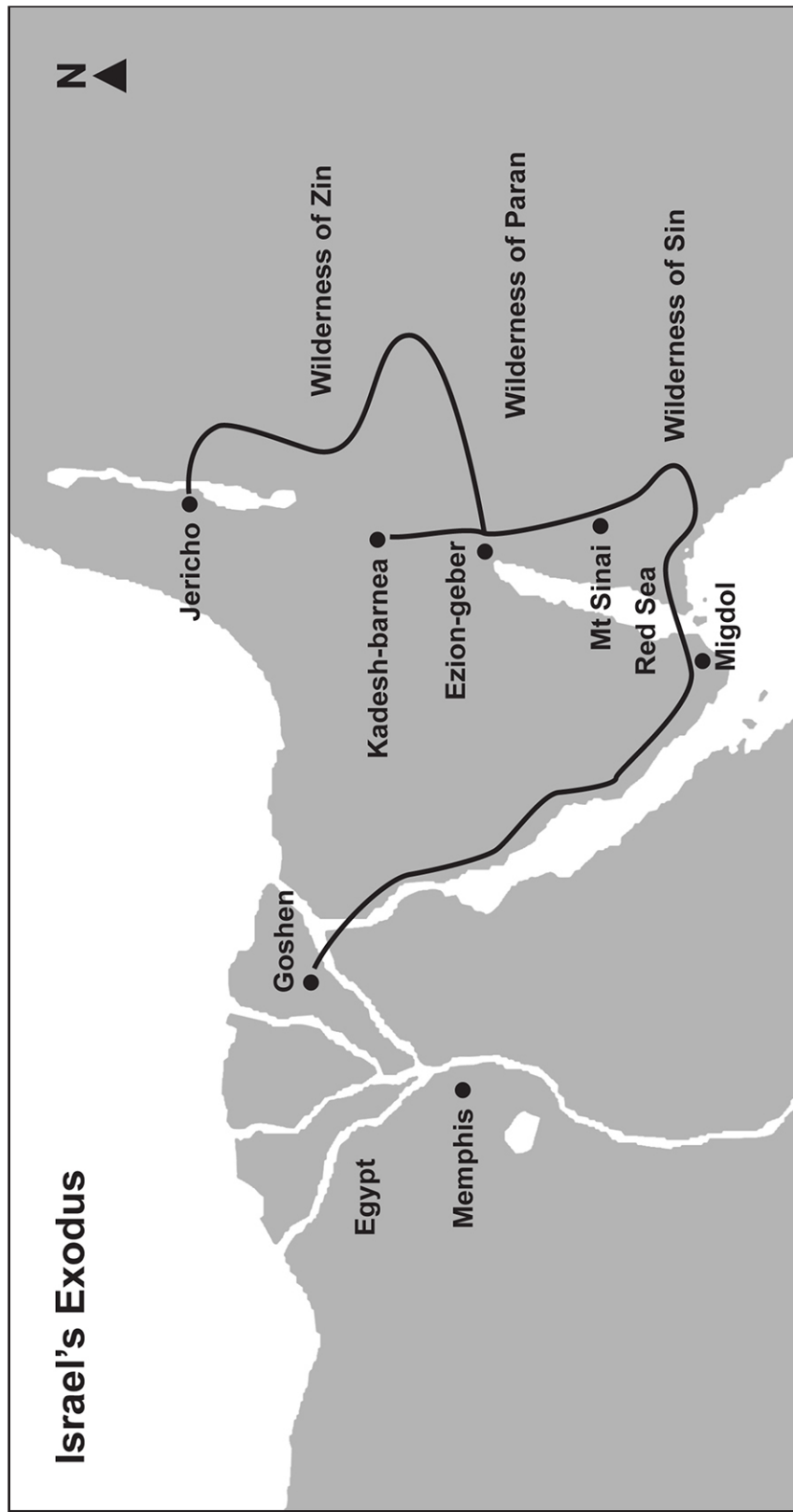
Πετρου Β΄ 2:4

Questioned

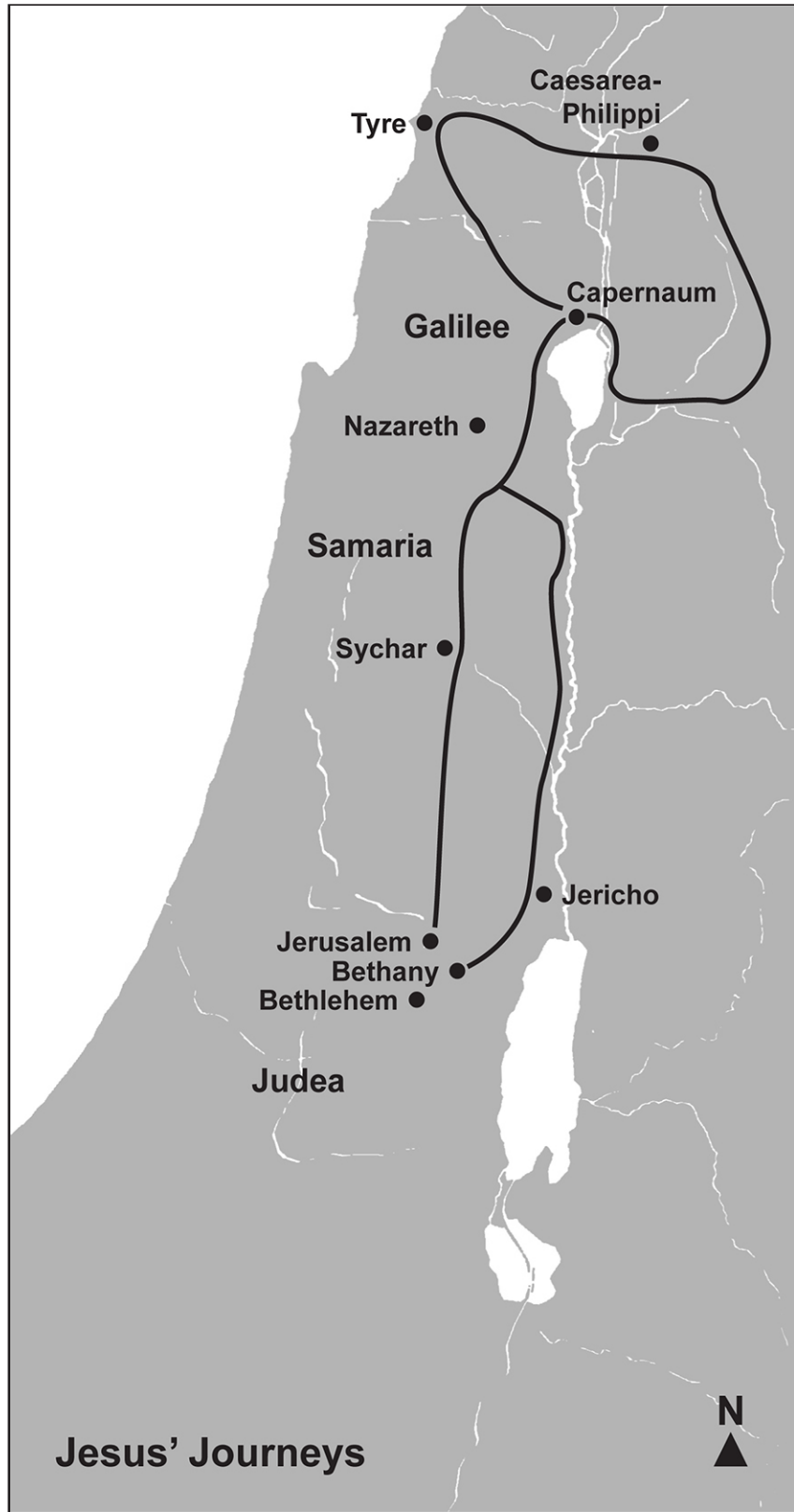
Πετρου Β΄ 2:17

Πιστει καλουμενος αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εις τον τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εις κληρονομιαν και εξηλθεν μη επισταμενος που ερχεται - Προς Εβραιους 11:8

ως δε εξηραπειτειλεν φαραω τον λαον ουχ ωδηγησεν αυτους ο θεος οδον γης φυλιστιμ σι εγγυς ην ειπεν γαρ
ο θεος μηποτε μεταμεληση τω λαω ιδοντι πολεμον και αποστρεψη εις αιγυπτου - "Εξοδος 13:17

Jesus' Journeys

Και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων - Κατα Μαρκον 10:45

Παυλος δούλος ιησου χριστου κλητος αποστολος ακρωρισμενος εις ευαγγελιον θεου - Προς Ρωμαιοις 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

Christ returns for his people	1956
Jim Elliot martyrdom in Ecuador	1830
John Williams reaches Polynesia	1731
Zinzendorf leads Moravian mission	1614
Japanese kill 40,000 Christians	1572
Jesuits reach Mexico	1517
Martin Luther leads Reformation	1455
Gutenberg prints first Bible	1323
Franciscans reach Sumatra	1276
Ramon Llull trains missionaries	1100
Crusades tarnish the church	1054
The Great Schism	997
Adalbert martyrdom in Prussia	864
Bulgarian Prince Boris converts	716
Boniface reaches Germany	635
Alopen reaches China	569
Longinus reaches Alodia / Sudan	432
Saint Patrick reaches Ireland	397
Carthage ratifies Bible Canon	341
Ulfilas reaches Goth / Romania	325
Niceae proclaims God is Trinity	250
Denis reaches Paris, France	197
Tertullian writes Christian literature	70
Titus destroys the Jewish Temple	61
Paul imprisoned in Rome, Italy	52
Thomas reaches Malabar, India	39
Peter reaches Gentile Cornelius	33
Holy Spirit empowers the Church	33

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▲	Genesis 1:26 - 2:3					Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful? ▲	Romans 5:12-19					Sin entered the world through Adam and then death through sin				
When are we? ▼										
Where are we? ▲	God	Father	Eternity Past	Innocence	Fallen	Glory				
		Son	John 10:30	Creation 4004 B.C.	Moses' Law 1500 B.C.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth			
		Holy Spirit	God's perfect fellowship	Genesis 1:31	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3			
	Mankind	Living		God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	John 14:17 Living in believers		God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City			
		Deceased believing			Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth					
		Deceased unbelieving			Luke 16:22 Blessed in Paradise					
	Angels	Holy	Genesis 1:1		Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment					
		Imprisoned	No Creation No people		Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command					
		Fugitive			2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus		Matthew 25:41 Revelation 20:10			
		First Beast	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels		1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebellious against Christ Accusing mankind	Revelation 20:13 Thalaasa Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels			
False Prophet										
Satan					Revelation 20:2 Abyss					
Why are we? ▲	Romans 11:25-36, Ephesian 2:7					For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος - Κατὰ Ματθαῖον 28:19